

வ

நண்பதிபுணை .

தெய்வீகபுராணம் என்னும்

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

இது

சண்பகக்கோலஸு

ம-ந-ந-நூ

வேங்கடாசல உடையாரவர்கள்

குமாரர்

சௌந்தரராஜ உடையாரால்

பரிசேசாதித்து

ஆங்காங்கு வேண்டியசெய்யுள்களையுஞ் சேர்த்து

பார்க்கவகுலத்தவர்கள்

பொருளுதவியால்

கும்பகோணம்

ம-ந-ந-நூ

ஜி. வெ. பத்துருசாமி செட்டியாரவர்கள்

“ லார்ட் ரிப்பன் யந்திரசாலையில் ”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

செவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

சிறப்புப் பாயிரம்.

சிதம்பரம் சித்தாந்த சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை

அதிபதியாய் பொலித

ஸ்ரீ தர்க்ககுடாரதாலுதாரியவர்களின்

மாணக்கருள் ஒருவரான ஆலங்குடி

கோபாலையர் அவர்களால்

இயற்றிய

எழுதிக்கடினேடி லாசிரியவிருந்தம்.

திருவுறு ஞானம் குறவினை யுழைத்துத் தெளிவிலே மு-
தரற் பொருட்டா, மருவுறு மதுப வப்பய னாகும் விராயக
நதவலை வகுத்த, பொருவுறு மவ்வை வாக்கினு னெய்பா
றதியினைப் பொருந்திய பெண்ணை, பெருகுறு நடுகாடீ
டிற் குநேத் திரமாப் பிறங்கியுள் ளதுதிருக் கோவல். (க)

அத்தகு திருக்கோ வற்கணந் தகனை யட்டிடு விரட்டு
சுரன்ற, னுத்தம மான மான்மிய மதனை யுயர்நள கூபரன்
றனக்கிங், கத்தமார்ந் துடுடல் லாமல கம்போ ஸறிந்திங்
வருளினிற் சூதன், வித்தக மாக வுராவட மொழிமுன்
மேலவர் தமிழினின் விரித்தே. (உ)

சொற்றமம் ததனிற் சிற்சில விடயந் தொகுத்திடப் பட்-
டவா மதனாம், கற்றிடு புலவர் வியப்புற வவற்றைக் கரு-
தருஞ் செய்புளான் விரித்துக், குற்றமங் கணுகா வுகை
யின்ட் யிணையே கோத்தனை தருகெனக் குறித்துப், பெருந்
றம துயர்த்தோன் சமயமே மெய்மைச் சமயமாப் பேணி
னன் கொண்டோன். (ங)

அறிவினல் வாக்காற் றனத்தினாம் கொடையா லழகினல்
வாய்மையா லான்ற, பொறுமையர் லறத்தின் புத்திர னரிச்
சந் திரன்புக முங்கசன் பொருவி, னெறியினு லிலங்கு ளள
னிதிந் கிழவ னிகழ்சுரா சாரிய னனந்த, னுறுமிய ரெழுவு
ரோருரு வெடுத்தா லெனநனி யுலகினிற் திகழ்வோன். ()

வேட்டவ லத்தின் ஜமீன் சக்ரவர்த்தி விளங்கு ண் டார்
யே முதலா, நாட்டு மெய்ப்பிடுகு பூஞ்சல், தவ ரனேகர்
நீனிபொரு ளீய்ந்துவேண் றெயுட், கோட்டமி னல்லாட்
பிள்ளைமுன் வில்லி கூறுபா ரதத்தினுக் கிடையே, தீட்டி
நற் செய்யுள் சேர்த்தமை போலச் சிறப்புறு செய்யுள்
னமைத்தே. (கூ)

சுன் றிடக கூறன் மிகைபடக் கூறல் கூறிய கூறலே முத
லாத், துன்றுதோ டங்க னொருசுழி தின்றிச் சுருங்குதக்
கூறனற் பொருளை, மன்றவே விளங்க வைத்திட லாதி வ
னப்புற ளியையுற வவற்று, ஸின்னிசரி திலங்க விடை
டை சேர்த்து நிலவுல கத்தின ருவந்தே. (கூ)

ஏத்திடச் சோணு டதனினே ருடைத்தா யின்னலிர் பொ
ன்னியின் றென்பால், நீத்தவர் துதிக்க வுறுவதாய் வா
னோர் நிலவிடு மவிகொளும் வளத்தாய், ஆத்தர்க ளுணாக்
கு மாகமங் களைக்கிள் ளைகளுங்கேட் டறையுநீர் மமத்
தாய், மாத்திகழ் கின்ற சண்பகக் கொல்லை மன்னிவாழ் து
ண்ணிய மதியோன். (எ)

மன்னியாழ்ப் பாணச் சுண்ணைமா நகரின் வந்துய ரிலக்க
ணந் தருக்க, மென்னுமிங் விருநேத் திரங்கொடு சித்தந்
தத்தினை யெளிதினி னோர்ந்து, டனனிடு சிவோகம் பாவனை
யதனைப் பெணுமுரு கேசபண் டிதன்பா, லன்னவ னுளம்
வேட் டொத்திட வேண்டு மவைகளை யன்பொடு கற்றோன்.

வேதநற் பசுவா விளங்குமா கமங்கள் விரவுபா லானயப்
புறுமக், கோதறு நால்வ ரோதிய தழிழே கூறுநெய் யா
வுயர் தவத்த, ரோதுமெய் கண்டா னுணாசிவ ஞான போ
தழிங் குறுசுவை யாகத், நிதற வுணர்ந்து கற்றுநீர் சீரீர்ச்
சேர்த்துசெய் திருப்பணி யுடையான். (கூ)

குசமுனி வரன்சீர்க் சோத்திரத் துதித்த கோதறு வேப்
கடா சலனைச், சயநனி வியக்க வுதித்திடு த்நயன் சங்கரன்
விருவுரு வதனை, பெமதிற் பெணு குணத்தின னீகை யியலி
சை யின்சொலென் றின்ன, வகமென விரவு செளந்தர ராச
னச்சினின் மருவுவித் தனனே. (கூ)

இருவிடைமருதூர் வித்துவான்
கோவிந்தசாமிப்பிள்ளையென்கிற
சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்களியற்றிய
அறுசேர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தருக்கோவு மனந்தனையார் தருக்கோவச் சயனமதய்த் தூதத
கோவங், குருக்கோவின் சிறையுறுத்த மறைக்கோவு முபனிடதக்
குலமியாவு, மிருக்கோவ வாகமமு மினுந்தேறா தோலமிடு மிறைவ
னாந்த, திருக்கோவன் ஷான்மிபத்தின் றிறங்கண்டாங் கன்னதனிற்
சிந்தைகூர்ந்தே. (க)

யாப்பிலுஞ் சிதைவிரித்தங் கேற்பைநிகஞ் செய்யுள்களா யமை
த்துச் சேர்த்தம், ஆப்பவருஞ் குசனமும் புகுவித்துப் பொன்னாடர்
போற்றற் தெய்வ, மாபபதுமை நிகொளவை வாய்ப்பனுவல் பதின்
மூன்றும் மற்றுஞ் சேர்த்துக், கோப்பமமயச் சரிதமச்சிற் கொடுத்த
தளித்து முள்ளானைக் கூறுவேனல். (உ)

தண்டமிழ்தே ரணியுடையான் சங்கரன்பார் பணிவுடையான்
றக்கோர் வாய்மை, கொண்டருள் சண்பகக் கொல்லைக் குலவுதல
மாவுடையான் கொடைமாறாந், மெண்டருமா தலமுடையான்
வேங்கடா சலவுடையா னின்ற பீடான், சண்டகவித் தலைவர்புகழ்
சௌந்தரர் ஜப்பெயர் கொடக்கோ னுமால். (ங)

இந்நூலைச் செவ்வனே யுளங்கொண்டு பரிசோதித் தினிதி னீர்த,
வன்னவன்யா ரொளிஹைத்து மகத்தை யொழித் தகத்திலுறு மகத்து
வா நு, சின்னிகரில் பரசிவமே பதிப்பொருளா வகத்துறுத்த தகமை
யானன், பிபான்னேபோற் றவப்பேணும் புனிதனயிட் டிகவந்தம்
பூண்டி ளானே. (ட)

சுத்தமுறு மிமாழ்ப்பாண நல்லூர்வந் தோன்றருக்கா 'மிர்தப்பேர்
தந்த, நந்தலிலா தூன்முதலாப் பன்னாறு நவின்றளித்தோ னான
சேன்வி, வந்தவட மொழிக்கடலுந் தமிழ்க்கடலு முண்டலமந்த ம
ழைநா வல்லோன், பந்தமறு திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை யெனுந்
பாக் லோனே. (டு)

உ

அம்மையப்பன் கருப்பூர் வடிக்கும்
ஸ்ரீமத் பனாவரப்ரசாத
முருகானந்தவ்வாமிகள் அருளிச்செய்த
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பண்டிவர் ஞிமிறுதாரப் பண்கண்மந் தரத்தி லாக்குஞ்
சீண்பகக் கொல்லை வைகுஞ் செளந்தர ராஜ நென்பான்
விண்பகர் வீரட் டேசன் வியன்கதை யியல்வி ளக்கி
நண்பம ரெவர்க்கு மீந்தா ட் நலாப்பினை கவியின் மாதோ.

உ

கும்பகோணம்
பேட்டைப் புதுத்தெருச்
சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைப்புபாத்தியாயர்
அருணாசலச் செட்டியாரவர்களியற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்பூத் துலவு திருவி ரட்ட
மேர்பூத் துலவு மெட்டினிற் றிறந்த
விந்தையார் கோவலூர் மேவெம் பிரான்கீர்
நந்தவி லாநாள் கூபரன் கேட்ப
பண்டிதை திருமா லுக்குப் பகரக்
கொண்டவன் முண்டகக் கோவுக் குரைப்ப
வக்கோ சனற்கு மரற்கே புரைப்பவம்
மிக்கோன் வியாத னுக்கு விளம்பக்
கேட்ட வன்மகிழ் சூதற்குக் கிளத்த
வேட்டவப் பதினெண் புராணத் துண்மிக்க
காத்தத் தந்தரர் காண்டத் திற்சொல்.
லேந்தற் கனையை யெடுத்தச் சூதன்
சீசூற்ற வண்ணமும் பிறவுந் துலங்க
நற்றமிழ் லிலங்கு நானிலக் தன்னின்

† நல்லாப்பிள்ளை = நலாப்பிளை - எனவாயது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

முச்சங் கத்தின் முதிர்ந்தமிழ் தன்னு
 விச்சகத் துள்ளோ ரீடேறு தற்கு
 முன்னோ ரியற்றிய முதுநூலி னெஞ்சிய
 பன்னருஞ் சரிதம் பலநூலிற் சொல்வ
 தமிழ்திம்பர் நாற்பொருட் பயன்பெறற் காகவுஞ்
 செறிந்தவெம் மிறைசீர் திகழ்தற் காகவும
 வெள்ளி குலத்தியல் விளங்கற் காகவுந்
 தெள்ளிதி னாய்ந்துமுற் செய்யுளி னிடையிடை
 றியான்றுற விருத்தமா யுரைத்துச் சேர்த்துத்
 துன்றுசீர் வேட்ட வலந்துரை முதலோர்
 பரவசங் கொளவெம் பரமனா லயத்தில்
 வரவிரா யகன்வாழ் வசந்தமண் டபத்திருந்
 தப்புதக் கலியை யாயிரத் திரண்டி ல்.
 விற்பனா னுதித்த வினமபிமுன் றுண்டி-
 லெழுநா வெழுத்தி லிசைவித் தெவருந்
 தொழுதாட் பரன்சீர் துலக்குமெய் விக-
 புராணமென் னுத்திருந் கோவலூர்ப் புராண
 மாவணை யாளமிழ் தளித்தவி னலைரு
 ழும்பரு னோர்பெ ரின்பிரு வறியா
 லும்பரிள் மேலா யுண்டு களிகா
 தந்தன னன்பாற் சண்டியக் கொல்லை
 யிந்தனன் வேங்கடா சலனெனா மேந்தல்
 முன்னமாற் றுந்தவ முதிர்ச்சி யான்மைந்தன
 யின்னில முய்யப் பிறத்தவ னென்னெடும
 பன்னருங் தலையையாழ் ப பாணச் சுன்னாக
 மன்னுமா முருகே சபண்டி த வரன்பால்
 உன்னார் செயற்கு நவத்துதித் திருதிசைச்
 செல்லுநர் புலமைச் சுருண ில
 மிக்கையிட்டி சவிரதக் தவிராத்
 தர்க்க குடார தானாதாரி யின்பால்
 கற்றவன் மெய்து த சர் சஞ்ஞ
 கற்றவச் சொளத்தர ராஜ நாவலனே.

ஆக்கியோன் பெயர்முதலிய பதினோரு சிறப்பும்

இந்நேரிசையாசரியப்பாவிழ்காண்க.

உ

வேடம்பூர்

உபாத்தியாயர்

பஞ்சாசூரப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன் ஞாலமொரு கழற் கமைத்த கடவுண்முன் கடலினின்
றெடுத்துப், பண்ணவற் கிமையாக் கண்ணவர்க் கமிழ்தும் பகர்மறை
யந்தரு பண்பின், மண்ணவர் மேம்பட் கிய்யமேற் கதியின் வாக்
கொடு செவிக்கினி தாக, துண்ணிய வறிவாற்குறுக வென்றே நோ
ற்றலு மாற்றலும் புகழும். (க)

மேல்வரு மற்றை விவையங்க ளெவைக்கு மேலென பூரினாற் பெ
யரா, லேல்வரும் வேட்டவலஞ் சக்கரவர்த்தி யியலேதல் கேட்ட
சொற் படிமுன், ஞால்வழக் கூறித்து கோவன் மர்ன்மியதா னுவன்ற
னை சண்பகக் கொல்லைப், பால்வளடியலோ டிஷையறி பண்புக்
சொந்தர ராஜ பா வலனை. (உ)

உ

ஷ உபாத்தியாயர் பிரதமமாணக்கரும்

அரி சீ ச நீ த ர வெணீ ப் ப ரி ய ற் றி ய

வேங்கடாசலப்பிள்ளையவர்கள் குமாரரும் ஆகிய கண்டியூர்.

சோனாசலப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

வையகந் தழைப்பவான் முகில்பொழிக் தள்ளி
சொப்ப போதினாஞ் செழுங்கொழுங் கணிநிலி
தண்டிலை வண்டொடு தான்சொரி தேறல்
வண்டிலை புரா வரக்கண்டோ ரிதுவு
முண்டோ வவ்வையா ருலாவென் பாவிலென்
றெண்டிசை புகல வேற்றும் பெண்ணை
கநியுலா வகன்பணை கணியுலா கெடுஞ்சேன்
மதியுலா வன்பாய்த் தெய்துகான் மாளிகை
மாதர்கோக் கைக்கண் டினமென் மருவியாங்

சிறப்புப்பாயிரம்.

காத்தும் வென்கி யவுனோரீஇக் கமலவீச்
 சேக்கை யன்னந் திகழ்கம்பு னிரிதர
 பூக்க ளுதைரப் புக்குலாம் பொய்கையும்
 பாவருங் கல்வியர் பழிச்சிப் பராவு
 நாவலு ரார்முத னவிற்றுபல் பண்களுங்
 தேவர்தம் மூரிந் சிறந்தவென் றுறையும்
 கோவலு றென்னுங் கோநகர்ப் பாலே
 பாடிட்ட திசையும் பணிய வருள்புரி
 வீரட்டா காச விமலன் மான்மியம்
 வேத் மாதியில் விரிஞ்சனன் குரைத்தபோற்
 சூத னளகூபரற்குச் சொற்ற நம்
 றாமா வாரிய சுரமொழி பிறவறீஇ
 தேமா வர்திய திகழ்சம்புத் தீவில்
 குமரிலேங் கடங்குட் குருண டடல்சுலா
 வீமருந் தமிழிலத் தன்பின் முன்னோர்
 பல்வகைச் சீர்தழீஇத் திராவிடப் பாவிற்
 சொல்வகை யறிந்தோர் சோதிக் குமைக்கு
 மத்தனு மாமனு மாம்வரை யரசன்
 மத்தனு நன்னெறி வரம்புவி யுதித்த
 தைவிக வேந்தன் தன்மை வன்மைகளு
 முய்வி தீர்த்தந் தலத்தி னுயர்வு
 மண்ணல்வீ ரட்டத் தருளென் றுன்னோர்
 னுண்ணிய வறிவா னுவன்றனால் பற்பல
 சநீதஞ் சான்றாய்ச் சாற்றின விருப்ப
 விரிதீக மொழியா தேன்விடுத் தனொன்
 றக்குறை நிரம்ப வறைந்து தருகென
 திக்கெலாம், புகழுஞ் சிம்ம புரிமே
 வைந்துபண் டாரிய ராதிய ராகச்
 செந்திரு வாதிமுச் சீர்மகளா ருறைந்
 தடல் கலைசெல்வ மகலா தருளு

§ சிம்மபுரி—வேட்டவலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மிடல்பார்க் கவகுல மேம்படி ஜமீனும்
 வாய்ந்த சக்கர வர்த்திபண் டாரியும்
 ஆய்ந்த வறிவோ டலகில் செல்வமுந்
 தோய்ந்த புகழுஞ் சுத்தந் தாழ்வு
 மீய்ந்த கரமு மினிய வசனமோ
 ஷேய்ந்த சாந்தமு மெதுத்தவர் தம்மை
 காய்ந்த வலியுங் கண்ணுத லடியரை
 யிறைவெனன் றெண்ணி யேற்று மொழுக்கமு
 முறைமுறை கொண்ட முளரியா ணீங்காப்
 பழைய லூரிற் பண்டா ரியர்களுந்
 மழையூ ரச்சுத மங்கல முதலுளார்
 கேட்டசொற் படியருள் கிளர்நிறுக் கோவலூர்
 நாட்டிமுன் லுளவென் னம்பலூர் சரித்தரு
 செவ்வலோ விளங்கமுற் செய்யுள்க ளோடங்
 சுவ்வையார் முதலவான் றோர்க்குச் சொற் றழிஇ
 சைவசித் தாந்தவே தாந்தசன் மார்க்கங்
 கைவளர் கலியென வெளிதிற் காண
 விளங்கு நற்பொருள் வழாஅது வியப்புடன்
 களங்கமின் மணித்தார் காட்டுந் தன்மையி
 னூரீங்கொள் செய்யுளாய் நவின்றகி லம்விண்
 கிரங்கொண் மதுவின் கேண்மையி னளித்தன
 னாளுடைப் பிள்ளையா ரருள்திருப் பண்கொளுங்
 கீளுடை யானுடை யான்கிளர் சேறை
 நாலூர் மயானத் தலங்களி னணித்தாய்
 மாலூர் மனத்தர் வரின்மா லாக்குஞ்
 சண்பகக் கொல்லையிற் றவக்குக முனிக்குல
 விண்பகர் புகழுடை வேங்கடா சலமா
 றுந்தவத் துதித்தங் கமரைவர்க் கினிமை
 றாருந்தியர் கவல்லி புரியரு ளாற்கலை
 நந்திண விலக்கியத் தியல்பா விசையொடு
 மதிநீ வன்மையன் றோமிலெண் குணத்தனே
 மாகநீ வன்மையன் றோமிலெண் குணத்தனே

சிறப்புப்பாயிரம்.

முழுமுதல் ஷிறையென மொழிந்தரு ளரிகர
தாரதன் மீய்த்தையச் சமைத்துத் தந்தவன்
பாரதந் தனைப்பதி னாறுசெய் யுஞ்
டுலக்குத லொடுநிறை த்தொளபதை சந்நிதி
யிலக்கு முறையென் றோர்நா லிசைத்தவன்
ஆகமமத்து விதநெறி யகத் தவன்
மோகமற் றவர்தாண் முடிக்கணி யாக்ருவ
னிடம்பொரு ளேவலு மேற்றவ னடைவோர்
முடந்தணந் திடக்கலை வகையிற் புகல்வோன்
சூலமுறை விளக்கவங் குரித் த
நலமுறை செளந்தர ராஜநா வலனே.

ஷையூ-அகா, நானாயணப்பிள்ளையவர்கள் குமாரரும்
பஞ்சாசுதாப்பிள்ளையவர்கள் மாணக்களிலொருவரும் ஆகிய

சோமசுந்தரப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எழுதிர்க்கழிநெடிவாசிரியவருட்கும்.

கொண்டல்கண் படுக்குந் தண்டலை சூழ்ந்த கோவலூர் வீரட்டப்
பெருமா, னண்டர்கள் பேற்று மாண்மியங் களைமுன் னுருந்தவச்
சூதமா முனிவன், மண்டலத் தவர்க ளாய்ந்திட நளகூ பரற்குரை
வடமொழிப் பெயர்ப்பைத், தண்டமிழ்ப் பாவைந் தூற்றின் மேன்
முன்னோச்சாற்றின ரவையுளெம் மான்றன். (ச)

எண்ணருஞ்சரித மிலதவை சொலிச் சேர்த் தீயுதி யென்று பல்
லோர், எண்ணெகிழ்ந் துரைத்த வகையின்பு வகையாலுளங்கொண்
நாற்பொருட் பியனு, நண்ணுற வெளிதினே வருங் களிப்ப நல்கி
னின் சண்பகக் கொல்லை, கண்ணுறை புலமைச் சென்றார் ராஜன்
கவிசகஞ் சதத்தின்மேற் சேர்த்தே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரங்கள் முற்றிற்று.

ஆ. பாக்கள்-௨௨.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

முகவுரை.

சீர்சால் எண்ணிறந்த உலகங்களிலுள்ள சகல வான்மாக்களுங்
கருமங்களை நிவர்த்திக்கீகவருந் தன்மைத்தாகிய, இப்பூலோகத்தில்
மூர்த்தி தலதீர்த்தவிசேடங்களையுடையனவாய் விளங்கும் ஸ்ரீஷக்ஷை
த்திரங்களுள், முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் உடைய அநாத்ரிமல
ரகிதனாகிய சிவபெருமான் திருவருள்கொண்டு துஷ்டர்களுையடக்கித்
துஷ்டர்களைப்பரிபாலித்து ஆதிகாலந்தொட்டு விளங்கிவரும் வீரட்ட
ஸ்தலம் எட்டனுள்,

அந்தகாசுரனைவதைத்து ஹரிப்ரமேந்த்ராதியர்களை யிழ்சித்
தன் முதல் அனந்தவிசேடங்களை நானாளுங்கொண்டு எம்பெருமான்
விளங்குந் திருக்கோவலூர் ஸ்தலப்புராணத்தை அச்சிட்டு வெளிப்
படுத்திப்புல்லறிவுள்ள எளியேன் துணிந்தவகை யாதோவெனில்,

தமியேன் ஒருநாறி பன் அற்பத்துக்கற்பமாகிய கல்வியுடையேன்
ஆயினும் இச்சனனமெடுத்த குலத்தோற்றத்தைப் பெரியோர் வழக்
கப்படித் தெரிந்துகொள்ளக் கொஞ்சம் பிரியமுற்று விசாரிக்குங்
கால், பிரப்படியென்னுங் கிராமாதிபதியும் மலையமன்னர் குலதிலக்
கும் ஆகிய பொன்னுச்சாமியுடையாரிடஞ் சில தூற்களிருப்பதாய்த்
தெரிந்து அவர்கள்பாற்சென்று கேட்க வெகுபிரியத்தோடு திருக்
கோவலூர்ப்புராணம் இறைவாசநல்லூர்ப்புராணம் அச்சிட்ட அண்
னாமலைசதகம் இம்மூன்று தூற்களையும் கொடுத்தார்கள்.

அம்மூன்று தூற்களையும் பார்க்குங்கால் அவை யொன்றுக்கொ
ன்று சிலவிஷயந்தழுவியுந் தழுவாது இருந்ததால் முன்னறியாமை
பாலிருந்த அந்தேகத்துக்குப் பதின்மடங்கதிகமாய்ச் சந்தேகமு
ண்டாக அதை எந்தவிதமேனும் நிவர்த்திசெய்து நிச்சயந்தெரிந்
துக்கொள்ள வேண்டாமென்ற துணிவுண்டாகித் திருக்கோவலூருக்
கடைந்து ஸ்ரீ வீரட்டேசராயும் பெரியநாயகியம்மையாராயும்
கரிசித்து அங்கு துல்விசாரிக்குங்கால் கிடைக்காது வருந்தி யெம்
பெருமான் அம்மை சந்நிதியின் முறையிட்டு வாரமொன்றுவரை

வங்கிருக்குஞ்சுநிலை நூலவிசேடந்தெரிய விரும்பிய எளியேன் உள்ளம் காண்நான் விண்ணின்மீய நலவிசேடங்களினுஞ் சிக்குண்டது.

அங்கு சீதேவிக்கிராமாதிபதிகளாகிய விசுவநாதநயினர் பொன்னம்பலநயினர் இருவரும் வந்தகாரியத்தை விசாரித்து இவ்விடத்துள் பிரதமஸ்தானமாகிய வேட்டவலம் ஜமிந்தார்களன்றிக் குறித்த காரியத்தைச் சரிசெய்யக் கூடியவர்களில்லையென்று ஜமிந்தாவர்களுக்கொருகடிதங்கொடுத்து போகும்படிச் சொல்லினார்கள்.

அப்படியே ஸ்ரீவீரட்டப்பெருமானை வந்தித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு வேட்டவலம் அடைந்து ஜமிந்தாவர்கள்பால் கடிதத்தைக்கொடுத்துக் காரியத்தைச்சொல்லிக் காத்திருங்க, அவ்விடத்து வழங்கப்படிப் பரீட்சித்த விஷயமனந்தம் பிறகு உண்மையென்று தெரிந்து ஜமிந்தார்கள் மாணேசர் முதலானோர்களுங் கையிலிருந்த தூற்கொப்படிக்கக்கேட்டு யாருங்கனிப்படைவதோடு தூற்களொன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாயிருப்பதையும் கண்டுபிடித்து இப்படியொன்றுடனென்று முண்ணியிருப்பது சரியன்று கிரமத்தைக்கண்டு பிடித்தல்லவோ தூலைச்சீர்ப்படுத்தவேண்டுமென்றும் முன்னாள் இங்கிருந்த ஜமிந்தார்கள் இது விஷயப்பிரயத்தினம் அளவிலாது மீசுதும் பூர்க்கியடையாது போய்விட்டசென்றும் அதுபோலாது சீக்கிரம் தூலைச்சீர்ப்படுத்தி வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்றும் சொல்லி முற்காலத்துநூலார்கள் திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தைத் திருத்திக் கொடுக்கும்படிச் சிட்டிவிஞ்சுஞ் சிவானந்தஸ்வாமிகளிடங்கொடுத்த அவர்கள் மடத்துத்தங்கியிருந்த புராணத்தையும் வரவழைத்துக் கொடுத்துக் கூடியசீக்கிரத்தில் தூலையொருவழியாய்த்திருத்தி முடித்துக்கொண்டும் அவ்விடத்துள்ளோர்களிடத்தும் இவ்விஷயத்தை யறிவித்து ஒப்பம் பெற்றுக்கொண்டுத் தெரிவித்தால் வசூலாகுந் தொறைபோகப் பாக்கித் தொகையை நாமேபோட்டு அச்சிடவோ மென்றுவிட்டமாயுத்தரவளித்தார்கள். என்னவுத்தரவளித்தும் மனஞ் செய்யுள்ளோப் பேசித்துத் திருத்தப்பயந்து வீரட்டப்பெருமானை வந்தித்து ஊர்வந்து சேர்ந்தேன்.

இங்குள்ள பழையனூர்ப் பண்டாரத்தாரவர்களிடத்தும் * தண்ணீர்க்குன்றம், அச்சுதமங்கலம், மழையூர் முதலியவூர்களில் உள்ள உடையாரவர்களிடத்தும் வேட்டவலத் துறையவர்கள் சொன்ன விஷயங்களைச்சொல்ல யாவரும் கனிப்போடு அவசியம் செய்யவேண்டியதென்றே யுத்தரவளித்தார்கள்.

* தண்ணீர்க்குன்றம் = தண்ணீர்க்குடமென்று வழங்குகிறது.

ஸ்ரீவீரட்டேசுருடைய மான்மியத்தோடு சலந்திருக்கும் குலத் தோற்றத்தை யெல்லோரும் வெளிப்படுத்தவுத்தாம் வளித்திருக்கி றார்களே நாமும் அப்படியே முடிப்பதாயொப்புக்கொண்டோமே நாம் சொற்ப்படிப்பிடையோம் தூலோ பலவகைப்பட்டிருக்கிற தே யென்னசெய்கிறதென்று பெருமான் திருவடியை நமசி தூறிக னையாராயுங்கால் திருக்கோவலூர்ப்புராணம் பாயிரமுதல் கண்ணு வச்சருக்கமுடிவுவரை யெழுத்துப்பிழைதவிரச் செய்யுளொருவகை யாதலே யிருந்தமையால் அதுவரையில் எழுதிவருவோம் அதற்கு மேல் பெருமான் அருள்விட்டபடி செய்வோமென்று அதேசித்து கண்ணுவச்சருக்கமுடிவுவரையில் புல்லறிவுக்கெட்டியமட்டுந் தோ தித்துக் காப்பிசெய்து வந்தோம்.

அக்கால் பெண்ணைத்தெரிப்புராணம் அச்சக்காப்பிப்பென்ற கிணிட த்துப்பார்க்குங்கால் அதுவுந்தெய்வீகரான உற்பலச்சருக்கமுடிவா னசரித்திரங்கள் சிலதழுவியும் பலதழுவாதும்குடிகுத்தவகையி டிது தியுங் கிலேசங்கொண்டு மேலெழுதுவதற்குக் கூடாமையால் திருக் கோவலூருக்கடைந்து என்னையடைபுட்டையானே அச்சபங்காட்டி யிருள்வாயென்று வீரட்டத்தெற்றையு மணங்கிப்பரவச்சுந்திரும் அங்கிருக்குங்கால் எம்மான் அருமாவிலாயதோ ஞானியார் மடத்தி ருந்து முன்னிட்டாழிபுறியாழிர் கொடுத்த பூழூறுமுதல் சுவாமிகள் சமாநீ மடாதிபர்களைத் தரிசித்து மாரத்தவங்கபங்களைப் பெரிவித்தேன். சுவாஸிகள்கொஞ்சம் புன்னலகொண்டு மந்திராய வென்றுசொலான் றெழுத்து தெய்வீகரான மாயவன என்னவா வதுவையச்சருக்கமெ ன்ற பழப எட்டுப்பிரதிகொண்டுநீட்டி சரித்தார்கள். அதன்சருக்க மாய் தெய்வீகரானுற்பவமுதல் அங்கவை சங்கவை கலியாணம் வரையில் வசனமும் ஞானபவமும் சொல்லிய திருப்பாடல்களும் எழுதியிருந்தமை பார்த்தேன் பிறகு ஆலமத்துக்கும் சுவாமிகள் என் னையழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்கு அதிருதியாய்ள்ள சிலிபிம்பங்க ளையும் எழுத்துக்களையுஞ்சாட்டி இந்த எப்பிராணஞ் சேரன்னவோ யினந்த ஐதீகங்களைவிட்டு எவோ சொல்லிவிட்டார். கிட்டிப்போன சரித்திரங்களை பழயதாற்களுக்கிணங்கப்பாடிச்சேர்க்கலாம் யாதொரு தோழமுயில்லை. ஸ்ரீவீரட்டப்பெருமானும் அப்படியே யருள்செய் வார் பம்ப்படாதே செய்யென்று உத்தரவளித்தார்கள்.

பிறகு-எம்வள்ளிலை வந்தித்துக்கொண்டு குஞ்சரம் சபாபதி புடையாரால் வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்ட நிறைவாசகல்லூர்ப்புராண

உடைப்பிரதீயும் பெற்றுக்கொண்டு இறைவாசனல்லாருக்கு அவர்கள் அனுமதியாலடையுது தேவஸ்தான மணியம் நரசிங்கவையரால் சிகர சிகாமணிநாதர் தரிசனஞ் செய்விக்கப்பெற்று அவ்வாலயத்தும் அந் திறிகளாகிய பிம்பங்களினாலும் எழுத்தாக்களினாலும் பலசரித்திரங் காட்ட தெரிந்து கொண்டு அமர்வது செந்தேன்.

பழயசெய்யுளிடமுள் சொல்லாதசரித்திரங்களைப்பலபிரமாணங்களாலறிந்து பரமபிரதீயுணராமடையாது பாரதம், பெரியபுராணம், கம்புராணம், முதலிய பெருங்காவியங்களையு மாராயுங்காலத்தில் புதிதாய்தான் பிறந்த வியகயங்களுக்கு ஒற்றுமையாகவே சில பிரமாணங்கள் ஆகப்பட்டுள்ளன.

பழயதிருக்கோவலூர்ப்புராணத்தில் செயல்கராஜனுற்பவச்சருச்சமுதல் முடிபாசனையில் சொல்லப்பட்டுள்ள சரித்திரங்களையும் பிறநூற்கள் முடிபுரிய நேற்றண்ட பிரமாணங்களால் தெரிந்தசரித்திரங்களையும் முத்திப் பூசர்க்குக்காலி அநேகவிஷயங்கராளனும் பின் கண்டதேமோபிப்பி புரிவிப்பிடசரமுடைய திருபாசாமார்த்தியங்கள் விசேஷமாய் விளக்கிப்பிற்தன.

அவைபெல்லாம் திங்குகாட்ட வடங்குவன அல்ல ஆயினுஞ் சிறிது காட்டாபின்பேறன்.

தெயல்கராஜன் அங்கவை சங்கவை யென்னுங் கன்னியலாக் சிங்களமேசந்தரசமுதிய பாரிசாலனால் வியாகஞ்செய்து கொடுக்கப் பெற்றானென்று பழயசெய்யுளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அச்சரித்திரத்தைப் பிரமாணங்களோடு கண்டுகொள்ளப்பட்ட தாவது.

திரிலோகப் பிரசித்திபெற்ற அவ்வையாரால் அக்கன்னியனாயும் பாரிசாலனையும் வியந்து ஒருவெண்பாவும் கலியாணவோலைவெழுத கிளையகமூர்த்தி குமார்க்கடவுள் வர இரண்டு வெண்பாக்களும் சேரசோழ பாண்டியர்கள் கலியாண ஏதுக்களோடு வர மூன்றுவெண்பாக்களும் பொன்மாரிபெய்யப் பருத்தியாடையாய்க்கரிக்க வயல் அரிசியாய்விளைய பெண்ணைநதியில் நெய்பால்தயிர்வரநான்குவெண்பாக்களும் வெட்டுப்பட்ட பனைமாத்துண்டம் தழைத்துக்காய்த்தப் பழந்தரவொரு கலித்துறையும் வணங்கிய மணமகளையும் பெண்குளையும் ஊடையுமவாழ்த்தி இரண்டுவெண்பாக்களும் ஆகப்பதினமூன்

றுசெய்யுள்களை யருளிச்செய்து திருக்குலியானைஞ் சேர்வீர்தானென்று வதுவைச்சுருக்கத்தினும் பெண்ணைநதிப் புரீணத்தினும் அவ்வையார்கூறிய பாசாங்களோடு விளங்குகின்றன. தனிப்பாடற்றிரட்டிலும் எவர்களும் அறிய அவையுள் பத்துப்பாசாங்களும் விளங்குகின்றன. (இவையன்றிப் பாரதத்தில்,)

அவ்வைபாடலுக்குத் ததிரெய்ப்பால் பெருகி யருந்தமிழறிவினாற் சிறந்து,
(என்றும்.)

உருகுங்கமிழ்நெய்பா விருபாலுங் கூனாயொற்றுப் பெருகுந்துறையே மேழுபிறப்புங் கெடமுழ்கி,
(என்றும்.)

பெண்ணைநதிப்புராணத்தில்.

ஒருபுறத்தி லமுதமன்ன பாலுமோர் புறத்திலே
தருதலுற்ற நெய்யுமோர் புறத்திறிற் சரச்சசி
பொருவலுற்ற ததியுமாய்ப் பொருந்தியே விரிந்தலை
திரிதலுற்று நிலிந்து திகழும்வந்த பெண்ணையே. (என்றும்)

அண்ணாமலைசதகத்தில்

சிங்களமெனுந் தேசமுமுதாளு மன்னன் சிறந்தபேர் பா
ரிசாலன், செய்மெய்த் தவத்தாலுறித்து நற்குணமேவு சிறு
மியங்கவை சங்கவை, மங்கையோ ரிருவரை வளர்த்தெடுத்த
தவ்வையார் மாமுகக்கணபதி கையான், மணவோலை யெழுதி
மும்மன்னனைக் கோவலூர் வரவழைத்ததுகிடற்கே, தீங்கிப்
பள்ளந்துண்ட மரமாகியே பழந்தர நதிப்பெண்ணை நெய்ப்பால்
தான்வரப்பாடியப் பெண்களைத் தெய்விகத் தலைவன் மணம்
புணரவே, யங்குதவு மவ்வைதொழு மைங்கரன் றந்தையே
யருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவி னிற்றுதிசெய் யுண்
ணமுலைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே. (என்றும்)

விளங்குகின்றன. அக்ஞியாணத்துடந்த மான்மியங்களோடு
பிறவுஞ்சேர,

இறைவாசநூல்வார்ப்புராணத்தில்.

அவ்வைதிரு வாககால் வெட்டுண்டபனை பழமும்மூன்று மனித்ததன்றி, யெவ்வமற வயற்சென்ன லுடன்முனைத்தங் கரிசிவினை வீந்தநாடு, கவ்வைவினை யகற்றிவியன் கதியுத வும் பெண்ணைத்தி கலந்துநெய்பால், பவ்வமுறப் பெருகு மிசை திசைபுனைந்த திருமுனையப் பாடிநாடு.

பொன்மாரி பொழிநாடு பருத்திகலை காய்த்தநூளும் புங் கநாடு, சொன்மாண் புக்கடங்காத வெம்மிறைவன் ரோட் கோப்புச் சுமந்தநாடு, தன்மாண்பு தெரியாவத் தனிமுத லூர்ப் பாதிக்கொள்பேர் தரித்தநாடு, நன்மாணென் றெழிற் சிங்கந்தனை மருட்டிதியக்குவித்த நத்தநாடு.

(இங்கே சிங்கம் என்றது தெய்வீகவேந்தனை.)

கந்த புராணத்தில்.

மண்ணுல கிறைவன்செய்யு மணந்தனை விலக்கியெண்டோ ளண்ணலோர்விருத்தன்போல் வந்தாவண வோலைகாட்டித் தூண்னொளவழங்கில்வென்று சுந்தரன் தனையாட்கொள்ளும் பெண்ணையம் புனல்குழ வெண்ணைப் பெரும்பதி தனையுங் கண்டான்.

(இங்கே மண்ணுலகிறைவனென்றது நரசிங்கமுனையார்.)

என்று விவங்குகின்றயாவும் பிறவும் தெரிந்தாலோசிக்கத் தோன்றியதிடமாவது இப்படிப் பிறதூற்களெல்லாம் வியந்து வியந்து சொல்லப்பட்டுள்ளவையாவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீவீரட்டேசுரருடைய திருப்பாவிசேஷமல்லவா. அச்சரித்திரங்களை யெல்லாம்விட்டு நூலா சிரியாய்நிகரானஞ் சொல்வினாரோ நாமும் அச்செய்யுட்களையே திருத்திச் சீட்டுவோமானால் தூலாகந் எம்மிறைவனுக்கும் என்ன பெருமை வந்திடுமென்று என்றவைமுடைய பலவேதுக்களால் எளியே னுள்ளாறு விந்து எம்பெருமான் நிருவுநகங்களை நீங்காது தியானித்துக்கொண்டு தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சுருக்கமுதல் மேற்கூறிய விஷயங்களாலறிந்த சரித்திரங்களை எங்கெந்த இடங்களில் அவசியமாய்ச்சேர்க்கக்கூடியதோ அந்த அந்த இடங்களில் பழய்செய்யுளுக்கிணங்க என் அற்ப அறிவுக் கெட்டியவனாகூடக் கற்பனைகூறாது

யெனியகடையிற் செய்யுளாயமைத்துச்சேர்த்து மூதறிவாளர்களிடத்
துக் கூடியவரைபரிசோதிப்பித்து தூதன்செய்யுள்களுக்கு முதலில்
* இச்சார்மார்க்கை யடையாளமாகவைத்து.

செய்யுள்களில் உள்ள அரும்பதங்களுக்கு மார்க்குடன் அந்தத்
தப்பக்கங்களில் கீழ் அர்த்தமும் தூலுள் அடங்கியவிஷயங்கள் இன்
ன இன்ன இடத்திருக்கின்றதென்பதை யாரும் எளிது அறியும்படி
விசேஷஞ்ஞாபிப்பும் பிறதூலில் அகப்பட்டவரையில் நடுநாட்டின் வி
சேஷங்களுக்குச் செய்யுள்களும், மூர்த்திதலதீர்த்தங்களுக்கும், அந்
தலத்து உற்பவித்த தெய்வீகராஜன் முதலோர்களுக்கும், அதுபட்ட
டவரையில் பரியாய நாமங்களும், அத்தெய்வீகராஜன்முதலிய சிலர்
கள் உற்பவபதவித் திருநகூத்திரங்களுள், அவையடக்கச்செய்யுள்க
ளும், அகப்பட்டவரையிற் பிழைத்திருத்தங்களுள், சமயகுரவர்களா
கிய மூவர்களால் அருளிச்செய்த ஸ்தலத்தேவாரப்பண்ணும் சேர்த்
துப் பிறகுற்றக்கப்பபிம் ஜாப்தாவில் காணப்பட்ட பர்க்கவருலக்
தவர்களின் பொருளுதவியால் ஸ்ரீ வீரட்டேசுவர் திருபாறுத்தந்தா
லும் பெரியோர்கள் ஆசீர்வதிப்பாலும் அச்சிட்டமுடிந்தது.

திருவண்ணாமலையில் உடையார்கள் மடபரிபாலன அப்பாசாம
பிள்ளையவர்களால் கல்லக்குறிச்சியில் வாங்கிக் கொண்டுவந்துகொ
த்த திருக்கோவலூர்ப் புராணபிரதியில் தெய்வீகபுராணமென்னும்
திருக்கோவலூர்ப் புராணமென்று எழுதியிருந்தமையாலும் தெய்வீக
ராஜனுடைய சரித்திரங்கள் தூலுள் மிகுதிப்பட்டிருந்தமையாலும்
தெய்வீகமென்ற வாக்கியார்த்தமுமிக்க விசேஷமுடைந் காயிருந்த
மையாலும் தூலின் முதல் டைட்டில் பெரிதும் கடைபிணைத் தெய்
வீகபுராணமென்னுந் திருக்கோவலூர்ப்புராணமென்று போடப்பட்ட
டது.

முன்பாடிய தூலாசிரியர் பெயர் கூடியவரையில், விகாரித்துந்
தீதிரியவில்லை. இத்தூலாசிரியரே பாய்ந்ததின,

முன்னம் சத்தமாக்கரைகண்டன் மான்மியம் பொழித்தேழ்,
(என்றார்.)

இங்கே சத்தமாக்கரைக்கண்டன் மான்மியம் என்றது சத்தகா
னகண்டபுரம் என்னும் பெயரை உடைய திரிசூலகிரிப்புராணம்
ஆம் அப்புராணத்தினும் தூலாசிரியர் பெயர்போடாதால் அதை அச்

சிட்டவர்களைக்கேட்டும் அவர்களும் எம்போலியர்களாய்த் தெரிய வில்லையென்றார்கள். ஆதலால் டயிட்டல்பேசின் தூலாசிரியர்பெயர் போடவில்லை.

முதல் அந்தகாரான் வதைச்சுருக்கத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸ்தலவழிபாடுகள் னோர்களில் சுவேண்முனிவர் குண்டியில்விருவர்களுடைய வழிபாடுகள் பின் தாலிகாலும் வேறு தாலுகாலும் தெரிய வில்லை.

எத்தவிதமேனும் இத்தால் அச்சிட்டு வெளிப்படவேண்டுமென்று பொருள் அளித்து முயர்ச்சித்தவர்களில் விடாமுயற்சியோடு என்னை அடிக்கடி ஜாக்கிரதை செய்துகொண்டிருந்த மன்னார்குடி தாலுக்கா பழையதூரில் வசிக்கும் பாரம்பரிய பிரபுகுலதிலகக் கல்லூராதிரிபதிப் பண்டாரியர்களில் ஒருவராகிய அம்மையப்பன் கருப்பூராளி சந்தானகோபாலசாமி அய்யா அவர்களை நிமிடமேனுமறக்கப் பாலதோ.

ஒப்போதும் என்னைவிட்டு நீங்காது பலகஷ்டங்களைத் தாழ்ம் பிரியத்தோடு கொண்டு அனுபவித்த சண்பகக்கொல்லை நா. கிருஷ்ணசாமியுடையாரவர்கள் நன்றியை யொருக்காலும் நினைவாதிருக்கத் தக்கதோ.

மு க வு னா மு ந் நி ந் று .

வே. செளந்தராஜன்,

சண்பகக்கொல்லை.

சிவமயம்,

திருக்கோவலூர்ப்புராண

தடர்ச்சி	பக்கம்
நெ	நெ
விசேஷத்திறிப்புகள்.	
1 பெரியபுராணமுதலிய தூற்களிற் சொல்லப்ப	1
ட்ட நடுநாட்டின் விசேஷங்களுக்குச் செய்யுள்கள் }	3
2 1. நடுநாட்டின் பெயர்கள்.	3
3 2. திருக்கோவலூரின் பெயர்கள்.	3
4 3. பெண்ணையாற்றின் பெயர்கள்.	3
5 4. ஸ்ரீ வீரட்டேசுவரர் திருநாமங்கள்.	3
6 5. குகமுனிவர் பெயர்களும் பதவிநீளும்.	4
7 6. தெய்வீகராஜன் பெயர்கள் அவ்வரசனுக்கு }	4
ரியனவாகிய.	4
8 பன்னிரண்டு மலர்மலைகள்.	5
9 பன்னிரண்டு முனிமலைகள்.	5
10 பன்னிரண்டு மனைவிகள்.	5
11 அம்பேந்தன் உற்பவ பதவிமாத நான்கள்.	5
12 7. சூலசேகரவேந்தன் பெயர்களும் உற்பவபத }	5
வி மாதநான்களும்.	5
13 8. நரசிங்கமுனையரய்யர் பெயர்களும் உற்பவ }	5
பதவி மாதநான்களும்.	5
14 9. மெய்பொருணானார் பெயர்களும் உற்பவ }	6
பதவி மாத நான்களும்.	6
15 அவையடக்கச்செய்யுள்கள்.	7
16 அட்டவணை.	9
17 பிழைதிருத்தம்.	10
18 திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள்	13
19 திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள்	14
20 சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள்	16
21 புராண ஆரம்பம் பாயிரம்	17
22 சிவபெருமான் அந்நால் நடக்கப்படும் பஞ்ச }	24
திருத்தியங்களுள் மூன்றாது கிரத்திய விஷயம்.	24
23 எண்ணிறந்த சிவர்களுள் உத்தமசிவர்களால் அ }	24
னுசரிக்கப்படும் விஷயம்.	24

தடர்ச்சி நெ.	விசேஷக் திறப்புகள்.	பக்கம் நெ.
24	சரியை கிரியை மோக ஞானங்கள்.	...
25	குறல்நங்கச்சங்கமங்கள்.	...
26	பிரபஞ்ச அனுமானப் பிரமாணங்கள்.	...
27	தரும உபாசன ஞானகாண்டங்கள்.	...
28	உப சந்திராண்ட விசேஷ முயற்சியும்.	...
29	சிவபூசை செய்வதற்கும், சிவபுராணங்கேட்பதற்கும், தக்கவர், தகாதவர்கள் இன்னொன்றை நின்று உபமானங்களுடன்.	... 25
30	சிவபெருமான் வீரபீடம் எட்டின் ஐதீகங்களும் ந்தலப்பெயர்களுமா	... 27
31	சோமசூரியர்கள் விசுக்குரிடம்.	... 28
32	சரித்திரகு முசன்மை இன்னதென்பது.	... 29
33	சிவபெருமனுக்கு கணக்காலம் சேவர்களுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டென்பது.	... 30
34	அந்தகாசுரன் உற்பவம்.	... 31
35	மகாவிலகனுவின் சயனமாகிய திருப்பாற்கடல் வைபவம்.	... 32
36	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் திருவருட்டோத்திரம்.	... 34
37	சிவகணங்களின் பெயர்கள்.	... 37
38	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் அந்தகாசுரனைச் சூலத்தேர்திரிந்தது.	... 41
39	அந்தகாசுரன் சூலத்திருந்து ஸ்ரீவீரட்டேசுரரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தது	... 42
40	நான்கு கடல்களின் உற்பவம்.	... 53
41	தவஞ்செய்யும் விதிகள்.	... 58
42	முற்றத்துறந்து தவம்புரியும் முனிவர்கள் யாதேனுமொரு பொருளைக் கருதுவானால் பஞ்சபாதகத் தலைவராவர்கள் என்பது.	... 59
43	பஞ்சபாதகமுங் குருநிறையுஞ் சிவலிங்கத் தைவருச்சிக்க நிவர்த்தியாம் என்பது.	... "
44	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் உருவத்தியானம்.	... 61
45	காரண்டவல்லூரர் உற்பவம்.	... 63
46	பிரமதேவர் ஸ்தோத்திரம்.	... 64
47	தானேவரங்கொடுத்து அழித்தல் கூடாதென்பது.	... 65
48	கைலைஸைச் சிறப்புஞ் சிவபிரான் தோத்திரமும்.	... 66
49	நாஸ்தியான அரக்கர்குலத்தை விருத்திசெய்து தேவர்களுக் கிடையூறுசெய்வித்த சக்கிரபகவானுக்குப் பிருகுமுனிவர் சாபங்கொடுத்தது.	... 69

பக்க நெ.	விசேஷத்திற்ப்புகள்.	பக்க நெ.
50	சக்கிரபகவான் மேகநோகநிவர்த்தியும் வெள்ளி யென்ற பெயரும் ஓர் புத்திரனா பெற்றது.	71
51	அப்புத்திரன் குமார்க்கடவுள் கேண்டிக் குக முனியென்ற பெயர் பெற்றது.	72
52	குமார்க்கடவுள் வேலேவியது.	75
53	வேல்வரும் சிறப்பு அடைய தங்கியதும்.	77
54	பெண்ணைநதியுண்டாடிய காரணம்.	79
55	குகமுனிவர் புத்திரகாமேட்டியாகம் செய்தது.	80
56	குமார்க்கடவுள் யாகங்காணவந்தது.	81
57	இறைவாசநல்லூர்ப் பெருமைகளை குமார்க்கட வுள் கூறியது.	84
58	யாகத்தில் தெய்வீகனென்ற புத்திரன் பிறத்த வைபவங்களும் புகழ்ச்சியும்.	84
59	தெய்வீகன் முற்சென்மத்துப் பருவநீராஜனுயி ருந்து சாபம் பெற்றது.	90
60	திருக்கோவலூரில் அழைஞ்ஞெண்டு காசித் தங்கையில் ஸ்ரானஞ்செய்து தீர்த்தங்கொண்டு சேதுவிலுள்ள சிவபெருமானுக்கரியேயுத்தும் த்தியானத்தில் சிதம்பரஞ்சபாநாதர் தரிசனமும் ஓர் நாளிற்செய்வாரடையும் பயன்.	91
61	தெய்வீகராஜன்மேற் கண்டவிதம் நோடோறும் ஸ்ரானுயியேயுக்க தரிசனஞ்செய்தது.	92
62	கடராஜப்பெருமானுருவவிசித்திரமுத்தோத்திரமும்	94
63	தெய்வீகராஜன் விரிநடாத்தும் பச்சைக்குறியை யைவேண்டி சேரேசோழ பாடியார்கள் துல்லையில் புரிந்தயுத்தம்.	97
64	அபசயப்பட்ட மூவாசரும் சபாநாதர்முன் தங் கள் மூன்றுகிரீடமும் நாடுங்கொடுத்தது.	98
65	பச்சைப்புரவியிற் தெய்வீகராஜன் வலம் வந்த தும் நடுநாட்டின் எல்லையும்.	109
66	அம்மூவாசரும் தங்கள் புத்திரிகள் மூவரைத் தெய்வீகராஜனுக்கு மணஞ்செய்தது.	119
67	ஈற்றடி யொரோவிதமான ஸ்ரீவீரட்டேசார் தோத் திரங்கள்.	125
68	தெய்வீகராஜன்முன்னர் சிவபெருமான் ஒரு மானாய் வந்து செய்தவிசித்திரம்.	

அடிகள் நெ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் நெ.
69	அரசனுக்கும் சைனியங்களுக்கும், இறைவாச நல்லூர் எம்பெருமான் வயோதிக மறைவனாய் வந்து ஜலமுங்கட்டமுதும் அளித்து மறைந்தது.	... 128
70	அரசன் இறைவாசநல்லூர்ச் சிகரசிகாமணிகாத ரைக்கண்டு தரிசித்துக் காரண்டவல்லூரணைச் சயிக்க உத்திரவுபெற்றது.	... 130
71	சிகரசிகாமணிகாதரும் நந்திகேசப்பெருமானும் யுத்தங்காண் மேற்குமுதல் திருப்பியது.	... "
72	காரண்டன் பக்கல் அரசன் தூதனுப்பல்.	... 131
73	மூர்க்கருக்கு நன்னிடையானது தண்டிக்காதவனாயில் வாராஜன்புது பிரமாணத்தோம்கூறியது.	... 132
74	சிவனடியார்களுக்கு யாதேனும் தீங்குசெய்வார் கெடு வார்த்தை என்பது.	... 136
75	அரசன் அருள்மொழிபெற்றுத் தம்வாதம்.	... "
76	காரண்டன் அரசனோடு யுத்தஞ்செய்ததைமறத்து வல் லூரன் எதிர்த்தல்.	... 137
77	வல்லூரனை யபசயப்படுத்தி யானை சங்கந் தொனித்த தும் தேவர்கள் எதிர்த்ததும்.	... 138
78	அரசனாகும் வல்லூரனுக்குச் சம்வாதம்.	... 139
79	வல்லூரன் அரசனோடு கதாயுத்தம் செய்தது.	... 140
80	அரசன் அங்கினியானை பெற்றது.	... "
81	வல்லூரன் அரசன் மார்பில் கதாயுதம் மேவியது.	... 141
82	மூர்ச்சையடைந்த அரசனை இறந்தானென்று வல்லூர ன் களியாடல் செய்தது.	... "
83	உயிர்ப்படங்கச் சேரகித்த அண்ணலுக்கு தேர்ப்பாகன் இரங்கல்.	... 142
84	கடவுள் பெரியோர் முதலானோர்கள் சொல்லிய படி நடத்தும் விஷயத்தில் வெற்றி அன்றியூர ன், வதைப்பார்க்கினும், அவமதிப்பில்லாமல் உ யிரிக்குதல் நன்மையென்பது.	... 143
85	நல்லோர்களுக்கடைந்த தீமையும் கெட்டோர்களுக்க டைந்த நன்மையும் சீக்கிரம்கெடும் என்பது.	... "
86	இறக்க உத்தேசிக்கும் அரசன் கனவில் சிவபெருமான் அளித்த உத்தரவு.	... "
87	சிவபிரான் மறைவனாய்வந்து மடிந்தசேனைகளை யெ ழுப்பிற் கட்டமுதளித்தது.	... 144
88	அரசனோடு சம்ப குசம்பர் விசித்திர யுத்தமும் அனர்கள் மாணமும்.	... 147

அடர்ச்சி கே.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்க கே.
89	வல்லூரன் கொடியயுத்தஞ் செய்தல்.	... 148
90	வல்லூரன் மாயையால் யுத்தம் புரிதல்.	... 151
91	சிவபிரானை இறை அல்லவென்று நினைப்போர் கள் உண்டாத்துள்ள இருளும் இறையென்று கண் டகூலத்து உள்ளாத்துள்ள கொளியும்.	... 152
92	அரசன் முதுகு வெயர்த்தமையால் அந்த ஊருக்கு முதுவேத்த ஊனென்று பெயரெய்தியது.	... 153
93	அரசன் மறைந்து அரசன் சிரத்துப்போட்டமலை அசரீரிவாக்கால் கண்டு வெட்டியது.	... 154
94	ஓர் மலையின் மறைந்த வல்லூரனை அரசன் மலையோடு வெட்டியது.	... 155
95	அம்மலைக்குக் கவர்த்தியென்று பெயருண்டாயது.	... "
96	ஆங்காரசித்தனென்னும் காரண்டன் படைத் தலைவனை அனகசுந்தரனென்னும் அரசன்மந்திரி கொன்றது.	... 158
97	காரண்டனுடைய எண்ணிறந்த சயினியங்களை நிமிஷத் துள் அரசன் கொன்றது.	... 160
98	காரண்டனுக்கும் தெய்வீகராஜனுக்கும் சம்வாதமும் யுத்தமும்.	... 161
99	காரண்டன்விடும் பிரமாஸ்திரத்தை அரசன் அகோர ந்திரத்தால் வென்றது.	... 162
100	தெய்வீகராஜன் சொல்லிய நீதிகளுக்குக் காரண்டன் மானங்கெட இவ்வுடலுடன் வாழேன் என்றது.	... 163
101	அரசனோடு காரண்டன் கதை, வான், யுத்தஞ்செய்து நா ன்குரங்கன் அறுபட்டது.	... 165
102	அசுரனை கொல்லும் உபாயத்தை அரசனுக்கு நந்திகேச ப்பெருமான் ஆகாயத்தினின்று கூறியது.	... 166
103	காரண்டன் முச்சிரத்தை அரசன் அறுத்தது.	... 167
104	தெய்வீகராஜன் வெற்றியைக்கண்டதே வேந்தின் அரசு னுக்கு வாகைமலை தரித்தது.	... 168
105	செய்ஷீவேந்தைப்பிரமஹத்திபற்றியதும் அதன்மெற்பும் சிவபிரான் அருளிருக்கின் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவே ண்டிய தில்லையென்பது.	... "
106	காசிப்பிராமணரை அரசன் கோவலுருக்கடைவித்தது ம் அவர்கட்கு வீடுகளமைத்துவைத்ததும்.	... 171
107	மிருகன்முகாரிஷி சொல்லிய ஆரியர் எண்ணிக்கையில் நானூற்றைமறந்ததற்கரசன் இரங்கல்.	... 172

பக்கம்	விசேஷிக்குறிப்புகள்.	பக்கம்
108	மீறத்த நானூறுமறைபோர்கட்கமைந்த இல்லைச் சிகரிகாமணிநாதர் வைதீகமறையவராய் வாங் கவரும் விதம். ...	173
109	அரசன் லேதியர் ஆசைக்கு அளவில்லையென்றது. ...	174
110	வாங்கிப் பானாறில்லங்களுக்கும் கணங்களை மாயனாய்க் தடிபுகச் சிவபெருமான் வைத்தது. ...	175
111	நூனயோக கிரியை சரியை விதங்கள். ...	175
112	சிவாகமங்களின் துணிவுகூறியது. ...	176
113	ஒருபொருளை யெருவற்கு தெத்தமன்றிக் கொடுக்கின் படனில்லையென்பதுங் கொடுக்கும் விதியும். ...	176
114	சிவபெருமான் தனது அருளைப்பலவாகப் பெற்றாறோ னும் அவர்களையும் சோதிப்பார் என்றது. ...	177
115	அரசன் லேருமான்முன் தனக்கு அடைந்தவைகூறி வாளால் தன் கழுத்தைறுத்திக் கொண்டது. ...	177
116	அரசன் கையைச் சிவபிரான் பிடித்தலும் மறைதலும் ...	178
117	பெருமான் இறைவாசனல்லாரின் மூர்த்திதல தீர்த்தப் பெருமை கூறியது. ...	179
118	அரசன் பிரமஹத்தி நிவர்த்தியும் திருப்பணிசெய்ததும். ...	179
119	சிகரிகாமணிநாதர் ஊர்ப்பாதி கொண்டாரென்னும் பெயர்கொண்டது. ...	180
120	அரசன் இறைவாசனல்லாரைத் திருக்கோவலூராகக் காண் ப்பட்டதும் திருக்கோவலூருக்கடைந்ததும் ...	181
121	அற்பசெந்துக்களுக் கிடையூறுசெய்யினும் பாதகமுண் டென்பது. ...	181
122	செய்நன் நிமறத்தலைப் பார்க்கினும் வேறுதிங்கில்லை யெ ன்றது. ...	182
123	தெய்வீகராஜன் சிவபூசை செய்தது. ...	182
124	பூராவிலிங்கங்களுக்கு அரசன் பெயரமைத்தலின்யுக்தி. ...	182
125	சிவபிரான் பிரத்தியக்ஷமாய் அரசன்முன்றோ ன்றி சப்தபுரிசெல்லுமபடி யுத்தாவும் பூசித்த இலிங்கங்களின் மேன்மையுங்கூறியது. ...	183
26	தெய்வீகராஜன் அயோத்திமுதலிய சப்தபுரிக ளுக்குஞ்சென்று ஸ்ரீசுரன்ருசெய்து அந் தந்தகர அரசர்கன்னியொழுவரை மணம்புரிந் து கோவலூரை அடைந்தது. ...	184
127	சுழநாட்டின் பெருமைகள். ...	186
128	சிவாகமம் போதிப்போர் மடத்தியல்பு. ...	187

அடர்ச்சி நெ.	விசேஷக் தற்பீபுகம்	பக்கம் நெ.
129	சிவஞான நிட்டையுறுமவர் மடத்தியல்பு. ...	187
130	சிவபெருமானைத்தவிர முத்தியீவார் இல்லையென்பார் கள் மடத்தியல்பு. ...	"
131	நாசினி ஈருதாவையுடைத்தென்போர் மடத்தியல்பு. ...	"
132	சுசனுடன் என்னுஞ் சிந்தாந்த மடத்தியல்பு ...	"
133	பாரிசாலவேந்தன் பத்திமார்க்கங்கள். ...	188
134	அவ்வரசன் அரசாளுந்தகுதிகள். ...	"
135	அரசன் மனைவியின் குணவிஷயம். ...	"
136	புத்திரர் இல்லாதவர்க்கு இருவகையின்பமும் இல்லையெ ன்பது. ...	189
137	புத்திரன் இல்லாமனைவியின் சுகம்பிரயோசனம் இல்ல யென்பது. ...	"
138	சுவர்செய்து முத்தியடையும் விதம். ...	"
139	உலகவிர்த்தியையும் முத்தியையும் வீளிதில் அடையும் விதம். ...	190
140	சதிர்காமரேலவர்பால் பாரிசாலவேந்தன் புரிந்ததொ ன்றித் தோத்திரமும். ...	191
141	அப்பெருமான் அரசன்கனவிறோன்றிய உருவவிசித் திரங்கள். ...	192
142	வேலவர் அரசனுக்குப் புத்திரிகள் இருவர் அனுக்கிர கஞ்செய்தது. ...	193
143	அனுக்கிரகப்படி பிறந்தபுத்திரிகளிருக்கில் நாட்டுக்காகா தென்று சோதிடர்கள் சொன்னது. ...	194
144	எல்லாவற்றையும் பெறலாம் மகவினைப்பெறுதல் அறி தொன்று அரசன் கூறினது. ...	"
145	வீரசென்னென்னுமொருவன் பாரிசால அரசன் நாட் டைச்சுவர்ந்தது. ...	195
146	பாரிசாலவேந்தன் அந்நாட்டைநீங்குதல். ...	"
147	சோநாட்டில் கணையாற்றின்பக்கம் சிறுகுடிசையில் அரச ன் இருந்தது. ...	196
148	ஒளவையார் பெருமைகளும் மழையில் நனைந்துவந்து அரூரார் குடிசையிற்புகுந்ததும். ...	"
149	அரசுபுத்திரியிருவரும் அம்மையாரையுபசரித்து நீலச் சிறுநீரையளித்ததும் குளிர்நீக்கியதும். ...	197
150	அரசன் அம்மையாரையுபசரித்துக் கச்சமூலம் அருத்தி வித்ததும் அம்மையார் பாரியென்றோர் பாக்கூறியதும் ...	"
151	அரசன் வரலாற்றை யம்மைகேட்டுத் தெய்வீக அரசு	

நெ.	விசேஷத் திறப்புகள்.	பக்கம் நெ.
152	ஐக்கு இக்கன்னியர்களை யடைவிப்பேனென்றது. ...	198
153	அரசன் ஒப்பிவித்த கன்னியரிடையுலோகி அம்மையார் திருக்கோவலூருக்கடைந்தது. ...	199
154	தெய்வீகராஜன் அம்மைமாரை யுபசரித்தது. ...	200
154	கன்னியர் வாலாறுசொல்லி அரசனை மணம்புரியுமிபடி அம்மையார் சொல்லியது. ...	”
155	அரசன் பத்தாபனைவியர்களை யுடையேனுக் கிவ் விருவரும் வேண்டுகோ வேண்டினும் மூவரசர்கள் சமத்திப் படாரே பென்றதற்கு அம்மையார் அம் மூவரசர்களை யிம்மணம்புரிவிக்கயழைப்பேன் என் றது. ...	201
156	மணவோலையெழுத அம்மையார் விநாயகமூர்த்தியை அழைத்த வெண்பா. ...	”
157	குமார்க்கடவுளை யழைத்தவெண்பா. ...	202
158	குசமுனிவர் குமார்க்கடவுள் இடத்தில் தன்னையுலசத் தில் புத்திராபேசையுடையுபபடி விட்டவியையத்துக் கோங்கல். ...	203
159	எவ்விசசித்திபெற்றோரும் உலகில் தாரபுத்திராதி வடணையடைந்து சுருமகிவர்த்தித்தடைவார் என் றும் உன்பொலெளதில் அளவிலாமேன்மைபெற் றோர் இல்லையென்றும் குசமுனிவருக்குக் குமார்க் கடவுள் கூறிப்பின்னுஞ் சிலஞாயஞ்சொல் சயது. ...	”
160	அம்மையார் சேரசோழபாண்டியர் மூவரும் கலியாணத் திற்கு வரச்சொல்லியருளிய மூன்றுவெண்பாக்கள். ...	204
161	உலகிற்குப்பொண்ணே முதற்பொருளென்றது. ...	205
162	அம்மையார் பொன்மாரி பெய்யச்சொல்லிய வெண்பா. ...	”
163	வருணராஜன் புட்கலா வர்த்தமேகத்தைப் பொன்மாரி பெய்யுரபடி சொல்லியவிதம் பெய்த தன்மை. ...	”
164	திருக்கோவலூர் அலங்காரவிதங்கள். ...	206
165	உயல் அர்சியாய்வினைய அம்மையார்சொல்லியவெண்பா ...	209
166	பருத்திச்செடிகள் கலைகளாய் காய்க்கும்படி அம்மையார் சொல்லிய வெண்பா. ...	”
167	மூவரசரும் கலியாணத்திற்கானவைகள் கொண்டு திருக் கோவலூருக்கடைந்தது. ...	210
168	அம்மையார் பெண்ணைநதியில் நெய், பால், தயிர், விர ப்பாடிய வெண்பா. ...	211
169	நெய், பால், தயிர்ப்பிரவாகங்களின் கற்பனாவிசேஷங்கள் ...	”

அடிகள் கே.	விசேஷத்திறப்புகள்.	பக்க கே.
170	கெட்டுப்பட்ட பனந்துண்டந் தழைத்துக்காய்த்துப் பழுத்துப் பழம்விழ அமையார் அருளிய கலித்துறை	215
171	அங்குள்ளோர் அமையாரைப் புகழ்ந்து. ...	216
172	அங்கவை சங்கவையென்னுங் கண்ணியரை அரசன் ம ணம் புரித்தது. ...	216
173	வணங்கிய தம்பதிகளை அம்மையார் வாழ்த்தியவெண்	217
174	குதமுனிவர் மூவரசரைச் சிவலிங்குரை செய்யச்சொ ல்லியபடி யவர்கள் புகித்தது. ...	218
175	பாரசாலன் வேண்டுகோளின்படி அம்மையார் தெ ய்வீக அரசனைப் பதினெண்புவிகளை வெற்றிகொ ள்ள வாக்களித்தது. ...	219
176	அம்மையார் திருக்கோவலூர்ப்புகழ்ந்துபாடிய வெண்பா	220
177	தெய்வீகராஜன் சிங்களசேகம் அடைந்தது. ...	220
178	அரசன் பகைவனைச் சயித்து பாரசூலவேந்தனுக்குச் சிங்களதேசத்தை மருடாபிவேகஞ் செய்வித்தது. ...	221
179	தெய்வீகவேந்தனைச் சிங்களதேசத்தார் புழந்தது. ...	222
180	சிங்களதேசத்தள்ள ஸ்தலங்களை அரசன் தரிசித்தது ...	223
181	தமிழ்நாடு சிங்களநாட்டுழியப் பதினாறுநாட்டை அரச ன் வெற்றிகொண்டது. ...	224
182	பதினெண்புவிகளின் பெயர்கள். ...	225
183	பதினெண் புவிகளுக்கரசன் தெய்வீகராஜனை முடி தரித்தது. ...	227
184	சிங்காதனத்திருந்த தெய்வீகவேந்தனை யரசர்கள் குமார்க்கடவுள் திருமால் முதலான கடவுளர்களே இவனும் என்ற சிலேடை கூறியது. ...	228
185	பிருகுமகாருஷி அரசர் சொற்களை மறுத்துத் தெய் வீகவேந்தன் இது வரைக்கும் நடத்தியவிஷயங்கள் மீர் வீரட்டேசுரர் கிருபாசாமர்த்தியமென்று ஒவ் வொரு விஷயங்கையுங்கூறி யேற்றபடி தெய்வீக நரசிங்கராஜ உடையான் எனப்பெயர் தந்தது. ...	229
186	தெய்வீகராஜன் பதினெண்புவிபுரக்கும் நீதிகள். ...	232
187	தெய்வீகராஜன் மனைவியர்கள் மூவர்கள் கருப்பத்துக் கேற்பட்ட புச்சவன சிமந்தம். ...	233
188	அதற்கேற்பட்ட தருமங்கள். ...	233
189	சுருகிமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய குலசேகரப் பெருமான் உற்பவகாலம். ...	234
190	மலைமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய நரசிங்கமுனைய ரையர் உற்பவகாலம். ...	234

பக்கம்	வீசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்கம்
191	நத்தமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய மெய்பொருளுயரூர் உற்பவகாலம். ...	234
192	சாதகன்ம சூதக உத்தாபன விதிகள். ...	235
193	முப்புத்திரர்களுக்குங் காரணங்கருதிய நாமகரணங்கள். ...	235
194	உபநிட்டானம் கன்னவேதனம் அன்னப்பிராசனம் பிண்டவர்த்தனம் இவைகளின் விதிகள். ...	236
195	சௌள, உபநயன விதிகள். ...	236
196	சமையதிட்சை கல்விப்பயிற்சிவிதிகள். ...	237
197	திசைக்ஷ யில்லார்கள் இழிவு. ...	237
198	பிள்ளைகள் விளையாடல் காலத்தில் செய்யும் நற்செய்கைகள். ...	238
199	பிதாபிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுத்திய விசாரணைகள். ...	238
200	பிள்ளைகளுக்கு மணப்பெண் பார்க்கும் விதிகள். ...	239
201	மணப்பெண்கொடுப்போர்கள் கொள்வோர் உள்ளத்தில் கொள்ளவேண்டிய நிதானம். ...	241
202	மணப்பெண் கொடுக்கவருவோர்கள் முறையும் அவர்களை பெதிர்கொள்ளவரும் கொள்வார்கள் செய்யும் மரியாதையும். ...	243
203	மூன்றுபுத்திரர்களுக்கும் மூன்றுகன்னியர்களைக் குகமுஞ்ஞார்க்கற்றபடிவைத்துத் திருமணநடத்தியது. ...	244
204	சுவாபபுருமான் அருளைத்தவிர மற்றைய நோக்குவது அருவருப்புடையதென்பது. ...	245
205	உலகிற் சன்னமாணங்களுக்கேதுவாய் மூன்றாசையைக்கொள்ளாது முத்தியை விரும்பல். ...	246
206	சுகமுனிவர் கபடமாய் உலகவிற்பன்களே சிறந்தனவென்று சொன்னது. ...	247
207	பூர்வகாலப் புண்ணியத்தால் நரசனனமும் மிகுசெல்வமும் பெற்றுந் நிச்சியபதம்விரும்பாதென்றோவென்றது. ...	247
208	செல்வமுடையோர்கள் மேன்மையான சாஸ்திரங்களைத் தாமறியாதால் மனோவாக்குக் காயங்களால் ஏற்படுங்கெளதியும் அடையுந்துன்பமும். ...	248
209	உலகத்தில் அநேகர்கள் முத்தியை அடையவேண்டுமென்று எளிதாய்ச்சொல்வதைத்தவிர அடைவதற்கான போகஞானங்களை விதிப்படியறித்து நிற்பல் அரிதாகுமென்றது. ...	248
210	தத்துவ இலக்கணமுணர்தல். ...	249
211	யோகநிலை விதிகளும் அடையும் பயன்களும். ...	249
212	ஞானநிலை விதிகளும் அடையும் பயன்களும். ...	249

பக்கம் நே.	விசேஷக்குறிப்புகள்	பக்கம் நே.
213	பெரியோர்களைச் சமாதிகெய்விக்கவேண்டிய காரண காரியம்.	250
214	அவர்கள் சரீரத்தை சமாதிகெய்யாது கெடுத்தவர் அடைபித்துன்பம்.	"
215	யோகஞானங்களைச் சயவல்லமையால் மாயையடைக்கி யெளிதிலடையப்படமாட்டாதென்பது.	251
216	சைவசித்தாந்த தூலங்களையும் அந்தூலங்களின் விதிப் படி நடப்பவர்களையும், தூஷிப்போர்கள் அடை யும் துன்பத்தையும் கூறியது.	"
217	உபாசனா விசேஷத்தாலன்றி யெளஜில் யோகஞானத் தையடைதல் முடியாதென்பது.	"
218	வினாவள்ளவர்களுக்கு காரியவட்சியம் யாதொன்றும் தெரியாதென்பது.	"
219	உலகத்தில் அவதரிக்கும் சீவர்களில் உத்தம சீவர்கள் அவதரிக்கும் விதிக்கூறியது.	"
220	இல்லறத்தினின்று சமையாதி முத்தீட்சை விதிப்படி பெற்று நடப்பார் எனினில் முத்தியடைவாரென்றது.	252
221	சைவாகமத்திற்குரிய உலகவிர்த்திப்படியாயுந் நடக்க வேண்டுமென்றது.	"
222	சுருப்பாதான முகூர்த்தவிதி.	"
223	நாயகன் நாயகியுந் தனியேயோரிடத்திருந்தும் அந்த நாயகி புணர்ச்சியை நாயகன் வெறுத்திருந்த அருமை கூறியது.	253
224	மன்மதன் : :ஞ்சபாணங்களை மாறிமாறிவிடினும் பயன் படாத விச்சித்திரம்.	"
225	புருடர் உள்ளநெகிழ மன்மதன் செய்யும் விசித்திர ங்களுக்கேற்றபடி நாயகன் நாயகியெய்யுந் கவலிக்கு றிய வன்மைகள்.	"
226	நாயகனுடைய ஆசையெனுங்காற்று வீசாவரையில் கா மாக்கினியலிந்துபோய்மென்றது.	254
227	சுருவிங்கவிசயம் அவ்விரண்டை நிலைபடுத்துஞ் சங்கம விதியுந் கூறியது.	"
228	சிவசின்னங்கள் ஆவன.	"
229	சித்தசக்தியெனுந் போதாதா கென்றதற்கு, சிவ பெருநான் அருளன்றிச் சித்தசக்தி அடைவதெளி தல்லவென்றது.	255
230	சிவசின்னத் தரித்தோர்களுடைய தவயதஸையைச் சொ	

திடர்ச்சு நெ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் நெ.
	ல்லித் தூஷிப்பாரடையுந் துன்பம். ...	255
231	சைவசமயத்தாரொவரும் விபூதியுருத்திராக்கம்பஞ்சாக் கரத்தியானம்இல்லாதிருப்பாரோயின்சைவசமுழத்தி னின்று விலக்கப்பட்டவராவார்கள். ...	”
232	சிவபூசை சிவாலயசெரிசனம் சிவனடியார் தொண்டு. ...	”
233	தெய்வீக அரசன் மைந்தர்களிடத்தும்கிழ்ச்சியும் பயமு டீ அடைந்து மகுடாபிஷேகஞ்செய்ய எத்தனித்தது. ...	”
234	தெய்வீகராஜன் எழுநூறுவருஷம் அரசாண்டமுறைகள் ...	256
235	இகத்தின்பங்கள் உச்சிட்டம் உண்டவகையாம் என்றது ...	”
236	அறிவுசொல்லியபடி நடவாது இவ்வுடலை மசானத்தி லெரிக்குக் கொடுப்பேனாவென்றது. ...	”
237	உலகவின்புத்தால் அடையும் பயன்யாது. ...	”
238	சகோசரர்கள் முறைமைகள். ...	”
239	தந்தைசொல் மறுத்தமைந்தார்கள் தாழ்ச்சோர்களாகர். ...	257
240	சுகமுனிவர்விதிப்படித் தெய்வீகராஜன் மூன்றுபுத்திரர் தருக்கும் மகுடாபிஷேகஞ் செய்வத்து ஞானநீக்கை பெற்றிருந்தது. ...	”
241	தெய்வீகராஜன் துரியபாவனை செய்திருந்தவிதம் ...	258
242	சுகமுனிவர் குமாரக்கடவுளைச் சிபாரிசதல் ...	”
243	குமாரக்கடவுள் உணுப்பிய விமானத்தில் சுகமுனிவர் புத்திரன் குலத்தழைக்க ஆசிரவதித்தெழுந்தருளி ஆறுமு சப்பெருமானிடமின்றும் வலப்பாகமிருக்கப்பெற்றது. ...	”
244	சுகமுனிவர் பதவிபெற்றநாள் ...	259
245	பச்சைக்குதிரை வீரட்டேஸ்பரரைத் தியானிக்கது. ...	”
246	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் திருவருளால் பச்சைவாசி பதவி பெறும் விதம். ...	”
247	தெய்வீகராஜன் பச்சைக்குதிரையின் முந்தென்மவர லன்றுநடையது ...	260
248	சமுனைச கோவெறுசமுதை வரலாறு. ...	”
249	தெய்வீகராஜன் ஸ்ரீவீட்டேஸ்பரரைத் தோத்தரித்தல். ...	262
250	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் இடபவாகனமுடையராய் அரசன் முன் ஆசாயத்துத் தோன்றல். ...	”
251	தெய்வீகராஜன் மலைபரசனாகிவரும் பருப்பதஞ் சார்ந்த தம். ...	”
252	தெய்வீகராஜன் இகபரங்களின் அடைந்த விசேஷங் களை பல்லோர்கள் துதித்துக்களிர்தல் ...	263
253	தெய்வீகராஜன் பிறந்தநாளா பசுப்பெற்றது. ...	264

அடிகள் நெ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் நெ.
254	குலசேகரப்பெருமான் உலகத்துள்ள முத்தொடர்ச்சிக் கருண்டு யாத்திரைக்கெழக்கண்ட மனைவிதடுக்க மறுத்து மன்னிச்சென்றது. ...	265
255	புருஷனுக்கு மதங்கமானி சாபங்கொடுத்தது. ...	266
256	மதங்கமானி ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்மையைத் துதித்துப் பதம் பெற்றது. ...	"
257	குலசேகரப்பெருமான் தம்பிமார்களுக்குத் தனது நாடு கள் ஆறையுங்கொடுத்தது. ...	267
258	குலசேகரப்பெருமான் ஞானதீபைப்பெற்று சோழன் மாளிகைக்கணிநுந்தது. ...	"
259	அம்மாளிகையிற் புருடனை வேண்டாது ஒடுக்கத்தி ருந்த சோழன் வர்க்கத்துள்ளவொரு கணினியைப் பெருமான் சங்கித்தது. ...	"
260	பருடனோடு மாதர்கலத்தல் கருமமென்றது. ...	"
261	புருடசம்பந்தத்தாலன்றி மாதர்கள் கருமம் நீங்காதென றது. ...	"
262	உமாசேவிபுரர் தொண்டால் கருமமெளிதி நீக்குவே னென்றது. ...	268
263	நீதொழும் அம்மைக்குப் புருடன் உண்டோவென்றது. ...	"
264	உலகவிர்த்தியின் பொருட்டு புருடன் வேண்டினனெ ன்றது. ...	"
265	எவ்விதமேனும் புருடனைவேண்டிய அம்மையாருக்கு நீமென்மையுற்றவளா சாழ்மையுற்றவளா என்றது. ...	"
266	புருஷர்கள் மாதரை நீக்கலாமோவென்றது. ...	"
267	புருஷர் மாதர் அல்லாதிருக்கலாம் புருஷர்கள் அல்லா து ஒருக்காலு மாதர்களி நக்கப்பட்டாடு என்ற த்தொளபதா சேவிமுதலிய பதிவிரதைகள் வழக்கங்கள் கூறிப்	"
268	ஆகைய ல் நீயதிவிரைவில் சன்மார்க்கம் உள்ளீபுருஷ னைச் சேரவேண்டிமென்றாசன்கூறியது ...	"
269	நின்னையன்றி நேர்புருஷன் உளவோவென்றது. ...	"
270	அரசன் முன்னொருததிகையவெறுத்துவிட்டு இப்போது ன்னேவேண்டேன் என்றசற்கு அரிவை நீர்மீதுக்கின் எ ரியிடைபுகழேனென்றது. ...	269
271	புருஷர் சொல்லியவைசேட்டிருந்தசோழன் அவ்விருவர் களுக்கிடையேயந்தது மாதின் பூர்வவரலாறுகூறி மனஞ் செய்வித்தது. ...	"
272	குலசேகரப்பெருமான் அம்மங்கையோடுசிலநாள்கழித் ...	"

தடச்சு நெ	விசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்க நெ
	தநீங்கித்திருக் கோவலூரின் நிஷ்டைபுரிந்தது. ...	271
273	பெருமானிங்குமுன் கருசுகொண்டிருந்த மூப்பியேன்ற அம்மாது ஓர் புத்திரன் பெற்றதொ அப்புத்திரனுக்கு மூப்பநம்பியென்ற பெயர் செய்தும்.	
274	அம்மூப்பநம்பியேன்ற புத்திரன் சோழராஜனிடத்து மந்திரியாயிருந்து நடத்திய விடம்.	
275	சூலசேகரப்பெருமான் பதவிபெற்றநாள்.	272
276	மூப்பநம்பியை சோழராஜன் மந்திரியாய்க்கொண்டத ற்கு மெய்ப்பொருள் நாயனார் இரங்கல்.	273
277	மூப்பநம்பிக்கு சோழன் தன்புத்திரியை மணஞ்செய்வி த்தது.	"
278	திருக்கோவலூர் வந்த மூப்பநம்பியைச் சோழனைழக்க புநீ வீரட்டப்பெருமான் சேவையைவிடிக் வருவதில்லை யென்றது.	"
279	மெய்ப்பொருளையுறா புசல்வனைச் சோழன்பால்போக ச்சொல்லச் சிவபெருமூன்றரிசனம் விடலாம் தன்னை சொல் விடலாகாதென்று மைந்தன் சோழநாட்டையடை த்தது.	274
280	மூப்பநம்பி யுலகைநீதியோடு புரக்கந்தன்மை.	"
281	நரசிங்கமுனையர் அடியார்களே சிவபெருமானென்றுட் கொண்டு அரசுபுரிந்தது.	275
282	நரசிங்கமுனையர் நன்னெறியுள்ள வொருபுத்திரன் எவ் வசையிலாயினுங் கிடைத்தால் அவன்வசம் அரசை யொப்பிவித்து வீண்காலமின்றி அடியார்தொண்டு புரிய லாமே யென்றது.	"
283	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவவதாரம்	276
284	நரசிங்கமுனையர் சுவாமிகள் பாலியதிருவுருவைக்கண்டு தன் அரசுக்கிவரஉரியானென்று அவர்பிதாவைக்கேட்டல்	"
285	பிதாழறாப்பும் அரசன்சொல்லும் ஞாயமும்	"
286	அரசனிடம் சுவாமிகள் வளருந்தன்மை.	277
287	அரசனுக்கு நம்பியார் தம்பியென்ற வொருபுத்திரன் பிறந்தது.	"
288	இன்னுமெத்தனை சுதர்கள் பிறந்தாலும் கமதரச ஆரூ ர்க்கென்றே அரசன் கொண்டருத்தது.	278
289	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குக் கலியாணவெத்தனிப்பு	"
290	சிவபெருமான் உயோதிகப் பிராமணனாயெழுந்தருளிக் கலியாணத்தைத்தடுத்தது அனேக அற்புதங்காட்டிச் சுந்	

தலை நெ.	விசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்க நெ.
	சாமுத்திரசுவாமிகளைத் தடுத்தாட்கொண்டது. ...	278
291	சுவாமிகள் பித்தா பிறைசூடி வென்ற பதிகமெடுத்துப் பாடியது. ...	281
292	நாசிங்கமுனையர் இவ்வற்புதங்களை விட்டுக் கொடுத்தது. ...	282
293	சுவாமிகள் அரசனை அடியார் தொண்டாற்றும் படியுத் காவனித்து வியாதி திருநாவலூர்ப் பதிகத்திற் கூறியது. ...	283
294	அரசன் சுவாமிகள் சொல்லையுறுத்தற்கஞ்சித் திருக்கோவலூர் அடைந்து இராசாங்கமும அடியார் தொண்டும் ஆ லையத்தொண்டும் நடத்தியது. ...	283
295	அரசன் இரண்டாவது பிறந்தசுதனுக்கு ஆட்கொண்டா னென்றபெயரிட்டது. ...	284
296	அரசன்புத்திரர்கள் வசம் அரசையொப்பித்தது. ...	284
297	அரசன் ஒரு திருவாதினாத்தினத்து மனைக்கேள் கொடியவியாதி கொண்டவரொருவர் வெண்ணீறணி ந்தங்கு வரக்கண்டமற்றைய அடியார்கள் இகழ முனையர் அவர்களை மறுத்துவந்த அடியொளையுபசரித்தல். ...	285
298	திருநீற்றையணிந்தவர்களை யவமதித்திகழ்வார்கள் இகழ் ந்தவிதம் அடையுந்துன்பம் ...	285
299	யெத்தன்மையுடையாராகினும் திருவெண்ணீறணிந்தா ரேல் அவர்களைச் சிவபெருமானெனக்கொள்ளவேண்டு மென்றது. ...	286
300	தூஷித்த அடியார்க்கு முனையர் சிவசின்னத்தோர்கண்மகி மையைப் பிரமாணத்தோடுகாட்டியது. ...	286
301	குருபியாய்வந்த அடியாருக்கு இருதூ நபொன்கொடுத்து முனையர் போற்றினமையால் இனியுலகில் அடியார் இழி வு எண்ணதுபோற்ற ஒருசாட்சியாய்விட்டதென்றது. ...	286
302	நாசிங்கமுனையர் பதவிபெற்ற சிதமுநாளும். ...	286
303	முனையர் விசேஷப் பெருமைகுலப்பெருமை. ...	286
304	பாரதமாரவித்தவர் அக்குலத்தாரொன்றது. ...	286
305	முனையர் புத்திரவர்க்கங்களுக் கேற்பட்ட குலஞ்சாதிப் பெயர்களுக்கு சிறப்புப்பெயர்களும். ...	286
306	அடியுயின் வர்க்கமலைமன்னாசன் வல்லமையுஞ்செல்வ முங் செளரவமுந் சொண்டும் கூறியது. ...	286
307	முனையர் பதவிற்கு மலைமன்னரென்பது மூவகையால் புருஷதராசனாலும் சேரனாலும் ஆண்டநகராலும் உண்டா யின. ...	286
308	மெய்ப்பெருங்வேந்தனுக்கு மலையநத்தமன்னன்பெயர் ...	286

தடர்ச்சி	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்
	வந்தகாரணம். ...	287
309	திருவகையற் சம்பாதித்தபொருளைச் செலவிடுமியல்பு. ...	"
310	மெய்ப்பொருளையுநர் பிள்ளைகள் மூன்றுக்கும் பெயர் வைத்த உளகிப்பு ...	288
311	முன் மெய்வீசராஜனால் வெற்றிகொள்ளப் புத்திரர்கள் ஆளப்பட்டநாடுகளில் சிந்துதேசாதிபனாகிய புத்திராதன் மெய்ப்பொருளையுனரோடு யுத்தத்துக்குவந்தது. ...	"
312	நாயனார் வீழ்ந்துயுருச்சாராக்கம் பூண்டு உயுத்தஞ் செய்து புத்திராதனை வெற்றிகொண்டது. ...	289
313	கோற்றபுத்திலுதன் முத்திராதனென்றபேர்பூண்டு சிவ வேடங்கொண்டவிதம். ...	"
314	பொய்வேடத்தான் வரக்கண்டதத்தனென்றவோர் காவற்காரன் சந்தேசித்துத்தடுத்தது. ...	290
315	வேடத்தான் மறுத்துச் செல்லத்தன் அஞ்சியவிதம். ...	"
316	அந்தப் புரத்து மனைவியுபசர்த்திருக்கச்சயனஞ் செய்திருந்த நாயனார்பால் சென்றபொய் வேடத்தானை மனைவி கண்டு நாயகனை யெழுப்பிப் பணிவிட்பலும் நாயனார் கொண்ட சாந்தகுணமும். ...	"
317	பொய்வேடத்தான் நாயனாருக்குத் தான்வந்தவரலாறு கூறுசல். ...	291
318	நாயனார் மனைவிசொன்னஞாயமறுப்பு. ...	"
319	பொய் வேடத்தான் தன்னைமோசஞ்செய்ய வானெடுப்பையறிந்தநாயனார் உட்கொடை ஞாயங்கன் ...	"
320	பொய் வேடத்தான் தான்கருதிவந்தவிதமுடித்தும் நாயனாரோ வெற்றியடைந்தானென்று. ...	"
321	மோசங்கண்ட தத்தன் பொய்வேடத்தானை வெட்ட வருவதைத்தடுத்து நாயனார்சொல்லும் ஞாயங்கன். ...	292
322	பெய்வேடத்தானை யாதொருத்தருந்திவரு செயயாது விட்டுவரும்படி நாயனார்த்தத்துக்குச் சொல்லல். ...	"
323	தத்தன் அப்பொய்வேடத்தானையழைத்துப் போங்காலையவனை சொல்லவந்தோர்க்கு அரசன் உத்தரவுசொல்லக் கேட்டவர்கள் சொல்லும் ஞாயங்கள். ...	293
324	பொய்வேடத்தானைவிட்வரும் வார்த்தைகேட்கநாயனார் ஆன்மாவை நியுத்தியல்தம். ...	294
325	அதிசப்பட்ட துக்கத்துடன்வந்த மனைவிமைந்தர் முயலோர்களுக்கு நாயனார் சொல்லிய சமாதானம். ...	295
326	நாயனாதம் உள்ளத்துள்ளவர்களை வெளியிட்டு வீரம்	

அடிகள்	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்
	டேஸ்பராத்தாதித்தல். ...	295
327	வீரட்டேஸ்பரொழுந்தருளி நாயனாந்தொண்டைவியந்து கபடிகதல். ...	296
328	அண்ணிலே நின்று நவடிதொழுந்தொண்டன்றி வேறொ ன்றும் வேண்டேனென்று நாயனாந்தொல்வதல். ...	282
329	நாயனாந்தொன்றி மொருசாட்சியானொன்று சன்பதத் தைபென்றுங் கும்பிபிம்வரததை ஸ்ரீ வீரட்டேஸ்பார் ளித்து ...	297
330	சியவேடமே மெய்ப் பொருளெனிக்கொண்ட நாயனா பெருமைகள். ...	298
331	சுத்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் நாயனாயுபசரிக்க விசும மெய்ப்பொருளென்றேற்பட்ட பெயருக்கேற்றபடிநடந் து பதவிபெற்றவிதமும். ...	299
332	நாயனாநுத்தரவன்படி காமாரிக்கு முடிசூட்ட அரசா தகைமை. ...	300
333	நாயனாவம்சம் அதிகவிர்த்தியடைய வேற்பட்ட வா கின் விசேஷம். ...	301
334	நாயனா வம்சத்தர்களுக்கேற்பட்ட குலப்பெயரும் சா கிப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் வல்லமையும். ...	302
335	நாசிக்கமுனையர் மெய்ப்பொருளுபாநர் இருவர்களின் வம்சத்தர்களுக்கு உலகத்துள்ளோர் முனையாவம்சத்தர் களை மலைமன்னொன்றும் நாயனாவம்சத்தர்களை நத்த மன்னொன்றும் அழைத்தபான்மை. ...	303
336	மூன்றுமரபினர்கள் விசேஷங்களெல்லாம் வீரட்டேஸ் பார் திருவருளையென்றது. ...	304
337	அடியார் தொண்டால் முத்திபெற்றோர்கள் இவ்வா வென்று சிவபெருமானைத்தவம்ச சொல்லவல்லவனில்லை யென்றது. ...	305
338	திருக்கோவலூருக்குச் சிவபுரமென்ற காரணம். ...	306
339	திருக்கைவேலூரென்ற காரணம். ...	307
340	திருக்கோவலூரென்றபெயர் ஏற்பட்டதற்குக் காரணங் கள். ...	308
341	கண்ணுவபுரம், கபிலபுரம், காமபுரம், கணேசபுரம், கிரு ட்டிணாணியம், உருத்திரபுரம் என்னும் பெயர்கள் உரு டாணவகை. ...	309
342	திருக்கோவலூரின் கண் ஒவ்வொருவர்கள் இருந்து பூசி த்த காலங்கள். ...	310

தடக்கே.	விசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்கே.
343	திருக்கோவலூரில் இருந்து பதவிபெற்றபேர்கள். ...	302
344	திருக்கோவலூரில் அடைந்தபேர்கட்கு அடையும்பயன்	
345	சிவபுரமென்னுங் கோவலூருக்கு காற்பக்கமுன்னகான் கடையானங்கள். ...	"
346	கேஷத்திரத்தின் யோசனை தூர்த்துள்ளோர்களும் அங்கு அடைந்தோர்களும் அடையும் விசேஷங்கள். ...	"
347	கேஷத்திரத்தில் ஒருகவாபஞ்சாட்சரத்தியானஞ் செய் தோர்களும் அருச்சுணபுரித்தோர்களும் அடையும்பயன்கள்	"
348	ஸ்நானதரிசன ஸ்தலவிசேஷம் விரும்பாது கெட்டகா ரியத்தை விரும்பியாயினும் ஒரிரவுவசிப்பாரோல் அவர்கள் அடையும் பயன். ...	303
349	சைவபுரத்தில் அற்பபுண்ணியஞ்செய்தாலும் அதிகவிர் கியாகிச்சிவலோகத்தைச் சயடை விக்குமென்றது. ...	"
350	நவர்கள் அக்கோவலூர்துப் பிரியத்தொடு வசிக்கிறூர்க ளோ அவர்களுக்கு அடையும்பயனைப் பற்றிபுதுமைசொ ல்லவேண்டுமோ வென்றது. ...	"
351	கோவலுத்தெம்மானைத்தரிசித்துப்பெண்ணைநதியில் ஸ்நா னஞ்செய்தவர்கள் தேவர்களாவார்கள் என்றது. ...	"
352	ஸ்நானதரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு வேறேருதலத்திலாசை யும் பாவங்களும் கொடிய உலகங்களுமில்லை யென்றது	"
353	அக்கிருக்கோவலூரின்கண் ணடையும் பயனைப்போல எவ்வெவ்விடத்துங்கோவலூரென்றபெயரிட்டு எம்மிறை வனைஸ்தாபித்துப் பூசிப்பார்களும் இஷ்டசித்திகளை ய டைவார்களென்றது. ...	304
354	முன்சொற்ற மூப்பநம்பி மெய்ப்பொருளையனார் உத்தர ப்படி சோழநாட்டில் கோவலூரென்றோர் கேஷத்திரப் பெயரிட் டாலயமமைத்து சிவபெருமானை ஸ்தாபித்து பூசித்து முத்தியடைந்தான் அந்நகருக்கு மூப்பகோவல் என்றபெயரெய்திய கென்றது. ...	"
355	காரணங்கருதியபடி மூப்பனார்கட்கேற்பட்ட பெயர்கள்.	"
356	இன்றும் அனைகம்பேர்கள் இப்படிவேறுவேறுஸ்தலங் களினுங் கோவலென்றபெயரிட்டு பூசித்துமுத்தியடை கிருக்கிறார்களென்றது. ...	305
357	கோவலென்றபெயர் உலகிற்றிரிந்து கோயிலென்றயது.	306
358	பெண்ணைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து வீரட்டேஸ்பாணாத் தரிசிப்போரடையும்பலன்கள். ...	"
359	சிவபெருமான், விஷ்ணு, பிரமதேவன், உமாதேவி, குமா	

தடச்சு நெ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்க நெ.
360	ரக்கடவுள், தெய்வீகராஜன் இவர்களாகவும் அமுதமாகவும் பெண்ணைநதி விளங்குகின்றதென்றது. கங்கையாதி நதிகள் அப்பெண்ணை நதியில் வசிக்கின்றதென்றது.	307
361	உருத்திரதீர்த்த விசேடம்.	”
362	உத்தரவாகினிப் பெண்ணைநதி ஸ்நானபலன்.	309
363	அக்கினி திக்கில் கபிலதட ஸ்நானபலன்.	”
364	வடக்குக் கண்ணுவதீர்த்த ஸ்நானபலன்.	”
365	மேற்கு இராகவதீர்த்த ஸ்நானபலன்.	”
366	மேற்கு பரசிராமதீர்த்த ஸ்நானபலன்.	310
367	தெற்கு தருமதீர்த்த ஸ்நானபலன்.	”
368	வடக்குப் பத்ரசங்கமத்துப் பிதிர்ந்தீர்த்த ஸ்நானபலன்.	”
369	கிழக்குச் சத்தவிரும்புயர்தீர்த்த ஸ்நானபலன்.	”
370	கிழக்குச் சூரியதீர்த்த ஸ்நானபலன்.	”
371	தெற்கு அக்கினிதீர்த்த ஸ்நானபலன்.	”
372	பத்ரசங்கமதீர்த்த ஸ்நானபலன்.	311
373	தன்மப்பிரகலாதனன் ஆசாரிய சித்தனைக்கொன்ற தோஷநீக்குதல்.	312
374	கங்கையாதிநதிகளின் பாவம் நீக்குதல்.	”
375	எசுவையர் பசங்கன்றின்கொலை நீக்குதல்.	”
376	பதுமயோனியன் வேதாளத்துரு நீக்குதல்.	”
377	சுதவன்மன் பராமுகத்தாலடைந்த கோகத்தி நீக்குதல்.	313
378	அகத்தன் சிவலோகமடைதல்.	314
379	குச்சகௌசிகமுனிவர்கள் தவத்திட நிச்சயித்தல்.	”
380	மண்டுகன் பிரமராசுந்தராதல் நீக்குதல்.	315
381	விநாயகக்கடவுள் மகோதர நீக்குதல்.	”
382	நின்மலன் குஷ்டரோக நீக்குதல்.	”
383	அனகன் குஷ்டரோக நீக்குதல்.	”
384	பெண்ணைநதி மகிமையை வதிட்டமுனிவர் நிமிசசங்கரவர்த்திக்குச் சொல்லிநொன்றது.	316
385	அந்நதிமகிமையைப் பிரமாண்ட புராணத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதென்றது.	”
386	இவையெல்லாஞ் சூகர்சொல்லக்கேட்ட னாநிசமுனிவர்கள் அந்நதியில் ஸ்நானமாடி இஷ்டசித்தி பெற்றாராகவென்றது.	”
387	அந்நதிப்பெருமையெல்லாம் ஸ்ரீ வீரட்டேசுர் கிருபாவிசேடத்தாலென்றது.	”

தடர்ச்சி நெ.	விசேஷக்கதறிப்புகள்.	பக்கம் நெ.
388	பூலோகத்துள்ளதீர்த்தங்கள் யாவும் பெண்ணைநதியிற் படிந்து விசேஷம் பெறங்கால் அப்பூலோகநதிகளை மேன்மைமேன்மையென்றார்களுக்கு என்னசொல்லு கிறதென்றது.	”
389	பெண்ணைநதியின் உற்பத்திமகிமைகளை யார்சொல்ல வடங்குமென்றது.	317
390	பெண்ணைநதியின் பரியாயநாமங்கூறியது.	”
391	அந்நதியுற்பத்திமுதல் எவ்விடத்தில் ஸ்நானஞ்செய் யினும் இஷ்டசித்தி பெறலாமென்றாலும் ஸ்ரீவீரட்டே சுரரைத் தியானித்து ஸ்நானஞ்செய்து அவரவர்க்கிய ன்றவரை அன்னமாதி கொடுப்பாராகின் ஒன்றகோடி யாய் புண்ணியவிருத்தியடைந்து எளிதில் பரகதிய டைகாடொன்றது.	”
392	ஸ்ரீவீரட்டேசுரரை யருச்சித்தவர்கள் கைலையடைவ தற்குச் சச்சேகமில்லை யென்றது.	”
393	பெண்ணையில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீவீரட்டேசுரரை பருச்சித்து ஒருநாள் வசித்தவர் சிவபெருமான் உரு வத்தை யடைவார்களென்பதற்கு யாதொருசந்தேச மும் இல்லையென்றது.	318
394	திருக்கோவலூருக்குச் சுற்றிலும் ஐந்து நாழிகைதூர வரையிலுள்ள ஜலமெல்லாம் கங்காஜலம் என்றது.	”
395	திருக்கோவலூருக்குச் சுற்றிலுமைந்துநாழிகை தூரத் தக்குள் யிறந்தவர்கள் சிவவடிவத்தைப்பெறுவார்கள் என்றது.	”
396	புராணஞ்சொன்ன சூதமகாருவியுங் கேட்ட நளக பரணுந் தென்றிசைநோக்கி ஆனந்தபரவசத்தார்களாய் ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் திருவருளைப்பெற்றார்களென்றது.	”
397	கொடுத்தன்மையுடைபேனை ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பார் ம ன்னித்து ஆண்டவியயத்துக்கு அவர்பாதங்களில் நீங் காத ஆசையடைவதைத்தவிர யாவேறு யென்ன செய்யத்தகுமென்றது.	”
398	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பார் என்னுள்ளத்தினுள்ளே நீங்காதிருக் கின்றாடென்றது.	319
399	திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தை யெவ்விதமேனும் அஃ சரிப்பார் அடையும் பயன்	”
400	திருக்கு முதலிய வாழியும் செய்யுட்டொகையும்.	320
	திருக்கோவலூர்ப்புராண விசேஷக்கதறிப்புமுற்றிற்று	

உ
சிவமயம்.
சிற்ப்புப்பராயி ரம்.

சும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ

அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்

இயற்றியது.

பொன்மேவத் துறைகடொறும் புலமேவ விலைகொழிக்கும் பொ
ன்னியாற்றின், சொன்மேவு கிளையாய் முடிக்கொண்டா னதிக்கை
யின் சூழ லோங்கி, வின்மேவு மணிமாட மிடைதருசண் பகக்கொ
ல்லை மெனும்பேர் மேய, மன்மேவு வளம்பதியின் வயினுதித்தோன்
பலகலேதேர் மாண்புமிக்கோன், (ச)

வேறு.

சுடம்படச் செருக்கு நால்வாய்க் கடுங்குளிற் றெருத்தல் வன்றோற்
படம்பெறு வுடைய நங்கள் பாம்பரன் கழற்காற் சுன்பன்
தடம்பெறு மறிவின் மிக்க செளந்தா ராஜ னென்னுந்
திடம்பெறு பெயரோன் சிர்சால் சிறப்பொருந் சுமைந்த வள்ளல்.

சற்றவப் பிருக மைந்த னலணமை கலியென் பான்றன்
பெற்றசொல் குலத்திற் றோன்றிப் பிறங்குமக் கலிக்குப் பின்னீர்ச்
சொற்றசெந் தமிழிற் பாடுங் கலியிலு னென்று சொல்ல
வற்றவ னெடுத்த தோற்றத் துறுதியி தென்ன வுன்னு. (உ)

ஆடலஞ் செருவிற் றன்போ லீகவழித் தகனைக் காய்ந்த
நீடலங் கிளைய குலமேக்கிய கோவ னித்த
நூநென் புராணம் பண்டே நவின்றது சாங்கிற் றென்ன
வூநிள காதை யாவு மொருங்குறப் பாடிச் சேர்த்து. (ச)

ஏணுறு டிபணுற் சென்று மிலக்கிய மிஃதொன் றென்ன
வாணியி னன்ற கல்வி வல்லராய்ந் கோகை மல்க
நீணிலு வளைப்பில் பாண்டு நிலவுற வச்சிற் சேர்த்திப்
பேணியர் மருளி னீந்து பெரும்புகழ் கொண்டான் மாதோ. (இ).

ஆக முன் பாக்களுள் பட-உவு.

நடுநாட்டின் விசேஷங்கள்.

பெரியபுராணத்துள்.

கங்கைமுகமதியும் பாம்பும் கடுக்கையுமுடிமேல் வைத்த
அங்குண் ரோலைகாட்டி யாண்டவர் தமக்குநாடு
மங்ஞ்சபர் வதனரித மதியிரு மருங்குமோடிச்
செங்கயல் சூழைசுனாநித் திருமுனைப் பாடிநாடு. (க)

பாடிநாட்டி ரத் துள்.

அவ்வையாடலுக்குத் தீத்திசெய்ப்பால் பெருகியருக் தமிழறி
வினாற்சிறந்து, பெளவ நிராடைத் தரணிமான் மாம்பிழிப்
பிணு முத்தகரியமும்பொன்று, மொய்வரால்கெண்டை வானை
சேன் மலங்குழந்தை யானமெதிர் கொள்ளத், தெய்வமா
நதிநீர் பரக்குநாட்டித் திருமுனைப்பாடி. கன்னாடு. (க)

பாவருத் தமிழாற் பெர்பெறு பனுவற்பாவலர் பாதிநா
விரவீன், முவருநெருக்கி மொழிவிளக்கேற்றி முருத்தனை
தொழுதன்னாடு, தேவருமறையு மின்னமுங்காணச் சொந்
சடைக் கடவுளைப்பாடி, யாவருமதித்தோர் முவரிவிருவர்
பிறத்தகாடித்தன்னாடு. (உ)

இறைவாசநல்லூர்ப்புராணத்துள்.

குருகுலமன் னவர்தம்மிற் குலநிருப னருச்சுனன் நன்கு
மரன்றத்த, பருவரலிலாத நெறிப்பரிட்சித்து கண்டுகந்த
பழனநாடு, பொருவரிய புகட்போகப் பூமிவினும் போத
வளம் பொசிந்துநாளும், பெருகுமிசை நத்திமால் வரைச்
சாரல் பெண்ணைநதி பெருகுநாடு. (க)

தருமநெறி யுதிட்டிரன்றன் தம்மிதிறவ் வீழ்நுக்குத் தவமே பூண்ட, புருடமிருகற் தனக்கும் பொருளுகைத்து நெறி பூண்ட புரிதநாடு, கருமுகில்கள் பொழிமுத்துங் கமலங்க டருந்தரளங் கன்னனீன்ற, பெருகொளி நித்திலங்குமுமி யெப்போது நிலவெறிக்கும் பெண்ணைநாடு. (௨)

பந்தவீணைச ரூலேநாய் பணிக்கநாவுக்கரசர் பரவியன்னோய் சிந்தவுமை யிடத்தீரணைச் செந்தமிழ் மாலைகள் புனைந்த தெய்வநாடு, முந்தையடி யானிவனென் றாவணமுங் காட்டிய வை முன்னேயேறிச், சுந்தரனைப் பரஞ்சோதி துடர்ந்தடி மைகொண்டருளுந் தரையநாடு. (௩)

இரவிதரு திருமதலைக் கிராமனருள் வாயமைநெறி தீர்க்க நாடு, பரவுமொரு பாநிசிபங்கயங்கழநீர் பலமலரும் பரந்த நாடு, மரபுரிமை வேளாளர் மகிழ்ந்துகுல விளக்கெடுத்த வண்மைநாடு, பிரசமலர்ச் சோலைமது நதிக்கடவி னீட்டைப் பெருக்கும் பெண்ணைநாடு. (௪)

பொய்கைபேய் பூதமெனும் புலவரொரு முவர்களும் பொருந்திச்சங்கங், கைகொள் நாரணன் தனக்குத் கங்குலிடை சொற்றிபங் காட்டுநாடு, மைகொண்மா மனத்துரி யோத னன்புரிந்தவஞ்சகத் தால்வந்து ஞானச், செய்கையார் தரு மன்முத லைவர்களுந் திருந்துதவஞ் செய்தநாடு. (௫)

சேரன் பாண்டியன் சோழன் கன்னியதைத் தெய்விகங் றீருக்கல்யாண, மாரன்போற் புரிந்து சத்தபுரியீரசர், மகா னாமணந் தருளுநாடு, வீரஞ்சா ரிருநூற்றி யிருபத் தெண் மைந்தருக்கு மேவுநாடு, சேரவரும் பிறவியகற்றிடு முது குன்றிணையுடைய தெய்வநாடு. (௬)

சொற்ற இத்தன்மையும் பிறவுமாயுள்ள

பலவிசேடங்களைப்படைத்த

நடுநாட்டின் விசேஷங்கள்.

1. நடுநாட்டின் பெயர்கள்.

திருமுனைப்பாடிநாடு, சேதிநாடு, நத்தநாடு, மாவலநாடு, பெண்ணைநாடு, கோவலநாடு, தெய்விகநாடு, இவ்வேழு நாமங்களும் பிறவுமாம்.

அந்நடுநாட்டின்கண் சமயகுரவர்கள் முதல் ஆன்றோரால் பாடல்பெற்றுள்ள இருபத்திரண்டு சிவகேசத்திரத்துள் தெய்விகம்பெற்ற

2. திருக்கோவலூரின் பெயர்கள்.

செயுபுரம், சைவபுரம், விரட்டபுரம், திருக்கைவேலூர், கண்ணுவபுரம், கபிலமாபதி, காமபுரம், கணேசபுரம், திருட்டினூரணியம், உருத்திரபுரம், வேள்விபுரி, குகேச சுரம், விளைவெல்புரி, தெய்விகபுரி, திருவிசுரம், கோவலம், கோவல், கோவலகேத்திரம், ஏமவருடநிலயம், இப்பத்தொன்பது நாமங்களும் பிறவுமாம்.

அத்திருக்கோவலூருக்கணித்தாயும் எண்ணிலாத விசேடங்களையுடைத்தாயும் விளங்கும்

3. பெண்ணையாற்றின் பெயர்கள்.

பிநாகிநதி, கங்கை, வேகவதி, பாறதிநேயதரங்கினி, நந்திநீத்தம், வரநதி, ஓளவைவாக்கனுசாரி, அகண்டகுடிநை, சருவதீரகருணி, இவ்வொன்பது நாமங்களும் பிறவுமாம்.

அப்பெண்ணையாற்றின் வலப்பாகத்து மேற்கபிமுகத்தாய்த் திருக்கோயில் கொண்ட

4. ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திருநாமங்கள்.

வினைவென்றான், அந்தகாந்தகன், இருட்கூடறுத்தான், திரிசூலன், பச்சிமாபிமுகத்தன், திருக்கோவலத்தன், பெண்ணைவலத்தன், வீரட்டாகாயன், இவ்வெட்டிநாமங்களும் பிறவுமாம்.

அப்பெருமான் சந்நிதிமுன்னர் சூமாரக்கடவுள் வேல்குறித்த
இடத்துப் புத்திரகாமேட்டி யாகஞ்செய்த

5. துகமுனிவன் பெயர்கள்.

வேள்வியுதித்தான், சானவிக்கராயன், புகர்மைந்தன்,
பிருகுகொட்பேரன், கவிநற்பேரன், குமரனருள்பேரான்,
மாதவன், அந்தணன், வரன், யோகி, அமலன், விமலன்,
வேற்றொடர்பன், தெய்வீகனத்தன், மகம்புரிமான், நித்தி
யன், குமராவலத்தன், சமரசி, விமானம்பெற்றோன், பே
ராசிரியன்.

இம்முனிவர் பங்குனிமாதம் குருவாரம் அவிட்டநகரத்திரத்
தில் பதவிபெற்றனர்.

அக்குகமுனிவர் செய்தயாகத்தில் ஸ்ரீ வீரட்டேசுவரர் திரு
வருளால் பிறந்து எண்ணிலாத விசேஷங்கள் நாட்டிய

6. தேய்விகரானன் பெயர்கள்.

மகத்தழலுற்பவன், ஆபிசாரன், அயோனியன், இமய
வேந்து, உமைபுத்தன், பைம்பரியன், நந்திப்பொருப்பன்,
நத்தநாட்டேந்தல், பைம்பொற்கிரீடி, பதினெண்பதானை
யன், பின்னிருமணிமலர்மாலையன், மேழியன், உபவிதன்,
பெண்ணைத்துறைவன், நாரசிங்கன், நரசிங்கன், நான்முடி
யோன், அனலரணன், சேதிநாடன், பின்னிருமாதான்,
காரண்டவயிரி, வல்லூராரி, குகமுனிமைந்தன், முதுவேர்
த்தான், வெள்ளிகுலோத்தமன், இறையாபுரியன், ஊர்ப்
பாழியீந்தான், தோட்கோப்புனடான், பதினென்புவியன்,
வாகைமலையான், பொன்மாரிகொண்டோன், மீவல்நாடன்,
கோவல்வேந்து, வீரட்டேசுவரனாமி, பிருகுபசாரன், வலாரித்
துதியன், தெய்வீகநரசிங்கராஜஉடையான், லாரிகடந்தான்,
முக்குலீக்காரணன், ஒளவைவாக்கன், சத்தபுரிவேட்டான்,
முப்பெருக்கன், துறவோன், பதினெண்பாடையன், வில்
வாளன், சாமளவருணன், கோமளகஞ்சுகன், யௌவனன்,
கவசகுண்டலன், அரும்பதன், பரித்தியாகி, முக்கொற்றன்
கவர்த்தி. ஆக-௫௫. நாமங்களும் பிறவுமாம்.

§ பின்னிண்டு மலர்மலைகளாவன:—

கொன்றை, மல்லிகை, மகிழ், கோங்கு, சண்பகம், துளவம், மந்தாரம், புன்னை, தும்பை, செங்கழுநீர், நொச்சி, வாகை.

பன்னிரண்டு மணிமலைகளாவன:—

* வெள்ளி, பொன், அபரஞ்சி, மரகதம், பவளம், நீலம், கோமேதகம், மாணிக்கம், வைரேரியம், வயிரம், புட்பராண், முத்து.

¶ பன்னிரண்டு மனைவியர்களாவன:—

பத்மாவதி, காஞ்சனமலை, சண்பகமலை, கனகை, கலாவதி, உற்பலமலை, கமலக்கண்ணி, உற்பலலோசனை, அன்னப்பிரபை, கமலாவதி, அங்கவை, சங்கவை.

இவ்வேந்தன் னைமாதம் திருவோணநகரத்திரத்து யாகத்துப் பிறந்து எழுதாற்றறுபதாண்டு புவலகாண்டு ஆவணிமாதம் அவிட்ட நகரத்திரத்து இமேர்த்தபருவதராஜனாய்ப் பதவிபெற்றனன்.

அதீதெய்வீகராஜன் பட்டத்திற்குரிய நாயகிமார்கள் மூவருக்கும் புத்திரர்களாயுற்பவித்த சைவசித்தார்த்தவேதாந்த ஸ்தாபனர்கள் மூவருள்

மேய்நீருள நிக்ஷாநுபூதி பெற்ற முதலாவது புத்திரனாகிய

7. துலசேகரவேந்தன் பெயர்கள்.

நரசிங்கன்மைந்தன், சண்பகமலைசேயன், திள்ளிமகன் மகன், உலகருணாமன், மதங்கமானிகொழுநன், கருநீரன் விரதன், வாரணவாசி, மாலினிமனாள், அம்மாட்டேந்தல், மூப்பர்பிதாமகன், வேதமுணர்ந்தோன், சீமந்தன், குணபாகத்தன், ஞானதிட்சிதன். ஆக-கரு.

இவ்வேந்தர் பங்குனிமதாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அவிட்ட நகரத்திரத்துப் பிறந்து சித்திமாநாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமை புனர்பூரநகரத்திரத்துச் சமீபதியடைந்தனர்.

எத்தன்மை யிழிவுடையராயினுந் திருவெண்ணீர் றணிவாரைச் சிவபெருமானைக் கொள்ளார்க்கிழிவும் கொள்வார்க்கு மேன்மையுங்கூறிய இரண்டாவது புத்திரனாகிய

8. நாசங்கமுனையாயர் பெயர்கள்.

தெய்விகன்புகல்வன், பத்மாவதிசுதன், சேரனமகன் மகன், மகாமளாங்கிகொழுநன், திருமுனைப்பாடிநாடன்,

மலைமன்னன், மேனாட்டான், நவநாட்டான், கொங்குராயன், கொங்கர்கோன், மலாடன், ஆளுடைவேந்தையரசுக்கமைத்தான், தமிழ்தாட்கொண்டார் சாற்றுநெறி நின்றான், ஆதிநானோற்றான், பூதியன், சிவாகமக்கரியன், அடியார்பூசுதன் ஆக-கள்.

இந்நாயனார் மாசிமாதம் புதவாரம் உரோகணிநகூத்திரத்துப்பிறந்து புரட்டாசிமாதம் சதையநகூத்திரத்து அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராய் ஸ்ரீவீரட்டேசுவர் திருவடிபெற்றனர்.

திருவெண்ணீறுடையார் தன்னைக்கொல்லினும் அவர்க்கொரு தீங்குஞ்செய்யக்கூடாதென்று மூன்றுவகையானுங்காட்டிய மூன்றாவது புத்திரனாகிய

9. மெய்ப்பொருளையுநீ பெயர்கள்.

சத்தியார்த்தன், தெய்விகன்மைந்தன், காஞ்சனமலைசுதன், வழுதிமகண்மகன், மதனசிந்தாமணிகொண்கன், குகமுனிசுதசெனன், சேநிநாடன், கோவலுராளி, மலையநத்தன், நத்தநாடன், ஒன்பானாடன், புத்திராதன்றென், பூதிசாதனி, நீற்றின்வெற்றியன், அடியாராயரெனனக்குகோண்டோன், ஆகமி, னுவிநி, வைரங்கி, வெள்ளிகுலன், சித்தாந்திரன், நத்தமன்னன். ஆக-உக.

இந்நாயனார் ஆடிமாதம் சுக்கிரவாரம் அஸ்தநகூத்திரத்துப்பிறந்து கார்த்திகைமாதம் உத்திரநகூத்திரத்து அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களில் ஒருவராய் ஸ்ரீவீரட்டேசுவர் திருவடிபெற்றனர்.

* எம்மிறை சொற்றவாதே யிருவினைத் துனியற்றினுங்கைம்முகிழ்த் தீசன்பாங்கர் னைலையினுறையா நின்றுச் செம்மைசேநீருர்ச்சத்திங்கட் டிசங்கதிப்பிறந்தநாட்டொட்டெம்மையாட்கொளுஞ்சத்யார்த்தநாயனா னுமோமோந்தல்

இச்செய்யுள் மெய்ப்பொருளையுநீ சுருக்கத்தில் எழுபத்தொன்றஞ் செய்யுளாயிருக்கவேண்டியது தவறிப்போய்விட்டமையால் பின்னங்கு சேரும்படிக்கு இவிடத்துச் சேர்க்கப்பட்டது.

§ ஊர்ச்சத்திங்கள் = கார்த்திகைமாதம்.

‡ செங்கதிர் பிறந்தநாள் = உத்திரநகூத்திரம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

அவையடக்கம்.

முன்னந்தென் மொழிப்பாவை மொழிந்தவரோ காந்தத்தி
ஞகர்நாண்டஞ், சொன்னமுறை யும்பிறவு மறிந்தவகை
சொற்றிடுவா மென்னுதரானார், அன்னவகை யானாயே
னவ்வைநிருப் பாவாதி யனேகக் தேர்த்து, பன்னும்வகை
துணிந்தேனின் வையத்தோ ஁ன்னவிகம் பகருவாரோ.()

அலகில்வலித் தைவிகவேட் தைக்குறித்தெம் மவ்வை
சொற்பா வாதியாக, வுலகிலெங்க ளும்பாவு மைதிகங்கள்
சைவ்புரத் துறையெம்முன்ற, னிலகருளை யன்றியுண்டோ
வவ்வருளோ செவ்வரிசைக் காமல்விட்ட, நிலைமையினற்
பிழய்செய்ய விடைரிடைப்பா சோக்கவ்வன் னெஞ்சமுந்
துணிந்த. (உ)

கலஞ்சிறக்கும் திருக்கோவலெம்பெருமான்நிப்புகழை
கவையில் சூதன், பொலஞ்சிறக்க வுலாத்தவட மொழியுட
னோ ரிருவழக்கும் புகல்வ தோர்ந்து, நிலஞ்சிறக் கவுலாத்
ததமிழ்ப் பாக்களொடு மறிவிவிபா நிகழ்த்திச் சேர்த்தல்,
கலஞ்சிறக்க மணிக்கோவை யிடைநொய்ய கரியமணி கல
ந்த தேய்க்கும். (ங)

இனியபுகழ் மலிந்ததிருக் கோவலூர் மெய்நிறைதா னிச்
சையாலே, நனியருந்தாழ் வென்றறியா தெழிலுடைச்
செய் யுளினிடைப்பா நவிறறிச்சேர்த்தல், பனிவருமாற்
தடத்தெண்ணில் பங்கயச்செம் மலர்க்கிடைமேற் பான்மை
யில்லாத், தொனிவருநொய்யரக்காம்பல் கொட்டிமலர் பூச்
தனத்தஞ் சூழ்தல் போலாம். (ச)

இருளிருக்கி னெல்லொளிக்குப் பெருமையுண்டா மாந்
தருளத் தியல்பு நீக்கு, மருளிருக்கி னன்னோர்க ளருளினு
க்கோர் வலியுண்டாம் வண்மை போலத், தெருளிருக்கு மு
ளத்தேன்புன் செய்யுளிருந் திடின்மேன்மை திகழாநின்ற,
பொருளிருக்கும் பழயசெய்யுட் கணிமேலுண் டாமென்று
ம்புகன்றே னம்மா. (௫)

மலிந்தபுகழ்த் திருக்கோவ லிறைமலர்ச்சே வடியருளை
மருவ நாயேன், சொலிந்தவகை யல்லாது மற்றெந்த வகை
யானுந் துன்னற் குண்டோ, மெலிந்தநார் மலர்சார்ந்தும்
வீணர்பெரி யரைச்சார்ந்துமிடியா னா, நலிந்தவர்செல்
வரைச்சார்ந்தும் பயன்பெறுவ தன்றியுண்டோநானிலத்தே.

எழுத்தீர்தி யிலக்கணமைந் திலக்கியமேரீர்ந் தெழினடை
கொண் டியலிசைக்கு, முழுத்தால மாவர்கண்முன் னொசை
வேட்க மறியாமு டன்புற் பாக்கள், வழுத்தாநின் ற்துநாங்
கூழ் பொறியரவ முனமாதும் வகையுங் காரி, செழிப்பா
யந்தனர் முன்னர் வேதம்வை கற்புகல் வகையுந் சிவனு
மாதோ. (௭)

இந்தவே துக்களன்றி யிச்சொன்மங் கெஞ்சித்தி டேயு
தற்குச், சந்தமா தியபிறழ்ந்த முகமன் சொல் கல்பிலத்தி
சரும மர்க்க, முந்துகொண்டா னீதுகொள்வா னவன்றொ
ழும்போ ருங்கொள்வா னொன்றுமுன்னிக், கந்தவே னைத்த
ந்த கண்ணுதல்வார் கழற்றொழும்பாங் காதை சொழ்ஞ்மு.()

வண்டிதம்பா டும்பொழில்சூழ யாழ்ப்பாண நல்லூரான்
வானீர் திங்கட், மெண்டிதழி முடித்தான்குந் சிதவடிநெஞ்
சிடையொள்குறி சுலவுந் ஞான, பண்டிததர்க் ககுடா
தாலுதா ரிப்பெயர்கொள் பாவல் லோனுட், கொண்டிதமா
யிந்நூலை யாய்ந்துத்தந்த நன்றியென்றாற் கூறற் பாற்றோ.

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

நிருக்கோவ ஸர்ப்புராண அட்டவணை.

சருக்கத்தொகை	சருக்கங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	விருத்தத்தொகை
க	பாயிரம்.	க௭	சுரு
உ	புராணவரலாறு	உ௨	உ௪
ஈ	அந்தகாசுரன் வதைச்சருக்கம்.	௨௭	கூ௩
சு	திருமுருகச்சருக்கம்.	௨௫	கூ
ரு	திருவண்ணச்சருக்கம்.	௨௬	கூ
கூ	இந்திராதியர் சருக்கம்.	௨௮	கரு
௭	கீபிலச்சருக்கம்.	௫௧	க௮
அ	இராகவச்சருக்கம்.	௫௫	ரு
ச	பரசுராமச்சருக்கம்.	௫௬	அ
ச௦	கண்ணுவச்சருக்கம்.	௫௭	உ௨
கக	தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம்.	௬௧	க௮
க௨	தெய்வீகராஜன் நாடுகொண்டசருக்கம்.	௬௦	ரு௧
க௩	தெய்வீகராஜன் மும்மணச்சருக்கம்.	௬௦	...
...	க-வது பதுமாவீதிமணம்.	...	௨௮
...	உ-வது காஞ்சனமாலையணம்.	௬௫	கூ௮
...	ஈ-வது சண்பகமாலையணம்.	௬௨	சக
க௪	காரண்டவல்லூரர் வதைச்சருக்கம்.	௬௬	௬௦௭
...	முதனாட்டோர்.	௬௬	...
...	இரண்டாநாட்டோர்.	௬௫	...
...	மூன்றாநாட்டோர்.	௬௫	...
கரு	தெய்வீகராஜன் பிரமலாத்திரீங்கியசருக்கம்	௬௦	எத
கூ	தெய்வீகராஜன் சத்தபுரிசென்றசருக்கம்...	௬௮	௬௦
க௭	தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை பண்ணச்சருக்கம்.	௬௮	௬௮௭
...	சை சருக்கத்திலெளவையார் திருப்பாடல்.	...	௬௬
க௮	தெய்வீகராஜன் அரசாட்சிச்சருக்கம்.	௨௨௦	௭௫
க௯	தெய்வீகராஜன் புத்திரபேற்றுச்சருக்கம்...	௨௬௬	௭௮
௨௦	குசமுனிவன் உபதேசச்சருக்கம்	௨௪௫	௭௪
௨௧	பதவிச்சருக்கம், க-வது குசமுனிவன்.	௨௫௮	௬
...	உ-வது பச்சைக்குதினா.	௨௫௯	௬௬
...	ஈ-வது தெய்வீகராஜன்.	௨௬௧	௬௬
௨௨	குலசேகரச்சருக்கம்.	௨௬௫	௬௦
௨௩	நரசிங்கமுனையையர் சருக்கம்.	௨௭௫	௭௨
௨௪	மெய்ப்பொருளையுநர் சருக்கம்.	௨௮௭	௮௨
௨௫	தானவிசேடச்சருக்கம்.	௬௦௦	சக
௨௬	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.	௬௦௭	௭௨
	ஆக சருக்கம், ௨௬-க்கு செய்யுள்.	...	௭௭௨௫

உ
சிவமயம்.

திருக்கோவ லூர்ப்புராணம் பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உப	அ	ச	க.அ	அ
ஹை	க	ச	க.க	க
உச	க	க	திருந்தானும்	திருந்தானும்
உக	கஉ	க	கமலங்களுக்குக்	கமலங்களுக்
கஉ	கச	ச	வெத்திறஞ்	வெத்திறஞ்
கரு	கரு	க	புரிந்தங்கர்தகனை	புரிந்தங்கந்தனை
கஅ	...	உச	*விவிதம்—பலவிதம் +சபலை—மின்னல்.	*சபலை—மின்னல் +விவிதம்—பலவிதம்
கக	...	உச	பெற்றது மடுக்க	பெற்றது+மடுக்க
கக	அஎ	எ	கொளுந்தின	கொளுத்தின
கக	க	ச	மறுத்துரைப்பான்	மறுத்துரைப்பான்
கச	...	உஉ	கோசம்	கோசம்
கஎ	அ	க	இருடகடல்	இருடகடல்
...	...	கரு	மைந்தகேளுரைக்கு	மைந்தகேளுரைக்கு
...	க	க	மண்ணன்	மண்ணன்
கக	ச	க	துதலி	+துதலி
கஎ	...	உஅ	பிரணயர்—அன்புள் ளோர்,சாதி—பிரம்பு.	சாதி—பிரம்புபிரண யர்—அன்புள்ளோர்
எ௦	சச	க	காலமீ	காலமி

பக்கம்.	பாடல்	வா.	பிழை.	திருத்தம்.
எசு	கக	க	காண்குது	காண்குவ
எசி	அச	ச	செப்பிட	செப்பவு
எசு	அரு	உ	உரைப்பநாமம்	உரைப்பநாமம்
...	அரு	க	அந்தவேளையிற்	அந்தவேளையில்
அரு	கச	உ	முன்னம்	முன்னர்
அக	கக	ச	கவிரிபோங்கு	கவிரிபோங்கு
அக	ககக	க	லின்மணி	லின்மணி
அசு	கஉ	க	விழந்	விழ்ந்
அஎ	ககக	ச	பிறப்பாயே	பிறப்பாயே
கச	உக	க	கடலதிர்த்தெழுது	கடலதிர்த்தெழுந்து
...	...	க	தரிசனஞ்செய்யுந்	தரிசனஞ்செய்யுந்
கரு	உச	ரு	குறித்தறிக்குது	குறித்தறிவா
கரு	...	...	ஆக சகஉ	ஆக சகஉ
ககச	கக	உ	சிறப்பினோடுற்றி	சிறப்பினோடுற்றி
கஉச	கக	க	அயன்முதற	அயன்முதற
கரு	கக	உ	பொற்றி	பொற்றி
கசஉ	கசஅ	க	குலவும்	குலவுவம்
கசச	ககக	க	வேந்தற்கிடயத்திற்	வேந்தற்கிடயத்திற்
கரு	ககஎ	ச	வன்றிறற்க்கொள்	வன்றிறற்க்கொள்

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	கிருத்தம்.
ககுக	உஎ	க	நெக்கி	நோக்கி
ககுக	சஉ	க	குறைத்து	குரைத்து
ககுக	சஎ	ச	புதல்வியர்	புதல்வியர்
ககுக	எச	ச	இரைத்ததரணி	இரைத்ததரணி
...	...	உஅ		நீ மந்தி - வள்ளி
உகுக	கஎ	க	தவறி	தவிசி
...	ககுக	நி	முருக்கதனமல்	முருக்கதனமல்
உகுக	சசு	ச	சுடறொ	சுடறொ
உகுக	ககுக	க	ந்த	ந்த
உகுக	உஉ	உ	புரணங்ங்	புரணங்ங்
உகுக	சசு	உ	[லுண்	} தொழிலுண்
உகுக	...	க	தொழி	
உசு	சஎ	க	இராச்சுடா	இராச்சுடா
உசுக	உ	நி	நெறியை	நெறியை
உசஎ	அ	க	இரங்கிதாமே	இரங்கிதாமே
உசஅ	...	க	என்பவையிற்று	என்பவையிற்று
உசுக	க	க	உடலினுக்குறவு	உடலினுக்குறவு
உசுக	...	உஅ	மிகவில்ல	மிகவில்ல
ககஉ	கஅ	க	அலகில்	அலகில்
...	...	...	சாராராரில்	சாராராரில்

திருக்கோவல் வீரட்டம்.

திருஞாணசீம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவிராகம்; பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள் கூற்றம்வந்து மெய்ப்பாசம் விட்டபோதின் க
ணிகைகொள் வாரொமக் கிலையெழுக போது நெஞ்சமே
குடைகொள் வேந்தன் முதானதருமகன் கோவலூர்தனுள்
விடையதேனுங் கொடியினான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (க)

கரவலாளர் தம்மனைக் கடைகடொலும் காரிமித்
திரவலாழி நெஞ்சமே ரீனியதெய்த வெண்டினிர்
குரவமேறி வண்டினங் குழலோடியாழ்செய் கோவலூர்
வீரவிராறு கொன்றையான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (உ)

உள்ளத்திரோ போதுமின் னுறுதியான தறிதிரோ
லள்ளத் சேற்றிற் காட்டிங் கவலத்துள் ளழந்தாதே
கொள்ளிப்பாடு கெத்தான் குழகன்கோவ லூர்தனில்
வேள்ளிந்தாங்கு சை யினான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (ஃ)

கனைகொளிரும்ல் குலைகோய் கம்பநாவி குவமமு
மினையபலவு முப்பிடுகு டெய்திவந்து நலியாமுன்
பனைகளுலவு மைம்பொழிற் பழனஞ்சூழ்த்த கோவலூர்
வினையைவென்ற வேடத்தான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே (ஃ)

உளங்கொள் போகமுய்த்திடா ருடம்பிழந்த போதின் கட்
டுளங்கிதின்று நாடோறுந் துயரலாழி நெஞ்சமே
வளங்கீள் பெண்ணைவந்துலா வயற்கள் சூழ்த்தகோவலூர்
விளங்கு கோவணத்தினான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (ஐ)

கேடுமூப்பு சாக்காடு கெழுமிவந்து நாடோறு
மாடுபோ னனைகளு யாக்கைபோக்க தன்றியும்
கூடிநின்று பைம்பொழிற் குழகன்கோவ லூர்தனுள்
வீடுகாட்டு நெறியினான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (ஈ)

உளையும் பாட்டுந்தளர்வெய்தி யுடம்புமூத்த போதின் க
ணையுந்தினாயுங் கண்டென்கி நகுலர்நமர்க ளாதலால்

கசு

திருக்கோவலூர் தேவாரப்பதிகம்.

வனாகொள்பெண்ணை வந்துலாவுயல்கள் சூழ்ந்த கோவலூர்
வினாகொள்சேர்வெண்ணீற்றினுன் வீரட்டானஞ்சேர்துமே.

எதமிக்க முப்பினே டிருமலினை யென்றிவை
பூதலாக்கை யோம்புவி ருறுதியாவ தறிதோற்
போதில் வண்டுபென்செயும் பூந்தண்கோவ லூர்தனாள்
வேதமோது நெறியினுன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (அ)

சூறுபட்ட புன்சடை யழகனாழி ழைக்கொரு
கூறுபட்ட மேனியான் குழநன்கோவ லூர்தனி
லீறுபட்ட கோலத்தா னீலகண்ட னிருவர்க்கும்
வேறுபட்ட சிந்தையான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (ஆ)

ருறிகொள்ளாழி நெஞ்சமே கூறைதுவ ரிட்டார்களும்
முறிவிலாத வமணர்சொல்ல வந்தமா வதறிதிரோற்
பொறிகொள் வண்டுபென்செயும் பூந்தண்கோவ லூர்தனில்
வெறிகொள் கங்கைதாங்கினுன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே.

கழியோலெவு கானல்குழ் காழினான சம்பந்தன்
பழிகமரச் சொன்னசொல் பாவநாச மாதலா
லழிவினீர் கொண்டேத்து மினந்தண்கோவ லூர்தனில்
விழிகொள் பூதப்படையினுன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (இ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்கோவல் வீரட்டானம் திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செத்தையேன் சிதம்பராயேன் செடியனே நமூக்குப்பாயும்
பெர்த்தையே போற்றினானும் புகலிடமறிய மாட்டேன்
ரத்தையான் புற்றிநிற்கே னிருளறநோக்க மாட்டாக்
கொத்தையேன் செய்வதென்னே கோவல் வீரட்டனீரே.

தலைசுமம் திருக்கோவலூர் தீர்த்தக் கரணிக்கே பொறையதாதி
நிலையிலா நெஞ்சந்தன் னுணித்தலு மைவர்வேண்டும்
விலைகொடுத்தலுக்கமாட்டேன் வேண்டிற்றே வேண்டியெய்த்தேன்
குலைகொண்மங்கு கணிகுளசிந்துங் கோவல் விரட்டனீரோ.()

வழித்தலைப் படவுமாட்டேன் வைகலுந் தூய்மைசெய்து
பழித்திலேன் பாசமற்றுப் பரமநான் பரவமாட்டேன்
இழித்திலேன் பிறவிதன்னை யென்னினைந்திருக்கமாட்டேன்
கொழித்துவந் தலைம்குந்தெண்ணீர்க் கோவல்விரட்டனீரோ.

சாற்றுவ ஸாவர்வந்து சந்திந்த குடிமைவேண்டிக்
காற்றுவர் கனலப்பேசிக் கஞ்செவி மூங்குவாயுள்
ஆற்றுவ ரலந்துபோனே னுதியையறி வொன்றின்றிக்
கூற்றுவர் வாயிற்பட்டேன் கோவல் விரட்டனீரோ. (சு)

தடுத்திலே னாவநிம்மைந் தத்துவத்துயர்வு நிர்மைப்
படுத்திலேன் பாப்புநோக்கிப் பன்மலர்ப் பாதமுற்ற
அடுத்திலேன் சித்தையார வார்வலிந்தன்பு திண்ணங்
கொடுத்திலேன் கொடியவா நான்கோவல் விரட்டனீரோ.()

மாச்செய்த குரம்பைதன்னை மண்ணிடை மீயக்கமெந்து
நாச்செய்த காலுனாந்து கல்லனவாய்தல் வைத்துக்
நாச்செய்த காய்தன் னுணித்தலு மைவர்வந்து
கோச்செய்து குமைக்கவாற்றேன் கோவல்விரட்டனீரோ.

படைகள்போல் வினைகள்வந்து பற்றியென் பக்கனின் றும்
விடகிலா வாசலாலே விகிர்தனை விரும்பியேத்தும்
இடைவிலே னென்செய்கேனா னிரப்பவர் தங்கட்கொன்றுங்
கொடைவிலேன் கொள்வதே நான்கோவல் விரட்டனீரோ

எதசிலேன் பிறவிதன்னைப் பேதையென் பிணக்கமென்னுந்
துச்சுளா யமுந்திவிழ்ந்து துயரமே யிடும்பைதன்னுள்
அச்சனா யாதிமூர்த்திக் கன்பினால் வாழமாட்டாக்
பொச்சையென் செய்வதென்னே கோவல் விரட்டனீரோ.()

கிணத்திடை யாக்கைபேணிநியமஞ்செய்திருக்கமாட்டேன்
மணத்திடை யாட்டம்பேசி மக்களே சுற்றமென்னுங்
கணத்திடை யாட்டப்பட்டுக் காதலா னுண்ணப்பேனுங்
குணத்திடை வாழமாட்டேன் கோவல் விரட்டனீரோ. (கூ)

விரிகட விலங்கைக்கோனை வியங்கயி ஷயத்தின்னை
ழிருபது தோளும்பத்துச் சிரங்களு நெரியலுன்றிப்
பரவிய பாடல்கேட்டிப் படைகொடுத்தருளிச்செய்தார்
குரவொடு கோங்குசூழ்ந்த கோவல் வீரட்டனாரே. (க0)

சேஷத்திரங்கோவை - திருத்தாண்டகம்.

தில்லைச்சிற் றம்பலமுஞ் செம்பொன்பள்ளி தேவன்குடி
திருப்பள்ளி தென்கூர், கொல்லிக் குளிரதைப்பள்ளிக் கோ
வல்வீரட்டங் கோகாணங் கொடிக்காவு, முல்லைப் புறவமு
ருகன் பூண்டி-முனையூர் பழையாறை சத்திமுற்றங், கல்லி
ற்றிகழ் சீரர்காளத்தியுங் கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

உ

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருநாட்டுத்தொகை, பண்-இந்தளம்.

வீழ்ச்சாணைக் கால் கொடுப்பாய்ந்த விலங்கலான்
சுழையேறுகந்தானிடங் கொண்டதுங் கோவலூர்
நாழையூர் தகடுதக்கனார் தருமபுரம்
வாழைகாய்க்கும பளர்மருகல் நாட்டுமருகலே.

திரு இடையாற்றுத்தொகை, பண்-கொல்லி.

பேறனார் பிறைச்சென்னியி னுன்பெரு வேனார்
தேறனார் திருமாமகள் கோன்றிரு மாலோர்
கூறனார் புறங்காடு துறைதிருக் கோவல்
ஏறனா டெய்தமா னிடையா றிடையருதே.

திருக்கோத்திட்டையும் திருக்கோவலூரும் பண்-இந்தளம்.

கோத்திட்டையும் கோவலுங் கோயில்கொண்டிருமைக்
கொண்டுமூல் கின்றதோர் கொல்லைச்சில்லைச், சேத்திட்டிக்
குத்தித் தெருவேதிரியுஞ் சிலபூதமு நீருந்திசை திசையன,
சோத்திட்டு விண்ணோர் பலருந்தொழி தும்மரைக் கோவ
ணத்தோ டொருதோல் புடைசூழ்ந், தார்த்திட்டதும்
பாம்புகைக் கொண்டதும் பாம்படிசை னுமக்காட் செயவ
ஞ்சதுழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரப்பதிகம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

முத்திவிநாயகர்துத்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

சுருதிவனத்துலவு சுகமதம் பொழியு மொருகோட்டுத் துந
டர் *வெள்ளக், கருணை பொழி மதமாவை யொனதிறைய
கமலக்தி எனகத்தினன்பு, பெருகு தொடர் தனிற்சரண கம
லத்தை யினமாகப் பிணித்து நம்மை, மருவுமிடை, யுறென்
னுங் கவுளமென்மேற் பணித்திரிய மன்னுவாமே. (க)

ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் துதி.

வேறு.

பரிதிமதி வலம்புரியும் ஸீ பரானா வரையைக் குனித்தங்
†கிரசிதவால் வரையினிருந் திமையவரை யுயிர்த்தமணி [ட்
* மரசுதமால்வரையினிருவனச்சுவர்க்கவனாரைபெண்டோ
டிருவனாயிற் புணர் கோவல் வீரட்ட னடிசோவாம். (உ)

* உள்ளமெனுங்கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறு வியுண்மையாகத்
தள்ளரிய வன்பென்னுந்தொடர் பூட்டினிடைபடுத்தித் தறுகட்பாசக்
களவிலிபுப்பசும்போதங்கவளகிடக்களித்துண்கருணையென்னும்
வெள்ளமத்தப்பொழிசித்திவேழந்தைநினைந்து வ ருவினைகள்தீர்ப்பாம்.

வெள்ளக்கருணை மதவேழமென நின்றருட்கென் கள்ளக்கருத்தே
கவுளம் பராபரமே. ” என்ற ஆன்றோர் வாக்கின்படிக்கூறினார்.

ஸ்ரீ பரானா—உள்ளோசை.

† இரசிதவால்வரை—ஒளிபொருங்கிய வெள்ளிமலை.

‡ மரசுதமால் வரையின் இருவனச்சுவர்க்கவனாரை—பெருமை
தங்கிய மரசுதமலைபோன்ற (உமாதேவியார்) உடைய அழகிய
இரண்டு சுனமலைகளை.

ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்மையார் கவி.

செங்கமலை கலைமடநதை திருமானாமுகன் னெண்ணிற்
றுங்கமலை யிறையறுத்தான் சுரரன்பர் † சிரநாக்க
ணங்கமலை மறையங்கம் சேவியகந் திருக்கோவற்
பொங்கமலை பெரியநாயகி பொற்றூண் மலர்தொழுவாம்.()

பெரியாளை விநாயகர் நுதி.

வேறு.

மடியாத பெரும்பாச வலையறுத்துப் பவக்கடலைப்
பொடியாகச் சுவற்றியெமைப் பொருகாலன் படைதூர்த்து
குடியாகத் திருக்கோவற் புரங்குலவும் புனிக்குன்றப்
பிடியாளை யளித்தருளும் ‡ பெரியாளை மாடிபோற்றி. (சு)

† சிரம், நா, கண், அங்கம், அலைமறை, அங்கம், சேவி, அகம்,
(அநதற்குரியதொழில்களால்) வழிபடும் இடம்-முன் அங்கம் சிரம்
பின் அங்கம் சாஸ்திரம் அலைமறை (தேடி) யிலேத்தவேதம் என்ற
லும் அல்லது(நான்கு)கடல்(போன்ற) வேதமென்றாலும் அமையும்.

நிஷ்டீடானுபூதியிலும்.

அரியாளை யரன்மாலுக் ககண்டபே ரொளியாளைத்
தெரியாளை யன்பிலர்தந் தேகமனம் வாக்கதனுக்
குரியாளை யன்பர்தமக் குயர்பெரியா ளீன்றெடுத்த
பெரியாளைக் கணபதியின் பிறங்கிய பொற்பஹம் பணிவாம்.

‡ பெரியயாளை—என்பது-பெரியாளை-பெனமருவியது.

இப்பெரியயாளைக்கணபதியை ஆதிகாலம் ஓளவையார் உபாசித்து
சந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு முன்னே கையிலேயிற்கொண்டுபோய்
விடுக்க எடுத்தவிக்கிரம உருவத்தனென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

சண்முகப்பெருமானுர் துதி.

பாயிரம். பணிவடமால் பலநாளும் பகையவுணர்க்
கேயூரன் பனத்தனெடு மிடைந்தோடா திளைப்பாற்றும்
கேயூர மீராறுகிளர் தோளன் திருக்கோவன்
மாயூரன் திருச்சரணஞ் சரணாக மன்னுவாம். (டு)

கலைமகள் துதி.

எம்பெருமான் திருக்கோவலிறை சீர்த்தியியற் றமிழா
லிம்பரின முறைப்பதனுக் கணிமதூர மினிதளிப்பா
டம்பெருமான் சரிதமெனத் தனிமகிழ்ந்து வணங்காமுன்
னும்பரெலாக் தொழுதெத்து முயர்ஞானக் கலைமகளே. ()

திருநானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி.

அஞ்ஞானத் துவராடை யமன்முகர் முதலான
விஞ்ஞானத் திழிசாமய விருங்கடவி னிடைப்பாடாஅ
மெய்ஞ்ஞானத் துறுவிக்கும் வியன்காழிக் கவுணியர்கோன்
றன்ஞானச் சரண்டொழுவார் சரனெமக்குக் சரணமே. ()

ஊர் அம்பணிவடம் டூய் மால்-ஊருந் (தொழிலையுடைய
அம்-அழிபணி-சர்ப்பத்தையும் வடம்-ஆல் (இலையையும்) பாய்
பாயாபுடைய மால்-விட்டுணுவும்-ஊர் அன்பு அனத்தன்-அன்பு-பிரி
யித்தோடு-ஊர்-(ஏறி) நடத்துகின்ற அனத்தன்-அன்ன (வாகனத்தையுடைய)
பிரமதேவனும் - பலநாளும் பகையவுணர்க்கே இடைந்து
ஒடாது இளைப்பு ஆற்றும்-கேயூரம்-வாகுவல்யம்-திருக்கோவன்-மா
யூரன் திருக்கோவாரின்சண் (யாகங்காணொழுந்தருளிய) மயில்
வாகனத்தையுடைய சண்முகப்பெருமான்.

அப்பர்சுவாமிகள் துதி.

வினைக்கடலும் பவக்கடலும் வெறுஞ்சமயத் தீனிக்கடலு
மனைத்துலகும் புகுஞ்சரியை கிரியைபிற வருங்கடலுந்
தனித்தகல்வான் றினைக்கடற்கற்புனை தரித்துக்களையேறுங்
கனித்தவருட் கடனாவுக் கரசடியே கருதுவாம். (கஅ)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

முன்றொண்டைக்கனிச்செவ்வாய் மொழிப்பரவை மணம்புணர்ந்து
மென்றுண்டக் குளிர்திலவு விரவுசடை யெம்பெருமான்
றன்றொண்ட ரினத்துறவு தரித்ததவ்க் கிழமைபெறும்
வன்றொண்ட ரடிக்கமல் மறவாது மனங்கொள்வாம். (கக)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

பெருந்துறையி னிருங்கணங்கள் பிடைபிறங்கச் சிவஞானக்
குருந்தடியினெழுந்தருளுங்காவனருட்கொள்ளைகொண்ட
திருந்துமருந் தவனெனது சிறுபிறவிய் பிணியினுக்கு
மருந்தனைய கழற்கமல மலரிதையத் திடங்கொள்வாம். (க௦)

திருநந்திதேவர்முதலாய அடியார்கள் துதி.

மெய்யடருங் களத்தண்ண றிருவாணை வடிசெலுத்துங்
கையடரு மணிச்சூரற் றிருந்திக் காறொழுது
செய்யவட னிழைருந்தார் செழுஞ்சரணம் பணிந்தவர்தம்
மெய்யடியார் தமதடிகள் விழைந்து விழுந்திறைஞ்சுவாம்.

சுண்டேசுவர் துதி.

† தந்தைசெலு மிருபதமுந் தனதுவினை யிருபதமுஞ்
சிந்துவினை முடித்தானைச் சிந்துவினை முடித்தானைச்
சுந்தரஞ் சேரவனடிக்குந் தொழுமியை மவ்னடிக்குச்
சந்தகும்புண்மணித்தொழுவார்தலைவனிருசரண்டொழுவாம்.

† தனது தந்தைபாதங்களையும் இருவினைக்குரிய மேல்கீழ்பதங்
களையும் கெடுத்தொழிலை முடித்தானும், அழகியன்கைச் சிரமுடித்த

சுற்றையுடியார்கள் துதி.

பத்தராய்ப் பரீமனையே பணிவார்கள் பதமிறைஞ்சி
யத்தனார் சரணுணர்வா லருச்சிப்பார் கழற்றாழ்ந்து
நித்தமாஞ் சிவயோக நேர்ந்தவத்து விதகத்த
முத்திரா னவர்க்கெல்லா முமுதடிமை புகுவாமே. (கங)

அவையடக்கம்.

கரும்பிரதந் தெரிந்தயில்வார் கணுவனைவக் குறியார்போல்
விரும்புகவிப்பயன்கொள்வார் விரியுநீமெழுத்தா தியைந்தில்
வருந்திறனிற் குறைபாடு மதியாரொம் பெருமானார்
கிருந்துபுகழ்நாமமிதிற்செறிபொருளாந்திறத்தன்றே. (கச)

வேறு.

முன்னஞ் சத்தமா கறைக்கண்டன் மான்மிய மொழிந்தேம்
பின்னஞ் சொற்களைக் குறித்திடா திசைந்தனர் பெரியோர்
பொன்னங் கற்சிலை யாளனும் புனைந்தன னென்றே
யின்னஞ் சிற்பரன் கோவன்மான் மியமினி திசைப்பாம். (.)

§ எழுத்தாதி ஐந்தாவன - எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு,
அலங்காரம்-என்னும் இலக்கணங்கள்.

‡ சத்தமாகறைக்கண்டன் மான்மிய மென்றது - சத்தகாளகண்ட
புரமென்னுந் திருகுலகிரிப்புராணம் ஆம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

பாயிரம் முற்றிற்று.

வனும். அதிதூட்ப் எழிலைப்பொருத்தினவனும் ஆகிய சிவபிரானு
டைய நடிக்கும்பாதங்களுக்கு எப்போழுதும்வணங்கும் உன்னத்தை
யுடையானும், மணிகள்பூண்ட நிறைந்த பசுக்கூட்டங்களுக்குத் தல
மையையுடையானும் ஆகிய, சண்டேசரநாயனாருடைய இரண்டிபா
தங்களையும் யாம் வணங்குவாம்.

திருக்கோவலூர்

புராண வரலாறு

வேறு.

தீபிரமம்புதும் வைணவஞ்சீர்ச்சைவம் பாகவதம்பெரியோர்
பரவும் பவுட கந்தர்வ தம்மார்க் கண்டம் பாவகணுற்
பிரமகை வர்த்தம் மிஸிங்கம் வராகங் காந்தம் பெருவாம
னரிய கூர்ம மச்சங்கா ரூடம் பிரமாண் டந்தொன்னூல் ()

இன்ன தொன்னூற் பதினெட்டி ஷினியவிமல காந்தத்தின்
மன்னு முப்பரி பாகத்தின் வழுவி னாகர் கீண்டத்தி
ன்னுன் கரிய திருக்கோவ லூர்ஷீ ரட்ட மான்மியத்தைச்
சொன்ன முறையும் பிறவுந் தேர்ந் தறிந்த வாறு சொற்றிடுவாம்.(உ)

இறைவன் முன்னூட் டிருமாலுக் கிசைப்ப வவனும் முன்
கேட்ட, மறைமன் னுரைப்பச் சனற்குமரற் கவனும் வழு
த்தவியாதனுக்கு, முறைமுன்றெறிந்த ஷியாதமுனி ருதன்
றனக்கு மொழியவவ, னெறியானன கூ பரற்கறைந்த வடநா
ற்றமிழி னிகழ்த்துவாம். (ங)

வேறு

யாதேனு மொருதலத்திற் கதிகமிசைத் திடிஸ்சைந்த முர்
த்தி தானம், போதாரும் புனற்றீர்த்தந் தனைக்கீழித்துப் ப

தீ பதினென்புராணங்களும் அவைகளுக்கு உரியவர்களும்-ஆக்கி
னையம் க-ம் அக்கினிபுராணம், பிரமகைவர்த்தம்-க்-ம் ரூரியபுராணம்,
பிரமடி புதும் உ-ம் பிரமபுராணங்கள், நாரதீயம் பாகவதம் காரு
டம் வைணவம் ச-ம் விட்டுணுபுராணங்கள், சைவம் காந்தம் இலிங்
கம் கூர்மம் வாழினம் வராகம் பௌடிகம் மச்சியம் மார்க்கண்டே
யம் பிரமாண்டம் இப்பத்தும் சிவபுராணங்கள்.

யன்மகிமை புகல்வ ராங்குக், தீதாராப் பொருள்கடமைத்
தொகுத்திதனின் மூர்த்திதலந் தீர்த்த மென்னு, மாதேவ
விசேடமெனப் பெயர்வனைந்து வல்லவா வழத்துவாமே. (1)

விமல * கேவலஞானப் டீ பவித்திரவேண் பொடியுணிந்து
விளங்கு மெய்ய, அமுதகிலவிட்டகலா மதிஞேணி டிசுனடி.
கலந்த வன்பின், நிமிசமக லிருதயன்முச் செயிநீரொண்
சூதமுள்ளி யனாகை செல்வன், குமரன்மகி ஸியக்கர்புடை
சூறுகவிருத் தருடானங் குறுகி னுஞல். (2)

சூதமு வி மருவுதல மவணிருந்த வியக்கொடு மெழுந்து
தாயோன், பாதமுல் விழ்த்திறைஞ்ரி யாதனமு மருக்கிய
மும் பகல்த் தன்பால், யாதுதல் மெமநிடத்தி னன்பிஞே
டியான்வருத்தி யனையா முன்னம், 'போதாப்பெற் றேனெ
ன்று நளகப ரணமினிதிற் புகன்றா னன்றே. (3)

வேறு.

இனிதின் முகமறுரைத்தாவரிவருத்தமாற்றியிருந்ததற்பின்
றனதன் றனைபனவிவணங்கித் தவபுங்கவனை முன்முரைத்த
முனைவன்வலியத் தகற்செற்ற மூர்த்திவைப்பாம் வீரட்டப்
புனிதவிபவமின மொருக்காற்புகல் வீரடியேன் † நெறு
மாதே.

போது ஞானத்தைக் கடந்தவிய பொருண் ஞானத்திற்
றிகழ்த்திலங்குங், கதிமாமுனியே யரிட்டமெலாங் கழிந்து
மேலாம் புண்ணியங்க, ணிதியாய்மருவு முத்திதரு நிமலத
லத்தின் றிறமுரைப்பாய், விதியாலென வங்கவன்கேட்ப
மிகவு மகிழ்ந்து முனியுரைப்பான். (4)

* கேவலம்=மோகூடம். டீ பவித்திரம்=ஆய்மை.

† தேறுமாறு=தெறுமாறென்றாயிற்று.

நிலவும் புனலும் புறத்தகத்து நிகழ ஷீஷங்கு மனற்சிகை
போற், பொலியுஞ் சடையு துதல்விழியும் ப்யங்கவிடகண்
டமும்வெண்ணீ, நிலகுமுருவுந் திருந்தாளு மெண்ணற்
கரியபெருமானே, மலியுமறிவிற் றியானித்துமகிழ்விரட்டத்
திருநினைந்தான். (க)

நினைந்து நினைந்து ஓசவபுர நிலையின் மகிமைதனை யெல்லாங்
கனிந்து கனிந்து மெய்புளகங் கவினவுரோமஞ் சிலிர்ப்ப
மகிழ், வனைந்துவனைந்து முகமல மலர்ந்து மனத்தாஷ் வீ
ரட்டங், குனிந்து குனிந்து பணிந்துணர்ந்து நளகூபரனுக்
கிவைகூறும். (க0)

இறைவன் றொழிலைத் தினுக்கிடையே யிறந்தும் பிறந்து
முயிர்களெல்லா, மறியுந்துயர்க ணிங்குமற வழிகள் பல
வுண்டவைசரியை, நிறைபுங் கிரியையோகமென நிகழுமி
வற்றான் மெய்ஞ்ஞான, முறு மங்கதுவுந் குருலிங்க சங்க
மத்தா லென்றுணர்வாய். (க௧)

வழுத்துமுன்று தானத்தும் வளையும்பத்தி பிறபத்தி
முழுத்தஞானமெனமுன்றுமுறைமையாகு மம்முறையாற்
செழித்தகருணைச் சிவலிங்கத் திடையிற் புரியக்கதிசேர்வர்
குழக்கொண்டவத்தின் முன்னோர்க ளிழைத்ததுண்டோ
வெனிற்கூறும். (க2)

கூறுமிதற்குப் பிரமாணங் காண்டலனுமா னங்குரவோர்
தேறும்வியனா கமமாகு மவற்றிற் செறிந்தவாகமத்தின்
வீறுங்கரும முபாசனம்பின் மேவுஞான காண்டமென
வீறின்முன்று பகுதியினு ளிடை ‡ யுபாச காண்டத்தின்.

முன்றுங்காட்டுமூழ்ஹைமையதா முன்னோர்சொன்ன வித்
முறையே, தோன்றுமிலிங்க மூர்த்திதனிற் றெக்கபயனும்
பெற்றாரு, மான்றவுரைப்ப னாதற்குரிய ரல்லாரினைபுங்
கூறிடுவ, னூன்றுங்கருத்திற் கேட்டருள்க வுணர்மா நள
கூபர வென்றே. (கசு)

பிள்ளைபிணியன் பேய்பித்தன் பெரிதும்விடீமன் பொரு
ணோங்கிக், கள்ளன்களியன் தனைமேற்கொள் காமக்குரோ
தன் லோபத்தன், நெள்ளியடக்க மிலியிவரே சிறியதவத்
தாழ் காணாத, வள்ளன்மதிய முடித்தபிரான் மகிமைநாந்
குப் பிறராவார். (கரு)

அட்டையூன முன்னிடத்தை யடுத்தாற்போலக் கேட்பாரு
மட்டிற்கிளிபோற் கொல்லிற்றே சொல்லுமவரு மனைடுவெ
ருகு, துட்டமிலிபோ லிருந்துயிர்கள் வவ்விப்புசிக்குஞ்
சூட்சிபோற், சிட்டர்பேல வுயிர்க்கின்னா செய்துனுகருந்
திருத்தாரும். (கசு)

மேடமெல்லாக் || குளகினையு முண்பபோல வியன்கலைக
ளாடுங்கடவு ளனுவகில மெனவே யவையைப்பகுத்தறியா
முடரவரு மேதிதெண்ணீர் பருகாததின் மூழ்கிக் கலகிகிக்
கேடுபடுத்தல் போற்பரம னூற்குங்குற்றங் கிளர்ப்பாரும்.

சிதைநிலல் லாகம் பற்றினதை விடாதுபோலச் செறிந்தகில
முறுமன்னுயிர்தித் துயர்பிரமே யுறுதியாக மதியாம, விறு
கிவரினும் பற்றிற்று விடேனென் றிருக்கு மஞ்ஞனனும்,
பொறிகொள்ளரவப் பணியானூற் புகலற்குரியா ரல்லாரோ

இல்லிக்குடம னுபம்புனல் கொள்ளா வியல்போ லிறைவ
னறங்கேட்டுப், புல்லிக்கொள்ளாச் சூனியரும் புகலு || மு
பல நெடுநாட்கள், செல்லப்புனலிற் கிடந்தாலுஞ் சிறிது

‡ வெருகு=பூனை. || குளகு=இலை. § வல்லாதம்=குரங்கு.

¶ உபலம்=சிறகல்.

மெத்தெ னுபோலச், சொல்லச் சாஸ்தீச் சிவதருமத் தோ
ன்றாவிருள்வன் சிந்தையரும். (௧௬)

மண்ணீர்கண்டக் கானெக்குக்காணுக்காலம் வலித்ததுபோற்
றெண்ணீர் முடியானறங் கேட்பிற் சிந்தைநைந்து பின்வலி
க்கு, முண்ணீரவரு நெய்யரிநெய் யொழித்துப்பிற கொள்
வதுபோல, விண்ணோரெவர்க்கு மருஞ்சிவதூல் விடுத்துச்
சிறிய கொள்வாருந். (௨௦)

பொருவிவிறைவன் றிருச்சரிதம் புகலக்கேட்ப வின்னாருக்
குரியதன்று மற்றெவரா லுரைப்பக்கேட்பப் படுமென்றான்
மருவுமனம்பா னீர்பகுத்து வவ்வுமதுபோற் பிறதணந்து
பரமன்றரும நெறிவினவும் பான்மையுடையா ராமன்றே.

பின்னுமிதனுக் குரியார்கள் பெரியோர் வழிபாடுடையார்
கண், மன்னும் பொறியின் வழிபோகார் வலியசாந்தம் பொ
றையுடையார், தன்னுமழுக்கா றவாவில்லார் சூட்சுமிகவுந்
தேர்ந்துணர்வார், பொன்னங்குன்ற வரிவில்லான் புகழே
விரும்புந் தொண்டோரே. (௨௨)

இனையநெறியின் மிகுத்துள்ளா யீசனடியர்ச் சனைசெய்யுங்
கனிவுபெருகுஞ்சிந்தையுளாய்நினக்கேதகுமிக்கதைகேட்ப
தெனநன்குணர்ந்த சூதமுனி யிசைத்துமறித்தீ தறைசின்
றான், றனதநளகூ பரனென்னுந்தனிமாமதலைதனக்கன்றே.

பூதகாலப்புண்ணியத்தாற் பூதகாலச்சிவகதைந், யோதக்
கேட்ப நிகழ்காலத் துறுங்கான் முத்திபயன்றருமா, லீதுந
மக்கு முற்காலத் திலகும்பயனாய் நிறைதவினாற், றீதில்பனு
வல் விரும்பினருக் கென்னோகுறையாஞ் செப்புதற்கே. ()

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௩௯.

ஸ்ரீ பசுபதே நம:

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

அந்தகாசூரன் வதைச்சருக்கங்.

பிரமன் சிரத்தைக் கடிந்தானெம் பெருமான் திருக்கண்டி
யிலியமன், புரமங்கினன் புறவுதைத்தான் புகழ்சேர் கட
லூர் தனிப்புரங்க, ளெரிய நகைத்தா னதிகையினில் யானே
யுரித்தான் வழுலூரிற், சரமைந் துடைய கழைத்தனுவோ
றனுவை யெரித்தான் கொறுக்கையிலே. (க)

திருவிற் குடியிற் சலந்தானேச் சிதைத்தான் பறிய றனிற்
ஓசிறிற், பிரமன் மகத்தைத் தவிர்த்தலொடு பிழைசெய்
தன்னாற்பிறங்கிருளே, புருவமாமந்தகனை மட்டுமுயர்ந்தான்
சைவ புரந்தன்னி, லரியவன்னகோவலத்தி லருச்சித் தாரை
யறைகுவாம். (உ)

வலவனெடுமாவிராகவன் பொன் வசிகொள் பரசுராமனயன
புலவன் குருவா தவன்கந்தன் புயங்கத் தலைவன் சுவேண்
முனிவேள், மலைமாதிபமா முகன்காளி வைவச்சுதன்வான்
மிருகண்டன், புலியின் காடின் பதஞ்சலிசீர் புரியுங்கபிலன்
கண்ணுலால். (ங)

வாணன் காட்சுரபி தருமகிழ்வச் சிரரோ மசன்குண்டி
மாணந் தவத்துக் குகன்றனதன் வருமாவலிநீ ன்ருத்திரன்
சீர், பூணுந் தெய்விகன் சோழன் வழுதி பொருன னரசிங்
கன், பேணுங் குலசேகர னெடுமெய்ப் பொருள் விந்நுட்ப
பேறுற்றார். (ச)

ஓசிறியபிரமன் = தக்கன்.

இன்ன வாறு முனியுரைப்ப வியக்கர் தீரென்கான் முனை
கேட்டுச், சொன்ன சூதனடிவணங்கித் துதித்து மகிழ்ந்து
வாஞ்சிதனாய்ப், பொன்னினீடுதனிச் செல்வம் வறியார்புக்
கமகிழ் புகுந்து, கன்ன லமுதி னமுதாகிக் கனிந்த கதை
யின் றிறமுன்னி. (௫)

வேறு.

கொன்றை வேணிய னந்தகற் றெலைத்ததுங் கோதிள்
மன்றலந் துழாய்த் தொடையனே முதலிய வல்லோர்
சென்ற வண்சிவ புரத்திறைக் கருச்சனை செய்து
பொன்றிலா வரம் பெற்றதும் விரித்துநீர் புகல்வீர். (௬)

என்னவே நளகூ பர னிசைத்தலு மியைந்து
மன்னு மாதவச் சூதனும் வாண்முக மலர்ந்து
முன்ன மாடிறை யந்தகன் றனைமுடித் ததனை
யின்ன வாறுகே ளெனவிரித் துரைத்தன னம்மா. (௭)

கணங் குழுக்கொடு நிரம்பிய கைலைமால் வரையி
னிணங்குதற் கரிதா யிசைந் துறுமந்தப் புரத்தின்
வணங்கி னர்க்கெளி யான்மது மாமலர்ச் சயனத்
கணங்கி னேடிருந் தமருமல் வரியதோர் வேலை. (௮)

ஹமய மாமலை மகளெழுந் திறையடி வணங்கி
ஹிலனே யுலகினி லிருள் விலக்கிய சுடர்க்
டமது காரண மெமக்குநீ சாற்றுதி யென்னு
மமைதி யெம்பிரா னகமகிழ்ந் திவ்வண மறைந்தான். (௯)

பவள வட்டிலி னித்திலஞ் செறித்தன பான்மைத்
துவரிதழ்க் கடிமூ ரனின் சொல்லமு தனையா
பிவரொளிக் கநிர் மதியன லென்னுமுச் சுடர்கள்
நவி னெமக்குமுக் கண்ணெனக் கழறின னம்மா. (௧0)

பரம னிவ்வண னிசைத்தலும் பார்ப்பதி மகிழ்ந்தே
யுனாசெ யித்திற மறிகுது மெனவுயர் கரத்தாற்
றிருமுகத் தொளிர் முக்கணப் புதைத்தனள் சிறிதின்
விரியுமா புவனங்களி னிருண்மிடைந் துறவே. (கக)

மங்கல கைக்கம லங்களுக்குக் கஞ்சிவாண் மதன
னங்க நீறெழக் கொளுத்திய வம்பக முதலாய்ப்
பொங்கு முக்கணம் புயங்களு மொளித்தன போன்ற
செங்கை யிற்றிரு நயனங்கண் மூடிய திறமே. (கஉ)

அக்கணத் தினி லுலகிட மெங்கணு மாழப்
புக்கு நீருண் மயமதாய்ப் பொலிந்தன வண்ட
மெக்க னுற்றினி நாடுவ தென்றுயி றொல்லாந்
துக்க முற்றன துறக்கவா யதிபுரு மன்றே. (கங)

உடவினிற்சிர மதிகமச் சிரத்தினி லுயர்ந்த
படிவிலைம் பொறிய வற்றிலேக் கதிகமென் பனவுங்
கட்டவு டன்விழி பிறவினுக் கறிவிக்குங் கட்டனுந்
திடமெனும்படி யுமைகராஞ் செலுத்திய தன்றே. (கச)

வெள்ளி வெண்பிறை கரும்பிறை யாயின வேணி
யுள்ளி லங்குநீர் தனினைந் திடுமழ லொப்ப
வள்ளல் பூண்பணி வாயுழிழ் மாமணி நீலங்
கொள்ளு மோர்மணி யாயின கோலங்க ளன்றே. (கடு)

கஞ்சுக்கக் கரியுரி யன்றிக் கவினமலி யுடையு
கஞ்சு நேர்புலி யுரிகரி யுரியென வயங்கு
மஞ்சனம் பொரு பாதிமெய் யன்றியொண் டுகிர்போல்
விஞ்சு மெய்யுமஞ் சனமென விளங்கிய விதைக்கே. (கசு)

திருவுருத் தழல் போன்றன வத்திரு வருவிற்
பொருவெண் ணீறழற் பொடியெனத் திகழ்ந்தன அபாழ்
பாவி மூடிய கரும்புகை யெனப்பர வியதால் [மேற்
விரி †துணங்கறற் படலங்கள் கலந்தவல் விதமே. (கஎ)

வேறு.

மலையின்மாமகன்செங் கையான் மறைத்தநேத்திரங் களாலே
நிலவுவெண் ணீற்றின் மேனி நீலஞ்செய் மேனியாகி
வலியுறு மழுமா னேந்தி வந்திந்தருள் கடவுட் டேவை
யலைபுனற்கடலிற் றஞ்சு மரியென்கோ வரனென் கேளே

சுரர்முத் லுயிர்க ளெல்லார் தொழிலின்றி நடையு மின்ந்
விரவிய விருளால் வாடி மெலிந்துடல் கிடத்தலானும்
பரிதியு மதியு மெங்கும் பரந்துநின் றுலவலானு
மிருள்படு மிக்கா லத்தை யிரவென்கோபகலென் கேளே.

கயிலையும் வெளுமை மாறிக் கருநிறங் கொண்டு நீலச்
சயிலமா யிற்றியாண்டுந் தக்கவல் விருளாற் றத்தம்
வயி டீனணுவதுக்க மன்னிக் கிடத்தலான் வழுவி லெந்தை
செயலுறு திறமிலா முற்றிதியென்கோ முடிவென்கேளே.

இத்திறந் தீதுவாந்த மீண்டி யெங்கணும் புதைந்து பூசப்
பத்துநா றுண்டு தேவ மானத்திற் படர்ந்து சென்ற
வெத்தலத் துயிரு மின்ன லியைந்துடல் தளரும்போது
முத்தொழில் புரியு மூர்த்தி முடிவிலா வருளைபுற்றான். (

உற்றுமை தன்னை நோக்கி யுரைசெய்வா னுமையே யென்
நற்றிரு விளையாட் டிற்றாய் நல்லுயிர்த் தொகுதி விய[ளே
நிற்கொரு கணக்கா லம்பின் னிகழ்சுரர்க் காயிரஞ் சூழ்
பற்பல வாண்டு சென்ற தென்கொனின் பரிவ தென்றான்

என்றலு மிறைவி கேட்டே யிதைய மாறுறவெரீ இயக்
கொன்றையங் கண்ணிமாலைக் குளிர்மதி வேணி யண்ண
ன்னிசெய் நயனத் துற்ற கரங்களை விடுத்து ஞாங்கர்
நின்றன் ளதற்பின் பெம்மா னிகழ்த்தரு ணிகழ்த்துவாமே.

வேறு.

இப்பா லிறைவன் றிருமுன் னயனத் திகழ் வில்சோதி
தப்பாத விருஞ் சுடாசே ணிடையிற் றயங்கலோடு

டி அணுவதக்கம்—ஆன்மாக்கள் பயம். தீதுவார்தம்—இருள்.

மெப்பாறு மீணாது புவனம் புதைத்த விருட்படாமல்
வெப்பாலொதுங்கித்திரண்டோர் மருங்கின்வினங்கியதால்.

விளங்குந் துவார்தப் படலந் திரண்டு விண்ணவர்க
மெங்குங் கமொ விடம்போற் பொலிந்து தொல்லுயிர்கள்
வளங்குந் தகஞ்செய் வினைபோல் வளர்ந்து மைமலைபோற்
களங்கஞ் செறிந்த களத்தா னருளிற் கவின்றிவே. (௨௫)

வேறு.

மான்மல னைந்தெழுத்து மன்னாத மனத்திருள்போன் மலிந்
துபோகக், காவியல்மையவத்தாக்கிக் கமலனெடு மாலிதை
யங் கலங்கநீண்ட, மூவுலகுக் கொருதூம கேதுவெனத்தீய
வினை முளைத்தன் மானத், தாவிலிரு டனிவிதைவ னுணையி
றை நயித்தியனங் குதித்தா னன்றே. (௨௬)

உதித்தகொடுந் தயித்திணை மிருள்வடிவா லந்தகனென்
றுறுந் மத்தான், கொதித்தசின மீறத்தினெடுங் குலவயிர
மெனவளர்ந்து கொன்றை வேயந்த, மதிச்சடி லன் தனை
புன்னி வானவர்க்கு மரக்கருக்கும் வாய்க்க வொண்ணைக்
கதத்தழலிற் செய்யவருங் கடியதவந் தனைப்புநிற் தான்கால
மம்மா. (௨௭)

புரிந்தவ முணர்ந்திறைவ னெழுந்தருளி வரே . புது
கென்ன, வருந்தியருந் தவம்பெருக்கு மந்தகனங் கடியிறை
ஞ்சிவமுத்துவானல், விரிந்தபுவனங்கடொறு மிருந்தவிரு
தினையுயிரான் மெலிந்துயியா, முரண்டனெடு மெக்காலு
மழியாத முதியவர மருள்கு வென்றான். (௨௮)

அருள வெணு மவ்வாறே யந்தகனுக் கிறையருளி யசன்றான்
பின்னர்க், கருதுமுளந் துளக்குவிறற் கடியநிசா சரர்கனங்
கள் புடையிற் சூழப், பிரமனெடு சதமகனே முதலானோர்
திறைகொணரப் பெற்றுச்செல்வத், திருவினெடு மீலிந்தமா
ரகநடுங்க வவருலகுஞ் சூதை செய்தான். (௨௯)

† இருதிணையாவன = மக்கள், தேவர், நாகர், உயர்திணை.

மற்று, உயிருள்ளன, இல்லன-அஃறிணை.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

வேறு.

மந்தர முறழ்புய வரைவளி வயிரம தெனவளர்வா
னந்தகன் வெருவருமுருமென வெடிபடு மதிர் குரலான்
பைந்தரு நிழன்முத லமருல கிறுதொழில் பயிறருவா
னந்தக னெனுமொரு பெயருடை யவுணர்த மதிபதியே.()

சதமீக முயற்று பயனரு டாவரு தடவயிரன்
பதவியு முயிர்கவர் வினை மற லரிதியை பதவியு * மின்
முதிர்தவ னிடைவரு மகனிரு பதவியு முழுவளமன்
னிதிபதிபதவியு மெளிதினி விவனிடைநிகழ்வனவே. (நுக)

அறைதரு மிவரிவர் பதவியு ணிலையமு மதிகமுமே
யறவலி யுமர்பொரு தனிகமு மிறவலி யடைவிலராய்
முறையொடு மிடைபட விவனனி சுவர்கொடு முழுதமர்
திறையிட நிசிசரர் குழுவொடு ம்விதரு செயலினனே. ()

வேறு.

அந்தகனிப்படி தங்கள்பதத்தினை யஞ்சமரிக்கவரச், சிங்தை
தவித்தொளி சந்தமிசுத்தவென் சிந்தூரன் † முற்புல
வோர், கந்தமலர்க் கதிபன் சரணத்திடை கண்டுதுதித்
தடியேயும், வந்தமுறைக் கினிதஞ்ச லெனப்பணி வண்கர
மெட்டவனே. (நுக)

வேறு.

இத்திறஞ் சரண்புகு மிமைப்பி லார்களை
யத்திற மெதிர்மொழிந் தயனு மந்தகன்
முத்திறங் களை யெமான் முறிக்க லாகுமோ
வெத்திறஞ் செய்வதென் றெண்ணி னானரோ (நுக)

எண்ணியெண் கணனிமை யவர்க ளீட்டமோ
டண்ணலங் கடலிடை யனந்தன் பாயலிற்
றண்ணைகத் திருவொடு துயிலுந் தாமரைக்
கண்ணைச் சரணமாய்க் கடிதின் மேவினான். (நடு)

† வயிரன்—வச்சிராயுதன். * மறல்—எமன். * மின்முதிர்தவன்—திரு
மால் † முதற்புலவோர்—என்பது—முற்புலவரென்—விசாரமாயிற்று.

பாற்கட லுதித்தவனின் பாவை யானொடு
மாற்கட விடத்துமா சுணத்தின் வைகுதல்
நாற்கட லுதித்தவிஞ் ஞாலத் தாய்ந்தக
னூற்கடற் புலவரா னுவலும் பான்மைத்தோ. (௩௬)

கரவா நிதிதினா கிளர்க்குஞ் சிகரங்
கூரனீள் புயங்கமேற் குலவு மாதவ
ஞானே ருடுக்கண மடர்ந் திலங்குவான்
காருலுந் தன்மைபோற் கவினத் தோன்றினான். (௩௭)

அனாதநற் பணமுடி யாயிரத் தினும்
வனத்திகழ் மணித்துழாய் மருவு மாதவ
னினைம்படர் நீலமா லெழிலி யித்திரன்
கனம்படர் தனுவொடு கவினலெனத் தனன். (௩௮)

அனையதோர் வேலைமின்னடை பொன்னம்பரந்
தனாவனீந் திலங்குத றடங்கட் கேசவன்
வனமுறு நீலமால் வரையைச் செஞ்சுட
ரினமுறச் சூழ்ந்ததோ ரியல்பு மாணுமே. (௩௯)

பாற்றிரைக் கவரிகா லசைப்பப் பான்மணி
தோற்றணி வலம்புரி தொனிப்ப மீனினைம்
வேற்றினம் வெருவர கடிப்ப மேம்படு
மாற்றிரு மாற்பினன் வைகி னானரோ. (௪௦)

வைகுபூந் தாமனை வனச னாகியோர்
பேய்துழி மாரிபின் பெட்டி னேழரு
கைகுவித் தெனியோங் காவ லாளனே
யுய்குமா றருளென வொருங்கு போற்றினார். (௪௧)

போற்றலு மரிது) புனிதன் வெண்ணகை
தோற்றிய முகத்தன யருள் சுரக்குநல்
ஊற்றியை மலர்விழி யுவந்து கோக்கியே
யாற்றரும் வர்க்கினி தறைத்திட டானரோ. (௪௨)

வேறு.

வந்தகாரண மறிகுது மமரர்காள் வவிய
வந்தகன்றனை வதைத்திட யாவரா லாகு
மித்தணிந்தமா கோவலத் திறைக்கன்றி யினியா
முந்தவன்கழல் பேணலே முறையென மொழிந்தான். (1)

மெழிந்து பின்பவர் குழுவொடு மாதவன் முயன்று
தழங்கு மந்தகற் சிதைக்குமா துணிந்து தான்போந்து
விழைந்த வன்பர்கள் விழவய ரினமீபல நின்று
முழங்கு சைவமா புரத்தினி தடைந்தனன் முகுந்தன். (2)

வேறு.

அணைந்து முகுந்தன் கடவுளர்தம் மருநீர் கொடுமஞ்சன
மாட்டி, இணைந்தபுளகமுலைப்பாடி னியையுமிலிங்கத் தருச்
சித்து, வணங்கி வணங்கு வார்க்கருளு மணியே சைவபுரத்
துறையுங், கணங்கள் புடைசூழ பெருமானே பென்னத்
துதிகள் கழறுவான். (சுரு)

சிருட்டித் தனித்துச் சிதைத்து மறைத் தருளிச்சிதைவில்
பல்லுயிரை, வருத்திச் சுகத்தை யருத்து விக்கும்வலியைந்
தொழிலும் வணைந்திகழ்ந்த, கருத்திற்செறிந்த கணிதமுறாக்
கருணைக்கடலே சிவபுரத்தி, லுருத்துத் திகழ்ந்த பெருமா
னே யுனக்கே யாங்க ளடைக்கலமே. (சுசு)

வெறுப்பும் விருப்பு மில்லானே யுள்ளா மெங்குள் விகல்
மெல்லா, மறுக்குங் கருணைப் பெருமானீ யல்லால் வேறிக்
கர னுண்டோ, செறுக்கும் பகையாற் சரணடைந்தார் சிந்
தை நோவப் பார்த்திருந்தா, லொறுத்துன் னுளத்தைத்
துளக்காதோ வுறுர்ப் புரக்கு மிரக்கமே. (சுஎ)

ஆதிநீர்ப் பணந்தமலா வானே யாமுன் றிருக்கழல்க
ளோதித் தொழமா நெங்குனே புலவாப் புனித ஞானமே
யேதத் துயர்ந்த செயல்புரியு மிகலந்தானுந் தயித்தியனாந்

காதிப் பொருத வலிந்துன்றின் கழற்பொற் சரணே சரணு
ளேம். (சஅ)

விரிந்த வுயிர்கள் பலவிடத்தும் விளைவதெல்லா நின்கருணை
புரிந்த தன்றோ வானந்தப் புனிதமெய்ஞ் ஞானத்தலைவா
கரிந்த கடன்மா விடமுண்ட கண்டா வெம்மைக் கருணை
யினும், பரிந்து காவா விடின வேறு பாதுகாப்பார். கரீண்
கிலமே. (சக)

இன்னவாறு மான்முதலா ட்மிலேகர் நவீன்ற துதியெலாம்
பொன்னின் வேணிப்பேருமானு ருணர்ந்து மகிழ்ந்து புல
வேர்கண், முன்னமா யவ்விவிங் கத்தின் முனைத்தா னக்
கான் முழுதியாருந், துன்னங் கழலின்முறை முறையே
தொழுதா ரழுதார் துடித்தாரே. (௫௦)

அமரர் குழுவைத் திருநோக்கா லஞ்சல் புரிந்தங் கர்தலை
விமலன். பொருமா றுன்னியன்ன விசும்போர் தமைமுன்
சேவினனும், கமையில் காலன் வெருவரும் போர்க் கடிய
வரக்கர் கணங்க ளொடுந், திமிரவடிவன் முனிந்தெழுந்த
செயல்யாங்கூறுந் திரத்தன்றே. (௫௧)

வேறு.

மண்டிகநாசினி சும்பன் காகன் சங்கன் மகரவணுவுழுவை
முகன் கரன்கபாலன், கண்டன் விலாளன் கொடியா ரிவர்க
ளன்னான் கதமுடைய படைத்தலைவக் கணங்களின்னார்,
கொண்டமுறந் தனைக்கூறக் கொழுநாவஞ்சங் கொலைகேட்
பங் செவிவஞ்சங் குறித்துக்காண, விண்டலத்தோர் விழியு.
மஞ்ச அனைக்கூறாநும் விரைந்துளத்தைப் புருந்தலைக்கும்
ஓ விமந்தானே. (௫௨)

வேறு.

இக்கணங்கள் படைமறமு மந்தகன்ற னிதன்மறமு மிகல்
வெஞ் சேனை, தொக்கு நின்ற திறமரமுந் தொலைவிலா மற
த்திருவுஞ் சூழ நோக்கு, மக்கண நெஞ்சயர்ந்து தளர்ந்தி

றைய நாளின் றிறனீனைந்தங் கமர்ந்து நீன்றான், முக்கணன்
றன் கணத்தலையுண் முயன்றுகின்ற சதக்கிருது முதல்வன்
றானே. (௩௩)

வேறு.

திடுக்கிட வமர்த்தலை சுரத்திரள்க ளெல்லா
முக்கைப்பண யம்பறை யொளித்த னுமைபேரி
தடத்தவின் முதற்பல தனிக்குர லெழுப்பும்
விடக்கொடி யரக்கர்கள் விரிந்தனர்க ளன்றே. (௩௪)

விரிந்தவர் முழங்கிசை விளங்கு பலவண்ட
முரிந்திட வதிர்ந்தன முழங்கு கடலாழி
பரிந்தன திறங்கொடுரு மேறதிர் பரப்பி
யெரிந்த சிகைவன் கணுமரோற்றன ரரக்கர். (௩௫)

சம்பன்முத லாயின தாபித்தியர்க ளெல்லாங்
கும்பதர னோடுகு குழுக்குழுவ தாகி
யிம்பர்முத லும்பரையு மின்றுகொலு மென்ன
வம்பினை டிரும்பயி லணிந்தனர்க ளன்றே. (௩௬)

கோபநகை யாரசனி நாணவறை கூறுந்
தாபமனை யாரொருப தாமருவு கோடி
தூபமொடு தீயனைய நீவேச தேநிற்
பாபசமு தாயமுறழ் பாமர ரடைந்தார். (௩௭)

வீறுபதி னூறணுகு கோடியிர தம்மே
லேறிய நிசாசரரோர் பாவினி லெதிர்த்தார்
கூறிரத மேவிரத ராயபல கோடி
யாறுபடு மாலையணி தானவ ரடைந்தார். (௩௮)

இரண்டு பதினைந்துபெரு கோடி யிரதத்தார்
திரண்டொரு மருங்கிடை சினத்தினி லெதிர்த்தார்
பெருங்கிரிக ளோடுவரு பேரிமய மென்னக்
கருங்கிரி பெர்ரும்படை கலந்திரத மீதே. (௩௯)

வேறு.

மருவுதொட்களண யலகில் கோடிமலை வளிதிலே கலெ
னம ருவவே, வீரவுமாரிமுகி ஹழமாகமத மிருவிபாசமுக
மலியவே, யுரகநாதனெளி படநடாவுபரி யுலகுறாககனமிவர
வே, யிருளெலா முருவுபடு நிசாசரனு மிணையிறுனையொடு
குறுகினுன். (௬௦)

குறுகுபொ தமார் வெருவுறு தருள்கொள் குணதயா
மணிமுன் முனிவார், மறுகியே வுபடு கடகடா கரியை
வதைசெய்தா யகனுமி னையிலா, நெறியினு னைவழி கயிலை
கா வல்புரி நிலையா னீவிரி கணமொடே, கறுவுதா எனவ
ர்க னிகல்களொ டுறுதி கதுவவே வினனம் மிறைவனே. ()

வேறு.

எவலயர் சிவகணத்திற் றிலைமெப்பு மாகாள
னந்தியேற்றற்
தாவில் குணன் விராயகன்குண டோதரனசாத் தனிகும்பன்
றண்ட பாணி
ஶீவில்விறல் வயிரவன்மா வீரபத்ரன் வக்ரமுகன்
சுஞ்சி விண்ணிற்
நெவர்புகழ் களத்தொனிகேத் திரபதியா மிக்கணங்கள்
சென்ற வன்றே (௬௧)

வேறு.

இனையர்சங்கமொடு மதிநுந்தியெனு மிறைவன் மண்டு
ரிசிசரர்கண்டிம, லனிகசிந்துவொடு மலையுமங்கணயி லயில்
பெரும்பரசுகூகம்வா, ணுவிசிவந்துவருகமுமுட ண்டமணி
துவலருந்திகிரி வரிவிலான், முனியுமம்புல படைகடங்க
ளொளி முருடர்கொண்டவிரு ணுகருமே. (௬௨)

தமதவேடமணி யவுணர்நீடுபடை தருமிராவினிஷு
துரிதமாய்த், திமிரநுறுகதிர்விரவுமாயிரமதுடையசேவிரி

குழுவென, விமலனேவுபடை புடைகளுடுவர வெருவியேம்
எடிபடியுமா, வமலசோதியென வுதையீமாயினன் முன்ன
வன தானைவழி புரிசுவான். (௧௬௪)

உதயசூரியர்கள் கரமெனாமருவி யுலகம்யாவுமொளிர்
ஃசபலைநேர், பொதிசடாமகுட முடியுமானிலவு பொழியுநாத
ன்விழி மணியுழர், மதியராவணியு மிறைதியானமீழை மன
னனுமேவலர்கள் பணி கொளு, மதிகசூலமொடு திகழ்வர்கா
ள்கடொறு மழிவிலாதசிவகணமரோ. (௧௬௫)

அடிகள் பேரவெழு கிரிகள் பேருமுல களவுமேருவடி
பெயருமே, விடிகள்பேருமொரு மொழிகள்பேரில்விழி
ரிமைகள் பேரநமனுயிர்பளுஉ, வுடல்கள்பேருநிவர் முனி
ரிலேமுலகு முறுதிபேருமுர ணடையலார், குடிகள்பேரு
மெழு கடல்கள் பேருமதி கொடியாகாநிலை பெயருமே. ()

சகடமீதுமத கரியின்மீதுமுனை தழையமீதுலகு பயமு
ற, நகைசெய் லாள்+விவித புவிமீதுநுதன யனனாபனை யு
மவுணரும், விகடமாகியிக லொருவர்மீ தொருவர் விருது
பேசி யமர் பொருதுமா, மகுடமீதுமணி கவசமீதுமணிம
ருமமீதுமுறு தணைகளே. (௧௬௭)

கணைக்கோடிபட வரைக்கோடிபுரை களரிசாசரர்க
ள் குழுவிலே, மணிகள் கோடிபடு கரிகள்கோடிபரி வகை
கள் கோடியிரதமுமுளோ, ரணிகள்கோடியவர் தவமதான்ம
ருவுமயில்கள்கோடிகுடை கொடியுமே, துணிகள்கோடிபட
வாடாமேலுலகு சுடரினீடு பொறி படருமே. (௧௬௮)

வேறு.

இருவர் மாறுகொள் படையி னுலெழு மிணையி லாவி
றல் கதுவவே, திரைக ளேழ்புனல் குமுற வானொடு சிதற

*விவிதம்=பலவிதம். +சபலை=மின்னல்.

வானவர் பதறவே விரியு முடிபுகை புவன மீதெழுவுவெனியு
முடுற மலியவே, முரிய நீள்வன மெரிய மாறெனமுதிய
கானவர் கறுவினார். (௬௯)

வலிய தானவர் நெடிய தானையு மருவி னுத்தமை யரு
ளுமர், பவிக்கொ னாயகர் பட்டையுமுடுதல் பரமசோதியுமிரு
ளும, மலிய மேல்வரு பகையி னுலமர் மருவி மறென
வளையவே, கவிக்கொ டானவ ரிறைவர் தானைகள் கறுவினார்
வந்தி குழுகினார். (௭௦)

கொடிய தானவர் கூடலெ லாமிரு ஃகுரக தானன வா
லையொன், † மடுகவானெ னுமுரிய வாய்கொடு மதியு லாபு
டியவனரு, னெடிய தானைகள் கணக னாதிப நிருப ரான்
பழந் தவுணரா, ரீடிலும் வாகையு மொழிய வேபில் ரரிய
கானன மீருவினார். (௭௧)

இறைவ னந்திதன் மலிக ணம்பொர விகலு றும்பண
மிருபியை, பொறைத ணந்ததி வெகுளி பொங்கிய புலவு
வெண்டிறை யெயிறினான், மறமொ டுந்தட வதரமென்றமர்
வருக வென்றறை கொளுவியே, நெறிக டந்துறு சகடு யர்க்
துட னெடிய வந்தகன் மருவினான். (௭௨)

மருவ லுஞ்செரு முரசு றைந்திட மலிக றங்கொலி
திசையெலாம், விரிய வம்பர முகடு விண்டிட வெடிப டிங்
குர னகையினு, னரனி ரும்படை பரிமு ரண்புய வடல்
கொ ணந்தியு மமரினா, லொருவ ரும்பொர வரியவந்தக னு
டல்கெ டும்புடி முடுகினான். (௭௩)

வேறு.

சூலமுட னேமிகதை வான்முகு டாரமயி

ரோமர மகோர குணினீள்

*குரகதனுனமென்பது = குரகதானனமென வடமொழிச் சொது
பெற்றது. மடுக்கவென்பது = மடுகவென நின்றது.

வேனிலைவக ளாண்டல கோடிபடை யாவிருவர்
மேகமெனு மாறு பொரலே
காலன்முத லானவர்கண் மாபயமோ டோடினர்கள்
காணவீழி நாணி வெருவி
யோலமென வானவர்க னாயகளை மேவினர்க
னாழிவரு போதி லெனவே.

அந்தகனு மெந்தையெனு நந்தியு மொருங்கிநுல
ரண்டமுழு தும்புகை யவே
செந்தழவி னுங்கடிது சென்றுயிரு னுங்கொடி ய
செஞ்சரக ணங்கண் முறையா
லுந்திட மருங்குறுக ணங்களெவை யும்பொர
வொடிங்கினர் நெருங்க வுணரால்
வெந்தேரி நிறம்பொருது *கிஞ்சக மடர்ந்தென
விளங்கினன்மெய் யந்த கனுமே.

(அநி)

தெருக்களி லெருத்தொடு பவிக்குழ லிறைக்கொரு
செருச்செய்ப்படை யுற்று டையதோ
வுரித்தென நகைத்தவர் படைத்திர ளனைத்தையு
முறுக்கிவிற விற்பொருதனன்
வெருக்கொடு புறத்திட வமர்த்தலை விடுத்திட
விளித்திறை வனைக்கரு தவே
யரக்கர்க் கிதித்தடி முறைப்பட மிகுத்துள
வகத்தொடு புரத்தி மிரனே.

(எக)

அப்பொழுது முக்கணர வப்புடை மதிச்சாடல
வப்பருள முட்கரு தியே
குப்பமுழு திற்பல சமர்த்தொழில் விளைத்தமு
கொலைக்குண தயித்திய றொலாந்
தப்பறு மழற்களை முனைக்குளெரி யக்கொளுவு
சட்சமய மெய்த்தலைவ னாம்

வெப்புறு சிலைக்கடலிலென தீதகு மரக்களை

வெருக்கொள வெதிர்த்தணுகி னர். (எஎ)

கனத்திடை *கறுப்புறு கறைக்களனு முட்பொரு

கறுப்புடை யாக்கர் பதியும்

விளைத்தனர் சமர்த்தொழில் கறுத்தனர் சமர்த்தனர்

வெளுத்தபிறை யிக்கு வியவே

வளைத்தனர் வரிக்கொடு மரத்தினை யழற்களை

மன்முப்பொர விடுத்தனர் விடு

துளிப்பொரு மழற்களை மறித்தனர் நெருக்கினர்

அணித்தனர் மணிக்கொ டுகளை. (எஅ)

வேறு.

இவ்வண்ண மிறையும் பொல்லா வரக்கனுமெதிர்த்தபாரின்

செவ்வண்ண நுவலற்பாற்றோ சிலைவண்ண நுவலற்பாற்றோ

கைவண்ண நுவலற்பாற்றோ கடவுறோ டுடற்றப்பெற்றான்

மெய்வண்ண நுவலற் பாற்றோ விசய ம்யார்க்குணாக்கற் பா

ற்றோ. (எச)

இருநூற் பிசிற லுண னெதிர்த்திடும் போதி லெக்கை

செருவினை யாட்டி னின்ற செய்தியார் கூற வல்லார்

மருவண் களைக ளெல்லா முர்தியோ டுகற்ற மல்லார்

கிரவியாந் தகளைச் சூலச் சிகைதறித் தார்வ முற்றான்.

வேறு.

விரகையி லத்தகளை வெருவப்பொருது விற்றகழுமுட்

கோரதுணிபிற் கோத்தெடுத்து மகிழ்வான டிக்குங் கோமானு

மாருமிறுதி டீடமுடித்துத் தானே நின்றங்கிரும்பாவக்

நாருமுயிர்க டீலமச்சூலத் தேத்தியாடல் போன்றனவே.

கங்கை வேணிப் பெருமானார் கரத்திற்கூலக் கடுதுதியிற்

றுங்கவமரர் பதமெல்லாஞ் சூறையாடு மவன்ப தைத்தல்

அளங்குமிருளங்கழாயர்மீப்புதுக்காம்பேறீச்சமுனடஞ்சூ

யங்கம்போலு மிருட்படல மகல்வான் பரந்தாற்போலுமே.

கழுமுட்கடையி லந்தகனோர் காறுமுறுவூத் துயர்கலந்து
குழுமிக்கணங்கள் கொண்டாடுங் குணமாமணியைக்குணத்
தாலே, தொழுதுட் கனிவாற்சிறியனேன் துயர்போமானு
துணியென்ன, வழுதுட்கசிந்து நெக்குநெக்காமன்பினோடுந்
துதிக்கின்றான். (அ௩)

வேறு.

இராசத்ததுச் சிருட்டித்துஞ் சாத்துவிகத் தினிதனிந்து
மிணையி லாத
பராசுதமதத் தழித்துமதன் மேற்பரம வருட்குணமே
பாங்காய் நின்ற
வராவணியும் பெருமானே யடைந்தார்கள்கொடுஞ்செய்கை
மறத்தன் பாகிச்
சராசரத்திற் பிறந்திறவாத் தனிவரமு முகந்தளிக்குந்
நயையி னானே. (அ௪)

அன்பிலார் தாம்புரியுஞ் செயல்கடந்து மெய்ஞ்ஞானத்
தவர்பா லேக
வின்புளாய் முத்தொழிலோர் வணங்குதிருத் தாளனே
யார்க்கு மெட்டா
முன்பிலாய் பின்பிலாய் நடுவிலா யளவிறந்த
முப்பதிக் தாறு
†மன்பதையாந் தத்துவங்கட் கதிதனேகலா தீத
வாம தேவே. (அ௫)

அறிமடனாற் சிறியனிகழ பிழைபொறுத்திங் தடிவெனுக்
கருடந் தாள்வா
ஹையவநின்சினத்தினுக்கு மொருபொருளோ வஞ்ஞானத்
திடர்கூர் பொல்லா
நெறிபயின்று நன்குணரா வனீதனே னதுவன்றி
நின்னை யல்லாந்

*தாமதம்=சமதமெனக்குறித்திற்று.

†மன்பதை=மக்கட்பரப்பு.

பிறிதுண்டோவெனக்குறுதி சகல[†]பிரோ ரகமுடிக்கும்
பெரும வென்றான். (அக)

அந்தகனின் வணந்துதிக்க வறவாழிப் பெருமானு
ரகமகிழ்ந்து
சிற்தையந் தவன்றுயரஞ் சிதைத்தவனைத் திருமுன்விடுத்
திவைகள் கூறும்
பந்தமுறு மந்தகனின் பவமெல்லாஞ் சூலதுணி
பட்டாந்துநின்ற
கொந்தழலிற் கொளுந்தினவிங் கினியுனக்கு வரமேது
கூறுகென்றான். (அஎ)

அவ்வமை தியந்தகனும் விழுந்துவிழும் தடிபணிந்தெம்
மாணவாழ்த்தி
யிவ்விடத்தி லடியனேன் புவித்வன்பி னிளையிறைஞ்ச
மியல்பினுய
செவ்விய சிற்தையினு லென்னவ் வியந்திர் சிவஞானஞ்
செறியநல்கா
பெய்வரத்து நாயேனுக் கிவ்வரமே யாகுமென
விரைத்தானன்றே. (அஅ)

இசைத்தமொழி செவிப்புதலுந் திருவுள்ளங்களிகூர்ந்தெம்
நிறைவன் தன்பால்
வசித்தகணத் திரட்டுகல்லா மதிபதியாம் படிவனத்திற்
சூகையிற் பன்னாட்
வசித்தகண தவம்புரிந்துங் கிடையாத பெருவரத்தைப்
பாணித்தாண்டு
வசித்தசிவ விங்கத்திற் புக்கொளித்தான் வானோர்க
ணயந்துமோற்ற. (அக)

பின்னர் துழாய்த் திருமாலே முதலானோ ரவ்வினிகப்
பெருமான் தன்னைத்

துன்னரிய வன்பினொடும் பலபெருளா ணீரார்ட்டிச்

*சுமாலிப்போதா

வின்னலற வருச்சித்து வழிபட்டு மறைவித்யா

லேத்தித் தத்தம்

பொன்னுலகி வினிதடைந்தா ரவ்விவிங்கம் பூசித்த

புனிதத் தம்மா.

(௯௦)

முன்வணங்கு மான்முதலா மமரர்குழு முழுதடைந்த

முதிய துன்பத்

தின்மடங்கா வினைக்குலமு மிகற்குலாக் கிரக்தேற்ற

விகலிற் றோற்றுப்

பின்வணங்கு மந்தகன்ற னெடுவினையுங் களைந்தருளென்

பெருமா னார்க்குப்

பொன்வணங்குஞ் சிவபுரத்தில் விளைகையவென்றா லொலு

நாமம் பொலிந்த தன்றே.

(௯௧)

மூவுலகுந் தனிவருத்து மந்தகளை யிடலமரின்

முனைந்து சிழித்

தானிலசீர்வீ ரநகைதனிற் சூலாக்கி ரத்திருத்த

தகைமை யாலே

தேவாந்தொழுஞ் சிவபுரத்தின் வீரட்ட மெனுநாமஞ்

சிறுத்த தென்ன

நாவலனற் சூதமுனி நளகூப ரனுக்கிறிது

நவீன்றா னன்றே.

(௯௨)

வவரறிந்து சொலற்பாலர் சதகோடி கற்பத்து

மிதனை யென்றா

லுவகையொடு சொலற்பாற்றோ வறிந்தமாத் திரமீண்டை

யொருக்காற் கேட்டோர்

புவிபிடையிற் சகலகா மியமுமணைந் துறுதியினிற்

புராரி பாதத்

தவிர்நிழலிற் கையையடைந் தரியமுத்தி யுறுவரர

னருளா லாமால்.

(௯௩)

மிந்தகன்வதைச்சுருக்கமுற்றுப்பெற்றது ஆ லிருத்தம் ௯௩.

உ

சிவமயம்

திருமுருகச்சுருக்கம்

மதியணி சடில மகுடபாண் டரங்கன் மாசறு கோவ
ந்ளிபுட்டம், விநிமுறை யாரா தனைபுரிந் ததிக மெம்படு மு
த்தியை யடைந்தார், விதம்வித மாகப் பலர்சிலர் சரிதம்
வீருப்பொடு சிறிதுணாக் குதுமென், றதிகவன் பியற்று
மனாகையான் புதல்வன் கருள்கொடு சூதனு மறைவான். ()

கடவுளர்க்கிடுக்கண் புரிந்தவர்பதத்தைக் கீவர்த்துகொ
ண் டரயிரத் தெட்டா, மடைநரு மண்டங்களைத்தன தானே
வழிசெலுத் தரக்கர்கள் வணங்கும், படைமனிகுர பதாநி
னஞ்சனமெய்ப் பகையெழிற் றரகன் முதலாம், கொடிய
தா னவரை வேட்டை யங்காடிச் சுரர்பதி நிறுவின் கும
ரன். (உ)

பிசிதலு ணரக்கர் தமைக்கொலும் வீர பரித்தினுலு
ம்மிடி முருகன், அசனியே போலும் வீரட்டகாசத் தந்த
கற் றெலைத்தவெம் பெருமான், முசியிலாக் கோவன் மாபு
ரத் தெய்தி முன்னரும் பூசனை புரிந்து, வசையி றன்மொய
ரா ல்லவிடத் திவிங்க ளைமுறை பிதிட்டைசெய்தன
லுல். (ஈ)

திதுட்டைசெய் தனைய குகேச்சுரன் றன்னைப் பெருகிய
வன்பினு லலர்ந்த, மதுக்காடிணராற் புனிதவர னீரான்
மந்திர விதியினுற் களங்க, முதித்திடா மனத்தா லங்கணற்
சதுர யுகமுவந் தருச்சனை செய்தா, னீதற்பினர் முருகன்
பூசனைக்கிரங்கி யரனெதி றடைந்தன னன்றே. (சு)

முன்புதுந் தாதை திருவடிக் கமல முடியுற முறை
முறை யிறைஞ்சி, யன்புடன் றுதியாற் றுதித்தனனக்கா
ரன்மகிழ்ந் தினிதுகா செய்வான், வன்புடை யரக்கர் குழு
வெலார் தொலைக்க வரும்பவ மெவையுமிங் கொழித்தே,
மின்புற வினியுன் வரமென்கொ லென்ன வீரறு புயத்தா
லிசைப்பான். (ரு)

ஐயனே நின்றன் திருவுளத் தகலா வருளெனக் கரு
ளுதி யென்னத், துய்யசோ தியனு மவ்வரா மகிழ்ந்து கோ
மிலா வரம்பல வளித்துப், பையரா முடிமேற் பரந்தமன்
னுலகில்யாவரும் பணிசிக புரத்திற், செய்யதா மிலிங்கக்
திடையினிற் கலந்தான் சேவலங் கொடியினுன் மகிழ. (க)

மயிலவன் பின்னர்க் கோவனு யகன்றன் திருவரு
பலத்தினுன் மலிந்த, செயல்வினைச் செழுத்துக் கைலையின
டைந்தான் சிவபுரத் தவன்பெய ரிலிங்க, மியல்பினு லின்
னும் விளங்குகின் றதுதான் யாவரும் வந்தனை புரிந்து
கயிலையின் மருவத் திருவரம் பவிக்குங் காரண வருள்புனைந்
தம்மா. (எ)

திருமுருகச்சுருக்க முற்றுப்பெற்றுது ஆககக.

சிவாட நம:

கிருஷ்ணச் சருக்கம்.

வேறு.

மற்று மன்ன சிவபுர வள்ளலை
யுற்ற ருச்சனை செய்தன னோங்கிய
கொற்ற நேமிக் குணி லெனக் கன்றினுன்
முற்றும் வெள்ளி லெறிந்த முதல்வனே.

பூசை யன்பிற் புரிந்த கிருட்டினன்
மாசின் முன்னிர் வயங்கு மிஷங்கத்திற்
தேசொ டும்மெழுந் தான்சிவ நாயகன்
ஆசை யால்வல வன்பணிந் தானோ.

௨

பணிந்தவன் ளலைநோக்கிப்பரம்பான்
பணிந்தவன் புடையாய் தருநீழலா
பிணங்கி வண்ணொலு மேதெனக் கூறினான்
பிணங்கொ ளுந்துள பத்தன் வழக்குவான்.

௩

விட புரத்தர் நடுநீக விளங்கிய
சுட புரத்து வசித்த நயித்தியான்
வா புரத்தடல் வச்சிர நாப்பனை
வெட புரத்தொடுங் கோழவரு ளென்றான்.

௪

அவ்வாம் பாவித்தை யானினிக்நத்திற்
செவ்விதிற் புஞ்சுந்தான் மினற்றேவகிக்
செவ்வி லொகழ மேத்துங் குமானு
மெனவன் மாலையன் செய்திவழுத்துவாம்.

௫

கோவலாதிப னல்லருள் கொண்டொ
பாவிவச்சி எயன் படை பொரு
நாவி சிந்திய னந்த சயனனார்
தேவர் மாக்தர் பயநனி தீர்த்தனர்.

௬

கிருஷ்ணச் சருக்கம்

மு ந் றி ன் னு .

ஆக ௧௪௫.

—:—:—

புரீபஞ்சுட்சரபதயேநம:

இந்திராதிபர்சருக்கம்.

தேவேந்தான்.

பின்னுங்கோவற் பெருமானார் தம்மைப் பூசைபேரன்பாற்
பொன்னந் தலத்துப் புலோமசை யோடரியும்புகுந்து புக
லைந்து, மன்னுஞ் சதுரி யுகம்புரிந்து மழுமான்சுரத்தர் திரு
வருளாற், றுன்னுமசுரன் விருத்திரனத் தொலைத்தபாவந்
தொலைத்திட்டான்.

க

உரோமசமகாழனி.

எள்ளற்கரிய வுரோமசன் முன்னிரண்டு சதுரியுகங்கோ
வல், வள்ளற்கினிய வருச்சனை செய்தயன் மான்முதலாம்
வானவர்கள், கொள்ளற்கரிய தனியாயுட்கொண்டான் வி
னையென் றவனருளாற், றெள்ளித்தெளிந்த சிந்தையார்வ
ணங் கார்யாரோ சிவபுரத்தில்.

கற்பகதரு.

அச்சரத்தளர்ந்து சரமாகி யன்பினுற் கற்பகத்துருமம், வ
சைதீர் கோவல் புகுந்திறையை வழிபட்டருச்சித்தரன
ருளான், முசியாதெவர்க்கும் பலவமுத முறையினளரிக்குந்
திருவரத்தை, நிசமாயடைந்து முகிழ்ந்தகல்வானிலத்தி னு
யர்ந்து செறிந்ததுவே.

கூ

காமதேனு

காமதேனுமுன் னொங்கருணைக்கோவல்வீரட்ட, வாம
தேவனி லிங்கத்து வழியா லருச்சித்தடிவணங்கி, யீமநடித்
தார் திருவருளாற் கபிலையாவுந் தனதிடத்திற், றோமிலா
துற்பவஞ் செய்யுந்தொலையா வரமங்கடைந்ததுவே.

ச

வேறு-தருமராகர்

சூ.வளை களடைத்தமடை திறப்பவெறி கயல்வயல்குழ்
கொவன்மேயி, நடுவன் முன்னுட் சதுரியுக் மூன்றளவுகட
ம்புரினு காதன்றன்னேத், திடமுளசிம் தையனாகிப் பூசைபு
ரித்தவ னருளாத் தென்றிசைக்கு, மிடைபடுதென் பலத்க
வர்த்தும் குரிசிலாத் தனிவரத்தை மேயினனில் (ரு)

வேறு-துபாயர்

சென்றன்றைக சிவபுரத்து திமலவிலிங்கத்தருச் சனைசெய்
தென்றுத் தொலையா நவீந்தியு மியங்குப் பவசுதாயகர்க ணம்
பின், பொன்றி லடற்கின்னா ரினர்கள் வியங்கோள் புரியு
ம் பொருவில்வாங், குன்றங்குனித்து வினைவென்றான்குலவு
மந ளாவினி தண்டித்தான். (சு)

வாறுகாங்கு.

வையவாறு சுரன்கோனை மதிவே விரியனைப் பூசித்துச்
சினமில்லா திவிதுயர்த்த துடங்கமொரா யிரத்தூயனை,
மலிபுத் திருவித் திரமமது வளைத்தான் நிமிர மால திறப்,
மலிபுதாறும் திறைமொயிற்றன் தன்னைப் பொருதான் திரு
வதளால். (எ)

வேறு. பதஞ்சலி விராக்கிரபாதன்.

பதஞ்சலியும் புலிப்பதனும் திருக்கோவத் பதியை
ந்து பாளைப் பூசித், திடம்படுமன் விறையருளா விருவருந்
கம் விடங்குட்டி விரண்டி விங்கம், விதம்படுமன் திரமுறை
வாத் மதிட்டைபுரித் தருச்சித்த விமலத் தன்னு, விதம்பு
தன் திருவனத் தெயு தெத்திக் கண்டி. சூ.ப நெடுது
விற்றி. (அ)

ஆத்சேஷன்.

முன்னு துரத் சதுரியுக் புகழ்த்செடன் முப்பரமு
கைத்து வென்ற, மன்னவன்றன் திருக்கோவன் மாசகா
மடைத்திதனை வழுபட்டுத்தி, மன்னவன்றன் திரு

*சூ.யகர் = சேவராதிகளைப் பேசும்.

வருளா லாயிரம்பைத் திருமுடியா ல்கூர்ந்து ஞாலம், தன்னைமிகப் பரித்திருக்கும் தனியாண்மை யினிதடைந்தான் தருமவன்றே. (கூ)

மிருகன்மேகாழனி

இருந்தவத்து மிருகண்ட நெடுங்காங்குத் ததனின்நி
ரிழிவில் கோங்கு, புரத்தனின் வந்தடைந் திறையாய் புர
னைசெய் தகமகிழ்ந்துப் புரத்திலிங்கம், திருந்து முறை மை
யிற்ப்பதிட்டை மிருகண்டே. கரனென்னச் செய்து கீண்டி,
மரும்பலர்கொண் டாராதித் தியல்பினால் வழிபாட்டான்
கினுமால். (கூ)

வேறு.

மெய்யன்நீ னந்தச்சனையை மிருகண்டி மலநனிவன்
பொய்யிலொரு சதுரியுகம் புரிந்திழைவ னநளாடே
னவயமுழு தாம்புகழ மாய்க்கண்ட நெனுஞ்சுதனை
மையமறப் பெற்றின்ப வாழிபயின் றானன்றே. (கூ)

பார்ப்பதி.

இமையமகள் முன்காள வருணத்தாற் காலிரென
வமையவளெங் கோவலூ ரந்தகாந் தகன்றன்னைத்
கிமியமக ளுளத்தருச்சித் தொருசதுரி யுகஞ்செயிர்தித்
தமர் க்கெளரவருண மடைந்தவிர் கௌரி யாகினான். (கூ)

தூரியன்.

ஆதவன் முன் சதுரியுக மைந்தளவுங் கோவலூர்
நாதனடி யருச்சனை செய்தன்பினொடு நவக்கிரகத்
தந்தமற முதற்றலைமை யெய்தினு னந்தகனைக் .
காதுதுதிமுவினை வேற்காந் தண்ணறிரு வருளால். (கூ)

விக்கினேகான்.

நயமுகன் முன்சிவ புரத்திற் கண்ணுதலை மதுமலா
லயர்வறவங் கொரு மூன்று சதுரியுக மருச்சித்து
வியன்கி லமுதலான புலனமெலாம் விக்கினத்துக்
மேயமனை வடிவணங்க வெழின்மௌலி புனையுற்றான். (கூ)

விவேறு. வியாழபகவான்.

கோவனக நிறையையொரு சதுரிகுங் கொழுமலராம்.

குருமுன் பூசை

யாவலொடும் புதிர்கிறைஞ்சி யந்தகாந் தகரருளா

வமரர் போற்றும்

தேவகங்காப் பிரவாகம் பொன்மலிந்த கெம்மீரஞ்

செறிந்த வாக்வைத்

தாவடிவங் கணைந்தன னுண்டிட காமியமெல்லாஞ்

சாந்தகா னன்றே.

(௨௫)

இந்திராதியர்சருக்க முற்றிற்று.

—o—o—o—

ஆ. ௩௩௦.

உ

சிவமயம்.

கபிலச் சருக்கம்

—o—o—o—

நாவிறவக் கபிலமா விருடிமுன்னுட் டிருக்கேகர்வற்
சட லத்தேவை, யாவலொடு மாராதித்ததி விரசத்திதொலை
ந்தா னென்றோதத், தேவர் புகழ்தனத சுதன் மறுத்து
லாபுடன் செயரின் மனக்குடிலன் கோறல், பூவிலவாந்த
து வும்குதகன்றதுவு விரித்தெனக்குப் புகல்வாயென்றான்.

வேறு.

என்றலு மகிழ்ந்து சூதனிருஞ் சிவபாத் துளான்றன்
சுன்றுதலிலாதொய்கை குறித்தவன் பதத்தை வாழ்த்தி
வென்றியம் புயக்குபேரன் மிகுதவப் பேற்றின் வந்த
மன்றல மிதழ்த்தார் மாலை மைந்தனுக் கறையலுற்றான். ()

கிலமக ளணிபோற் றேன்றி நிருபராற் கவ்வொண்ணு
வலையகழ் மதின்குழ் மாடவயோத்தி மாநகரங் காப்பான்

மனிதி னத்ததிபனாய வாட்கடர்ப் பரிஜீத்தொன்மைச்
குலநெறி புரந்த வேந்தன் கொற்றவர் மதியமன்னான். (௩)

ஒன்னலர்க் கடந்தவொள்வே லுரன்புகு சகரனென்னு
மன்னவன் பரிமேதத்தை மறைவல்லோர் முறையிற்கூறத்
தன்னமர் மைத்தரோடுத் தரணியோர் வியப்ப வேண்டுமெ
பொன்முதற்பொருள்கள் கொண்டுகழ்படவுருற்றினுனோ
வெறு.

கண்டை நின்னுகறங்க நான்கு கழற்செறித்த மணிந்
திரு, வெண்டயங்கள் சிலம்பன்னுதன் மீதுவென்றி போ
றித்த பொற், கொண்ட பட்டமு மின்பரப்ப வெழுந்தலம்
வரு கொய்யுளை, யண்டர்கண் கவருஞ் சுகந்த மலங்கரித்
து விடுத்தனன். (௫)

விடுத்தநற் பரிசையப் புரந்திட வென்றி ஹந்தந்
ளாறுபா, னடுத்த வாயிர மங்க ணேவினனவர்கள் லாவரு
மறிவுறு, தெடுத்தகன்றன னிந்திரன் றனதிந்தர் சாலைய
ற்கையா, விடுக்கணின்றி யருந்தவம் புரிகபிலர் பாலிவிட
க்தரோ. (௭)

இந்திரன் கவருந்துரங்க மியற்று பாதல மூடுபோய்த்
தந்தவங் கொடிருந்த க்காபிலர் தன்பினங்க கலாமலே, பத்
கனஞ் செய்த கன்றுவானிலை பாகசாதனன் மேவின, னத்
கவங் கெழுதெங்கினீர் படுதேனா யென்ன நவிறறவே. (௯)

பாகசாதன னின்னவாறு பரித்தபின்பரி பாதுசெய்து
வேகவென்றி விளைக்கு மன்னவர் வேள்விக்காப்பரி காண்
கிலார், மேகலூர்தியன் யாகவிக்கின னென்னுணர்ந் தடியா
மண்மே, னாகமும் படர் ஞாலமுங்கெடு மாறுவெஞ்சின
நண்ணினார் (௮)

நண்ணி வெஞ்சின னாகபூமியை ஞாலமாக விழுத்து
மோ, மண்ணிலந்தனை மாகமாக மறித்து மோவிரி பாத

லந், துண்ணெனும்படி மண்டுமோ வன்வகுறை கொள்ளு
து மென்றுதா, மெண்ணிழு வலகும் படந்தரி தேடின
ரிசை கூடினார். (க௧)

நாடி நாகமு ஞாலமும் பினர்காக வேறுறழ் மன்ன
வா, கூடி மண்டல மங்ககழந்து குலாய பாதல மேவி
யெ, தேடி யெங்கு மொருங்கு மாதவ தீர்தும் ககிலன்
பிற, கூடு நின்றருள் கிருதுமாவிகை புற்றடைந்தனர்
பற்றிஞர். (க௨)

வேள்வி வாசிகொணர்ந்த கள்வென்றெண்ணியே
மி குமாதவந், தாழ்விலாக் கபிலன்றனைப் பலசாடினார் சின
நிடினார், ஊழ்வருந் துயர்நன்னின லிடருற்ற மாமுனி
யோகமுன், போழ்வெந்துய சாலகன்றனன் பொருவின்
நாணியானமே. (க௩)

ஞான மாதவன் முனைமுனிந் தெழுசகர நந்தனர் தங்
ககை, வானமாதவ நெறியினுலிடமின்றி மாயையுடன்றனி,
பொனதி வெஞ்சுரிக்கணம் வரப்பொங்கு வெங்கணி னோக்கி
லுன், வெனில்வேள்பட முக்கணைந்தை விழித்தகண்ணின்
வியப்பவே. (க௪)

கபிலகாயனும் வெஞ்சினத்தழல் கதுவசாகர முனி
பநம், விபினசால மெரிந்து போயின மன்னர் செற்ற விற
ற்கொலைத், தபுதன்மாமுஷியைத் தொடர்ந்தன நன்மையா
லுடல் வெம்பியே, விபுதர் தாழ்கமுலயகை நண்ணிமுன்
வினாவிலிப்படி யுரைசெய்தான். (க௫)

வேறு.

சகரனருளறு பதினாயிரந்தனையர் தமைக்கோபத் தழ
லாற் கொன்ற, மிகுகொடிய பாவமனை கிட்டிநெறி யெ
னக் குடைப்பா யென்ன வேதன், மகிழ்வினெடு மீனிது
டைப்பான் மணிகண்டன் கைகையினு மகிழ்ந்து வாழும்.

திகழ்புனித சிவபுரமார் திருக்கோவ லினித்டைந்து சிவ
னைப் போற்றி. (கசு)

திருவிளங்க தாபனஞ்செய் தருச்சித்தா விற்பாவந்
திருமென்றான், வினாவினொடு கபிலமுனி யத்தினமே மகி
ழ்ந் தடைந்தான் விளங்குங் கோவற், புமதனிலாண்ட
றைணன் வீரட்டன் தொழுதேத்திப் பூசித்தன் பான், மரு
வுமிறை யிடத்தினையில் வருந்தெய்வப் பினாகிந் துருளி
னாலை. (கசு)

தம்பெயரார் கபிலதா . மெனப்பிரிந்து மூழ்கியதிற்
றாவிடாத, நம்பன் மகிழிவிங்க மொன்று பதிட்டை யிறை
த்ததை நானுநயந்து கால, வம்பலரானதும் புனலால் வ
ழிபட்டான் சதுரபுக மிரண்டுசெல்ல, வம்பக முன்றுடை
புபிரானவ்வி லிங்கத்திடை யெழுந்தா னந்தவேலை. (கசு)

விழுந்திறைதன் கழலிறைஞ்சி யெழுந்துபுகழ்ந் தக
மகிழ்ந்து விமலம்போற்றச், தழும்பிரண் டெய்மன்னை
யினுற்படைத்த பிரான் றனிமகிழ்ந்து வரமே தென்னக்,
கொழுந்துபுகிங் கதவமுறை சுடுவீரக் கொலையினற் கொண்
டபாவத், தழுந்துதுய ரொழித்துனதின் னருடருவா யெ
னவரனங்க்துவே யிந்தான். (கசு)

சுந்தபினரி லிங்கமதிற் கலந்தனன் பின்னவ்விவிங்க
ரியல்பாற்றிது, தீர்ந்த கபிலேசனோன்ச் செறிந்தது மற்ற
து தொழுதார் தீமைகிந்து, மாந்தர் புகழ்கபில முனிபாவ
விமோசனனாகி வதிந்தானிப்பாற், சாந்தகுணங் துலகள்
க்து மிராகவனா ரருச்சனைபுஞ் சாற்றுவாமே. (கசு)

கபிலச்சுருக்கம் முற்றுபெற்றது.

பிலேசார் சேவடி வாழ்க.

உ

சிவமணம்.

இராகவச்சருக்கம்

அந்நா ஞாலத் தொன்னலர் தம்மீடர நிடுங்கிப் புகழ்
காப் நீ மரி யோறன்னான், பைகஞாலத் தனி லொழிங்குப் நரசர
தன் றன்றவப் புதல்வன் பரவைதுஞ்சு, முகன் மெனி யிராக
வன் றன்கனிட்டுனாடு மிலங்கையெனு மூதூர்புக்குப்
பைககோலிச் சார்க்கிடர் ரெயிராவண்ணைக்கு லத்தி னெடும
பறித்தானன்றே. (க)

வேறு.

அவுணவனத்தி ராவணனாற் தூநுமத்தை யாடபயிய,
விவ்நமலர்க் கிலையோடு முலநனி வீட்டியந்தக், கவியதி
பரனிகந்தாழ் கழற்கோமான் கொலைப்பாவம், புவியகத்தி
ந் காண்டொழிப்பச் சிவாபுரத்திற் புக்கனனால். (உ)

வேறு.

புகிழி லக்குமனாடு தவக்கோலம் புரிந்து சடைபுனைந்து
கோச, மிக்கபுனற்பினாகி நதிசூடைந்தாடித்திருவெண்ணீ
றணிந்து மெய்யிற், நக்கதிரி புண்டரமும் துலங்க துதறனி
ந் சாத்திச் சைவமாகித், தொக்கவி விங்கமுந் தாடித்தி
ராமேசனெனு நாமஞ் சூட்டியம்மா. (ஈ)

அருச்சுனை செய்தா னருளா விராவண்ணைத் தொலைத்த
புழியகற்றி வாழ்த்தான், றிருத்தகுமற் போர்க்குயை தேர்
ர் சிதை நாயகனு வமைசெப்பக்கூடா, வருத்தமற வுயிர்
க்கெல்லா மரியமுத்தி யெளிதினருளி வான் வீரட்ட,
னுருத்த திருக்கோவனகர் தனிலென்றான் சூதனெனு முர
வோன்றானே. (ச)

கோசம்—கெள்வம்.

வேறு.

திருக்கோவ லூர்வாழி ராமேசு ரன்றன்-நிருசேவை
கண்டார் திருக்காறுகாணூர், மருக்கா மலர்க்கொண் டருச்சி
த்த பேர்கள்-வாரா வரங்கொண்டு தீராத பாவக், கருக்கோ
றி யீசன் கழற்கூடி யின்பக்-கடற்கூடி மீளாக் கதிக்கூடி
வாழ்வா, நிருங்கு டறுத்திட்ட வீரட்ட நாத-னியற்றேவ
ொட்டா வருட்கூடி யும்மா. (19)

இ ராக வ ச் ச ரு க் க ம் மு ற் றி ற் று .

இராமேசுரன் நிருவடி வாழ்க.

ஆகக் கூறு.

உ
சிவமயம்

பரசுராமச் சருக்கம்.

— * —

மறுவறு நவீமலா மன்னிமான்மிய
முறுசம தக்கினி யுள்ளங் கூர்ந்தரு
ளற ழிறைநனு மறையறிந்த மைந்தனஞ்
சேறிபரசு ராமனாந் திகழ்கெம்பிரமே. (சு)

தீரக் டரன் விற்செறிந்த தொளினுன்
பாரின்மு வேழிருபா னென்ஃறெல்லி கால்
வீரமா லலையடை மிடைந்த போரிடைக்
காரிய மொன்றினுந் காய்ந்திட் டானரோ. (20)

காய்ந்தபின் றுதைதான் கழறு சொன்மு
தாய்ந்தசீர்த் தாயையு மரிதில் வீட்டினுன்
மாய்ந்த மன்னவர் கொலைப்பவமும் வாள்விழித்
தேய்ந்த நுண்ணிடை யனைக்கொலையுஞ் சேர்ந்தனன்.
சேர்ந்தவிக் கொலைகளாற் பிரமதேசு மெய்
கூர்ந்தநற் புயமவி கொற்றத்தேகம் போ

* எல்வி = குரியன்; கால் = வழி.

யார்த்து, ஸ்ரீய்யுலர் புரட்டனாகி வெந்துயர்
சார்த்திவை போக்கு மாகோவல் சார்த்தனன். (ச)

கோவன்மா நகரினிற் குறுகி யாங்குறை
தேவ தெவேசனைச் சிந்தை யன்பினுற்
பூவளர் பொருளினும் பூசைச் செய்தனன்
ஞாலவிரு சதுர்புகழ்ந் தாமமோ. (ரு)

இத்திற மருச்சனை மியற்ற வங்கதை
சித்தனு முணர்ந்தெதிர் நிகழ்ந்து நல்கினன்
பந்தியிற் பூசை செய்பாசு ராமனுக்
கத்தியால் வரும்பவ மகல வாங்கன்றே. (க)

அனருட், பேற்றின லரியபாவம் பெய்
பிரமநற் றேசு மன் டிறங்கு தேசமெய்
முருவியங் கொளிர்த்தனன் னானனா டிகள்
விரவிதின் தேத்திலிம் விரட்டா னத்தே. (௭)

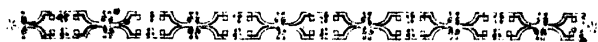
வேறு.

சந்ததமி லாதவர மும்பர்கள் பெறக்கருது தண்டறு
தவத்தினி லுறு, மித்திர பதத்தின்மிகு வன்சிவ புரத்தினி
டை யெண்டிசை நடுக்க மறவே, யந்தக லிருக்க. - ஓரங்
கெட வடுத்திடுமோரம்பர விடைப்பர மனை, வந்தனை முனி
ச்சுணுவன் முன்புரி விதத்தியல்பு மைந்தகே னுரைக்குத
மமோ. (அ)

பரசுராமச் சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகக் கருக.

உ

சிவாயநம:

கண்ணு வச்சுருக்கம்.

விண்ண வர்க்கரு-மணணன் மாதவ
நண்ண மாமுனிக்-கண்ணு வன்னரோ. (க)

அன்ன கண்ணுவன்-மன்னு மாதவ்
மின்ன வாமெனப்-பன் ஊபான் மைத்தே. (௨)

முதிர்ந்த வேனிலில்-விதங்கொ டையு
மதிர்ந்த கார்பனி-பெரதிந்த நீரினும். (௩)

தடையி டீனாற்பெரு-விரலி னானிலை
மருவி மீசா-முருவு கையனாய். (௪)

முக்குறும் பீட-னெங்க வைம்பொறி
தொக்க துன்பமு-முக்கவன் டினை. (௫)

புரிபு மாதவ-யெரியி னாலு
கரிய நீயெ-மருவ யிடினான். (௬)

அசல மாறு -விசியி னாடிய
வசையி லானகந்-துசிற னாடினான். (௭)

நாடி னான் -மாடி னானடி
கூடி னான்பிற-விரி னானொ. (௮)

உடைக்கு மாதவ-முரத்தின லிவன்
விரிப்ப தென்னெனச்-சுரத்தி னாடினார். (௯)

வேறு.

நம்புதத்தைக் குறித்திசைந்தா னெனநெடுமா லெண்
னினைப்பின் னான்கு சென்னி, தம்புதத்தைக் குறித்தானொ
ன் றுங்கயந்தான் சதக்கிருது தனியே நாடி, யொம்புதத்
தைக் குறித்தானென் றுளத்துணர்ந்து வஞ்சகனா 'யெய்தி
யன்னா, னம்புதத்தைக் குறித்திறைஞ்சி யவன் முனின்
றன்மறவேட வேடத்தன்தே. (௧௦)

வேடவடிவுடைப் புலவன் கண்ணுவன்றன் றிருவடி
ரில யீழ்ந்து போற்றி, நீடுதவப் பெருமானே யானகன்று
வருமளவும் நெறியிற் காத்துக், கேடுபடா தடியேற்குக்
தரவேணு மென்றொருகை கிளர்கவாளைத், தோடவிரு
தய னனித்துச் சுவர்க்கநிலை பெற்றிருந்தான் றுணிவி
லும்மா. (௧௧)

பின்னது யவீனனித்தருளுஞ் சுரிகையினைப் புத்தரு
 ஞம பொற்றயாலே, யன்றரிய கண்ணுவனு மஃதே சிந்
 ஸையனாகி யாந்நானந்தோ, வென்றிதரும் புத்தருநன்
 றிநுமுகொ யாரோனு மிடைந்த வன்பி, னென்றை யனா க்
 கலமாகக் கொடுக்கவவர் விடனினைய முறுவொன்றே. (௧௨)

பின்னுமதைப் பரித்தருளும் பான்மையினு ல்றன்மற
 கது வுபரியகுவா, டன்னையெடுத் தங்கையிலிற் தரித்தன
 னற் றிவக்தியாப் பு தங்க்து செஞ்சத், னின்ன லுறுஞ் சினங்
 சொ ள் யுபரிக்கப்பல வெறித்தானங்கித யம்பாவ, மன்னி
 யுறு கவமொழிந்த பிறர்மனையி னலங்கவாந்து மயங்கி
 னனே. (௧௩)

பொறிவழியின் மனம்பு குத்து காமமொடு வெகுளிமயக்
 கட்டிப் பொங்கி, செலியுந்து திறர்ச்சிடை புரித்தனிட்ட
 கிதந்து மதுநுமந்து சீராய்குர்த், தவிவழிந்து பல்லை
 ிந்ம மகங்கவர்தது பித்தனாய்த் திரிநாணங்கு, வெறியு
 மமொன்றையானருளாற் றே ிநிடித் துர்வினையுந் தவொரு
 க்கொண்டம்மா. (௧௪)

"திருக்காவன் மரகாத் தடைந்தாண்டு செறித்திருந்த
 சையித்திர் மண்ட, கருத்தாருந் தவமுனிவர் கணம்புகுந்
 து பணிங்கிறைஞ்சிக் கனிவாலென்றன், பொருப்பான
 பவத்தொலையு தெறிமெமக்குப் புகலுமெனப் பொற்றவன்
 னார், வீரித்தோது மறைமுறையி னறந் தெந்தம் குந்தியி
 னை வித்திதுச் சொல்வார். (௧௫)

கொலைகளவு கட்சாமம் பொய்யென்னும் பஞ்சபாதகங்
 ள்காண்டோரு, மனியு ஃமுதுக்குறைக் குரவோர்க்கிடை
 குறு புரித்தவரு மடிவில் பாவத், தலையினும் தமனியப்
 பூதரங் குறித்தான் சிவலிங்கத் தருச்சித்தேத்தத், தொலை
 யுமிது நிச்சயமாதலு லீண்டிடைநீயுந் துணிவாயென்றார்.

*முதுக்குறை=பேரறிவு.

முனிவரரு னெறிவழியே திருக்கோவல் வீரட்ட
முறையிலாரா, தனைபுரிந்து தம்பெயராய் கண்ணுவேகா
னெனச் சங்கரனைத்தாபித், தினிதினிக மூர்த்தியை யாச்
சனை புரிந்தான் சிலகால மியல்பின்பின்னர்க், கனிவினொடு
மெம்மிதறவ் னங்கெழுந்துகருணைசெயக்கவின்றானன்றே.

சிவபூத்து வீரட்ட மணிகண்டன் திருவருளாற் செ
யிர் தீர்த்திண்கு, தவமடைந்து முனிவனாய் பலநாடும்
புரிந்தவினைச் சங்கரநீதிப், பவமகத்து மெய்ஞ்ஞானப்
பாராவாரத்தடைந்து பணிவாய் நீண்ட, வவிரோனிட
களங்கமிலா சிறைமதிபோ லொளித்தனாள் கண் ணாவனா
காமால். (௧௮)

பெறு.

சூதனின் வண்ணம் பலமுறை வழத்தலும் மொழுது
கூதல்சொர் கருத்தொடு முகமலம் மலரத்
தீதி லாக்கர கமலங்கள் குவியமெய் சிலிர்த்,
வேத முங்கனி யொர முடிக வவ னுவந்தான். (1௯)

வேணி லாதவன் கூடசு கூட ரெய்யொங் கருதி
வான் ளாவிய நேம்பொழின் மரிய நண் வானி
யான தீம்புனம் கிடைத்தன வாவலிற் சொவர்
கான வேணியன கருணையங் கதைபமு துண்டான். (20)

கனிந்து மாபதி கதைபின்னும் வினாவாம் முனிவன்
அனந்த சித்தசந் தாபமும் பாவமு மகாநி
முனைந்த வொன்னல் செகுந்ததெய் விகண்டிற் றன்னி
வனைந்த வின்பமே தருங்கதை கெளன வழுத்தும். (2௧)

ஆக்கு மின்பமுஞ் செல்வமு மாங்கல் தான்று
போக்கு தற்கரும் பாவமும் போக்குமெய் வியபாடி
தெக்கு மிக்கதை சீர்சா கூடா வென்றே
சூக்கு மப்பொரு ளுணர்ந்தருள் சூதனுஞ் சொல்வான். (22)

கண்ணுவச்சுருக்க முற்றிற்று. ஆ. ௨௬௬.

சங்கரம் = சகரமெனத் குறுகியது. பாராவாரம் = கதை.

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம்.

* பூக்கொன்றை மதிநதியும் புனைசடைசேர்திருமுடியும் பொருவின்முன்று, நோக்குஞ்செம் பவளவிதழ்ச் சிறுமுறுவ றீதழ்முகமு ரொய்தினஞ்சு, தேக்கின்ற மணிமிடறு மான்மழுசேர் திருக்கரமுஞ் செழும்புலித்தோ, லார்க்கின்ற வீடையுஞ்சே வடியுமுனி யுளத்தெழுதி யறைவதானான்.

இந்திரனே முகலான கடவுளா யிடர்புகுத்தி யெரியிற்சேறி, யந்தகன்போ லுயிர்வவ்வி கிருதியமர் தொலைத் தலைகூர் வருணாழிச், சிந்துவினைத் தனிகலக்கிச் சதாகதி போற் றிரிந்துநிதி செல்பங்கொண்டு, புந்தியிடை யீசனுக்குஞ் சினங்கொளுத்து மோரவுணன் பொருவிலாதான்.

கடுங்கால கேயர்குலத் துதித்தமறத் திறலான கறுத்த நெஞ்சு, னடுங்காள விடமனையசூரியசக்கரனென் பானவனை யன்னான், கொடுங்காமக் குடும்பிசுதன் றனைவேண்ட வசீதடையுங் குணத்தினாலே, நெடுங்காலந் தவம்புரிந்தான் கமலயோனியைக் கருதிநிலத்தினன்றே. (உ)

இவ்வினியற்று மரியதவந்தனை+ நுதலிமகிழ்ந்தயனுமிசை ம்ரதோடுங், கவினெகின மிவரந்தடைந்தா னவ்வமைதி கடிதெழுந்து கழலிற்றழந்து, புவனமெலாம் படைத்தக் கீழ் பிதாமகநம் பெருமவெனப் போற்றயின்னென், நவநெ டிது மகிழ்ந்தனமிங் கினியுனக்கு வரமேது சாந்துகென் னான். (ச)

* தைவீகன் என்பது தெய்வீகன் என மருவியது. தைவீகனின்

போதனுரை சென்னிபுணர் தசகோ னிவைபுகலும்
பொருவிலாத, வேதமொழித் திசைமுகனே வியனடல்கு
ரிருமதலை வேண்டுமென்ன, வாதரவி னவ்வசுரற் கவ்வ
மே யனுக்கிரகித் தடைவவோர்ந்து, தாதுகமழ் மார்போய்
சொற்றிடு மனைவிக் கிருபுதல்வர் சாராரொன்று. (ரு)

* அரசவனத் திரவுணர் கன்னியர்கண் மிருகண்டனடி
யைப்போற்றி, யிருபுதல்வா தங்கருக்குண்டாம் படி பெற
யிருக்கின்ற ரொழிலன்னாசை, சரசமுட னீமணந்து குறி
த்தபடி மைந்தர்சுகரு சார்வாயென்றே, பிரசமல ரவனுரை
த்துத் தன்னுலகிற் பெட்புடனே போயினால். (சு)

* வஞ்சனேகோ வகையென்னு மேற்குறித்த கன்னியா
பால் வதுவைவெண்டிக், கஞ்சனா த்தவைபுரைத்தருரிய
சக்கர னிடத்திற் காதன்மீறி, விஞ்சுமலர்க் குழன்மாதர்
கடிமுறையிற் சேர்ந்திடவு மீளி' நெஞ்சன், பஞ்சமலர்க்
கணைதனக்கே யிலக்காகிச் சுரதவலை படிந்திட்டானே. (பு)

* இம்மாத ரிருவர்கண்முன் சிறுபருவ விளையாட்டி
விருந்தவஞ்செய், செம்மாண்பு சேருமிரு கண்டுமுனி பூவ
னத்தைச் சிகைப்பவக்கா, னன்மாதவன் பூசைக்கலரெடுக்க
வினாவின் வுநரண்ணும் வேதச், சொன்மாண்பு சேர்பிரம
சாரி யிருவருங்கண்டு துணுக்கமெய்தி. (அ)

* வேறுவனஞ் சென்றவர்கண் மலரெடுத்து வ்ருமுன்
னேவி மலன் பூசை, கூறுமுனி முடித்திடவுழ், பின்வந்த
கீடர்முகங் கொதித்து நோக்கி, மாறுபடுஞ் செயலுணர்ந்
து நீவிருந்தவர்க்கியார்க்கே மைந்தராகி, வேறுபடக் கடவி
ரென் றுரைத்தனன்கா லனைவேன்றோன் மெய்ப்பிதாவே.

* அச்சாபங் கேட்டலுமெய் நடுங்கிமுனி யடிமுடிக்கொ
ண் டைய யடிங்க, னிச்சாபந் தணந்தடைய வரளங்கவென

விமயவண்ண, ஓம்மையாள் பாகன், மெய்ச்சாபத் தரப்புவி
யில் வேதியிடை பசம்புரவி மிசையே வெற்றிக், கைச்
சாபத் துடன்றோன்றும் வீரனே துமர்கள்வினை கடத்த
மென்றான். (௧௦)

அநதவுரை கேட்குமிரு பிரமசாரிய நிரூபியடிநயத்
தாழ்ந்து, சிந்தைநொந்து—விபினமடைந்தருந்தவத்தா லு
டலைவிடத் X திரணம் வென்றி, மந்தரநேர்புயத்தவணன் ம
னைவியர்கள்வஞ்சனையோவதையென்பார்தம், முந்தியிடைக்
கீரீவுருப்பெற் றீரைந்தா வுறுமதிக + லோவுங்காலை. (௧௧)

மலரவன் முன் சொற்படிக்குச் சூரிய சக்கரன் மனை
யார் வயிற்றினின்று, விலகொளி சேரிரு மதலை யுலகட
ருஞ்சண்ட மாருதமு மின்னன், மலிபொறி யூழித் தீயும
ருவின போலங்குதித்தார் மதிபோழ்ந்தன்ன, வலகில்கடர்
மழுங்கு நகைமறவியையு முயிர்கவருமடலினீரார். (௧௨)

அன்னவர்கள் பெறுநாமங் காரண்டன் வல்லாரனாகு
மன்னார், மன்னுணர்வி னிளம்பால வயதிலே மலரவனை
வந்தித்தேத்தித், துன்னரிய பெருந்தவத்தைப் புரிந்தா
ரங்கவர் திறமை சொல்லற் பாற்றோ, முன்னிலமும் பொ
ன்னிலமுந் தந்நிலமாம் படிமல்கு முறையினோ. (௧௩)

X பதங்கன்வெங் கிரணத்தடிவருப்பமலிமுதிர்வேனில்படர்
ந்த நாளில், விதங்கொள்பஞ்சாக் கினியிடத்துஞ் சேதளத்
தா லுழிர்வீழவும் வியன்கார் காலத், திதம்புகா + வழாறிடத்
து. மிருந்துலர்ந்த சருகருந்தி நன்கி னேகா, மதம்படுமைந்
பொறியடக்கி யுஞ்சயனந் தரையாகி வருந்திச்செய்தார்.
(௧௪)

—விபினம்—வனம். X திரணம்—ஆன்மா. + ஓவும்—ஓழியும்.

X பதங்கன்—சூரியன். + வழாறு—நிறைபுனைல்.

வருந்திநின்று செயற்கரிய வலியதீவந் தனைப்புரிந்து
மலரோன் றன்னை, யிருந்துயரந் தவிர்த்தருளக் கலைஞான
த்திருமகனோ டெகினத் தேகிப், பொருந்தியருள் வாயெ
ன்றே யுன்னுதலு மவ்வமைதி பொருவிலாத், வருந்தவஞ்
செய் மாட்சிமையார்க் கருளுமவா வுடனடைந்தா னலரின்
மேலோன். (கரு)

அகத்திலுறு தியானத்தின் முறைமுன்ன ரினிதடை
ந்த வயனைக்கண்டு, மிகுத்த மகிழக் கடலாடி மலர்டியில்
விழுந்து விழுந் திறைஞ்சி யன்பாற், பகைத்ததுயர்க் கண
மெல்லாம் படந்தரிக்குந் தவக்கிழமைப் பாலர் வேதந்,
ஔகுத்துரைக்கு முபரிடதப் பொருணெறியாற் றெல்ல
யனைத் துதிக்கஹறார். (க௯)

உருத்திரமா தவரிருவர் பூவாமுன் னென்செய்வா டொ
ன்னவுன்னித், †தரித்திரியி லுயிர்ொல்லாம் படைத்தவர்கட்
களிக்குமுதற் சதானந்தேச, வருத்தமுநீ யடைந்தவரை
ப் புரந்தருள வாங்கடையும் வாணி கேள்வ, கருத்திருந
த படிமுடிக்குங்கருணை*வரு னாலயமேகமலத்தேவே. கள

எனவிவர்க் கெடுத்ததுதிக் கயனுவநது நீர்வேண்டிற்
றென்கொ லென்ன, வனையவருந் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் கந்த
ருவ ரியக்கர்சித்த ரமார்வென்றி, மனிதர் பலர் கின்னரா
கிம் புருடர்சா ரணரவுணர் மற்றையோனி, தனிஊடையா
ரெவாலுந் †தபுவாதவரம்பெருகத்தருகவின்னும். (க௯)

இகலுறநன் கியற்று பல வாயுததது மழியாத வாழு
மெங்கட், ககமகிழ வருள்கவென வவ்வரமே யயன்பாலித்
தகன்றான் பின்னர்ச், சகமுழுதுந் துயர்கூர வருந்தாம

† தரித்திரி—பூமி. * வருணையம்—சமுத்திரம். † தபுவாத—
கெடாத.

கூதுவெனத் தாழ்விலாது, திகழ்வரத்தாற் காரண்ட வல்
லூர் கொடியதிறம் செயலிற்புக்கார். (௧௯)

பிரமநிட்டை யகத்தனாயுஞ் சார்தனாயுந் *தார்தனா
யும் பெரிது வேள்வி, புரியுமுதல் வருணனாயும் பொடி
யாக்கி மகஞ்சூறை புரிந்துமாகச், சுரர்சுவர்க்கீக் வநர்தமை
புந் தடிந்துதுணைத் தயித்தியசைச் சூழ்ந்து பொல்லா.
வெரிய்வுண ரிவ்வண்ண முவுலகுங் கடுங்குதும்பே யியற்றி
நின்றார். (௨௦)

வேறு.

காரண்டனும் வல்லூரனு மிவ்வாறு கறுத்துப்
பாரண்ட நடுங்கும்படி புரியப்பட்டர் துயரங்
கூரண்டீர்தி ரண்டங்கொரு குழுவாகி யடைந்தார்
பேரண்டம னிக்கும்பிர மன்பாற்சரண் பெறவே. (௨௧)

சரீணும்மல ரயனைப்பெருந் தருநீழலில் வசமுஞ்
சுரர் நாயகன் முதலோர்பலர் துதிசூற மகிழ்ந்தே
வெருவேலென வருணன்முகன் வரலாறது வினவி
யரணயிமை யவர்தங்களுக் காமோருநா யறைவான். (௨௨)

*பன்னாட்படுந் தவமாற்றிடும் பண்பாலவர் தம்பா
லென்றாற்பல வரநதந்திடு மியல்பாற் கொலு மியல்பா
லுன்னலுகை யான்வேறினிபுன்னாவகை சென்று
முன்னாண்முறை போன்முன்னவன் முன்னேயிது மொழி
வோம. (௨௩)

துள்ளிகீரென Xவாதித்தர்க டொகுதித்திர னோடும்,
விளங்கோதிமன் கைலாயம திடைமேவினன் வல்லைக்

* தார்தர்—தவஞ்செய்வதா லுண்டாருந் தன்பத்தைச் சீகிப்
பவர்களாகிய முனிவர்கள்.

X ஆதித்தர்கள்—தேவர்கள். [அதிதியின் புத்திரர்.]

களங்கூர்கெழு மணிமேனிய நெடும்பேரிகல் கருது
தளங்காவலி யசுசோசனாச் சாய்க்குந்திறஞ் சமைந்தே. ௨௪

வேறு.

அக்கைலை வங்கமலை யாத லாலோ வரனணிந்தபொடி-
யினிற மவிர்தலாலோ, செங்கர்புனை யவன்சடிவஞ் சே-
ர்ந்து சேணிற் றிகழ்மதியி னிலவுலவிச் செறிந்ததாலோ,
முக்கணுடை யவன்முழுத்தசீர்த்தி போல மூதண்ட கடா-
கமெலாம் வெருத்த ஙாணட், புக்கும்வலி யுள்கணங்க
ணெறிதோன்றாது புராரிதிரு வருளன்மேற் புகுந்தன் னை-
த்தே. (௨௫)

* இனையமலை தனிஞப்பணிரவி யாதி யிருஞ்சுடர்நா னெ-
ளியுமொப்பி லெழில்சே ருச்சி, நனிநிலைகொள் ளாப்புட-
னை காப்புக்கொண்டு தகமமுலா மணிக்கற்றை தரித்தகோ-
யி, னினைவினுக்கு நிண்ணயித்த 'விலதாய்த் தாமே, நிகழ்-
தபல சுற்றநடு நின்றிலங்குந், துனிவினைமா சகன்றியரு-
ங் கொள்ளத்தாமே சூழ்ந்தமைந்த நவமணியின் றெகை
சேர் மாடம். (௨௬)

அன்னமணி மண்டபத்து ளமைந்த சாம்பு நதரீட-
மிரசிதம்போ லவிர்த வந்த, மன்னுமரி யாதனத்தி லிரு-
ந்த வெம்மான்வனைந்தவிறற்கஞ்சுகமங் கியானைத்தோலோ,
பொன்னவிர்பஞ் சானனத்தின்வடமோ வென்னப், பொலி-
ந்தனவாங் கரன்பாங்கர்ப் பொருந்துதிதின், மின்னிடை
யாண் மலைமகளோ வாணிதானே வேணியுது புனன்மா-
நூற்றாளோ போலும். (௨௭)

வெண்புனல்போன் மலிகைலைத் தடத்திற் றுதுவிரிந்-
த சுயி ரவநீல மிரண்டுமாங்கோர், தன்பொலியு ஞாலத்-
தி லமருந்தேழ்ந்தனைப்போலுந்தழனிதத்துத் தடந்தொ-
டன்னால், விண்புலங்கண் டளவுமக மேருக்கோலி வில்லாக

வளைத்தவனுமீனோர்க்கான், மண்புலமே முதலான வண்ட
மெல்லா முயிர்த்தவளுங் கைகைதனில் வதிந்ததம்மா. உஅ

நுவலரிய காட்சியொடும் பொலிந்து சிற்ப நுனித்து
நுனித் தறிமயனானுவலற்கெட்டாக், கவினமலியம் மண்ட
பத்துண் மலங்க டுர்த்த கணத்தொருதி புடைசூழக் கை
லைக்காவல், விவிதமணி மௌவிநந்தி x சாடி யோச்சீ வியன்
கொளழ் கொழுகவுமை சகிதனாகத், தவிசிவிருந்தனன்பொ
லியுந் தவத்தோர்க் கெட்டாத் தானுவவ ணவ்வமைதி யம
ரம் சார்ந்தார். (உ௯)

உம்பர்புருந் தணிவாயி லாளர்க் கோத வுற்றவர லாறி
னையங் கவர்களோடி, யெம்பெருமாற் கறிவிப்ப வருணி
றைந்த வெந்தைவர விடுகுவென விமைப்பினெய்தி, யம்ப
ரரை விடவேகி யன்பி னாலே யருஞ்சுறை கொளுமாபேர்
லயன்முன் னோர்கள், வம்பவிழுந் தருமலர்க்கண் மழையி
ற் றெய்து வள்ளலடிக்க மலமதின் வணங்கினோ. (௩௦)

வேறு.

அடியொழி மரமென முறைமுறை தொழுதா ரழுது
ள முருகினர் விழிதுளி கொளமா, லுடல்புள கெழுவினை
யுறுதுய ரலைகூ ருததிகள் சுவறிட மகிழுத தியினர், நடமது
மருவினர் காமுயர் சிரமே னகைமுகிழ் சலசம தெனநனு
கினர்தீ, விடதுக றிறையுறு துதிபலமொழிவார் விதிமுத
லமரர்கள் கணமினி துறவே. (௩௧)

† பிரணயர் வினைகெட மலிதிரு வருளே பிரசம தென்
வடி யவர்புஞ் மலகோ, யிருள்படு மிதயம திருள்கெடு மொ
ளீயே யிமவரை மகண்முலை புணர்மணி மலையே, மருமலி
ரடுகனை மதனுறுமனலே வழிபடு மதலைதன் னுயிர்பரி யா
ணை, திருமலி கைலையி னிலையெழுசுடரோ சிவசிவ ஹர
ஹர சிவசிவ சிவனே. (௩௨)

† பிரணயர் — அன்புள்ளோர். x சாதி—பிரயு.

மறவித னுடல்கெட வுதைதரு சரணுமருவலர் புர
மெரி யெழுவெழு நகையா, யறிபவ ரறிவினி லறிவெனு
மறிவே யருமறை முடிவினி னடமிடு பரமே, நெறியுல
கருள்புரி யழிவிலெண் குணனே நிருமல வொளிகண் மூ
ன் நருளுமுக் கணனே, தெறு ழீமிர சதமலை வசிமணி மலை
யே சிவசிவ ஹரஹர சிவசிவ சிவனே. (௩௩)

வழிவழி யெமார்களை யடிமைகொ ளிறையே 'வ்விதெ
ளி துளதில தெனநிறை நிறையே, யழிவற நிலைபடு முழு
முத லரசே யகிலமு மிட-னுடை கருதருவெளியே, பிழை
யற வெமையினி நினதருள் புரிவாய் பிறிதொரு துணை
நெறி யறிகில மமுதே, செழுமதி முடிபுனை கையையி லு
றைவோய் சிவசிவ ஹரஹர சிவசிவசிவனே. (௩௪)

இவ்வண மிமையவர் துதிக்கொடு பணிய வீறையவ
னருளுட னவநொடு மொழிவான் செவ்விதி னுமர்குறை
தவிர்படும்ல்கையைச்செப்பு வ மெனவயன் முதலியவிபுத,
ரவ்விய மறுமன துடனர னடியிலகமிக மகிழ்வுடன் முறை
முறை தொழுதே, தெவ்வர்கள் கெடும் வகை யெவ்வகை
யாமோ தெரித்தரு ளெனவிறை தெரித்திட லானான். (௩௫)

* கமலநீ யருள்சுதர் களிலொரு பிருகுக் கதிமுனி யுத
வியகவிதரு சுதனும், விமலம் துள நீபிரசுரனரும் விஞ்சை
விதங்களு மறிந்தசு ரர்க்கினிதாக, வமலமி றெழில்பயிற்
றிடுமெமச் சனுமா யமைத்திட வமைந்தவர்க் கானசொற்றி
டவுந், தமருடன் குழுமி விண்ணவர்க்கிடையூறு தரவிம்ம
யவொதிர்த் தவர்களைச் சதித்தார். (௩௬)

* தானவர் குலஞ்சர ரான்மெலி வடைந்தே தபனன் முன் னிருளென வொடுங்கவும் வெள்ளி, வானவ னறிந்தி ரங் கியமீனத்துடனே மாயையென் னுரையெழில்வனிதை ய டனக்கு, மீனகே தனன்கலை முதலிய மாயாவிசைகள் பயிற்றுவித் திச்சையின்படியே, கானகத் தவம்புரி காசிப முனிபாற்கவருதிமருட்டிமெய்க் கலவியையென்றான். (௩௭)

* காசிபன் றனைவெள்ளி கழறிய படியே கலந்துகூரனை முதற் காதலாப்பெற்றா, டேசிக னுரையிலப் புதல்வர்க ளிழும்பை செய்வது தேர்ந்தெவர் செல்வமுங்கொண்டே காய்சினத் துடன்பல கடுமவினை புரியக் ககனமோ டவனி யுங் கலங்கிநின்றுரைப்ப, மாசறு தவபிரு கந்தண னிரங்கி மகன்மகன் சூட்சியென் றவன்றனை மதியா. (௩௮)

* உன்னலும் பார்க்கவன் பிருகுமுன் னடைவுற் றொ ள்ளிய சீரடி பணிந்தெதிர் நிம்ப, வன்னவன் றனையுறுத் துக்கினுக் கிடையு றமைவுற வசுரருக் கருவினை யாமா, லென்னலும் புகருமுன் னியமித்த படியே றியற்றின னெ னவிறு மாந்துரை செய்தான், சொன்னவச் சொன்முனி கேட்டுளங் கொதித்துச் சுக்கிரன் விதிர்ப்புறச் சொல்லுங் கனம்மா. (௩௯)

* தவஞ்செறி வேதியர் குலத்துநீ யுதித்துஞ் சாந்தம துடையுந் கோளெனக் கதித்தும், பவஞ்செறி தானவா குலம்வலி பெறவே பண்ணவா முதலினோர் செயுநன்மை மீறவே, யவஞ்செயும் வினைசெயப் புகுந்தனை புனக்கியா னஹந்தநல் லுநாமறுத் தவமதிப் புரைத்தாய், நவஞ்செ றிந் திடுமுன்றன் வழியிலன் னவர்கண சித்திடு வாரொன ன்விற்றிய பின்னும். (௪௦)

* அலகில் வெம் பவம்பசுத் தோல்கொண்ட புலிபோ லமர்ந்துபன்னாட்புரிந்தாயந்தப் பவத்தா, லிலகுமெய்யொ

ளிகெடக் X கார்ப்பட ரடைவாயென்றீ ஸீரிரு முகத்தவ
ன் மதலை, சலமுடன் றுதைசொற் புகரவன் கேட்டுத் தள
ர்ந்துள நடுங்கிமுன் றுழந்திவை சாற்று, முலகினீற் றச
வுரு மாயவ னெடுக்க வுரைத்திடு மழகருக் கியானொரு
பொருட்டோ. (சக)

* என்னுபல லுரையெடுத் திரைத்தசல் லியனை யிதை
யமன் புறத் தழி யெழிறிக ழாராத், துன்றிய முகருகன்
றோன்றிய சஞ்ஞாத் தொலைத்திடக் காலுனைச் சுளித்திடு
மதற்பின், மின்றிகழ் வரநதி படிந்துசெவ்வேனே விருப்
பொடு தவம்புரிந்தவ னருளாலே, புன்றன்மெய்வினைகெட
வொள்ளிய னவா யுரைத்தவர் கெடுவிக்கு மொருசுதன்
பெறுவாய். (சஉ)

* அஞ்சலை யெனப் பிருகறைந்திடப் புகருமவீணிரிந்த
றைதுயரடைந் திருந்தனனாற், கஞ்சநும்மிருந்துயர் கெட
வுமுன் னருளுகீ கந்தனுமாயை தன் மைந்தர்கள் செய்யு
ல், விஞ்சைவெம் போரறிந்திவ ளவுமிமையோர் மேவுறக்
கொளுத்தினன் வெள்ளியென் ட்மெள்ளி, வெஞ்சினங்கொ
ண்டுமோர் சாபந்தத்திலன்முன் மெய்ப்பிரு குரைதுயர்
மேவினனென்றே. (சங)

* காசிபன் சுதர்வலிகெடப் புரிந்தெவருங் கைதொழ வி
ருந்தனன் கடம்பனு மசுரர், தேசிகனாகிய புகரஃதறிந்து
செப்பியகாலமீ ட்தொப்பியதென்றே, காசியி னுடைந்துயர்
தாகினியாழக் கந்தனை நாடொறும் வந்தனைபுரிந்தே, மாச
றுந் தவஞ்சுரரா யிரவாண்டு வதிந்தினி திருந்தனன் மற்
றவை கேண்மோ. (சச)

X கார்ப்படர்—மேகரோகம். † எள்ளி—இகழ்ந்த.
;ஒப்பியது—பொருந்தியது. /உளவிழைவினை--உள்ளவிருப்பத்தை.

* வெள்ளிசெய்தவத்தினை யறிந்தநங் குமரன் விருட் பொடு மயிற்பரிமிசைத் தெய்வயானை, வள்ளியோ டெழுந்தவன் நவத்தின்முன் னணுகமந்திரியறிந்தெழுந்த வனடி வணங்கி, யொள்ளியவ யிற்கரவள் எலைத்துதிக்க வுகந்தெழிற்சேயும் புன்னகை கொடுவிருப்பை, விள்ளுக தருது மென் றறைத்திடச் சுங்கன்மெய் புளகெழ /வுள்ளிழை, வினைவிரிப்பான். (சரு)

வேறு.

* ஐயனே யெனைமுந்தை நாளாக் கர்க்கமைச்சனாய் விதித்திடும் வகையாலே, வெய்யதானவர்க் காகிய வினையம் விளம்பினே னன்றி மெய்யறியேனோ, மையுலாவிய மனத்து மானுடர்போல் வருந்துகின்றதோர் பெருந்துயர்வாட்டித் துய்யமெய் யெனக்கருளிவல் லசுரர் தொடக்ககற்றெனத் துணையடி தொழுதான். (சசு)

* துட்டராகிய நிசிசர ரொடுங்குஞ் சூட்சிமுற்றுறவுனை நியமித்து, மிட்டமாயவர் குலவிர்த்திக்கிதைய மெண்ணிச் செய்தனை யியல்பலாததனாற், கட்டமெய்யினி லெய்தி யுமின்னுங் கருணைகொண் டொர்சொற் கரந்தனையவர்க, ணட்டமெய்துற வகையதுசுரர்க்கந் நாளமைந்தவா மெனச்சொலி நகைத்தே. (சஎ)

தொழுதுகர்க் கறுமுகன் சொலுமிவணீதோ மிலோர் மகமியற்றுதி யதனிற், பழுதிலோர்குதன் வரும்பிருகு முன் சொற்படி செய்விக்கு மெய்படர்துயர் கெடநீ, வழுவி லொள்ளிய இகிமுன் போலவானவர்க்கு மாற்றலர்க ளாய்வருவோர்க், கொழுசுவாயுண்மைத் தீபம்போலென்றே யுடைத்துச்சென்றன னுடம்பிடி முருகன். (சஅ)

* பின்பநாவிலான் பிதாமகன் நுன்பாற் பெட்டபுட னடைந் துடைத்திட வவனு, மன்புகொண்டுகாசிப்பதியடைந்தே யருமகக்கிரு துஞற்றிட வதனின், முன்பு கும்பசம்பவனுமில்வாரூய் முளைத்தனன் கொலோவெனக்கண்டோருரைப்ப, வின்புமீக்கொளோர் சுதனும் வந்ததழுந் தானிரு விசம்புவனியு மெங்குங் களிப்ப. (௪௯)

* கண்டு காப்பிய னானந்தக் கடற்குக்கரையைக் கண்டிலனா யிருகரத்திற், கொண்டெடுத்து மாற்பனைத்து மோந்துச்சி *குமரன் றந்தி டென்குமானே யென்று, பண்டுடா மித்த வாரணமு தற்பயிற்றிப் பாவகி பதம்பர சிடவிடுத்தான், எண்டொடுத்தி டாவிருந் தவமுஞற்று மெழிற்சுதன் முனமெய்தினல் வேளே. (௫௦)

* மைந்தநீ சிறுவயதிரி லென்னை மனங்கொண்டியாவை மறந்தனையுன்போல், நந்தலில் தவஞ்செய்த வருளரோ வென்று நாயகன் விற்றிடக்கேட்டுச், சுந்தரப்பதமெழுந்தவன் வணங்கித் துதித்துநிற்க முன்விதித்தலை குட்டுங், கந்தனன்புடனோக்கி வேண்டுவதைக் கழற வீசுவன் கட்டுரை யெனவே. (௫௧)

* எந்தநாளினு முன்றனை நீங்கா திருந்துநற் றவமியற்றிட நின்பேர், தந்தெனக்குபிர்க்குயிர தாங்குகனே சமயம் தருளெனவு மையளித்த, மைந்தன்வெள்ளியின மைந்தனைக்கருணை மாரியாட்டியே நினைமுன் யான்கவிக்குத், தந்ததாலு நோற்றிடுந் தன்மையாலுஞ் சாரவெனபெயர் வேண்டியதாலும். (௫௨)

* குமரன்—சுப்பிரமணியக்கடவுள். 1. ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பவன். [கு—குற்சிதம், மரன்—கெடுப்பவன்.] 2. மரித்தல் இல்லாதவன். [கு—இல்லாமை, மரன்—இறப்பவன்.]

* அகநிரம்பிய வன்புட னெனை யறைந்திடும் பெயரோ
புனக்கணியாய்க், குகனென்றோ திடவென்று நம்பாலுங்
குவலயத்தினுங்குலவுகவென்றே, யிகலுறுஞ் சிவிகளனன்
கூற விருந்தவக்குகமுனிவ னாலுங்கண், முகசரோ ருக
மலர்ந்திடத் தெவ்வன்மொய்ப்பு நீக்கொளிச் சுதனருள்
குவனால். (116)

* இனையதன்மையினுற் கந்தன்பாலே யெய்தினுங்கடுள்
பிசைத்திடுமென்று, நனைமணங் கமழ்கொன்றை வேணிய
லுவிற்றத்தாழ்ந்து கேட்டயன் முதற்புலவோர், துனி
யகன்று நற்கைலையை யகன்று சூர்தழந் தவன்னுன்னேம
கூடர், தனையடைந்து வேடா டலைசூடிச் சரண்டுகோர்க
ளைச் சண்முகனோக்கி. (117)

வேறு

* அடைக்கலமாக நீரடைந்த பான்மையைத்
தடைப்படா துரையுமென் றருளிற் சேற்றலு
மடற்படைச் சூர்முதலள விருனவர்
கெடத்தொடு Xமுடம்பிடி கிளருங் கையனே. (118)

* ஏறிய மயிற்பரி யிறைவநான் மறை
கூறிய பரற்குபதேசங் கூறிடு
மாறுமா முகத்தநல் லடியர் தீவினை
நீறுசெய் வித்திடு நிமல சேரதியே. (119)

* எனப்பல துதியெடுத்தியம்பிப் பின்னரு
மனைத்துல களித்திடும் யனையாதியோர்
மனத்துய ரளிக்கும் வல்லூர காரண்டர்
கினத்தலைத் துரும்பெனத் திரிந்து துன்புற்றே. (120)

*சிவி—மயில். சிவை—சூடு அதனையுடையது.
Xஉடம்பிடி=வேல்.

* கண்ணுதற் பரவிடங் கழறறுங் களபா
 வண்ணுதற் பதமறி ஞான நோன்புசே
 ரொண்ணுதற் கருங்குக் முனிவனுவிட
 ரொண்ணுதற் கின்றியே யுய்குவீ றொன்றான். (௫௮)

* அிவுவுலா கேட்டயா மையநின்பதஞ்
 செவ்விதா யடைக்கலஞ் சேர்ந்தனங் கொடுந்
 தெவ்வார்களெகடும் வகை சிந்தை செய்கென
 வவ்வவர் குறைசொலி யடிவணங்கினார். (௫௯)

* மணங்கமழ் நீபமார் மாலைமார்பனும்
 வணங்கிய வயனுடன் வலாரியைக் குறித்
 + தணங்கியற் றகுலவா யழிவிப்பாம்வலி
 யிணங்கிய மனத்துட னேகுமென்றனன். (௬௦)

* ஆந்தநல் லுரைசெவி யடையுமுன்னோ
 சிந்தின பகையெனச் சிந்தை மீக்கொள
 வுந்தின களிப்பொடு முந்திவந்தவ
 னிந்திரன்முதற் சுரரிறைஞ்சியேகினார். (௬௧)

வேறு.

* அன்னவ ரகன்றபின்ன ரறுமுகத் துடனேதோன்றி
 முன்னவிர் ரூரற்கொன்று முகுந்தனை யாதியோரை
 நன்னயத் துடன்புரந்த நவிஸூருந் தன்மைபோல
 வுன்னின எனகத்தி னோங்கு நகங்களி னுறையுங்கோவே. ()

* ஓர்ந்திந்த வாறு மென்பதுளங் கொடிமுருகன். பீன்
 னர்க், கூர்ந்திடுந் தவத்தின் மிக்க குகமுனி தனைவிளித்தே,

*தற்பதம் என்பது தற்பதம் என்றயிற்று. அதுஎன்னும் பதத்தான்
 ஐணர்த்தப்படும் கடவுள் என்பது இவ்விடத்து அர்த்தமென்க.
 + அணங்கு = துன்பம்.

யார்ந்திடோர் முகவியற்றற் காமிடங் குறியாயென்னத், தே
ர்ந்திடு முனிவன் செவ்வேள் சேவடி முடியிற்சூடி. (௬௩)

* அடிகட்குத் தோன்றாதுண்டோ வதனையான் சொல்
லற் பாற்றோ, படிகட்கு மண்டங்கட்கும் பரிவுள்ள தாயா
ய்வந்த, பிடிகட்கு நடைபயிற்று மிமாசலப் பிணாட்டித் தந்த,
கடிகட்குட் சிறந்த நின்கைக் கதிர்ச்சத்தி குறிக்குமென்
றான். (௬௪)

* குகமுனி யோதக்கேட்ட குழகனு மகிழ்ந்தவ்வாறே
யகமுனிக்கை வேலோச்சியருந் தவவிதுதரித்த
விகமதின் மகமகத்தை வியற்றுதி நாமங்கெய்திப்
புகழ்பெற முடிப்பாம் வேற்பின் பேர்கெனப் பேரிக விட்
டான். (௬௫)

* விடைகொண்ட முனிதன்பாங்கர்மேவு வோருடனெ
ழுந்தே, யடல்கொண்ட வையனேவு மயிற்பினர் விடாது
சென்றான், தடையொன் றிலாதவ் வேலுஞ் சண்டமா
ருதத்தோ ழேழிக், கடைகொண்ட கனலை யேய்ப்பச் சென்
றதுகாலன் றிக்கில். (௬௬)

வேறு.

* குமரன் கையினின் றெழுந்து தென்றிசை தனைக்குறி
த்துச், சமுரவேல் விசும்பெழுந் தொளியுடன் செலுந்தகை
மை, விமலபாணு கீழ்மேற் றிசைமேவற்குச்சலித்தே, யம
லமேரு நின்முகமுந்து தெற்கடைதல் போலாகும். (௬௭)

* வீறிவேல் செலுந்த கைமை யைக்கண்ட விண்ணோர்
ஈ, ஞாறுமா மகன் குவிசமோ மாயவனெய்தி, னீறுகாண்
வே வாழியோ விதழிமா மதிய, மாதுதாங்கியோன் சூல
மோ வெனநனியயிர்த்தார். (௬௮)

* ஐயர்பின் செலக்காண்டலு மையும் விட்டவராய்,
வெய்யசூர் தடிந்தவ னமர்குறைகளை விட்டக்
கையுடம்பிடி யேவினான் காண்குதுமென்றே
செய்யவானவர் துதித்தன ரதன்பினர்ச் சென்றார். (௬௬)

வேறு.

* ஐண்டிங்க ணடுங்கப் பாதா ளத்தராவொடுங்க வொன்
பான், கண்டங்கள் பிதிரவெண் ணக்கதியினைக் கடுத்துத்
தெவ்வைத், தண்டங்கள் செயவேன்மேவுந் தகையுணர்ந்தி
லரா யேதோ, *சண்டங்கணைர்ந்தவென்றே யுலகுள்ளார்
தவிப்புற்றாரால். (௭௦)

*பண்டுபோ லாவோதேபகைகொண்டுற்றன கொலென்
பார், மண்டிய கடலோ லுழித்திகொலோவென்பார் வள்ள,
ஐண்டவல் விடங்கொலென்பா ருடம்பிடியா மீதென்பார்,
கொண்டநங் குமரன் பாதம் யாவருங்குறிமினென்பார். ()

* மயிலவனயி லென்றோர் சொல்வழங்கிடச் செவியிற்
கேட்ட, குயிலன மொழியார்த்தங் கொழுநரைக் கூவு
கின்றார், பயிலுறுமொளிபொருந்தப்பரந்தகாந் தட்கையா
லே, செயிரறு கண்புதைத்துத் தியங்கியே தேடித்தேடி ()

* அன்னுரிற் சிலர்நங்கண்கட் கயிலொப்பா மெனவான்
றோர்கள், சொன்னோ யதனையீகிற் சோதிப்போ மென்று
நோக்கின், முன்னாரும் விரலிடுக்கிற் பார்த்திட முகிழ்த்த
காலை, மின்னாற்கண் னொளிமழுங்கி வேல்காணார் வெள்தி
விழ்ந்தார். (௭௩)

* நன்மையாமடியார் மெய்யுணடுக்கமுங் களிப்புநன
மை, யின்மையாங் கொடியார் மெய்யுளிறு மாப்பும் பய

*சண்டம்=தீங்கு.

மு முன்பின், நன்மையாம் படியளித்துச் சண்முகனென
கமென்றுஞ், செம்மையா நடு நாட்டின்கட் சேந்தனிற்
சேர்ந்ததன்றே. (௭௪)

* உலகினி லுள்ளதீர்த்தம் யாவும்வந் தொருங்காயாட,
வலகிலாப் பவங்களைந்து புனிதமா யடையச்செய்யுந், தொ
லைவிலா மகிமைக்கெல்லை சொல்லொணப் பினாகியாற்றி,
னிலகெரளி பரப்பு மெஃகம் வரம்பினிலெய்திற்றம்மா,என

என்றிந்த வாறுகு தனியம்பஃமந்திரிகால் கேட்டு, நன்
றுநன்றென்று போற்றிநவையறு முனியேபெண்ணை, யெ
ன்றதோர் நதிக்கம் மேன்மை யெய்திய வகையுமற்றை,
யொன்றொழி யாம்னையேற் குடையென வுரைக்கலுற்றான்.

* ஆதியைப்பணிவா னெண்ணிச் சனகர்கள் கயிலையன்
ணி, யோதியுத் தரம்பெறுதே யுட்புகத் தடுத்தநந்தி, மீது
கோபத்தாற் பூமிமேவெனச் சபித்தார் கேட்ட, பூதநாயக
னவ்வாறே போய்வரும் வகைபுகன்றான். (௭௫)

* கயிலையிற் காவனீங்கிச்சனகர்சொற் கடத்தவெம்மான்
குயிலிய படியேநந்தி†கூவின்முன் கௌரிநோற்ற, சயிலப
தடைந்தியாருஞ் சாரருந் தவமுஞற்றக், குயிலன மொழி
யாளோடுகோவுகைத் திறையங்கெய்தி. (௭௬)

* நந்திதேவனை வியந்து நவிலருந் தலைமைநலகிக், †கா
திகழ் கண்ணைநனைக் கடுத்தவத் தழலடங்கச், சுந்தரமுடி
யிங் மீது பினாகத்தாற் சொரியப்பொங்கி, வந்திடப்பெண்
னை யாற்றின் நென்கரை மாட்டேயுள்ள. (௭௭)

*மந்திரிகால்=குபேரன் புத்திரன். †கூ=பூமி. கு நீண்டதி.
+ கம்—சிரம்.

* விந்தையா ளாவிமேவு மெய்த்திருக்கோவலூரி, னந்த
கா சுரணைவாட்டி யரிமுத லோர்க்கெஞ் ஞான்று, நந்தலில்
பதமளிக்கு நமதிறை வீரட்டேசன், சுந்தரி பெரியநாய
கியினொடு துலங்குகின்ற. (அ௦)

* பொன்னவிரும் பரிம்பர்ப் பொருவிலா * நிகேதனத்
தின், முன்னர்வந்திறைஞ்சியங்கு நின்றதுமுருகன்வைவே,
லன்னதன்பின்னர்வந்தமுனி வரண்டர்கடாங்கண்டு, துன்
னருள் வீரட்டேசன் றுணையடி துதித்துச்சூழ்ந்தார். (அ௧)

* அண்ணல் வேல் பெண்ணையாடி யாலயம் வலம்வந்
துற்றுக் கண்ணொரு மூன்றோன்கோட்டமுன் X வேதிசுறி
த்துக் காட்டிப், பெண்ணொரு, பாகத்தானைப் புணிந்து
பெண்ணையைக் கடந்து, நண்ணியுத்தரத்தின் ஞாங்கர்க்
டுமுழுகன்கை நண்ணிற்றம்மா. (அ௨)

* வேல்காட்டு மிடத்தின் பாங்கராகம விதிப்படிக்குச,
சேல்காட்டுங் கண்ணிபாகச் செழுஞ்சுடர்தனைத்தாபித்து,
மால்காட்டுஞ் சிந்தைதீர்ந்து மாதவர் வானோருய்யச், சூல்
கரட்டாச் சுதனளிக்கக்குக முனியெண்ணஞ் சூழ்ந்தான். (அ)

* மருக்கமழ் நீபமாலை வள்ளல்செங் கையாலோச்சு,
முருக்கிளர்வை வேனின்றகாரணத்துயர்வினாலே, திருக்
கைவேலூரா மென்றதிம்பரிந் றிரிந்து செய்யீ, திருக்
கோவலூ ரென்றெங்குஞ் செப்பிட நின்றதன்றே, (அ௩)

* நந்தினோற்றதற் பின்கூறுங் கௌரிமாமலையை *நல்
லோர், நந்திமா மலையேயென்ப நனிர்கங்கை பினாகத்தா

* நிகேதனம்—தேவர் கோயில். X வேதி—வேள்வி செய்தற்கு
இடம். டுமுழுகன்—குமார்க்கடவுள்,

லே, கிந்திய ஸ்திரீனாகி யெனக்கங்கை யெனச்சீர்வேகத்,
துந்துகாரணத்தால் வேக வதியென வுரைப்பநாமம். ()

வேறு.

பின்னரந் தணனான மாதவப் பெருமையாலுயர் குக
முனி, மன்னுமைந்தனை வேண்டியே யருண் முருவுமாதிரு,
க் கோவலூர்ப், பன்னுசெஞ்சடை யானே நோக்கியிலிங்க
மொன்று பதிட்டைசெய், தின்னநீர் கருணைக்கு கேசரனெ
ன்னுநாம மியற்றியே. (அசு)

மகரமது கரமலர்களான்மறை மந்திரப் படிபூசனை
திகழவிழை பொழுதிறைவ னங்கெழி லிடபயீதி லெழுந்
தன, எனகசரோ சுகமலர மாமுனி யடிபணிந்தி யறுதிகளா
ம், புகலீவந்த கவதைசெ யெந்தையு மகமகிழ்ந்திவை புக
லுவான். (அஎ)

இனிய*சந்ததி காமவேள்வி யியற்றுவாயதி னடலெ
ழில், வளையுநமர் கணமகிழு மிமவிறையவனு மொருதிரு
மைந்தனய்க், கனிவின்வருமென வுரைசெய் வரமது கடி
தனிததொருகணமதிற், சன்னமரண மதிரியவேயுயர் /தாப
ரத்திறை சார்ந்தனன். (அஅ)

பூதகண மிருபாலு மிடைபடப் பொருவிலுமையொடு
மிறையுவன், நீதில்வர மஃதருளி மறைபொழு தடிபணி
நது செழுந்தவ, லுதியம் பெறுகுகனு மகிழ்சுத காமகிரு
தையு னுற்றினான், கோதினெறி படர்பிருகு வாதிமுனிந்
சூழாம்புடை சூழவே. (அஆ)

* அந்தவேளீயிற் குகமுனிப் பெயரந்தணன் தனகந்
தனிற், கந்தவேளை நினைத்தலு மஃதினையறிந் தொருகண

*சந்ததி காமவேள்வி=புத்திரகாமேஷ்டி. /தாபமும்—கிவலிங்கம்.

மதி, நெந்தவேளை யி னடியொங்கு னினைப்பயரோ வவணெ
ய்துறும், வந்தவேளை யெரித்தவன்மகன் மயிலின் மீதினில்
வந்தனன். (௯௦)

* வண்டுதங்கிய தொங்கன்மோலி வயங்குமாறு முகங்க
ளும், * வண்டுதங் குளரஞ்சுபடை மலிமருவிராறு கைவா
குவுங், கண்டுதங்கிய கிளவியாரொடு கதிர்கொள்காமர் செய்
வடிவமுங், கண்டுதங்கிய வன்பொடுங்கு முனிபணிந்துக
சிந்தனன். (௯௧)

* ஏவரும்பணி குமாறுங்கு முனியைநோக்கி யியம்பு
வான், நீவருந்தலி லாதுவேள்வி நிகழ்த்துவாய் வருவோ
மெனத், தேவரும்பணி யரசவன மஃதடையும் வள்ளல்
செழும்பதந், தூவருநதவ மளவுல்புரி மிருகன்முடி
மிசை சூடினன். (௯௨)

* மற்றைமுனிவரு மெதிர்பணிந்திட வந்துசிகர சிகரம
ணிக், கற்றைவேணிய லையத்திலடைந்து கைதொழு தவ
ணிருந், தற்றையத் திருநகரின்மேன்மைகண் முனைவர்கே
ட்பு வதைந்தனன், பொற்றை யேழுருவத்துளைத்திடு பொ
ருவயிற்படை முதல்வனே. (௯௩)

* பின்னரநகர் தன்னிலேயுறு பெருமையாவும் விரித்
தரன், முன்னம் விடைகொடு சூமரவேண் மிருகன்முனி
முதலோரொடுஞ், செந்நெலென்றும ருதுதந்திடு செய்மி
ஞ் திருக்கோவலின், மன்னுமறை முறைவிதி யியற்றும்
த்தகத்தினில் வந்தனன். (௯௪)

* தனது பின்வரு வாராயுங் குகமுனி யொடேய்ப்பவர்

* வண்டுதங்குள் = குற்றம்பொருந்திய உள்ளத்தை யுடையவர்.
* அரசவனம் = இறைவாசலல்லார்.

தம்மையு, மனதுஷ்ப்புட னோக்கி யீண்டுவளர்க்க வோங்கு
மகத்திடைக், குனிசிலைப்படை முடிதயங்குபுகுரகதத்தின்
மூவுலகரு, நனிவிருப்புற மதனுருக்கொடுண்ணுவானொ
ரு நம்பியே. (கூடு)

* அந்தநம்பியு நாரசிங்கமதானபேர்கொடு தெவ்வராஞ்,
சிந்தூரங்களை வென்றனேக செழிப்புடன்றிகழ்வானெனக்
கந்தனன்புறா தந்துசென்றிடு காலயன்முத லோர்களு,
முய்ந்தனம்மினி யென்றகங்கனித் தோங்குவேள்வியுளுற்றி
னார். (கூகூ)

வேறு.

குசமுனிதன் புத்திரனை யடைந்துமகிழுளங்கொளவுங்கொ
டிய சீற்றத், தகமருவு காடாண்ட வல்லுரார் வதம்படவும
பிசாரத்து, மகமதனை யுளுற்றினார் முறைமுறையாற் பிருகு
முதன் மூனிவர்மாணத், திகழ்கருணைக் குகேசுரனை முன்
னிடாக் கொண்டாங்குச் சிறப்பினன்றே. (கூஎ)

பிருகுமுத விருடியார்கள் புடைசூழ மறையினொளி
பிறங்கச்செய்யுங், கிருதுவினிற்றிருக் கோவல்லீரட்டன்
றிருவருளாற் கிளர்ந்தகாட்சிப், புராயின்மலர் மகளர்ன்
பொருட்செல்வி காமுறுதோட் பொருப்பன் முந்நீர்த்,
திரை முழுகி யெழுவதுபோ லனலெழுந்தான் குசமுனி
வன் சிறப்பவன்றே. (கூஅ)

வேறு.

அன்னவன் வைபவ—மிந்நிலத்தோர்க்கிலை
யன்ன தறிந்தவை—பன்னுது மன்னே. (கூகூ)

தாமோதரன்போற்—பூமிபுரப்பவன்
சாமவருணமோ—டோமத்தெழுந்தான். (கூஊ)

௮௨ திருக்கோவலூர்ப் புராணம்.

காமர்கோள்பைம்பரி—யாமெழு வாசிமி.

ஞோமத்தில் வந்திடு—சாமப்புரவியான் (க௦௧)
வேறு.

பூமன்வந்தித—ஹீமன் முன்பணி

தாமவுரிநிகர்—சாமகஞ்சுகன். (க௦௨)

செழித்ததருநனி—நிழற்று புரந்தரன்

முழுத்தகு விசமும்—பழித்தவாரினான். (க௦௩)

வேறு.

உலப்பிலாக் கணையுற்றசீர்-வலித்த'தூணியன் வண்மைசீர்
சலித்திடாக் கவசத்தினான்-கலித்த*காள கொக்கரையினான்.

எட்டிரண்டெனும் வயசினான்-சிட்டமார்க்கண்டன் சீர்மை
[போல்

விட்டொளிர்நவ வின்மணி-கட்டுபொற்சுடிகையினான். ()

குமரன் யௌவனங் கொண்டுளா-னமரர் துன்னரு மாண்
[மையா

னிமிரு முப்பத்திரண்டுசீர்-நிமிரிலக்கணநேர்மெய்யான். ()

வேறு.

* கவசகுண்டலந் திகழுங்காதினான்

றவசமருண் மேழிகை தரித்துளா

னவசமிலு ரத்தினூ லமைந்துளான்

றுவசமீரொன்பா னுடையதேதீன்றலான். (க௦௪)

சிற்பரனடிக்கணுறு சிந்தையான்

ஷிப்புருவ நங்கையர்கண் விந்தையான்

கற்புவட தென்கலை கதித்துளான்

பற்பல நெறியுளம் பதித்துளான். (க௦௫)

*காளகொக்கரை=மேகம்'போன்ற' வில்.

கோடரசர் யர்ணையெனும் வன்குழா
மோடவட லோடுமுழை யூடெழுந்
தேடரிய சாமநிற மண்டுசீ
ராடுமொரு சிங்கநிக ராகுவான்.

(க0க)

வேறு.

கொன்றைமல் விகைமகிழ் கோங்குசண்பக
நன்றுறுந்துள சிமந்தார நாகமோ
டொன்றியதும்பைசெங் கழுநி ரொண்ணொசசி
மன்றலம் வாகைபன் னிரண்டு மாலையான்.

(கக0)

* வெள்ளிசெம்பொன் னபரஞ்சி வின்மனி
யள்ளொளிமரகத மரத்தநீலமோ
டெள்ளில் கோமேதக மிவருமாணிக்கம்
விள்ளும் வைநீரிய மின்கொள் வச்சிரம்.

(ககக)

* காண்டகு புட்பராகங் தவின்கொஞ்ஞ
சேண்டகு நிலவிரி நித்திலஞ்செழித்
திண்டுபன்னிரு மணிமலை யோடெழிற்
பூண்டகு திருமரு மம்பொலிந்துளான்.

(ககஉ)

* இயக்கொளியலர்மணித் தார்கொண்டேர்தரு
புயக்கிரி துலங்கிடப் புகன்றவண்ணந்தன்
சயத்தினை மரபருந் தரிப்பச்சாமமா
வியத்தகு புரவிமேல் விளங்கித்தோன்றினான்.

(ககங)

* அங்குனலெழுஞ்சுதன் றனைக் கண்டந்தனார்
சங்குனை சரத்தனோ வேள்கொல் சண்முகத்
தங்குனனோர்முகத் தடைந்தனன் கொலோ
விங்குவன் யார்கொலென்றி தயம்பூரித்தார்.

(ககச)

மகத்திடை யுதித்தவம் மகனைமாண்பினு
லகத்திடை மலிந்தெழு மன்பினுங்குறுங்

சுகந்தவ முனிகரங் கொண்டங் குச்சிமோந்
கிகற்குறங் கூடுவைத் தினிது போற்றினான்.

(ககடு)

விரிந்தமூவுலகினும் விறல்கொள் வேலினே
நருந்திற லமைந்துளோ னாகுமாதலாற்
றிருந்துகண் ணிலாதவர் திருட்டி பெற்றபோ
லிருந்துளங் குகன் மிகமகிழ்வை யீட்டி னான்.

(கக௯)

* திகடிருக் கோவலூர்த் தேவன் மெய்யருண்
மிகையினிற் றெய்விக னென்னு மெய்யுரை
சுகமுனி முதலிய குழாங்கள் கேட்டினி
தகமகிழ் வுறவிணி னெழுந்த தன்றரோ.

(கக௯)

சான்றந் பிருகுவே முதலருந்தவ
ருன்றிய சுகமுனி தனையுவந்தழ்
றோன்று மிப்புத்திரன் றோன்மை வண்மைக
டான்றனி புகுந்தவா றென்கொல் சாற்றென்றார்.

(கக௯)

எனவுரை சூதன்று ளெழுந்து தாழ்ந்துநின்
றெனதுளத் தையம்போ லவர்க்கு மெய்திற்றா
லகையா னறிந்துய வறைதிநன் றெனத்
தனதனன் மகன்சொல முனிவன் சாற்றுவான்.

(கக௯)

வேறு.

* வினவினார்க்கு விளம்புங் குகமுனி
சனகனாநியர் நோற்புத் தடஞ்செறி
கனகமால்வரைக் காட்சியோ டாயதா
ஷனகனன்புமிசு மிமயம்மரோ.

(க௨௦)

* அம்மலைக்கிறை யானவன் முன்புநீள்
கைம்மலைத் ததல்லி காதலி யாய்வா

விம்மலைக்கொண்டு மெய்த்தவஞ் செய்துநஞ்
செம்மலைத்தனிச் செய்து பெற்றானன்றே. (கஉக)

* பூத பௌதிகத் திற்பொலி யண்டங்க
னோதலின்றரு னோன்பிமிர் கன்னிதன்
காதற்புத்திரியாய் வரக்கண்ணுதற்
காதரத்தின் மணஞ்செய் தளித்தனன். (கஉஉ)

* கருகு கண்டன்றன் காதலியைக்கொண்டு
மருகனாய் வந்தவண்மைபிணுநந்தம்
பெருகுவான்றனை விட்டுப்பிரிதலா
லுருகுசிந்தையுடன் றவிராமலே. (கஉங)

* வண்மைசேர் கயிலாய வரைக்கணை
திண்மையோடுறை செல்வியை யுமிளிர்
வெண்மைசேர்விடை யானையுங் கண்டுகண்
டுணமை யங்குவைத் தானுள்ளொருமித்தே. (கஉச)

* அன்னநாளினி மாசலத் தண்ணலுங்
கன்னியைக்கொழு நன்றனைக் காணுற
வுன்னிமற்றவ ருற்றகைலை புண்
மின்னுநந்தி விடையின்றி மேவினான். (கஉரு)

* தென்றலங்கள் சிறப்பவுர் கோவலா
னொன்றுமற்புத மேறவுந்தீயவர்
போன்றவுந்நந்தியுட் புகுவானரன்
மன்றன்மாதூல னென்றெண *மாழ்கினான். (கஉசு)

* எம்பிராட்டியோ டிசனு மேகமா
யன்புகாட்டிமே வந்தப்புரத்தினி
னம்பன் மாதூல னண்ணிக்கண்டே யுளம்
வெம்பிரிற்ப விமலனு நோக்கினான். (கஉஎ)

* மாழ்கினான் = மயங்கினான்.

* நன்றுநன்றுநீ நானில மாந்தர்போ
லென்றுங்கொண்டனை யேழைமைசேர்மதி.
நின்றகாவலன் றன்னுட னேர்ந்துமே
லின்றிவண் சமயந் தெரிந்தெய்திலை. (௧௨௮)

* உழையோர் பாகனில் வாறுரைத்துப்பிவி
யமையமானுட லாகவென் றேறதின
னிமையமன்ன னிணையடி தாழ்ந்துவீழந்
தமையுமோவடி யேற்கென்றல முற்றான். (௧௨௯)

வேறு.

* அண்ணலேநிற் சாணுமாசைபி டருநதுதலா
லெண்ணலேன் காவல் வலி * யுடோ நிறுசமயங்
கண்ணகன் ஞாலத்து நின்றாளுக்கண் டென்பிறப்பித்ரு
நண்ணுமுரை மாற்றியிருணல் கென்று தோத்திரித்தான். ()

* அன்னதுகண் டம்மை யகருங்கி யெம்மிறையின்
முன்னர்வந்து தாழ்ந்து முளரிசிகர் கைகுவித்தே
யென்னவியப் பெம்பெருமா ரிமகாண வையதியவன்
முன்னையிலகிற் பிறக்கச் சாறுகின்ற சாபமுமே. (௧௩௦)

* பொன் மாதான்வெண்மாதான் போற்றரிய நின்மலனுப்த்
சொன்மாண் புக்கெட்டாச் சுடரோளிநீ யானாலு
நின்மாதுலனென்றோர் பேர்கொண்ட விநிருப
னம்மாநிலம் போய்ப்பிறப் பதழ காமோ. (௧௩௧)

* முன்னேய மில்லான் முடிதடிந்தாற் போலீன்றே
நின்னேயத்துற்றே னிலத்திற் புகவுரைத்தல்
தன்னே ரில்லாத தலைவாத மியேன்மே
லென்னே நின்னேய மிருந்தவா றென்றுரைத்தான். (௧௩௨)

* என்றென்று பன்னி யெடுத்துரைப்பத் தான்கேட்டு
நன்றென்றுந் தீதென்று மில்லான கைசெய்தே

யொன்றென் டூரண்டென்றி லாப்பனாயே யாமுனாத்த
தென்னுத்தவி ராதியை வினையு முண்டென்றான். (௧௩௪)

* தொல்லைவினை யெத்துணையவானு லுநின் றுணைத் தான்
மல்லன் மலர் கண்டோர் பின் வந்து தொடர்ந்திடுமோ
வல்லமர்கண்டா நீயறைசாப மன்னிக்குஞ்
சொல்லருள வேறொருவ ருண்டோவென்தொழுதான். ()

ஃ இமையான் வெருளோ டிசைத்தமொழியும் புனாயி
ஹமையான் பணிந்தே யுரைத்தமொழியுங் கேட்டுச்
சமயாதி தங்கடந்தான் சாந்தமுடன் புன்முறுவ
லமையாநின் றேபார்த் தறைவான் றயைகொண்டே. ௧௩௫

ஃ சொன்னவுரை மாறாது 'தோகையே யின்னொனும்
கன்னியாக ருந்திக் கருக்கொண்டு வாராது
வன்னியிடைத் தோன்றி மகிமையள வில்லகொண்டு
கிண்பாட்டழித் திங்ஙன் சேர்வானென்றே யுரைத்தான். ()

* இவ்வா றிறைசொல்லக் கேட்டவிமை யத்தரசன்
செவ்வாய் புதைத்தேமுன் னின் று தேம் பித்தேம்பி
யெவ்வா றிவணிரிந்து பாரொய்தி மூவகையாந்
தெவ்வாற்கெடாது திருவருளைச் சேர்வனென்றான். (௧௩௬)

ஃ மன்னுநியஞ்சற்க மாமகிமைப் பெண்ணேசும்
நன்னாடாந் செய்யதிருக் கோவலார் நம்மருண்மிக்
கெந்நாநீ மெவுமதி லெய்திக் குகமுனிவன்
றன்ன வியற்றுந் தழுவிற் பிறப்பாயே. (௧௩௭)

* அக்கணத்தி லுன்னுமம் யாமருளித் தீவினையிற்
புக்குவருந்தா தருள்வோம் போகம்பல துய்த்து
மிக்கபுகழ் கொண்டிங்ஙன் மேவுவா யென்றுரைத்தான்
முக்கோலமான முடிவின் முடிச்சோதி. (௧௪௦)

புற்கூட நீங்கப் பொருந்தாக் கைலையைவிட்டு
டெற்கூடறுத்தேக வெய்திற்றே யென்றுவரை
விற்கூடங் கையாணை மீட்டுமீட்டும் பணிந்தே
தெற்கூடடைந்தான் நிகம்பரியை யின்றோனே. (கசக)

* அந்தவிமயத் தரசனாகு மிவனமென்றே
விந்தையுடன் குகமாமுனிவன் விளம்பக்கேட்டே
சிந்தைகளித் தேழுனிவர் தெய்விகனைத்தழுவி
யந்தகனை வாட்டுமிறை யன்புன்னியாசரித்தார். (கசஉ)

வேறு.

* வேறி முற்றுற மேவிய மெய்ப்பொரு
காதி மாதவர் யாரும் வீரட்டன் சீர்ப்
பாத மேத்திப் பரவியருள் பெற்றீஇ
யாதரத் தொட வணவ ணேகினார். (கச௩)

* கவி குலத்துக் குகமுனி காதலோ
டவி ரழற் படு மண்ணலைக் கோவலிற்
* சவி யுறப் புரந்தங் கட்டரித் திட்டா
னவிகொள் வீரட்டத்தை யனைவர் தித்தே. (கசச)

* வேத மாத்ரி விளங்கு பல் விஞ்சைகண்
மாதவன் சொலமைந் தனுட் கொண்டனன்
யாதுமோர் குறையின்றியும் யாறுகொள்
ளோத வாரிதித் தன்மையை யொப்பவே. (கசரு)

வேறு.

ஆண்மையு மாடலு மழகு மாய்ந்தவர்
கேண்மையும் வாய்மையுங் கீர்த்தியும் புகழ்
சேண்மை யினேனைய குணங்களுஞ் செறிந்
தேண்மையின் வேளென நனியிலங்கினான். (கச௭)

இத்திறமியல் பீசும் புரவி யேறியே
யெத்தகை யுலகினுங் கணத்தி னெய்திவந்
தத்தனற் பரசிவ னடிவணங்கிப் பல்
வித்தகக் குமரரோ டினிது மேவினான். (கசௌ)

வேறு.

* சூதனின்வணந் தெய்விக னுற்பவஞ் சொற்ற
போதணன் பதப்போதினே முடிக்கொடு புகல்வா
யோதவன் புவிகொண்டதை யெனநிதிக் கொருவன்
காத்தலன் செவிக்கமுதென முனிவனுங் கழறும். (கசௌ)

தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக நூலாக.

தெய்வீகராஜன் நாடுகொண்ட அருக்கம்.

* குகமுனி தெய்வீகனோடும் பசும்புரவி வலியுலகோர் குறித்துக் காண்பா, எனகமதி லொன்றுன்னி மகன்றனைத் தழுவி மடிமிசை வைத்தறையா நின்றா, நிகலுடையர்க் கிடயேறே யிறைஞ்சுபவர் தஞ்சீரோ யென்னவாவே, புகழ் சுதனே மறைமுறையின் முதலான பணியொன்று புதல் வன் கேண்மோ. (க)

* ஓர்தினத்திங் கனுஞ்ஞை கொடுகாசிந்தி தோயந்தறல் கொண்டொப்பில் சேது, மாதொருபா கலுக்காட்டி மான் முதலோர் வணங்குதில்லை மன்றிற்சென்று, போதவிர்குஞ் சிதபாதந் தரிசித்து விதிமுறையிற் புரிந்தோர் முன்சே, யேதமெலாந்தவிர்துல காண்டா னடிநீழவிலென்று மிருப் பர்மன்னே. (உ)

* இந்தமுதல் விழுப்பணியைச் செய்துபயன் பெற்றார்க ளில்லை நீயு, மிந்திவர் செஞ்சடை வீரட்டேசனுயர் திரு வருளா லெய்து வாயென், றந்தணன் கூறக்கேட்ட தெய் வீகனவ்வகை செய்தடைவே னென்றா, னந்தகனைப் புறங் கண்டோ னருள்கொண்டோர்க் கீதியற்ற லரியதாமோ. ()

* அத்தனிடம் விதிதேர்ந்து மற்றைநாட் காணியெழுந்தணி னீரட்டச், சித்துருவாஞ் சிவனடியைப் பரவின வன னுஞ்ஞைகொடு தேசியூர்ந்து, கொத்தலர் பூம்பொழிற் காசிப்பதியடைந்து கங்கைநீர் குடைந்து முக்கண், வித்தக மாள் விசுவேசற்றொழுது கங்கைகொடுதூரங்கமீதினேறி. ()

* இரவிகுலா திபன்கண்ட சேதுதனுக் கோடிமுத விசைநீ ரடிப், பரசிவன்றன் றிருமுடியிற் பண்டாட்டுந் தாசரதி

பண்பின் மேலீ, விரவவபி டேகித்துக் கந்தவைவேத் திய
மாதி விழைந்தீந் தன்பிற், பரவிரனி வணங்கிவிடை
கொண்மெண்டு வேகமிகு பரியினேறி. (டு)

* அந்தமிலா முத்திதனை யுதித்திடினு மரித்திடினு மாண்டே
யெய்திச், சிந்தைமகிழ் வுடன்றரிசித் திடினுநி யனிக்கு
மெழிற் றில்லை மன்றிற், சந்ததமு நடம்புயிலு மிந்துவளர்
சடைமுடியா னடியைச் சார்ந்து, வந்துதரி சித்திடவே
யுன்னியவ நெழுத்தைந்து மனத்தழுத்தி. (சு)

* மனவேகத் தினினடைந்து பரியிழிந்து கோபுரத்தை
வணங்கி வாழ்த்திக், கனிவினொடு புரம்புகுந்து பானுரு
வாஞ் சிவகங்கைக் கமலமழங்கி, முனிவிலாப் பொரு
ளென்றான் றேருநாகிஞ் நீற்றினையு மோக நீக்குந், தனி
வலியையுறு டுமக்க மாலையையுத் தரித்து யர்கிற் சபை
யைச் சார்ந்தே. (ஏ)

* ஒருகோடி பருதிகடா மொருங்குதீரண் டாலன்ன
வொரியு மோரும், பெருகார்வத் தடியர்தமை யென்று
வந்தி ளொனங்குறிப்பிற் பேணுகின்ற, முருகநு நகை
யரும்பு திருமுகமு நேத்திரமோர் மூன்றுமோத, மருகாத
சுரநதின் மதியிதழி யணிந்துபின்றாழ்ந் தசை டு வேணி
யும். (அ)

* †கோடுதோ டார்ந்தவலி வீடச்செவியுங் கொண்டனிகர்
ழீடறுங் கொற்றத், தோடனிக்குந் துடிக்கரமு மோங்கு
திதி செயுயுரமுந் துன்பமோவப், பாடுசெய்தி யகறிருந்து
நீருக்கரமும் வீசுகிருக் கரமும் பாசம், வீடுறுவார் தமைப்
புரக்கு மெய்ஞ்ஞான தூலினிது விளங்கு மார்பும். (கூ)

* வேங்கையத னுடுத்ததன்மேற் கச்சணிந்து நெறிப்புடைத்
தாய் விளங்கித்தோன்று, மோங்குதிரு வளையுமுய ருருவு

* கமலம்=சலம். † அக்கமலை=உருத்திராக்ஷமலை.

டு வேணி=சடை. † கோடு=சங்கக்குண்டலம்.

மம் முயலகன்மே லுன்று தாளுந், தேங்கிநின்ற ஞானியர்
பா லுளவருளான் மந்திரமாஞ் சிலம் பணிந்து, தாங்க
வெடுத் தருளியவோர் திருவடியுஞ் சிற்சீபையிற் சால
வோங்க. (க0)

* சீவப்பிர னுனந்தத் திருநிருத்தம் புரிவதனைத் தெரிசித்
தான்ற, வவமிலர் வின்பசா 'கரத்தமிழ்நதி யுயிர்ப்பிலா
தயர்ந்த முன்னைத், தவமதா னெஞ்சமெரி யிடைப்பட்ட
வெண்ணெயென வுருகத்தாவில், டீபுவனமாழ் மதகினின்று
புறப்படல்போ னேத்திரநீர் பொழிய நின்றே. (கக)

* சீராரு முலகதனை மாயையினின் றுதிப்பித்துத்திப்பித்
தங்க, னேரார வொடுக்குவித்து ஃறைப்பித்துப், பின்ன
ருளை யியற்று வித்துப், பேராரும் பஞ்சகிருத் தியநிருத்
தம் புரித்தடியேம் பிழைக்கும் வண்ணங், காராரும், பொழி
ற்றில்லைச் சிற்சபையின் றருள்கருணைக் கடலே போற்றி.

* கடல்கடைந்த் விண்டுமுண்ட காசனனிந் திரன்முத
லோர் கடுவைக் கண்டாங், கடல்புரியு மாற்றலின்றிக் கை
லாச் வேதண்ட மடைந்து நின்றாள், விடலரிய புகலென்று
மிகவேண்டிக் கோடலுமவ் விடத்தை யுண்டு, நடலைபெரி
தோட்டியிட மிடறதனி னடக்கிஃடி நாத போற்றி. (கங)

* பெருமைபெறு சாந்தோக்கி யம்பிருக தாரணியம் பெரி
யோர் பேணு, மருமையுறு கைவல்லி யம்முதலாஞ் சுருதி
முடி வநேகஞ் சித்த, வொருமையுறத் தகரமென்னுங் குகை
நடுவுட் டியானிக்க வோதுந் தேவு, மிருமையறச் செய்யு
நாமே யென்றுணர்த்தி நடமிடுநல் லீச போற்றி. (கச)

* ஆறக்கமதி லின்பையறு பவித்தாலு நிரயமதிற் றுன்பை
யென்று, மிறக்கவறு பவித்தாலு மிச்சகத்தி வின்பத்துன்
பெய்தி னாலுஞ், சிறக்கவிது வதுதரித்த செல்வாழ்வை வச்

சுவதம் செற்ற நின்றான், மறக்கொண வரமருள்க விஃ
தொன்றே யான்வேண்டும் வரநின் பாலே. (௧௫)

* என்றின்ன வாயுதுதி யியற்றியர னருளுநீஇ யிறைஞ்சிக்
கோவல், சென்றின்ன லீர்த்தவீ ரட்டேசன் றிருவடிக
டொழுதிற் சென்று, மன்றினட மனத்துன்னி நண்பகலிற்
பாயசத்தை மகிழ்வி னுண்டு, ருன்றரச னென்றுமிவ்வா
றியற்றினன லவன்பெருமை கூறற் பாறீரே. (௧௬)

* தசம்பனலில் வருந்தெய்வீ கத்தண்ணன் மனழக்கந் தவி
ராவண்ணம், பசம்புரவி மீதிவர்ந்து மின்னலென வருந்
தகைமை பார்த்தோ ரன்னா, னிசம்பரவு மனத்தினுக்கு
நேரிலா விவ்வேச நிகராதாயின், விசம்பிரவி புரவிமருத்
தின்வேக நிகொன்றல் "வெறும்பொய் யென்பார். (௧௭)

* உலகினர் தெய்வீகனைடி மவனாரும் பரியினைபு முவந்து
கூறு, மலகின் மொழியாத்தி நிம்பத்தந், லத்தாரவர்கள்
கேட்டாசை மீக்கொண், டிலகு பசம்புரவியைத் தஞ்செ
ருக்காற் கொண்டுறும் படிக்கே யேவமைச்சர், விலகில்
வலிப் புயத்தண்ணல் பாற்கோவ லடைந்துபரி விரும்பிக்
கேட்டார். (௧௮)

* மன்னவர்மு வருமனுப்பு *மமாத்தியர்க டனித்தனிவாம்
பரியைக் கேட்ட, வன்னபோ தனலுதித்தோன் புன்னகை
புற் றியானங்க மடையே னென்றுந், தன்னிகராத் திருநாடு
முதலாந்த ஞாங்கந்தாஞ் சார்ந்தோ மென்று, முன்னியாங்
கரரத்தாற் பரிகொளவோ விடுத்தனொன் றுரைத்துப்
பின்னும். (௧௯)

வேறு.

* வடவரைமீது தம்பெயர்பொறித்து மாசறுநிதிபல லீட
டிப், புடவியாண்டவரும் வலியுளானெ ருஷன் பொருந்து

* அமாத்தியர்=மந்திரிகள்.

முன் யாவையும் விடுத்தே, யடவிசென்றுப் பு மரியதாந்
தகைமை யரசர்கண் மறப்பினுங் கலையிங், லிடம்விடா
நீவீர் நனிகழறிடாது செபபுரைநன்றெனச் செயிர்த்தே ()

* வலத்தினிற் பெரியானிலைமைச் செயித்து மாவினைக்
கொளலன்றிலேறெந், நலத்தினுங் கொடேமென னுரைத்
திடுமுநீ கணரபுகி கட்கென வுரைத்தான், குலத்துய
ரண்டக் குவைகண்புன் படைத்தகுமரவே ளன்னையப
பெற்ற, புலத்தனித்துகின வரைநணநதும்பர்ப் புரந்தகன்
விதிப்படி போந்தோன். (உக)

* அறநெறிநோடாத் தெய்விகனிவ்வா நறைந்திடக்கேட
டலு மழைச்சர், புறநெறித்தத்த மரசர்பாலுபாபப் பொ
ருக்கெனவுருத்தன ரொருங்கே, ழிறைவார்மூவர்கழுங் குழு
முவெல்ருட்சி யெண்ணி. ழீரிருபடை திரட்டி, ழிறைகட
னடுவண் வடவனலுழி நிமிர்ந்த வாறென நெறிக் கொண்
டார். (உ௪)

* வல்லையியாமக் கடலதிர்ந்தெழுது வருதல்போலணியுட
ன் மன்னர், தில்லையிலடைந்து தினமுநண்பகலிற் றரிசன
ஞசெய்யுந் தைவிகன், ரெல்லேநாள்வினைபோற் சூழ்ந்த
னர்நின்றார் தோன்றல்வந்தவ்வயி னிலுத்தா, நெல்லையி
புகழ்சொ மூவரும் பொறையி னேந்தலை நோக்கி
கிசைப்பார். (உ௫)

* உருக்கிளர்மதனும் வெருக்கொணல்லுருவோ யுனக்கு
வேண்டிய செழுநாடுந், திருக்கிளாநிதியு மூநந்தபூடண்
முஞ் சேனையின்றிரள்களுந் தருவாங், கருக்கிளர்முகிலே
நிகர்த்தவிப்பரியைக் கனன்றிடா தெங்களுக்கனித்து, மரு
க்கிளரலங்கன் மணிமுடிதரித்திவ் வசந்தரை புரந்திடு
வாயூல். (உ௬)

* என்னுமூவேந்த ரிசைத்திடுமுன்ன ரிருதயங்கருகி வெய்
துயிர்த்துத், துன்னுநோக்கெரியிற் சிவந்தருத்திறையீர்

* சூழ்சியின் துணைவாபற்சொற்ற, தன்மெனலுண்டோ வலி யுளிராயி னமீசெய்திம்மாக் கொண்மினென்றான், மன்ற லம்மலர்கண் மணிமுதலீரா றலங்குறும் மார்புடைவள்ளல்.

* கேட்டலு மிவனோர்துணையிலாச சிறுவன் கேடிலேங் கிள ததிய கொள்ள, திட்டமும் வலியுமுடைய ப்பாற் றுபுரு மையிசைத்தன னென்னவே யுன்னி, ஈட்டல் மில் பொன் னிப்பொருநை வைகைகளா மாநதித்தலைவர் தெய்வீக, கோ டடமி லுனதுவன்மையை யமரிற் குறித்தறிஞதுமெனக் கொடுத்தார். (உசு)

வேறு.

* மன்னர், தஞ்சை மலிந்த சேனைகள் வளைந்து தெய்விகளை மலையவே, யுன்னிமாழிசை தைந்தாப்படை யுடன் + துணங்கு மலைய லுதையனோர், துன்னுமாறெறி ரடர்க்கவெள்ளிகுல தொண்டலையுமொரு தொண்டரீனார், சின்னபின்னமொ டுநீந்தொளித்தனா கள் போனநூற் றெரிபாமலே. (உ௭)

* தங்கள்சேனைபுற கிடுதலகண்டரசர் தமனியத்திகிரி யூர்ந துளம், பொங்குகோபமுட னங்கிவந்தவனை நோக்கிவெய்ய வுனா புகலுவா, ரங்கமுள்ளமத னென்னவந்தநல் லனங் கனாமதை யடைவதை, யிங்குவல்லை யறிவாயெனச்சிலை யெடுத்து வெங்களை தொடுத்தனர். (உ௮)

* எடுத்துவெங்களை தொடுக்குமுன்னருய ரிவுளிமேலிவரு திருபனுங், தூதித்துநங்கள்வலி நிமிடமொன்றினனி காண்ப லென்றுபல கணைகளைத், தொடுத்துவாசிகொடி சூதனே டிரத முந்தொலைந்திட வுளுற்றினான், விடுத்துவையமதை வையமீதுவினாவிற் குதித்தனர்கள் வேந்தோ. (உ௯)

* குதித்தமன்னவர்க ளிவனைமல்லமர்குறித்துவென்றிகொள லன்றியே, விதிக்கும்வெல்லலரி தாகும்விலல்மரி லென்று

* சூழ்சியின் துணைவர் = மந்திரிகள். + துணங்குறல் = இரள்

ளங்கருதி விள்ளுமுன், மதித்தறிந்திடு தெய்வீகனும் பரியி
ழிந்துதுங்கண் மனதின்படி, கதித்தபோர் பரிய வம்மினெ
ன்றொருகை கட்டிவாகுமிசை கொட்டினான். (௩௮)

* பொன்னிநாடனும் வெகுண்டுமல்லமர் பொருந்துமாறெ
திர் பொருந்தவும், வன்னிதன்னில்வரு வானுமொய்யமர்
மடங்கலிற்செய பரீஇயினான், சென்னிவாகுமுத லாயவங்க
மவை மோதி*யத்தமவை சேரவே,பின்னியாதுமுன் ராது
சாரிகை சுழன் றுவாகைபல பேசியே. (௩௯)

*ஒருவருக்கொருவர் பலவிதத்தும லுடற்றுபோதபயனுள
ளமெய், வெருவுறத்தகமை கண்டகேரளனும் மெலிவில
+ சென்னியை விலக்கியே, கருவுருத்தமடை யாதகானே
யொடு காணுமல்லமர் கலந்தனன், இருவருக்குமுள வலி
யுரப்பினர்க ளிபமிரண்டுமலி யற்றல்போல். (௪௦)

*பூழியன்சிறிது நேரமல்லமர் புரிந்துவெந்நிடவு மினவன்
பாழியம்புய மலங்கநக்குழுவையிற் றைவீகனெதிர் பாய்ந்த
னன், ஏழிரண்டுலகொ டெண்டிசாமுக நடுங்கவிந்திரனை
யாதியோ, ஞழிகொல்லென வயிர்ப்பவெம்மையி லுடற்றி
ஞர்சம ரொருங்கரோ. (௪௧)

*அங்கயற்கணமையருள்வலிக் கொடுபினடைவுறாதிகல் செ
ய்தானலாற், சிங்கவேறனைய தெய்விகத்தலைவனைச் செயிக்
கும்வகை தேர்கிலான், றுங்கநிம்பமலரணிகுவான்பினொரு
சூட்சியுள்ளமதி லுன்னினு, னிங்கிவன்றனெய் பொருது
நாமுமவர் போலிரிந்திடுத லெய்தினே. (௪௨)

வேறு.

*கொழித்தமூன் றெழினுடு மிவன்கொள்ளு நம்பெருமை
குலையும்பாரிற், பழித்தல்வாரா நிற்குமெனத்தெய்வீகனை
விளித்துப்பகவான் முன்னுட், செழித்தகனகனை வென்ற

சிங்கமெனப் புகழுறுமத்திறலோய் நீமல், லொழித்திடுந்
யென வேண்டி நின்றானம்பிகை யுயிர்த்தவுயர்குலத்தோன்.

* அந்தவுரை கேட்டலுந் தென்கால்கண்ட புணரியைப்போ
லார்ந்து வேள்வி, வந்தவனும் புன்னகையோ டொழிந்து
நின்ற னதுகண்டமன்னர் மூவர், சந்தனியும் புயத்தோ
யுன் சரவலியுந் தோள்வலியுஞ் சார்ந்தறிந்தாம், நந்தலிலா
வுனக்கென்று நரசிங்கப் பேர்வழங்க வெனநயின்றார். ()

முன்பிறப்பிலா நிலையுங்குமுனி யாகத்தெழுந்த நிலையு
முத்த, மின்பிறப்பிலா நிலையுந் திருக்கோவற் பதிலிலவும்
வீரட்டேச, னன்பிறப்பிலாநிலையுமடலெழிப்பைம்பரிநிலையு
மரியுமேத்து, முன்பிறப்பிலா நிலையுமிய்வுலகத் தெம்
போல் வாருநாக்கற் பார்த்தே. (௩௭,

* என்மீழ வேந்தர்களு மேனையரு மவன்றிறலை யெண்ணி.
யேத்திப், பொன்றலிலா முகமனுரை புகன்றழைத்துக்
கொடுபோந்து பொருவினனான, மன்றதனிநடித்தபிரான்
நிருமுன்னோர்+மந்திரத்தில் வனைந்த *மாதை, மின்றவிசு
னிடைச்செயித்த மீளிதனை யிருத்திமன்னர் விளம்பாநின்
றார் (௩௮)

*பைங்குரக தத்திவர்ந்து நிமிடம்வலம்வரும்புலியைப்பரித்
தெஞ்ஞான்றுஞ், சங்கநிதியாதியுற வாழ்ந்திடுக விரு
வகைவெஞ் சமரின்மன்னு, மெங்கண்முடி யளித்தருளுந்
தெய்வீகவென்ற வன்றனெழின் முடிக்குத், தங்கண்முடி
யொளிராமனை முடியெடுத்துத் தனித்தனியே தரித்து
வந்தார். (௩௯,

முவேந்தர் தரித்தமணி X முகுடமுன் றுடனியல்பா முகு
டமொன்றுங், காவேந்தன் வியந்துரைக்குந் தெய்வீகன்
யிரு முடியிற் கவினக்கண்ட, பாவேந்தர், கோவேந்தர்

+ மந்திரம் = கோவில், *மாதை=பொன். X முகுடம்=திரிடம்

பண்ணவர் பாற்கடலினிடைப் படுத்தோனுநீதிப், பூவேந்த
னன்குமுடி யிவனான்கு மாமுடியைப் பொருமோனென்
றார். (௪௦)

* குமரன்வேல் காட்டிடத்துக்குகமுனியாகத் தனலங்குரித்
தலாலத், திமிரவுருவந்தகனைவெல்வீரட்டேசனருள் சேர்த
லாலோங், ககரர்வியப் புறுவவிசேர் மூவேந்தர் தத்தமுய
ரடலாலாற்றுஞ், சமரில்வென்றி பெறலாலீங்கிவற்கு நீர
சிங்கப்பேர் தகுமென்றார்கள். (௪௧)

* இவ்வண்ணம் பல்லோரும் வியந்துரைப்பத் தெய்வீக
னிறை வீரட்டச், செவ்வண்ண றிருவருளி தென்மெழுந்து
சபேசனடி சென்று தாழ்ந்து, முவ்வண்ணல் களும்பிறரு
மிமையவீரி னிற்கவவண் முடிவில் ஷேந, மைவண்ணப
பரியேறி வலம்வந்தா னொரு வீருத்த மயில்வே லோன்
போல். (௪௨)

* நல்லதிரு வாத்துறையேர் வதிட்டகுடி வெள்ளாறு நவில்
தெற் காகக், கொல்லிமலை குடக்காகக் கடியாறு வடக்கா
கக் குணதிக் காகச், சொல்லுநட விவ்விருத்தங் கணத்தி
னிரு புதின்காதற் சூழ்ந்துவந்தா, * அல்லுறழங் கிரீவன
ருண் மருவிடினித் தரணிதனி னரிதொன் றுண்டோ ()

* கூறுமு வேந்தர்நிற்கு மிடமடைந்தங் கவர்களொடுங்
கோவலூர்க்கு, வீறுநாலங்கங்கடனைச்சூழப் புறப்பட்டான்
விரவா னோத்தத், தேறுமீ துயர்ஞான திருட்டியிற்ற் குக
முனியுந் தெரிந்தான் கோவ, லீறிலா வீரட்டத் தெம்மடித்
டிருவருளை யெண்ணி யேத்தி. (௪௪)

* தென்ன கேரளசோழ றொனுழுவர் சூழபுயர் தில்லைநீங்கி,
யுன்னுபே ரிகைமுதலைங் கருவிகளி னோசைதிசை யுறவே
சென்று, மின்னுசிவ புரத்தடைந்தெம்வீரட்டன் + சினகரத்

/ வீருத்தம் = வட்டம். * அல்லுறழங் கிரீவன் = சிவபிரான்.

[கிரீவம், கழுத்து.] + சினகரம் = கோயில்.

தை வியந்து தாழ்ந்து, தன்னிகரில் குகமுனிவன் றுளி
ணையை வேந்தரொடுந் தகையாற் போற்றி. (சகி)

* எம்பிரா னுலயத்துட் புக்குவிதி முறையிதைஞ்சி
யிமையோதோத்து, கும்பமுனி யன்னகுக முனியைநடு வு
யர்தவிசிற் குறித்திருத்தி, நிம்பமார் போந்தின்றார் நிருப
ரொடு பன்னிருதார் நிருபனுங்குச், செம்பொன னியின்ற
வரி யணைமீது வீற்றிருந்தான் தேவர் போற்ற. (சகூ)

* சீரிட்ட சதுர்முடிசே ரொருமுடியுஞ் செம்முகமுந் திக
ழ்முந்நான்கு, தாரிட்ட மணிமார்ப முதலுறுப்பு மொவ்
வொன்றாய்த் தமிழ்மு வேந்தர், நேரிட்டுப் பார்த்தெழிலி
னிலைகாண துவப்புவரி நிலைபுங் காண, தேரிட்ட கனதன
நம் மின்னார்க்கே நிலைக்குமென வெண்ணங் கொண்டார். ()

* கொண்டகுறிப் பிணையகத்திற் குகமுனிவ னறிந்துமகிழ்
கூர்ந்து நோக்கி, விண்டலத்தோர் விளம்புபுகழ் மூவேந்தர்
காளிந்த விடலைக் கன்பாய், மண்டலத்தை மும்முடியை
நரசிங்கப் பெயரையருள் வகைபோன் முன்னாட், கொண்
டதவச் சிறுமியரை விதிமுறையின் மணம்புரிந்துகொடுப்
பி ஒன்றான். (சகூ)

* அம்மொழிகேட் டடல்வேந்த ரகமகிழ்வுற் றருந்தவத்
தோ யகிலமீன்ற, செம்மொழிசேர் பெரியநா யகிபாக
னருடானே சேர்க்கு மன்றி, நம்மொழியாற் பயனென்னை
மாயினுநாங் குறித்தபடி நம்மூர் நண்ணி, வெம்மொழிய
சீறுமியரை வேந்தனுக்கு வதுவைசெய்க விதியினென்றார்

* பரியேறி வலழ்வருமிந் நாட்டைநடு நாடென்று பகர
மண்ணோர், கரியேறு மரியைநிகர் தெய்வீக புரத்தியெனக்
கழறி வில்லாக், கிரியேறு கரத்தண்ண றுடொழுது வேந்த
ரவர் கிளர்ந் துயர்ந்த, வரியேறித் தத்தநகர் புருந்தாரன்
னவனடுநா டாண்டிருந்தான். (கூ)

வேலு.

* எனவுரைத்திடுஞ்சுதனிணையடி
தனதனற்சுதன்றூழ்ந்துதெய்வீகனும்
வனிதைமாராமணந்ததுமோதெனக்
கனிவினோடுமுனிவன்கழறுமால்.

(ருக)

தெய்வீகராஜன் நாடுகொண்டசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ. ச. ச. உ.

உ

சிவமயம். *

தெய்வீகராஜன் மும்மணச்சருக்கம்.

க-வது-பதுமாவதி மணம்.

* அரசர்மூ வருமனித்த நடுநாட்டிற்றெய்வீகனைவுருக்கு,
முரசறைவித் திறைகொடுத்தோர் தோத்திரிப்ப +, முதத்
தினோடு மோங்குகோவம், பிரசமலர் வேணியன்† ஐங்
கரியமதை யியற்றுவித்துப் பெட்டினோடுஞ், சுரசமுகம்
வியக்குமாறாசியலையடைந்துரவோர்துதிக்க வாழ்ந்தான்.

* எண்டிசையும் புகழ்ந்தேத்தத் திருக்கோவ விறையருளா
லிவனீண்டெய்த, மண்மெலைக் கிறைவனங்கட் கணிகர்பாற்
றைவிகற்கும் வரத்தாற் பெற்ற, வொண்டொடிபத் மாவதி
க்குமணஞ்செயுநாட் குறித்துவழிபி னோலைதீட்டித், தெண்
டிரைசு முலகனைத்துந் தூதுவர்பா லனுப்பிரனி தெரி
வித்திட்டான்.

(உ)

* தன்னகரை யலங்கரிக்கப் பறையறைவித் தமைச்சர்
தமைத் தானைசூழ்ப், பொன்னகரைப் புறங்காணுங் கோவ
லூர்தனக்கேகிப் புராயில்சிக்க, மன்னவனை மணக்கோலம்

+ முதம் = சந்தோஷம். † கைங்கரியம் = தொண்டு.

* அரசியல்கூறு = படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, கப்பு, அரண், என்பன.

புரிவித்துக் சூகமுனியை மற்றுளோரை, யிந்நகர்க்கு முறையினொடு கொடுவருக வெனப்போக்க வேகினோ .(௩)

* அண்ணன்மகி டனக்குமண மென்றுபறை யறைந்திடு மவ் வமலேகேட்டோ, ஒண்ணரிய களிப்புடனே யந்நகர் பொன் னகர்நாணு மெழிலைக்காட்டச், சுண்ணமிளிர் சாந் தான்மா ளிகைபுதுக்கி யோவியங்க டிலங்கத்தீட்டி; விண் ணவர்நா டிரிஞ்சுகின்ற கொழுகடமை வேற்றரசர் வியக்க வீக்கி. (ச)

* தோரணமெங் கணுநரீட்டி விசித்திரகோ லங்கள்பல து லங்கத்தீட்டிப், பூரணகும் பங்கணிதைத் தெழிற்பசிய கா கிவின் புகைவிடுத்தங், கேரணிபல் விதங்களினு *லொப்ப னைசெய் தொப்பினையி லெழிலந்நாட்டோர், சீரணிகட் கழகிட்டுக் களிப்புவரி னொழுங்கிவரை தெரியாநின்றார்.

* கொங்கன்றன் வளமாடத் தணிக்கணிகள் குயிற்றுவித் துக் + குணிக்கைநார, சிங்கன்ற னெழிற்கேற்ற திருமண மண் டபமமைப்பித் தெய்துவோர்க, டங்கண்மனத் துவப் பவறு ரசநான்கு வகையுண்டி தரச்செய்வித்துப், பங்கயம் பைம் பரியோனைப் பார்த்தலிற்றை விகன்வரவி பங்த் திருந்தான். (சு)

வேறு.

* வென்றிமாறனு மிக்கவிற் சோழனு னன்றிமிக்கபன் னானில வேந்தரு *மன்றலார்ப்புரு பங்கண்டம் மாநகர்க் கன்றுதத்த நகரவிட் டண்ணினார். (உ)

வண்மைசேர்திருக் கோவற்கு மந்திர னொண்மையோ டெய்திக் கேரளனேவலர் லுண்மை சேர்க்கு மாமுனிக்குய்த்தன ரொண்மை சேருமம் மாமணவோலையே. (அ)

* ஒப்பனை = அவன்காரம் + குணிக்கை = வில்லையுடைய காரம்.

* கண்டமாமுனி வீரட்டக் கண்ணுத
லெண்டரும்மரு ளென்றுளத் தெண்ணினுன்
வண்டிகிண்டுறு பன்னிரு மாலையான்
கொண்ட நோன்பெனக் கூறுபகோவலார். (க)

* எண்ணருங் களிப்போடந் நகரொழி
னண்ணவாழ்மி நளிர்முலை யாரொடுஞ்
சுண்ணஞ்சாந்த நறுமலர் தூவியே
யண்ணன் முன்றிற்குழுமின ராடவர். (க0)

* ஒப்பிலாத தெய்வீகனும் பெண்ணைதோய்
தப்புலாஞ்சடை யண்ணலை வந்தித்தே
தப்பிலாவிடை கொண்டரண் சார்ந்தன
னிப்புவிக்க ணிமையவர் போற்றவே. (கக)

* ஈறிலாதமுநிவர்க ளேந்தல் பான்
மாறிலாதமர் மன்னவர் கோவலின்
வீறியன்புடன் மேவின ரன்னவர்
தேறலுண்டி தெவிட்ட வுண்டாரரோ. (கஉ)

* வேந்தர் மைந்தரும் வேதியர்மைந்தரும்
வாய்நீடுஞ்சீர் மணத்தணி செய்திட
வாய்ந்தபேரழ கோடு மவிரந்தன
னேந்துநான்கு முடியுடை யேந்தலே. (கங)

* வாரியேழு மதங்கொளெண் மாக்களும்
மாரியேழு மருவி யொலித்தென்
மூரி வாயிலினின்று முழங்கின
பேரிகைதுடி யாதிய +பேரியே. (கச)

* மங்கலத் துணாமாதர் சொலச்சா
ரொங்களின் னுறவாயென வேத்திட
வங்கணற்றவ ராசி சொலநர
சிங்கன் மெய்வதத்தேசியி னேறினான். (கரு)

* அவரவர்க் கியல்பாய நல்லூர்தியி
னிவர மெய்த்திருக் கோவலிகந்தவன்
கவர்தல் கொள்ளுளச் சேரன்கடி நகர்க்
கெவரு மேமத்தொ டண்ட வழிக்கொண்டான். (௧௬)

* அஞ்சி லோதியுமாட வரும்புல
னஞ்சி லோதியறிந்த வரும்புயம்
வஞ்சி வேயந்தவருங்கு ழீஇயண்மினார்
வஞ்சி ழீவந்தன் வளநகர்ப் பாங்கரின். (௧௭)

வேறு.

கேரளனுழையரால் வரவுகேட் டியர்
பாரின் மெய்மறந்திடுங் களிப்பிற் பார்த்திப
ராரொடு மூரொடுமளப் பிலங்களை
மாரொடு மெதிர்சென்று மன்னைக்கண்டனன். (௧௮)

மன்றலழ பன்னிரு மாலைமார்பினான்
வென்றியை யெழிலினை மிகவுங்கேட்டுளந்
ரன்றவற் காண்டலு மரிவைசெய்த நோன்
பென்றுமே லென்றுளத் தெண்ணி யேத்தினார். (௧௯)

விற்றொழின் முதலிய விளங்கத் தேர்ந்துள
கொற்ற நற்றைவிகக் குமரற்கன்பினு
லற்றமின்முக மனங்கறைந்து கொண்டு புக்
குற்றனன் மலை யன் மாதவர்களோடரண். (௨௦)

மடங்கலந் தவிசின் மேலிருத்தி மாதர்கண்
ழிடைந்து டிவண்கவரிகா லசைப்ப மேயபின்
னிடுமலைப் தீர்த்திடுமூப் பத்திரண் டிலக்கண
மீடந்தையைப் பாங்கரே விதியின் வைத்தரோ. (௨௧)

ஒன்னலராங் கரியொழிக்குஞ் சிங்கநேர்
மன்னவன்றன் மகள்வனப்புந் தைவிகன்
கன்னல்வே னாணுறுங் கவினுமந்தர
மன்னும்வின் மற்புய வலியுநோக்கினான். (௨௨)

அற்பொடு நோக்கியே யனைத்துந் தூக்கியே
யுற்பன மிஃதரி தெனவுவந்துயர்
முப்பொழு தறிபிரு காதிமோனதான்
விற்பன முனிவர்கள் வேள்வியாற்றிட.

(௨௬)

* ஐவகைக் கருவிதிக் கதிர்ப்ப வும்பர்நா
முய்வகைக் கீடமென வுளங்களிப்புறச்
செய்வகை திறம்புருச் செல்விதன்னையத்
தைவிகள் கரத்தினிற் சலத்தொடந்தனன்.

(௨௭)

திருமகட் சிவனருடி கிரியங்கரன்
மருவின போற்செழும் வஞ்சி மன்னவ
னருள்பது மாவதி யணங்கை வேட்டனன்
சுருதியின் விதிநர சிங்கத்தோன்றலே.

(௨௮)

தோன்றலுக் களித்தரு^{*}டோகைக்கன்பினு
லேன்றடி யேவல்செ யியற்கைமாதர்க
ளான்றவானுல கீணங்கனைய ராயிர
மீன்றிகழ் விழியை விருப்பி னீந்தனன்

(௨௯)

வேறு.

* கங்கைகரந்த மௌலியுடை வீரட்டேசன் கழனினைந்து
பொங்குகளிப் பாற்குகமுனிவன்முதலோராசிபுகன்றிடநல்
லங்கிவலம் வந்தமி மிதிப்பித்த கல்வான்சாவிநீகரி காட்டி.
யெங்கும் வாழ்த்தினெவிகளிப்ப விருந்தான்கண்ணி யுட
னேந்தல்.

(௩௦)

* வழுதிசேரன்களிப்புந்தைவிகன்மணக்கோல்முங்கண்டுள்,
'னிழுதை நிகர்த்தான் வளவன் முதலெவரு மந்தத் தகை
யானார், பழுதின்முவேந்தர்கடமக்கு முத்தல்வனாகும் பனந்
தாரான், வழுவினை ருயசந்தொடு தாம்பூல மாதி வழங்கின
னல்.

(௩௧)

| அம்மியென்பது, அம்மியென இடைகுறைந்தது. * கரி=சாக்ஷி.

டி-வநு காஞ்சனமலை கணம்.

* எவருங்குழீஇய பேரவையி னிருந்த மாற னெழுந்துகுக
னவிரும் பதத்தீவணங்கமுனியருள்கொண்முகம னறைந்
திடலு, நவையி லெனதுசிறு மிக்குநம்பி தனக்கு மணக்
காலந், தவறிலாதாய் குறியென்னக் குறித்தான் காலந்
தவத்தோனே. (௨௯)

* மொழிந்த வசனஞ் செவிவழியி னுளத்தி னிரம்பியம்
மொழியே, வழிந்தறென்ன மாறனுயர் சபையைநோச்சி
வரையனையீ, ரொழிந்த தீதுமற்றெம்மூர்மணத்திற்குறுக
வெனவுரைத்துப், பொழிந்த கருணை யங்கயற்கண் விழை
யுமதுரை புக்கனனல். (௩௦)

* அடைந்துகூட ளிறைவ னனையடியை வணங்கிப்பாற்
கடலைக், கூடைந்துவருந்தநதமைந்த சுதைதனக்கு மிறை
வன் கட்டியின், மிடைந்துகருகா டுருவ னெனவிளங்கு
மவற்கும், விளைமணத்தை, யடர்ந்த வுலகுக்கொற்றர்கள்
பா ளிருபந்தம் மினறிவித்தான். (௩௧)

* பின்புமாற னெஞ்ஞான்னு மாறாக்காமர் பிறங்குநக, ரன்
பின் மேலு மலங்கரிப்பித் தவிருமணி மண்டபமதனைத்,
தன்பின்னுறு வோரதிசயிக்கச் செய்வித்தடிசிற் சாலகஞ்
மின்பு மலிய வியற்றித் தெய்வீகன் வரவை யெதிர்பார்த்
தான். (௩௨)

* அளவிலாத சிறப்புளுற்றிச் செழியனவ் வாரிறுப்ப
விவண், வளமார்புயத்துத் தைவீக னிருந்தவாறு வசனிப்
பார், தளவரூரற் கிளவிபத்மா வதியோடவனுஞ் சலசையு
டன், துளவமார்ப னென்னும் வகைகரதவின்பந் துய்த்
தனனல். (௩௩)

பிருகுமுதலாமுனிவர்களும் பிறங்குகோவனின்றுகழிக்,
குருகியுற்ற வெல்லோரு முயர்ந்த சேரனகருறுங்கூர்,
பெருகுமுள்ளச் செழியன்முனர்ப்புபுகும்படியே மண

நிருப, மருகா துறுதல் கண்டெவருந் தமிழ் டடையவார்
வழுற்றார். (௧௪)

வேறு.

உற்றிட வார்வ மங்குவரி போன்றிடு
கொற்றவந்தம்மொடுங் குலவு தைவிகன்
பொற்றொடி யாடுளாடும் பொறையன் றானை
நெற்றிட விருடிய ரொடெழிக்கொண்டான். (௩௫)

* ஈண்டிய பல்லியஞ் செவியை யீர்க்கவுந்
தூண்டியதுகள்களெற் சூழ்ந்துபோர்க்கவும்
வேண்டியவிற்பங்க டுய்த்து மேவினார்
பாண்டியன் வளஞ்செறி நகரின் பாங்கரே. (௩௬)

சேரலனாதிய ரொடுந்தை வீகன்றன்
ஊர்புக வெழுந்தநல் லுரையைக் கேட்டுயர்
பார்பரி பாண்டியன் பழிப்பிறுனையோ
டேர்பெறப் புஞ்நதன நெதிர்கொ ளற்றோ (௩௭)

உயர்ந்தவ ருறுவோ லுலகத்தோர்களில்
வியந்தகொளா ருண்டோ விருதினாய்புகழ்
பயந்ததை வீகனைப் பரிவின்மாறனு
நயந்தெதிர் கொண்டன னகரத்தோடுமே. (௩௮)

வழுதியு மகிழ்வொடு வாகை டூர்பனைத்
தழுவிநற் குகமுனி தவத்தைப்போற்றியே
விழுமிய சேரனே முதலவேந்தர்க்குக்
கொழுமிய முகமனைக் கிளத்தி னானரோ. (௩௯)

* எத்திசையினுந் தனக்கினை யிலாததாய்ச்
சுத்தமா யுயர்ந்திடு துவாத சாந்தமாய்
நித்தனார்க் குறையுளாய் நிமித்தமாயுள
வித்தக மதுனாயிற் றிகாண்டுமேவினான். (௪௦)

வேறு.

* திங்கடன்குலத் துதித்திடுஞ் சுந்தரச் செவியன
பைங்கதிர்ப்படுபு பரிமிசைச் சதுர்முகி படைத்த
சிங்கவேற்றினைப் பரிவொடு கொண்டுசெல் கீர்ண்
யங்கண் மாநிலத் தறிஞரா லறைந்திடப் படுமோ.

* எந்தநாளினுஞ் சிறப்பிரியாத தோரிசைகொ
ளந்தமாநகர் ஓ னெள்ளலிலள்ளு பைம்பரியின்
வந்ததை விசுன்றனைக் கண்டோ ரகமுக மலர்ந்தா
நாந்தையே யிந்தவாறுங் வந்தனன் கொலோவென்று. ()

* உமையைச் செல்வியாய்ப் பெற்றுமன்னவ டனக்குலகத்
தமையளித்திட வளித்திடா வகையினுந் *சமழ்ப்புற்
றிமையவண்ண விவ்வாறுநு வெழ்தினன் கொல்லோ
கமைகொளங்கயற் கண்ணியாளிந்தகர் காண்பான். (சுந)

* அந்தநாளிறை மருகனுப் வந்துநம் மரசின்
முந்தவேண்டிலன் முத்தன மினைமண முடித்து
விந்தையாற் செய்தீவரசின்க்காணுவான்விரும்பி
யிந்தவாறும வானெய்தினன் கொலோவென்பார். (சச)

* சோமசுந்தர னுமிறை தொன்னகர் வீதி
யேமமாய்த் தூரகதத் திவர்ந்தெய்திய வியற்கை
நேமமால் விஞ்சையாதவி னேருமோ வென்பார்
காமமன்னுமிப் பரியின்மேலிவன் செல்தன்மைக்கே. (ரு)

* கங்கைவார்சடைக் கண்ணுத னம்முனோர் காண
வீங்கயத்தணிகினை மன்றல் விதிமுறை யடைந்தான்
சிங்கவேற்றுத் தெய்வீகனு நாமெலாந்தெரிய
விங்கதொத்த மன்றலுக் கெழுந்தன னெனவிசைப்பார். ()

தனித்த வேல்குறி யிடத்தியின் மகத்து மாதாங்கச்
சனித்ததன்மையும் பெயர்கொண்ட தன்மையுந் தரணிக்

கினித்ததன்மையு முழுகள்சேர்தன்மையு மேற்ப
மனித்தருக் கிவைவாய்க்குமோ வெனமன மதிப்பார். சஎ

* நான்முகத்தனோ பாற்றினாத் துயிலுநாற் கடலிற்
றான்முகத்த கார்வண்ணனோ விண்ணிறைதானோ
வேன்முகத்தனோ மாரனோ விவ்வுரு விரவி
யூன்முகத்த நாழுவப் பவந்தன னெனவுரைப்பார். (சஅ)

* கன்னிநாடு செய்தவங்கொ னற்குதிர் மதிமரபின்
மன்னிவந்தவர் தவங்கொலிக் காஞ்சனமாலை
தன்னை யீன்றவர் தவங்கொல் பாஞ்செய்த முன்றவங்கொ
லின்னகன்னிசெய் தவங்கொ லீண்டுவன் வந்ததென்பார்.

*பசுத்தமேகத்தின் மின்னல்போலிவன் செலும்பான்மை,
நசித்தநுண்ணரிடை நங்கையர் காண்டலு நளிவா, ரசைத்த
கொங்கைநற் கலையணி குழனெகிழ்நதலைய, நசைத்த சிந்
தைகொண் டோடிப்பின் றொடர்ந்துமெய்நலிவார். (ரு0)

* மங்களில் லவன் பரிமிசை வரச்சில மடவார்
தங்கண் மெய்மறந்துற் றனர்சாலவுஞ் சில்லோ
டொங்குண் காண்டலு மெமைக்கவர்ந்தேகின னிதயம்
பொங்கு டீநேயமோ *பூதரமோ வெணப்புகல்வார். (ருக)

* கழுதருந்த லுனீய ரிக்கரத்தனைக் காணும்
பழுதருஞ்சில மாதரார லட்சியம்பகர்ந்து
கெழுதரும் விழிக்கோலினுற் கிளர்புயத்தவன்ற
னெழுதரும்முரு விதய ட்பித்திகை யெழுதுவரால். (ரு௩)

*அண்ணல் வீதிவாய் வரும்வகை யறிந்துமுன்னடைந்தே
சண்ணஞ் சாந்துநன் மலர்சொரிந் தினியவை சொல்வார்
நண்ணுகாஞ்சன மாலையை நண்ணிவாழுதிடுவன்
நெண்ணருந் நிறையுவரியு ளடங்குமேந்திழையார். (ரு௩)

டீ நேயம்=நெய். * பூதரம்=மலை. † பித்திகை=சுவர்.

ஃ பிறந்தநாண்முதற் காணுருவிவனுருப் பெற்றி
மறந்தநாளொன்று வருங் கொலோ வராதுநாமண்ணி
ஶிறந்தநாளினு மீதலா விவனுடனில்லந்
துறந்துபோவதே துணிபென்பர் சிற்சிறோகையோ. (௫௪)

* றுவா டொதிர்கொள்ளு வாரொதிரி னின்றயர்கூத்
தாடுவார் வந்துகுகி யெனவிசை யுடனராகம்
பாடுவாருநுப்பார்த்துப் பார்த்தொசி பசுங்கொடி. போல்
வாடுவா'சவன் வரவறிந்திடும் பலமாதர். (௫௫)

ஃ என்றிவ்வாற தாய் மதுரையுள்ளோர் களிப்பெய்த
மன்றற் பன்னிரு மாலைமார்பனைக் கொடுவந்தான்
வென்றிமீனவன் விருப்புளங் கொண்டதான் மேவுந்
துன்றரண்டிகழ் கோபுரவாயிலின் சூழல். (௫௬)

வேறு.

ஃ எங்கூறல் வியநகளுர்ப்ப விமையவர் மலர்கரீர்ப்பச
சங்கையின் மகலா மாழ்த்தச்சரணமுடி சில்லோர்தாழ்த்த
மங்கையார் நடமாட்ட. + வண்டர்மங்கலங்கள் பாட.
விங்கித மெங்குமுட வெவர்களுந் புகழ் கொண்டாட. (௫௭)

ஃ ஷன்னியிற் பிறந்த தெய்வப் பரியினின் றிழிந்துவந்த
கன்னியருபசரிக்கக் கடிமனை யதனிற்புக்கான்
முன்னவள் சுகதையாய்மேவ முதல்வனுக் களித்தவோங்கள்
மன்னவுன் வேந்தர்போற்றி மதிக்குலத் துதித்தானோடும்.

ஃ சேரசெம்பியரைச் சேரன்செல்வியைச்சேர்ந்தோர்தம்மை
ச்சீர்பேறுங் குகனையாதிமுனிவரைச் செய்யகோவ
ஶாரிருந் தெய்தினோரை யுவப்பின்வந் திடும்ற்றோரை
மாரனேர் மாறனோங்கு மணமனைக்கழைத்துச்சென்றான். (௫௮)

* அவ்வவர்க்கியைந்த செம்பொ னாதனத்திருபபச்செய்தே
யெவ்வமில் பிருகைவேளா லெய்தருண் முனியையேத்தி

+ வண்டர் = மங்கலப்பாடகர்.

நவ்விநேர் நோக்கினுட்கு நரசிங்கன் நனக்குமன்றல்
செவ்விதிற் செய்கவென்று செழியனும் வணங்கிச்செப்பும்

* பிரசாபத்தியமணத்தை விதிப்படி பிருகேயாதி
சிரசா னு முனிவ. ராற்றத் தெய்வீகனுமாடி
முரசான கங்களார்ப்ப முதல்வனா லயமுன் னெய்திப
பரசாங்கை உண்ணலம்மை பதமலர் பரசிச்சாரந்தான். கூக

* மதிக்குலக் கன்னிதன்னை மன்னு மஞ்சனத் தானாட்டி
நிதிக்குலத்தி யற்றுவித்த நிகரில்புணினங்கண் மாட்டிப
பதிக்குலப் பிலதாயென்றும் வாழ்கவென் றுணாபாராட்டி
விதிக்குலப் பிலதாய் வேட்கும் வயின்வைத்தார் வியன்சி
மாட்டி. (கூஉ)

* தொழத்தகு நரசிங்கன் றேகைபால் வதுவைக்குற்றா
னிழைத்தநற் றவமுருக் கொண்டெய்தியவாற தேய்ப்பத்
தழைத்தநற் றவத்தோர் மன்றற் சடங்கியற் றிடநல்லன்பு
துழைத்த வுள்ளத்தானார் குவலயத்துள்ளாரொல்லாம். ()

வேறு.

கூஞ்சின மாலையாங்க வின்செய்தன் கூதைப்
பூஞ்சினைக் கொடியினைப் பொன்னெ டந்தனன்
வாஞ்சையால் வைகையந்துறைவன் வாய்ந்திடு
நாஞ்சிலம் புரிசைசூ ணகரத்தானுக்கே. (கூச)

* ஓய்ந்திடு புலத்தர்செ யங்கி யோங்கவுஞ்
சாய்ந்திடு வமரர்தஞ் சரீரம் வீங்கவுங்
தாய்ந்திடு செறுநர்கள் கண்ணியேங்கவுந்
தேய்ந்திடு துசப்பின் X மா வுள்ளந்தேங்கவும். (கூரு)

* மங்கலதுந்துபி வாரி யார்க்கவு
டிங்கைய ருண்ணிறை மறந்துநோக்கவு

மங்கண னருளிதென் றையர்பார்க்கவு
மங்கணன்னி மித்தங்களனந்த மொக்கவும். (சுசு)

* மின்னிகர் வடிவினாள் வேய்மென் றோளினாள்
பொன்னின்மலைப் பெயர்பொருந்தி னாள்களத்
துன்னிவீ ரட்டன்று ஞாயர்தை வீகனா
மன்னன் மங்கலத்தினுண் வயங்கப்பூட்டினான். (சுஎ)

* எங்கணு மலர்மழை யிறைப்பவானவ
ரொங்கணும் வாழ்த்தொழி யிசைப்பவந்தன
ரொங்கணு மங்கல மிசைப்ப வேழையா
ரொங்கணு முகமனை யிசைப்பயாருமே. (சுஅ)

* மின்னிலோ டெழிவி* வித்தரும்க் கானக
தன்னிவித்தில மழைசொரியுந் தன்மையிற்
கன்னிபொ டேந்தலுங் கடக்கைகளால்
வன்னியிற்பூம் பொரிவழங்கி னானரோ. (சுசு)

* முருந்துறழ் நகையின் கான்முளரிப் போகினைத்
றிருந்துகை முளரியி னேந்தநீண்டியே
கருஞ்சிலை யம்மிமேல் வைத்துக்காதலோ
டருந்ததி யந்தரத்தவட்டுக் காட்டினான். (எ௦)

* இன்னண மணஞ்சிவா கமத்தியற்றிறந்
கன்னிபொ டண்ணலுங் கவினல் காய்மழுத்
துன்னுகை யிறைமுனந் தோகை தன்னிவேட்
டன்னபான்மைத் தெனவறைவர் யாருமே. (எக)

* வழிநிறச் சோடச தானமாரிபோன்
முழுதுணர் லோர்க்குமுன்னவாவின் முன்னியிற்
திழுதுறு நாலுணி வெவர்க்கு நல்கிப்பின்
பழுதுறு குகமுனி பதம்பராவியே. (எஉ)

க-வது சண்பகமாலே மணம்.

* ஐயவீவ் விருமண மமைந்தவாறுபோற்
செய்யபொன்னிச் செழுநாடன் செல்விக்ஞந்
துய்யுமீனார் மணத்தினஞ் சொல்லுகென்றன்
வையயிலுக்கிரன் மரபின் மன்னனே. (எஃ)

* குகமுனி வதுவைநாள் குறித்துக் கூறக்கேட-
டகமகிழ் வுடன்மணிச சோழனம் மன்றல்
புகுமெவர்களும் வரப்புகன்று நீங்கிமா
மகமிவர் குடநதைபால் வந்து சார்ந்தனன். (எசு)

வேறு.

* பொங்குறு களிப்பின் முன்னர்ப் புரிமுண மிரண்டினுக்கு
மங்கவர் செய்தவாற்றிற் பதின்மடங் கதிகமாகத்.
துங்கநாடுனே வானிற் சூழ்மனை சிறப்பித்தியார்க்கு
மங்கலவோலைதீட்டி மாநிலத்துணர்த்தவெண்ணி. (எரு)

* ஒற்றர்களிடத்துப்போக்கி யுவப்புடன் கிளைகளோடு
செற்றமில் குணத்தின்மிக்க செம்பியன் நென்றலெய்து
மற்றநோக் டகிரதமென்ன விருந்தன னப்பாற்றென்ற
மீற்றநன்னிரு பங்கண்டாரனை வருமுவகை பூததார். (எசு)

* குகமுனி பிருகேயாதி முனிவருங் கோவலூர்நின்
றகமகிழ் வுடனேவந்தோ ரனைவருங் குடகின்கோவு
நிகரிலங்க யற்கணம்மை நிமலன்றாள் பணிந்துவிண்ணை
நகுதரு பொன்னிராட்டுக் கெழுந்திடு நன்மைபூண்டார். (இ)

வேறு.

அரிதினிற் பாண்டிய னளித்தநங்கைக்கும்
பரிவுடன் மலையமான் பயந்தசெல் விக்ஞந்
தெரிவையர் முதற்பல சீர்களுங்கொடுத்
தரிவையர் தம்மைக் * கஞ்சிகையிலாக்கியே. (எஅ)

† இரதம் = மாமரம்.

* கஞ்சிகை = ரெத்தினச்சிவிகை.

* ஈரிரு மௌவியர்னெழிற் கெழிற்செய்து
சீரியல் பைம்பரி மிசையிற் சேர்த்துமேற்
பேரிகைமுதற்புல பீலியார்ப்பநற்
சாரிகொள் பரியினிற் றுனுமேறினான். (எசு)

* ஏவருமிறையிரு தாளையேத்திமேற்
றேவரும்பணி திருவாலவா யொரீஇ
யோவருங்களிப்புட னீண்டி யொன்றினா
பூவரும்பெழிற் பொழிற் பொன்னிநாட்டரோ. (அ௦)

* + கோதுக ளேழின்றிக் குறைவில் செல்வமே
யாதியா X மறுவகை யமைதிநோக்கியே
காதல்கொ ளெவரொடுங் காளைமேவுத
அதுவரோடிமுன் செல்லினார்களே. (அ௧)

* கேட்டலு மாலுளங் கிளர்ந்து தைவிக
னாட்டு முன்னமே நணுகிக்கொண்டுபுக்
கிட்டு பரிசனார் சூழவெய்தினான்
றோட்டணி மகடவந் தோன்றிற் றின்றென்றே. (அ௨)

* தகறரு மிரண்டுமின் னனையர் தம்மொடும்
புகர்பெளத்திரன் னெளல் புகுதல் காண்டலு
நகருளோர் களிப்பலை நானமாடியே
புகழ்வன வெமானனி புகலற்பாலவோ. (அ௩)

* மாயனோ குமரனோ மாயன் மாமனச்
சேயனோ ஷந்தியிற் சேயனோ வெனத்
தாயன கருணையோ டியாருந் சாற்றினார்
மேயசீர் நான்முடி வேந்தன் றன்னையே. (அ௪)

+ கோதுகள் ஏழு = (நாட்டின்) குற்றங்கள் ஷாவன; தோட்டியர், கள்வர், யானை, பன்றி, விட்டில், கிள்ளை, பெருமழை என்பனவாம்
X அறுவகை அமைதி = (நாட்டின்) அமைதி ஆறுவன; செல்வம், விளைநிலம், செங்கோல், நோயின்மை, வளம், குறும்பின்மை என்பனவாம்.

* கற்பினுக்கணிகல மாகுங்கன்னிய
 ரற்புத வுளம்பெரி தயர்ந்து தேறிடிற்
 பொற்புடை மற்றைய பூவைமார்பட்ட
 விற்பனவேட்கையை விளம்பலாகுமோ. (அரு)

* விடந்தைகண் டத்தன்சீர் மேவுவோனைக்கண்
 டுந்தையை நம்பெறு வோமென் றுன்னியே
 குடந்தைமா நகரினிற் குலாவுகின்றபன்
 மடந்தைய ராடவர் தொடர்ந்து மல்கினார். (அசு)

* வாய்ந்தசீ ருடைமணிச் சோழன் மா மனைக்
 கேய்ந்தசீர்த் தைவிக னெடுங்கொண் டெய்தினு
 னாய்ந்தசீர்க் குகபிரு காதி மாதவர்
 தோய்ந்தசீ ரிறைவர் தோகையர்மற் றியாராயும். (அள)

* அவரவர்க் கேய்ந்தபொன்னு தனத்தினி
 விவரமங் கலமனை யிருத்தி*நேரிய
 னவமலி மணவிதி நடத்து மின்னென்றான்
 றவமலி முனிவரர் சடங்கியற்றினார். (அஅ)

நண்பகங்கொண் டிருமன்னர் நல்கிய
 பண்பெனப் புலிக்கொடிப் பார்த்திபன்றவ
 சண்பகமாலையைத் தந்தனன் பொனோ
 டெண்புகா வலிநர சிங்கவேந்தற்கே. (அசு)

* கொண்டகோமங்கல நாளைக் கைக்கொடு
 விண்டல மகிழ்விய னழலின் முன்னோ
 பீயண்டிசை யோருமேத் தெடுப்பவிக்கினு
 னொண்டொடிக் கெம்மிறை தானையுன்னியே. (கூ0)

* இருமணங் களுக்குமே லீரைந்தாம்வகை
 யொருமணஞ் சிறப்பினோ நற்றிச்செல்வியைக்

கருமணந்தோய்வுறாக் காளையைக்கண்டே
மருமண மலர்ப்புய மால்களித்தனன்.

(கக)

*செம்பியனற்றவச் சிறப்பின் வந்ததோர்
வம்பணி சண்பக மாலை தன்னையிங்
கும்பரில் வேட்டன னுயர்வுபூண்டன
னிம்பரி விவனிக ரில்லையென்றரோ.

(ககஉ)

எம்முடி யரசரு மிறைஞ்சு தாளுடை
மும்முடி யரசரு முனைவுன் முன்றருந்
தம்முடி மூன்றெனத் தந்துமேம்பட்டார்
செம்முடிச் சதுரற்குச் செல்வியாராயும்.

(ககங)

முத்தழ லுடன்சீதூர் முடிகொணன்மறை
யத்தனே வென்னமு வரசர் தந்திடுந்
தத்தையர் தம்மொடு மொளி தம்மொடும்
வித்தகத் தைவிசன் விளங்கினுனரோ.

(ககச)

வான்முதல் வணங்கலால் †வசுதை போற்றலாற
றேன்புனா சொல்லினும் செறுநர்த் தேய்த்தலா
னன்முடி யரசனென் றகன்ற ஞாலமேற்
றன்முடியாதுயர் சதுருற்றானரோ.

(ககரு)

* இவ்விய லேந்தறா நெவரும் போற்றவே
செவ்விய குடந்தையிற் Xசெல்லறீர்ந்திருந்
தவ்வியந்தவிர் திருக்கோவ லண்ணுறத்
தவ்விய நரீசிங்கன் செப்பினுனன்றே.

(ககஸ)

* சோழனுந் தன்றவத் தோகைக்கும்மிரு
மாயையுண் கண்ணியர் தமக்கும் வண்மையா
நீழீழமோ டணிகளு மேவன் மாதருந்
தாழ்விலா தளித்தனன் மேன்மை தங்கவே.

(கக௭)

† வசுதை = பூமி.

செல்லல் = துன்பம். * ஈழம் = பொன்.

* செகம்பணி தைவிகன் றெரிவைமா ரோடீங்
 குகன்பிரு காதியாங் குரவரைப்பணிந்
 துகந்துவீரட்டன்றா ஞன்ன மாமிசைத்
 திகழ்ந்தனன் மாதருஞ் சிவிகைமேற் கொண்டார். (க௮)

* தானையங் கடலுடன் றலைவர் மூவருஞ்
 சோனையங் கடல்முகில் சொரிந்த பான்மையி
 னேனையர்க் கிருநிதி யீய்ந்தெழுந்தன
 ரானக மதிரத்தை விகனையண்ணியே. (க௯)

* ஆரணன் றருபிரு காதி மாதவர்
 வாரணி கொங்கை மங்கையர்க ளாடவ
 ரோணிகோவனின் றெய்தினோ லொஞ்
 சீரணிந் தெழுந்தனர் + சேதியுட் கொண்டே. (௧00)

* மடந்தையர் புலவரந் தணர்கள் வாழ்த்தவுந்
 தொடர்ந்து பல்லோரொநிர் துதைந்துபோற்றவுந்
 கடந்துநற் குடந்தையை யெவருங்காதலோ
 டடைந்து தில்லையி விறையடியை யேத்தினார். (௧0௧)

அதுபோழு தங்கணின் றகன்று கோவலின்
 மதகசத் தரசரோ டினிது மன்னினான்
 சதுர்கொளுகத்த X சாமந்த ராகியோ
 ரொநிற்கொள வஞ்சிய ராய்ந்த வேந்தலே. (௧0௨)

மூவர சர்கடரு மூன்று மாதரோ
 டேவருஞ் சூழவந் தெய்துமேறனைக்
 கோவலு ளோரொலாங் கோக்கன் றென்னவே
 யாவலோ டெதிரடைந் தகங்குழைத்தனர். (௧0௩)

வேறு.

* வணங்கினு ளொழுந்துமணங் கொண்டபரிமேல்வருமிறை

யெழிற் கெழில்வாய்ந்த, வணங்கினார் மூவர்தம்மையுங்
கண்டா ரகமசிமுத்தியுங்கண்டா, ரிணங்கிரா றுடலையுடன்
வெறுத்தார் மூவேந்தல்போ வெய்திலமென்று, பிணங்கி
னார் களித்தார் கோவன் மாநகரில் பிறந்திடு பெருமையை
யெண்ணி. (க௦௪)

* தப்பிலா தென்றுமுய ரிராமேசற் சாண~~ன்~~ நீரினாட்டி,
யொப்பிலாத்திலலை தரிசித்துக் கோவலுற்ற தாலொரு நர
சிங்க, வப்பெய ருநீ இமும் முடியை மூவரச ரரிவையர்
மூவரைப்பெறலா, ழிப்புவிடக் கண்ணன் நியாண்டிமிங்
கிவனே ரொருவரு மிலையென விசைத்தார். (க௦௫)

* எம்பிரா னெஃகம் வந்தது மகத்தி லெழிற்பரி மிசை
வியப் புடனித், தம்பிரான்னெழுந்த வதுமுடிநான்கு தரிப்ப
தற் கேய்த்ததன்மையது, மிம்பரின் முதன்மூவரசர் கன்னி
யரோ டெய்திய வீதுங்காணியல்பா, லும்பர்கணம்போற்
பெற்றிலர்நோக்கிற் குயர்வென்றா ரந்நகருள்ளார். (க௦௬)

* இப்படியனந்தவித மெடுத்தியாரு^{ள்} மிசைத்தசொற் கேட்
டகங்களித்தா, னெப்படி களிணுமீடி லாவலியுஞ்ஞெல்வமு
மெய்து தைவிகன், மைப்படிகண்ணி பெரியநாயகியை
வாமபாகத்தினில்வைத்த, வொப்பிலாவி^ரட்டேச னம்பால்
வைத்திடு மருளீ தெனவுன்னி. (க௦௭)

* பராவிருங் களிப்போ டியாவருஞ்சூழப் பாவையர் மூவ
ரோ டண்ணல், தராவரும் பெண்ணைசூழ் திருக்கோவற்
றற்பரத்தெம் மிறையோடு, மிராவருமைம் பாலம்மைதாள்
பழிச்சி யிமையவர் புகழ்ந்திடப் புகுந்தான், விராவருந்
தமிழ்மூ வேந்தர்கள் குழுவோ டெழிலரண் விழைவுடன்
மாதோ. (க௦௮)

* புகுந்ததெய்வீக னேவருந் தேவர் மருந்தெனப்போனக
மருந்த, வுகந்தளித் தரிவைமாரொடுங் களித்தா னொப்பில்

விரட்டன்று ஞன்னி, மிகுந்தபேரன் பான்முவரசருந் தம
மிட றருசதுர்விததளத்தைத், திகழ்ந்ததுண்மதி சேரமைச
சர் மூவரைநற்றிருமரு கனுக்களித்துப்பிள். (க௦௬)

* சிவபுரத்திறைவனிறைவிதாள் பணிந்துதிரு வருள்பெற்
று நற்குகமர், தவன்விடையுங் கொண்டவ ணைரிஇத்தத்
தந்தனிநகர் சென்றுசார்ந்தனராற், றுவனுசப்பேழைமூவர்
தம்பேறுந் தோன்றறை விகன்மெய்ச் சீரு, நவமுறப்புந்
ழந்து பேசியுட் கருத்தை நாஞ்சிஞ்சுழ் கோவல்பானல்கி.

x ஆவலோடரசர் மூவருமளித்தவ நகசுந்தரன் சுருணைச்
னோவலில் சமயதந்திரன்முதலா முயர்மதியமச்சர்க்குழ,
மாவலங்கொண்ட தனிநடு நாட்டை வரிச்சயிற் புரந்துவீந்
தனனாற், கோவலெம் பெருமான் றிருவருள் கொண்டு
குலவிய சதுர்முடி கொண்டோன். (கக௧)

வேறு.

புவிமுதனையசீர் பொருந்துகோவலிற்
றவமுடை யவர்மறை யவர்மெய்ச்சை வரை
யவமறப் பரித்துல களித்துவைகினான்
சுவலயந்தொழ நரசிங்கன் கோவினால். (கக௨)

வேறு.

அருணகாந்திகொள் ட்பேரத்தெய் விகனாடரிய
கருணையார் திருக்கோவ லெங்கண்ணுத லருளாற்
செருவிற்காரண்ட சிற்றவல் லாராசச் சிந்தை
வெருவவிட்டிய காதையும் விளம்புதுங் கேண்மோ. (கக௩)

தெய்விகராஜன் மும்மணச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆச. இஃது.

காரண்டவல்லூரர் வதைச்சருக்கம்.

* கோவன் மாநக ருறைந்துநல் லரசிதைகொண்டு
மேவலார் தொழப் பரமத மாழ்குற விரிந்து
பாவலார்புகழ் சைவம்வாழ் வுறச்சிவற் பரவிக்
காவல்செய்துவாழ்ந் தனனுயர்கவி பெளத்திரனே. (க)

* முன்னமே சொற்ற கீரண்டவல் லூரரான் முதிய
சொன்னநாட்டின்வா ழிந்திரன் முதலிய சுரரு
மன்னருந்தவ மியற்றிடு மாதவர் குழாமு
மின்னலுற்றுயர் குமரவே ளுனாபுளத் தெண்ணி. (2-1)

* அற்ற மீதெனவ ரக்கரை முருங்குமக் கால
நற்றவத்தினுற் றெளிந்துமால் கோவலை நண்ணிக்
கற்றுணர்ந்தவர் பரவிடு சிவபிரான் கழலை
யுற்றுவந்துநின் னும்பரு முனிவரு மோர்ந்தே. (ங)

* அந்தகன்றனை முருக்கியு மருந்தியு மாலம்
முன்னுமுப்புர மெரித்துமுத் தெறிதினைப் பாவை
வந்திடுஞ்சலந் தரற்கொன்று மெம்மனோர் வாணுட்
டந்திடும்பர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (ச)

* கோரலுபங்க டரித்தெமர் பகைவர்தங் கொற்றம்
ஐரமோடுதாக் கியுமுயர் மிருகண்டு புதல்வர்
சாருமந்தகற் சாடியுந் தமிழர்க டமக்கா
தாரமாம்பர சிவவெமைப்புரந்தரு டருவாய். (ஞ)

* கங்கைவேணிய திகம்பர பரசுறு கரத்த
மங்கையாமுமை பாகத்த மாதவர் கரியாய்
திங்கடங்குறு சிரத்தநற் நீர்த்தவீரட்ட
சங்க ராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (ஈ)

* சிங்கமாழக னாதியாந் தெவ்வரைச் செருவீந்
பங்கமேபுரிந் தயன்முதற் பண்ணவர் தம்ழைத்
துங்கமெய்திடப் புரந்தரு யேவவற்பெற்ற
சங்கரா பரசிவ வெமைப் புரந்தரு டருவாய். (எ)

* சங்கமேதிநற் சக்கரந் தரித்திடு நார
சிங்கமாயவற் றோபமாக்கிழித்தவன் சேய்த
னங்கமாரொரிக் கவிர்விருந் திட்டவீ ரட்ட
சங்கராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (அ)

* பொங்கராவணி புண்ணிய புண்ணியர்ப்போற்று
மங்கனாவிறன் மேருவில் லவிருநு கரத்துத்
தங்கவேவளைத் திட்டவீ ரட்டநற் றகைசால்
சங்கராபர சிவவெமைப்புரந்தரு டருவாய். (ஆ)

துங்கமார்த்திடு சுருதியை யருளியச்சுருதி
தங்கு முட்பொரு ளினைச்சிவா சமத்தினுற்சால்
வெங்குளோர்களு முணர்வுற விரித்தரு ளிசசெய்
சங்கராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (க௦)

சுகாற்றமார்தவல் லாரகா ரண்டர்தங் கொடுமை
சற்றுந்தாங்கிலே மவனாநின் சொற்படி சாடிப்
பற்றுநின்கழற் குற்றிடு மெமைப்பரிந் தளியா
துற்றுவாழ்வையேல் வேறியா ருளாளிப்பவளே. (க௧)

*என்றுவேண்டலும் வீரட்ட விறைதிரு வருளான்
மன்றல்வாகைத் தைவிக நரசிங்கத்தின் மாட்டி
நன்றுநீர்சென்று துங்குறை நவின்றவற் கொடுநாட்
டுன்றுதும்பகை தடிந்திடு வீனொனச் சொற்றான். (க௨)

* சொற்றகாலையிற் பண்ணவர் விண்ணவர் துகடர்
பொற்றை யண்ணா டொழுதவன் விடைகொடு போந்து
கற்றையஞ்சடைக் குகமுனி யெம்பரற் கண்ணி
புற்றவப்பெருங் கோலங்கண் வெப்புடன் றொழுதார். (க)

* தொழுது நின்றவர் தூயவன் விழித்திடா மையினு
லழுத கண்ணின றாயிந்த முனிவனை யழைப்பிற்
பழுதுறுங்கொலென் றெண்ணியே பணித்தனர் நின்றார்
வழுவறுங் குகன் மனத்திவர் வரவினை மதித்தான். (கச)

* மனத்தி லுன்னினுன் விழித்தவர்ப் பார்த்துமாண் பினிர்
நும, மினத்தொ டண்டுவந் தெய்திய நென்கொலென்
றியம்பத்த தனத்தினுலுய ரிந்திரன் முதலியோர் தாழ்த்து,
சினத்தினீங்கிய முனிவர்க்கு நிகழ்ந்தன செப்பி. (கரு)

* அன்னவன்றனை யழைத்தனர் கொண்டதெய்விக
மன்னவன்றிக முவைக்கணுற்றசிகள் வழங்க
மின்னுவேலினு னெழுந்தவர்ப் பரவியெவ் வேறு
துன்னுமர்சன மீந்துயர் தந்தையைத் தொழுதான் (கசு)

* இந்திரன்முத லந்தரத் தவருமிந் தணிந்த
சுந்தவேணியன் றனையகத திருத்தருந் தவரு
மெநதை யீண்டுவந் திடுதற்கே தியாதென வினவச்
சந்ததந்தவர் வந்தனை செயுமுனி சாற்றும். (கசு)

* பாவமேசெயுங் + கரண்டவல் லூரராத் படரை
யோவலின்றி யீண்டுற்றிடு கோவலி னுற்றெம்
மாவியன்னவர் புகழ்ந்திட வன்னவ னின்பான்
மேவிபன்னரை வென்றிசெப் கென்றனன் விறலோய். கஅ

வேறு.

* சிவபிரான் திருவாக்கைச் சிரந்தரித்துச் செயவேண்
டு மெனுந்திறத்தூற், பவமியற்று வோரையழித் திடலா
சர்க் கியைந்தலுயர் பண்பினுநற், நவமுடையா ரிட்டபண்.
தனையுமவர் குறைநீக்கு தனையுஞ்செய்த, லவமிலா நின்
போல் வாரகடனாதலா னெழுந்தவ்வகரர்க்கொல்வாய். (கக)

+ காரண்டன் என்பது கரண்டன் எனக் குறுகியது.

* எனவுரைக்குந் தனதுபிதாமன முவப்பத் தைவீக னி
சைப்பான் யாருஞ், சினவுரைக்கு நலிந்திரிய மவ்வகரர்
வந்த வகைசெப்பு கென்றான், வினவுரைக்குச் சதக்கிருது
விள்ளுவான் வள்ளன்முகம் விரும்பினோக்கிக், கனவுரைக்கு
ம் பழநின்ற கண்டகர்தம் வரலாற்றைக் கருத்திலுன்னி. ()

* வன்கால தேயர்குல சூரிய சக்கர னிரண்டு மதலைவே
ண்டி, முன்காலந்தவம்புரிந்து முண்டகத்தோ னுரைப்படி
மொய் யிரண்டரக்கர், மின்கால விடமனை யகன்னியரைக்
கூடிமிருகண்டின் சாபப், பின்காலங் கழிக்கவரும் பிரம
சாரிய ரிரண்டுபேர்கடம்மை (உக)

* ஸ்ச்சிரத்தை யுடையவலிக் காரண்ட வசுரனென்று
முழுத்தவென்றி, வச்சிரத்தை நிகர்த்தபுய வல்லுரனென்
றுமிரு மைந்தர் தம்மை, நச்சிரத்தை யுடன்பெற்று னவ்
விருவர் தம்வலியு நவிறற்க்கேண்மோ, கச்சிரத்தை வணக்
கிவில்லாய்க் கையேற்றோன் செய்யேற்றங்கலங்கிலாதோம்.

* அந்தவிரண் டசுரர் தவம் புரியவயன் வந்துவர மளித்
து வாற்று, லிந்தவுல கென்றனுல கெங்கணுந்தம் வலிநாட்
டி யிடையூறுட்டி, விந்தையுள நிதியீட்டித் தம்மினத்தோ
ர் கலோக்கூட்டி விழைந்துண்டாட்டி, நந்தலிலா திருக்கின்
றார் கடல்விடமும் வடவனலு நடுங்கு நீரார். (உங)

* அன்னார்கள் செயங்குறும்பால் வேள்வியொடு தலமி
நாந்தா ரந்தணைர், பொன்னுடென் றுரைபரட்டி மென்னுடு
கன்னுடாய்ப் போகத்தேவ, றெந்நாடு புகுவோமென் றெ
னைக்கேட்பவித்துயர்போ லெய்துந்தோறு, முன்னுடு மிட
மடைவோ மென்றயனோ டிறைகைலை முந்தினோமே.(உச)

* ஆங்கரணப்பரவி யெங்கள் குறைகூறத் தயைகூர்ந்
தெம் மண்ணல்கூறுந், தீங்குடைய வசுரகுல விருத்தியுங்
கூளாற் பண்ணிசுதைந்ததுன்னி, யோங்குவெள்ளி சூரபன்மா

முதலோருண்டாம் படிசெய்தொப்பிறுன்பை, நீங்களடையப் புரிந்தகாலத்துப் பிருகுமுனி பெஞ்சிரங்கி. (உரு)

* பார்க்கவணை நோக்கியுன்கால் வழியிலவர் நசித்திகு படியோரும்ப, நோக்கமுறப் பலநாண்முன் புரிவித்த பவங்களுக்கு நெழில்சேர் மேனித், தீர்க்கவொளி கெடப்படரை பெய்திகு வென்றுநனி சிறிச்சொற்றான், சீர்க்கோள் பொன்னேரகத்தென்னைக் குமரனிற்பஞ் சாக்கரத்தைத் தெரியச்செய்தோன். (உசு)

* அவ்வுரைகேட் டிடும்வெள்ளி நடுநெங்கியவனடியை முடியினாக்கிச், செவ்வுரையேத் துறமகிழ்ந்து *தன்பெயரு X மகன்பெயருஞ் சிறப்பினீந்து, தெவ்விழிக்க வீருங்குமரன் றிருவருளான் மெய்த்துயரந் தீர்த்தோர்மைந்த, நெவ்வமறவன லளித்திட்டவன் சுதனி லசுரர்கெட வியற்று விப்பாய். (உஎ)

* என்று பிருகுரைத்த படிபுகரவனுங் குமர னருளெய்தி மேனி, துன்று துயரது தவிர்ந்தோர் சுதனளித்தங்கவனடியைச் சூழவிட்டான், குன்றுதனி லப்பிதல்வன் குகன்பெயர்வாய்ந் தவன்பாலே குலவகின்றான், வென்றியவனாற் பெறுகென் நெங்களைபுங் குழகன் பான் மேவச் சொற்றான். (உஅ)

* அரனுரைத்த படிவேளி னடிபணிந்தங் கறையவண்ண லருள்வானுத்தம், + பரர்கடமைக்கெடுவிப்பேனென்று வேலோச்சி யருட்பாங்கிருந்த, வரகுமாமுனியை யிதூதரித்தவிடமகஞ்செயங்குவருவேனென்றான், செருந்தமைத்தேய்ப்பதற்குச் சேனாதிபதியாகு மெங்கள் 0 சேந்தன்.()

* தன்பெயர்=பிருகு என்னும் பெயர்.

X மகன்பெயர்=கவி என்னும் பெயர்.

+ பரர்=பகைவர். 0 சேந்தன்=கப்பிரமணியக்கடவுள்.

* வேல்தரித்த விவணிந்தக் குகமுனியா முனதுபிதா
விரும்பி நோக்கிற், சேல்தரித்த வுமைபாகத் திறைவீரட்
டேசனருட் செயலும் பெற்று, மால்தரித்த சிந்தைதீர்ந்
தியாங்களுயப் பிருகுவினல் வளர்த்தசெந்தீக், கால்தரித்த
வலிவனப்பு முடையனாய் நீதோன்றக் காணுற்றோமே. ()

* அன்முதலிது காறு மிகழ்நீங்கும் புகழோங்கு மா
சர் மூவர், வென்றிகணன் மௌலிக ண்டரிவையர் கண்
மூன்றாக விடலைசீய, நென்றுபெயர் கொண்டவைகண்
டோந்தகுவ ரிருவரைக்கொன் றெங்களுக்கு, நன்றிதந்
துன்புய வாகை மிலைச் சிவரக்காண்பதற்கு நச்சினோமே. ()

* இனையபல வுரையெடுத்துப் புரையில் சதக் கிருது
ரைப்ப வேந்தன்மேரு, வனையதோள் குலங்காக்கு வினை
வென்றோனருள் வலியுங் வசுரர்த்தேய்த்துக், னனையளித்
தாரகலத்தோய் புரிந்தளிக்கும் யான்றுணைக்கந ரணனு
மாவேன், றினையுளவு மயிர்ப்பின்றி யேகுமென்று னிகலி
னர சிங்கமென்றான். (௩௨)

வேறு.

அயன்முதற சுரர்களங் ககன்றபின்னரு
மியல்பினி லுள்ள பூவுலக மெங்கணும்
பாசில்பவ றோவரும் பயத்தின் வாடினார்
தயவறவ் வசுரர் கடணப் பில்வாதையால். (௩௩)

முனிவரு மனித்தரு முடிவி றுனவர்
நன்வருங் கொடுமையை நலிப்பத் தைவிகன்
முனிவளர் கோவலிற் சார்ந்தவன் முனங்
கனிவொடு முறைபல கழறி னாரரோ. (௩௪)

கூறுமம் முறைகளுங் கொண்டுதைவிக
றைணி சடையினு னடியர்க் கன்புசெய்
தேறிய குணத்தினு னிகலி னார்களை
மீறிய சினத்தினுன் விட்ட வுன்னினுன். (௩௫)

வேறு.

தந்தை மாதவக் குகமுனி தாடொழு தவிரு
மிந்துவேணிய னேவலின் படியமர்க் கெழுந்தான்
சந்தனசல மனையதோட் பன்னிரு தாரான்
முந்து காரண்ட வல்லூரர்க் கொல்லுற முன்தே. * (௩௬)

முனிந்து தானையங் கடலெழ மொழிந்தமைச சர்கட்குக்
கனிந்த கம்மிறை வீரட்டன் கழலருட் கலந்து
முனைந்த வொன்னலர் கீரணுற நானுமொய்க் கோலம்
வனைந்தெழுந்தனன் பண்டுமை யைத்தரு மன்னன். (௩௭)

கார்முழங்கின வெனவெணக் கடும்பரி பூண்ட
தேர்முழங்கின கடகரி முழங்கின செறிபொற்
றார்முழங்கின முழங்கின பல்லியந் X தண்டா
வூர்முழங்கின மங்கல வோலியொடு மம்மா. (௩௮)

நரம்பு தோன்மிட ரெடுதுளை நன்கொலி கஞ்சத்
தரும்பு பேரிசைப் பஞ்சமாக் கருவியு மார்ப்ப
நிரம்ப வோசைகொ டானையோ டெழுந்தன னித்து
மருந்த னுன்றவக் குகமுனி மகத்துதி மைந்தன். (௩௯)

* மைந்த னிவ்வணம்படைகளோடெழுந்துவண்மைகடோய்
சந்த மாதியார் காரண்ட வனத்தினற் சாரல்
வந்து தங்கிய காலையி னவ்வீன மருவு
மெந்தை விற்தையா னோருழை யவன்முனெய் தியதன். (௪௦)

* முன்னா வந்தமா னிளமையை யெழிலினை முன்னி
யின்ன பான்மையிற் கண்டிலோ மெனவியந் திதனை
நன்ன கர்க்குயி ருடன்கொள்வா னவின்முந் தனன்மும்
மன்னர் மாண்களைத் தழீஇக்கொண்ட மாநில மன்னன். (௪௧)

* புள்ளி மானரு கெய்தியும் பொற்பினை லோக்கித்
தெள்ளி மான்முரு கப்பெரு மான்மணஞ் செறிய

X தண்டா = செட்டாத.

வள்ளி மான்றனைத் தரவொரு முனிதனை மருட்டு
மெள்ளின் மானிமானாகவெய்தினகொலென்'றெண்ணும். ()

* பங்க யாசனத் திருந்தசா எனகிமயல் படைக்கச்
சங்க யாசனத் தான்பற்றச் சார்தரு மாளே
கங்க யாசனத் தெம்பெரு மான்கர மாளே
விங்க யாசனத் தாரறிவார் கொலோ விம்மான். (ச௩)

* திருகு கோட்டுமா தவணையின் றருளுஞ்செம் மாளே
முருகு கோட்டுமா மலர்முக வைவரை முன்னம்
பெருகு கோட்டுமா வதர்செலப் பெயர்த்தமா ளேவீ
தருகு கோட்டுள கொம்பிலா தாங்கொலென் றயிர்த்தே. ()

* காரங்கத் தினைப்பலவ்கையினும் வெற்றிகண்டோன்
சாரங்கத் தினைப்பற்ற நீட்டுறு மிரு தடக்கை
சீரங்கத் தினைச்சேரவும் வருவிச் சென்றதுவேற்
றாரங்கத் தினையுள்ளிச் செல்லரிவைநேராக. (ச௪)

* கிட்டும் பற்றுதற் கெளிதென நின்றிடுங் கெழுமித்
தட்டுஞ்சார்வுறு செவியினை விறைப்பொடு தணவு
மொட்டு மோடுவா னிமிருறக் குப்புறு முலகத்
தெட்டு மாதிரம் யாவுமோர் நொடியதி னியங்கும். (ச௬)

* இயங்கு காலுக்கு மனத்திற்கு மிலையிந்த வினாவென்
றுயங்கு கின்றவன் முன்னிற்கும் பின்னிடை தோடி
முயங்கு கின்றவன் றனைக்கொடு செல்லுறு மாழ்கித்
தியங்கு கின்றவர் தமக்குமுண் டுகொறெளி சிந்தை. (ச௭)

* இன்ன பான்மையின் மருட்டிமா னெங்குணுஞ் சென்று
மன்னர் மூவர்தம் மூருகனய்ச் சதூர்முடி மருவுங்
கன்னல் வேளனை யானொடுங் காரண்ட வனத்தின்
மன்னி யெய்தலுமறைந்ததெம் பிரானாள் வழியின். (ச௮)

* முறைந்து நின்றலுங் கதிர்வடி வேற்கரன் வருத்தி
நிறைந்து காதலி னேடினேன் காண்கிஷ்ணோ

பறந்த விந்திர சாலங்கொ லோவெனப் பதைப்புந்
றறைந்தி டற்கரி தாகிய X வஞர்க்கட லாழ்ந்தான். (சக)

* ஆய காலையிற் சேனையி *னளக்கரோ டமைச்சர்
சேய சாலக டிரிந்தெங்குந் தேடியே திகைத்துத்
தாயை நேடுமான் கன்றெனச் சார்ந்தனர் தாவ
வாயு மூலையி னோர்வட்டப் பாரையின் மன்னே. (௫௦)

வேறு.

* அங்கண்மே வுறுதமன்னை யுடலஞ்சென் றுவிதன்னைப்
பொங்கவே கண்டாலென்னக்கண்டனர் பொற்றாள்வீழ்ந்து
மங்கவெங் களேநீநீத்து மான்பினே வருதன்மாண்போ
சிங்கமே யெனக்கலுழ்ந்து புரண்டனர் தெருண்டாரம்மா.

* ஆயிரிட யுறைந்தவண்ண, லபைச்சர்க டம்மைநோக்கித்
தியிடை யுற்றெழுந்தா லெனவிவண் சேர்ந்தேனென்றன்
வாயிடை நீரிலாது வறளுற்றேன் X வனியிருக்குஞ்
செயிடியெனினுஞ்சென்றுகொணர்குவீரென்றுசெப்ப.

* ஏவியவுடனெழுந்தோர் நிமிடத்தில்யான்முன்யான்முன்
றுவிநீர் கொணர்வே னென்றுதனித்தனி யெங்குந் தேடிக்க
காவினீர் தத்தம்வாய்நீர் காணார்கண் ணீர்கலுழ்ந்தே
யாவியை யினிப்பெரோமென் றவணவ னையர்ந்தாரந்தோ.

* இனையுது தெரிந்தகாலை டெறுழ்வனி யிடையேறன்னான்
யினையொன்றைத்தின்னவொண்ணாச்சிற்றெறும்பொன்றின
பினையினீள் ஆரத்தியானை படுத்துயர் படுவனானால்
வினைவென்றா னருளிலாதார் படுத்துயர் விளம்பற்பாற்றோ.

காரட்டா நின்றவந்த காசுரன் றுயர்க்கா டெய்த்த
விரட்டா காசுனற்றாள் விழைந்தவர் தமக்கெஞ்ஞான்றும்
பாரட்ட திசையும் விண்ணும் பணிசெய வினைவென்றானும்
பேரொட்ட நின்றானங்க ணருளுருப் பெற்றுமேவும். (௫௫)

1 X அஞர்=துன்பம். * அளக்கர்=சமுத்திரம். + தாவம்=காடி.

2 X வனம்=நீர். 0 செய்மை=தூரம்.

* எண்ணிய வணைத்துந்தோய வடியவர்க் கீழும்வான்றோய்
புண்ணிய காமதேனுப் புரந்திடும் புனிதன்றோனே
மண்ணுறு * சிகரசீகா மணிநாத நெனப்பேர் வாய்ந்தவ்
வெண்ணிய னூல் பிறங்க விருசெவி குழையிலங்க. (ருக)

* கயனமுள்ளை புறழ்ந்த கேசங்களுங் கொளுந்தருஞ்
சென்னீயு, மயமின்றித் திணாதோன் மெய்யும்வழி யின்
றித் ததும்புகாலுஞ், சயமுண்டா மெனக்களைத்துத் தண்
னேறித் தானே பேசி, நயமுண்டாம் பொதிகசோ மேந்தி
நராரிமு னணுகினனே. (ருஎ)

* கண்டனன் றைவீகன்றாய் காணுமச் சீசையமானக்
கொண்டனன் சென்னிமீது குவித்தனன் றிருக்கநங்கள்
விண்டனன் மெவியுநேயை விகசித்தான் வதனமேலா
மண்டர்நா யகன்றன்பாதம் வீழ்ந்திவை யறையலுற்றான்.

* எங்கிருந் திவண்வந்தீர்தும் பெயரியா தென்னவண்ண
லிங்குறை வோஞ்+சிகார சிகாமணி நாதனென்போ
மங்கிவந் தவனுந்தாப வங்கியைத் தவிர்த்தெனாவி
தங்குறீ வாவினொன்று காட்டுமென் றடியிற்றாழ்நதான். ()

அங்குற வாகவந்த வண்ணா னனந்தன் சென்னிக், கங்
குறக் கைச்சூலத்தை யெறிந்தனன் கிழித்துக் X காண்டம்
பொங்குற வெழுநதேயண்ட கடாகத்தைப் பொதுத்தப்
போதன், பங்குறமீண்டுசெங்கை மேவியேபதிந்ததன்றே.

ஆயபோ தவனுஞ்சேனா வளக்கரு மாவிபுக்கு
யாயமாய் வந்ததீதற் புதமென மருவியாடித்
தோயமுண் டெவருமுண்மெய்துளும்புறிக் களிப்பினுற்றார்
தீயதீ நரகத்துற்றோர் திகழ்முத்தி சேர்ந்ததேய்ப்ப. (சுக)

* சிகாமணியென்பது சீகாமணியென நீண்டது.

+ சிகரவென்பது சிகரவென நீண்டது.

X காண்டம்=சலம்.

* ஆய்ந்தசீர் நாரசிங்க னலர்முக நோக்கியெம்மா, னேய்
ந்தசீர்ப் பொதுசோழீ வோமுண்ணுதியென் மிசைத்தான்,
வாய்ந்தசீர்திபுனயாரும்வருந்தவஞ்சித்தென் x குக்கி, தோய்
ந்திட வனந்*துறுத்த றகையதோ வென்று சொற்றான். ()

* ஏவரும் புசிக்கவீவே னீயுண்முன் னென்றென்மான்
னாவருந் தவவிச் சொற்பமெவருக்காண்னான் றேன்ற
னீவருந்தாதே துட்பஞ் சயிலமாய் நேருமென்றான்
றேவருய்ந்திட வாலத்தை யுண்டமு தளித்தசெம்மல். ()

* இலையெனல் வேண்டாமென்றேயெண்ணிலா விலைபரப்பி
யிலையென விலையென்றியார்க்குமெடுத்திடக் குறைவுறாவம்
மலையென வெவ்வுக்குமிட்ட துண்டிட வாரி வெள்ளி
மலையென வளித்தான் மேருமலைச்சிலை வாங்கும் வள்ளல்.

* பாடலாடு தேன்கலந்த பானிதமோ கற்கண்டோ
வேலையினமு தோவென்ன மிசைந்தனர்தான் தேக்குற்றே
யாலவா யுடையான் வந்தி யாளென வமைந்தான் றந்த
சாலுறு முணவைப்போல வினிமையைச் சார்ந்தாரன்றே.

* இவ்வண நிகழ்ந்தபின்ன ரிறைமறை யவனாய்வந்த
செவ்வணத் துருக்கரந்து மறைதலுந்திகைப் புற்றேங்கிப
பைவணப் பரியூரண்ணல் பரிவுடனே டங்காலை
மெய்வணத் தரசார்கோவின் மேவுமோரி விங்கங்கண்டான்
வேறு.

* காண்டலுங் கண்கணீர் கலுழக்கை குவித்
தாண்டுற விழ்ந்து தாழ்ந்தன்பு போர்க்கவே
பரிண்ட ரங்கப்பெரும் பரமனேயென
வேண்டினன் பனிமுறை விருப்பமெய்தியே. (௬௭)

வேறு.

* கன்றுறு மனத்த னுள்ளங் கரைந்தவ னாகி முன்னரு
சென்றுமெய் யடிய வர்க்குத் திருவமு தளித்தன்மான

x குக்கி=வயிறு * துறுத்தல்=நிறைத்தல்.

வின்றுமீவ் வெளியேனுக்கு மியாஊர்க்கு மளித்தலாலே
யென்றுஞ் சீவர்க டயாள நென்பதை யிதஞ்ஞேர்ந்தேன்

* சங்கரா போற்றிவான தற்பரா போற்றிக ள்கை
பொங்கரா வணிந்தவேணிப் புனிதனே பொற்றிமேருச்
செங்கரா வரசாரண்ய சிவபர ஞ் சுடோபோற்றி
வெங்கரா சலதபூதால் போர்த்த விமலனேபோற்றிபோற்றி.

* நாவெலாம் வறண்டு வற்றாநண்ணுகண் ணீர்வறண்டு
பூவெலாம் வறண்டு துன்பப் புணரியுட் புரண்டேயிந்தக்
காவெலாந் திரிந்தெய்த்திட்ட கடையனேற்குமுதுந்தந்தாய்
பாவெலாம் புகழ்தற்கெட்டாப் பரசிவபோற்றிபோற்றி. ()

* எனப்பல துதிகளன்பா லெடுக்கெடுத் திசைக்குங்காலைக்
கனப்பருங் களத்தெங்கோமான் கருணையி னகமலர்ந்தே
யினப்பெருங் குழுவொட்டேகி யெறுழ்வளி யசுரர்க்கொல்
வாய், வினைத்தொழில் யாமுங்காண்பாம் விராவினிற் போ
தியென்றே. (எக)

* விண்ணினின் மொழிந்தமாற்றம் விமலையை யளித்தோன்
கேட்டுப், பண்ணக வேதநாதன் பதுமத்தா டனையு மாங்க,
ணண்ணுறு மிருகண்டென்பா னளினத்தா டனையும்போற்
றித், திண்ணகங் கசியச்சென்றான் பச்சிமந் தெவ்வைநோ
க்கி. (எஉ)

* அன்ணையர் சிறுர்சடம்மை வினையாட்டி னகல்விட்டுப்,
பின்னிருந் துவந்துநோக்கும் பெற்றியி னெம்மானந்தி,
தன்னொடு குடக்குநோக்கி யிருந்தனன் றனிப்போர்காண்
பா, னின்னமு மந்தவாதே யிருவருமிருக்கின்றாரே. (எங)

வேறு.

* நெடியகா ரண்டன்றவம் புரிந்ததினிந்த நெடும்பேர்
படியிலோ துழப்பழுவத் தையொருவியே பரம
குழிலைநா தனைச்சிவாநந்த நாதனைக் குறையா
வழிசிறந்தநாதனை யகங்கொடு கடிதகன்றான். (எடி)

* பேயு நீங்கரும்*வனத்தினைப் பிரிவுற லுற்றே
காயு மாரழ லதரெலாங் கனிமலர் துளிர்ப்பப்
பாயு மானொடு புலியுறழ்ந் தேயன்பு படர
வேயுங்காரண்டினுறைபுரை யூர்ப்பக்கலியைந்தான். (௭௫)

* இருந்தங் கீரிரு முடிமன்ன னமைச்சரை றிருகண்
பொருந்த கோக்கிபொற் றின்றிகாம் போர்அரிந் திடுதீல்
பெருந் தகைக்கழ கன்றதாற் பெயர்கென விடுத்தான்
நிருந்தி காரண்டன் பாற்செலச் சமயதந் திரனை. (௭௬)

* மாவி யப்பினைச் சூட்சியி னுய்தரு மதியோன்
ருவியப்புரை யூரிலுற் றவனிடஞ் சாரக்
கூவி யாராநீ யென்னலுங் கோவலூர்க் கதிப
னேவு தூதனு னின்கண்வந் தன்னென விசைத்தான். (௭௭)

* பயிணாத் தீய்க்குறுங் கதிர்நிகர் கொடுமைசேர் பதக
தழிணாத் தாக்குறு மத்தெனத் தேவணாத் தாக்குஞ்
செயினா நீக்குதி யன்றெனிற் செருக்களத் துற்றுன்
னுயினா நீக்குதி யென்றனன் கருணையி னுருவான். (௭௮)

* ஏன்னக் கேட்டலு மிரக்கமி லரக்கனு மெளிதா
யுன்னைச் செல்கென வொற்றுவிட் டிடுமுன திறைவன்
றன்னைக் கொல்லுவ னுளையிப்போதுனைச்சமனூர்
துன்னக்கொல்லுவன் செல்குதி முனமெனச்சொற்றான்.

சொற்ற கேட்டுடன் சமயதந் திரன்முடி துளக்கி
யிறைநீ நாள்வரை கேட்டிலேன் தூதரை யிகழ்ந்து
பற்றி லாதுகொல்*லுதலிதை புரைத்தனை பழுதாற்
கொற்ற முன்வயி னீங்குதற் கீதறி குறியாம். (௮௦)

* ஆயினும்முன லாம்வகை புரிதியென் றறைந்தான்
காயிரும்பினிற் காரண்டன் கனன்றுமுன் னின்ற
பேயினுங்கொடி யார்கட்கிப் பேதையக் கொண்டு
பாயிரண்டுதுண் டாக்குமின் கடிதெனப் புதுன்றான். (௮௧)

* அந்தவெய்யசொற் கேட்டலும் வெகுண்டெழுந் தவலச்
சிந்தையார்கையிற் சிக்கியான் மடிவனோ தீபொய்
வந்தமர்க்களங் குறுகச்சொல் வாயென வகுத்து
நந்தலில்லதோர் சமயதந் திரனுமுன் னடந்தான். (அஉ)

* சொற்றசுட்டிடத் துண்ணென் நடந்தனர் துவன்றிச்
சிற்றெறும்பெல்லு-மேருவைச் சாய்த்திடச் செலல்போற்
கற்றுளானொடு மமர்செயக் கரத்தின்வாள் கொண்டே
முற்றுறத்தொலைத் தேகித்தன் மன்னன்பான் மொழிவான்.

* பார்க்கவன்மகன் மகனெனும் பார்த்திப பகர்வான்
போர்க்குமாலபலா வாகுமோ வாயசம் புகல
வேற்குமோவிழி நாயின்வா னேரிலேய் ஷீறுமோ
மூர்க்கர்தங்கட்கென் னறிவித்து மாவரோ மொழியின். (அ)

* ஆயதாற்பொன்னுந் துடியும்பாய் பரியுமக் கருப்பு
நேயமில்லதோர் மனைவிகட் செவியோடெண் ணீள்வார்
றேயும்வேழநற் றெங்கிள நீருந்துற் சனருஞ்
சாயுறும்படித் தண்டியார்க் கென்பயன் றருமோ. (அரு)

* 'என்றமைச்சனில் வகைசொலக் கேட்டலு மிறைவ
னன்றுநன்றெனக் கண்ணெரி பறந்திட நகைத்துக்
குன்றுறழ்ந்திடம் ரதகச துரகமாட் குழுவோ
டன்றெழுந்தன னனந்தன யிரமுடி யமுந்த. (அசு)

* நன்மைநன்மையென் றமரர்கள் வாழ்த்தொலி நண்ணத்
தின்மையின்மையிற் கடலுலக கெங்கணுஞ் செழிப்பப்
புன்மைசெம்மையாய்க் குடிபுகுந் தாண்ன புரையூர்
வன்மைசேரரண் கீட்டிசைப் பால்வந்து வதிந்தான். (அஎ)

* காரண்டன்முத லோர்கணம் போர்க்கெய்தக் கருதிப்
பாரண்டங்கய முள்ளவெண் டிக்குமெண் பரம்பி
யோரண்டத்தினு மேலுள தாகியே யோங்கிச்
சாரண்டத்தினு நடுக்குற முழக்கினர் சங்கம். (அஏ)

முதனுட்போர்.

* வலியதானவின் செவிதனில் வலித்தறை கூவி
யொவிசெயும் வுலம் புரிவளை யோதைசென்றோங்கி
யிலகவங்கவன் கேட்டலுங் கடுஞ்சின மெய்தித்
தலநடுங்குறத் தானையோ டெழுந்தவண் சார்வான். (அக)

* கொம்மை சேர்முலை நெழுங்குறக் குலவுத்தாட கோமா
னிம்மெனும்படி யெழுந்தமர்க் களத்தினி லெய்த
வம்மெனும்படி யழைத்திடன் மானவா யதனற்
பொம்மெனும்படி முழக்கினுன் சங்கொலி பொம்ம. (கூ)

எழுந்த வன்படை யெங்கனு மெழுந்தன வியமா.
யழுங்க விறின திக்கெலந் முறறன வச்ச
முழங்கி நின்றன நரசிங்கன் படைகளு மூரித்
தழங்கு தெண்டினாக் கடலென வார்த்தெதிர் சார்ந்த. (கூக)

அணுவ குத்திரு படைகளு மமர்பொரு மாங்கட்
குணில்பொ ரக்கறங் கிடிபுரை முரசங்கள் குமுறத்
தணிவில் சேற்றமோ டிருபடைத் திறத்தருஞ் சமரிற்
கணினெ ருப்பெழக் கணைத்தனர் வெருக்கொளக் ககனம். (கூ)

வேறு.

பண்ணாரு மடற்பரியும் பரியுந்
திண்ணார் கரியுங் கரியின் திராளு
மொண்ணா யகர வை யமும் வையமுமோர்
வீண்ணோரும் வியப்ப வெதிரந்தனவே. (கூக)

கறுத்தா ரொருவர்க் கொருவர் கறுவிப்
பறித்தார் கொடியுங் குடையும் புதறி
முறித்தார் முனைவேன் முதன்மொய் கணைகள்
பொறித்தார் முடிமார் பொடுபொற் பூயமும். (கூச)

சிவப்பே நினகை விழிசீர் வதன
முவப்பே நினவெஞ் சமர்மீ துயருந்
தவப்பே நினர்சாப மெனச்சாப
மவப்பே நிலதா ரமரா ரவரோ. (கரு)

மல்லாலு முதற்பன் மரங்களினுங்
கல்லானு கிசுத்த கடுங்கணை கொள்
வில்லானு முடற்றின வெஞ்சின மேய்
பல்லார் புலியன்ன படைக் குழுவே. (கரு)

கறுவோடு புவித்திரள் கண்டதென
மறவோர் மறவோ ரொடுமண் மனர்வா
னுயுவே கமணிப் பரியோடு பரித்
திறமீ ளியர்கண் டனர்செஞ் சமரோ. (கரு)

பரிநற் நிரளிற் பரிநற் நிரளந்
செருவுற் றலுவா னமிடைந் ததிறந்
சுர + ரக் கமுமஞ் சியகன் றனர்கூர்
வெருவப்பல சாரிகைமே வினரோ. (கரு)

வேறு.

வாசி வைய மதகரி யாளருங்
காசி லாது கறங்க வெழும்புவித்
தூசி வானிடைத் துன்னுத லாலங்குத்
கூசினார்விழி மாகர் குழக்கரே. (கரு)

யானை மைந்தர்கள் யானையி னுடுறல்
வான ளந்த வகைகள் வகைகளின்
மேனடந்தன மானுமவ் வேழங்க
டான திரந்தன வவ்வரைச் சாரலின். (கரு)

மீளீ மன்னரை வாள்கொடு வீட்டிமா
வாளி மல்லரைக் காலிற்று வைத்துமேற்

நூளி கொள்ளக் களத்திடைத் தோன்றின
ராளி யஞ்சு மடற்கரி யாளரோ. (௧௦௧)

நிறைசெய் வேலினர் தூனெழ நீன்பரிக்
கரைசெய் மாக்கடற் றுனைக லங்கியே
யிரிய * வும்பலி னங்கள் பிளந்திற்
விரத மூர்ந்தனர் நான்கிர தத்தரோ. (௧௦௨)

சரீல வொண்பரித் தேர்விடு தன்மையர்
கோல வில்லை வளைத்துக் கொடுங்களை
நீல மாமுகில் காரிடை நின்றுபெய்
யாலிபோல வமர்த்தலை சிந்தினார். (௧௦௩)

ஏதி கூர்மழுத் தண்டமிழ் ரூப்பயில்
காது சூலங் கடுங்களை தோமர
மேதிலா x வயிரங்க ளெறிந்தனர்
தாது லாந்தொடை வேய்சக டத்தரோ. (௧௦௪)

வேறு.

பசும்பன் னிருதார் மாலையொண் மார்பன் படைமேலே
விசம்பு கலங்கப் பொருதா னவர்கள் வெற்றிப்போர்
கசங்கு திறத்தை யகத்தின் மதித்தே கலிமாவின்
வசங்கொ டயர்ந்தே பொருதான் மறவோர் வல்லோனே. (1)

வேறு.

வைவச் சதனு நடுங்கச்சினு முற்றுவாளாற்
நெய்வப் புரவி பலசாரிகையிற் செலுத்தி
கைமவைத்தகண்ணூர் மனங்கொள்ளும் வலாரிமானப்
பொய்வைத்த சிந்தை யவுணைசொப் போக்கினானே. (2)

கோணந்திரிந்து தயித்திரியர் வெள்ளங்களைக் குறைத்துப்
பேணுஞ்சினத்துப் பரிமீதி விவன் பிறங்கல்
பூணுங்கடைநாட் கடல்வாரி புசித்தெழுந்து
காணும்வடவா முகந்தன்னைக் கடுத்ததம்மா. (௧௦௭)

பலசாரிகையிற் சாமப்புரவி தனைப்புணித்துக்
குலவாரின்ற தானவர் வெள்ளங்களைக் குறைத்த
விலகாரின்ற மஞ்ஞையிலேறி யேற்றாரா
விலகாவண்ணங்கொன்றிடுவேளி நெழில்போலும்.(க௦அ)

வேறு.

உயிர்சிலை தெரிந்து வாட்டி யுடற்றுதா னவரையெல்லா
மயினுனி வாளிற் கூட்ட வவுணர்கள் கலங்கியேகப்
பயில்களத்தி டந்தவாறு காரண்ட வவுணன் பார்த்து
மயிலவ நெதிர்த் த போரிற் சூரொனவலியின் வந்தான்.க௦க

பண்ணுறு மரிகள் பூண்ட பாய்மணி யிரதமுர்ந்து
மண்ணொடு விண்ணு மேங்கி மயங்குற வள்ளன்முன்னர்க்
கண்ணனற் பொறிகள் சிந்தக் கறுக்கொடு முனிந்து சொல்
வான், நிண்ணிய வரிவிற் கையிற் செறிந்தகா ரண்டனென்
பான். (கக௦)

* மனித்தருட் சிங்கமென்றே வாய்ந்ததான் மதத்துக் கை
யிற், குனித்தவில் லுடனென் முன்னர்க் குறுகினாய் தேவ
ர்கூற்றிற், கினித்த நின்னிதயத்திற்கே யெரியூட்டு கிற்பன்
முன்னர்த், தனித் திரிந்திடுதி யன்றேற்*சல பத்திற்சீர்வா
யென்றான். (ககக)

* முந்தைமுப் புரத்தோர்கூர பன்மனே முதலாந் துட்டர்
நந்தவி லாதுபெற்ற வரங்களும் ற ஞாட்புஞ் சீருஞ்,
சிந்துற வவர்கள் கெட்ட செயறமைத் தேர்கிலாயோ
வெந்தைத னடியர் தங்கட் கிழைதுயர் வீணிற்போமோ.()

* நீயுமத் தகையதுன்ப நிலத்தும்வா எனத்துஞ் செய்தர்
யாயதா விறைவன் வாக்கா லடைந்தனனுன்னைக் கொல்வா
னேயு முன்னு யிரோடின்னு மிருந்திட வெண்ணுவாயேற்
றாயினு மினியாணன்பர் தாள்களைப் பழிச்சவாயால். (ககக)

* இல்லையேற் குழுவிறோடிவ் வுலகினை யொருவி நீயு
மொல்லையின்மடியும்வண்ண முடற்றுவேனுணர்ந்துகோடி
வல்லையி னுனதெண்ணத்தை வகுத்திடா பென்றானன்றோ
ன், றொல்லையீள் வினைபோல் வந்து தோன்றிய தோன்ற
லானோன். (ககசு)

* மன்னர்மு வரைமருட்டு மாறுபோ னெனைமருட்டிச்
சொன்னதை விகவுன்னான்கு மௌலிக ளோடுந்துள்ளிச்
சென்னி வீழ்வுறச் செய்யென்றன் றிறலை யறிதியென்று
வன்னியிற் கொதித்து வில்லைவ னைத்துயர்களைகடீர்த்தான்.

அப்பொழு தழலின்வந்த வாசனுந் தலைப்பெய் தேற்றுக்
கைப்பொலி களைகவிக்க கறுத்த வாள் வுண்ணைவ
மொப்பிது களைகளெல்லா மொடிபட முறித்துச் சூழ்ந்த
தப்பறி படைகள் சிந்திச் சமர்வினா யாடினானே. (ககசு)

மூவுலகத்து நீண்ட முழுத்தசீர் வேந்தன்னுநுந்
தேவரு நடுங்கச்சிறுஞ் செருக்கொள்கா ரண்டன்னுநுந்
தாவிலா வமரியற்றுஞ் சமயத்தி னருணைப்பக்கன்
மேவுவல் லாரன்ற பத்தூதையின் மேவினானல். (ககசு)

கமிந்திறற் றுணைநாப் பணின்றகாரண்டன்பாதம், நெடுங்
கிரிக் குலங்கள்சூழப்பணிவரை நேர்ந்ததேய்ப்ப, வடுஞ்சமர
வுணர்சூழ வடைந்து தாழ்ந்தண்ணன்முன்னந், தொடுஞ்
சமர்முறையோவென்றுசொற்றமர் தொடங்கினானல். ()

வேறு.

ஶ்ற்றவா ளரக்கர்கள் வெருக்கோடே யிரும்புய, வாழ்ற
லா லருஞ்சிலை சூனித்தடுஞ் சரங்களைக், காற்றினோடு மின்
னுருங் கலந்து காற்பெய்மாரியின், பேற்றினுன்குமுடிசொ
ள்சிங்க வோங்கன்மேற் பெய்தார்களே. (ககசு)

எங்கணும் பரந்துவா னிமிர்ந்துமுன் னெதிர்த்திடுங்
கங்கனேர் களைக்கமாங்கள் போன் காணாநவகை

துங்கசாம பரிகொள் வெஞ்சடர்க் கரங்கள் போலவே
சிங்கவேறன் வில்லினிற் பல்கணைகளைச் செலுத்தியே. ()

நெடியதீய ரிருவர் கோலு நீறுகண்டு பின்னரோ
கடகரிக் குழுக்களிற் கலந்தவேறு போலவுங்
கொடிய வல்லியம் மறிக்குழாம் புருந்தபோலவு
மடிவீரூனவகீழுமாத்து மன்னனும் புருந்தனன். (கஉக)

பாற்கடற் கலங்குறப் படுத்துயர்ந்த மந்தரம்
போற்கதித்த வவுணருக புணரியைக் கலக்கினு
ணர்கடற் புவிக்கண் மெச்சு நாரசிங்கனென்றபே
ரோற்கவந்து பார்க்கவன் குலத்துதித்த வேந்தலே. (கஉஉ)

மாலையார்ப னின்னசெய்து, பின்னுழந்த வஞ்சகர்
நீலமேனி மாலையானே நேருறும் படிக்குவெங்
கோலனந்த மோரிமைப்பி னேவியிக்க கொக்கரைப்
பாலனந்த மொலிதரக் குறித்தனன் பம்பம்மென. (கஉங)

* ஒரிமைப்பி னின்னவா றுடற்றினு னெனத்தெரிந்
தேரிமைப்பிலா ரரக்க ரிருவர்தம்மை நோக்கியே
காரிமைக்களா நிறத்தி ரீதுகாறு மெங்கடஞ்
சீரிமைப்பழித்த வன்மை சிதையும் *வைகல்சேர்ந்ததே. ()

* இந்தவாறு சொல்லியும் பரிருகைகொட்டி நகுதல்கண்
டுந்தவாண வத்துடன் சினந்து ஏப்பியிளைபவன்
முந்துநின்ற முச்சிரத்த னைக்குறித்து மொழிகுவா
னந்தரத்தார் நகைகொள்வா யரத்தமோ டமுங்குற. (கஉரு)

அற்பமாக வெண்ணியே யலட்சி யஞ்செய்திட்டநம்
வெற்பின் வன்மை யுற்றமெய்கண் மீதுநொய்ய கணைவிடுத்
தற்புதங்கொட்டிப்பியூதி னுணையோர்க ணத்தினிற்
பொற்புடற் புதைப்பனிப் புவிக்கணென்று பொங்கியே. ()

வேறு.

* வல்லூரன் மூந்த யனிடத்தில் வாங்கும் விறல்கொள்
கல்லூ ரொழிற்கதை கரத்திலேந்திப் புவிமீ
தெல்லூர் முடிச்சுதுரன் முன்னாக வெய்தியிரு
மல்லூர் புயக்கிரிது ளங்கவசை பேசுவனே. (௧௨௭)

வேறு.

* திரணமென்றி யாங்கள்விட்டவரசர்மூவரைச்செயித்துத்
தரணிமும் முடிநன் னொரகிங்கப்பேர் தாங்கலாலே
முரணுடையா யென்றுன்னி னொய்யவந்திரன் மொழிந்த
சரணுடை வசனங்கேட்டுச் சார்ந்தனை சாவநேர்ந்தோ. ()

* இக்கதை யரிபாற்கஞ்ச னேற்றதை யேற்றேனோவிற
றொக்கதை யுயிருக்கியாத் துப்பினை யறிதி*போகி
சொற்கதை கேட்டுவினிற் றொலையவந் துற்றாயந்தோ
நிற்கதை நிண்ணயித்தேன் விதியினிண்ணயந் தேறேனே.

* என்று வல்லூரன் சொற்ற தீரிருமுடிமீன்கேட்டு
நன்றி மிக்கோர் கடம்மை நலிந்திடுவார்க் கெஞ்ஞான்றும்
வென்றிநின்றிடுமோபெற்றவரங்கணின் றிடுமோவெய்யோர்
பொன்றி னரன்றி நின்றோரியார் கொள்புகறிமன்னோ. ()

* விண்ணு ளாருங்கடுன்பின் வெருவிமெய்க் கோவன்
மூன்று, கண்ணு ளார்கழற் றொழும்பா யுரைமுறை கரு
தித்தநத, வெண்ணு ளார்மொழிக்கேயுங்க ளீடழித்திடுவா
ன்வந்தேன், பண்ணு ளாரரிதண்டத்தோ டெவைக்கு நான்
பாறிடேனே. (௧௩௬)

வேறு.

* சொற்ற வீதுகேட்ட வுண்ணுந்தன் முடிதுளக்கிச்
சுற்று மெங்களை மதித்திடா துரைத்த நின்றுலையை
யெற்று வேனொரு கணத்தி லீக்கதையினு லென்று
சுற்றி மன்னவன் சேனையை யனலெனச் சூழ்ந்தான். ()

*பேரிகு=இந்திரன். + பாறிடேன்=தேனே.

* ஆயன் வரத்தினுற் கொண்ட வத்தணடினை யவுணன்
புயவலிக் கொடுத்திடுத்துப் பல்சாரிகை புரிந்து
சயமிகுத்ததை வீகனாற்றூனையுஞ் சாய்த்து
வயமுறச் சொலியிமைப்பின் மன்னவன் முனம்வந்தான்.()

* கதைவரத்தினுற் கண்டுங் காணாதவனாகி
யிதயமாழ்கியே நின்றிடுமேந்தலை நோக்கித்
ததையும் பன்னிரு மாலையாய் நின்சயினியங்கள்,
சிதையுந்தன்மைகண்டின்னுமேனுயிர்ப்பொறைதீர்வாய்.()

* இன்ன பான்மை வல்லூரனு மிழிவுபாராட்டிச்
சொன்ன சொற்செவி வழிபுகுந்துட் சினந்துண்ட
வன்னிவந்தவன் வன்னிபோற் கொதித்துநின் வலத்தைப்
பின்னமாக்குவ னென்றெண்ணில்பீகழிகள்பெய்தான்.(ககடு)

வேறு.

* வில்லிவிட்ட- கொடுங்கணை வல்லூரன் வீசுதண்டின்
மிசைப்படலுங்கருங், கல்லிவிட்ட கலமெனலாயவை கண்
டும்பின் பல்கணை விடுத்தானவை, யல்லிவிட்ட சென்மின்
னின் மறைதல்கண் டவுணனக்குன் சிரத்தையடற்கதிர்ச்,
X சொல்லிவிட்ட தடியெனநாறுவே னென்றுசொல்லி நெ
ருங்கியத்தோமிலா. (ககசு)

* ஆதியண்ண லருட்கொடு தித்தவம் மண்ணறன் சிரமீ
தினடற்கதை, மோதவெண்ணிக் கனைத்துருமேற்றென மொ
ய்த்துவானி*னெறுடனைத்தாக்கினான், காதுகூலனை யேயர்
சுதனுக்குமுன் காய்ந்ததொப்பக்கருணை கொண்டேயினஞ்
சீதவெண் பிறையானவன் பாலிவன் சேரொணுது செந்தீ
யின் விலக்கினான். (கக௭)

* ஆத்திரத்+தசியா லெயிற்சுட்டவ னன்புகொண் டனலா
லெயிற்சூழரசு, சூத்திரத்தி னனித்தமை தேர்வுறுத்துட்

X சொல்=நெற்பயிர்,* ஏறுழ்=கதை. + அசி=அவமதிப்புச்சிறிப்பு.

டன் கிட்டுறுந்தோறு மவன்வலிக், ௦ காத்திரத்தைச் சுடும
வணீங்கி லோகநித்த வாணவத்தீயுளத்தைச்சுடு, மாத்திரத்
துஞ் சலாயுங்கைச் *சீர்விட மனம்பொருந்கிலன் வஞ்சக
நெஞ்சனே. (ககஅ)

* இத்திறத்தி னிடருறுவான்பினு மெண்ணுவா னெண்
னரும் வைகனோற்றுக்கொள், சித்திரக்கதை விட்டன்றித்
தீர்கலாநென்று கொண்டயன் சீரருட்சிந்தித்துக், கைத்
தலத்து ளாதண்டைச் சுழற்றிமெய் கண்டதைவிகன்மேல்
விட்டுரப்பினான், சுத்தநிர்க்குணத் தெம்மிறை சூழ்ச்சியாற்
சூழனற்கதை தோய்ந்து நொந்தெய்தியே. (ககக)

* அயன்வரப்படி பன்னிருமாலை யானகலமோதிய னன்
கையின்மேவுற, வியன்மிகுத்த தெய்விகன் மயங்கியே மெ
ய்யுயிர்ப்பின்னி வீழ்ந்தனன் வைவத்தே, நயன்மிகுத்து
வல்லுரான்முன்னோனொ டிந்நான் புரந்தானு லிறந்தானெ
ன்றே, வயமிகுத் திருவோருங் களிப்போடு மருவினார்
புரையூர்முன் வணங்கவே. (கச௦)

* பைங்கதிர்ப்பரியானை வென்றோமென்றே பச்சிமத்தி
ருபேரோர் வரக்கண்டே, செங்கதிர்ச்சவீதா வெருண்டே
கடற்சேர்ந் தொளித்தனன் வல்லிருள்சேர்ந்ததே, பொங்
குறுங் களிப்பால் வரும்வைகல்போய்ப்போகி நாடொடும்
பொன்றுவிப்போமெனாக், கங்குனீங்கக் கருதினர் தானவ
களத்தி'ன்னன்னலுக்காயகழறுவாம். (கசுக)

வேறு.

* கண்ணுத லருளாற்றியிற் கருகிய வகையாற்றண்ட
நண்ணுரங் குறைந்து நம்பியுரத்தினை நலிந்ததாலு
ளெண்ணுறு முயிர்ப்புமாவி யடங்கியே யிறந்தார்போலப்
பண்ணுறு பரித்தேர்ச்சாயச் சூதனும்பரிவினேந்தி. (கசஉ)

* எடுத்துமார் பணைத்துக்கூடு முபசார் மியற்றியுந் *தொக்
கடுத்தில வுணர்வுபாக னகம்வெரீ இயந்தோவந்தோ
வடுத்தவிர் மன்னர்முவர் தமைவென்ற வலிபோனாலுந்
தொடுத்தமங்கல மாதர்க்குச் சோராது சோர்வுற்றாலும்.()

* முனிவரும் பர்கண் மற்றோர்கண் மொழிநிலை பொய்போ
னாலு, மினிவரும் வழியிற்றெய்வ நிமித்தம் வீணெய்தின
லுந், துனிவரும் படித்தீயோர்க்குத் தமியரார் சூழுவிக்கு
ம், பனிவரு மிதழியெம்மான் பகர்சொல் வீண்போனதெ
ன்னே. (௧௪௪)

* எம்மொழி மாறுற்றாலு மெவ்விதத் தினுநம்மீசர்
தம்மொழி மாறாதென்று தனிவலி தரித்துத்துன்ப
விம்மொழிந் திரதந்தூண்டி மேவும்க்கணத்திலெம்மான்
செம்மொழி வழியே ஁யுதை செறிந்ததுதைவிகற்கே. ()

* ஊதைவந் தசையவுள்ளே யுணர்வுண்டா யதனுளீசர்
பாதபங் கயமலர்ந்த வுடன்பஞ்சாக் கரநற்பாநா
வோதுதல் பாகன்கேட்டம்மலைச சார்பில் வையமுய்த்தே
யூதர வோடுங்கோவை யவணிநங்குற வமைத்து. (௧௪௬)

* நின்னுட லாயமுன்று மன்னர்க ணைர்ந்திருந்தும்
மன்னுயி ராய்வீரட்ட வள்ளலா ரிருந்தும்பல்லோர்
துன்னுறு மவயவம்போ லிருந்துமோர் துணையுமின்யி
யின்னவா றிருளினொந்தா யாதியான் செய்கேனெந்தாய்.

* பலவிதம் வருந்திக்கூறிப்பார்த்திபபண்ணோர்விண்ணோர்
மெவிவினை யகற்றவந்து மேவினபோதுங் கோவற்
குலவும் வம்மின்றேர்மேற் கொங்குதி பென்றான்கேட்டு
நிலவுலவுறுங் *கோடிரன முதுண்டா னிகழ்த்துவானால்.()

தொக்குடல். ÷ ஊதை=காற்று.

கோடிரன்=சடையையுடைய சிவபிரான்.

* இமையவர்முறைக்கென்னத் தனிறையுரைப்படி யுரைத்த, வமைவுகைத்தொழில்வகுத்தோனந்தணனாகி யன்னச் சுமைகொடுவந் தெல்லோர்க்குந் தோயமோடளித்துகந்தே யெமையொரு பொருட்டாக் கேட்டுக்கொண்ட தோரமைவு மென்னே. (௧௪௯)

* இந்தவெய்யோரைக்கொல்லவல்லவோ வுதற்கெல்லோரும், வந்துமற் றேரிராது மாளுறக் கொடுததுந்தியோ ருய்ந்தன் ராகியேக விடுத்துமென் னுயிரோடினனு, நந்தமூர் செலிற்காண்முத்த நிகையரு மிகமுவாரால். (௧௫௦)

* ஈதன்றி வசையுமுன்று முலகமுள் ளளவுமெப்தக், கோதன்றிச் சிறத்தோந்வாக்குங் குறைபடக்குறையாழிற்றோர் தீதுறவாற்றி யின்னு முட்டிற்பொறை சுமக்கச்செல்லேன் சாதலிற்றுணிந்தேனீயூர்மனப்படிசூர்கவென்றான். (௧௫௧)

* ஆவ்வரை நேட்டசூதன கம்வெரீ இயையவுங்கட் கெவ்வித மனமோவெற்கு மெய்துகவதுவே யென்று நெவ்வமோ டிறைதன்னுன் மாநீங்குசூ மெண்ணுங்காலை நவ்விவா முண்ணல்செய்தவிசித்திரநவிலற்பாற்றே. (௧௫௨)

நிணத்திடை குளிக்கும் வாளா னினைப்பினே டறிவுநிற்கக் குணத்தொடு கரணமுன்றைம்புலன்செயற்குறுகித்துஞ்சக் கணத்துச்சாக்கிரத்துவந்தான்கனவெனக் கறையார்கண்டன் னுணித்தவுணைசர்வெள்ளஞ்சுவற்றுமவ்வடவைபோன்றே.

நீல்லவர்க்குடைந்ததீமை நாட்செல நில்லாதாங்குப் புல்லருக் கடைந்தவாழ்வும் பொருந்திநில்லாது கண்டாய், செல்லிடை யுகித்தமின்போற்சிறையுநன் னெறிசேர்தேவ நல்லலங் கொடியசெய்கை யடையலார் புரமும்போன்றே. மதனுருவெடுத்தோயுன்றன் மனத்துயர் தணப்பாய்மாண்டு கதிபெறுன் சயினியங்கள் கதித்தெழச் செய்வோந்தேவர்

துதிபெற வினியித்தெவ்வர் தொலைவுறப் புரியித்துன்பிற்
கதைவரப்படியேயின்னைக்காட்டி மீட்டனம்வியப்ப. (கருரு)

அஞ்சன் யெழுந்துவையத் தடுகளமடைரி யென்று
நஞ்சணி கண்டன்கூறி மறையநான் முடிக்கொணம்பி
தஞ்சமுன் னடிக்கேயாரு மென்றெழுந்திரதஞ் சார்ந்து
துஞ்சின ரய.. க்களத்திற் சூழ்ந்தனன் சூதனோடும். (கருசு)

* களத்திடை யமைச்சராதி மடிந்த சேனை யின்கணத்தை
வளத்திடை * திகலனாதி கணமுண்டுமகிழக்கண்டே, யுளத்
தியையெரியானோக்கிற்சலமிசூத்தொழுகச் சார்ந்து, ருள
த்திடைக் கணனோவெண்ண மோகனக்குறித்த தென்றே.

விழுந்தவ ணிறப்பதன்றி யிவுண்வந்தீத் துயரின் வெம்பி
யொழிந்திட நகவோவென்றென்று யங்கினனப்போதெம
மான், கொழுஞ்சிகை "முந்துல்லேயந்த குலமறைக் கிழ
வனாகிச், செழுங்கமண் டலங்கையிற்றண் னேற்றிமுன் சிற
ப்பின்வந்தான். (கருஅ)

வந்தமா மறையோரான காரண்ட வனத்துநாதர்
தூத்தடக் கமண்டலத்திற் சார்புனற் கரத்திலெந்திச்
சந்தனசலத்தோள்வேந்தன்னுனைமேற் புரோக்கித்தன்பாற்
சிந்திய வுயிர்கண்மீண்டு சிறப்புற வெழுப்பினோ. ()

மறந்திக டானையெல்லா மறிக்கரத் தண்ணனீரா [சோகந்
விறந்தசொல் விறந்துதுஞ்சியெழுந்த போலெழுந்துஞ்
துறந்தில் கண்டுமுன்போற் சொற்பொதி புருக்கனீந்தா
னறந்திக டெய்விகன் போலார் பெற்றாரிவை தாமம்மா.

அரனரு ளமுதந்துய்த்தே யாவருமகிழ்த பின்னர்த்
தாழுட னவரவர்க்குத் தகுஞ்சிலை படையுங்கேம
விரதமோ டெவையும் வேந்தற் கிதயதிற் களிப்புந்தந்தே
வரன்விணிச் கரந்துகிங்க மன்னனுக் கிவைபுகன்றான். ()

வருகதை விக்ஷிணக்ரு வலிமிகத் தந்தாமேலும்
பொருபடைக்குழ் முனக்குஞ் சகாயமாப் புரப்பதற்குத்
திருமலி நந்திதேவை யிவண்பார்க்கச் செய்வோளியவ்
விருவர்தானவணாவென்றங்கெய்துவா யென்றுசொற்றான்.

எனவிறை யிசைத்தமாற்ற மிருசெவி கேட்டமன்னன்
மனமகிழ்க் கடலிழ்புக்கு வாழ்த்தியங் கிறைஞ்சிறின்றான்
கனிவொடு மயன்மால்காண வள்ளலைக்களத்திற் கண்டாற்
பினமினீ யுறுவதென்னோபெரிதவன்பெற்றபேறே. (கசுட)

* முக்கண னருளேவாழ்த்தி நரசிங்கபூபன் முன்னு
மிக்கதன் றுளையோடு மேம்பட முகிலினுர்த்தா
னக்கண மிதுகாண்பான்போ லலரிசீட்டிசை வந்தார்த்தான்
றொக்கவலு விருமுகவானோர் மாற்றலரிருளுந் துஞ்ச. ()

இரண்டாநாட்போர்.

ஆர்த்தமை கேட்டுத்தூர்த்த ரதிசயித் தகந்தைகூறப்,
பேர்த்தொழிற் கிளையோன்போந்த போதவன் பொற்றான்
போற்றிக், கூர்த்தவன்புடன் முன்னின்று குசம்பன்சம்
பனுமவ்வைந்தை, யீர்த்து வந்திடவே வென்றரவ்விடை
யீய்ந்தான் முன்னேன். (கசுடு)

காரண்டன் விடையைக்கொண்டகடும்படைத்தலைவர்வீரப்,
போரஞ்சா நூறுகோடிப் பொருனர்களுழ் போங்காலைப்,
பாரொங்கும் வெருவுமன்னார்க்குறும்பொல்லாச்சகுனம்பாய்
மாந், தேரின்கட் காகமேறிச் செயிர்படக் கூவிற்தம்மா.

கொடியினிற் கொடிகண்மேவக் குறுகுதுன்னி மித்தங்
கண்டு, மடிவது தேரூர்பொல்லா வழிபடர் விதிவசத்தா,
ஷிடிபட முழங்கிச்சென்ற ரீரிருமுடியினுன்மேற், கடலெ
னக் காலனேவுங் காலதூதுவர்களுன்ன. (கசுள)

வேறு.

கொண்டலுரு மொலிகொண்ட சம்பகுசம்பர் முதலிய
தெம்புகா, ரண்டனகல் படைகின்ற நிசிரரங்கணமார்க

டொடங்கினு, ரண்டர்குழு வுளமஞ்சு' நரப்தியம்பினவர்
சமர்முந்தினு, னெண்டிசையொ டரவங்கொள்க ணபண
மெங்குநெளிபட வன்றோ. (கசுஅ)

அங்கணமர் தனினின்ற வசுரரிலண்டர் வெருவுறுசம்ப
னோர், துங்க கொடுமரமங்கை கொடுபல துன்றுகணை கடுற
ந்துசீர், பெரிங்குமட னரசிங்கனெடு வருபொன்றிலகல்
படைபொன்றவே, வெங்கணெரிபட மண்டிவிடலையெ வெ
ஞ்சினமொடு பிணங்கினுன். (கசுசு)

பொருமவ்வவுணனை வெருவநரபதி பொருதுவெகுகணை
கொளுவவே, யிருவொதிர்விடு பகழிவிடுபொறி யிமை
யருலகம் தடையவே, கரியபருவுட ஷிருளுமகமதுகபட
முடனடு மவுணனோ, ரரிய்சரம்து கொளுவியிவனுட லரி
துபழிபட முடுகினுன். (கசு0)

அவுணன்விடுசுர முடலையடைதலு மதிகசினமுட னனா
யனோர், விவிதகணை படுதனுவை விழியன்ல்விரவு புகைபு
ரை புருவநேர், கவினவனை வறவலிய பலபல கணையின
வன் விடுகணையெலா, முவகையிலதறவெகுளியவனுயி ரொ
ழியும் வகையிலை புரிசுவான். (கசுக)

இலகுமவி ரொளியசனி யழலென விரணகள மெதிர்ம
றிபடா, தலகில்பொறி யிடையவுணருயிர்கெட வமரர்பதி
கணையருளினுன், மலியுமழறனை யனையகணையவன் வலிய
முடிவினை வயிரநீள், பொலியுமலையிற கரிவதெனவது புரி
ய யமபுர மருவினுன். (கசுஉ)

வேந்தன்விடுகணை யீண்டவுயிரது வீம்ந்தநிசி சரனாய்ந்
ததி, வாய்ந்த முதுவனுமேய்ந்த துயரொடுமொண்ட சினமிக்
கீண்டியே, யேந்தலுறு பரிபூண்ட விரதமுனேந்த லெ
னவுரு டாங்குதேர், சார்ந்துகொடுமர நான்கொளு விவலி
தாங்குகணைகொடு சார்ந்தனன். (கசுந)

விடகுசம் பனும்மிர்தமேல்வரவிடலைசிங்கனும்வினாவிறோர்,
தடமலைக்கிணையெனவுயர்ந்திடு சகடமங்கெதிர் கடவியே,
கொடுமாரந்தனி வளையவம்பழல் கொளுவவெஞ்சமர் கொ
ளுவினான், மடீமடந்தையர் தெரியறங்கிய மதனமந்தர
மார்பினான். (கௌச)

வேறு.

வலியவொருகணை தனிலவன்விடு கணைமறிய வொருகணை
யினிலனிகமுமிற, விலகுமொரு கணையினில் ரதம்வலவ
னொடிவுளி கெடவிடுமளவி நிலவுணனு, மலகில்சினமொ
டுவசி கொளவுடனுட லலறியுயிர்செல வடுகணை யுதவின
ன், குலவுமவுணர்கள் குலமுழுதழிவுறு குறிகொணரவரி
யெனுமொரு குரீசிலே. (கௌடு)

அசுராகுல முழுதழிதர வமர்புரியயில் கொள்பவனு
நல்வலவனு மிவனெனப், பிசிதமயில் பவருளமவைவெருவு
றி பிரசமயிலுற வெயில்வர விரிவுறு, சூசமன்வர மவை
தொளு மிருவர்கடிசை குறுகவெணியுறை யடுகளமொருவி
யவ், வசைகொள வுணர்கள் சமுகமதடைதர மறல்செய்வ
து மினிமுடிகில மெனவரோ. (கௌசு)

இனையவகையினி லசுரர்கண்முறை சொலியிழிவி னடை
தலுமவர் கடமதிபதி, மனனபவமுட னவர்களை வெகுளி
யின் வலியவுரை சொலவினைய வனகையொடு, சினமும்வர
நரனொருநொடி மடிவுறல் செய்துமென வெழுமளவினில்
வெருவிய, வநிகநிசுசரர் பினுமமருறவுரையறை யதிரி
சீரவவுண்ணி மொழிகுவான். (கௌஎ)

வேறு.

மானவே லவுணரோ நீர்வனித்தேக மொழிவதென்னே,
பூனவே லென்னார் முன்னமுறு சமர்க்குடைந்துவந்த,
தினநம்மரக்கர் போர்க்கென் றெய்துறிற். நெய்வை
வெல்லம், கானவை யிலையேலங்கண் மடிந்தும்பரடையற்
பரலார். (கௌஅ)

என்றுகா ரண்டன் கூற வரக்கர்க ளேந்தல் சாயக்
கொன்றிங்ங னடைவோ மென்று கொதித்துப்போர்க் கோ
லங் கொண்டார், வென்றிகொண் டடைந்த வல்லூ ரனுமு
மீனான் விடைகொண் டேமுன், னின்றதேர் மேற்கொண்
டான்பண் டிருடிசா பத்தை நேர்ந்தான். (கஎக)

* கிண்ணுசி லுடன்வெந் தூசிக் கடன்முனந் துவன்றி
மேக, விண்ணினுள் ளோர்கண் டின்மென் விளையுமோ வெ
ன்றுநோக, வெண்ணுதம் பத்து ளோன்முன் னிரணிய
னெனவல் லூர, னண்ணுத லானுன் றெய்வ நரசிங்கனண்
னுசூழல். (கஅ0)

* ஏழிரு புவன மெல்லா நடுங்குறக் கொடுங்கோ லேற்றோ
னாழிகா லத்தின் மஞ்சே ழுதையோ டுருமிய் பெய்யுந்
தாழ்விலா மாரி யேய்ப்பச் சரமாரி பெய்து வந்தான், வா
ழிய புகழ்நந் செங்கோன் மரஊத வரையான் மாட்டே. ()

வேறு.

* பகழி தூவி வருமொரு பாவிமுன்
னிகழில் தந்திர னென்னும மைச்சனும்
புகர்கு லத்தனைப் பொன்றல்செய் தெய்துனைத்
தகர்விப் பேனென் றெதிரந்தமர் தந்தனன். (கஅஉ)

* ஈயெ முந்து மலையொ டெதிர்த்தென
நீயெ திர்த்தனை போர்நிமி டத்தெவண்
போயொ ளிப்பைகொல் பெர்ன்றுவை கொல்லெனக்
காபுபா ளிக்கனை யெண்ணில் கடாவினான். (கஅங்)

* இருவ ரிவ்வடு போரதி யற்றினார்
மருவத் தானவன் றுனைபு வள்ளறன்
கருவித் தானையு நேர்நேர் கலந்தன
விருளு மெல்லொளி யும்மெதிர்த் தாலென. (கஅச)

* வில்லெ டெத்துங் கதையெடுத் தும்விலங்
கல்லெ டெத்தும ரங்களை டெத்துங்காய்

சொல்லெடுத்துந் துதைந்தமர் துன்னின
ரல்லடுத்திமொக்கையர் சேனையே.

(கஅரு)

* இலைம விர்தவெஃகேந்தறன் சேனைகட்
சுலைமெ விர்த வயமுறழந் தேயுட
னிலைமெ விர்து பலதிசை நீங்கின
கொலைம விர்தவன் சேனைக்குழாங்களே.

(கஅசு)

* அண்ண றுனைக்கொப்பின்றிய மைச்சன்போர்
நண்ண வல்லுரன் கண்டுநக் குங்களை
மண்ணுறுத்துவ நென்றடல் வன்களை
யெண்ணி லேவவந் தேவரு மஞ்சற.

(கஅஎ)

* சமையதந்திர னாகியதூனைக
டமைவ ருத்தவ ருந்தித்த யங்கல்கண்
டுமையைத் தந்தநல் லோங்கலங் கெய்தினோக்
கிணையிற் காக்க வெழிற்களை யெய்தனன்.

(கஅஅ)

* வசையிற் சென்றவ் வசுரன்வி டங்களை
யொசியச் செய்துபின் முன்வெந்நிட் டோடிய
வசுரத் தானையருகுறக் கண்டவை
வசையிற் போக மறித்தங்கு மண்டின.

(கஅசு)

* இன்ன வாறுதை வீகனெய் யுங்களை
சின்னஞ் செய்யத் தெரிந்துவல் லுரனும்
வண்ணி போலெதிர் வந்துத ருக்கிரீ
நீன்னல்பட்ட நினைந்திலை போலுமால்.

(கஅஓ)

* இந்தி ரன்முத லோர்சொலி நெய்தியிங்
கந்த மெய்த வடைந்துமெந் நன்மையோ
வீயந்த னுய்ந்தனென் றுரொய்து றுதென்முன்
வந்து பின்னு மெதிர்த்தனை மாளவோ.

(கஅக)

* என்று கூறிப்பினெண் ணிலவேவினை
மன்றற் புன்னிரு மாலையன் மேல்விட

நன்று நன்றென்று நம்பிய முற்களை
யொன்று கோடிய தாயெதி ருய்த்தனன். (ககூஉ)

* இவன்வி டுங்களை யாவுமெ திரந்ததா
னவன்வி டுங்களை தம்மைய டற்கும்பார்த்
திவன்வி டுங்களை தம்மைச்செ யிக்கும்வெய்
யவன்வி டுங்களை யாவுமீவ் வாறரோ. (ககூங)

வேறு.

வெம்புபோரி விருவரும்வி னைத்தவன்மை கண்டுமுன்
சம்பராசுரனுமனங்க னுந்தரித்த சம்ரினும்
பம்புதிவி ருத்திராசு ரனும்வலிப் + பலாரியும்
வம்புகெரண்ட வமரினுஞ் சிறந்ததென்பர் மாகோ. (ககூச)

செங்களத்தி னிருவர்தேர்ச் ழுன்றுபோர்செய் கின்றசி
ரெங்கணும்பல் வையநின்றி யற்றுபோரை யேய்ந்தன்
வங்குநின்ற வவுணர்சில்ல ரங்கமுஞ்சி தைத்துயிர்
பங்கமாய்நி ணத்தினிற்ப தைத்துவிழ்ந்தமுந்தினார். (ககூந)

வாளிழந்த கையொடும்வ லித்துநின்று வாள்பொரத்
தோளிழந்த மெய்யொடுத்து தைத்துவெங்கொ டோடினார்
காளமஞ்சு செக்கரைக் கலந்தபோல வெஞ்சின
மூளவந்து போர்புரிந்த வவுணசேனை முதல்வனோ. (ககூச)

மன்றன்மாலை யேந்தல்செய் மறங்கொள்போரின் வந்திடும்
வென்றிகொள்ப தாதியின்வெ ருக்கொளாத பேரிகை
நின்றபல்வி தங்கொடேர்க ணெரிபடாத தொன்றிலை
வன்றிறற்கொள்கயமயம்மடிந்ததன்றி யில்லையால். (ககூள)

அரக்கர்வெள்ள வல்லிருட்ட கன்ற*வைசு லாமென
விரத்தவெள்ள டெங்கணும் மியந்தசெக்கர் வானெனக்
கருக்கொண் மெய்வல் லூரனிறற்ல் காலகேய ராமென
வுரப்பசும்ப ரிக்கொண் மன்னனொளி ருவானென்றுமென

+ பலாரி=இந்திரன். * வைகல்=விடியற்காலம்.

வேறு.

அமர்கொண்டிறின்று குமரன்கைவென்றி யளவன்றிவ் வண்
ணமறியத், தமர்மண்டவந்து மவர்துங்ககின்ற தகுவன் வரு
ந்திமுனிவா, னீமிர்கொண்டலுந்து மிரதம்விலுந்தி நேரா
கவந்து நெடுவில், லமையும் பல்கோல்க டமையுந்திமாக
ரகமஞ்சு மாறுபொருதான். (௧௧௧)

கன்மரரிபோல வெதிர்நின்றுவெம்பு காரண்ட வசுரனினீ
யோன், வின்மாரியான கணைசென்றுமன்னன் மிளிர்தியி
னேவுகணையி, னன்மாரிநாண மடையப்புரிந்து நணுகிப்ப
லோர்கள் புகழ்பூ, மன் X மாரிநீக்கு மிரதத்தினாழி வவிகொ
ண்டு டைத்தனவரோ. (௨00)

இரதந்தகர்ந்த வுடனண்ணல்வேறே ரிரதங்கொ டெண்டி
சையெலாம், பரதன்றனண்ண னிவனென்னவெய்ய பதகற்
குமுன் *னரணுகிச், சர்தங்கொளுள்ள மனல்கொண்டு
ஐதிரோண சரமாரிபெய்து தணிவிற, சுரதங்கொளுள்ள வ
வுணன் *கொடிஞ்சி சோரப்புதைத்தனனரோ. (௨0௧)

* தன்றேரழிந்த வுடனேவலூரன் மிகுகோபமோடுசாரும்
பின்றேரதாதி யணுகாதுசெய்தல் பேசிக்கணத்தின் மாயை,
வன்றேரமைத்து மேற்கொண்டெதிர்ந்து மன்னாவுனக்கு
வாய்ந்த, புன்றேரதாதி பலவுந்தொலைந்து போகின்றதறிதி
யென்றே. (௨0௨)

* முறையிற்செருச்செய் திவனைச்சயித்தன் முடியாதென
க்கருதியு, ணிறையுற்றமாயை தனையுற்றுநின்று நெடுவிற
கைகொண்டுகணைக, ணிறையிற்பல்கோடிதமையுய்க்கவெண்
ணி விரதங்களியானே பரியாள், குறையிற்றவாகி யிருளிற
பாந்து குகடுனுப்பனைக் குறுகியே. (௨0௩)

X மாரி=மேகம். ஐதிரோணம்=வீல்.

*கொடிஞ்சி=இரதம்.

வேறு.

* எண்ணற்கரிய விதம்போலாயியற்றக்கண்ட விறைவனக்குத், திண்ணப்பகழி யொன்றாலே யாவுஞ்சிதைப்பச் சினத்தவுணன், விண்ணக்கடலை வடவனலைக் காற்றைக் கூற்றைப் போல்வினாந்து, நண்ணக்கண்ட நரசிங்கன் ஞானப்பகழி ஈல்கினாலு.

(உ௦௪)

* கருமான் சருமந்தரித்தவிறை யிறையன்றென்று : கழறுவர்க்கு, வருமான் மனம்போற் பலவகையாய் விரிந்ததருவன் மாயையினப், பெருமான் பெருமா னென்றறிந்த வுடனம் மனமுற்பேதைமையு, ளருமா நெறிசென்றதுபோலச் சென்றதண்ணல விர்வாளி.

(உ௦௫)

* ஆடு மரவ மஞ்சரவங் கீண்ட வுடன்பா தலத்தடைய, வோடும் வகைபோற் றைவிக னொளிசேர் வாளிகண்ட வுட, னீடு மாயை நாணியிரு ணிலத்திற் புகுத நங்குத லுங், கூடுந் துணையா ணவமன்றி வேறொன் றில்லான் கொடியோனே.

(உ௦௬)

* தனியே நின்ற வல்லூர னிவனோ டமர்செய் திடுத்தன்மை, யினியே தென்றென் றுளந்தளர்ந்தொன் றெண்ணித் துணிந்தோர் வாட்கொண்டே, பனிமால் வரையை மின்னொடுவான் பரவிவினாவிற் சூழுதல்போற், குனிமால் கரத்தன் றனைப்பல்காற் கோலியொன்று கூறுவனல்.

(உ௦௭)

* முத்தக் கதைக்குப் பிழைத்ததுபோன் முடியா திதற்குட் பிழைத்தெய்த, விந்தைத் தரித்தோ னேராக வுனகுகுத் துணையா யெய்திடினுஞ், சந்தப்புயத்தை விகவுன்றற் கூடுஞ் சமரைத் தந்திடென்று, னந்தக் கடவு ளூர்ப்படியே முடிய வந்தங் கடைந்தோனே.

(உ௦௮)

* ஈது கேட்ட தைவிக னகைத்திங் கிவனோ டிரதத்தின் மீதுநின்று போர்புரிதல்விதியன்றென்று விளித்தமைச்சிர்

மோது நமது தானையைக்காத் திடுதி றென்றுமொழிந்துநனி
காது வாட்ஊண் டெழிற்பசிய பரிமீதேறிக் கவினுற்றான்.

* மாவில் வானோடிஹையெழிலாய்வரக்கண் டவுணன் வாள்
விசித், தாவி யெதிர்போ ரயழுக்காறு தங்கு முள்ளாய்த் து
ங்கடவயத், தாவி தவிர்ப்பான் வானோச்ச வதுகண் டயை
னகன்றுபடு, பாவி தன்னோ X டேதிவிதிப் பீடிப்போரங்குப்
பயின்றனனே. (உக0)

* இந்த வாறு சிலபோதங்கொருவர்க்கொருவரினைப்பின்
விந்தை யாக வாளமரை வினைக்குங் காலை மெலிந்தரக்க
னந்து காலங் குறுகியவந்நடலை யுடையா னட *லசியைச்
சிந்து முடுக்கங்.போனா சிங்கன் சிந்தச் செய்தனனே. ()

* அப்போ திறைவன் கொடும்போரையாற்றும் வகையா ல
வன்முதுகின், மைப்போ துஞ்சுத் த மதுப்போல வழிந்த
வேர்வை கண்டும்பர், கைப்போ துஞ்சுத் த வெரிந்வேர்த்த
ஆறான் றவண்பேர் கழறினரா, லிப்போ தினுமப் பேர்திரி
பான் முதுவேத் தூறென் றிலங்கியதால். (உகஉ)

* வஞ்சன் ரவஞ்சந் தனைவஞ்ச மில்லான் வஞ்சம் வஞ்சிக்க
நெஞ்சம் பெரிதுந் தளர்ந்தொருக்காதேறி நேராய் நின்ற
வொரு, மஞ்ச லாவு விருக்கத்தைப் பிடுங்கிச் சுழற்யி வா
வெதிர்போ, யெஞ்ச றுன்வா ளாற்சிதைக்க விதயங் கருகி
யிதுசெய்வான். (உகங்)

* இனிநாமிவன்மு னின்றமரை யியற்றிற் கெட்டி மென்
றெண்ணி, நனிநா ணடைந்து கரந்துநின்று நவிறற்ற் கரு
மோர் வரைபிடுங்கித், தனிநா யகன்ற னருள்வலிசேர் தா
ரா பதிதன் றலைக்கிலக்காப், பனிநா கத்தி னின்றுவிழும்
பான்மை யெறிந்தான் பான்மையிலான். (உகசு)

0 அழுக்காறு=பொருமை. + அயம்=குதிரை. X ஏதி=வான்.

* டி=பான். 0 வஞ்சம்=வான்.

* இன்ன வாறென் றிறையறியா தியாதோ ியற்றவிக் கொடியோன், மின்னின் மறைந்தா னெனவெண்ணி நிற்குங் காலை வேந்தேயுன், சென்னி மேற்பா னென்றோர்சொல் வானிற் றெரிப்பத் தேர்ந்தரசன், பின்னரீப் பரியைச் செலுத்திமுன்போய் வாளாற் சிதைத்தான் பெருவரையை. ()

* கண்ட வவீணன் பின்னுமுருக்கரந்துநின்று கனவரைகள் கொண்டங் கெறியச் சிதைத்தண்ணல் கொடியோன் மாயை தனைக்க, வண்டங் குலுங்க வழற்பிழம்பாய் நின்ற விறைதா ளகமுன்னித், தண்ட மொன்றே வலும்வலித் தற்குவன் மாயை தணந்ததுவே. (உகசு)

* உள்ளவலியெல்லாரீங்கி யொருவனாய் மொருவாத, வுள்ள வலியொன் றுடையத்ன லூர்ப்பி மன்ன னெதிராக * நெள்ள வில்லா தோர்மரத்தைக்கதையாய்த் திரீத்து நிலங்குழித்து, + நெள்ளல் வந்தான் மிருகண்ட முனிசொலுடனே ÷ நெள்ளவந்தான். (உகீசு)

* வந்தா யாவென் றேமன்ன னுரைக்கு முன்னே வல்லூரனந்தாய் பரியோ டென்றுதண்டை யெறிய நம்பி ரநவிரத்தார், சிந்தாநின்றான் றைத்தியனுந் திருகிவடக்குத் திசை சென்றா, னெந்தா யுமையை யீன்றானு மிவுளி மேற்பின் னெய்தினனே. (உகஅ)

* தொடர்ந்து நார சிங்கன்றன் னுயிரைத் தொலைப்பாள் சொலுஞ்சுளைப், படர்ந்த தருவ னறிந்துவிரைந் தனிலன் போலப் பாறிடப்பின், னெடர்ந்து பரிமே லணல்வரக்கண் டீஞ்சி யவனோர் மலைமறைந்தான், மிடைந்த வாறு முகன் சமரின் வெருண்ட + வேழ முகன்போல. (உகக)

* நெள்ளல்=சோர்வு. + நெள்ளல்=சீக்கிரம்.

÷ நெள்ள=உடன்பட. 0 நவிரம்=வான்.

† வேழமுகன்=தாருகாசுரன்.

வேறு.

* முக்கொடி மன்ற லோடு முடிநான்கு கொண்ட கோமா
னக்கொடி யவனாற்றாது மறைந்ததையறிந்துசுற்று, மைக்
கொடி வரையி னேடி வரவவ னோர்வி டர்க்கண், டிக்கொ
டிஞ் ஞாலம் வானுஞ் செயிர்த்தவன் கிடப்பக் கண்டான்.()

* அம்மலை யுடனே சேர வவுணனை யசியா லும்பர்
விம்மலை யடையப் பண்டு விருத்திரா சுரனை நாகச்
செம்மலை வச்சி ரத்தாற் சேதித்த லிற்சே தித்தான்
கைம்மலை முகனை யீன்று கன்னியை யீன்ற கானை. (உஉக)

* தானவன் றன்னை வாளாற் றடிந்தமன் னவனைக்கண்ட
வானவ ரதிச யித்து மலர்மழை பொழிந்து வாழ்த்த
ஹுனதி லெழுந்த சோரி டிவரிபோ லெழுந்தங் குள்ள
கானக லுரைக னெல்லா மொன்றெனக் காட்டிற் றம்மா.()

* வல்லுரன் றனைக்க வர்ந்து வாட்டிய வரைக்கு நாமஞ்
சொல்லுவர் கவர்த்தி யென்றே யப்பெய் ஞர்க்குந் தோய்
நத, தெல்லுறழ் டிகணக்க ணத்திற் கவனுடல் விருந்திட்
டேந்த, லல்லுறழ் களவீ ரட்ட னருட்டிற் மகத்திற் கொ
ண்டான். (உஉ௩)

* குருதிதோய்ந் திவுளி மீது குலவுதெய் விகனைக் கண்ட
பரிதியுஞ் சிவந்து மேல்பாற் பாதலத் தொளித்தான் மன்
னன், வருதினி யமச்சர் தாமும் வருந்திவள் ளலைவல் லா
மன், மிருதிசெய் தனனோ கங்குன் மேவியு மேவி லானே

என்றல் முற்றுச் சோர்ந்தங் கியாவருந் துருவி யெய்த
மன்றன்மா லையினுன் செக்கர் வானெனப் பரியின் வந்தானே
பொன்றினர் வரீக்கண் டார்போ லெதிர்கண்டார் பொற்றா
டாழ்ந்தா, ரின்றிது தகவோ வென்றா ரியன்றகேட். மும்பி
ன் றுழ்ந்தார். (உஉ௪)

* அங்கிவர் தவனுக் கியாரு மகங்கனித் துபசு^௧ரிக்கப், புங்க
மோ டிருந்தான் கங்குற் போதினைக் கழிப்பா னெண்ணி,
யங்குமுச் சிரத்த னுன காரண்ட வவுணன் றாதர், செங்க
ளத் தியன்ற தன்மை செவிகுடச் செப்பக் கேட்டான். ()

* வெம்பிமுச்சிரத்து மீதுமிகுமறுகரத்தான் மோதிக், கம்
பித ம்டைந்து வீழ்ந்து கதறிக்க ணீர்சொ ரிந்து, நம்பியா
னிருந்தே னெம்பீ நரன்கையின் றொப்பு வித்தே, னிம்பரி
னிநுப்பும் விட்டே னிதோ வந்தே னென்று பின்னும். ()

* உன்வலி யாலே மூன்றா முலகவர் பணியப் பெற்றேன்
பின்வலி யொருவ ரேனும் பேசவு முளரோ வந்தோ
வென்வலி யிறந்த பின்னு மேனிநுப் பேனென் றென்று
தன்வலி பொருந்த மூன்று வாயினாற் றயங்கிச்சொன்னான்.

மூன்றாட்போர்.

* அரக்கியர் குழுக்களங் கங்கலறிட வவுணர்யாரு
மிரக்கமோடலறக்^௨கேட்டவிருள் பயந்தொளிப்பச் சூர்ண்.
கரத்தினை நீட்டிவெம்பு கரண்டனை யெடுப்பான்போல
வுரத்துட னெழுந்து கீழ்பாலுதய வெற்பேறினானே. ()

* உதயனைக் கீழ்பாற்கண்ட வுடன்வல் லூரனை வெங்கண்ட
ததையளி முரலீராறு தாமமார் மார்பினுன்றன்
சிதைவில்சேனைகளிப்பாற்றிண்டியோ^௩டமுவமார்ப்பத்
துதையொலி திசைகளெல்லாம் வெதிர்படச்சூழ்ந்ததம்மா.

* தம்பியை யிழந்து பாரிற்றங்கு தறகவோவென்று
வெம்பிவல் விருளிற்றுஞ்சாமிகு துயரத்தன் கன்னம்
பம்புமவ்வொலிபோய்த்தாக்கப்பதைத்தெழுந்தரியையானைக்
கும்பர்வந் தமார்க்கழைத்த கொள்கையீ தாயிற்றென்றே. ()

* கடுஞ்சினத் துடனெழுந்து காரண்டவவுணன் பொல்ல.
வடுஞ்சமார்க்கோலங்கொண்டேயனிகமோடார்த்தெழுந்தான்

கொடுந்தொழி லுடையோர் முன்பின் குறித்தறி யாது
வாளாக், கெடும்படி தாமே செய்வா ரென்றசொற் கீழ்
ப்படாதே. (உகஉ)

வேறு.

* வானைச் சினத்தெய்து மியானைக் குழுக்கள் வழக்
கில்லதோர், கானத்து லாகத்தி னண்டதை முதலேழு
கதியுற்றிடுந், தேனுக குழுஉக்கள் செயததோர்க் குழுஉக்
கள் செயற்கொண்ட வாட, டானைக் குழுஉக்க டனைச்
சூழரச் சந்தனத் தேறினாள். (உகங)

* எங்கும்பலிய சாலமாபபத் தனுசர்தா னையிருபக்
கழும், பொங்குங் களிப்போடு புகழக களத்திற் டொரு
ப்பொத்தேர், தங்கும புய்தீதா வைன்சென்று மூவொ
ன்று தனிவாய்களிற, சங்கந் தரித்தே பிளிரததான்பல
ண்டனா சலிப்புறறவே. (உகச)

வேறு.

* அண்ண றானையு மசுரன றானையுங்
கண்ணி நின்றமா கலந்து டறறினா
கண்ணி ராறுடைக் கடவு டானையு
நண்ணு சூருடை * ஞாட்டும் போலவே. (உகடு)

வேறு.

* அடுத்ததா னவர்கண் மீதவ் வரசன்ற னைகள்சி னந்தே
விடுத்தனர்- சிலீழு கங்கள் வியன்பெருட் குழுவு மாவுங்
கடக்களிற் றினமும் பன்மா காணுறுந் தேருரு சிந்தக்
கெடுத்தன கண்டாங் கார சித்தனுங் கெழுமி வந்தே.

குசிசிறன் றானை மீது கொடுங்கனை யனந்தம் வாய்ப்ப
வரிசிலை நிமிரா வண்ணம் பெய்யவான் மாரி யேய்ப்ப
ரிநிறத் தரசு மைச்ச னனகசுந் தரனெ திர்ந்தே
யெரிகனையனந்தமுய்க்கவிருவருமுடன் றார்வெம்போர்.

* ஞாட்டியுடை.

* நாள்வலி யுடையோர் விற்போர் நானில நடுங்கச் செய்தும், வாள்வலி யுடனெ டித்து' மாதிரம் பொரு போர் செய்துந், தோள்வலி யாற்றண் டேந்திச் சுழற் றனற் கொளுவச் செய்துந், தாள்வலி மற்போர் செய்து மிருவருந் தளர்ச்சி கூர்ந்தார். (௨௩௮)

* அனகசுந் தரனில் வாறு யமர்புரிந் திளைத்தல் கண்ட கனகநாட்டவர் வியந்தக்காரண்டன் பொருந் நகொல்லு நனிவலி யமச்சற் கீந்தா ருடனெழுந் துரப்பி யன்னோன் றனுவிரு கூற தாக்கி யரியெனத் தருக்கி நின்றான். ()

வேறு.

* தருக்கி நின்ற சாமந்தனைத், தெரீஇக் கருக்கொண் மெய்யுடைக் காரண்டன் வெகுண் டிருக்கு செம்பினைக் குடனடைந் தெதிர் செருக்கு டன்றனன் 'றேவ ரஞ்சவெ. (௨௪0)

* அலகி லாக்கனை யசுர னுய்த்திட விலகி லாவலி மெய்ய மச்சனு நிலை தளர்ந்து வெந்நிடவு நேர்ந்தனன் னுலை நிகர்ச்சு கு ணைசன் றூர்த்தன்முன். (௨௪௧)

* தன்முன் வந்துகூர்ச சரந்தொ டுத்திடு மன்னன் மந்திரி வன்மை நோக்கியே நென்ன லென்பினைக் கொன்று நீக்கிய தன்னி யாணவ முடனெதித் திரோ. (௨௪௨)

* என்று கூறிவெஞ் சினமுட னெணிற் றுன்று வெங்கனை தூறி யார்த்தனன் மன்றல் பன்னிரு மாலை மார்பனும் பொன்ற வந்தெதிர் பொருது தீயனே. (௨௪௩)

இவன் விடேவெலா தூறி யெண்ணில்கோ லவன் விடுத்தவு ணைசனூர்ந்த தேர்த்

காரண்டவல்லூரார் வதைச்சருக்கம். கடுக

துவச மற்று வீழ்த்தொ லைத்தன
னிவரு ளச்சுரு ணேச னென்பவன். (உசச)

* கண்டு வெம்பிக் காரண்டன் வேறொர்தேர்க்
கொண்ட னற்களை கோடி யேவியே
மண்டு மந்திரி யாதி வாகினி
யெண் டிசைஇ யிரிந்திட வியற்றினான். (உசரு)

* வீழி நின்ற தானவனை மேவினார்
பாறு சேனையும் படைம கீபருந்
தேறி வந்தவர் தமைச் செயிர்த்துரை
கூறி யாரொடுங் கோவை யண்ணினான். (உசசு)

வேறு.

படையொடு சூழ்ந்து பொல்லாக் காரண்ட வவுணன்
பாய்மாக். கொடியிர தத்தை யுந்திக் கொடுமர நிமிரா
வண்ண, மடுபடை மாரி தூர்த்தா னதுகண்ட வவுண
ரங்குத்து, விடுகளை மாறி தூர்த்தார் வரைமிசை மேகம்
போன்றே. (உசஎ)

* கடையுகத் தெழிலி யேழுங் கனன்றுபெய் மாரி
போலுந், தடையிலா தேழு வாரி நாற்புறந் தகைந்த
போலும், விடையிலங் குறுவீ ரட்ட னருள்வலி மேவு
வோன்பா, லடையலர் படைக ளெல்லா மொருப்பட
வடைந்த தம்மா. (உசஅ)

* கண்டன னிருபோர் தம்மின் மூவேந்தர் தமைவெ
ந் கண்டோன், கொண்டனோர் கொடும ரங்கைக் கொ
ண்டெனில பகழி கோத்தான், மண்ட சுரர்கடம் வா
ளி யவையெலாம் விழுங்கி வானி, லண்டர்க ணடுங்கச்
சீறி யரசினை மூழிற் றம்மா. (உசசு)

வேறு.

உரத்த வெம்பனி மூடலை யரியொழித் தமைபோற்
கரத்து வரூள்கொடு படைபடாந் துரிசறக் கடிந்தான்

விருத்த னாகிய மறையவ னாய்முன மேவத்
திருத்த குஞ்சொலாற் சங்கரனருட்டிறஞ்செறிந்தோன்

பொங்கு றும்படைக் கலம்பினும் பினுமுறப் பொரு
க்கென், நெங்க னும்பரி மிசையிவன் வாஸ்கொடு மீண்
டிச், செங்க ரங்களுஞ் சிலைகளு சிரங்களுஞ் சிதறி, மங்
க வீட்டினு னவுணரைத் தைவிகன் வலிந்தே. (உருக)

அரிதி னேவிய கணைகளு மவயவங் களுமன்
பொருது வாளினு லபசயப் படப்படப் புருந்து
விரவி யோடினர் சிலருயிர விடுத்தனர் சிலரச
செருவி னாருடல பின்னமாயக் கிடந்தனர் சிலரே. ()

இவ்வ ணம்படை யிரிதரப் புரிந்தெரி யரக்கண்
கைவ ணந்தளர்ந் தேங்கிட னாஸ்கொடு கடிதிற
செவ்வி யார்கொடி குடையிர தங்களைச் சிதற
வவ்வி யாங்கவ னுடல்கேடச் சினந்தனன் மறவேன்.

செல்வப் போர்நர சிங்கனற் கரத்துவாட் டிறஞன்
மல்விற றுளையு மூர்தியும் படையையும் வாட்டிக்
கொல்லத் தன்னையுங் குறித்ததை யறிந்தகா ரண்ட
னல்லற் பட்டுள மொருவகை தேறியீ தறைவான் ()

சேத்த வென்னெழிற் றம்பியைச் சிதைத்திமிந் திறலா
ற, பார்த்தி பாவெனைத் திருணமா யெணிககொலப் பார்
த்தாய், கோத்த விவவெரிக கணையினி னுடலெரி கொ
ள்கை, பார்த்தி டாயெனச சொலிககொளு வினனந்
தப் படிழி. (உருடு)

சினத்தி னுலெட்டுத் திசைகளும் பொறிகள்போய்ச்
சிதற, எனத்த செந்தழற் கணையினை வருணனத் திரத்
தைக, குனித்த வில்லினிற் கொளுவியங் கொழித்தன
னிருபன், பினற்றயித்தியன்றாமதாத்திரமழைபெய்தான்

எய்த தாமதந் தகைதர விராசதக் கணையைப்
பெய்து பூபதி சூழ்ச்சியிற் கொடியையும் பிளந்தான்
வெய்திற் றீயவன் சண்டமா ருதக்கணை விடுத்தா
னெய்தி னன்கதை யுணப்பணிக் கணையினை கொடியின்.

* கோவ செசெயுங் குரிசிலு முதவினன் குறையிற்
றேவடுச் செயுந் தருவனு மறிந்துடன் சின்ந்து
நாவ டிப்படச சிலவுரை கவிற்றிப் பின்னயந்து
பூவ மீத்தவன் பசுழிகை யெடுத்திவை புகல்வான். (1)

* எனது பின்னவன் முதலெவரை யுந்தொலைத் திருந்து
மனது னைக்கொல வரவினை யேனெனின் மதனன்
றனது சீரிளமையு மறப நரனதாய்த் தரித்த
வுனதுருத்தனைக் காண்டொறுங் காண்டொறு முவந்தே

* இந்த வெண்ணநீ யறிவுறா தெனையெளி தாகச், சி
ந்தை கொண்டுடன் விசசமா வினைத்திவை செய்தாய்,
ஹீந்தைச் சே*ரசப் பறந்துபுலை மருட்டிய விதம்போ, னிந்
தை யின்னமும் பெறேனுனைக் கொலாதுநெஞ் சிரங்கி

* கஞ்ச னுன்முன மெனக்களித் திடுமிந்தக் கணைக்குத்
துஞ்ச வாரெவ ராகினு மீண்டுறார் தொடுக்கி
னஞ்ச றுதென்மு னிற்கின்ற யீதுனை யடுககிற்
பஞ்ச றுநின்ற தாகுவா யனலவந்து படினே. (௨௬௧)

* என்னக் காரண்ட னிசைத்தலுங் குசைப்பரி யேந்
தல், முன்னைச் சூழ்வினை சூழ்ந்துனை முடிப்பதைத் தே
று, தென்னைப் பார்த்துநீ யிரங்கலே னறங்கொள்வோ
ரியற்கை, தன்னைக் கூறுத றகுங்கொலே பழிபவந் தரி
த்தோய். (௨௬௨)

வேறு.

* உன்றனலே யாகும்வகை யொளியா தென்முன் புரி
வாயா, லென்று வேந்த னகைத்துரைப்பக் கேட்ட வவு

ண னிருமூன்றாய்த், துன்று கோக்கி னெரிப்ரம்பத் தெ
ழித்துப்பிரமன் றுணையடியை, யொன்று படக்கொண்
டவன்கணையை யுய்த்தான் வலியை யெய்த்தானே. ()

* விடுத்த பகழி யொன்றுபல கோடியாக விரிந்துல
க, முடித்த திசையெல் லாங்கால வனலைச் சிவணப் பல
வசியாய்க், கடுத்து வரக்கண்டரசன்வெள்ளங் கலங்கி
யோட நெறிகாண, தெடுத்த துயரின் முறைகூறி யேந்
தற் சூழ லீண்டியதே. (௨௬௪)

* பிரமன் பகழி யாலவிடப் பெருக்கிற் சூழ்ந்து வர
க்கண்ட, நரமன் னதற்கின் னதுபுரிந்து நலித்த லென்ப
தோரார்து, சிரம னுசசி யத்தமுங்கொள் சிகர சீகா ம
ணிநாதப், பரம னருளுட் டியானிக்க வீதொன் றங்கு
பதிந்ததுவே. (௨௬௫)

* எல்லாம் விடுத்தே யகோரமறை யினிதி னறிவி
னிருத்திநின்றான், வல்லாண் மையினால் வரும்பகழி ய்
வனைக் கண்ட மாத்திரத்திற், சொல்லா லடங்கா முத்த
லைச்சூ லத்தன் போலத் தோன்றுதலான், மல்லார்
புயத்தை வீகனடி வணங்கி யயன்பான் மருவியதே.

* தீது கண்டோன் விடும்பகழி யெவர்க்கு மோர்தீங்
கின்றிச்செல், போது கண்ட தேவர்கணற் போதுகொ
ண்டு போற்றிநின்றார், காது கண்ட தருவன் விண்சொ
ற் காது கொண்டங் கயர்ந்து நின்ற, னீது கண்ட நா
சிங்க னிரங்கித் தருவனுக் கிசைப்பான். (௨௬௭)

வேறு.

* யாதொரு 'குறையில் வாழ்வை நீ யடைந்து நிலை
'பெற நடந்திடா தந்தோ, மாதொரு பாக னடியவர் தம்
மை வலித்துப் பல்வகையினும் புரியுந், தீதொரு வா
தால் யாவையு மிழந்தே துவசமற் றிடுமிந்தத் தேரின்

மீதொரு வாகுநின்றிடச் செய்த தினஞ் செய்யும் வித
முநீ தேர்தி, (௨௬௮)

*இதுவரையிலுநீ புரிந்ததீங்கெல்லா மிரிந்துமேம்
பட வுரைத்திடுவன், விதிவலியதனாற் கொள்ளவுமாட்
டாய் கொள்வையேல் விளம்புதற்கீதுந், ததியதுவாகு
மென்றனவன்முற் றன்மையும்வன்மையுந் தெரிந்தோ
ன், புதியுரைத்திடுஞ்சொற் செவிசசுடவுளளம் பதைத்
தவுண்ணு மிவைபகர்வான். (௨௬௯)

*அண்ணலேநின்சொ னன்னெறிக்கணியே யாயினும
தையொரு பொருட்டா, யெண்ணலேனென்தென் னென்
பையேலுரைப்ப னென்னுயிர்த்துணைவனே முத்தலோர்,
மண்ணிலேமடிய வென்னுயிரோம்பி வானவார்நகைக்க
மாநிவத்து, நண்ணலேன்மானங் கெடவிருந்தாலு நல
த்தரித்தியமனு குறுமோ. (௨௭0)

*இன்னமென்வலியாற் கூடியவரைபோ ரியற்றிவெந்
கொளாதி யானிறக்கின், மன்னுமூவுலகி னின்பெயரு
ளள வரையினு மருவிசைபோதுங், கொன்னுடையா
சே கொன்னுடைவசனங் குறித்திடைநியமர் குறிக்
கொண், டென்னுடன்புரிதி யென்றனனிமையோ ரிறை
வனைப்புறங்கண்ட விகலோன். ௨௭௧

*நொடியிழந்திடுந்தனி றேரினையொருவிக் குந்தவேல
சிகந்தயாதி, கடிதரும்படைகண் மூவிருகரத்திற் கவி
னுறவீரேநின்றோ *ருழவை, படிமிசைபாய்ந்த வகையி
*னிற்றுவிப் பார்த்திப ரினதுடலாவி, நொடிதனிலடை
யும் பான்மையையறிதி யென்றுகாரண்டனு நுவன்றே.

வேறு.

*கரத்தின்மிசையுள படைக்குழுவைநனி கதிர்க்கொ
ள் பலவகைசுழற்றியு, முரத்தகருநிற முயர்த்தவறுவ

ரை யுரத்தபுயமவை குலுக்கியு, மரத்தவிழிகளொ டிர
ப்புமொழிநகை யடுத்ததிரிசிர மசைத்துநீள், பரத்தவு
லகம ததிர்க்கவரவுகள் பதைக்கவிருநடை பதித்துமே.

*கதித்தவலியுள குசைப்பரியனெதிர் கதத்தவவுண்
னுமதட்டியே, யெதிரத்துநைநொடியி னுவட்டமரறிதி
யெனசசொலியிரத முடைத்தலும், விதுப்புடனரசி
ரதத்தையொருவிரல் விசைப்புரவிமிசை விற்றுகொ
ளு, நிதிக்கடவுளென வசிப்படையிலக ளிசித்தனுவன்
முனர் நெறித்தனன். உஎச

*கடுத்தசுரமுன ரடுத்தவிறைவனமெய்*கடுத்தலைமு
தல பண்டககல, மெடுத்தரவரியை மடுககவலமர லெ
னச்சுழலுறுவேல் விடுத்தலும், ட்வடுசசுழல்பனிநு மலர்
த்தெரியலிறை வசிக்கொடு கடிதினசித்தனன், வீடக்க
யில்குர னிடக்குடனமரைமிகசசெயவரசையடுத்தனன்
வே னு.

*இரண்டு கையினில் வாரொடு பரிசையு மேந்தி, யீ
ரண்டு தோளிறை யுடனகொடும் போரியற் றிடமற், நிர
ண்டு கையிற்றேம ரமெடுத் தனிகமெய்த் திடசசெய்,
திரண்டு கையினுற் குரோதமோ டெழிற்பரி மிசையே.

*சூட்சு மாகவே கதைகொடு மோதலுந் தோமின்
மாட்சி சேர்பசும் பரியுமெய் டீயனுங்குற வள்ளல்
காட்சி வெம்பியப் பரியொரி இக் காலகா லனைப்போ
னீட்சி கொள்சினத் துடனசு ரனைநெருங் கினனூல்.

*அண்ண நன்னரு செய்துமுன் னடற்கதை சுழற்றித்
துண்ணெ னும்படி மோதுறத் தூக்கிய கூலை
வண்ண வாளினான் மென்னவன் கரத்தொடு டீவயிர
மண்ணின் வீழற வெட்டினான் மட்டிலா வலியோன்

*உடுத்தலை—வாள். ட்வடு—வண்டு. டீயனுங்குற—நடுங்க. மென்ன
வூன்—மன்—தெய்வீகன்; அவன்—காரண்டன். டீவயிரம்—கதாயுதம்.

*கரமி ரண்டறக் காரண்ட வவுணனுங் கனன்று
சுரர்ந டிங்குற விருகரப் பரிசைவாள் சுழற்றி
விரவ நாரசிங் கனும்ப்போ விரவினுன் வெகுண்டே
யிரணி யன்றனோ டரியம ரியற்றிய வெணன். ௨௪௯

*முரண்கொண் மாதிரப் பெயர்கொ*ளும் பொருள்களு
தரங்க வேலையும் பாதலத் தொடுநிலை தளர [முந்நீர்த்
வெஞ்சீண்டு வானவா மானவா விழிபுதைத் திடவவ்
விரண்டு பேர்களு நகைத்தசி யமரியறயினரால்.

*தத்த மஞ்ஞள விஞ்சையை வாளமர் தன்னில்
வித்த கம்படக் காட்டி நின்றெவர்களும் வியப்ப
வொத்த தன்மையிற் றீபார்புரி யளவையி னுமையா
ளத்தன் மெய் வளி கொண்டவ னடவினீ தீதயர்வான்.

*தன் கரத்தின்மே வசியினுற் றனிவ் வித்தான
நீன் கரத்தொடு வாள் பரிசையு மற மஞ்சின்
மின்க ரத்தொடு புவியில் வீழலின் வெட்டி வீழ்த்தே
கொன்க ரத்தினிற் சங்கெ டுத்தொலித் தனன் குரிசில்.

*ஈரிரண்டு கைத்தலங்களும் படைக ளோடிற்றவே
காரி யன்றமுக் குவடுடை வரையிற் செங்கலங்கல்
வாரி யாமெனச் சோரிமெய் யொழுகுற வலியா
லோரி ரண்டுகைத் தலத்திற் றோமர முடனுடன்றும்.

*ஆலகி லாதபன் மாயையின் விசசையா லரசன்.
குலவ் தானேமுன் பலவுரு வாயமர் குறித்து
மிலகு கோடிர னெதிரின் முன்னுரு வெடுத்தியன்றுஞ்
சுலவி நின்றனன் வஞ்சனை யளித்திடுந் தோன்றல்.

*எண்ணி றுளையுந் துயரொடு பலதிசை யிரிய
வண்ண றன்னொடு பலவகை யவுணன்போ ரடர்க்கக்

* ஐம்பொருள்களாவன— ஆகாயம், திசை, பூமி, மலை, யானை.

௨ ஆயுட்குற—சொர்க்கான்

கண்ண னற்பொறி காலவங் கங்கடைந் தசியா
னண்ணு ருக்களைத் தடிந்தன னரசிங்க நம்பி. உஅரு

வேறு.

நரபதி யொருவ னோடு நவைநிசா சரன்பல் வாறாய்ப்
பொருதல்கண் டிஃதரன்கொ லோவெனப் புகன்றுநந்தி
விரிவிசீம் பிடையே நின்று விளம்புவ னிவனை நோக்கி
யரனருட் பிறேர கத்தா லசரீரி வாக்கா லன்றே.உஅசு

வேறு.

அகில பாலன வேந்தனே புராரியை யகற்றிற்
றிகமுறத் தியானஞ் செய்து செயிரில்வா டன்னைப்
புகலு மககண்ட பரசின்நன் மந்திரம் புகன்று
பகை நிசா சரன்முடி பெர்டிபட் ழிடுவாயால். உஅஎ

பரமநற் பிரசா தத்தா லிவனழி படுவான்
றிருவுளத் தொடுபிறை யவனுன் னிடஞ் செறிந்தா
னரைய் னேயெனத் தைவிகன் கேட்டக மகிழ்ந்தான்
கருதுமன் வணமா னடி கருத்தினுட் கொண்டான்.

பிறையு லாஞ்சடைக் கடவுண் மந்திரஞ் சொலிப்பெரிது
நிறையு நல்லொளி வாளினை யெறிந்தன னிருப
னறையு மன்னவா ளழற்பொறி பரந்தமார்க் களத்திற்
குறுகி நின்ற தானவன்டல மாயையைக் கொளுத்தி.

சண்டமா ருதவேகமாய் வாள் வருந் தகைமை
கண்டுகா ரண்ட னீதுநம் முடிவெனக் கடிதிற்
கொண்டல் போலதூத் தொருதண்டங் கைக்கொடு கு
லவி, விண்ட லங்களும வெருவுற வாளுநிர் மேவி.

நின்று ரப்பியத் தீண்டினால் மோதுவா னெருங்கு
துன்று ரத்தகா ரண்டன்முச் சிரத்தையுந் துணித்தே
யன்று ரத்தகரீல் வரைமுடி மூன்றையு மளக்க
நொன்றுறச் செய்த வகையினிற் புவியிலுய்த் ததுவே.

*உரத்த காரணடன் கருவரை யனையபே ருடலங்
கரத்தி லோங்கிய கதையொடு பாதலங் கலங்க
வரத்த மாலையேய்ந் தணலுளம் வெருவமுன்னடைந்தே
பரத்தல் போற்புவிப் பாவைமேல் விழுந்தது பதைத்தே

*மண்டு மன்னனும் பின்சென்று நகைத்தனன் வுழியும்
விண்டு வாதியோர் படிபெண்ணை யாடியே வேந்தன்
பண்ணிபோலவல மலாக்கைவந்தொளிரந்ததுபண்ணொர்
கண்டொன்றா கடற்கரை கண்டா கரியவ னோடும்.

வேறு.

*கரம்விரித் தளிசே ரகங்களித் தளிசேர் கற்பக மலர்
மழை பொழிந்து, முரசமே முதலாம் பல்லிய முழங்க
வரம்பையர் முதுநடம் புரியத், திருவருங் கான விசை
பல செய்யத் திக்கெலா மகிழ்வொடு திகழ்க், கிருது
கள் வலங்கொள் சுழியொடுங் கிளரக் கேழுடுக் கணங்
களவீரன் செறிய. உகசு

*இந்திரன் புட்ப விமானமீ தெழுந்தே யேகவீரட்ட
ன்சீ ரியம்பி, யந்தரத் தெவருரு சூழ்வர வவுண னடற்
களை மீதுவந் தடைந்தே, கந்த டர்புயமும் வயமலி வா
ள்சேர் கரமும்பன் னிருதொடை யுரமு, நந்த விலாதா
ய் விளங்கு நான்முடிகொ ணரசிங்க பூபனைக் கண்டான்

*கண்டக ருரை யிருபுள வாகக் கண்டவன் றனைக் கண்
டபோலக், கொண்டல் வாகனனு மிகுகளிப் பெய்திக்
குமரனே யெமார்களைப் புரக்க, மிண்டிய வரக்கரோட
மர் விளைத்து மிகுதுன்பை யெய்தினை மேலோர், விண்
டசொற் படியே யுனக்குக் கைமமாறு விண்ணுலகத்
துமே விலதால். உகசு

*நாலிரு குணத்தா னைந்தொழி லுடையா னன்முகன்
மாலுந்தே டரியான், பாலிரு மருளை யிம்மை யம்மையி

ஊம் பழுதறக் கொண்ட பார்த்திபனே, யேலுற வுனக்
கொன் றியான்றர வுளதோ வெணறுநல வாகை மாலை
யினை, மேலுறத் தரிததப் பிரபந்தம் விரித்து விழிகளா
யிரங்களுங் களித்தான. உகௌ

*மகத்தினிற் சிறந்துமு வலகமு நின்வலிக் கொடு புர
க்கும் வாசவனே, சகத்தினிற் பிறந்து மும்மலம் புரக
குஞ் சழக்கனேற் கிவைதகு மோபொன, எனத்தனுக
கோவல வீரட்ட நம்ப னருடகன்றி யென்றிறை நவின்
று, எனத்தினின் மகிழ்பூத் தமரர்நாயகன் கேட்டட ன
ரசிங்கற் கீதறைவான. உகஅ

*இன்ன மென்மேலாய்க் கோவல் வீரட்டத் திறை ய
ருள்கூட்டு வித்திடுநீ, நன்னரர் தனகருத் தானையோ
டடைதீ யென்றுரை நவீறியிந் திரனும், பொன்னகாக்
கடைந்தா னனகசுந் தரனே யாதியோரா பொலிவீடன்
பொருந்தி, மனன்வற் றெழுது புகழ்ந்துபைம ப்ரிமே
ல் வள்ளலைக் கொளசசெய்து மகிழ்ந்தார். உகௌ

*வானவர் பிணனு மானக முழக்கி மலர்மழை சொரி
ந்தனர் மகிழ்வாற, றுணையந் தலைவர் வாகை மாலைபை
யுசசரிக்கப் பல்லிய வொலிசால, தானவா கடலைச சுவ
ற்றுநல் வடவா முகமெனத் தானவாத் தொலைத்த, மா
னவே னிருபன் மாமிசை சென்று னரசமா வனத்தினை
மருவ. 'கூ00

வேறு.

*சீரண்டர் செல்வ மெல்லாஞ் சிதைத்திட வந்த வந்தக,
காரண்டனுடலிற்சோரிக்கடன்முழ்கிசசிவ்ந்துமேல்பா
கூரண்ட யோனி பூனுங் குலவிருட் கடற் கரந்தான் [ற்
பாரண்ட நடுங்க வந்த வவுணன் மாய்ந்தும் பயந்தே

*துணங்கறலோடுமீபொல்லாத்துட்டனைவெட்டுங்காலை
பிணங்கம மூடலைக் கண்டு வெருவிய நிருபன் தன்னை

பணங்கு செய்திடவே பிரம்ஹத்தி மெய்யடைய மாழ்கி
மணங்கமிழ் தெரியலான் பைம்மாவினை யொருவி நின்றான்.

* நின்றவன் முன்னர் மாண்டகரண்ட வல்லூரர்நேர்போர்
துன்றினர் போலப் பிரம்ஹத்தி வேந்துடவிற் சூழ
நன்று நன்றென்று சொல்லுங் கலகலவென நகைக்கும்
வென்றி கொண்டனையோ வென்னுமுரந் தட்டுங்கரம் விரி
க்கும். (௩௦௩)

* இதழ்மடித் தூரபபும் பல்லை நெறுநெறுவெனக் கடிக்கும்
பதமுறப் புசிப்பேனென்று பையென வாயங் காக்குங்
சதமுற நடிக்குங்கேசங் களைவிரித் துலவுங் கண்ணைச்
சிதறன லுடன்விழிககு மினுமபல தீங்குஞ் செய்யும். ()

இன்னவா றிருளினுஞ் முடியுடை யிராசராசன்
றன்னிடை புரியக்காணும் போதெலாந் தணிபபிலாத
வின்னலுற றுளம்பேதித்தே யாதுசெய்வோ மென்றென்று
துன்னு சொற்றுணைவரேனையோகருந் துயரினெய்த்தார்.

* நாட்ட மூன்றுடை வீரட்டநம்பன ரருளிருக்க
வாட்ட நாமுறுவ தென்றோவென்று மன்னவனைச்சூழந்து
காட்டக நடனனெண்ணி னுமங்கள கழறியென்றுங்
கோட்டமில் லரசைககொண்டு * குஞ்சராசனக் காடுற்றார்.

வேறு.

* பன்னு தைவிகன் காரண்டன் முதலடைப்படுத்த
வன்ன காரணத்தாற பழியடைந் ததையகற்ற
வன்ன முன்னரீந்திடு மரற்பழிச் சியப்பழியான்
மன்னு மின்னலை நீக்கிய வாறினி வகுப்பாம். (௩௦௪)

காரண்டவல்லூரர் வதைச்சுருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக-செய்யுள்-௮௩௨.

* குஞ்சராசனம்—அரசமரம்.

தெய்வீகராஜன் பிரமஹத்தி நீங்கியசருக்கம்.

* அரசமாவன மடைதலு மண்ணலைத் தொடர்ந்து
விரசும்பழி விலகிநின்றலுங் கொஞ்ச 0 மேதை
யரசற்கெய் தியவுட னமச்சரை விளித்தாசில்
பரசுச்செங்கரன் வாழிடத் தெழுமெனப் பணித்தான். (க)

* அண்ண லாலயப்பாங் கராசு சத்தினாலே
நண்ணிக் கங்குலைக் கழித்தெய்த வதிந்தனர்நோசீற
றிண்ணத் தீப்பழி யிறைவனற் றேயவிலுலவனை
யண்ணக் கூடியதிலா தெதிரலந்து நின்றதுவே. (உ)

* மாகர் தந்துயரோ டிரண்டசுரரை வட்டி
†நாகவேந் திருந்துய ரடைவதுநீல மலவென்
றுகமிக்க னாய்ப்பரிதி யுங்குண கடலுதித்தான்.
சோக முய்க்குமப்பழி யிருள்விழி யிருடொலை (ங)

* இருள் புலர்ந்தது மெவர்களு மிறைவனுமெய்தும்
வெருள் புலர்ந்தது வினாவினிலே வருமேவி
யருள் புலர்ந்திடா வண்ணனீர் விதியினோடாடி
மருள் புலர்ந்திட வயங்கினார் வெயிலொளிமான. (ச)

* அவ்வ னத்தினிற் பரசிவற் பரவியங்கயலே
செவவிதிற் றவமியற்றிடு மிருகண்டற் சேர்ந்து
கவ்வை நீங்குற வவனடி வணங்கி முற்கருது
தெவ்வை மாய்த்ததும் பழித்துயர் சேர்ந்ததுஞ்செப்பி. (ரு)

* ஐயவண்ண லாருரைப்படி யெவரைபு மளிக்க
வெய்யதீயரைக் கோறல் செய்தேற்கிது மேவிக்
* கையனாக் குதல்கடன தோவித்துயர் கடந்தே
யுய்யுமாறுள தோவென முனிவனு முரைக்கும். (க்)

0 மேதை=அறிவு. † நாகவேந்து=மலையரசன்.

* கையன்=இழிவுள்ளவன்.

* சொல்லு காரண்ட வல்லுரர் சூழுமுற்பிறப்பி
னல்லராகிய பூசுரர் குலத்தினி னண்ணிப்
பல்லவா மறைபடித்திடப் பிரமசாரி யத்தின்
வல்லசீடரா யெழ்மிடை வதிந்திருந் தாரால். (எ)

* ஆதலா லவரைக்கொலு மரையவுன் றன்பாற்
காதலாற் பழியடைந்த தங்ககன்றிடக கருத்தோ
டோதுவே னவர்க்கொல்லுற வுத்தர மனித்த
வாதியுற்றவிப ர பிபபல வனத்தி னின்றமமா. (அ)

* அனுக்கை கொண்டுகருசிச சுரந்திபடிந் தங்ங
னுனித்தவே தியர்முனறு நாணுறறாது வன்றிங்
கினித்த தன்மையிற கொடுவந்து கோவலூரிருக்கக்
கனித்த விரிருநாறு பேர்க்ககமு மிக்காவின். (ஊ)

* நானிரண்டு னுற்றுவர்களுக் ககமுமே நல்கி
யேலுமானிய மவரவர்க் கியல்பினே டந்து
நீலகூண்ட னல்லாலயஞ் சிறப்பினி னிறுவித்
தேவீலுமிப் பழியனுகுற வகையுங்கொள் வாயால். (க0)

* என்று நன்மிரு கண்டுமொழுனி யிசைத்திடவே
நன்று நன்றெனக் காசியினரபதி நணுகி
மின்ற யங்குமாநதி படிந்தங்ஙன மேவுங்
குன்ற விலலபன் மறையவர் குழாங்களைக் குறித்தே. (கக)

* ஏற்கல் கூறுவானீவி ரிங்கிருப்பதி னினிதாங்
காந்து டே றுழிற் பெண்ணைநா டடைதிரோற்கவின
வாயந்த நாட்டொடு மில்லங்கள் லுழங்குவன்வந்து
டெ டொன்பின் னென்றவாடிமுடி. சேர்த்தான். (கஉ)

வேறு.

* ஆரியர் மகிழ்ந்தங் கெத்தனைபேர்க ளடைந்திடவே
ண்டுமென் றறைந்தார், சீரியன் மதியான் மதியினின்

மதிசேர் செஞ்சடையவன் விஞ்சைத்திறை, னேரியன் மு
னிவனிசைத்த வெண்மறந் தெண்ணுறு பேரொய்து மென்
மிசைத்தா, னேரியன் முதன்மு வாசர்களளித்த நேரிழை
யவர்மகிழ் நிருபன். (௧௩)

* தத்தம் விர்த்திகளோ டெண்சத மறையோர் சதுர்
முடியோனுட னெழுநதா, வித்தகன் கோவல வருடன்
மேவி வீரட்டன் குகனடி விழைந்து, நித்திய பிணுகிருழ
நன்னாட்டி னிகழ்கோவலூருந் தெள்ளாறு, மொததசீர் கு
ழப்பலூருஞ் சித்தாங்கூ டென்னுசான் கூரினுமுரவோன்.()

* ஈரிருசதவீ டெய்துற வமைத்தங் கீரிருசதமறை
யோரை, யேருற வமைத்தங் கொவ்வொரு புரியுமீசனல்
லாலயமமைத்துச், சீருறு வளமானியங்களும் விடுத்துத்
தெய்விகன் பின்புநானூறு, பேருட னாசவன மஃதடைந்
தான் பெருமை மூவுலகெலாம்பேசு (௧௫)

* முன்ன நாட்டனது விடாய்தணித்திட்ட முசிவிற்
த்தக் கறைப்பாறை, தன்னிடை வதிந்தெண் ணுறக்கமமை
க்கச் சமையதந்திரனை யாதியர்க்குச், சொன்ன வேந்தடி
யை யாவருந்தொழுது தோன்றுமக் காடெலாந்தொலத்து
நன்ன கராக்கி விதிகள் பொருத்தி நவிலுமெண் ணுறக
மமைத்தே. (௧௬)

* இதமுட னாசர்க்கிசைத்தனர் கேட்டோரொழிற் றி
னங்குறித் தெணுறில்லில், விதிமுறை மறையோர் குடி
புகவிடுத்தான் மேவுநானூறுபே ரொழியச், சதுசத வகத்
துக்கந் தணரின்றித்தங்கிய தண்ணலுக் குறைத்தா, ரது
தெரி யேந்தன் முனிமொழி யயர்ந்ததது கொடும்பாவமெ
ன் றயிர்த்தான். (௧௭)

* சகச்சிர விருநுறந்தணர்க் கின்னிதருகெனு முன்
யுரைத்தென், எனகத்துரையாலே வந்ததாழ் வந்தநான்

தெய்விகரஃஜன் பிரமஹத்தி நீங்குயசருக்கம். கௌந

வினையோவன்றி யரநின், மிகுத்த சோதனையோ வென்செய்கே னந்தோமெய்யனே நின்செயலன்றி, யிகத்தினிலடியேற் கொருதுணை யுளவோவென் னபசார நின்னதுவே. ()

* அன்றுநா னனவிறோன்றிய தொட்டேற்கருளிய வருட்டிறங்களைப்போ, வின்றி வணமைத்த விலங்குஹிப்பா தியிலங்கண னூறறினுக்கிசைய, நன்றிசேர் மறையோ ரருளுதியன்றே னனுயிருய்கலேனமபா, வென்றுநான் முடியோ னிருகணீர்சொரிய விசைத்துக்கற் பாரையெய்தி னனல். (கசு)

* செல்லு மக்காலை யரியயனிருவர் தேதெற்கரிய தீப்பிழம்பாய், வல்லை நீண்டிடுமென் வரதனுநான்கு முடியுடை மன்னவன்றன்பா, லல்லலை நீக்கியாட் கொள்வான் வன் றோண்டனை முனமலகிலா வருளந, லொல்லசென் றென் னச் செலவியப்பாகு மொப்பிலா வருவினைமறைத்தே. ()

வேறு.

* நெறறி யின்கணை புண்ணிய நீறதுநிலவச் சுறறு குஞ்சி வீழநதசைந்திடச 0சுவவினிற்காதிற் பற்று குண்டலமிலங்கிட பரந்திடுமொபிற குற்ற மில்லுபவீத நறகண்டிகை குலவ. (உக)

* உத்த ரீயநதோள் கிடந்தசைந் திடவுய ராத பத்தி ரங்கரம் பொருந்திட,வரையினிற படிந்த வத்தி ரந்நெகிழந தசையவார்ந திடுபத கடையை ய்த்த மாரந்திடு * வேணுவங் ககலுறத் தள்ள. (உஉ)

* மிக்க மூப்புடை வேதிய வடிவத்தை விதுவார் ஷேக்க ரஞ்சடைச் சிவன்கொடு தேவரும் புகழத் தக்க நாரசிங் கன்முன மெய்தியித் தாணிக் கக்க மேயென வறிஞர்கு றாசவாழ் கென்றான். (உங)

0 சுவல்=தோன். : ஆதபத்திரம்=குடை, * வேணு=மூங்கில்.

* வீடும் வெஃகினோர் வேண்டிய வினைநில ம்வையும்
0 மாடும யாவையு மன்னநீ மறையவர்க் கீத
னாடி வந்தனன் வீட்டையெற் களியென நவின்ருன்
வீட ருந்தவர்க் களித்திடு கருணையின் மேலான். (௨௪)

* 'என்று வேதியன் கேட்டலு மேந்தலு மியைந்து
நன்று நன்றென வணங்கினான் மறையவ நினக்குத்
துன்று மாநிதி யத்தொடு சூழ்புவி கிரக
மொன்று தந்தனன் கோடியென் றன்பினி னுரைத்தான்.()

* உரைத்த வாசகங் கேட்டலு மந்தண னுரலோய்
நினைத்த வீடுநா னூறுமெற் குதவென நிகழ்த்த
வினைத்த தாரணி வேந்தனும வேதிய ராசை
தரைத்த லத்தினின் மிக்கவா நென்னெனச் சாற்றும். ()

* விருத்த னாகிய வேதிய வொருவனீ வினவும்
பெருக்க மாகுநா னூறுமந் திரங்களைப் பேணி
யருத்தி யார்மனை மககளா தியரொடு மளவி
யிருக்க வந்தண ருளர்கொலோ வென்றன னிறையே. ()

* இறைவன் வாசகங் கேட்டலு நகைத்திறை வார்
யறையு மாறுநா னூறுமந் திரத்தினு மாய்ந்து
மறைக னோதிய வந்தணர் மனைவியர் சுதரோ
டுறைத னோக்குதி நாளையென் றுன்மறை யுரைத்தான். ()

* ஆற ணிந்தவ னருளிய மறையையா கமத்தைத்
தேறு மந்தணர் மனைவியா சுதரொடு செறிநத
பேறு காண்குறி னோளையான் பெட்டிட னினக்குக்
கூறு மக்கிர கங்களைக் கொடுப்பனென் னுரைத்தான். ()

* உரைக்கு மன்னவன் சென்றுழி யொப்பிலான் வெள்ளி
வரைக்க னுற்றிடு கணர்களை நோக்கிரீர் மருவு
மரைக்க ணத்தினின் மறையவர் படிவங்கொ டரசன்
மரைக்க னுற்றிடு கிரகங்க டங்குதி றொன்றான். (௩0)

* அரவ ணிர்த்வ னீவ்வணம் புகன்றபி னற்றை
யிரவு நீங்கிய டின்னர்வந் தேந்தலை விளித்து
விரவு வீடுக டொறுமறை தெரிந்தவே தியர்கள்
பரவி யுற்றமை யந்தணன் பண்பினிற் சுட்டி. (௩௧)

* பாச மேபசு வேபதி யெனுந்திரி பதார்த்த
மாசி லாவகை யாரியன் மொழிப்படி யாய்ந்து
வீசி மும்மல விருளினை வேரற விமல
தாச ராய்நிட்டை யுற்றிடு ஞானியர் தமையும். (௩௨)

* செப்ப ரும்பர சிவத்தினைச் சிந்தையாங் குகையிற்
தப்பி லாதபே ரன்பெனுந் தனையினைப் பூட்டி
யிப்பு விக்கணெங் கேருவை யெனப்பணிந் தென்கு
மொப்பி ஈந்துறு மொருமையார் யோகியர் தமையும். ()

* பழக மேமுத லுருவினிற் பரசிவன் றனது
வடிவ மின்பினி னூட்டிநன் மஞ்சன மாட்டிக்
கழிபு றிம்மலர் சூட்டி யோ தனங்கடி தூட்டி
வீடியு மெல்லையிற் றுதித்திடு விமலர்க டமையும். (௩௪)

* வேத நாயகன் றிருவுரு விளங்குற மனத்துக்
காத லாற்றியா னித்துயா கண்டுகை விபூதி
* பூதி யந்தளி லணிந்துபொற் புறுமெழுத் தைத்து
மோதி நாவின லோங்கிடக் கணிப்பவர் தமையும். (௩௫)

* வித்த மேயெனுஞ் சர்வஞா னோத்தரம் விமலஞ்
சுத்த வரதுளம பவுட்கர முதலவாச் சொல்லு
மீதத ளைந்து மாகமங் களைவிரித் தறையுஞ்
சித்த ராகிய முதன்மையா தேசிகர் தமையும். (௩௬)

* ஒப்பி கந்தமாண் டீக்கிய மோங்குகை வலியந்
தப்பி லாதசாந் தோக்கிய முதலவாச் சான்றோர்
செப்பு நல்லுப ிடதங்க ஞுணர்த்தியச் சிவனை
பிப்பெ ருஞ்சக தீசனென் றிசைப்பவர் தமையும். (௩௭)

* மறை யுணர்ந்திடு மந்தண ரிலங்களின் மருவி
யுறைதல் கண்டிடு நாரசிங்கன் றனதுள்ளத்
தறைகுதற் கொணு வின்பு மாச்சரியமு மடைந்தங்
கிறைவ னாகிய வேதியற் கிலங்களை யீந்தே. (௩௮)

* கொள்ளு வாயெனக் கொற்றவன் கூறநற் குழையன்
விள்ளு முண்மையோடிச் சுணைப்புனல் கரம் விடுவாய்
வள்ள லேயொரு பொருளினை யொருவற்கு வழங்கி
னெள்ளி னீர்கொடே யன்றியீவது மியல் பன்றால். (௩௯)

* நதிகரந்த செஞ்சடை மறைய வனிலை நவிற்ப்
பதிமிகக் களிப்புட னந்தப் பரமனீர்ப் படிந்து
விதியின் ழூந்திலா ளளித்தல்போல் விமலனற் கரத்திற்
றுதியுடன் னிதியாதி பெய்தந்த நீர் சொரிந்தான். (௪௦)

* ஈந்த காலையின் வேதிய் னேற்றனன் மறைந்தான்
சாந்த மாதிய குணங்களி னிறைந்த தைவிக
வேந்து வேதியற் கண்டிலன் வீடுக டோலும்
போந்த வற்றினந் தணவைக் காணாது துன்புறுவான் (௪௧)

* மீமாது தானவர் மாயமோ விதன்முடி வென்னுங்
காது காரண்டன் பழிகொலோ விதுவெனக்கழறு
மீது நம்பரசிவன் விளையாடலோ வென்னும
யாதென் றண்ணலா ஈருளன்றி யறிவதோவென்னும். (௪௨)

* தீதிலாத சிற்சபையி னுன்முடிகொடு செழித்த
கோதிலா நரசிங்க னங்காலயங் குறித்துக்
கூதலா லடைந் தரன் றிருவுருச சிந்தை கருது
யேதமின்றிய வவன் கழலின்பினி னிறைஞ்சி. (௪௩)

* திரிபுரத்தினை யெரித்தருள் சீருறு புராண
படிய காரண தாபர நாரணர் பரவ
விரவு பூரண வாரண விரியராத் தரித்த
சூரவ கோர ரூபத்த நின் குணாகழல் பேரூற்றி. (௪௪)

பறறு நின்றதத் துற்றிடாப் பாவியென்றன் முன்
ற்ற வேதிய லடிவு கொடேய்ந்து கட்டமுதை
வெற்றியோ டளித்திட வந்த வகையின் விப்பிரனா
புற்றி லேற்றது நீயன்றியுளது கொலுணர்ந்தேன். (௪௫)

ஐயவின்னமுஞ் சோதிபப தறனன்ற லடியேன்
செய்ய கங்களைச் செய்யுறுந் திறத்தினைச் செப்பி
வெய்ய பாதக மணுகுறதுன் வினாகழறகி
மூய்யுமாறருள புரிதியென் றுளநெகிழந் துரைத்தான். ()

அனை மறைநகிட வருதுறு மக நிகராகத்
கனை மறந்திவன் றுங்கருந் தளாச்சி கூர்வதனை
நனை மணங்கமழ்வேணிய னந்நது மிநநம்பி
சினமென் செய்குவ ன்றிகுது மென விருநதனனே (௪௭)

* வருநதி நின்றிடு மன்னனுக கொருவகை யருளும்
பொருந் துறுமையா னளவிலாத துயரொடும புகல்வான்
நீருநதிடும முனதுத் தரப்படி செருவிநீ கொல்
பொருந் தலாபழி யெற்றொடர் வதுநிற்குப புகழோ. ()

* அனற் பிறநதிடு நாண்முத விதுவரை யைய
வுன்க கடைக்கல் மாகவென்னுடல பொரு ளாவி
நினைப புடன்னளித திருநதுமே வகருந் துயரந்
தனைச் செய்விப்பது நினைருடகுத தகுங் கொல்லோ. ()

* என்று தைவிகன் கண்கீணீர் கலுழ வீதிசைத்து
ஓமான் றெனுமமுரை யிலாதலை யோய்ந்த வாரிதிபோ
னின்ற காலையிற் றன்னுயிர நிகருவான் கரத்திற்
றுன்று வாளெடுத தடனமிட றுணித்திடத் தொடங்க. ()

* ஈதறிந்த தேவரு முனிவாரு மிநதிரனுங்
கோதெறிநத நலலமச்சரு மேனைய குழுவந்
கீதடைந்துள வுளத்தராய்க் கண்கணீர் சிந்த
நாத நின்னருட் திதுதகா தெனத்துதி நவின்னார் (௫௧)

* சுந்தரர் செழுஞ் சோதி துண்ணென வருக்கொடுநீ
தந்தவிற் கொண்டே னஞ்சலஞ்சல் விதோசார்தேன்
மந்தரப் புயா நில்லுநில் லென்றுரை வழங்கிக்
கந்தரத்தை யீர்ந்திடு கரங் கரத்தினுற் பிடித்தான். (௫௨)

* பிடித்த காலையில் வாளினை யெடுத்தனன் பெட்பா
டைத்திடுஞ் சிவனுரு வழு நாரசிங்கன்றன்
மிடற்றி னுற்றிடு வடுவுமேன் மறைந்தன வியப்புந்
துடிப்பு முற்றிட நிருபனு மவனரு மிதித்தான். (௫௩)

* கன்றை யொத்தவன் கரையமுக் கண்ணினன் வாக்குத
துன்று விண்ணினின் மெழுந்தது சுடர்முடி யுடையோ
யின்று நின்னிடத் தெய்திரா னூறில மேற்றுச
சென்ற வந்தணன்யான் ஓசெலநீர்க்குக் கீவன்றே. (௫௪)

* இன்னுங் கேண்மதி யிச்சுனை படிந்திடி னிகலான்
மன்னுறுங் கொடும் பவங்களு மருவிய பிணியு
மின்னல் செய்திடா தேகிடு மியைந்திடு ஞானம்
பின்ன மில்லதோ ரட்டசித்தி கணன்கு பிறங்கும. (௫௫)

* விரும்பி யாமுறை யாசமா வனத்தினில் விரவி
யிருந்து ளோர்கள் சாம்பத்தை யெய்துவா ரென்னி
லரும்பு மன்பினு லெமைத்தரி சித்தவாருளாற
கரும்பை பொத்த பேறடைவது கழறவேண்டிடுமோ. (௫)

* ஆதலா லெமைத் தரிசித்திங் காலயப்பணியைக்
காதலாற் செய்து வாழ்த்தியேற் கும்பழி யணையர்
தேதிலாளர் போலஞ்சலை யஞ்சலை யென்றங்
கோதி நின்றது சிவபிரா னருளுரை யும்பர். (௫௭)

* இசைத்த வாசக மன்னவன் செவியினி லெய்த
வசைத்த கச்சுடை யிறைவு னதருளை வந்தித்தான்
குணசீக்கு நேர்மதிக் குரவரைக் கூவியன்னவ ரால்
வசைக்க னுற்றிடா வாகம விதிவழி யறிந்தே. (௫௮)

தெய்விகரஜன் பிரமஹத்தி நீதிபத்யசருக்கம். ௧௭

* மோத முற்றிடு நாசிங்க னமரணா முன்ன
ரோத மார்கடல் விடமுண்டு காத்தவ ருறையக்
கோதி லாககர்ப்ப கிருகம் வான்சிகரி யெல்குலவு
மோத மற்றிடு மண்டப மதின்முத வியாவும். (௧௮)

* வண்மை யாகச்செய விதது நாலேழென மருவு
மொண்மை யாகிய காமிக முதலிய வுனாகட
கண்மை யார்ந்திடு பூசனை யியறறுவித தரிய
தண்மை யார் வினைநில முதலிய வறறைத் தந்தே.

* நிததரை மித்திகங்களு நிலைபெற நடத்தது
வித்துயர்ந் திடுசிவ மறையவா கடகு விதியாற
நதந மார்கதிடு மிலங்களைத் துயரறச் செயவித
நததன ரருளாலவா நன்மை யோடமர.

நெல் வினைநதிடு நிலங்களும் வேண்டிய நிதியுட
பலலு மக்கிரகத் தொடுபொருந் துறவளித்தா
பலலு றழ்ந்த கண்டர்க்களி யகங்களு னுறறைச
சொலலு மப்படி யடியர்க்குத் துன்னுறக கொடுத்தான்

* பாரிற் போந்திடு முயிரகளைப் பருவரைப் புயத்தாற
காரிற் றுங்குதை வீகனெண் னுறதாயக் கண்ட
சிருந் றோங்கு மில்லங்களிற் பாதிக்கொள் சிவனை
பூரிற் பாதிக்கொண் டவனென வுலகெலா மோதும். (௧௯)

* சிவனுக் காலய மியற்றலாற் சிறந்த வுறசவாதி
வமுந் றோங்கிட நடத்தலா வில்லா னுற்றை
யுவனுக் கீதலா லவறறரிச சித்தலா லவன்சொற்
செவியிற் கேட்டலாற் சென்றது தெய்விகன் பழியே.

* எஞ்சிவன் றனததுஞ் ஞையாற்றை விகனிறைவன்
செஞ்சரண் டனைத்தினந் தொழுதவ னெப்பில் செயந
டஞ்சமென் றடைநதிடு மரண்சேரி லஞ்சகைப்பித்
த்தஞ்சவா கனன்பிதா வெனவறைய விற்றிருந்தான். (௨௦)

அப்பதிக் கணையாசனன் மிருகண்டு வாதி.
செப்பருந் தவவிருடியர் தமக்குந் சேவை
பொப்பருந் திறத்துநம் றியன்னவ ரருநுநீஇ நல்
கப்பணிந் திடுசிவ னடிமுடி யதாவ னிரதது. (கூகூ)

* மனு வுரைத்திடு நீதியான் மன்னுயிர் புரந்து
எனனவேற கராவசிக்க வோசிவநி சிச்சேவை
மனிந் கோவல வீரட்டனைப்போல விழிதாகக
துனமெய்ச சைவமா புரமெனக் கருதிவந் தித்தான் (கூஎ)

* அக்கண மிறையாபுரி யெனத்தெளிந் தண்ணன்
துக்கணற் புதனருளி தென்றகத்தினின் முன்னித
யிலொக்கு 0 மக்குநீர் துளித்திட நரத்தழு தழுப்ப
சென்ம பன்றனருட் டிறம்பல புலநவின்னே. (கூஅ)

எங்குணுந் திவபுரத்து நமமிஷுந் திருவருளே
தங்குகின்ற தெனறெவர்களு மறிவுறச் சாற்றிப்
பொங்கு மன்புட னவனொரீக் கோவலிற் பொருநதி
யெங்கனாய கன்றிருவடி படிநதன்பி னிசைப்பான. (கூஆ)

* அண்ணலே யுன்றன ருளவண் குலாயதென் றகத்தி
ஒண்ணலில் லகோரறி விவிககறி வித்தவெந்தாய்
கண்ணொ மூன்றுடைந் * துருமமே யெனததுதி கழறி
மண்ணும் விண்ணும பாதலமுஞ் சோபுகழவாழ்ந்திருந்தான்.

* மன்னு வீரட்ட சிகாமணி நாதனன் மாண்பாற்
றுன்னு தைவிகன் பழியது தொலைந்தவா சொற்றா
மன்னவன் சத்தபுரி யடைந்த வணவணளித்த
புமின்ன னாவேட் டடைவகை விருப்பொடுமுரைப்பரம்.

தெய்வீகராஜன் பிரமஹத்தி நீங்கிப் சநக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக-செய்யுள்-கூ0கூ.

தொக்கு=உடல். 0அக்கு=கண். * துருமம்=விருட்சம்.

④

சிவமயம்.

* கோவலின் கணேசிவனருள் கொண்டு தைவீகன்
நேவர் போற்றிசெய் திடவுயா புகழொடு செறிந்திங்
காவ லோடுமு வரசர்க ளளித்திடு மரிவை
மூவர் தம்மொடு முவநுல களித்தனன் முன்னாள். (க)

வேறு.

கன்னிப்போரான் முக்கொற்றங் கண்டதோர் வகையுங்கோ
மன்னிப்பார்புரக்க வைத்தவகையுந்தம் முன்னர்மானு [வன்
யுன்னற்கெண்ணிலதாமவிஞ்சைகாடடியவகையுமொப்பில்
கொன்னற் காரண்டற் கொல்லக்கூறிய வகையுமாதேர். ௨

கூளத்திற் பல்விதமாய் மெய்மை காட்டி
துளக்கரும் கருணையோ டு வகையும் யாரு
லுக்கறி னருள-ஈழநபி னிருநூற்றாண்டி
கூளத்தினி லுன்னியுன்னி யொருவிலைன்பார் பின்னும்.

* யாதொரு சீவற்க்கம்ம வீறிழைத்தவா கட்டுகின்றும்
பாக்கஞ் சூழ்ந்து பொல்லாப் படுநாக மிழ்த்து மென்றே
யோதிய பெறுதேற்கெண்ணில் பழிகழிஇமேன்மையுய்த்த
மாதொரு பாகன்செய்த நன்மையை மறக்கற்பாற்றே.

*செய்நடன்றி கொன்றாக் ஞய்வில்லாதலாற் சிவன் றன்பாத
மெய்வகை, யருசுசிப்பன்றி விள்ளகைம் மாறென்னென்று
ழைவண மிடற்றான் கோலசசதாசிவ வடிவிரண்டை
யுய்வண மழைத்துத் தாபித்தும்படும் வியக்கமன்னன். (நி)

வேறு.

* விதிவகை யுஷக்காலத்தினி லெழுந்துமல சலம்வீசித்
துப்பல்விளக்கி, கதியிடை படிந்து வினாமலொடுத்து நம்ப
னற்குறிகள் பானண்ணிக், கதுமெனப் பாறேனதியா யுட்

தேகஞ்செய்து கந்தபுஷ்பாதி, துதிபெறச்சாத்தி நிவேதன
மளித்துத் தூபதிபங்களுங் கொடுத்து. (சு)

* மெய்மயிர் சிலிர்ப்பவிழி புனல்பெருக விம்மிதங்கரண
ங்கண்மேவச், கைமுகிழ்த்த நித்தவுடல் பெறுசிறிய கடை
யனை யொருபொருட்டாக, வய்வகை யளித்தோயெனப் புக
ழ்ந்துள்ள மனலினின் மெழுகெனவுருக, நைவுடனாவந் தழு
வ்முப்புற மெய்நான்மறைத் துதிபலநவின்ருன். (எ)

* இத்தகையாகச் சகச்செயல் சீவச்செயன் மறந்தெழிற்
பரச்செயலே, மெய்த்தகை யென்றென் றறிந்திராருண்டு
விமலன்பூசனை விடாதிழைத்தா, நெத்தகை யண்டாண்டங்
களைப் பரிவாளின்றளிப்பவளை முன்னீன்ற, 0 தொத்தகைத்
தமயம் புரந்தனலுத் தெம்மீனறதரு பெயர்கொண்ட
(அ)

* இவ்வகைட
ந்தம், செவ்விதின்கும மெவ்வீய, மிரண்டிலிங்கங்களுக் கே
செப்பியவதுவுங், கெளவையி னடைந்த விநதராதியர் தங்
கருதலர்க் கொலக்கழறியதுந், கெளவைமே லாதேற்கருளி
பவதுவுந் தருமெனவுளத்தினிற் றரித்தே. (சு)

வேறு.

உவ்வகைக் காரணத்தா லொளிர்நர சிங்கநாதர்
செவ்விய சத்தியார்த்த நாதரென் றிருபேர் செப்பித்
தைவிக னரிச்சித்தேத்தச சங்கரன் மகிழ்ந்தங்கெய்தி
யெவ்வமில் லரசைநோக்கி யினிதுரை யியம்புவர்னால். (க0)

* இறைவ நின்பூசை தன்னையெற்றன மினிதுகேட்டி
குறையிலாப் புரிகளேழிற் குறுகியங்குள்ள திர்த்தத்
துறைதொறு மாடிமேவுஞ் சுகங்களை யடைந்துசார்வாய்
ந்நைகமிழ் தாரோயென்று குறிப்பினினவின்னு பின்னும்.

ஆறிருமாலை மார்போயன் பினீபதிட்டை செய்த
வீறலைத் துறைசூழ் ஈசுமேயவிவ் விலிங்கங்கட்கே
யீறில் சத்தியார்த்தநாரசிங்கப்பேரியல் பாய்க்கொண்டோந்
தேறுமிக் குறிகண்மேன்மை யார்கோலோசெப்பற்பாலார்.

அகத்திரு பெயர் நினைப்போர்க் ககலுமூழ்ப்பாவடி யம்
பகத்தினுற் றரிசித்தார்க்கே பாலனாதிப்பே ரெயு
மிகுத்துள துதிசொல்வார்க்கே மேவுஞ்சொர்க்காதிபோகம்
வகுத்திவையொடு மர்ச்சிப்பா கைலையின் மன்னுவாரால்.

பாரட்ட திசையுமீ ரொன்பது புவிக்கர சென்றேத்தச்
சீரட்ட விதங்களோடித் திருக்கோவல் வாழ்தியென்று
வீரட்ட நாதன் கூறிவிழை விலிங்கங்கரந்தான்
சாரட்ட மங்கலங்க டமுங்கமண் விண்ணுஞ்சாற்ற. (௧௪)

வேறு.

இனையவுரை பெற்றதற்பி னீரிருமா முடியுடையோன்
கன்வினெடு தவமறையோர் கணங்கணனி புடைசூழ
வினையகற்றுந் தீர்த்தயாத்திரை யதனில் விருப்புற்றுத்
தனிவளரும் புகழார்ந்த வடதிசையைச் சார்ந்தனனால். ()

வடதிசையிற் சிலகாத மருவியடைந் தங்குவருங்
குடவனையி னினந்தரளக் த் குவாலுயிர்க்குஞ் சரபுநதித்
தடமலரிற் புனன்மூழ்கித் தரணியினற் கதிசெயுமா
மடிவில்புத முயோத்தியெனு மாநகரமினி தடைந்தான். ()

* அந்நகர மினிதளிக்குஞ் சுசிரமனங் கெதிர்கொள்ளப்
பன்னுமறை யந்தணராசிகள் புகலப் பரிவினெடு
நன்னகரத் துள்ளார் கணனிவிருப் புற்றடிபணியக்
கீன்னியர்கள் காழ்முறநற் கணிகையர்க ணடமாட. (௧௫)

அடைந்தாண்டுச் சானகியோ டமருமிராகவனை மணி;
தடந்தோட் டைவிகனெழி லதுசனெடு தரினசஞ்செய்

துடன்பாங்கர் மறையவரோ டெவந்தினிதி னன்னகரிற்
யிடஞ்சேருஞ் சசிரமனற் றிருமணிமா ளிணைசேர்ந்தான்.

* மிகுகனிப்பாற்றை விகனை யுபசரித்து விழைந்தவன்றன்
மகுமெழி லாதியகண்டு தணிபபிறவத் தாற்பெற்ற
நகைமுகத்த வொண்டொடியை நல்குவானன் னகரைப்
புகலருஞ்சீர்பெறப்புரிநதுபுலவர்கள் போற்றுறவளித்தான்.

எயில்வளையு மயோத்திரக ரினிதளிக்கு மிறையவனல்
லுயிரனைய மாமகளாங் கனகையெனு மொண்டொடியைப்
பயின்மணத்தின்விதிமுறையான்மணமபுரிநதுபார்த்திபனங்
கியல்பினொடு மகன்றடைநதா னெழிலவந்தி காபுரமே ()

அநநகாத் தீர்த்தத்தாடி யரனடியை யரிச்சித்து
மன்னவனும் விசாலாககன் மகளாகலா வதிதன்னை
புணர்நது பரிதிபோல்வான், மககலங்
கடனிவளர வாண்டகன்று வடமதுரை மருவினால.
வேறு.

அங்ககன்று துவாரகையி லடைநது நறும்புனலாடி யரி
யைப் போற்றித், துங்கமுடி மனாவணங்கச் சநதிரவன் மன்
னளித்த துவர்வாய்த்தீஞ்சொற், பைங்கொடி யுறபலமாலை
தனை விதியின்மணம புணர்ந்து பரிதிபோல்வான், மககலங்
கடனிவளர வாண்டகன்று வடமதுரை மருவினால. ()

ஆண்டினி யபுனலாடி யிறையடியைத் தாழ்நதரசன் போ
சனென்பான், காண்டகைய நகாபுகுந்து விசயவருமன்றன
யை கமலக்கண்ணி, வேண்டியல் பின்மணம புரிநது வியன்
மாயா புரத்தினிது மேவியாங்கு, மாண்டுறையி னீராடி யர
னடியை வந்தித்தான் மன்னர் மன்னன். (உரு)

வழிபாடு புரிந்திறையை மகிழ்ந்தரசன் மாசேனன் வர்த்
தின் வந்தங், கெழின்மேய வுற்பலலோசனையை மணம்புண
ரந்த தற்பினினிய காசி, யுழிமேவிச் சுரநதியிற் றினைத்தாடி
விசுவேசற்கு வந்துபோற்றி, யுழியாத புகட்டைவி கேச்சு
ரனென் றோரிவிங்க மரிச்சித்தானால். (உச)

தெய்விகராஜன் சத்தபுரிசென்ற சருக்கம்.

அன்பினெனு மவ்விவிங்க மரிச்சண்செய் தருள்பெற்று
 றிரண்தொரான், பொன்புளையுங் காசிபதி புதல்வியன்னப்
 பிரபைமணம் புணர்ந்துதாய், விற்பமுறும் பிரயாகை கையை
 படிந்து தருப்பணங்களி னிதினாற்றித், துன்பமறு மாதவ
 னாத் தொழுதேத்தி வியன்காசித் தொல்வார்புக்கான். (உரு)

காசியெனு நகரகன்று பலதுறையும் படிந்தாடி-கூடாஞ்சி
 புக்கு, மாசகற்றும் பலதீர்த்தங் குடைந்து மணியொருமா
 வினிழையை வந்தித், தாசகற்று மருளாழி யம்பிகை காமக்
 கோட்டீத்தவளைத் தாழ்ந்து, பேசலையன் பேரிரதன்மகள்
 கமலாவதியை மணம்பெற்று னன்றே. (உசு)

வேதமுணர் மாதவர்க ளிதிகாச முதல்விளம்பும் விதியி
 னங்கங், கேதமறு புனல்படிந்து சங்கராணைப் பணிந்திறைஞ்
 சி யேத்திச்சென்று, போதநறுநீ தீர்த்தயாத்திரை புரிந்து
 சிவனடியார் புடையிற்குழ, நீதியுட னெழுமர்தீர்பேரன்
 வரக் கோவனகர் நிருபன்புக்கான். (உஎ)

வேறு.

தீர்த்த யாத்திரை சென்றுவருந் திருப்
 பார்த்தி பன்றனைப் பான்மையிற் கோவலா
 மூர்த்த யங்கு சனங்களு வகையி
 னார்த் தெதிர் கொண்டனைத் தனராங்கரோ. (உஅ)

சிறப்பினு லசசிவ புரத்தா ரொதி
 ருறத்தழைந்த வுலகை யுடன் பதி
 லிறற் புரத்தனன் மேவியல்வேந்தனன்
 மறிக் கரத்தன றன்னை வணங்கியே. (உக)

செய்ய சத்தபுரி யினிற்சேர்ந் தெழு
 தைய லாரை மணந்ததுஞ் சாற்றினுந்
 தய்ய சிங்கள மன்னவன் றோகையை
 லவய முய்ய மணந்ததுங் கூறுவாங். (உ௦)

தெய்விகராஜன் சத்தபுரி சென்ற சருக்கம்-முற்றிற்று.

தெய்வீகராஜன் அங்கவை

திருமணச் சருக்கம்.

* ஒங்காரப் பொருளாய சிவபிரான் வீற்றிருக்க வுறையு ளாய்முப், பாங்காருந் தென்கைலா சந்திருக்கே தீச்சரநற பத்தர்தம்பா, னீங்காத வருடகுமர னிலவுசோ திட்காம கிரியிந்நேமி, தாங்காநிற் கும்வரத்த சிவசோதி பதசைலந் தங்கலாணும். (க)

* பொன்மையவா மிமயகிரி போற்றுவிராட் புருடற்குப் புன்தமார்ந்த, தொன்மையாம் பிங்கலையாத் தோன்றியன் றே பிறங்கல்போற சோதிமுன்னு, நன்மையதாம் பிரமா ண்ட மதையினிது படைத்தவன்றே நவிலவொண்ணு, முன் மையதா மியல்புறுமல் விடைநாடி யாப்ப்பிறங்கிமுற்றலா னும். (உ)

* வலத்தியல்பாற் கைலாச வரையதனைத் தூக்கியமெய் வன்மைசான்று, பலத்தினுயர் சாமமறை படித்துமைநா யகனடிமேற் பத்திசெய்து, சலத்தினமர் நாராய ணன்முத லா மமரர்தமைச் சாலவென்ற, புலத்தியனற் புத்திரனா தி யராண்டே சுவர்க்கபலம் பொருந்தலானும். (ங)

* மற்றையமண் டலங்களினின் றோங்கிலங்கை யெனப் பெற்று † மாழைமேவு, ‡ பொற்றைவுதிந் திடுதலினல் § ழீழமெனும் பெயரதனைப் புலவர்போற்ற்ப், பெற்றுமுள தரணினும் சிங்களதே சஞ்சிவுற்கும் பெருந்தவர்க்குங், கற் றவர்க்கும்வியு னுலகி லுற்றவர்க்கு மந்திரமாக்கவினுமன்றே.

தெய்விகராஜன், அங்கவை சங்கவை முணச்சருக்கம், கஅள

* அத்தகைய தாய்க்கவினுஞ் சிங்களதே சத்தினுக்கே ரதனைச்செய்வ, தெத்தகையோ ருந்துதிக்குஞ் சதாசிவன தீசான திகளாமைந்து, வத்திரத்தி னின்னுதித்த வாதிசைவர் சிவாகமத்தீத மருவுசித்த, சுத்தியுள புத்திரர்க்குப் போ திக்குந் தூயமட மொருபாற்றுன்ன. (டு)

* அருள்விரவு ஞானதே சிகர்சிவா கமத்தினம் ரீரியவா முப், பொருளெனும்ப் பசுபதிபா சங்கட்குத் தடத்தவிலை கணமும்பொற்பார், சொருபவிலக் கணமுமுனாத் தூயர்வ த்து நிச்சயமுஞ் சொலக்கேட்டன்பிற், பெருமைபெறு சாதகர்கள் ஞானநிட்டை யுறுமடமோர் பாற்பிறங்க. (சு)

* வேதசிவா கமமன்றி மெய்நூல்க ளிலையென்றும் விரி யாநின்ற, பேதமிலா வ்வைபிரதி பாதிக்குங் கடவுள்சிவ பி ரானையென்றுங், கோதகன்முத் தியைக்கொடுப்பேயமுங் னன்றி யிலையென்றுங் ருழைந்துசால, வோதியின லுபிங யுச்சஞ்செய்சம யிகள்சாலை யொருபான்மன்ன. (ஏ)

* காசினிநற் கருத்தாவை யுடைத்ததுகா ரியமாகலாற் கடம்போ, லாசிலெது காரியமா மதுகருத்தா வினையுடைத் தாவிதுவுமற்றே, நாசமுறு காரியமா தலிற்றரணி கருத்தா வை நண்ணிற்றென்று, பேசியவ யவமைந்தைப் பிரசங்கிப் போரவை யோர்பாற்பிறங்க. (அ)

* ஈசனில னென்றிகலி யந்தநியா யங்கடமை யெடுத்தெக்கிப், டேசசிவார் குதர்க்கவுரை யறுவதித்து நிராகரித் துப் பின்னுந்தாமே, யாசகலப் பூருவபக் கஞ்செய்து கண் டித்தெண் ணனுமானத்தா, லீசனுள னென்றுசித்தாந் தப் படுத்தும் வாத்தீசைப யெங்குமல்க. (ஈ)

* விளங்கியுள தொப்பிலதாங் கண்டுக ரந்தகர்க்கண் னி ற்றிருந்து, வளங்குலவ வரசுபுநிற் துயிர்கடழக் குயர்கணெ ன வயங்கா நிற்போன், றுளங்கலிலா வடமொழி தென்

மொழிகளுந் தூய்மையுந் தலமீதேயென், றுளங்கூடி
கொண் டிடவவற்றை யுத்திமடை திறந்ததென வுரைக்க
வல்லோன். (௧௦)

* விரவுறுவான் றனைக்க விபூதியுருத் திராக்கமவை மெ
ய்யணிநது, வரமுறுசீ ருமாபதியை மருவுபஞ்ச சுத்திசெய்
து மலர்நீர்கொண்டங், கிரவுபக லபிடேகித் தரிசசித்து
விதிமுறையா லெந்தாய்நின்றாள், பரவுறுமவ் வரமதனை
யருளுகவெப் பொழுதுமெனப் பணியாநிற்போன்: (௧௧)

* விழுப்புண்கள் படாதநா ளெவற்றினையும் வீணாகக் க
ழிந்தநாளா, வழுத்திடுபே ராற்றலம ரிறைவர்பலர் திறை
கொணர்து வாய்தனின்று, பழுத்தமனத் தோடுநர பதி
யேநீ யெமைப்பாது காவாயென்று, விழுத்துவணங் கிடமு
டித-ளுரோஞ்சுதவி னனிசேசுது விளங்குதாளான். (௧௨)

* விண்டலத்தி னமர்பரிதி மண்டலத்தி னுறுசலத்தை
விரவவாங்கிக், கொண்டிபினம் மண்டலத்திற் கேகொழ்த்
தல் போலவுயா குடிசுடாங்க, ளெண்டிசையும் புகழ்வாழந
திமொறு சாலுமற நெறியாலீட்டிக், கண்டநர மதைவாங்
கிக் கொண்டவாககே பினுமீயுங் கன்மம்பூண்டோன். (௧௩)

* அன்னவனற் பேர்பாரி சாலனென்ப வவன்பாரி யவனை
யன்றி, மன்னுபிற தெய்வத்தை வணங்காதா ளங்கசனும்
மயங்குமேரான், பன்னுமுயா நிறைக்காவ லுறுதீலாற சி
றைக்காவற் படுதலிலலா, டன்னொடுமன னவனவாழந்து
முதுநீதி முறைசெயது சாருநாளில். (௧௪)

* பரவைசூழ் தரணியைப்பின் புரந்திடவுந் திலதருப்ப
ணுதிபண்ணி, விரவுறவு மொருமகப்பே றிலாமையினை யக
த்துநீனி விசாரமெய்தி, மருவுமதி மந்திரிக டமைவருவித்
தவர்களொடு வுலத்தாலுற்ற, பெருமைபெறு நரபதியுந்
சூருதிவிதி யினிதுணர்ந்தங் கிவைகள்பேசும். (௧௫)

தெய்வீகராஜன் புங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம். (கௌ)

* புத்திரரி லாதாரீகட் கம்மையினிற் போகமவை பொருந்தாவென்ற, லத்தனுவா யானுமுய ரனுமானத் தானுமிம்மை யறிஞராற்று, வித்தமவை பலபோகம் விளங்குபுகழாதியவை விராவென்ற, லுத்தமமாம் பிரத்தியக்கத் தானுநனி யுணர்ந்தனமா லுடைக்கினின்னும். (கௌ)

* மண்ணுலகிற் சுருதிகடா மகப்பேற்றின் பொருட்டு மணம் புரிகவென்றே, கண்ணியுரைத் திடுமதனா வியானுமகப் பொருட்டொருகன் னிகையைவேட்டேன், பண்ணிடுநற் றவமுன்னைப் பிறப்பினி லாமையினு லென்பன்னிதம்பா, னண்ணியதன் றுயர்மதலை யாட்டினதர் போன்றனளா னண்ணுபாரி. (கௌ)

* ஆதலினு வியானுமினி (புணிய மடைந்துநனி யறித்தமார்ந்து, யாதனைமுன் றையுமுந்துச் சேதனற்கு வேறுகி -முருகு? புண்டரமுந் திண்ணுகாக்கைக், கோதமீவரு மெனவுன்னு திழிவறவா னாய்ந்தியெலா மீயுளுநங், கோதகலப் பெற்றழியா முத்தியை புணியக் கொள்வேனென்றான். (கௌ)

* என்றிவைக ணன்மதியந் நிருபனிசைத் திடலுமவ ணி ருந்தோர்தம்முட், னெனுமதி யொடுசுருதி யுணர்ந்தவையோர் மெச்சிடவே சொல்லுமாற்றல், வென்றியுள முதலன்மச்சாஞ் சுபுத்தியெழுந் தண்ணலடி வியந்துதாழ்ந்து, கன்றலிலா வெம்மதிப நீதேட்டி யெனவுணர்ந்து கழறுமன்றே. (கௌ)

* மண்ணுயிரைப் புரந்திடுவோய் † காந்தார நீபுகுந்து சரீர்மவற்ற, விண்ணவரும் புகழ்தவத்தைப் புரிந்துநுயிர் புரக்கினெமை வேறுகாக்க, நண்ணிடுவா ரிலையாக லானுநிநதாகமிக வுலிவையெய்தப், பண்ணுமஃ ததனா லுமுயர்தவஞ் செய் திடச்சேறல் பழுதாயின்னும். (20)

* அத்தவத்தாம் பெறற்குறிய பலமவற்றையீண்டிருந்தே யரியவாய, வித்தகமார் தானங்க ளானினிது பெறலாநீ விழைந்தவண்ணம், புத்திரப்பேற் றின்பொருட்டுத் தவம்புரி த லொல்லாது புரையிலாத, முத்தியையு முறலாகு மில்ல தத்தாம் றுறவறத்தை முயலல்வினாள். (உக)

* யீனாக லானடவி யடைந்துதவம் புரிந்திடேல் விரவா னோத்துஞ், சேனாடர்க் கதிபதிமால விரிஞ்சுருறு குறைநீக் கி யருளுஞ் செவ்வே, னானாதங் கவாபணிய லுச்சோதி ட் காமகிரி நண்ணியன்னான், றுனாஞ் முறைவணங்கி னுயர் ஞானத் தருமகவைத் தருமாவின்னும். (உஉ)

* நந்திரண்ணரிய போகங்க ளெவற்றினையு முவனல்கும் நவில கொணரா, லெண்ணறிய முத்திபைபு மீந்திடுமாற் பின்னித யேநீ லெவருமேத்தும், பண்ணவனை யடைந்தருஞ்சேய் பெ டிகனாமைகொண்டிருந்து பார்ப்பென்ன, மண்ணதன்னி வயங்கிடுக வெனவுரைத்து வணங்கினால் மதிவலோ டின.

* வார்த்தையது செவியுறலும் வரதனருள் பெற்றாற்போ ன் மகிழ்ச்சிமிக்குத், தீர்த்தமவை யுறுசோதிட காமகிரிக் கேகிடவுஞ் செவ்வேள்பொற்றா, லார்த்தியொடு தரிசித்து வேண்டுவன பெறறிடவு மகத்தினெண்ணிப, பார்த்திபனு மெழுந்தனனும் சதூரங்கந தனைச்சுழ்ந்து பரவவன்றே. (1)

* ஏறினனாற் பண்ணுறுத்தி யிவுளிபூண் டிருமிர்தத் தெ ஞ்சிவன்றன், மாறிலதாந திருவுருவை மனக்கிழியி னெழு, திமரு வைந்தெழுத்தைக், கூறிவிர வலர்பணியும் பாரிசா லுக்குரிசில் குற்றநீங்க, த்வாறறியந தணராசி சொற்றிடமற் றையுர்துதிக்க வன்பினன்றே. (உடு)

* பொன்னகர மும்விரும்பு மநநகரா யொருவியெழு பும வித்தேர்மேன், மன்னவனற் றாகணிநு பன்னுருவிற

* என்றினை யவாறுதுதித் தெம்பிரா னாடியுத்தமக் கிரீணி யங்க, இன்றியபீ தாம்பரநற் சுவையுறுமன் னம்முதலாச் சொன்னதான, நன்றியோ டளித்தருந்தி நரளுத்தி னு றைகுமர னண்ணுங்கோயி, நனறமரி ஓனெவலஞ்செய் தென்றுமிவ்வா றியற்றினனாற் றகைசான்மன்னன். (௩௨)

* இவ்வாறங் கதுதினமும் வழிபாடு புரிகாலை யேற்றநல் குரு, செவ்வாணை யுறழமேனிச் சிவகுமரன் சநநிதியிற் சே யைவேண்டி, யொவ்வாத சமபநா லெலாமுணர்ந்தே யவ றறையொரீஇ யுலகமேதது, மவ்வாதன் றிருவடியை யன் பினுனித் துயிலொருநா ளயாநதானன்றே. (௩௩)

* துயிலுதலுங் குமரனவ வாதனங்க ளினிற்குயிற்றித் துலங்குகாநதி, பயிலுறுநற் கிரீடமுடா புண்டரமுந் தில கமுமேய்ந் தேராபாதி, வயமுறுமா றமபுலியை நிராயா கப பதித்தன்ன துதலுமவாய்நத, தயமமாபங்கயமீரா நெ ன்னவொளி பொழிகின்ற கருணைக்கண்ணும். (௩௪)

* சூரியர்க ளுதித்ததென வொளிாமகர குண்டலமுந் து லங்குமுர, லேரியலுந் திருவாயுரு சென்மவிடாய் நீக்குகி ன்ற விற்பவாகுரு, சீரியலு முலகவிரு ணைக்கவொளி ரு முகமுரு சிறந்ததொண்டா, நேரியவன் பினிற்றுதிக்க & வர்க்குவர மளிக்குமுக டி நிசாகரன்னும். (௩௫)

* வேதியர்தம் வேள்வியினை யளிக்கின்ற திருமுகமும் வேதார்த்தத்தை, யோதுதிரு வதனமுமுற் றிடுஞ்ர தியர் ச்செஞ்சு கு முகமுமோரும், பேதமறு வள்ளிக்கு நேயமுனி த்திடுமுகமும் † பிதிர்தேன் ‡ பில்கு, சீதமுறு கடம்புகுரா மலர்மலை யணிநதுதிற் றிகமுநதோளும். (௩௬)

* அநதாத்தி னியங்குதவர்ப புரக்கவேந் திடுகரமு மரு மருங்கிற், நநததிருக் கரமுமங்கு சநதாங்கு திருக்கரமுந்

௦ இரணியம்=பொன். டி நிசாகரன்=சந்திரன்.

† லெர்=மகரந்தம். ‡ பில்கு=சுக்கு.

தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம். ககூக

பொருந்தாத வொடுமம்மை, தன்னறிய கரங்களினுற் றுன் னுறவே தகைந்தாற்போற் றழைத்தொளிர்தத, பன்னமிக வடைவிருக்க மன்னடவி யடைந்தனனாற் பன்னுபாரி. (1)

* பாரில்வளந் தருகான மலைமுதலா யினகடநது பகைவ னோத்து, சீரியனற் பாரியவன் சேய்மையினிற் குமரனமர் சிலம்பைநேக்கி, நேரியவன் பொடுவணங்கி மனவேகத் தி னினதன்பா னெடிதுபோநது, கூரியனுண் மதியளிக்கு மா ணிக்க, கடிகையினிற் குலவமுற்கி. (உஎ)

* எழுநதுசிவ சாதனமாம் விபூதியுருத் திராக்கமணிந் தெம்பிரான்பா, லமுநதுமனத் தினினவன்ற னுறெழுத்தை விதிப்படியுச் சரித்தாங்கண்டர், தொழுநதகைய கிரிவலஞ் செய் திறைசநநி தானத்திற் சேர்விலன்பால், விழுநது வி முந துறவணங்கி மனமுருகித் தோத்திரத்தை விளம்பா ரின்றான். (உஅ)

வேதனையார் சநமர ணங்களினிற் பூக்குழலும் விண்டு வாதி, யேதமுறு மமர்தமை யேற்றயிலாப பசுக்களென வெண்ணிநீத்துக், கோதகற்று பசுபதிநீ யெனத்தெளிந்து நின்னடியைக் கூடும்வண்ண, மோதிதரு சிவகுமர வுயர் சோதிட் காமகிரி யொருவபோற்றி. (உக)

* போதினனை யுலகமெலாந் தன்னகத்தா லம்விதைபோற் பொருந்தவைத்த, வாதியெழுத் தின்பொருளை வினவுதலு மவன்றெரியா தயர்ந்தகாலைப், பாதிமதி யணிபரனுக் கோ ரொழுத்தின் பொருளருள்செய் பானேமேலா, மோதிதரு சிவகுமர வுயர்சோதிட் காமகிரி யொருவபோற்றி. (உ௦)

* வேதமரு ளாரியவீ ரியரோக நாசவிநிஞ் சனைப்புரந்த காதலுறு குரவசுர நதிகுமர தாரகசங் காரகூர நாசரு வேசுரமா யாதார நாரணனு தியர்ப்பராவ [ற்றி. (1) வோதிதரு சிவகுமர வுயர்சோதிட் காமகிரி யொருவபோ

தெய்விகராதன் இங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம். ௧௯௩

தொடையிற்றூழ்ந்து, வந்துகிடக் குங்கரமும் பரிசைதாங்
கிடிகரமும் வலவாய்வேலை, நந்திடவே சூழற்றுகின்ற திருக்
கரமும் மார்பினொடு நண்ணுங்கையும். (௩௭)

* தாரோடு பொலிகரமுங் களவேள்வி முத்தினாயைத்
தாராநின்ற, வேராருந் திருக்கரமும் மணியிரட்டு கரமும
ழை யெய்துவிக்குங், காராருங் கரமுமர மாதர்க்கு மணமா
லை சூட்டுங்கையும், பேராத வினோகைகளு முந்தாலுங் கண்
மணியுற பிறங்குமார்பும். (௩௮)

* அனாஞானும் பட்டுடையுங் கச்சுமினி துறுமறையு
மறிவோர்கேட்க, வினாயாநின் றிடுநாதக் கழலுமுயர் பரி
புரமு மியைந்ததானும், விரியாத வராயிரகோ டியிர்விளங்
கி யுதித்தன்ன மெய்யுங்கொண்டு, தெரியாத வருவனெனி
னுங்கனவின் கட்டோன்றித் தெரியநின்றான். (௩௯)

வேறு.

* தெரிய நன்றிடு சிவன்மகன் சேணின் றிறைக்குங்
கரிய மேனிய மாலிற்குங் கஞ்சமா ரயற்கும்
விரியு நோன்புடை யறவர்க்கு முணரொண வேத
மருளு நேரிய வாக்கினு லரசனுக் கறையும். (௪௦)

* மன்ன கேட்டிநன் மைந்தனை வேண்டினை மருவ
முன்ன ராற்றிடு பவத்தினு லன்னது முற்று
தின்னு நின்றனக் கியலுறு இறுமிய ரிருவர்
மன்னு வாரவ ராலுனக் கெய்தும்பின் மகிமை. (௪௧)

* என்று துனறிய வருளினு னேந்தலுக் குறைத்துச்
சென்ற காலையிற் பாரியு நனவினைச் சேர்ந்தே
ஞன்றி னைப்பிளந் தவன்றிரு வருளினைக் குறித்து
நன்று நன்றெனப் பாடின னாடின னயந்தே. (௪௨)

* சத்தி தாங் கியோன் புத்திர னிலையெனச் சாற்றுஞ்
சாது வாசகஞ் செப்திடு துன்பையும் புவியிற்

கத்து புன்சொலா ருணர்வுருக் காங்கெயன்¹ கனவி
லத்த மேயென வந்தவின் பகற்றிய தன்றே, (சக)

* சோதி சநிதி வந்தனன் றுளங்கிரு பாதப்
போதினைத் துதித் தானந்த வாரிதிப் புக்குக்
காத லால்விடை பெற்றனன் கண்டியூ ரடைந்தா
னோது பாரிதன் பாரியுங் கருப்பம துற்றான். (சச)

* உற்று வாழநா என்னென் னிமித்தங்க னுறழ்வு
பெற் றெடுத்தன ளிருமக வவ்வழிப் பெரிதுங்
கற்று வந்திடந் தணர்க்குயர் காஞ்சன மாதி
குற்ற நீங்குமக் கொடுத்தனன் விடுத்தனன் குரிசில். (சரு)

* பேசு மங்கவை சங்கவை யெளப்பெய ரிட்டே
பாச மங்கவ ரிடத்துறப் பன்னிடு கணிதர்
தேசு றுந்தம மதியினுற் றெரிநது மன்னவனுக்
காசி ரெல்புக ழாயிது கேளென வறைவார். (சக)

* இனைய ரீண்டுறி னினதுநா டிறைவரா லிகந்து
மனைவி யோடுகா னடைகுத றிண்ணநீ மதித்தே
யினைய லாருயிர் போன்றிடு மிவரை நீக்கிநல்
வினைய நாடுதி யென்றனர் கணிதரின் மிக்கார். (சஎ)

* வாச கஞ்செவி யுறுதலு மன்னவர் மன்ன
ஓசு கஞ்செவி யுற்றென வுருந்தியன் னவரா
சை மிங்கெனக் குறினுநற் சிறுமியர் தம்மை
நேச மென்கணை வைத்துநீக் கேளென நிகழ்த்தும். (சஅ)

* பொன்னை யும்புவி தன்னையும் பூவையர் தமையும்
மன்னு கல்வியை யும்மதி தன்னையும் மன்னர்
துள்ளு வாழ்க்கை யையும்பெற லாகுமாற் றுரோகை
யன்ன விச்சிறு மியர்பெற லரியதா மன்றே. (சக)

தெய்வீகராஜன்ஷங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம். ககடு

* மேலு மாலமுன் டவனரு ளறுமுகன மேனாட்
கீல மேவிய கனவில்வந் திசசிறு மியராற்
சாலு மாலுனக் குயர்வுபி னெனத்தன தருளா
லேல வேயுரைத் தருளின னீதுபொயத் தடுமோ. (௫௦)

* ஆத லாலிவ ணீக்கல னனையவர் தம்மை
நீதி யாயுள கூறினீர் நிற்கலீர் போதீர்
போதி ராமென ஷுரைத்தனன் புராரியி னெழுத்தைந்
தோதிவ்னதே புறுதுணை யெனவெணி புற்றான். (௫௧)

* உற்று வாழுநா னுழ்வினை வலியினென் னலனாய்ச்
சுற்று தானையோடடை த்விர சேனற்குத் தோற்றுபு
பெற்ற மக்கணன் மனையொடு பெயாநது வாரிதியை
யற்ற நோக்கியே க்டந்தனன் குடதிசை யடைவான். (௫௨)

* துன்னு தற்கரி தாகிய வனங்களுந் தொக்கு
மன்னு ி மத்திரி கரும்பல் வாய்வதி நதியும
பின்னு மேனைய ி வதொலாம் வருந்தியே பெயர்ந்தான்
மன்ன வன்மனை மக்களோ டுறுவிதி மதித்தே. (௫௩)

* பெரு றும்வழிப் பசிப்பிணி பெரிதலைத் திடலா
லயரு றும்மவர்க் கத்திரி வாழ்குந ரரிய
துயர கறறிட வேண்டிநந் கனிமது துவன்றிச
செயிர றுளு ிசகுனமாதிய யாவையுந் தெரிந்தே. (௫௪)

* நண்ணி யன்னவர் தமவயி னுமளிப் பவைக
ஓண்ணு மென்றவை கொடுத்திட வுண்டுபி ினுதகீங்
கண்ணி யெங்குள தெனவவர் காட்டிடக் கடிதி
னண்ண லாதிய ருண்டுத மயர்வுதீந் தகன்றார். (௫௫)

* அகலு றும்பொழு தாற்றிலா சிவாலுய மனைத்து
மிகுதி கொண்டிடு மன்பினாற் றரிசித்து வேண்டும்

† வீரசேனன்=வீரசேனன் எனக் குறிக்கிறது. ி.அத்திரி=மலை.

ி அதர்=வழி. || சகுனம்=கிழங்கு. ‡ உதகம்=ஐலம்.

பகுதி யாயவை யளித்தருள் பரமனார் யதத்தைத்
தகவொ டெந்துதித் தோங்குநற் குடதிசை சார்ந்தார். (௮)

* குடதி சைக்கணை யாற்றுயர் தீரத்தைக்குறுகி
யடவி யொன்றினிற் புக்கொரு சிறுகுடி லமைத்துக்
கொடிய தாகிய பசிகிக ருடவினைக் குறைக்க
§ வடகு மூலநற பலமுத வியவயின் தமர்ந்தார். (௮௭)

* அமரு மேல்வையி னருமறை யாகம மவற்றிற்
றிமிர நீக்கிடு ஞானபா தத்தினைச் சிறப்பா
லமரு ணர்ந்துய விரித்துஞா னக்குற ளென்னுஞ்
சுமமி லாதுல கத்தவிர் ஞாநமுத தந்தாள். (௮௮)

* கீர னேமுதற புலவர்தங் கிளையினை மூலத்
தாரு மேரமப னருளினால் வென்றவ னடியைச்
சார யாமெலாமவற்புக முகவலைத் தந்தாள்
பேர வில்லதோ ரன்பினுற் சிவன்கழல் பிணித்தே. (௮௯)

* இட்டு நெஞ்சமாங் குகையினி லெய்தியே யிணையி
லட்ட சித்தியை யரிமுத லமரர்க ளாமச
சிட்ட னோத்திடப் பெற்றிடு மெளவை சீர்க்கானி
னட்ட மாற்றினேன் றிருவரு ணன்குகூட் டிடலால. (௯௦)

* கான மன்னதின் மழையினி னனைந்தனள் ஈழிதி
ஞான மின்றிய பாரிதன் குடிசையி னுறறூ
வான மின்னைநே ரங்கவை சங்கவை வருமத்
தேனு தழ்ந்தசொ லம்மையைக் கண்டலுந் திகைத்தே. (௯௧)

* கோல மேய்ந்தவன் னவளடி முடிமிசைக் கொண்டே
யாவி யானனைந் தணையமே யடியோங் கொடுக்கு
‡ நீல மார்ந்தசிற் றுடையைத் தரியென சிமலன்
பாடி தாகிய புணர்ப்பினுள் கையிற்பரிந் தளித்தார். (௯௨)

§ அடகு = இலைக்கறி. ‡ “நீலமார்ந்த சிற்றடை” என்பதை
“பாரியரித்த” எனவரும் வெண்பாவின்றி னுணர்க.

தெய்விகரான அங்கவை சங்கவை முனச்சருக்கம். ௧௧௭

* வாங்கி னாடரித் தாடரித் துங்குளிர் வலிநண்
 டேங்கி யிந்தனா மிட்டெரி கொளுவ வேந்திழையார்
 வீங்கு மூழ்வினைக் குளிர்கெடக் காய்ந்தவண் மெய்யிற்
 ருங்கொ ணைக்குளிர் நடுக்கமுந் தணந்திடக் காய்ந்தாள். ()

* அன்ன காலையிற் கனிமுத லாயவை யடவி
 மன்னி நேடமுற் சென்றிடு பாரியு மனையும்
 பன்னு மூலநற் கனிமுத லாயின பறித்துத்
 துள்ளி னூர்சிறு குடிசையிற் றுகளிலாட் கண்டார். (௬௪)

* கண்டு விம்மிதங் கொண்டவள் கமலநோ பதத்தை
 மண்டு காதலின் வணங்கிமற் றெமையளித் தருள்வான்
 விண்டு வாதியேரூர் புகழ்சிவ னருளுரு விரவி
 மண்டி வீந்தது வோவென் மனத்தினின் மதித்து. (௬௫)

* னீ கந்த மேகனி முதலியு யாவையுங் கருதி
 முந்த வேகொடுத் தவளயின்றிடமுக மலர்ந்தா
 ரந்த வேலையிற் பாரியென் ரொருவெண்பா வறைந்து
 பந்த முற்றவுன் வாழ்வையெற் குரையெனப் பணித்தாள்.

வேண்பா.

பாரி பரித்த பரியும் பழையனூர்க்
 காரி கொடுத்த களைக்கொட்டுஞ்—சேரமான்
 வாரா யெனவழைத்த வாய்மையு மிம்மூன்று
 நீலச்சிற் றுடைக்கு நேர்.

அன்னை கேட்டா னுடையனேன் சிங்கள தேச
 கொடியென்மனை யாட்டி
 பபிர மணியன தருளால்
 யர்களா யிவர்வதி யுங்கால். (௬௭)
 இலங்குபெரண
 னங்கொணா னீ கந்தம்—மீழங்கு.

* ஊழ்வினைப்பய னால்வரு மொன்னல மெனெருவன்
முழ்வி லாதுறு மெனெனாடு மமர்செயச் சார்ந்து
சூழ்ப டைத்தலை வரைநனி கொன்றுதொன் னகரைப்
பாழ்படச் சிதைத்தெனைக்கொலத்துரத்தினன் பயத்தால். ()

* ஈண்டு வந்தன னிச்சிறு குடிவினை யியற்றி
யாண்ட வன்றன தருளிற்ற காய்கனி யவைக
o டேண்டி யுண்டுநாட் போக்கியுற் றனனுயர் சிவன்பாற
பூண்ட வன்பினு யிதுநிகழ்ந் ததுவெனப் புகன்றான். (சுசு)

* புகலு மெல்லையி னவ்வையும் புகரிலா நந்ஃபா
வகன கத்தினி னுதித்தனன் கோவலூர் வலத்தா
லகம தைப்பதித் தரனிடத் தரசினைச் செய்வான்
சகம திற்பயி றயித்தியர்ச சாடிய சயத்தான். (எ0)

* மூன்று வெந்தர்தம முடிசளைப் பெற்றனன் முன்னாட்
டோன்று மன்னவர் கன்னிய னைச்சொல வேட்டா
னன்ற தேவரும் வந்தடி வணங்கிடு மருளா
னேன்ற நாரசிங் கப்பெய னாய்ந்ததை விகனை. (எக)

* அன்ன தைவிகன் போழ கொடுகுந னருளாற்
றுன்ன லாற்புவி தன்னினீ தூயவே ளளியாற்
பின்ன மற்றிடப் பெற்றிடிச் சிறுமியர் தமக்கு
மன்ன வொத்துள ராதலான் மணம்புரி விப்பாய். (எஉ)

* மணமு வந்துசெய் திடுவனேல மற்றவ னின்றன்
குணம றுங்கொடும் பகைவனைக் கொடியவாளதற்குக்
சுணம திற்கொடுத் திரையெனக் கடிநகர் காவல்
பணவு வந்துபின் கொடுத்திடு நினக்கிணைப் பகர்ந்தான். ()

வேறு. 7யன சிமலன்

* உரைத்திடு காலை பாரி யோங்கரு ளம்நித் தளித்தார். (சுவு)
வரைக்கர சான நார சிங்கன்வா னவர்க்கு

“மூடை” என்பன

o தேண்டி=தேடி. † பாவகனகத்தினில்=அக்கினர்.

முதல்வி கராஜன் அங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம், ௧௯௬௬

மீனாத்தலத் தெனியேன் பெற்ற தையலார் தம்மை நீ மந்தி
யினாத்தாரணிந்தான்மன்றலியற்று மோவியம்பா யென்றான்.

* இயம்புகவென்ற மாற்றங் கேட்டலு மேந்த லேநீ
பயந்திடு வோரை யெந்த விதத்தினு பன்னு மன்னு
னயந்துறு மன்றல் செய்ய வியற்றுவ னானீ சற்றுந்
தியங்கிடே லென்ன வன்னுன் றிருவடிமுறையாற் றோற்றி.

* கொடுக்கன னருளாற் பெற்ற குமரியர் தம்மைக் குன்று
வடுத்தவீரவ்வை கையின் மலைமக ளன்னாய் நினை
யடுத்தவிச் சிறுமி யாருந் கம்மைநீ யேயென் றின்பு
மடுத்தன னென்ன நின்று னன்னரு மகிழ்ந்துகொண்டாள்.

* சிலபக லங்கு ளைகிச சிறந்திடு மகளிர் தம்மை
நிலவுற மணஞ்செய் வீக்க நினைந்தவ ளருளி னாலே
யிலகுற வழைத்துக் கொண்டே ியிறும்புகா டவைக டந்து
குலமுறு கோவ லானாகி குறித்தவ ணுற்று ளன்றே. எஎ

* கோவலை யடைந்து வீரட டேசனைக் குறுகி யன்னுன்
சேவடி படியின் மீது சிரமுறப் பணிந்து தெய்வப்
பாவினாற் பரவிப் பின்பு பாவையர்ப் பணிவித் தம்மை
தேவரு நெருங்கிச் சூழுஞ் சினகர நிங்கிச் சென்றாள். 1)

* சென்றவ னுறுமோ ரில்லிற் றெரிவையர் தமை யிருத்தி
நன்றியை புறுதை வீக னன்னுபே ரவைக்க னெய்தத்
துன்றினீள்வாயில்காப்போர்துணுக்கிற் சென்றவ்வை வந்தா
ளென்றனரதனைக்கேட்டானெழுந்தெதிர்வினைந்துசேன்றே.

* கண்டன னுலக மெல்லாம் புரந்தருள் கருணை யார்ந்த
முண்டந முகச்சு டனனை யடியனைன் முன்ன ராற்று
மெண்டிக டவழே யின்ன வருவுகொண் டெய்திற்றென்னுக்
காண்டனன் மகிழ்ச்சி யன்னு டிருவடி முடிமேற் கொண்
ான். (அ0)

* துதித்தன னின்ப மென்னுந் தொடுகடன், மூழ்கி யம்மே மதித்தெளி யேனை யீண்டு வந்தருள் வுலத்தா னுநங் கதித்தவென் கிளையு முத்திக் கரையினை யடைந்தா மிம்மைப், பதித்தவன் புடைய ரானேம பரமன்மாட் டெனப்ப ரிந்தே. (அக)

* தன்தரி யணையி ருத்தித் தடமலர் கொண்ட ரிசசித் துனதுயா வரவை யம்மே யுரைத்தரு ளென்றி றைஞ்சி வினவலு மதற்கெ மமமை வீங்குதோள் விரவ லெனச் சினவுறு வாளோய் கேட்டி யென்றாள் செப்பா நின்றாள்.()

* நிருத்தன ரோங்கு பாத நிதியது தினமு மேத்துங் கருத்தன யிலங்கு மீழ தேசநற காவல் பூண்டா னருத்தமா தியவெ லாமீ ஈன்றன ஞாகக்கொண்டா னெருத்தன மத்தாற் பாரி சாலனென் றுரைக்க ரின்றாள்.

* அன்னவன் றவத்தாற பெற்ற வரவைய ரிருவர் தெய்வ மின்னா ரழகிற்செய்ய மதியினின் வென்றார் மேன்மை மன்னுமங் கவையே சங்க வையெனு நாமம வாய்ந்தார் பன்னுமங் கவரை நிகைப் பற்றலசெய் திடுவா னெண்ணி.

* வந்தன னவகைக கொண்டு மன்னநீ வதுவை செய்து கந்தனை கோடி யென்றாள் காவலன் மூவா வேந்தர், தந்த கன் னியனைச் சத்த புரியிறை யவாதந தோரை, முந்தவே வதுவை செய்தே னினிச் செயல் முறையொவென்றாள்.()

* முறைகொ லென்றுரைத்த வாரத்தை முற்றுமு னாநி ஈண்டு, நுழைமலா மணித்தா லோயந்த வகையினுரியர் நான் மூன்றென், றறையதேந யுலகதமே" - - - - - குறின மின் னுரைக், குறைவற க கோடி யென்றாள் குறிசிலு முறை ர்த்து கூறும. (அக)

* நினதெணப் படியான் மன்ற னேர்ந்துசெய் திடினுமன் னாய், கனமுந் பொதிய வெற்ப னாதியாங் காவன்மன்னர்,

தெய்விகராத் துங்கவை சங்கவை அணச்சருக்கம். ௨.௦௧

மனமுவந் தங்கி ஊரஞ செய்திடா ரதனன் மாண்பன்,
மெனவதைந் தனன்றை வீக னிவ்வுனாகேட்டங்கவ்வை.()

* தனத்தினின் மிக்க போந்தின் றூரவ னிமபத் தாரோ,
னிந்தொடு மனிசு ழாரின் றூரவ னெனுமு வேந்தர்,
மனத்தினி னுவநது வநதுன் மன்றலை முடிக்கச செய்வா,
மெனத்துணி போடு மாங்கே யிசைத்தன ளதுகேட்டிடந
தல். (௮௮)

* சிவந்திடு கரங்கள் சென்னி சோததுளத் துவகைதேங்
கப், தவமபுரி வோராக ளேத்துந தையனின் னருளீ தாயி,
னவந்தரு மன்ற றன்னை யியற்றுவ னன்மை யோங்கச்,
சிவந்தர வருள்வா யென்றங் கவளடி சென்னிசேர்த்தான்.

சிரத்தினி லடியைச் சேர்த்த சேவகன் றன்னை நோக்கி,
வரத்தினின் மிககா யென்றும் வீழிய வென்று வேதச்,
சிரப்பொரு டேர்நது மேலாரு செநதமிழ் நடையிற்செய
த, வரத்தின னுரைத்தா ளநத நிருபனு முவந்துநின்றான்.

* அதுபொழு தரசர் தங்கட் கவிர்மண வோலை தீட்ட,
விதுவணி வேணி யாய்நீ வருகென விராய கன்றன், மது
மல ரன்னபாத மனத்தினிற் றியானஞ் செய்து, முதுசொ
லி .னொருகொம்பென்றே. யெடுத்தனன் மொழிய வெண்
பா. (௯௧)

வெண்பா.

ஒருகொம் பிருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியுரிவை கங்காளன் காளாய்ப்—பரிவுடனே
கண்ணை வோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னுண்மை தீப்பேன் சபித்து.

* இலங்குபொன் முடியும் வேழ முகமுமேரார் முக்கண் னு
நலங்கொணு லாரந்த மார்பு நளினனோர் பதமுந் திடை

வலஞ்செய லுணர்த்த வோலை † யிலேகனி முருவு கையுந்
துலங்குறத் தோன்றி னுனங் குசபாசந் தரித்த தோன்றல்.

* எழுந்தரு ளுதலு மெம்மா னேதமொன் றில்லாவவ்
வை, விழுந்தன ளடியிற் றுழ்ந்து விளம்பின் டோத்தி ரங்க,
எழுந்தியமனத்தா ளன்னுனன்பினி னவணேநோக்கிச, செ
ழுந்தய வறிஞர்போறறுந் தேவவிங் கெமைக்காவென்றாள்.

* எனத்தவ றோத்து மவ்வ வரிசைத்தலு நூரூரிகுந்
மனத்தினை நிகாத்த வேரம் பன்பதந் தாழ்ந்தெந் தாயின்
மனத்தினின் மன்ற லோலை யெழுதவந் ததனான் மற்றெம்
மினத்தொடு நனிவாழ்ந் தேனன் றேவென விசைத்து
நின்றான். (கூசு)

* அதற்பின ரம்மைமிக்க வகமகிழ்வுட னீராறு விதப்ப
டுபுயத்தோய்கங்குல்விடியு முன்வருகவிங்கென், நிதத்துச்
செந்துவர்வா. யென்றங் கெடுத்தொர் வெண்பாப் புகன்
றுண், மதுப்பொதி நீபத்தாரோய்மார் பினனஃதறிந்தான.()

வேண்பா.

செந்துவர்வாய்க் கன்னியரைத் தெய்வீகன் மன்றலியல்
சந்தரவோ லைக்கிற்று தோளசையக்—கந்தன்
மயிலேறி யீங்குவர வாழ்கதிரோன் றேன்றி
வெயிலெழா முன்னே வினாந்து.

* எல்லறு கோடியென் னக்கோடர மாறிலங்கு
மல்லறு வதனந்தம் மின்வாய்ந்த புன்முறுவறுன்ன
மெல்லிய ரிருவரோடும் விண்ணவர் வியந்துவாழ்த்த
வில்லியர் பணியமஞ்ஞை மிசையெமமான் மேவினாலை.()

* மயினடம் புரியவங்ஙன் வருவதையுறிந்த வம்மை
ரயபின்மலி நாரசிங்கனாகியோ ரொதிர்ந்து தாழ்ந்து

தெய்விகர ஜனங்களை சங்கவை பிணச்சருக்கம். ௨௦௩

வெயின்மலி தீவசினும்பா மேவுறவிருத்தி மாடே
ஒருபினிகர் மொழியாணணி நின்றிவை கூறினாள். (௯௭)

* எம்பிரானே வளளிங்கங் சிசைந்தநாயகனே தேவர், தம்
பிரானே கற்றோகடலை வனேதமியாள் சொற்குத், தும்பி
மா முகனேடங்குததோன்றலென்றவ மோவென்று, பம்பி
னாள் குகப்பேர்கொண்ட முனிவனும் பணிந்துசொலவான்.

வேறு

* || பயத்துட ஸீர்போனின்னருட கலந்தபாவி யேன்றனை
ப்பிரித் தந்தோ, நயத்துட னுலகினேடனைச சுழலினனு
குறவிடுத்த நான்முன்றும், புயத்துடை யரசேபோது மித்
தொடக்கு நினதுபூவடி நிழம்பொலிய, வியத்துட னாள்
வாயெனக் கலுழ்ந்துரைத்தான் விமலனுமகிழந் திவையுரை
த்தான். (௯௯)

* எவ்வித சித்தியெய்தினோ ரொருமிகத்தின் மூவேடனை
வழியே, யொவ்வி யொவ்வாது சருடநீரென்ன வுயாமதிப்
புதல் வரைநிறுவிக, கவ்வை கூராதிக்கரும் பூயியினைக்கட
ந்து மேற்றிருவருட் கலப்பார், செவ்வி யோயுனக் கேயந்
தவையின் மற்றவர்க்குச செப்பமுபபோதுநேர்ந்திலையால்.

* இனஞ்சின ணீயீண்டுறைது நின்மகற்கே யெழிற ச
தர்க்கிரு நிலமுய்யக், கனஞ்செறி விதிகள்சில வுரைத்தெ
ழை நீர்ருத நம்பால்வருகலப்பாய், மனஞ்சிறி தயலோலெ
ன்ச் சொலியவ்வை மலாமுகநோக்கி வள்ளலுக்குத், தனஞ்
செறி மினாவேண்டு மற்புதத்தாற் றருதியென் றுருக்கா
தன்னால். (௧௦௧)

வேறு.

* அதுபொழுதி லவ்வைதிருக் கோவலுர்க்கோ ழுமங்க
வை சங்கவை தம்மையன்பாக வீண்டு, வதுவைசெய வி

சைந்தனனாற் பதினெட்டாநாளின் மன்னிடுநேரியசேரமாற
நனிநீவீர, கதுமெனவே வருகவெனுங் கருத்ததனை யமை
த்துக்காட்டிடு மூவெண்பாக்கள் கவிவலோர் புகழ், முது
மொழியாற் 'சேரலாகோன், புகார, வைகை, யென்று மு
றையானே வரைவித்து மூவருக்கும் விடுத்தாள். (௧0௨)

வேண்பா.

ச .. சேரலர்கோன் சேரன் செழும்பூந் திருக்கோவ
லூரளவுந் தான்வருக வுட்காதே—பாரிமக
ளங்கவையைக் கொள்ள வரசன் மனமிசைந்தால்.
சங்கவையை யுங்கூடத் தான்.

ரு புகார்மன்னன் பொன்னிப் புல ருடன் சோழன்
றகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
கடிதின் வருகக் கடிக்கோவ லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டா நாள்.

௬ வைகைத் துறைவன் மதுரா புரித்தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேமபாதே—தையலர்க்கு
வேண்டுவன கொண்டு விடியவீ ரொன்பானு
ளீண்டு வருக விசைந்து.

வேறு.

* ஒற்றுவர் தம்பாலம்மை யுய்த்தவெண்பாக் கடம்மைப
பெற்றிடு மரசர்மூவர் பெடபினே டேற்றுவநதார, கிறைவ
ருரையைநீக்கா தியாவருங்கைக் கொள்வாரோன், முறறுண
ர்ந்திட்டவமமை மொழியையார விளக்கற்பாலார். (௧0௩)

* ஆண்டு மூவரசர் காழுமௌவை செய்மணத்தினுக்கு
வேண்டி யபொருள்கள் கொண்டுமேவுற விழைவுபூண்டா
ரீண்டு மேழ்புரிக்கு மற்றையி ராசர்தம் புரிக்குமோலை
காண்ட கவிடுத்தாண் மூன்றுபுவனமும் கழறழிந்துள். (

* கருணையி னுருவாய்நின்ற வன்னைதன் கழல்பணிந்தே
பரவைசூ முலதின்னுள்ள பார்த்திப லொருமீண்டி.
வருவனோ லவனாயிந்த வறியனே னுபசரிக்க
வெருவரு கின்றதம்மே யினிச்செயல் விளம்பாயென்றான்.

* என்றிறை கூறக்கேட்ட டீ வகண்டதி நகைத்திங்கேந்தால்
கொன்றை யஞ்சடையான் கோவல்வீரட்ட னருளஞலாவ
வொன்றி னுங் குறைபாடுண்டோ வொழிகவுன்றுன் பென்
றோகி டின்றன னாலகக்கெல்லா நிதிமுதற் பொருளென்
றுள்கி. (௧0௬)

* இருணிதத் தவுணன்றன்னை வாட்டுமெம்மிறை தானு
ன்னிச், கருணையாலென் றெடுத்தங்கனக நாட்டவர்கள்
போற்ற. வருணனைக டுறித்தோரா வெண்பாவழுத்தினள்
வழுத்துமந்தத், தருணமே யவனும் பொன்னுமாரியைத்
தருவிப்பானால். (௧0௭)

வேண்பா.

கருணையா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனை மாமலைபன் கோவற்—நிருமணத்து
மு னமாரி பெயு முதுவாரி யைமாறறிப்
பொனமாரி யாகப் பொழி.

* புட்கலா வர்த்தநொக்கிக் குடசனும் புலவெய்தின்
வெட்கவான் புனியுமிக்க சேதிநாட் டுமபாமேவி
கட்கமாரா கரன்கடி க் நாங்கனகங் கோவலை நுழைதத்
துட்கொளாவோர்முகுர்த்தரு லாரிவகையுனாக்கற்புற்றோ.

* இம்பருள் னோர்கயின்பமெய்த ட் நால்வகையா லேய்ந்த
செம்பொலம்பரத்தைமேவச் டீ சென்மிகப்பொழியக்கண்ட
வும்பாக டங்களுட்டி னுவர்பொழிப திரங்கிநிந்த
நம்பியுநோக்கியை யன்றிருவரு ணையகதுகின்றான். (௧0௯)

டீ அகண்டதி—நித்தியத்தைப்பெற்றவன் என்னுங் குறிப்பு. ட் நால்
வகைப்பொன்.-ஆவன-ஆடகம்-கிளிச்சிறை-சாசருபம்-சாம்பூதம்,
டீ செல்—மேகம்.

* சொற்குவை வல்லார்தம் மாலலகிடத் துணையிலாத
பொற்குவை தம்மையே வலாளர்கள் பொலியிற்சேர்த்து
விற்குவை கிடத்தைகாட்டி மேருவின் விளங்கமன்ன
னிற்குவை தம்மிற்சேர்த்தா ரியாவர்க்கும் வியப்பதெய்த.

வேறு.

* நார சிங்கனு மவ்வைதன் றுடனையந்து
தீர நெஞ்சடை யமைச்சரைத் திறததொடு விளித்தே
யேருநூர் நமதுரினே யேவரும் வியப்பச்
சீருநூம் படியலங்கரித் திடுமெனச் செப்ப. (ககக)

* கேட்ட மந்திரிமார்க ளுங்களிப் பலைகிளர
வாட்ட டக்கரவள்ளலை யமமையை வாழத்தி
நாட்ட மூன்றுடை நம்பன்வாழ் வீரட்டலகரைக்
கோட்ட மின்றியே யலங்கரித்திடும வகைகுறித்தார். ககஉ

* நகரமெங்கணும பறையறை வித்துநன் கமைவா
னிகரிலா தவிநநசருளார் நெஞ்சக மகிழந்து
புகரில் வீதிகளரங்கு களிலங்களைப் புதுக்கப
புகர்மகன் மகன்மணப் பொருட்டென விதுபுகல்வீர் ககங

* குறித்த வேவலாகளிப் பொடுதுண் ணெனக்கோவற்
செறித்த வீதிகளெங்கணுஞ் சென்றுசென் றெழிவி
னெறித்த வாதணிசெய் யுமினென நிகழ்கடியைப்
பொறித்த வோலையின்படி பறையறை வித்துபுகன்றார். (கக௩)

* சொன்ன மாரிகண் டுவகையோ டுற்றிடுநதோம்
லநநகர்க் கணர்பவரி ிதறைநதிடக் கேட்டங்
குன்னுதற் கருமின் பினையுறறனரு வநதார
கன்னல் பான்மதுவுண் டவாகளித்திடு பண்பின். (கக௪)

* பெண்ணை சூழ்ந்தப்பெரு நகொங்கணும் பெட்பா
லண்ணன் மன்றலுக்காம் வகையலங் கரித்திடவே
யெண்ண முற்றவராகிப் பேரன்பினு வியற்றும்
புண்ணவன் படைப்பென வலங்காரத்தைப் பணுவார். (கக௫)

தெய்விகராஜன் வங்கவை சங்கவை மனைச்சருக்கம். ௨௦௭

பொன்னங் குன்றினைப் பொருவுற்கோபுரம் புதுக்கி
மின்னு மாளிகை விதானங்கண் மேற்படவிளக்கிப்
பன்னு மண்டபந் தெற்றிநற்பண் புறத்துளக்கி
துன்னு மெண்ணிலா வோவிய மெங்கணுந்துலக்கி. (௧௧௭)

* கதலிதோரண மெவணினுங் கவினுற நாட்டி
யிதமுறும்படி + யேம நற்பூரண கும்பம்
யிதமுறும்படி வைத்துநன் மணிகளால் விளங்கும்
பதமுறும் பலமாலைகள் பண்புற விக்கி. (௧௧௮)

* ஓ காமனன் நகர்க்கவினொளி மழுங்குறக் கமலப
பூமனன் நகர்பொலிவது மழுங்குறப் பொற்பு
ஐ மாமனன் நகர்ஷயங் தொளிமழுங் குறவனைநதார்
ஓ சோமனன் நகரன்ன கோவன்னகர் சூழ்நதே. (௧௧௯)

* இன்னவாறு மேனகொலாங் கீழ்ப்பட வியற்றி
நன்னகர்க்கனோர் களிப்பெனு நதியின் சூழ்கினரான்
மன்னவன் னரண்மனையை பவ்வணியினும் வயங்க
நன்னயத் துடலியற்றி னரவண் மணநயநதே. (௧௨௦)

* வந்த மன்னவர் வதியநல்வைரத் தூண்டுச்
சந்த மார்ந்த சாம்பூநதத்தான் மிகவெய்ந்தங்
கிந்து காநதமேருறப பதித்திட்டிடு மிலங்கள்
பந்தி பநுதியாவியற்றினா டுபுலவர்மெய் பணிபப. (௧௨௧)

* மங்கைமடி ரிருவோர்த மை வதுவைசெய் திதிதர்
கங்குண டகத்தாலு மாணிக்கமே யாதி
பொங்கு காந்திகொணவ மணியாலுமேர் பொருந்த
வேங்கு மில்லதோர் விவாகமண்டப மினிதமைத்தார். (1)

† ஏமம்=பொன். ஓ காமன்=இந்திரன். ஐ மாமன்=இலக்குமிக்குத்
தலைவனாகிய-திருமால். ஓ சோமன்=குபேரன்.

‡ புலவர்=தேவர்கள்.

* கமுகரம் பைநம்பூரண சும்பங்கள் கவீனுஞ்
சுமுகமாண் சபையியற்றி மேல்விதானமுந் தூக்கி
யமுதனா ரிருவரு மரசனுமுற வமைத்த
† குமுத முற்றிடு மரியணைநடுக் குயிற்றினால். (௧௨௩)

* கந்தமார் பனிநீனாயுங் கலவையோ டளவுஞ்
சந்தனக் குழம்பொடு முகவாச நற்றாமம்
விநதைசோ கவரியுங்கொடு வினைகளைச் செய்ய
வெந்திரப்பது மைகளெணி லவணியற நினரால். (௧௨௪)

* மணத்தினுக் கணியேண்டுப வியற்றிமன் னவன்பாற்
குணத்துடன் னமைச்சர்கள் வந்துகூறவுங் கோமான்
றணக்கருங் களிப்பெய்தியோர் குறைபுளுத தாக்க
வணக்கமோ டவ்வைமல ரடிவணங்கிச் சொல்வழங்கும். (1)

* மன்னர் மூவருமளித்திடு டீ நத்த மாராட்டிற்
துன்னுமாறி லொன்றும்வரும் பணையினிற் றெக்க
செந்நெலிம் மணத்துறுபவர்க் குணவுசெய் விக்க
மன்னுதற் கொருவகையினு மாருமோ வழங்காய். (௧௨௫)

* என்றுமன் னவன்வருந்தி நின்றேங்கலு மெந்தாய்
மன்றன் மார்பந் வருந்துறேல் வேண்டியவகுப்பேன்
மின்றயங்கு நின்னாடு நல்லரிசியாய விளைய
வின்றுசெய் குவமவை கொடுமுடித்தி யென்றிசைத்தாள்.

வேறு.

* தாய்நிகரும் பெண்ணை யெனவெடுத்தொரு வெண்பாச்
சாற்றத்தணிவில் பண்ணை, யாய || பயம் வித்தின்றியுடன்
முளைத்தங்கெழுநத † பைங்கூழா ரத்தாம, மேயவாலரிசியா
ய் விளைந்தன கண்டெல்லோரும் வேந்தனபாங்கர்ப், போயி
வாராய் கண்டபுனிற்றிளங் கன்றெனமகிழ்ந்து புகலக்கேட்
டான். (௧௨௮)

† குமுதம்=ஒலி. டீ நத்தம்=நடு. || பயம்=ஜலம்.

௧ † பைங்கூழ்=நெற்பயிர். ஆரத்தாமம்=முத்துமாலை.

வேண்பா.

அ... தாய்க்கரும் பெண்ணைத் தனிநாட்டுப் பண்ணையெலாம்
பாய்பயிர்க ளுண்டாய்ப் பகரிசி—யாய்வினைய
விண்ணோ ரிடரசற்றி மெய்யமிழ்தீ வீரட்ட
வண்ணலே நீயருளு வாய்.

* கேட்டவுட னாகங்கெழுமி யமச்சர்களை முகநோச்திக் கிள
த்தவன்னோர், வாட்டமிலா மகிழ்ச்சியுடனேவ லோகைக்
தொண்டி வயல்விளைந்தங், கீட்டமுறு மரிசியைப் பண்டியிற்
கொடுவந் தீ திரசித மாமலைபோல் யாண்டுங், கோட்டமறக
குவித்திட்டார் கண்டோராக ளதிசயித்துக குதூகலிப்ப. ()

* பின்னுமவ்வை திருவருளாற். றுவில்புகழென் றெடுத்து
ப்பெரிதும் வெண்பா, புன்னியிட நாரிங்கள் கடிக்கடையு
யும் பார்த்திபர்பன வியாபடாநத, கன்னிய ராடவர்க்கியை
ந்தவகை டீதாம்பரமுதலாங் கலைக்காநப, பன்னலக ளெஸ்
லாஞ்சேதி நந்நாட்டிற் பலங்குடமைப பண்பினியந்த, கந. 0

வேண்பா.

க . தாவில் புகறா சிங்கன் றனதுகடிக்க
கோவி வருட்சேர்ந் துயர்ந்திருக்—கோவற்
கருததி யுடனே யடையோர்கட் கேற்பப்
பருத்திகலை யாய்க்காய்க்கற் பாற்று.

* எந்தநாளினு மெந்தவுலகத்து மில்லாத வெழிலார் மே
ன்மை, கந்தமார செஞ்சடை வீரட்டேசன் றிருவருளாற்
கலைகளாய்ந்தான், சந்தமார் திருவாக்கா னடுநாட்டி லோங்
கல்கண்டோர் தைவிகன்றன், முந்தை நாட்டவ மன்றோ
புயர்தவமென்றார் கலியின் மொழிந்நிட்டாரால். (கநக)

* இந்தவகை கோவனக ரின்புறநன் மணவோலை யேற்ற
வேந்தர், சிந்தைமிகக் களிப்புற்று வையமுதனால் வகைச

சேனைகளுஞ்சூழ, விந்து துதன்மின்னொ ரவர்களொடும்
பல்லியங்க ளியமபவீண்டி, வந்தடைந்தாரா சைவபுரம் வளை
கடலெலாளு செறிந்த வண்ணம்போல. (க௩௨)

* செம்பியன் சேரன் மாறனென்னு முவரசரவ்வை
தெரித்தபாவுக், கன்பியைந்திங் கங்கவை சங்கவை மணத்
துக் கனவை கொண்டவனிபோற்றப, பைம்பொனெடுந்
தேரோறிப் பல்லியங்க ளொலிப்பநதி பலவினாந்தாங், கம்ட,
ராசியை யடைந்தாற்போற் கோவனகரதை வந்தஃபுந்தா
ரன்றே. (க௩௩)

* சத்தபுரி யரசருயர் பாரிசாலக் குரிசிறரணி போற்று,
முத்தர்களாய் நித்தியத்தைப பெறுபிருகுகவி முதலமுனி
வர்பூவி, நெத்தகை யோருங் கேட்பவீண்டி ன்ராலமயமலை
தன்னிலெங்க, ளத்தனருடி ருமணத்திற கேவர்களுமடை
ந்தவைபோலாவலோடும. (க௩௪)

* ஓரரசர் குழுவோடு மற்றோரரசர் நகர்புகிலே யுலாக்
கொணாது, பாரரசர் முனிவர்களு மவரவர்கள் குழுவோடு
படரும்வண்மை, யாரறிநது சொலற்பா லாராங்கவா வுட
னெழிலோ டடைந்தோர் தத்தஞ், சீரறிந்துண் பனமுதல
செய்வித்து வசிப்பிடங்கள் சிறப்பினீந்து. (க௩௫)

* முடிநான் கையுடையோன் பின்னவ்வைதிரு வடிபரவி
மூடனான, வடியேனை யொருபொருட்டா யகங்கொண்டு
மாழையுட னரிசியாடை, படியோர் விண்ணோர் வியப்பத்
தந்தனை யங்கவை மிகுதிபற்றாநிற்கு, நெடியகுழுக் களுக்
கெல்லா நெய்தயிர் பாலளிக்க நேர்ந்திலையென் செய்வேன்.

* எனக்கூறு மிறையவனை நோக்கியஞ்சேலேவலலாயேவிப
பெண்ணை, வனக்கூறு மாறிவரும் பாறயிர்நெய் வேண்டுவு
கொள்வாயென்றோதி, வீனைக்கூறு செய்தவளு முத்தெறி
யுமென வெடுத்தவியன்சேர் வெண்பாத், தனைக்கூறுதலு
† மவி பாறதிபெருகிப் பெண்ணைநதி தழைந்தோங்கிற்றே. (.)

வேண்பா.

௧௦ முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீரதுதவிர்ந்து
தத்திய நெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச
செருமலைதெய்வீகன் நிருக்கோவ லாக்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

* நநதிவரை தொட்டி ருபாற் கரைபுரட்டி நகமுநுட்டி
நளிர்நருககள், சிநதுறவே வேரோடு பிடுங்கிநவ மணிகொ
ழிந்துத்தினாகள்வீசி, முநதுறவே மூன்றுகியொருபெண்
ணை மூவுலகத்தவருமேத்த, விநதுவளா முடியனருண்
மூன்றுகிப் பெருகியபோலெய திற்றமமா. (௧௩௮)

வேறு.

* வலம்பெறு நிரசிங்கனுக் கழைத்தமா மணத்தினுக்கவ்
வை வலாநத, புலம்பெறு கவிதைகேட்ட மாத்திரத்தோர்
குடகனும் பொருககென வெழுந்து, குலம்பெறு மணியு
மலர்களு மணிநது குருகுசேரடையு முடுத்த, நலம்பெறு
சிலம்புபுலம்புறு பெண்ணைநறு நெய்பாறயிராதர விடுத்தான்.

* விரிநதிடு திருப்பாறகடலை யெம்பெருமான் வியாக்கிர
பாதனற சுதற்குப, பரிநதளித்திட்ட பண்பினுங்கோவற்
பதிநிலவுறுமிறை தனக்குந, தெரிநதிடற கரியகலைக் கட
றொத் தெயவிகன மணத்தில வந்தவாசகு, மருநதுற நெய்
பாறதிநதியளித்த வவ்வைபண பதிகமாரறிவார. (௧௪௦)

* துயத்தடங் கரையிலமுதிடுஞ் சேயக்கே கருணையினுருக்
கொடுவநது, பயத்தைமாததிர மீநதருளிய வமமைபண்பி
னுழவ்வை மேம்பட்டாள், வயப்புயத் தைவீகனுக்கு மன்ன
வாக்கு மன்னவர்ச் சேர்நதவர்தமக்கு, நயத்துடன் பயமு
நேயமுந ததியுமாகிய நதியைநல் குதலால். (௧௪௧)

* அந்தரவமரர் கூறுவாரமுதிற் கரியையாங் கொடுப்போ
ததியை, மநதாமதனற் கடைந்தெணிய யரைமரீஇ யொரு

சிறு † மருந்தயின்றாஞ், சிந்தையும் வருந்தாதொரு பெருங்
கவியாற் சிறியமான வருண்டுதேக்கத், தந்தனடயிர்பானெய்
யெனினவ்வை பெருமையார் சாற்றுவொன்றார். (கசஉ)

* அரிமுனந் திருப்பாற் கடவினை யரனல்லடியவற்களித்
திடவதனா, லெரிகொள வோர்காலுன்றி நின்றதனை வேண்
டியேயிருந்தவமியற்ற, நரியினைப் பரியாயளித்தவனாசிங்க
னும் வியாசத்தை நாட்டி, யுரியபாலன்றித் ததிநெயுமுதவு
வித்தனன் பிறிதுபொய்யுரையோ. (கசஉ)

* திண்மைசேர் சத்தசாகர மவற்றுட் சிறப்புறு ததிநெய்
பாற்கடல்கள், தண்மைசேரோனை நாற்கடறங்கட் குரிமை
யிலலனவெனத்தணநது, வண்மையார்கடியவுரிமையாலொ
ன்றாய் வயங்குமென் னன்னிசொற்கேட்ட, வுண்மையாற்
கோவலடைநது வியப்பன்றுலகினி வியல்பதாம்ன்றே.()

வேறு.

* அவ்வை யன்போடறைய வெண்பாவினாற்
பவ்வ மென்னநெய் பாறாவி வந்தவென்
றெவ்வ மில்லவரோ வருங் கேட்டவ
ண்வ்வி நோக்கிய ரோடு நனுகுகுளர். (கசரு)

* வந்தித்தார் சில ரவ்வை மலரடி
சுந்தித்தார் சிலர்தை விகன் சீர்ப்புகழ்
நிந்தித்தார் சிலர் தேவர் நிலையினை
† யுந்தித் தாரன் மணத்தி லுற்றார்களே. (கச௭)

* பாலை யுண்டனர் சிற்சிலர் பாறியெய்
யேல வுண்டனர் சிற்சில ரொண்டயிர்
பால வுண்டனர் சிற்சிலர் தாவிலேழ்
வேலை யுண்ட முனியின் விளங்கியே. (கச௭)

தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை மண்ச்சருக்கம், உக்க

* பொன் ‡ தனாதர் தந்ததும்பைம் § புல
மொன்று பன்ன லுடை||யரி தந்தது
துன்று மாற்றினெய் பாறதி சூழ்ந்தது
மென்றுங் கேட்டில மென்றனரோ வரும். (கசஅ)

* விரியுமைம் புலம் வீட்டி யருந்தவம்
புரிதலான் மும்ம லத்தினை போக்கியே
பரம னல்லருளைப் பரித்தா னாகு
தரிட்டென்றென்ற றைந்தனா சிற்சிலா. (கசக)

* கண்டு நேர்மொழிக ஶ்னிய ராடவர்
மொண்டு வந்து குடித்தனா மோதத்தால்
வண்டு கிண்டிய மாலையெம மக்களைக்
கொண்டு வந்தில மென் டு குடைந்தனர். (கரு0)

* இப்பெருக்கினி நீங்கிலென் செய்வமென்
றப்பெருக் || கிடங்கர்க் இகாடடை||வின்
முப்பெருக் கடங்காமையின் மோதின்
றெப்பெருக் குடையோரு நின் றேங்கினார். (கருக)

* நீண்ட காலநெய் நிற்குமென் றெண்ணின
நீண்ட ரண்டை யிகழ்ந்துமொன் டே கிளா
வேண்டு மாறுசெய் வித்திடு மூகமேற்
பூண்ட வுளளதர் பான்மொண்டு போயினார். (கருஉ)

* என்று மிப்பெருக் கெய்திட வீரட்டன்
துன்று தானைத் தொழுதனர் சிற்சிலர்
குன்ற ஶீபுகழ் கொண்டவெம் மவ்வையின்
மன்றற் பாதம் வழத்தினர் சிற்சிலர். (கருங)

வேறு.

* இவ்வகைபெண்ணை யாற்றைக்கண்டமு விறைவருள்ளஞ்
செவ்வையின் மகிழ்ச்சிமிக்குச்செழுங்கு முனிவன்றேர்ந்த

‡ தாராதரம்-தாராதரமெனக்குறுகியது. தாராதரம்=மேகம்.

§ புலம்=வயல். || அரி=அரிசி. || இடங்கர்=குடம்.

வவ்வைசீர்ப் பதங்கள்போற்றி யருநதவத்தீர்-தைவிக
னெவ்வமி றிருமணத்தை யியற்றுதற் கருண்மினென்றார்.

* என்றலு மவ்வாறே செய்திடுமென வியமபவேநதர்
மன்றலங் குழவினொ மணத்தினுக கணிசெய்விக்க
மின்றயங் குறுமாமேனி மெல்லியர் தமமையேவ
வன்றவ் ரங்கணன்னொ ரழகினுக்கழகு செயவாரா. (கடுநு)

* நானமென் புனலாலாட்டி நறுமபுகை கூநதற்கூட்டி-
யினமி றொய் பிறீட்டி யியையெழி லணிகள் பூட்டித்
தேனவிர் மாலைபூட்டிச் செழுமணிக் கோவைத் தூட்டி-
யானது தரித்துககாட்டி யணிநிலை நாட்டினார்களா. (கடுகூ)

* காமனுங் காமுற்றெய்து, மிரதிப்புந் காம்ற்பெற்று
வீமன்மார பகத்துமேவும விதைபு நாணுநின்ற
வாமமே கலையினார் கண்மணத்தணி செய்துநோககி
நாம மேகொள வராளுலவ ரொழினவிறம் பாறநோ. ()

* நான்முடி யரசன்றன்னை நவிலுமஞசனஞ் செய்வித்து
மேன்மையா லலங்கரித்து வேநதநற குமாரியாரும்
பூன்மையாற கொணடுவநது பரிணயச் சாலைவைத்தார்
நான்மையாற குமரனென் றங்கேவருதுவல மன்னோ. ()

* புவிகைக்காவெழிலைப்பூண்டபொன்னொ ரிருவாதம்மைச்
சிவிகைக்கோ ரணியாவேற்றித் திகழ்நதபல் வியங்கனார்ப்புக
கவிகைக்கி முலகங்காக்குங் காளைதன பாங்காவைத்தார
செவிகைக்காபுகழ்கொளவள்ளியானையிற்செநீயமாதோ.

வேறு.

* வேண்டு மன்னவர் வேண்டு முறைசெய்
வாண்டகைக் கன்னியாரோ டமாநதனன்

0 தொய்யில்=சார்தினால் உடவினிகென்கோலம். தூட்டி=சிலை.

1. நாமம்=அதிகம். பரிணயச்சாலை=கவியாணமண்டகம்.

தெய்விகாராஜன் அங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம். ௨௧௫

பரணடியன் குடகண் பொன்னிப் பார்த்திப
னுண்டவள் சொற்படி மணமாற்றினார். (கக௦)

* அங்கண் முக்குல மூவரு மங்கவை
சங்கவைக்கு மணமிடச் சார்ந்த தைப
புகழமுற்றுப் புலவருய்யப் புவி
தங்குமமமை யறிந்திவை சாறுவாளா. (கக௧)

* பண்டைநூ லுணர்பாவலர் போற்றிடக
கொண்டது திங்கட் குடையென வேயெடுத
தெண்டரு மணப்பந்த ரியல்பனந
துண்ட நோக்கிப் பழந்தரசு சொல்லினாள். (கக௨)

கலிந்நுறை.

கக .. திங்கட் குடையுடைச் சோனாரு சோழனும பாண்டியனு
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின்றார் மணப்பந்தலிலே
சங்கொக்க வெண்குந்த தீன்றுபச் சோலை சலசலத்து
கொங்கு கணமுற்றி யடிக்கணகறுத்து துனிசிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தரவேணடும பனந்துண்டமே.

* சொற்ற காலையி லப்பனைத் துண்டமுரு
சற்றுநதாமத மினறித் தழைத் தொன்பா
னுற்றிடும பலமங்க னுதிரத்ததாற
சற்றமும் மனாகண்டு களிக்கவே. (கக௩)

* அன்று காழியா கோனோ பதிகத்தா
லொனது ழாண்பனை பெண்பனை யாயுற
நின்றுமேன மையினுந் துண்ட நீளகனி
யின்றோர் பாத்தந்த தேற்றமன்றோ வென்றா. (கக௪)

* பொற்பின் மிக்கவிந் நந்தப் புவிதனின்
வெற்பின் மன்னை யெநநாளும் வியக்கவிக
கற்பு மிக்கவள் காட்டுறு காட்சிக
ளற்புதம் மற்புகமென வார்த்தனர். (கக௫)

* பிருசுவாதி முனிவரும் பெட்புறு
செருவில் வல்லமு வேந்தருந தேவரு
மருகு நின்ற வனைவரு மவ்வையை
யுருகு முளளத் துடன்புகழ்ந் தாராரோ. (ககசு)

வேறு.

நகரமெங்கு மணமுர சறைநதிடவு நடனமாதா நனியாட
வுரு, சிகரி நங்க மதினடுவிளங்கு மணிநிழமுண்டப வின்
னீடவுங், ககனமெங்கும வெதிபடுபவைநது பகிவி யங்
களநிர்கூடவு, மகுடமைநதர்கரு மறைசொ ள் தணருமரு
வி வேண்டுவன நாடவும. (கக௭)

வன நடநதை யருமினைய மைநதர்கரு மரசிந்து வென
மறுகவு, மினமோ டண்டர்களு முயாவினம மினிடையி
னிதணங்கி னொடுசெறியவுங், கனகமெங்கு மழைபொழிய
நன்றதுயா சிவபுரங்க வினின்மலிடவு, மினியதென்று
சொலவரிய தன் றரசனினிது வந்தகடிமணமரோ. (கக௮)

நறியநாளதனி னறியவோரை யதுநணுகு போதுகுக
முனிமுத, நெனிகொண் மாதவர்களுடன் விவாகமறை
நெறியின்மா கிருதுபுரியவே, மறியின மேயவிழி யரிவை
மாரைநனிமனித ரேறனையமதனவே, ளறிவின்ஞாயறெனு
மணியீராறு தொடையரசன் மலைமுறை யணிசெய்தான்.

வேறு.

அங்கவை சங்கவை தமமையங் கந்தணராசி முழங்கவே
சிங்கள மன்னனு வந் துநீர ரெம்பொனினொடு வழங்கவே
மங்களமாஃவியமெங்கும வண்டொளி யோதைகறங்கவே
செங்கமலமபுரையங்கையைத்தெய விகனன்றுபிடித்தனன்.

பிடித்திரு மாதர்களோட னல்பெட்புறவே வலமவந்திட
வடுத்தவர் கற்புடைமாதாதம் மாதவமேதென வாழ்த்தினு

தெய்விகராஜன் அங்கவை சங்கவை முண்ச்சருக்கம், உகன

தட்ப்புய மன்னனு மாமறை தருவிதி யின்படி சார்மண
முடித்திடு வேலையின் முனிவர்கள் சயசயவென்றுமுழங்கினார்.

* அண்ணலு மங்கவை சங்கவை தம்மொடு மவ்வைசெவ்
வடிகளை, நண்ணி வணங்கலு மன்னவ ணனிமகிழ் வெய்தி
நராதிப, வண்ணிய மாதொடு வாழ்கவென் றருள்செயுமாறு
நலாயனென், நெண்ணி யெடுத்தொரு பாவினாலே வரு
மேத்திட வாழ்த்தினான், (கௌஉ)

வேண்பா.

கஉ... ஆயன் பதியிலரன்பதிவந் துற்றளக
மாயனா துங்கருவி யானாலுந்—நாயமணிக்கு
ன்றுபோல் வீறு குவிமுலையார் தம்முடன்
யின்றுபோ லென்று மிரு.

* அங்கணிருந்திடு குகபிரு காநிநன்மாதவ ரனைவரு
மிங்கிவனுக் கொருகுறையுள சுதர்களைன சொலியெய்துற
வங்கை யெடுத்தன ரரசருமக மகிழ்வெய்தின ரண்ணலு
மங்கைய ரோடுவயங்கினான் மலர்மழை வானவர் பெய்தனர்.

வேறு.

* அதற் பினங்கரசனு மடைநதுளார்க் கெலாம்
விதச்சுவை யமுதங்க ணுட்டி. மேற்கலை
யிதத்துட னளித்து நல்லின்ப மெய்துபொன்
முதத்தொடு கொடுத்தியர் முகமன் கூறினான். (கௌசு)

* பன்னிய காலையிற் பாராத தாங்கிடு
†சென்னிபோ முதலமு வேந்தர் தேர்நதருண்
மன்னிய குகமுனி வயங்கு தாங்களை
அன்னரு மன்பினோடு வந்து தாழ்ந்தனர். (கௌரு)

தாழ்ந்து நின்றேவிடை தருக வென்றலும்
வாழ்ந்திடு வேந்தர் காள்வம்மி னீண்டிருட்

† சென்னி=சோழன்.

போழ்ந்திடு வீரட்டன் பொருவிலா வடி
யாழநதிடு மன்பினு லரிச்சிப்பி னொன்றன்.

(கஎசு)

சாமமார் களத்த வீரட்டற் றுழ்நதுபின்
பேமவேற் சேரலன் வழுதி யோதரு
கோமகன் செம்பிய னிவர் குணத்திற்றட
நாமமா ரிலங்கங்க ணட்டினு ரரோ.

(கஎஎ)

மூவரு மூவிவிங்கங் கணுட் டியத்
தேவர்க டேவனை சிறதை யன்பினுற்
கோவலி ளருச்சனை குலவி யாற்றினார்
தாவருளு சிவாகம விதியின் சார்பினால்.

(கஎஅ)

தம்பெய ரூர்விறை தன்னைப் பூசனை
செம்பியன் முதலமு வரசாசெய்து முன்
னம்பிகை பா நனல் லருளபெற் றன்பொடு
மிம்பரிற் றத்தம திடங்கண் மேவினா

(கஎசு)

அன்னவர் பூசித்த விவிங்கந தன்னையான்
மென்னிநல் லரிச்சனை யுளுற்ற வேண்டுமா
புன்னினுஞ் சிவகதி பெறுவா பாரினோ
ரின்ன தீர்கோ வலத்தீச னுணையால்.

(கஅ0)

* ஏழுமா புரிமுத லேயவவ் வவர்
தாமுரு விறையருள் கொண்டு சார்ந்தபின்
பாமுரு மதியுடைப பாரிசா லனும
விழுரு வவ்வை யினடி விருமபியே.

(கஅக)

வேறு.

* அடியனேற் கன்னேமுன்ன ரறைந்தவாபோல வென்பூங்
கொடிகளைத் தைவிகற்குக் குவலயம் வியப்பவீந்தாய்
நெடியதுன் பதனூல்வாடி நிலைதளர்வேற் கின்னென்மெம்
படியினை யடையும் வண்ண முளததும் பாஸிப்பாயால். (1)

தெய்விகராஜன் அங்கவை சங்கவை மனசுசருக்கம். ௨௧௯

* என் ப் பரிசாலன் வெம்பி யிசைத்தவை கேட்டவம்மை
மனத்தினற் கருணைகூர்ந்து நரசிங்கமன்னை நோக்கி
வினைத்தொழி லுடனேயீழ தேயத்தின் மேவியின்னே--
மனைத்தூர் நரசியற்றுஞ் செறுநனைச் சாடிப்பின்னர். ()

பாரியை யரசனாக்கிப் பகர்முடி சூட்டிவைத்துச்
சீரியலீ ரொன்பானுச் சிறந்திடு நிலங்கடம்பு
நோர்பெற வுனக்குவாய்ந்த வல்லன வெற்றியெய்தி
நோர்பெற வாழ்தி மேன்மே னின்குலந் தழைகவென்றான்.

* சிங்களத் தரசே யஞ்சனீ நரசிங்கனோடுஞ்
சங்கையிலாது சார்வாயென் னுரைசாற்றி நாக
கங்கணமணிந்த கோவற்கண் ணுதலடியைப் போற்றி
யங்கணன் னாட்டைநோக்கி யருளுருக்கொண்டு வந்தான். ()

* பொன்மாரி யென்றெடுத்துப் புகழ்ந்து வெண்பாப்புகன்று
வின்மாரி சொரியுங் கொண்டன் மேனிவேந்தாதியோர்க
ளென்மா நென்மாநென்றேத்த வினியசொல்லுரைத்துச் சென்றான்
சொன்மாரி சொரிவோ னோந்த நாளினுந் துதிக்கமாதோ. ()

வேண்பா.

கக... பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையா
மந்நான் வயலரிசி யாகுமூ—ொந்நாளுந்
தேங்கு புகழேபடைத்த சேதிமா நாடதனி
லோங்குந் திருக்கோவ லூர்.

* பாரொலாம் பணியவ்வவை பாரிசாலன் மகார்க்கங்
கெரொலாந்திகழமன்ற வியற்றிய சொல்லினுமொன்
னோலாம் பணியக்கோவ னரசிங்க வரசிொட்டுச்
சீலொங் கொண்டெரொன்பான் செழுநிலம்புரத்தல் சொல்வாம்

தெய்விகராஜன் அங்கவை சங்கவை திருமணச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-தக௨௦.

அவ்வையாரருளிச்செய்த-திருவருட்பா. கக.

ஆ செய்யுள்-தக௩௩.

† பாரிசாலன் = பரிசாலன் - எனக்குறித்து.

தெய்வீகராஜன் அரசாட்சிச்சருக்கம்.

* சிவனருட்டி யானஞ்செய்து திருத்தகு கோவறன்னி
லவமிலா துயிர்கடம்மை யறநெறியாற் புரநதுக்
குவிமுலைதாங் கிராறங்களை களைக்கடி யின்புற்
றுவமையிலாத் தெய்வீக னரசுசின் னாளுநுற்றி. (க)

* அம்மைமுன் கூறிப்போன வுராய்தகத் துறுத்த
மும்மையு முணர்ந்தனான முனிவிடை கொண்டொருச்
செம்மைபார சிவபுரத்தெம் மிறைதானைச் சிந்தித்தேத்தி
யிம்மணவ் விணில்வசிப்போ லோவருங்கனி துளும்ப். (உ)

* கோவலூர்ப் பெருமானுன்குஞ்சைகடலெழுந்ததேன்னத்
தாவுமா வாதிநான்கு தளங்களுங் குழுமியார்ப்ப
லோவிலா தமைந்ததோமே னுன்முடி யொளிகள்வீச
பூவிலான் போலக்கொண்டான் புரந்தான் பகைமுன்வென்றான்.

* பாரிதனரியைக் கொல்வானவ னெடும்படைக ளின்
டச்; சோரியையருந்தி யொன்னருயிரினைத் தொலைக்கும்
வாணன், மாரிபோலாசுகம் பெய்யுயர்தனு வாங்கி மன்னு,
வாரியைக்கடநது செய்யான் மருவுசிங்கள தேசத்தை.(ச)

* உற்றநான் முடியோன்முன் போற்சமய தந்திரனை
யாற்றும்பு, பற்றலர் பணியும்வீர சேனன்பா லீபோய்ட்
பாரிக், குற்றவிநகரை நீடும்விடுவையே லுய்வாயன்றேற்
சுற்றுநின்றனை யோடுமுடிவையாலெனச் சொல்வாயால்.

* அமைச்சனுங் கடிது சென்றங் கவனித் தீது செப்ட்
யுமைப்பெறுவான் சீர்வெற்றியாவையுமுரைப்பக்கேட்டோ

னிமைப்பொழுது துள்ளே யானங் கெதியவ் விறைவ னோடு
முமைச்சம னூர்க்குச் செல்வா னுய்ப்பனென் னுரைத்தி
யென்றான். (கூ)

* அண்ணன் மாட்டதை யமைச்சனடைந் துரைத்திடச்
சினந்தே, யெண்ணுந் தானையோடங் கமார்க்கள மெய்தி
பங்ஙன், பண்ணுநுத் திடுமாவைய மிவர்ந்தனன் பனகவன்
கேட்டுக், கண்ணனற பொறிகள்கிநதக் களத்தினுற் குழு
வோற்றான். (எ)

* ஆர்த்திருபடையும வெம்போ ரார்த்திட வீரசேனன்
கூர்த்தசேனைகள் பின்னிட்டே குலைதிடக்கண்டு கோபம்
போர்த்திடக் கொடும்போர் செய்துபுகழ் நாசிங்கன்சேனை
போர்த்திடக் கண்டுறுத்தங் கெதிர்த்தனன் கணைகள் பெ
ய்தான். (அ)

* அக்கணை கலைமறுத்தே சிங்களமாண்ட கோவுங்
கைக்கணை யனந்தமேவிக் காரொனவார்ந்தான் வேந்தன்
றிககெலா நடுங்குச்சிறித் தீயவன்கொடுங் கோனாறி
யுக்கிர வீரசேனனுப பலங்கெடுத்தா னன்றே. (ஊ)

* டுகடுத்தலும் வீரசேனன் கேடி லா வேவாலன்னான்
பிடித்திடுந் தனுவைத்துண்ட மாக்கலும் பெயர்ந்துவானை
யெடுத்தனன் கோபமிக்கங் கெய்திமற்றவனை நோக்கி
முடித்தலைதுணிப்பேனென்னவவனுமவ்வகைமொழிந்தே.

* மாசிலா வசிகொண் டேற்றாணிருவரு மாறிமாறி
வீசினார் நான்தாங்கற்ற விசித்திரம் பயிற்றிவீரம் [செய்தார்
பேசினார் நகைத்தா ரார்த்தார் தளர்வில்வாட் பெரும்பேரார்
கூசினார் மாகர்தண்கள் குவலய நடுங்கிற்றாமல். (கக்)

* ஒருவருக் கொருவராக வாளமருடற்றங் காலைக்
கருவருத் தம்பெருத காளைதன் கரத்துவாளா
லுருவருக் கொண்டகோவ னுமொம்மானருளா லொன்னார்
வெருவரும் படியன்னுனை யிருதுண்டாய் வெட்டினானால்

* பழுதுபட் டிருகூறாக வீரசேனனுமப பாரின்
விழுதல்கண் டுரைங்கிரீவன் சுதன் வீவின் வியந்தாரார்
முழுதறிபுலவ ராதியேவரு முடிந்தோர் தானாக் [த்தார்
கழுத்தி கணம்புசித்துத் தேக்குடன் களித்தமர்தோ. (கந.)

* அன்னது தெரிந்தபாரி சாலனுமக மகிழ்ந்தே
தன்னீரில்லா வவ்வைதாண் மலர்தமைச சிந்தித்த
நன்னல மினுவேயென்ன நாரசிங்கனைத் தழீஇத்தன்
றொன்னகரடைந்தான்கண்டோர்துதைந்தெதிர்நொழுதுசொல்வார்

* ஆயெனப் புரநதுநிகை யழித்தருளைய பண்டு
தியினைப் பொருவும் வீரசேனன்பா லெமைவிடுத்தே
போயினை யவனானாகள் புன்கனை நனியடைந்தேம்
நீயிவண் வருதலானன் னிதிபெற்றோ பேர்ன்றாமன்றே. ()

* எனத்துதி புகலக்கேட்ட வேந்தனு முவந்து நீவீர்
மனத்துய ரினித்தடிநது மயிலவ னருளான் மாண்ட
தனத்தினையவன்பாலன் பைத்தகுதியிறபெறறுதுங்கி [தரின்.
ஸினத்தொடு மின்பைச் சாலவேய்ந்துவாழ கென்றிசைத்

* கேட்டமு னமைச்சராதி யாவருங்கெழுமி யன்னன்
னீட்டினை யலங்கரித்து நரசிங்க பூபனோடு
கோட்டமில் பாரிதனை யரண்மனை கொண்டபுக்குத்
தோட்டணி மாலேவேய்ந்து சுடர்முடி சூட்டியார்த்தார் ()

* ஆர்த்திடு காலேதன்னி லந்தணராசி சொற்றார் [தார்
கூர்த்த வன்பொடு மேல்வாழும் புலவர்கொய்ழலர்கரேத்
தீர்த்தன தருளையுன்னிச் செந்தமிழ் மாலேபாடிப்
பேர்த்தனர் புளகபபோர்வை யவனுறு புலவரெல்லாம்.

* ஈண்டுறு வீரசேன விருளினை வாளாற்போழ்ந்து
மாண்டசீர்ப் பாரியென்னும் பொருடனை வண்மையோடு

† ஈரைங்கிரீவன்=இராவணன்.

¶ வீவின்=விவின்-எனக்குறிகற்று. வீவு-இறப்பு.

காண்டகக் கரீட்டெம் பச்சைக் கீகந்துக முற்றசூரப்
பூண்டகு மார்போயுன்றன் பெருமையார் புகலற்பாலார்.()

* இந்தவா றெவருமேத்த விரறுதா ரானங்குச்
சந்தமே முதலவாய தருக்களம் பரத்தைமன்னுங்
கந்தவே னுறையுஞ் சோதிட்காம மாங்கிரியை யண்ணிச்
சிந்தை யன்புடன் மாணிக்க கங்கையிறுகழமுழ்கி. (உ௦)

* எழுந்தேமை யென்றுமாண்ட சூமரவேள் கோயிலெய்திச்
செழுங்கமலத் தின்மேயான் சிரத்தினின் வைத்தபாத
மழுநதுறு மனத்தனாகிச் சநிதியடைந்தங் கன்பாற் [ற்று.
றெழுந்தொறுங் கண்ணீர்வாரத் தோத்திரித் தருளைப்பெ

* மிக்கவர் புகழும்வேறகை விமலனல் விடையுங்கொண்டு
செக்கரகூ சடையுமங்கை திகழுது புரமுங்கொண்ட
முககண் னடியார்க்கெல்லா முத்தியையளித்து வாழுக
தகதின னுயிலாயத்தைச் சாரநதனன் சந்நமுளளி. (உ௨)

* சார்நதுந முத்தியீயுந தகவுறு தீர்த்தமுழுகிச் [ய்தி
சோநது மாதவாகள் வாழுஞ் சிலம்பினை வலங்கொண்டெ
யார்ந்திடுங் கங்கைதங்கு மவிர்சடைப் புனிதன்றன்னை
கூர்நத வன்புடன் பணிந்து குலவுதோத்திரங்குள கூறி. ()

* கங்கண மாதநாக மணிநதவன காமறகாய்நத
செங்குன்ற றிருமால சாத்தாமவிழி மலனோற்றான் சேர்நத
திங்கண்ன் சூறவேசாபந தீராததவன் திரிகோணேச
வங்கண னருளைப்பெறறுச சிலபக லாணடுவைகி. (உ௪)

* மால்விடையாகுகொண்டான் விடைகொண்டு வளர்
நானீங்கி, வாவ்வளை திகழுமோத முற்றமா தோட்டமெய்
தி, மேலுய தன்மை செயபா லாவிடின் முழ்கி +மேதை
சாலுமன்போடு கேதீச்சரம் வலம்வந்து சார்நது. (உ௫)

* சந்நிதியடைந்து முக்கட்டாதைதன் னடிநையத்தாழ்ந்து
மன்னுறு மன்பாலீச வரதவென் மெடுத்துவீர்த்தி *
யுன்னுதற் கரியபேரா னந்தமுற் றுயர்கேதீச்சு
ரன்னருள் பெற்றங்கன் பாலரிதினினீங்கிச் சென்று. (௨௬)

* கண்டியிற் பாரிசால நெடுமனை கடிதடைந்தங்
கொண்டொடி மார்கண்முன் வந்துபசரித்திட யுயர்ந்த
வண்டமிழ் வாணர்வாழ்த்த வதிந்தனன் சிலநாட்டின்ன
ரண்டருந தொழுநல்லவ்வை யருளுரையுன்னீ யண்ணல்.

* சிங்களத் தரசன்றன்பாற் மெரிவித்து விடையுங் கொ
ண்டே, யெங்கணுங் கருவியார்ப்ப வேந்திழை மார்களைத்
தப், பங்கமில குணத்தான் மிக்வமைச்சரும் படையுஞ்
சூழ்ச, சங்கரன் றுளைச்சிந்தித் தெழுநதனன் மடைதரித்
தான். (௨௮)

வேறு.

* செழித்த செநதமிழ்சோ நாடடையுமீண்டு சிங்களநா
ட்டையு மொழியக், கொழித்திடுஞ் செல்வக்கடாரமே மு
துலாங் குலவுமீரட்டு நாடவற்றின், வழுககலில் வலியோ
டரிருபடையு மருவுறவ வணவண்மருவி, யிழுக்கலில் வெ
ற்றி னொருமவகை யெம்மாலியம புதற்பாலலவமமா. ()

* உரைத்த வீரோட்டு நாட்டுளவேந்த ரொப்பிலா நரசி
ங்கன். போருக், கிளைத்த தானைகளோ டெய்தினன்னு
முன்னெதிர் சிலர்வணங்கன ரிதையங், கரைத்தனர் சிலர்
வெநகாட்டினா சிலர்நோ கலந்தபோரா பலவிதமுட்த்தி,
தரைத்தலத் திறநதார் சிலரன்றி வெற்றிதரிதது நின்றவு
ரிலைச்சாற்ற. (௩௦)

* நரசிங்கன் தருமமீரொன்பா னுட்டினு நாட்டியெய்
துறுதல், கீரமார் கோவற்பதியுளோ ருணர்ந்து கெழுமிவந்
தேதிர்கொளக் கிளர்ந்த, கீரமார் புயத்தை வீகனுமங்கட்

சேர்ந்து வீரட்டனாள் சிந்தித், தாரமார் சடையற்றி யா
னஞ்செய்குகன்றையைய வந்தித்தர ணடைந்தான். (௩௧)

* தண்மதி கண்டசந்திர காந்தக்கல்லெனத் தணிவிலன்
பூமி, யுண்மதி நெகிழ்ந்து பற்பலமாத ருபசரித்திட மனை
புகுந்தா, நெண்மதி லுடையகோவன் மாநகர விறைபுருள்
கொண்டுவிண்டிக்கு, மண்மதி புகழ்சேரீரிருமுடி சேர்மலர்
மகனெனவரு மன்னன். (௩௨)

* வழுதிதன்மகளே யீதியாயுள்ள வனிதையர்பன் னிரு
வளையும், பழுதிலா விற்பமுறத்தழீஇ யூடிப்பகர்புனன்
முதல்விளையாடி, வழுவிவாவுடலுமுயிரும போன்மருவி
மன்னவர் வணங்குற்புவிபு, ளிழிவுடை யிருநாற்குற்றமு
நீக்கிக்கேண்முறை யரசுசெய்திருந்தான். (௩௩)

* அகமதிற்பதினெண் புவிக்கரசாக வணிமுடிதரிக்க
வண்ணலுக்குத், தகவுடனமச்சர் கருதியேகுமரன் றன்னரு
ளான்று மெய்த்தவஞ்செய, குகமுனிபாலே யுரைத்திட
வவனுங் குவலயத்தினி னுரைமன்னர்க, கிகமதிவின்ப மெய்
துறநிருப மெழுதுகவென வெழுதினரால். (௩௪)

* அங்கநற்கலிங்கங் கௌசிகஞ்சீன மருணங்காம்போசு
சாவகமக், கொங்கணா சிந்துசோனகந் துருவந்திரவிடந்
கோசிலமுகதம், வங்கஞ்சிங்கீளமெய் மராடமப்பரமா மரு
லுமுவாறு நூட்டவருஞ், சங்களைபண்ணைப் பெண்ணைநா
டுடையான் சார்நிருபந் தலைக்கொண்டார். (௩௫)

* அவரவர்க்குமைந்த விறைகொடு தானையண்ணுற வார்
போலார்த்தே, யிவருமெய்க் கோவலகம்கிழ்வுடனே யெய்
துதற் கெழுந்தனரிப்பால், தவறுகுக மாமுனிவிடைப்
படியே சமயதந்திரன்முத லமைச்சர், நிவரவங்கரை யிறை
தனாலயத்தை யலங்கரித்திட நியமித்தார். (௩௬)

வேறு.

வச்சிரத் தூண்களுட்டி மணியிற்போதிகைகள் சேர்த்துப்
பச்சையுத் திரங்கள்பாவிப பானிலாவரத னத்தா
வச்சமில் பலகைமீது பரப்பியாடகத்தின் மேய்ந்து
விச்சைசேர் சிறபரா ன்மின்விளங்குமண்டபமுஞ் செய்தார்.

அருமணி மண்டபஞ்செய் ததனிடை விவிதமான
திருமணி குயிற்றிப்பேழ்வாயச சிங்கநறவி சமைத்து
விரியுந் கங்கையாதி வியன்னுறைப் புனலழைத்தந்
சூரிமையாற் கோவலூரை யும்பரும் வியக்கச்செய்தார். ()

தெற்றிகண் முதலாயெங்குஞ் செழும்பணி நீர்கள்சிந்தி
வெற்றிசெய்ப தாகைநீட்டித் தோடினம் விளங்கக்கொடுத்து
நற்றிரு வரம்பைநாட்டி நகரொங்கு மலங்கரித்தார் *
கொற்றவற் காக்கங்கண்ட கோவன்மா நகரத்தோரே. (௩௬)

* சீரொன்பான் வடிவிறந்த செழுஞ்சுட ரருளுலாய
வோரொன்பான் கண்டமேலாயுயர் திருக்கோவ லூரி
னீரொன்பான் பதியோராதி யேவருமிறையோ டெய்தி
வோரொன்பான் மணிமிக் கேந்தவினையடி யிறைஞ்சினால்.

* திருக்கொண் டங்கவரவர்க்கு முகமனுஞ் செப்பியண்ணை
னிறைகொண்ட வருள்வீரட்ட நிமலன்றான் புகழ்ந்துநின்ற
னுறைகொண்ட பிருகுவாதி முனிவரருந் தெண்ணில்லாத
துறைகொண்ட புனிதநீராம் றேன்றலுக் காட்டினால்.

* முனிக்குழாம் விதியினாட்டி முனையனுக் காடகத்தாம்
புனைத்திரு வாடைசாத்திப் பொன்மணி யங்கதத்தோ
டனைத்துள வணிகன்பூட்டி யலர்மழைபொழிந்து வாழ்த்தி
யினித்தநான்முடி கொண் || மோலிக்கெழிற்றுபதிபமீய்த்தே

மங்கள் வியங்குளார்ப்ப மாதர்பல்லாண்டு கூற
வெங்கணு மறையோரீட்ட மினிதுடனாசி சொல்லச்
சிங்கள முதன்மூவாறு சீர்நாட்டைப் புரப்பாயென்று
சங்கரனடியை புளளிமுனிவர்க டரித்தார் மோவி. (சங)

மணிவளைத் தடஞ்சூழ் கோவன்மா நகரதனிலுள்ள
கணிகையர் கவிஞர்வேதர் காலைமால்வேந்தர் யார்கீரு
மணிதுகின் முடிகளாய வணியுமாடகமு நலகி
மணிமுடிபுமப வேந்தன் மடங்கலாதனது திருநதான். ()

தைவிகன் றனக்குமிக்க தவக்குகாதி யோர்க
ளில்வண மௌலிகூட்ட வரியணையவ னிருந்த
வவ்வணங் கண்டோர்யாரு மகமகிழ்நதுடல் கம்பித்து
மைவ்வணக்கள் வீரட்டனருள்வியந்திவை வகுப்பார். ()

வேறு.

* வன்னிதனிற் பிறத்தலினால் வலலசுரர் செகுத்தலினுற்
பன்னியர்ப்பா னிருவாநீர் யுடைமையினுற் பண்ணவர்த
மின்னலினை நீக்குதலா லீனியமான் மகளுறலான்
மன்னுகங்கை கொடுவரலால் வரைபிளந்தா னிவனென்பார்.

எழிற்சாம வடிவத்தா லிகலரக்காங் கோறலினால், விழுப்ப
பெயரா லரனடியின் மேன்மே லன்பேறலினால், லெழுக்கில்
சுதை கொளருதலா லிரட்சிக்கு மியல்புடைத்தா, லொழுக்
கமலீர்த் திருவுறலா லிவன்புருடொத்தம னென்பார். (சௌ)

† பொருநதுபு நான்முகமுநான் முடியின் பொற்புறலாற்
றிருநதுமறை || வாணியங்களு செறிதலாற் றீறிருக்கோவ
யிருந்திடலாற் சீவர்களை வினைவழியி னியற்றுதலா
லருந்தொழினை முற்றுதலா லயனிவனையா மென்பார். சஅ

† விழுப்பபெயர்=நரசிங்கன். || வாணியங்கம்=சொல்லுறப்பு.
திருக்கோவல்=திருக்கு, (சீவர்கள்)குற்றத்திற்கு. ஒவல்-வருத்தல்.

* † கோவலத்தை யுடைமையினும் கோவலத்தை யுடைமையினும், மாவலத்தை யுடைமையினும் மாவலத்தை யுடைமையினும், றாவலத்தைக் கெடுத்தலினும் றனிப்பரத்தை யடுத்தலினும், சேவலத்த னிலைபெறலாற் றேவர்கோ னிவனென்பார். (சகூ)

* பாவ்வெண்ணை யனாதலினும் பலபெண்ணை யனாதலினும் கோல்வலிக்கோத் துரத்தலினும் கோக்குலத்தைப் புரத்தலினும், னூல்வழிசொல் லேறுதலா னுவல்பழிக் * னூலுதலாம், கால்வழிக ளடுத்தலினும் கண்ணனிவனா மென்பார்.

* சீரியலவ்வை யுரைக்குத் திருநாட்டை யொருவுதலால் வாரிதனைக் கடத்தலினும் மான்பின்னே நடத்தலினும் பாரியுரைப் படிமீட்பான் பகைகெடவே தடிதலினும் காரியலுந் தனுவுறலாம் காகுத்தனிவ னென்பார். (ருக)

* அரியணை நான்முடியோனை யரசொலாந் தொழுதேத்தி யெரியணையா மதனாறு மெழிலுருவைப் பார்த்தபடிப்

† கோவலத்தை-வச்சிராயுத வெற்றியையும்-கோவலத்தை-காம தேனு (வசிக்கும்) வலபாகத்தினையும்-மாவலத்தை (வெள்ளை யானை யின்) டியையும்-மாவலத்தை (திரிலோகாதிபத்திய) மேன்மைவலியையும்-தனித்தனியுடைமையானும்-தாவலத்தை (மலைகளின்) பரமபுகழ்க்கெத்தலினும்-தனிப்பரத்தை-ஒப்பிலாத தேவதாசிகளை அடுத்தலினும்-சேவல் அத்தன்-கோழிக்(கொடியையுடைய) குமாரக்கடவுளால் (சூரனைச்சயித்துக் கொடுக்கப்படும் தேவவுலக)-நிலையைப் பெறுதலினும்-தேவேந்திரன்.

கோவலத்தை-அரசர்களுடைய வெற்றியை-கோவலத்தை-காமதேனு (வலம்வந்த) கேசுத்திரத்தை-மாஅலத்தை-பெருமைபொருந்திய கலப்பையை-மாவலத்தை குதினாவலமாய்வந்த நாட்டைத், தனித்தனியுடைமையானும்-தாவலத்தைப் பகைவர்கள் வல்லபத்தைக் கெடுத்தலினும்-தனிப்பரத்தை ஒப்பிலாத பரமசிவத்தை யடுத்தலினும்-சேவலத்தன் குமாரக்கடவுள் (கைவேல்காட்டிய) இடழிவனைப் பெறுதலானும்-தைவீகனை-என்பார்.

பிரியவுளத் தினராகிப் பேசுமவர் தமைநோக்கிக்
கரியவற்கீ ளைந்துபிறப் பளித்தமுனி கழறுமால். (௧௨)

* ஏதிவனுங்களி னொருவனென வெண்ணிப்பல வாறாய்ச்
சீதரனை முதலோரை யுவமானஞ் செப்புகின்றீர்
மாதொருபாகத் துடையான் மதியுடையா னதியுடையா
னோதவரு மெய்யருளின் விஞ்சையென வுரையாதே. (௧௩)

* எனவுரைக்கு முனிதானே யேவர்களும் பணிந்தேத்தி
மனதுவப்பை யுள்ளடக்கி யெங்களிலோர் மனித்தனன்றி
நினைவதற்கென் னறிகுறிக ளெனவெளிதி னுரைத்துநின்ற
நனையவைகேட் டகம்வெம்பி யெழுநதுமுனி யறையுமால்.

* அண்டமெலா மோரிமைப்பிற் படைத்தளித்துத் துடை
த்தருளு, மொண்டொடியை மும்மையிற்பெற் றொருவனுக்
கங் களித்தலினம், றெண்டர்பெருமா னுரைக்குச் சூர்
தடிந்தோன் வேல்தாட்டுந், தண்டலிலாக்குக முனிவன்
றனி வேள்விதனிற் பிறந்து. (௧௪)

* ஈடொட்டு வயசுடனே யெழிற்பசிய முடிசுலவி
யோடொட்டுத் திசைபணிய வொப்பிலுப பலங்கொண்டு
காடொட்டும் பசும்புரவி மிசைகொண்டு கவினெம்மான்
விரட்ட னருள்பெயரை மேவுதலால் வியன்கங்கை. (௧௫)

* தினமாடிச் சேதுபரற் குடன்புனலாட் டித்தில்லு
வனமாடி யடியருளை மகிழ்ந்தாடி வந்ததன
வினமாடி மூவரசர் தமைனென்றங் கெழின்முடிகள்
தனமார்கன் னியர்நாடு தமைமூன்றாய்ப் பெறுதலினல். (௧௬)

* அமுதுண்டு நித்தியமே யண்டரா கண்டலனுங் [கொண்
கமைகொண்ட முனிவரருங் கசிந்துரைப்ப விறையுரை
டமைதவின லரசவனத் தண்ணலுண்ணீர் பொதிசோறு
கமையருளிப் போர்காண மேற்குமுகஞ் சார்தலினல். (௧௭)

* வஞ்சனை கோவதை யளித்த வல்லூரகாருண்டர்
கஞ்சமலர்த் தவிசுறைவான் றணைநோற்றுக் கைக்கொண்ட

காரோய்ந்த கரதலத்தீ ரெல்லீரும் யான்கழறுடி
பேபோய்ந்து கோம ரீ ரழுக்காறு பின்னிடவே. (௭௧)

* இத்தகைநா மம்பெருமை யிந்திரனே யயனன்னு
னத்தனிவர் கட்டுளவோ வந்தகனை வாட்டுற்றிவ்
வித்தகவி ரட்டேசன் வியனருளே யிவ்வுருவென்
றுய்த்து ணர்விர் வேறாகு முரைமறமி னென்றுரைத்தான்.()

* பிருகுமுனி யிவையுரைக்கப் பெருமகிழ்ச்சி கூர்ந்துள
நன், குருகினராப் புகழ்ந்துரைத்தங் குயரச னொல்லோரும்
பெருமகிழ்ச்சி யொடுபின்னர் தத்தீநகர் பெயர்ந்தனராற்
கருகுண்டர் கழலடியைக் கைதொழுது தோத்திரித்தே.()

கொலைகள்வு கட்காமங் குறுகாது மன்னுயிர்க
டலைமைபெற நல்லறிவு சாந்தினிது கோல்வழியே
நிலைமைபெற வுலகளித்து நிருபொலாந் திறையிடவிம்
மலர்தலைமா நிலம்புரந்தான் வண்கோவ லீறையருளால்.()

வேறு.

* இன்ன வாபதி னெண்புவிக் கும்முடி
தன்னைத் தைவிகன் பூண்டது சாற்றினும்
அன்னர் மைந்தர் கண்மூவரைப் பெற்றது
மின்ன னூரவர் வேட்டதும் விள்ளுவாம். (௭௫)

தேய்விகாஜன் அரகாட்சி சநக்கம், முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-த௨௦௮.

ரீ அழுக்காறு=பொருமை.

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் புத்திரப்பேற்றுச்சருக்கம்.

வேறு.

எழிலரி வையர்கள் பன்னிருவ ரின்பந்துய்த்
தொழுகு காண்முதல மூவொண் டொடிக்குமெய்
மீழ்விடை யாளனல் லருளின் வண்மையாற்
பழுதி லாக்கரு வுதரத்திற் பற்றின. (க)

* உருக்கொண் முக்கன்னிய ருதரத்தாடுசெங்
கருக்கொளல் செவிலியா லறிந்த காவலன்
மருக்க மழிதழியச் னருளைவந் தித்தே
யிருக்குரை விதிந புஞ்சக மெய்தாமலே. (உ)

* புங்கமார்ந் திடுபிம்ச வனம் புரிந்துருப்
பங்கமுறா தெழில் பருகச் சீமக்து
மங்கல வியற்றியும் வள்ள லாலய
மெங்கணு நாடொறும் விழ வியற்றியும். (ங)

* மகம்பல புரிந்துநீ வறுமை யார்களி
புருந்திடச் செய்துநற் புண்ணியந் திகழ்ந்
திகம்பதி னெட்டினு மியலச் செய்தன
நீனிகங்கொள் பொன் மாரியேய் நிருபபோற்றோ. (ச)

வேறு.

* இத்தகை யாகமுக் கொடிகளுக்கு மியல்கருப்பச் சடங்
கிமற்றி, முத்தகை யாகவிரு விதவறங்கண்முறையிற்செய்
திறையடி முன்னி, மெய்த்தசீர்த் தைவீகன் னிருந்திடுங்
காற் சண்பகநீலை மெல்லியலும், பத்துமாதாந்தம் பங்குனி
யவிட்டம் பானுவாரந் தனிலம்மா. (இ)

¶ முத்தகை=தன்னால்-தன்பரிசனத்தால்-தன்குடிகளால்.

நீ நிகம்=பிரகாசம்.

* சீர்பெறுஞ் சரியையாதி யோர்புகழத் தேவர்கள் மகிழ்
வொடு திகழ, வேர்பெறுஞ் சுதனை யளித்தனைப் போதிரு
விசம்புலகு மெய்ப்பிருகு, கூர்பெறுங் குலத்தை விளக்க
வந்துதித்தகுல ட்செகராவெனக்கூறப், பேர்பெறுஞ்சுதற்கு
மிகமகிழ்வடைந்தான் பெருந்தகை யிறையருள் பேசி.(சு)

* செந்திரு வ்நையசேரன் மாமகள் பத்மாவதி மாசியாந்
திங்கட், புந்திரோகிணியிற்பூதி ருத்ராக்கூம் புனைபுவரிடத்
தினிற் பொருந்து, நந்தலெள்ளாது கொளற்கொருந்கரியாய்
ஞாலமுள்ளளவு நாட்டுதற்கே, தந்தனளொரு மாமைந்த
னைத் தரளிமொன் றினைத்தரு சததளம்போல். (ஏ)

* கயற்கணி யிவனென் றுசிதர்கள் போற்றுங் காஞ்சனமா
லை யாடியினில், மயற்றவி ரத்தம் + பிருகுவாரத்தின் மறை
முதற் சின்னங்கள் வாய்ந்தோ, ருயிர்க்கினுசெயினு மெய்ப்
பொருளெனக்கொண் டெயர்கதிபெறுதற்குக் கரியர், யியற்
குணமுடைய வேர்க்கதனீன்றுளெழில் ‡ வயமாவின் போ
தகத்தின். (அ)

* ஒவ்வொரு சுதனும் பிறந்தநாளதனி லுயிர்த்திடு மனைபி
தா சீவ்வு, மெவ்வமிலாபுள் விருத்தியின் பொருட்டுக் குக
முனி டேந்தலைக்கொண்டு, செவ்விதா யோமதானம் பத்தி
ந்து சாதகன்மங்கள் செய்வித்து, நவ்விவாழ் கரவிரட்ட நா
யகற்கு நவந்தருவிழா வயர்வித்தும். (ஊ)

* சூதகவுத் தாபனஞ்செய்வித்தப்பாற்றோன் றன்மூவருண்
முதற்றோன்றற், காதரவாய்ப் பேரமைந்தும் பேரமையா
மற்றிரண்டழகிய சுதர்க்கு, மேதகுநாம கரணத்தின் விதி
யின் விளங்குமோ மாதிசெய் வித்து, மேதழில் செழியன்
மகள் பெறுசுதற்கு மெழிற்கொங்கன் மகளிசுதற்கும்.()

‡ செகரா-என்பது=செகராவெனக்குறியது. + பிருகுவா
ரம்=வெள்ளிக்கிமை. † வயமாவின் போதம்—சிந்தக்கட்டி.

வேறு.

சிரத்தை யாற்றை விகன்சிந் தித்தேத்திய
வுருத்த சத்தியார்த் தர்தமுரிய நாமமுந்
திருத்தஞ்ஞாநர சிங்கச் சிவன்ற னுமமுங்
கருத்தொடு புனைவித்தான் காளைமைந் தர்க்கே. (கக)

வேறு.

* நம்பெரிய நாயகியை நயந்திடப்பால் கொண்டருளு
மெம்பெரு னருண்மவிவாற் பின்னடையு மியற்கேற்பப்
பைம்பொன் மாலையின் சுதற்குப் பகர்ந்தசத்தியார்த்தப்பே
ரிம்பரும்பர் மெய்ப்பொருளுள்ள றிசைப்பமுனி யிசைத்த
னனல். (கஉ)

* நரசிங்கன் றனைச்சரபமாயடக்கு நம்பரனை
நரசிங்கன் றுபித்தே நயந்தருச் சித்திடுநாம
நரசிங்க நாதனென நவில்பெயரைக் குகமுனிவ
னரசிங்க முனையனென்றே நானிலம போற்றுவனித்தான்.

* செம்பொன் வளாவில்லான் றன்றிருக்கோயிற் சிறப்பளி
த்துப், பைம்பொன் மணிச்சிவிகை தனிற்பாலர்களைக் கொ
டுபோந்தே, யெம்பெருமானைப் பசுவை யிந்துவைக் காண்
பித்துமுனி, யும்பர்வியந்திட விதியி னுபநிட்டான் மு
டித்தான். (கச)

* வளவன் சேரன்மாறன் முதலான மன்னரையுந், தளவன்
வப்பிருக்காதி முனிவரையுந் தாமழைப்பித், துளமகிழக்கன்
னவேதன மைந்தர்க்கு ஞற்றிவலங், கிளர்கோவ லீணிவீதி
யியங்கலிப்பக் கெழுமிவந்தான். (கரு)

* மாதவர்கள் புகழ்ந்தேத்த மன்னவர்கள் பணிந்தேத்த
வோதுபுகழ்க் குகமுனியு மோமாதிக்கிரியை முற்றக்
கோதறுமுக் குமருக்குங் கொற்றவர்க்கு நற்றவர்க்கு
மாதலர்க்கும் பீபயவசன மருமருந்தி நரசளித்தான். (ககூ)

† உபநிஷ்கிரமணம்-என்பது-உபநிஷ்டானம்-என்றாயிற்று.

‡ ப்யவசனம்-பாலன்னம். அது-பாயசமெனவழங்குகிறது.

* பரிகரிவை யத்திடை கற்பாலர்களை யடைவித்தே
யெரியிடையாகுதி விண்ணோர்க்கீர் தருளன் முதலான
பிரியமுடன் முனியரசும் பிண்டவர்த்தனம் புரிந்தார்
விரியுலகி னுளதீயோர் மெய்யுளமுந் திடுக்கிடவே. (௧௭)

* இந்தவிதக் கிரியைகளை மூவாண்டினே யியற்றிச்
சந்தமுனி யோமாதிச் சடங்குசெய மனன்செள்ள
மைந்தர்கட்கு நடத்திமிக மனமகிழ்ந்தான் மாநிலத்தோர்
நந்தன நந்தன மென்றார் நரசிங்கநந்தனரை. (௧௮)

* ஐயாண்டு மைந்தர்க் கடைந்தமை கண்டறமுனியு
மெய்யாண்ட கையும் விதியி னுபநயனஞ்
செய்யா, விழைந்துபல தேவர்களுந் தேக்குறவே
நெய்யாதி யாகுதிக ணெருப்பினிடை சொரிந்தே. (௧௯)

* தொன்னூ லறிந்தடங்குந் தோமில்கு க முனிவன்
முன்னூ லெவைக்கு முதற்கா ரண்மான
நன்னூ லுரைத்தலிக்க நான்மறைச் சைவத்தொடர்ச்சி
மன்னூல் வருஞ்சுதர்க்கு மார்பிற்பொன் னூர்லணிந்தான்.

* முத்தீக்கை கட்டுமுதற் றீக்கையு மோதி
கைக்காய் பஞ்சாக்கரமு மைந்தர் செவிக்கோதி
யெத்தீக்கை பெற்றுஞ்சிவ தீக்கையில் லார்மெய்
செத்தப்பிண மொக்குமென்றுஞ் செப்பிமுனி களித்தான். ()

* இருக்குமுத லாரணங்க ளெழில்வேதாந்தம் முதலாம்
பெருக்கமுறுஞ் சாத்திரங்கள் பேசவரும் புரணங்
களருக்கனெளி யினுஞ்சிறக்க வக்கரலக் கணமளித்துக்
கருக்கடலைக் கடப்பார்க்குக் கலைக்கடலை யடைவித்தான். ()

வேறு.

நாமமே முதல்வா நயக்கச் செய்தருஞ்
சேமவேற் றனயர்கள் சிறப்ப விஞ்சையுங்
காமரு ண்விதரக் கனிந்து போற்றினுன்
சாமமா லூர்தியான் தணப்பி லன்பினில். (௨௩)

வேறு.

* வளர்வுற வளர்நின்ற வாய்மையும் பொறையுமன்புங்
கிளருநல் லொழுக்குங் குன்றாச்சிலச் சைவக்கிளர்ச்சி
விளைவுமுப் பாணிரண்டா மெய்யுறுப்பின் கிளர்ப்பு
முளைநகை வேறுண்டா முன்முளைத்தன மேன்மேலாக. (௨௩)

* கந்துகமடிக் குங்காலைக் கந்துகமேறக் கற்றுந்
தந்திரம், விரும்புங்காலைத் தந்திகளேறக் கற்றுந்
தெந்துதுளாடுங் காலைத்தேர் விடுத்திலைக் கற்றுந்
சிந்துவினாடுங் காலைச்சிலைமுத லாடல் கற்றும். (௨௪)

* ஈகையினென் பிந்தோனைப் புகழினி விரவிதன்னை
வாகையின் முருகன்றன்னை வடிவினின் மாறன்றன்னை
யோகையி லுமையையுள்ளக் குளிர்த்தியி டுலுக்கோன்ற
ன்னை, டுலுக்கையிற் சேடன்றன்னை யொப்பென வுயர்ந்தாரன்றே

* தம்மிற்றம்மக்கண்மேன்மேற்சமைவுறுந்தகைமைநோக்கி
விம்மிதவுளா யண்ணன்மெய் முனிதாளைப் போற்றிச்
செம்மைசேர் திறலையுற்ற சிறார்க்கிள வரசியற்ற
மும்மையு முணரமைச்சர்க் குரைத்தனன் முகமலர்ந்தே.

வேறு.

* அண்ணல் வாசகங் கேட்டலு மமைச்சருமஃதே
நண்ணவாற்றுது மென்றுநல் லோரையைக் குறித்துத்
தண்ணுலாம் பெண்ணைத் திருநகர்க் கணிக்கணிதந்தே
யெண்ணுமு வறுபுவியு ளோரோவரு மீண்டி. (௨௫)

* அங்கனெய் துறவரவழைத்த சனியே நென்ன
வெங்கும் பல்லியசாலங்க ளிரட்டுற வெண்ணின்
மங்கலந்திகழ் பாடகர்முறை முறைவாழ்த்தப்
பங்கமில்லிள வர்சனாய்ப் பாரிரொன் பதுக்கும். (௨௬)

* ஆக்கினார் குலசேகரன் நணையனி கத்துக்
காக்கினார் நரசிங்க மாமுனையனை யரசா [ஹண்

யாக்கினார் கண்மெய்ப் பொருளெனுஞ் சுதனையைத் தொழி
டாக்கினார் முதலாலயச் சிறப்பினை யளிக்க. (௩௦)

* இன்னவாறு கண்டறிஞனு மேந்தலு மிறைவன்
றன்னருட் டிறமுளங்கொடு மகிழந் || துலோசனத்தை
நன்னயத்திமை காத்தலிற் காத்தனர் † நவிரம்
தன்னையொத்த மும்மைநதனாத் தரணிவிண் வியக்க. (௩௧)

* செய்யவீ ரொன்பான் புவியின்முகு குமரருஞ்சென்று
வெய்யதீ வினையெய்துறு தவணவண் விலக்கித்,
துய்யகோன் முதலா † றமைதிகளைபுந துலக்கிச்
சைவநன்னெறி மெய்மையென் றெங்குந்தாபித்தே. (௩௨)

* அங்கந்குள்ள பல்லரசர்பா லாறிலோர் கடமை
புங்கந்செய்துபின் குடிகளிற் பெறும்படி புகன்று
மெங்கனையகனா லயவிதிகளை யிசைத்துத்
தங்களுக்குள விறைகொடு கோவலைச சார்வார். (௩௩)

* மைந்தர் மூவருநதிண்மை வண்மைகளின் மாநிலத்தை
யித்தவாறு || நான்முடியுளோன் வியூகரை யேய்ப்ப
நந்தனின்றியே புரப்பதை நாரசிங்கன்றன்
முந்தந்தநாட செய்ததவந் தவமெனச சுரர்மொழிவார். ()

வேறு.

* இன்ன நிகழுகாரி லீரிருமுடிக்கொ ளெம்மான், செவ்
வண மேனிமைந்தர் வளர்ச்சியுந் திறலுநோக்கிப், பைவ
ணப் பார்தள்வேந்தன் பொறைபரிப் பாருக்கேற்ற, மைவ
ணக் குழலார்தம்மை மணஞ்செய மனத்துட்டுண்டான்.

* அமைச்சர்கடங் கட்டுள்ளே யறிவுரை யாளியாவோர்
தமைக்குறித்து வகையோடு சமயதநுநிரி காணீவீர்

|| உலோசனம்=கண். † நவிரம்=மலை.

† ஆறமைதிகள் ஆவன=செல்வம்-வினாநிலம்-செங்கோல். நோ
யின்மை-வளம்-சூழம்பின்மை. || நான்முடியுளோன் வியூகர்=பிர
மாவின்சொழிலுக்குத் துணையாயுள்ளமூவார்.

மைச்செறித நயருக்குக்கடிமணம் புணர்த்தும் வண்ணம்
குமைச்செறி மூலையினொங் குற்றனர் கூறுமென்றான். (1)

என்றசொன் மகிழ்வாற்கேட்ட வியன்முதலறியமைச்சர்
நன்றுளர்பான் மைத்தர்க்கா நாரியர்க் கோடலன்றி
பின்றமி ழருமைதேறு ரிடம்பெறும் பரிசையேய்ப்பப்
புன்றொழிற் குலத்தார்பெற்ற பூவையமைக்கற்பரீற்றோ.

* துன்னிய ரெழிவினுக்குங் கதித்தபல் செல்வத்திற்குந்
துன்னிய பிரிமத்தோர்கள் குலகுணத் தூய்மையோரார்
பன்னுநற்குல நாணதிகுணச் செயலபலவும் பார்ப்போர்
மன்னுபல் செல்வத்தோடு வனப்பையு மதித்துப்பாரார். (2)

* பாலொழி தேன்கலந்தபான்மையிற் றுளபம்வேய்ந்த
மாலொடு செய்யாள்சேர்ந்த மாண்பினற் குலத்துவந்த
வேலொடு பொருநோக்கத்த மேம்படுகுண நாணதி
நாலொடுமெழில் சிறந்தநகையர் கம்பியருக் காமால். (௩௯)

* எனவுதைத்திடலு மீரொன்பது புவிக்கேந்தல் கேட்டு
மனமகிழ வெய்திரீர்போய் மன்னர்கன்னியரை யெல்லாம்
விநயமாய் நோக்கினோக்கி மேம்பட்டோர் படங்கடட்டி
யென்திடைக் கொணர்மினென்றே யேவினா னேகிறோ.

* சமயதந் திரனையாதி மூவமைச்சர்களுந் தக்க, விமயி
மலைதொடங்கிச் சேதுவின் வரையீராக, வுமையினைத் திரு
வைவெண்டா மரையெம்மோய் தன்னை யொத்த, லமைய
மை தோளினுர்தங் குலகுண மெழில்களாய்ந்து. (௪௧)

* ஓவியந்தேர்ந்த வங்கங்குள்ள ராலுருவின்மிக்க, பூவையர்
தம்மையெல்லாம் பொறித்துண்மை சொலக்கேட்டோர்
க்குக், காவலொனுங் களிற்றுக்கே நெனுங்காவல் பூண்ட,
கோவலு ருடையானீன்ற சுதர்க்கெனக் கூறிக்கூறி. (௪௨)

* இத்தகைப் படங்கடம்மை யெடுத்தன் ராகவெய்திச்
சித்தச் சந் குவகைகொண்ட திறலரியேற னுன்முன்
வைத்தழ குடனே யாங்காங்குற்றன வளவனப்புஞ்
சுத்தன் னுமம்யாவுந் துலங்குறச் சொற்றார்மின்னே. ()

* ஆயநந் படங்கடம்மி லழகொடு மிக்கதான
தூயநுக் கன்னிநாமப் படங்களைத் தூக்கநோக்கி
நேயமிக் குளனாயண்ண லிவையெவ ணிகழ்த்துமென்றான்
காயநா லனைத்துங்கண்ட வமாத்தியர் கழறுவாரால். (சச)

* வாரியங் காதமுற்று முலையினர் டறுகினெங்குந்
தூரியங்கொண்டு தீட்டுஞ் சித்திரச் சுவர்கடோறுஞ்
சூரியன் கரத்தைநீட்டிச் சொக்கினை யெடுக்கலுற்ற
வாரிய தேசமாளு மரசனல் லாண்மையுற்றான். (சரு)

* ஆரதனகிரி யிராசலிங்கத்தி னருளை வேண்டிப்
பரவிய காவிரிக் கண்ணாகமத் துறைபடிந்து
விரவபிடேக மாதிரிருப்பினி னியற்றிப் பின்னர்
வரமள விலதாய்ப் பெற்றமதி மரபதனில் வந்தோன். சசு.

* அன்னவ னிராச்சூடா மணியென வறையப்பெற்ற
அன்னவன் புரிதவத்தின் வந்திடு மதங்கமானி
யென்னன் னுமம்பெற்ற விப்படத்தி னடன்னீர்மை
பொன்னலத் தினுக்குமேலான் பொன்னெனப் பொற்பின்மிக்கான்.

* இவ்வுரு வுடையாள் கோமளாங்கியென் றிசைக்கும் பே
ரான், செவ்விதா மகதமன்னன் செயசூர சேனனென்பா
னவ்விவாழ் கரத்தன்பாக நவ்விதன்னரு ளாற்பெற்றான்
மௌவலங் குழலாண் மாரன்கரும்பென வளருமெய்யாள்.

* மற்றுமிப் படத்தண்மிக்க வளஞ்செறிமீச்ச நாடாள்
கொற்றவன் வனமாலப்பேர் கொண்டவன் குமரற்போற்று
நற்றவத்தா லுதித்தங்கை நாமகளை யொப்பாள்
கற்றறி மதனசுந்தா மணியெனுங் கன்னியாமல். (சசு)

* என்னுந் லுரைகள்கேட்டவிறைவன்மிக் குவகைபூத்தம்
மன்னர் மூவர்கள்பாற் சென்றுமதங்க மானியனையாதிக்
கன்னியர்ப் பேசுவைத்த காலத்துக் கோலகொண்மி
னென்னலு மணப்பெண் பேசுமுறைமையி னேகினாரே. ()

படங்கொடுத் திருந்தவேந்த ரேவரும் பரிவாலுள்ள
மிடங்கொடுத் திடவேறென் றங்கெய்துறு திருந்த ர்பெண்
னைத், தடங்கொடுத்திடுங் கோடரநான் குளோன் றனயர்க்
கெய்துந், கடங்கொடுத்திடுஞ் ஈவர்க்கக்கன்னிய ரொவரோ
வென்றே. (ருக)

* ஏகுமுவமைச் சர்மூன்றென்றி யம்பிய நாட்டினெய்தி
வாகியல் வாசுமன்னர் மதிமுகமகிழ் வினோக்கி
நாகியல், பெண்ணையாற் றினகர்த்திறை யருண்மைந்தர்க்கே
பாகியல், கிளவியாரைத் தருகெனப் பரிவிற்கேடடார். (ருஉ)

* கேட்டலும் வடிவேற்கையர் கிளர்ந்தெழு முவகைபொங்கி
மீட்டுமீட் டன்னார்கோத்தி விறலமு 9 தள்ளாம்வாயி [தற்
லூட்டவுண் டிடலம்பொங்கித் ததும்பியுள் ளுவட்டெடுத்
காட்டிய தொப்பமூரன் முறுவலிற் கழறலுற்றார். (ருங)

வேறு.

* உமைப்பெறு வானெம் மனோரூய்யவந்தெண் ணரும்பு
கழக, டமைப்பெறுவான் மூவேந்தர்த்தத்தையர் தமம், ட்பெ
றுவான், கமைப்பெறு வாறெத்த சுதர்கையிலெங்கள் கன்
னியர்க்க, ட் யமைப்பெறு வான்றவமுள தோவென்றென்
றாரசர்த்தனம். (ருச)

* குறிப்பு வெளிப் ப்டையாகக் கொற்றவர்க ளங்கங்கே
மறிப்புரையா ஷமையக்கேட்ட மந்திரியர் மணவோலை
நெறிப்படி முன்குகமுனி வனியமித்தாநாணடக்கப்
பொறித்தன்று கன்னியொடு கோவலூர் புகுமென்றார். ()

† ஈவர்க்கம்=மூலை. ௦ அன்=காது.

§ அமைய-என்பது=அமை-யென்றீறுகெட்டது.

* அவ்வவணிற் குறித்தெழுதும் பத்திரங்கை முடைந்தவராய்ச், செவ்வண்ணற் கோவறிருப்பதி சேர்நதுநா ரசிக்கன், நெவ்வர்தொழும் பதமிறைஞ்சி மணநிருபந தெரிவித்தா, ரொவ்வமிலா விறைக்கு † மருத்துவர் நிகரேனாதியர்கள். ()

* கேட்டபதினென்புவி யான்கிளர்மகிழவோடமைச்சர்காள் வாட்டட்டங் கணம்பெரிய நாயகியின் மணவாள, னாட்டின் மணத்தணியியற்றநவிற்று மென்றானதுகேட்ட, கோட்டமி லார் முன்முதுவற கொண்டுபணிந திவைபுகன்றா. (௫௭)

வேறு.

* எண்ணிய வெண்ணமெல்லா மிமைப்பினி லீயும்வண்மை திண்ணிய காமதேனு சிந்தித்தப்படி யளித்த கண்ணுதல் வீரட்டேசன் சருணைடிக் குலவ்மிநதப் புண்ணிய நகருக்கியாது குறையென்று புகலற்பாற்றோ. ()

* புத்தமுதாம் வெண்பாவா லெளவையாற் பொழிவித்திட்ட மெய்த்தபொன் மாரியின்னும் விருக்கம் வீடதர்களைஞாஞ சித்திரபாணு வெண்ணிறிகழ தல்போற்றி கழுங்காலே நத்தநன் னாட்டிற்கென்ன வலங்கார நவிலற்பாற்றோ. (௫௯)

* ஒவ்வையாங்கனதையன்பா லரிவையா தமைப்புணர்த்த செவ்விபோ யிவண்முன்னாட்டும் புதுமைகடெரிநதுகின்றங் கெய்வைகடர் யாங்கண்மே லெவ்வலங்காரங் காட்டுகிற்போ மெவ்விதஞ்செயினுமென்முன்மதியெனவிழிநதுபோமால்.

* அன்னசொற் கேட்டவேந்த னகமிகமகிழ்ந்து நீவிர் பொன்னி நாடாதியான நாடெலாமுடங்கல் போக்கு மென்னலு மணநிருப மெழுதினா றொங்கும்விட்டார் மன்னவர் சிரமேற்கொண்டு மகிழ்வுடன் வருவதானார். ௬௧.

* மன்றவிற் புறமகத்தும வகுத்தமுக் காவனீக்கி மின்றயங் குறவிடுத்தே விசைநதான் மெழுகிக்கோல

நன்றுறத் திட்டிக்கும்ப மகரிகை நாட்டிமன்றந்
துன்றகிற் புகைவிடுத்து நறுமலர்த் தொடைகேக்கி. (௬௨)

* பல்லிய முகிவினர்ப்பக் கோவலம் பதியுள்ளாரும்
வல்லிய முயர்தீதோ னுதிமன்னரு மகிழ்ச்செய்து
சொல்லிய படியேநாளுஞ் சொல்லுமவர் கண்முவேந்த
ரல்லியங் குழலாரோடங் கடைவதை நோக்கினோடு (௬௩)

* ஈண்டிவ் வாறாயிருக்க விராசரு டாமணிப்பே
ராண்டிகை யாதியா மூவரசரு மகிழ்வாற்றத்தஞ்
சேண்டரு டட்டைமேன்மேறசிறப்புறுத்தோரைநோக்கிப்
பூண்டரு மகளீரோடு மெழுந்தனர் தெய்வமபோற்றி. (௬௪)

* தன்மதி யமைச்சரோடுந் தரும்பரிசனத்தரோடு
நன்மதி யாளரெண்ணி லாரோடு நண்ணப்பெற்று
தன்மதி யாதகானு நதிகளுமுற்று நீங்கிப்
தன்மதி லுடுத்தகோலிக் கோவலார்ப் புறம்பினுற்றார். (௬)

* கம்பந்தன் னிடையுதித்த கடவுட்பேர்க் காளைகேட்டுக்
|| கம்பந்த மில்லாதாதக் கடலெனப் பணைகளார்ப்பச
† சம்பந்த பரிசனங்கா ளெதிர்கொண்மி னென்றுசாற்றச்
சம்பந்தஞ் செயவந்தோரை யெதிர்கொண்டு தழுவினாலு.

* மங்கலங் கரத்திற்கொண்டு வனிதையர் † வரைத்தோடா
ங்கும், ‡ பிங்கலச் சிவிகைமூன்றிற் பொன்னனார் பிறங்க
வேந்தர், சங்கலர் கரத்தரேனை யோர்களுந் தருக்கிசூழக்,
கொங்கலர்தாரீரூன்றன்மிளிர்கோவி விடைகொண்டுற்றார்.

* வந்தவ ளொவர்களுக்கு மன்னவன் முகமன்கூறிச்
சுந்தரந் தருமோர்சாலை தோய்வுற விடுத்துத்தன்னைத்
தந்தசெம் முனிதாள்போற்றித் தனயர்மூ வருக்கிசைந்த
பைந்தொடி யவரைவைத்து மணவிதிப் படிசெய்யென்றான்.

* கேட்டலு முனியமைச்சர் கிளர்முக றோக்கிநீங்கள்
வாட்டமின் மைந்தர்தம்மை மஞ்சனமாட்டித் துய்ய
நாட்டமூன் றுளவீரட்ட நம்பன்றாள் பணிவித்திங்ங
னீட்டமோடடைதிரொன்றுவேள்விசெய்வதற் கிசைந்தான்

* மங்கள் வியங்கனார்ப்ப மாகதர்புகழ்ந்து வாழ்த்தத்
துங்கமார்முனி சொல்வண்ணஞ் சுமதியர் சுதர்களுக்குப்
புங்கமோ டுடற்றிவேந்தர் புதல்வர்கள் புனைதல்செய்யச்
சங்கமாய் மகளிர்வாழ்த்தப் பரிணயச்சாலே யுய்த்தார். (௭௦)

* கருமண மில்லாதிந்தக் காசினியுய்ய வந்தோன்
பெருமணச் சுதர்கட்கேற்பப் பேதையர் மூவருக்கு
மருமண மாலைகந்தம் பணியாடை யால்வனைந்து
திருமணக் கோலஞ்செய்து சாலையிற்சேர்ப் பித்தார்கள். ()

* காலமூன் றையுமுணர்ந்த குகமுனி கடிதெழுந்து
பாலேநேர் மொழியார்த்தம் விதிவகை பகுத்தறிந்து
சீலமார் கவிசுலத்தின் சேகரனென் பாளோடு
மாலைதாழ் குழன்மதங்க மானியை மருவவைத்தும். (௭௨)

* நரசிங்க முனையளோடு நவில்கோம ளாங்கிதன்னைச்
சுரசங்குமகிழவைத்துந் தோமிலாக் குணத்தனாகக்
கரசங்க னொப்பாய்வந்த மெய்ப்பொருட் காளையோடம்
மாரசங்க மதனசிந்தா மணியெனு மணங்கைவைத்தும். ௭௩.

* நம்மலு ருய்யக்கொண்ட நம்பன்வீ ரட்டநாதன்
மம்மர்நிக் கிமயவல்லி வரைபுகவெறிந்த வேலான்
செம்மல ரடிகளுள்ளிக் கடிவிதிசெய்யக் கண்டோர்
விம்மல்கொண் டவராய்மிக்க மகிழ்வலை வெள்ளத்துற்றார்.

* சாற்றுகும் விதிப்படிக்கு முனிவரர் சடங்கியற்றிப்
போற்றுமுத் தேவொப்பாரால் பூவையர் கந்தரத்தி
லேற்றுமங் கலநாண்பூட்டி யெரிவல மியையும்வண்ண
மாற்றியம் மியைமிதிப்பித் தருந்ததி காட்டினாரால். (௭௫)

* அரசெலா மவண் தானை யணியெலா மவணவார்க்கு
முரசெலா மவணமற்றைக் குழுவெலா மவணமுரித்
திரைசெய் வாரியினொலித்துச் சேர்ந்தவை யனந்தனாவா
லுரைசெய்வடங்காவென் புன்னெருநாவா லுரைக்கற்பாற்றோ. (உ)

* ஆயபின் வந்தவேந்த ராதியோர்க் கணிபூணடை
நேயமோ ணெடிகந்த முகவாச நிறைத்தனுப்பி
மாயன்மா வோடுறங்க மாநிலம் புரந்தானீன்ற
காயென நாரசிங்க னெம்பிரா னருளைத்தாய்கி. (எஎ)

வேறு.

* கொற்ற மார்முகுக் குமரரைத் தைவிகன்
பெற்றவர்க்கு மணஞ்செய்தல் பேசினும்
முற்றுணர்ந்த முனிவனம் முவர்க்குஞ்
சொற்றவா றுபதேசத்தைச் சொல்லுவாம். (எஅ)
தேய்விகராஜன் புத்திரப்பேற்றுச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-சுஉஅசு.

உ

சிவமயம்.

குகமுனிவன் உபதேசச்சுருக்கம்.

* கன்னியரோடு மைந்தர் கலத்தலைப் புரிமுகூர்த்தந
துன்னுநா டெய்விகற்குக் குகமுனிசொலக் கேட்டன்பான்
மன்னவ ராதியோர்கட் கறிவித்தன் முதல்வகுத்தா
னன்னதை முன்னோர்மெய் நூலறிந்துலகடைவு நோக்கும்.

வேறு.

* மைந்தர்க ளுறிந்திக்கன்னியர் புணர்ப்பால் வரும்பயனெ
வனெனமதிக்க, விர்தமாலுலகோ டெள்ளனவெல்லாஞ் சல
னமுற் றிறந்திறந்தென்றும், வந்துதோன்றின வென்றத்
தகையிந்த வனிதயர் மயன்முதன் மருவா, துய்ந்திடு நெறி
யுயத் தனித்தனி கருதியுள் மனன்மெழுகெனவுருகி. (உ)

* ஒருவருக் கொருவருள முளவெல்லர் முசாவினருல்க
வின்பத்தி, லருவருப் படைந்தெம்மேகவி கீட்டத்தடிகள்
சேவடிகளைத் தொழுதே, யுருவருவென் மங்குரைப்பதற்
கில்லோயுன தருளன்றி நோக்குதற்கு, வெருவரு கின்ற
தென்செய் வோமென்று விழிபுனல் சொரியவீழ்ந்திசைத்
தார். (௩)

* நீ வந்தியன்பினுக்கோ ராளதாய் வந்த வள்ளலு மந்தர
வாக்கான், மைந்தர்கா ளுங்கள் பிதாமக னாலே மனமங்க
ககற்றுமென் னுரைத்தா, னந்தமெய்ம் மொழிகொண்
டருங்குக முனிதா ளடைந்துதாழ்ந் திறையுரை யறைந்
தார், கந்தவே ளருளான் கேட்டக மகிழ்ந்து கழறுமின்
கருத்துள வென்றான். (௪)

* தரணியி லோரைம் பொறியொடு முதித்த விநீதினை யு
யிர்கள் சஞ்சரித்து, மாணம தடைந்தங்கூசலின் ஈருவும்
வகையினில் யாங்குநூல்தக், கரணவைம்புலங்கள் காட்டிய
வழியே கன்னிமண் பொன்னினைக்கருதித், திரணமா கா
திங்குத் தமநிலையைச் சேருதல் குறித்தனமென்றார். (௫)

* ஆன்னவை கேட்டமுனிவனு மகிழ்வுள்ளடக்கி யுங்களைத்
தருமண்ண, னன்னயந்தரு மீரொன்பது புவிபுரவையறு
பலவகைநிதியு, முன்னுதற் கரும்போகங்களும் முங்கட்கு
தவுவான் கருதிமுன்னுதவு, மின்னனாரோடு சுரதலின் பத்
கின்மேவி யேனையவு மேவாது. (௬)

* இகச்சுகமடைதற் கேதுவிலா வெம்போலியர் போலிவை
யுரைத்த, னகைப்பிட மாமென் னுரைத்தலு மைந்தர்க்கை
முகங்கோட்டியேநவில்வார், தொகைப்பிழர்வபுண்ணியத்
தாலேதோ மிலாரீரசென்ம மெடுத்தோர், மிகச்செல்வம்
பெற்றும்வீவிலாப் பதத்தைமேவுற விரும்புறாத் தோ. (௭)

நீ வந்தி=மீதுரைச் சொக்கப்பெருமானே யெவல்கொண்ட
பிட்டுவாணிச்சி.

* 'மெய்ம்மைசேர்' கலைகடாமறியாது மறிந்தவிரங்கி தாமே வி, யுய்நெறிசொலினு முளங்கொளா திழிவாமுரை பஸவுரைத் தவமதித்தும், பொய்தருசெல்வந் தனுவலியெழிலும் புகழ்ந்துபூவையுர் சொற்குத்தாழ்ந்துங், ||கைதவருரையை மதித்திழிகுலத்துச் செல்வரை வலிதினிறகலந்தும். (௮)

* ஏழையாஞ் சுற்றத்தவர்களை யிகழ்ந்துமிழிகுலப் செல்வரைப்புகழ்ந்தும், பீழையாலேற றோர்க்கணுவள 0 வியாதும பெ்ருநிதி யோர்க்கிழிந்திய்ந்து, 'மாழையொண் கண்ணியுமை யொருபாக லள்ளலாரடியர்' நேர்வந்து, தாமுற நிற்பதறிந்திதுமாந்து தவிசிடையொரு சுறுதிருந்தும். (௯)

* பெருமையைக் குறித்தோர்கால மீந்திடினுமுளங் கலங்கியு நல்லபெரியோ, ருருமையையறியாத ரிவையரருமையறிந்தவீர்சொல்வகையடங்குங், துருமையையடைந்துகாட நோயிடைந்து * காலமபரழாகவே கடந்து, வருமைமெய்க் காலதூதர் கைப்புகுந்து மலிரகங்குளினுமுந்தும். (௧0)

* திரிந்திடற்கான போகங்கடமமைசகிறப்பென வெமக்குநீ சேப்பக், டிரிந்திடுமெங்களுள மடைந்திடுமிக் கன்னியர்க் கலத்தலே முதலாம், விரிந்திடுமுலக விற்பமுங்கருதேர மெய்நெறி காட்டுதியன்றே, லெரிந்திடுகானத்தின்று நீந் குறுவோமென முனிதாள் பணிந்திசைத்தார். (௧௧)

* மூவருமுலக விச்சைனையொழிக்க மொழிவதைமுன். செவிக்கேட்டுத், தேவரும்பெறுதற் கருநிராசையைக் கொள்சிறுவனார் நோக்கியேநீங்கள், யாவருமடைதற் கரியவோர் வீட்டையெளிதினி லடைந்திடக்கருதல், தாவருங்காலாங் வாரியைக்கடக்குந் தன்மையாஞ் சாற்றுவன்கேண்மின். (12)

* நீங்கள் சொன்மார்க்க முலகினிற்பல்லோர் வாயினானிக முத்துவதன்றி, வீங்குதத்துவ சோதனைபரிந் திதயமேவுது

திருக்குகடணந்து, தாங்குதற்கரு மெய்யோக நிட்டையினைச் சாதித்தும் பேதிப்பொன்றில்லா, தேங்கறிவே யெலாமெனு நினைவுமிறந்துள பிரமநிட்டையினை. (கக)

* சாதித்து நின்றலெளி தலவென்று சாற்றியமுனி மொழிகேட்ட, கோதற்றமைந்த ரெழுந்துகைகு வித்துக்கூறிருவகையனுபவமுந், தீதற்றென்றாக வடையுமெய்ப்பதமுஞ்சிறுவரியா மறிந்துயளுன, போதத்தின்மிக்கோ யெளிதினில்விளங்கப் போதியாயென வவன்புகலும். (கச)

* கருவிகடொண்ணூற்று நிலக்கணத்தைக் கரிசறத்தெரிக்கு மெய்க்குருவைத், துருவியேகண்டங்கவர் மனமிரங்கத்தொண்டுபன்னாட் புரிந்தவர்சொல், லருவியைச் செவிக் கொண்டகத்தினி னிரப்பியாற தாமுட்டலுங்கோணம், பருவிதழ்க்கணிதம் பீடமக்கரங்கள் பகராந்து மூன்றுறும் பதிகள். (கரு)

*தோந்துமானதத்தா லொவ்வொரு பீடந்திகழ் வீராயகன் பிரமன்மால், கூர்ந்தருத்திரன் மகேச்சுரனோடு சதாசிவன் குறைகழல்களைக்கண், டார்ந்தவன் பலர்கள் விதிப்படியருச்சித்தவரருளுநீஇ யொருமுன்றென், ஹர்ந்தமண்டலங்கண்டடி முலாதாரவுற் பவக்காலெழுந்துலவி. (ககா)

* மேருவின் முட்டிநந்தியின் கொலுவைவிட் டிருவழிவந்துவினாப், பாரியங்கிடுங் கால்கலந்தொரு நாலும்பாழதாய் போகுறாவகையே, சீரியன்முன்றா மக்கரத்தாலே னேசபூரககும்பஞ் செய்து, கூருளக்கவலை யொழித்தொரு வழியிற்கொள விடுத்தறிவினைக் கொடிதாம். (ககா)

* புலன்பொறிசுரண பேதகமற்றுப் புண்ணிய பவவினையற்று, மலஞ்சலமற்று மாயைகளற்று மன்நினைவுகள் பலவற்று, நிலஞ்செறிய சலத்தடைவிற செய்யோகநிட்டையீ தாமிதுபோன்ற, குலஞ்செறியோகம் பலவுளவிவைகள் குறித்தவரடைபயன் கேண்மின். (ககா)

* காயகற்பங்களுண்டு பல்காலங் கறையறு வரைக்குகை
புகுந்துந், தீயையொத்திடுஞ் செஞ்சடை யுடையருமாய்ச்
செழுந்தவ மளவினாட்செய்து, மாயையற்றிட நூல்பலவு
சாவியும்பின் மனத்தினை நிறுவியுமெவர்க்குந், தாயமாயோ
கசுமாதிரியையுற்றுஞ் சடத்தினைவிடுத்து நல்லோர்கள். (கக).

* உடற்புகுந்திலங்கு கருவுருவடைந்திங் கொருசிறுகுழவி
யாயுதித்தே, யிடக்கறும் ஞானமெளிதினி லடைந்தெம்மி
றையுட் னீரண்டறக்கலப்பார், சடத்தவாவின்றிச் சமாதிரி
யுற்றிருந்தோர் சகத்தின் வேண்டுவபகறங்கு, யடுத்தமெய்
ஞ்ஞானமடைந்து வீடடைவாரல்லது மறுமையிலடைவார்.()

* பிரமரிட்டையினைப் பேசுவன்கேண்மின் பேசுமத்தத்துவ
முணர்ந்து, பாமசுற்குருவி னேருரையுளத்திற் பதித்துல
குள பலவகையுஞ், சருமமாதிரி வேழ்தாது வாருடலுஞ்
† சரலிகிதம் மெனத்தள்ளிக், கருமமொன் றுண்டென்று
ன்றுதலிலாது கதித்தெழு நிராசையைக்கலந்து. (உக)

வேறு.

* † தொத்தனை மனாதிமாய்த்துச் சுகாசனந் தன்னினாளுஞ்
சித்திரத் தீபமென்னத் திகழமெய்யினை நிறுத்தி
மெய்த்தசீ ரறிவுதானே சிவமென மேவச்செய்த
லித்தகைப் பிரமரிட்டை யீதன்றிப் பிறிதுமுண்டே. (உஉ)

: கூறுமிந்ரிட்டை யுற்றோர்குணம் புலன்காணபேத
ஆறுகளற்றங் காசானுரையு மற்றென்றே யொன்றாய்த்
தேறியபின், னரிந்தச செகத்துடன் சேம்பினீர்போன்
வேறதாயிருப் பரன்னோர் செயலினும்விளம்பக்கேண்மின்.

* அகம்புறம் யாதோர்பற்று மடைந்திடா ரடைந்தோர்
ஃபால்சு, சகந்தனின் மனைவியாதி யேடனையினுந் தரிப்பா,
ரிகழந்திரு வினையும்மற்றே யெங்கணுந் திரிவார்முன்பின்,
ரிகழந்திடாரிகழ்காலத்திற் சேர்ந்தவைபுகிப்பார்மன்னே.

† சரலிகிதம்=நீரிலெழுத்து. † தொத்து=படிமை. அனை—கலந்த.

* பேருடனுரு சொல்லார் பிறந்திடு மரபுசொல்லார்
யாரொடும் புகழ்ந்திகழ்ந்து கூறிடார் பகைகூட்பாடார்
சிருடற்புரிதம் வேண்டார் செத்தவர் பித்தர்போல்வா
ருருடனெத்தும் வாழ்வாரோ ஈடத்திரா சிருப்பார். (௨௫)

* அவர்கடம் பெருமையெம்மாலறைந்திடப்படுமோவநதத்
தவறாநானம் பெற்றோர் சரீரத்தை மறந்தென்னான்று
மீவறறு மனததீர் சுத்தசிவத்திரண்டறக் கலப்பா
ரவர்பிறப்பிறப்பற்றோர் மெய்யறினுமாண்டுறினுமொன்றே

* என்றுமா முனிவன்கூறக் கேட்டமைநதர்களு மெந்தாய்
நன்னுநன்றி யாங்களுய்ய நவிற்றியகொண் டாமன்றோர்
சென்றபின் னுடலைததீ நீராதிநாற்பூதஞ் சேர்க்கா
தொன்றெனும் பிருதிவிக்கணுட் டுத்துவ்தே தென்னும்.

* மகன்மகார் கூறக்கேட்ட வரமுனிகளித்துச் சொல்லுந்
தகைவுட னுரைத்தயோக ஞானத்தின் சாப்புள்ளோருள்
ளகமுகத் தடைவார்ப்பராண வாயுவினடக்கங் கண்ட
சகமுனோ நிறந்தாரென்று சரீரத்தைக் கெடுப்பரென்றும்.

* இயல்பதாய்ச் சிவத்தான்மாவு முடல்விடுத் தெய்தினுலுஞ்
செயன்மறந் திருந்தமெய்யே சிவலிங்கக்குறியே யென்றுஞ்
சுயமதாந் தவத்தீமுன்னரு சுடச்சயித்திருநத தென்றுங்
கயமனல் கால்வானன்றோர் காயத்தைக் காக்காதென்னும்.

* திகழ்நதவன்னோர் பேரிநதச்செகத் தென்று நிற்கவென்றும்
புகழ்ந்தீவரவ ரொழுக்கம் புலப்பகை வெல்லவென்று
முகந்தறி வுடையோரன்னோ ருடலினுக் குரவுபூவென்
றீகழ்ந்தடக் கிச்சமாதி யாலயமமைப் பிததார்கள். . (௩௦)

* வாய்ந்தவச் சமாதியன்றி மற்றவருடற் குக்கேகி
தோய்ந்திடச் செய்வரேவராயினுஞ் சுதர்பெண் டரோ
டேய்ந்தந் செல்வமற்றங் கிழிவுகொண் டிடல்குறைந்து
மாய்ந்தவருடல் கெடுத்தவகை நரகமுந்து வாரால். (௩௧)

* இத்தயோகஞ்ஞானத்தை யியல்புறு வலியான்மையை
சிந்துறவனாதகோடி சென்மத்திற் கெடுத்துமேவன்
மைந்தர்கா ளெளிதேயன்றால் மானுடர் தம்மிற்சில்லோர்,
சிறதனையிலாது தூத்தமடமையே சிறப்புற்றோங்க. (௩௨)

* மெய்மைசேர் சைவசித் தாந்தப்படி மேவுவோரைப்
பொய்மைசேர்ந தவர்களென்றும் புகலுதல்பொய்யெயென்று
ரைவிலா துரைப்பர்ஞான நூலெலா நவில்வாஞானச்
செய்கையி லிறையுநிலாச் சிலரிவ்வாறாய்த் தூடித்தே.()

* இருவகைத் துணையுமின்றி யெய்துவர் நாகதண்ட
மொருவ லிலாதமுத்தி யடைவதற் குன்னுவோர்க
ஞரிமையாற் பத்திசெய்மெய்க் கடவுடனுபா சனத்தால்
வருதிருக் கெல்லாநீங்கி யெளிததை மன்னுவாரோ. (௩௪)

* உற்றதோ ருபாசனத்தை யன்றிதம் முகத்தாலே
பெற்றிட முயலுவோர்கட் கனந்தபேதகந் தடுக்கும்
நற்றவத்தா லாஞ்சன்மத்துயர் ஞானநனுகுங் காலைப்
பற்றற முத்திசார்வ னெனவவன் பகரக்கேட்டே. (௩௫)

* புதல்வர்கள் மிகவெருண்டு பொருந்துமிப் பிறப்பின் மு
த்தி, யிதமுறவடையும் வண்ண மெண்ணிய விரைவாவிந்த,
விதமெலா மறியாயாங்க ளெளிதினில் விளம்பன்மன்னித்,
தெதிரின ல்லதறிற் செல்லக்காட்டுதி யிறைவவென்றார். ()

* ஒருநான்கு யோனியுள்ள மோரெழுதோற்றத் துள்ளு
மிருநான்கோ டொன்று நூறுயிரந் சன்மத்துள்ளும்
பெருநான்கு மறைகளுண்மை பேசுமிக் கருமபூமி
வருநான்கு வருணமாந்தர் முதன்மையாய் மற்றுங்கேளீர்.

* அந்தணர் முதலாயுள்ள வறைந்தநால் வருணத்தோரா
யிந்தநல் லுலகினெம்மான் கோட்டக மிலங்குமூரில்
வந்துருக் குறைவிலாது மறுமதத் தோய்விலாத
தந்தைதாய்க்குப் பிறந்துதகு கலையறிந்து மெய்ம்மை.௩௬,

* சேர்விதிப் படிக்காயுள்ள வாசிரியன் பாற்சேர்ந்து
பேர்பெறுசமய † சேஷநிர்வாண தீட்சை நீபற்றுக்
கார்பெறு களத்தெம் மண்ணலருள் யாவுமென்றுகண்டங்
கேர்பெறு புரிதத்தோடில் லறத்தினையோம்பிநாளும். ()

வேறு.

* எண்குணத்தெம்மிறை பூசைமுறையியற்றி யாலயத்து
மெய்திப்போற்றித், தண்குணத்தவடியவரே பசுபதியென்
றுட் கொண்டன்னோர்கள் சாற்றும், பண்குணத்துக்கூட்டி
நாட்கழிப்பரே லிறையருளாற் பகர்ந்தனானக், கண்குணத்
துத்தோன்றவிருந்த மலவிடெளிதினிலே கலப்பர்மன்னோ.

* இந்தவிதிப்படிக்கு மேலிலக்கணங்களுங்கள் பாவிருப்பக்
கண்டே, னந்தவிலா திம்மையிலே நீங்களுகுறித்திட்டபடி
நவ்விபாகச், சுந்தரவீரட்டேசன் றிருவருள் பெற்றிகபோ
கந்துய்த் தெஞ்ஞான்று, மந்தமிலாச் சிவத்தொன்றாயந்
தத்திலடைவீ ரென்றறையக்கேட்டார். (சக)

* குகமுனிவ னகமகிழ்வாற் சொலக்கேட்ட முக்குமரர்குர
வோய்மால்கொள், ளிகமுனியாதரும் பதத்தை யெய்தவெ
ளிதன்றேனு மிகபரத்துந், தகவுடையோ யிறையுரையுத்
தரப்படி நீசாற்றியதாற் றவறெய்தாதென், நகமிகவுமகிழ்
வுற்றோ மினியாங்கள் செய்வினையு மறைதியென்றார். (சஉ)

* அவ்வுரைகேட் டந்தணனுமகிழ்ந் தறைவானமலவாக ம
த்தின்விர்த்திக், கொவ்வுமுறைப்படியண்ணல் குறித்தநாட்
கன்னியரோ டொன்றுவீர்பின், னவ்விவாழ் கரனுங்கட்கிர
ங்கியருளத் தீக்கைநவிற் றுவேன்வே, நெவ்விதமுங் கருநா
தீர் சூளென்றான் மைந்தர்களவ்விசைவு பூண்டார். (சங)

* ஈங்கிவ்வாறிவர்தேற வண்ணலேவலின்படி நல்ருதுசாந்
திக்வே, யாங்கரசர் முனிவரர் மற்றவரெவருமண்மிவேண்டு
வவமைத்தா, ரோங்குமுக் கன்னியர்பூப் பின்னோட பரிகட
முதலுடற் றிமைந்தர், பாங்கமளி தனிற்றனியே மாதர்
கண்மேவுற வைத்துப்பல தானங்கள். (சச)

* 'ஆகமத்திற் சொற்றபடி சேதுமுதனான பலனடைவித் தொல்லைச், சோகமிலாப் புத்திரப்பே றடைதிரென்ற சீர் வதித்துத் தோகைமாரோ, டேகமா யவரவர்நாயகரிருப்பக் கபாடபந்தன மிட்டார்கண், மோகமலியாடவர் கன்னியந் மறையோர் மங்கலங்கண் மொழியமாதோ. (சடு)

* இவ்வுலகின் மாயையின்றன் காரணமாமரிவையர் சிற்றி ன்பமென்றே, செவ்விதாய் மூவகையாலறிந்தவுளச் செய ன்மாற்றத் திகழிம்மார்க்க, மெவ்விதமா மோவென்றங்குள வொன்றையுங் கருதாதிருந்தார் மைந்த, ரொவ் + வுவதியு டன்றனியுற்றிவ்வெண்ணமுறுவர்போலுண்டோவுண்டோ.

* மாரனாடவர் கன்னியர்க்காசை மூட்டுவிக்கும் வாளியாதி யீரமார் மலர்க்கணையைந்தையு மாறிமறிவிட்டு 'மியலார் மைந்தர், தீரமாருளந்தகமபு நாண்முதனான் காண்குழத் தீவேட்டோர்கை, சேரவெழ வடங்குமினா ருளந்தமையும் வெல்லவலி திகழாதோயந்தான். (சஎ)

* மூவர்மைந்தரா யிருந்தும் விதிவலியாறுள வுள்ளமொன் றாய்மூவாத், தூவறுசீர் வீரட்டத்திறையுரையின்படி முனி வன் சாற்றுமாறுந், தேவர்குறை தவிர்த்தசெழும் பிதாநி ருமித்திடுமாறுஞ் சிலபேரன்றி, யேவர்களுமில் லாளோடு அமாறு மெணவிழுதி னிளகிற்றம்மா. (சஅ)

* உள்ளவலிகாட்டி மிகவுளநாணி நின்றமதனொப்பி கந்த வள்ளன்மகா ருளநின்ற நிலைநெகிழ்தலறிந் திரதிவதனம் பார்த்தான், கள்ளவிழோதியரை மைந்தர்கடைக்கணித்தார் விற்கழையிற் கைவேள்வைத்தான், மெள்ளரிவையர்கடோ ளாங்கழைகண் மீதாடவருஞ் செழுங்கைவைத்தார். (சக)

* முதன்வில்லின் றலை வளைத்தான் மங்கையர் விற்றலைவளை த்தார் நாணம்வண்டை, யிதமுறவின் மாட்டினா னேந்தி னையார் நாண்கண் வண்டையெழிற் றீ புரூரந், ததையுந் லின் மாட்டினார் சமமோக வசோகலரின் சரத்தைவிட் டான், மதியிதாமெனுங் குறிப்பிற்றத்தமாடவர் மேற்கட்ச ரத்தை விட்டார். (இஃ)

† உவதி = பதினாறுவயசுப்பெண். ஶீ புருசம் = புருஷம்.

* மைந்தர்கள் செங்கரத்தினான் மாதர்சிரநிமிர்த்தினார் மதன் கையுற்ற, சுந்தரவின் னிமிர்த்திப்புன்ன கைகொண்டான் றோகையரந்கையே கொண்டா, ரந்தவுருவிவி முளரிக்க ணைதொட் டானவர்முளரிக்கணை தொட்டாய்ந்தா, ரொந்த விதமதன் கருத்தோ வந்தவிதத் தாடலன்னூரியற்றினூரால்.

* காமமெனுங் கொடுநெருப்பி னிதையவளி கலத்தலன்றிக் காமனாலும், வாமமேகலை யுடையவளி தையராலுங்கதிக்கா வகைக்குச்சாட்சி, யேமவேற் குமரர்களே யாயினொன் றானனூர்மானரிச்சை, நேமமுலகின் விர்த்திக்கடனாகு மெ னக்கொண்டார் நேர்மைகொண்டார். (௫௨)

* சின்னாட்டின் குகமுனிவற் பரவியெங்கட் குறுதிநிலை செப்பாயென்ன, முன்னாட்செய் தவமன்றோ வுள்ளபடி யுலகவின்ப முனிந்தாரொன்று, நன்னாட்பாத் தத்தினத்து வனிதையர்க்குமுன் சமயநீக்கைநட்க்ப், பின்னாட்செய் வானின்வருவான் மைந்தர்க்கம் முனிவன் பெட்பினோடே.

* புதிதமார்ந்திடு சைவசித்தாந்த நூற்களினிற் புகலுஞ் சாரத், தினியவாம் விசேடமொடு நிருவாணதீக்கையெனு மிரண்டைமுன்றற், கனிவின்முனி மறையோடு காட்டி மைந்தர்க்காளாசான் காட்டிம்மார்க்க, மினியுரைத்த விதி ப்படி நம்மண்ணறனை வழிபடுவீரி லிங்கமார்க்கம். (௫௪)

* இவ்விரண்டை நிலைபடுத்தி மொருமார்க்கமுள வஃதுமி யம்மக்கேண்மின், னவ்வீமூன் றுடையபிரான் சின்னங்கள் வாய்ந்தவரை நம்பனென்று, செவ்விதா யுபசரித்தங் கவர் யுரையெனாதன்பு திகழ்வீர்சங்க, மொவ்வுமார்க்கமு மென மார்க்கமு மூன்றாமெனு மிவற்றனுய்குவீரோ. (௫௫)

* என்குளிப்புடன் முனிவனுரைத்தலு மைந்தர்களவன் றனிருநாள் போற்றி, நின்மெங்கள் குறைதவிர்த்தோய் நிமலனடியார் சின்னநிகழ்த்து கென்னத், துன்றுருத் திரா க்க நீருதியடுவன்றான் கேட்டோர் சித்தசுத்தி, யொன்று

போதாதோ மற்றவைவேண்டுமோ வவையு முரைத்தி
யென்றார். (ருசு)

* கேட்டமுனி வனுநகைத்து விடலேகாளெக்காலுங் கேடி
லாத, நாட்டமூன் றுளவெம்மா னெவ்வொரு காரியத்தார்
வந்நுகப்பூண்ட, வாட்டமிரி கண்மணி நீறணிந்து பஞ்சா
க்கர த்யானமருவுவோருட், கோட்ட மெந்தைதவிர்த்த
லன்றி யெளிதாகச் சித்தசுத்தி கூடாதன்றே. (ரு௭)

* நீற்றொழி கண்மணி பூண்டோர் நெறித்தவறன்னவர் நுக
ராநிற்பர் கண்டோர், தூற்றியவமதிப்பாரோன் மைந்தர்கா
ளிவார்செயறந் தொலைந்துபாவ, வேற்றமடைந்துலக விர்த்தி
க்குரியன வெல்லாங் கெட்டங் கிழிந்துவெய்ய, கூற்றனுல
கத் தண்டங்கொண்டி லுலகிழிந்தசன் மங்குலவுவாரே. ()

வேறு.

* ஆடவரோடில் லமர்ந்தகன்னியர் பல்லணிகள் கந்தம்புனை
ந்தாலு, நாடுமங்கலநர் † ணரிசனமோடு நாயகத்தியான
மில்லாரோ, னீடுமில்லறத்தி னெறிக்கீலார் போலநிமல பஞ்
சாக்கரத்தியர்னங், கேடிரிபூதி கண்டிகையில் றோற்குளர்சை
வநெறிக் கலாதாரே. (ருக)

* அவசியஞ் சைவாகம நெறிக்கணித்தி தணிந்தியாஞ் சொ
ல்வழி நடமின், சிவபெருமானற் சோதனைதவிராதிச் சென்
மத் திறைபதஞ்சேர்வீர், கவலையுறு தீதொன்றனன் மூன்று
காலமு முணர்குகமுனியு, மவமறு புதல்வரவனுரைப்படி
யெம்மண்ணல் பூசனைமுறையாற்றி. (சு0)

* ஏந்தை வீரட்டத்திறையடி நாளாமேத்தியெய் துறும்படி
யார்கள், சிந்தையின்படியே நடந்துமெய்ப் பத்திதிகழ மீற்
றியாதொன்றுக்ருதா, மைந்தர்கணெறியை யறிந்ததைவிக
மஃனுளமகிழ்வச் சமலியத், தந்தைமந்திரி கட்கிரு நிலப்
பெய்தையைத்த நயருக்களித்திடச் சாற்றும். (சுக)

வேறு.

அரனடியார்க் கஞ்சலிசெய் தைம்பாதகம் பகைத்துக்
குரவனின்ற ளருட்கொண்டு குலமறையோ ராகியிவர்ந்
திருண்மேனி யந்தகளை யிருத்தவனுக் கடினமுபுருந்
தொருநெறியிற் செலவுலகமோரொழு நூறுண்டாண் டும். (1)

* திருவணைய பன்னிருமா தரைநாளுஞ் சேர்ந்திடவு
மருமருத்தை யணையவுண்டி நாணுமயின்றிடவும்
பெருமையுளீரினு முன்னல் பேதைமையல்லா துண்டோ
விரிமையுட னுச்சிட்ட முண்டவகை யொப்புறவே. (சு௭)

* ஊன்பெற்ற வுடல்பெற்ற வுயிர்பெற்ற வுணர்வுரைத்த
மான்பெற்ற கரம்பெற்ற வள்ளறெண்டை மருவாதி
யான்பெற்ற வுலகவின்பத் திறுமர்நதயர்நது பிணக்
கான்பெற் றழியுங்கட னெனக்கேன் கட்டுலாமின். (சு௮)

* ஆதரவின் மைந்தர்க்கறு முன்றுல்கனித்து
மாதொரு பாகத்தன் மலாடியைச் சீ சானித்து
தீதொருவு முற்பதத்தைச் சேரும்வகை குறித்தே
னீதமுளீரொன்று னிடாதினை முன்னீன்றான். (சு௯)

வேறு.

* அண்ணல் சொற்படிமுனிபு முற்குமான் பூவாரும்
வுண்ணமா முடிசூட்டு நாள்குறித்தி டவ்வகைகேட்
டுண்ணடுங்கித் தன்பிதா மகற்றொழுதிவை யுரைத்தா
னெண்ணுதற் கரும்புகர் குலசேகர னென்பான். (சு௧௦)

* ஐயவென்னுளத்தவா வின்னதென்பதை யறிந்தும்
பொய்யுதா மிந்தப்புவி கொளப்பொருத்துத லழகோ
துய்யவெம் பியர்க்கடை விப்பாயென் றுரைசொற்றான்
செய்யமா முனிகேட்டு முற்புதல்வ னீசெப்பல். (சு௧௧)

* மூறைமையன்றென மொழிந்து பின்னவர்க் கவைமொழிந்தா
னிறைகுணக் கடலிளுவர் பன்னீதிக ணிகழ்த்தி
யிறைவன் பின்னவராவ தென்வழக்கென விசைத்தார்
குறைவிலாத் தவமுனி யமைச்சர்க ளொடுகுழுமி. (சு௧௨)

சீ சானித்தல் = தியானித்தல்.

* வேண்டு நீதிகளெடுத் தெடுத்தவர்க் கவர்விளம்ப
மீண்டு மைந்தர்கள் பசுபதிக்குரிய மெய்வேடம்
பூண்டு நாங்களுேர் பதியெனப் பொலிவுறக் கருதோ
மீண்டு வற்புறுத்திடல் விடல்வேண்டு மென்றிசைத்தார்.()

* மைந்தர்மூ வநீருமுரைத்த வைகேட்ட மாதவத்தோன்
றந்தைசொல் வழிநடந்திடாப் புதல்வக டன்மை
யெந்தமேன்மை கொளினுஞ் சிறிதாமென விசைத்தங்
கிர்தமூவறு புவிமுக்குறையக் கொளீரென்றான். (எ0)

* அன்னவாசகங் கேட்டமூவருங் கடனுமென்
றுன்னிவீரட்டத் திறையடி யுளங்கொளா வுவந்தார்
சொன்ன வந்தணன்றன் மகற்கறி வித்துத்தொல்பூ
மன்னராதிய ரொவரையும் வரவழைத் தம்மா. (எக)

வேறு.

* மூவறு புவியுமாவல நூடுமூன்று பங்காக்கிமேல் பாற்சேர்
தாவறுபுவிக்கிறைநரசிங்கமுனையனுமெனத்தனிநடுப்பான்
மேவறு புவிக்கடமக் கிறையாமெய்ப் பொருளெனவிள்ளு
கீழ்பாஸ்சே, ரோவறு புவிக்கடமக்கிறைகுல சேகரனென்பா
ரீனோமென வுன்னி. (எஉ)

* குகுமுனி யுரைத்தபடி நரசிங்கக்கொற்றவ னற்றவர் வா
ழ்த்தச், சகமெங்கும் புகழமுப்புதல் வருக்கும் மும்மனார்
முழமுடி தரித்தங், ககமகிழ்வோடு பிதாவிடம் ஞானதீக்
கையை யறிந்தரண்டுநந்தம், பகமொரு மூன்றோலையத்
தேமம்படர் மடமமைத்ததில் வதிந்தான். (எங)

வேறு.

* தாவலில் குகுமுனி தைவிகன் சீரூர்க்
கரவலி னுணரத்திய தறைநது மன்னனு
மோவலில் சுதனு மூர்தியும் பதத்தினை
மேவலை யறிந்தவா விளம்பு வாமரோ. (எச)

துக்குனி உபதேசச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆச்செய்யுள்-சூருக0.

ரீ ஆம்=என்பது-ஓம்-எனமருவியது.

உ

சிவமயம்.

பதவிச்சருக்கம்.

க—வது குகமுனிவன்.

* அந்தகவரியெம் மண்ணன்மெய் யுருவமகமுக மெழுதிநாற்
கரணப, பந்தனமகற்றிச் சந்ததமவன் னுள்பணிந்தொரு
நிலைநின்றூன்பதினெண், விந்தைசேர் பாடைப்புவி யுளவரசு
மீளியாகிய விறல்வேந்தன், கந்தவேண் முந்துகீழ்றியவிது
காலமென்றெணிக் குகமுனியும். (க)

* மண்முகம் பணிதன்மைந்தனாதியர்க்கு மருவுதன்னிலை
சொலிமகீழ்வாய், விண்முகக்குறைதீரொந்தை யென்னன்னை
விமைலரடிகளைத் தொழுது, சண்முகப்பெருமான் சந்திதி
யடைந்து தாழ்ந்தெழுந்திருந்த வனுருவை, யுண்முகத்தி
ருத்தியாண்டவா நிற்பாங்குறவித்தமைய மென்றுன்னு.உ.

* உன்னுமக் கணத்திற் குமரவேளறிந்தங் குறுமொரு வீ
ரன்பாலோத, வன்னசொற்படியே யோர்விமானத் தோட
னேகர்கூழ்ந்திட வியமார்ப்பக், கொன்னுறு கோவற்கம் பர
ங்குலவிக் குகமுனிபாற் சென்றவ்விமானத், தின்வரவோர்
வீரன்பணிந்துரைப்ப விருந்தவன் களிப்புடனெழுந்தே.()

* அண்ணலம்மையின் சீரடிதொழுதடைந்த வந்தணற்பர
வுவேந்தாதி, மண்ணவொவர்க்கு நன்னெறிபயிற்றி மைந்த
நின்குலந் தழைத்திடவென், னுண்ணெகிழ்ந்துரைத் தங்கு
ளர்கரைந்துவப்ப வெொப்பிலாத்தவன் விமானத்தின், கண்
னெழுந்தருள வெழுந்தது விமானங்காசினி விண்ணெங்
குங்களிப்ப. (சு)

* கணந்தனிற் கந்தமாதனத்தெந்தை † கற்கி முனிர்குமல்
விமானந், தணந்தறுமுகனை யெணில்வலங்கொண்டு தாளி

† கற்கி=கோயில்.

ர்ண்டையு முடிதரித்து, மணந்தருநீப மாலையாய் நீங்காவர
மினி யருளுதியென்றான், குணந்திகழ் முனியே யினியென்
றும் பாற்குலவுதியென வெம்மான் கூற. (௫)

* கேட்டமெய்மீமுனி வனகமகிழ்ந்தாசான் கிளர்வலப்பாக
த்திலின்றும், வாட்டமிலாது வசித்திருக்கின்றான் வளர்
சைவபுரத்திறை பிதாசெல், கோட்டமில் மீனமதி குருவா
ரங்குலவ விட்டம் முதற்கொண்டங், கூட்டமாதிய வந்
தோர்க்கெலா மோராண்டிதவற நியமித்தானுரவோன். (சு)

௨—வது பச்சைக்குதிரை.

* அவ்விதநியமித் தைந்தவித்திறை சீரகமுளி மடத்தன
லமர்ந்தான், செவ்விதிற்பதினெண் புவிகண் முப்புதல்வர்
திக ‡ ழுவிநயர் களிற்புரந்தா, ள்வவமில் பச்சைப்பரிக்கு
முற்பதவி யெய்துறுகால மெய்தியதாற், || துவ்வுதல்வெறுத்
தோர்வைகலப்பை மாசூழ்பல பிந்தங்கடுணித்து. (எ)

வேறு.

* தெள்ளுதினாமணி கொழிக்கும் வீணைதகிக்கும் பெண்ணை
நதித்தீ நீராடி, வள்ளலம்மை யாலயத்தை யோரொழுநாள்
வலங்கொண்டு வாயினோக்கி, யெள்ளளவு வேறென்றைக்
கருதாது னுறக்கமின்றி யிறைதாள் சிந்தித், துள்ளபடி
ரின்றுநோற்றிடச் சைவபுரத் தெநதையுள மிரங்கி. (அ)

* அருள்செய்த மாத்திரத்தங் கந்தரவாத்தியங் கலிப்பவவ
னியெங்கும், பரிபவமுற்றிடக் கண்டோரதிசயித்துக் கண்
பனித்தெம் பரனைவாழ்த்த, வெரிநாணு மொருசோதி பரி
வலக்காதிருந்து மேலெழுந்தவக்கால், விரியொளிமா வுடல்
படியின் மரகதமாமலை யென்னவிழ்ந்தம்மா. (ஆ)

* அச்சோதியெழக் கண்டோ ரதிசயித்தைந் தொழிற்குறு
தியைவராக்கு, மெய்ச்சோதி திருவருளை விழைந்துவிழை
ந்தன் பின்மேதினி மேவின்பங், கைச்சோதி வழிநின்ற

தைவிக் நாசிங்கக்கருணையானே, மைச்சோதிப் பரிவலக்கி
துட்சோதியெழுந்தவகை வணங்கிக்கேட்டார். (க0)

* ஆதிநாளடி யேற்கென்பிதா வுரைத்தவிதன் சரிதமறை
பக்கேளீர், பாதிநாண்மதி மிலைச்செம்பரற் குரியநண்போ
டிருநிதி படைத்தோன், நீதிலாவச்சிர கேசரியூர்ந் துய்யா
னமெங்குந் திரிந்தம்மாவிட், டோதிமநன்னடைய ரொடுங்
கலந்து விளையாடல் பலவுடற்றி நின்றான். (கக)

* வனப்புடைய விஞ்சையர் மாமகளிரோடவன், சர்சமனி
பக்கண்ட, கனப்பரியு நம்மினத்தேடிச் சரசம்புரிந்து சுக
ங்காண்டற் கில்லா, வினைப்பய னென்னமக்கென்று வெகு
ண்டுவெருவின்றி மதமீறிப்பெட்டை, யினத்துடனே கலக்
கவெணியவணங்கிச் செலுநெறிபோர் டிராடநிற்பு. (கஉ)

* காண்டலுமவ் வச்சிரகேசரி சரசஞ்செய்ததனைக் கலந்தா
வேசம், பூண்டமதமிழிந்த வுடன்பலவெண்ணி டொருவ
கையும் பொருந்தாநின்ற, நீண்ட டுகரங் கருக்கொண்டு முதி
ர்ந்து குட்டியவ்வடிவினி மிடமீன்ற, தாண்டவுனண் பளகே
சன் பரிகாணாதோர் விஞ்சையவனுக்கோத. (கங)

* னீ வேசரிதன்னொடு வச்சரகேசரி நின்றிடக்கண்டான் மீட்
டும் வச்சர, கேசரிபோல் வடிவுளவோர் குட்டியுங்கண்டான்
பரியைக்கிட்டியே, னாசமுறுந்தொழில் புரிந்தாயென்று
மூன்றையுங்கொண்டு நரர்பிரான்முன், பாசரைத்து விட்ட
னன் கண்டளகேசன் கொதித்தயத்துக் கறைவான்சாபம்.()

வேறு.

* கருமபூமியினிற் கருவுருவடைந்து கரியமெய்கொளு நா
னொருவன், பரியதாய்ப் பிறந்தங்கினந்தழுவாது பகர்ந்தவ
ன்பேருருச்சுமந்து, திரிதிபல் காலமென்று கர்த்தபமே
செகத்தினின் மிலேச்சர் கைச்சேர்ந்து, பெரியபாரங்கள்
சுமந்தினைத் தெய்த்துப்பேசரு மிழிவையும்பெறுதி. (கரு)

† திராடம். ‡ சரம். னீ வேசரி = என்பவை—மூதை.

* என்றுமக்குட்டி நோக்கிநற் புரவியுடம்பெறினும் முனை யிகத்தோர், துன்றுறுங்கழுதை யென்றிழித்துணைக்குந் துணைச்செவி பெறுதியென்றுரைத்தா, னன்றுகேள் பரியா கிய தொழுதியாங்களறி விற்கடா வொழுக்கத்தா, லொன் றுமிச்சாப விமோசன மருடியெனத் ததைனு நகைத் துரைப்பான். (கசு)

* வச்சிரவண்ண கேசரிகேட்டி மகத்தின்மா புருடனோடு கித்துபு, பச்சைவாசிப் பேர்கொண்டு செம்பரிதிப்பரியின் மேல்வினாவு கொண்டவன்ற, னிச்சையின்படி யோர்பகன் மையத்துள்ளே காசிசேதெய்தி யம்பலங்கண், டச்சமிலா தங்கனந்த நாட்புரிந்தெண் ணரசர்மூவவாவெற்றியடைந்து.

* இந்திரன் முதலோர் டுகைகெடத்தடிந்தீ ரொன்பதுபுவி வெற்றியெய்திச், சந்திரமோவி வீரட்டாகாசத்தற் பரனரு ஞரீச் சார்வா, யிந்தநல்லுருவ மெய்தியெம்பாவி லென்று பின்கரத்தினை நோக்கித், தொந்தரவனந்தம் பெறினுமாங்கா ங்கு சுகமுடனுணவையுந்துய்த்தி. (கஅ)

* பின்னுமெம் பெருமாற்குரிய கண்மணியின் பெரும்பொ றைசுமந்த கான்மேன்மை, துன்னுகியென்றுங் குட்டியை நோக்கிச் சொலுங்குசைத் தீவினையாளு, மன்னவன் டகுசேந்தரனார் பரியாகு மகிமையைப் பெறுதியென்று ரைத்தா, னின்னவைதிகத்தாற் பரியிடைச் சோதியெழுந்த தெம்பிரானருளென்றான். (கக)

க—வது தேய்லிகராஜன்.

* ஏனநரசிங்க பூபதியுரைப்பக் கேட்டவர் பரவசத்தேந்தல் புனைகழலிறைஞ்சி வீரட்டத்தெநதை யருண்மலிவினும் புரிந்திடுமென், றனைவருமகன்றார் தைலிகவாச மகிலநீங் குற் வமலன்றா, டனைவிழைந்தொரு மெய்கிலையின் மெய்ம றந்து சந்திநிநின்றிவை சாற்றும். (உ௦)

† குசேந்திரனார் பரி—யென்பது—கோவேறுகழுந்தையெனற்பாலது.

வேறு.

* மாசின்முற் பதத்தைநீங்கி மாயைவல்விருளா லோங்கிக்
காசினிதனிற் பிறந்து கன்னிபன் னிருவரோடு
நேசமுற் றுழலுவேற்குன் னிகரறுமருளான் மேன்மை
வாசகம் பரவச்செய்த வாறித்தருள்வாய் மன்னே. (உக)

* செய்யனே போற்றிலேகச் சிரத்தினி னிடநடையே
துய்யவே றூர்ந்தசெல்வச சுந்தராபோற்றி மானார்
கையனே போற்றிமூன்று கண்ணுடைப் பரனேபோற்றி
மெய்யனே போற்றிமுத்தி வீரட்ட நாதாபோற்றி. (உஉ)

* ஆதியே போற்றிபோற்றி யனாதியே போற்றிபோற்றி
சோதியே போற்றிபோற்றி துரியமே போற்றிபோற்றி
நீதியே போற்றிபோற்றி நிமலனே போற்றிபோற்றி
வேதியா போற்றிபோற்றி வீரட்ட நாதாபோற்றி. (உங)

* ஈறிலா முதலேயோல மிறைவனே யோலமொப்பார்
வேறிலா யோலம்பொல்லா விடமுண்ட கண்டாவோல
மாறுசேர் சடையாயோல மகிலகாரணனே யோலம்
வீறுகொ ணடனாவோலம் வீரட்டநாதா வோலம். (உச)

* என்றிந்த வாறும்வேறு மெழிலுடை யிராஜராஜ
னின் னுரைந் துரைப்பக்கேட்ட நிமலனுங் கிருபைகூர்ந்து
குன்றவில் வியங்கலிப்ப வினோர்கள் கொய் மலர்கவே
மின்றிகழ் விடையினும்பர் விமலையோர் பாகந்துன்ன. (உரு)

* விளங்கினன் கண்டவேந்தன் கெய்மறந் திருகணுங்
களஞ்செறி களத்தெம்மான் றனுருவுண்டொன்றாய்க் களி
த்தான், குளஞ்செறி நயனனேக்கி வியந்துபுன் னைகைகொ
ண்டான்மன், வளஞ்செறியிருவமாறிமலையேந்தாகினால்.

* முன்னுருவடைந்த நான்குமுடியுடை வேந்தனெந்தை
தன்னிக ருருவங்கட்குத் தனித்தனி துதிகள் கூற
வன்னகால் பூவிமானமடைய வொன்றதி னிவரந்து
மன்னவ நின்றதத்தின் மருவென்றங் கிதைமறைந்தான். ()

* கேட்டதோ ரிமையவேந்துங் கிளர்வீரட் டேசனம்மை வாட்டமி லெழிலுருக்கண் மனக்கிழியெழுதிச் சானித் திட்டமாய்ச் சூழ்ந்தமைந்த ராதியொவர்க்குங் கூறு நாட்டமூன்' துடையவெந்தை பெரியநாயகியை நாளும். (1)

* ஏவரும்விதி யன்போடிங் கேத்துவிராயி னென்னின் மேவருஞ் சுகங்குய்த்து வேண்டுமேற் பதம்பெற்றுய்வீர் யாவருங் கோடொன் றங்கமர்விமா னத்திலேறத் தேவரு மூர்கவேத் தெய்வமங்கையர் கொண்டாட. (உசு)

* ஆனக மாதியான கருவிகளெங்கு மார்ப்ப வானக மெழவிமான மண்ணுளோர் விண்ணுளோராய்த் தானகங் கரைந்துநையத் தனிமுதல்வியை யின்னோன்றன் மாநகங் குறுகவங்ஙன் வசிப்பவொதிர் கொண்டற்றார். (ந0)

* ஆதிநா ளம்மைவேண்டற் காதிசொற் படியுதித்து மேதினீ யுய்வித்திங்ஙன் மேவெங்குளரசே யென்றென் றுதீரவோடு போற்றி யரசுசெய்திட னீமைத்தார் கோதிலானருளின் விஞ்சிக்குளிர் வரைபுரந்தான் மாதோ.

* உம்பர்கடொழ விமானத் தும்பர்வேந் துறுமக்காலைச் சண்பக மாலையாதித் தையலார் தழற்கலந்தா ரிம்பரிற் கண்டோர் கேட்டோர் களியன்பாச்சீரியமென்னு மம்புராசி களமிழ்ந்திப் பலபல வறைவதானார். (நஉ)

* உல்கினி லீதுகாறு முள்ளவ ரோவோனு கலமுது ிபேறீரெட்டு நவையிலா துற்றூரில்லைக் குலமுறிப்பேறோனு மொருவர் கொண்டாலு மன்னே ரிலகுமிவ் வேந்தல் போலுற்பவ பதமெய்திடாரோ. (நந)

ிபேறு, பதினாறு = ஆவன: புகழ்-கல்வி-வலி-வெற்றி-நன்மக்கன்-பொன்-நெல்-நல்லூழ்-துகர்ச்சி-அறிவு-அழகு-பெருமை-இளமை-தனிவு-நோயின்மை-வாழ்நான்.

திருக்கோவலூர்ப் புராணம்.

வேறு.

* மகத்தனிற்றை மதியோண நாள் வந்திவ்
விசுந் தனிலேழு; நூற்றறுப தாண்டிருந்
திகழ்ந்துபூ † சிராவண வவிட்டத் தெய்தினு
னுகந்து முற்பத நரசிங்க வோங்கலே. (௩௪)

மக்களு மாக்கமும் வளரமன் னவன்
றிக் கெலாம் புகழினுற் செறித்துக் கோல்வழித்
தக்கமா நிலம்புரந் தருளிச சான்றதோர்
முக்கணன் றெண்டினு முழுதும் வீறினுன. (௩௫)

அந்த கன்றனை யமெரிய கோவலூ
ரிந்து வின்புனற் சடையிறை செந்தாளரு
ளுந்திழும் பதத்தின் வேந்துயரச் செய்ததென்
விந்தை யென்றனை வரும் பலவிளம்பினார். (௩௬)

இப்படி யின்னமு ம்ளவிலார்க ளெம்
மப்பணி சடையனை யரியகோ வலிற்
றப்பற வருசசனை புரிந்து சார்ந்தன
ரொப்பறுஞ் சிவகதி யுவந்து நாளுமே. (௩௭)

* குகமுனி மாநர சிங்கன் கோவனின்
றிகமுனிந் தரும்பத மெய்தல் கூறினுந்
திகழ்குல சேகரன் செழுநிலம் புரந்
திகழ்வென நீங்கிமே லேய்ந்த சொல்லுவாம். (௩௮)

பதவிச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆச்செய்யுள்-தூ.௩௯௮.

† சிராவணம்=ஆவணி மாதம்.

வ
சிவமயம்.

கு ல சே க ர ச் ச ரூப க ம.

வேறு.

* நன்னயஞ்சேர் தைவிகநர சிங்கராஜ வுடைபு னென
றோது, மன்னவனம் மிறையருளின் மலையரசனாய் மையம
ருவத்தேர்ந்த, வன்னவன் முற்புத்திரர்மூவரும் வீரட்டேச
னருண் மீனவைநாளு, முன்னியுன்னி மூவாறு புவிபாகப்
படிபுரந்தா மொருவாறாக. (க)

* முதற்புகல்வ னாயுலசேகரன் சித்தாந்தத்தின் முதிர்ந்து
முன்னு, விதந்தொடருக் கழிந்தமைச்சர்பா லரசொப்பித்
தெழவுமெல்லி வெம்பி, யிதத்துடன் வந்துப சரித்தங்கி
யானுமே வுறவருடி யென் றிசைத்தா, னாதற்கண்ண லொரு
தொடாபு மெனக்காகா வெனச்சொல்லி யகல்வதானுன். (உ)

* அடியாளுந் குணவிடவொர் கதியுளவொ வெனச்சொல்லி
யடியில் வீழ்ந்தாள், பிடியாணை நடையாளே யான்றனியூர்
திகளின்றிப பெயரா நின்றேன், கொடியாளே யென்புணர்
ப்பை யுளங்கொளா தெழுந்தரணிற் குறுகாயென்று, படி
யாளு மன்னவனுஞ் செலப்பின் சென்றிறைவ பின்னும்
பகருவாளால். (ங)

* உணைநீங்கு மற்றவைக்கோ ருய்வுண்டு வேறொர் வகை
யும் விலக, வெணைநீங்கு நெறியுண்டோ வாதலாற் கொடு
போதி யிலையேற் சின்னாட், பிணைநீங்கு வாயென்று மதங்க
மனிய னுள்ளம் பேதித் தேங்கி, யணைநீங்கக் கண்டவான்
தன்றென்னக் கணாந்துரைத்தா ளவைசேட் டண்ணல். (ச)

* இன்னமு மெவ்வளவு முகாயெடுத்து நீயுரைத்தாலு
மென்ற னுள்ளந், தன்னையுன வசமாக்கல் கூடாது நிறிநீ

† மூன்றுவித்தொடர்—மண்-பெண்-பொன்.

யென்றுசாற்றி, மன்னவனுஞ் செலக்கண்ட வனிதைமிக வெகுண்டுரைப்பான் மண்விண் காண, பென்னிலைமையறியாது புணர்ச்சி விருப்புடையே னென்றிழித்துக் கூறி.

* செல்லுகின்ற யெனைப்போன் றோர்க்கேயல் செய்வான் மகளோடு சேர்வாயென்று, வல்லிமீண் டனள்வேந்தன் மங்கைசொலை மதியாது மகிமை மிக்கங், கெல்லையிலாப் பல தலங்கடரிசித்துக் காசினகொய்திக் கங்கை, புல்லுநதி படிந்தனந்த நாளிருந்தான் விசுவேசன் பொற்றாள் போற்றி. (௬)

* அண்ணனீங் குறவடைந்த வரிவையணி யுயராடையகற்றி நாளும், பெண்ணைநதிப டிந்துநறு மலரெடுத்துத் தொடுத்துமிகு பிரியத்தோ டென், னுண்ணிவரும் வீரட்டத்திறைபெரிய நாயகியு முவக்கச் சாத்திக், கண்ணருவி சொரியவுள நெகிழ்வம்மை கழல்விழுந்து கழறு வாளால், (௭)

வேறு.

* தேசருவிலிக்கே யூவுஞ் செயிருடை யனவா யேய்ந்துங் காசினிவினு மயங்கக் கண்ணருள் புரிந்தாய் போற்றி வாசவ நயன்மால் தேவர் மறைமுனிவரர் மற்றோரும் பேசரும் பொருளே போற்றி பெரியநாயகியே போற்றி. ()

* என்ன துன்புறினுங் காந்தனாலது சுகமேயென்று கன்னியர்க்கமைதல் தேர்ந்துங்குல நலங்கடக்கும் வண்ண மன்னனுக் கறிவிலேன் சொல்வண்மையாக் குவையாலன்பர் பின்னநீக்கன்னே போற்றி பெரியநாயகியே போற்றி. (கூ)

* திருந்தயா வுலகுநோக்கும் பொதுநோக்கிற் சிறியேனுக் காப், வருந்தித் திறந்தன்னுய்யற்கில்லேனுன்மலர்விழிக்கடிப் பொருந்துசீர்ச் சொந்தநோக்கஞ் சிறிதருள் புரிகியண்டப் பெருந்தகையிடத்தோய் போற்றி பெரிநாயகியே போற்றி

* விதுவணி யிறைபான்மேவி மினிர்கடைக் கண்ணோளுக்கு மதுபொழு துலகமைந்து தொழிற்படுமானு லுன்றன், கது

மெனு மகிமைகண்டு கழறுதற்பாலோ நாயேற், கிதுபொழு
திரங்கியாட் கொண்டிச் சென்மங்களைதி யென்று. (கக)

* பலவகை நைந்திகத்தின் பற்று விட்டிசைத்தல் கொண்ட
வலகிலா வருள்சே ரம்மையவள் சன்மவினையை நீக்கி
யிலகுமெய்ப் பதத்திலாகச் செய்தனளிகம் வின்போற்றக்
குலமறைச் சிரத்தானந்தங் கொளுநடங் குலவுங் கோதை.

* காசியிற் பன்னீராண்டு கழறுமன்னவ னிருந்து
மாசிலாக் கங்கைகொண்டு மாவலக்கோவல் புக்கான்
றேசுடைமனைவி யம்மைதிருவருள் சேர்தல் கேட்டங்
கேசறு தம்பிமார்க ளிருவர்க்குந் தன்னாடந்து. (கங)

* கங்கை கொண்டேகிச் சேதுக்கண்வளர் கருணைமிக்க
மங்கையார் பாகற்காட்டி மன்னனும் பலதலங்க
ளெங்கணுந் தரிசித்தப்பா லீன்றீளையின்றுன் சேய்வாழ்
துங்கமார்குடந்தைமேல்பாற்சோழமானிகையைச்சார்ந்தே.

* ஞான தீக்கையைப்பெற்றெண்ணநணுகிடஞ்சிவமேயன்றி
யீன மற்றெல்லா மென்றங்கிருந்த காலபயன்கூறு, மூன மி
லாதோய் கன்னியொருத்தி நாயகன் வேண்டாது, மோன
முளோர்கள்போல விருக்கின்றாளென மொழிந்தான். (கடு)

* அன்னவள் வியப்பைக் கேட்டவண்ணலு மறிவோமென்
றம், மன்னவனுடனே சென்று வனிதைக்கு வரவுணர்த்த
முன்னதாய்த் திணைவிட்டுள்ளே மொய்குழலிருந்து வந்த
தென்னகரணமோ வென்றான் கோவல்வேந் திசைப்பதானுன். ()

* மாதூ புருடன்வேண்டா வகையெனக் குணர்த்தாடுகின்
னத், தீதொருவாதகன்மஞ் சேருதல் வேண்டேனென்றான்
காதலர் தொண்டையன்றிக் கன்னியர் கருமநீக்க
யாதொரு வகையினாலு மாகுமோ வறைதியென்றான். ()

* அற்பமாங் காமவிச்சைக்காடவர் கீழ்ப்படிந்தோ, நிற்புகுந்
துயங்கேன் வாமநூற்படிக்கீ றிலாத, சிற்புணாத் தெரண்

பாற்சென்ம தோடங்கடேய்த் தெஞ்ஞான்றும், பொற்ப
மை யுருவத்தோடு பொருந்துவனெனப் புகன்றாள். (௧௮)

* அன்ன சொற்கேட்டவேந்தனரிவையேநீ தொண்டாற்றும்
தன்னிகரில்லா வம்மைக் காடவனிலையோ சாற்றாய்
முன்னவ ஞாலகவிர்த்தி முன்னி யாண்பெண் புணர்க்கப்
பன்னகப் பணியானோர்பால் வதிந்தனளெனப் பகர்ந்தாள்

* நீதொழு நிமலவம்மை யிறைபானிங்கா திருக்கப்
பூதலத் தனந்தமாயை யுற்பவம் பொருந்தித் தோன்று
மாதூநீ புருடன்வேண்டா வகைநிலைபடுமோ வுன்ன
வோதவருக்கு மேலாயுறுவையே லுன்ன மாட்டாய். (௨0)

* அல்லதுகீழ்ப்படிந்தங்கவள் தெரூண்டை யாற்றுவாயேல்
வல்லவள் வகுத்தமார்க்கந் தவறியே மருவமாட்டாய்
மெல்லியே தோன்றுமிந்த வினாவுக்குத்தரங் கூறென்றான்
† செல்லியல் கோட்குலத்தின் சேகரனென்பான் மாதோ.

* கேட்ட நங்கையுந் தியங்கிக் கேழ்கிளரரசேநீமுன்
வாட்டடங் கண்ணினுளை மணந்துவிட் டேகலென்னை
கோட்ட மில்லறிவோர் நாரிநீங்கியுங் குலவலாகுந்
தோட்டணி மகளிர்கொண் கன்றுணையன்றிவாழ்தாய்தோ.

* திடவறிவுடன் வாழ்ந்தாலுஞ் செகத்துளோ ரிழிவுங்கூ
றப், படுவர்கள் துறந்தோரோனும் பழிமொழிக் கஞ்சுவா
ரான், மடமிலாத் துருபதன்றன் மகள்ஞான மகத்துட்கொ
ண்டு, மடலைவர் புலன்போற்கொண்ட தறிந்திலாப்போலு
மென்று. (௨௩)

* பதிவிரதையர் பல்லோர்கள் சரிதங்கள் பகர்ந்துஞானத்
திதமுளபுருடற் கூடியிருந்து மெய்ப்பதம் பெற்றுய்தி
ததியிதா மென்றுவேந்தன் சாற்றிய கேட்டாணக்கிங்
கதிபதியார்கொ னின்னையன்றி யென்றவ ளறைந்தாள். ()

* அவ்வுரை கேட்டவேந்த னகங்கொளாத ரிவையேநீ
 சிவ்வுரை யெனைவிரும்பிச் சொல்லுத லேலாதென்ற
 னெவ்வுரை வேறோர்பாவி வியம்பினுங்கொள்ளை கொள்
 றஞ், செவவுரை யிலேயேல்யானுந் தியிடைபுகுத றின்னம்.

* என்னு மவ்வுரையைக் கேட்டவேந்தனு மதங்கமானி
 கன்னுரை பளிதமாகுந் தகுதியோவென வுட்கொண்டு
 முன்னொருத்தியை வெறுத்துமொய்குமா லுன்னைச்சேர்தன்
 மன்னும்தொழுவெறுத்துவல்லிலங் கேய்தலென்று. (2.௬)

* விதிவலியாலே யுள்ளந் திரிந்தொருவாறு வேந்தன்
 கதுமெனும் பழிக்குநாணிக் காமாரி யருளையன்றி
 யெதுவரு மெனலுகித் தங்கிருந்தனன் மௌனமாக
 வதுபொழு திருவருள்ளக் கலைவலி யளவிற்சொற்ற. (௨௭)

* யாவையுங் கேட்டிருந்த வபயனுங் களித்துக்கூறுந்
 தேவெனச் சுருதிக் கேற்பச் செப்பியுவைய நின்னைப்
 புவையஞ் சுருதிமன்னென் னுரைத்திடப் பொருந்துமிந்தப்
 பாவைப்பாரதியென்றோதப்படுந்தொடர் பழுதன்றென்றான்.

வேறு.

* அன்ன வாசகங்கேட்டலும் பெண்ணை நாட்டதிப்
 னின்ன கன்னியாரிசைத்திடு மெனவது கேட்ட
 பொன்னி நாடனு மையவிப் புகழுடையாட்
 னன்னை யென்குலத்துதித்த வளம்புவி மரபில். (௨௯)

* வந்த மாண்டியகுலத் துதிபட்டு வாமத்தோற்
 கந்த நாளினற்பாரியா யடைந்தவற் றழுவி
 யிந்த மாதிரையின்றபி னவனிதந் திடவே
 சிந்தை யாகுலம்பெற மகளுடனிவண் சேர்ந்தாள். (௩0)

வேறு.

* மங்களை யெனும்மாமாது மானினியெனப் பேர்பெற்ற
 கொங்களை குமுதவாயிக் குமரியுங் குறைபாடின்றிச்

சங்களை பழனவீங்கு புரந்திடவரண் டரித்தா
ரங் ளுகளைவுட னெம்மாதர்க் கன்னையி னுபசரித்தே. (௩௬)

* அணியாடை மாலைகந்த மணிந்தவப் போதிவனது
தணியாத கற்புநீதி மங்களைசாத்தி வந்தான்
கணியாத வன்புகண்டோ ரொவர்களும் பரிகாசத்தாற்
துணியாகத் தாதியம்மை யென்றுமுன்சொலி நகைப்பார்.

* அத்தகைக் காரணப்பேரிடு குறியாயிற் றின்னான்.
மெய்த்த சீரிளமைதன்னிற் கலையறிந்தொடுக்க மேவு
மித்தகை கண்டோர் \$ மூப்பியெனும் பெயர்தந்தார் ஞான
வித்தக வீதறிந்தோர் விளம்புறவிழிவு முண்டோ. (௩௩)

* இந்த வேந்திழையா னாடிவருமநூர்களை யெல்லாஞ்
சிந்தனை கொளாதிசூழ்ந்தான் செயிரறு நின்மேலன்டி
வந்ததும் மரபோர்செய்த மாண்டவமாகு மீண்டிப் [ரூன்.
பைந்தொடிதனை மணந்தென்னெனும் பரிந்திருத்தி யென்

.. அன்னையின் னவனுங்குறக் கேட்டவேந்தந் ஞாட்பார்
சொன்ன சாபத்தைக்கூறி வீரட்டன் றுணைத்தான் சிந்தித்
தென்ன நின்மனமோ வேந்தெயவ்வித மியற்றாயென்ன
வன்ன சொற்கேட்டசோழ னகங்குறித்தோர் நன்னுளில்.

* மடந்தையாம் பருவத்துற்று மனவொழுக்கத்தான் முப்பி
னுடந்தையாம் பெயரைக்கொண்ட வொண்டொடியானே
மன்றற், சடங்கியற்றித் தைவீகத்தராபதிதனயர்க்கீந்தான்
றடங்கடலுலகும் வானுஞ் சயசயவென்று வாழ்த்த. (௩௪)

* பாரதியெனப் பேர்பெற்ற பாவையுஞ் சுருதிமன்னுங்
கூருளமொன்றாய்ச் சோழன்குறித்த வோரிடக் திருந்தெம்
மீரமார் சடையற்றியான மிடைவிடா தியற்றிவந்தார்
சீரியன் மதங்கமானி செப்புரை பவிதத்தாலே. (௩௭)

¶ அனைவு=குழைவு. \$ மூப்பி=(கல்வியறிவொழுக்கங்களின்)
முதிர்ந்தான்-என்னுங்குறிப்பு.

* சிலவநாட் பின்னரந்தத் தெரிவையுங் கருப்பமானுள்
கலைவலான் மாதின்காதல் †குகுமதிகடுப்பத் தேய்ந்தெம்
மலகிலாவருள் வீரட்டத்தடிகள் சேவடிகள் காண்பான்
றொலைவிலாநகை முன்னீர்ப்பவன்பு பின்புறமேதள்ள. ()

* கோவலம் பதியின்மேவக் கனிட்டர்கள் குரைத்தாள்போ
ற்ற, வாவலோ டண்ணலம்மை யடிமலரக நிரப்பி
நாவலான் முனமடத்து ஞானநிட்டையி லிருந்தான்
பாவைபுங் கருமுதிர்ந்தோர் பாலனைப் பயந்தாண்மாதோ.

* கண்டனுஞ் சுதற்குச்சாத கருமமாதிய வியற்றி
யொண்டொடியோ டிள்ளன்புபெறவு வந்தனித்தா னுங்கு
கண்டவரொவரு மன்பான் முப்பியாங் கனதையீன்ற
தண்டலின் மகற்கு மூர்ப்பெனும்பெயர் சாற்றினூரால். ()

* பொன்னியந் துறைவன்மைந்தற் பொற்பொடு குணங்
கட்கேற்ற, தன்னிகரிலீர் வப்பேபோ தகுந்தகுமெனக் களி
த்திக், கொன்னுறு மறைகளாதி கொள்ளுத்துவித்தே நன்
னானை, மன்னுறத் தம்பாலென்றும்வைத்தனன் மருவிலாது.

வேறு.

* வளர்கலை மதியின்மைந்தனு நாணண்மனுமுதலிய வல்
கிலமெய், கிளர்கலை பலவுமறிந்தரசவைபிற் கெழுமுநீதி
யின் விதிகிளத்தத், தளர்வறு வளவன்கேட் டிளமகிழ்ந்தங்
கமைச்சுநிறற்றலையுந் தந்தான், றுளவகலான்போற் சது
வுபாயத்தால் வசந்தகாகோன் முறைதுலக்கி. (சஉ)

பூலனு முதன்மைக் கருமகிழ்வுற்ற பான்மையைக்கண்ட
பாரதியா, கூலமுற்றவளாய் மைந்தநின் னரசுக்குட்படு மர
சனாற்கொடுத்தம், கேலவே மகிழ்ந்தா யுன்பிதாமகன் நனி
யல்வலிகேட் டிலைபோலுங், காலம் தென்றளவனு நம்முன்
னோர் காதையைக் கழறுதியென்றான். (சங)

* மைந்தகே ளென்றுதை விகனனவில் வந்ததுமுதலிய சரித, நந்தலிலாது கூறினள்கேட்டே நாணமுற்றவ னென் றன்பிதமே, வந்தநன் னகரமடைந்திட வெழுதியென்றன னவ்வுரைகேட்ட, செந்திருவனையா ணகைத்தவண்டா னுஞ் சேர்வுறாவிதிவகை செப்பி. (சச)

* நீசென்று வருதியென விடைகொடுத்தா ணேர்மையனே ரியற் குரைக்க, மாசொன்றிலாத மதியுளாயென்றன் வண் மைநின் முதாதை வண்மையதே, யேசென்ற துண்டோ விவணென்று மிருத்தியெனப்பலவிறை யுரைத்திடக்கேட், டாசென்று மிலாதோய் பிதாக்கள்பா லடைந்திங்கடைவ னென்றெழச் செம்பியன்றான். (சரு)

* கலைவலியினு நற்கண்வலியினு மெய்காட்டுறு வ்லியினுங் கதித்த, சிலைவலியினு மெய்த்திடவலியினு †முழ்சேர்ந்தவர் வலி கொளச்சினத்து, மலைவலியினு மற்பையவலியினு மேம் படுகுறிமருவு முப்பப்பேர், நிலைபெறு மிவனுநீங்கு'வீங்குறு மோநிறை புகழெனவெணி நிகழ்த்தும். (சசு)

* உணைத்தனியாகப் போகவிட்டங்கி யானுழைமறந காதி னிச்சின்னாட், பினர்ச்செல்வோமிருத்தி யென்றுபசரித்துப் பேசுறவிருந்தனன் பண்டை, வினைத்தொட ரறுக்கக்கோவ லெம்மான்றான் விழைகுலசே கரமேலோ, னினைப்பொடு மறப்பிலாத மெய்ஞ்ஞானநிட்டையை விட்டிவைநிகழ்த்தும்.

* மெய்த்தசிர்ப்புகழ்கொள் வீரட்டநாதன் மெய்யருள் கொ ணுமுடற் றுணைகள், பொய்த்த விவ்வுலகநீங்கி 'நற்கிவத்திற் றீபாருந்துவ னீங்களும் பொருவி, லுத்தம நெறியைக்கைக் கொண்ட ரதனாலுய்குவீரஞ் சன்மினென்றே, வித்தகச் சுருதி மன்னனும்வீளம்பி மேடமாமதி புனர்பூசம். (சஅ)

* ஆதிவாரத் தெம்மிறையடி பணிந்தங்கமல நிட்டையிலிரு ந்திடுங்காற், பாதியாம் பகவிலுடல் விடுத்தான் மாபரவெளி

யடைந்து சாளுப்ய, சோதியானுருக் கொள்பதவி யெய்திய
தாம் ஹணைவர்களை னையோர் சூழ்ந்தங், காதியானுடலைச்
சமாதியுட் பொருத்தி யாலயமமைத்தன ரம்மா. (சக)

* சுருதிமன்னவ னற்பதவி மேவினதைத் தோகைசேய்
கேட்டுளமிகவு, முருகினர் மகிழ்ந்தா ரன்னையங் கிருக்க
வுயர்சுதனொடு பலர்சூழப், பரிதிமா மரபோன் கோவலு
ரடைந்து பார்த்திபர்க்கண்டு மிப்பாலன், புரிவளி சொலக்
கேட்டவன் சிறுபிதாக்கள் புகலுவர் மன்னவிப் புவிக்கு. ()

* அரசர்க்கோ ரரசபுதல்வனை நின்னுளமச்சனா யமைத்தனை
யதுவெம், பரசுக்கை யண்ணலருள் கொலோவீங்கிப் பால
கனரசுரியானென், ஹுரைசொலக் கேட்ட னீ வெலுவனாண்
ணடுங்கியுங் கண்மெய்ப்பிதா வருளரசென், வரையுற்ற
வதுவுமிவன தாமென்றான் மறுத்துமெய்ப் பொருளண்ண
ல்வகுப்பான். (ருக)

* உணமை யோராதவறிவிலா ரிவனைமூப்பியின் புதல்வனெ
ன்றுன்னி, வெண்மையா யிழிவுகடறுவ ராங்குமேவுதற கா
தென விளம்ப; னுண்மைசேர் சோனாட்டிதைவனு நகைத்
தியான் மருகனாய்க் கொளினிழி வென்னென், நின்மையு
மியனே யன்றியூரேகே னென்றுபல்கு னுரைசெய்தான். ()

* கேட்டவேந்தோர் நாட்குறித்திதின் மகளைக்கிளருமித்த
நயனுக்கலங்கல், சூட்டுவிம்பாய் முன்போகென விடுத்துக்
குறித்தநா ளெவரொடுஞ் சோழ, நாட்டினி லடைந்து விதி
ப்படி மூப்பீரம்பிக் கந்ரபதி சுதைசூய, வேட்டங்குச் சின்
னாள்ருந்து கோவலின் பான்மேவினன் விடலை மெல்லி
யொடும். (ருக)

* கோவலிற் புதல்வன் காந்திமாமதியாங் கொம்பனையொடு
மிருந்திடுங்கா, லாவலோ டெம்மானருட் டிறங்களைக்கேட்
டகமுல கயிர்த்திறையமலச், சேவடிபடிந் தங்கிருந்தனன்

வருந்திச்செம்பியன்றன் எனக்குறுகப், புவையோடவனைய
ழைத்தனனினியான் பொன்னிநாட்டடைவுமேறென்றான்.

வேறு.

* கேட்ட கண்டனும் வருந்திமெய்ப் பொருளுடன் கிளத்தி
வாட்ட முற்றிடக் கண்டவம் மன்னனு நகைத்துக்
கோட்டமில் சுதவங்கு சின்ன ணின்றிக் கோவன்
மீட்டும் வந்திடா யெனச்சொல வேயந்தமெய்ச் சிறுவன். ()

* தந்தை சொல்லின்மேன் மந்திரமில்லையென்றுட்டரித்தே
யெந்தை தன்றிருச் சேவைவிட் டேகுதற் கில்லாச்
சிந்தை யாதரத் தணிந்தொரு வகைச்சொல் வியைந்தான்
விந்தை யார்ந்த கண்டனு மவனுட எனர்மேவி. (ரு௪)

* குமரவென்னை மாமுடியுள கொற்றவ நெனப்பே
ரமரவைத் துலகைப் புரந்தருளு நியவுணர்
சமரவென்றி யான்மகன் மகனென் றுரைத்தான்
விமலமிக் கவனவனன்னை யன்னையும் வியக்க. (ரு௫)

* கிள்ளிசொற்படிநிலகிலெண் குறும்புகள் கெடுத்தித்
தெள்ளிதிற் செழுங்கோன் முறையாசினைச் செலுத்திக்
கொள்ளுநற் பொருட்பவ நசிவிடயத்திற் கொடுத்து
வள்ளல் சேதிமமுறை குறைவின்றியே வழங்கி. (ரு௬)

* மன்னுயிர்க் குடறன்னுட லெனவுமாற் கரியான்
றன்னுயிர்க் குயிரென்னவு மெய்யகற் தரித்தே
பொன்னிநாட்டை யம்மூப்ப நம்பியுங் கணிப்புரந்தா
னுன்னுதற் கருமியன் செயல்பின்னரு முரைப்பாம். (ரு௭)

வேறு.

சிவபுர மூர்த்திதாள் சிந்தித் தேத்தினே
ருவகையோ டடைந்த பேறுரைத்தனம் மினித்
தவமுனி யுரைப்படி யடியர் சார்பினு
லவமறுத் தரும்பத மடைவர்க் கூறுவாம். (ரு௮)

தலசேகரச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-தசுருடி.

நாசிங்கமுனையர் சருக்கம்.

சிவன்கழற் கடிமைபூண்ட தெய்விக நாரசிங்க
னவன்குலந் தழைக்க வந்தசுதரின்மேன் மலைநாடாளு
நவிலருஞ் சீர்த்திவேந்த னரசிங்க முனையனென்பான்
கவின்மழி மாலைமார்பன் காரணமுரைக்கற் பாற்றோ. (க)

* முனிவகுத் தருணாடாறு முன்னவனருளோர் மூன்று
மினியவவ் வொன்பாளுட்டை நாசிங்கமுனைய னென்பான்
மனுவிதிப் படியாங்காங்கு வலியவரெளியோர் தம்மைத்
துனியுற தலியாவண்ணஞ் சொல்வலி நிருபம்போக்கி. (உ)

திருமுனைப்பாடி நாட்டி விருந்து கீருறப் புரந்தாங்
கரனடித் தொண்டர்தம்மை யானெனமனத்துட் கொண்டு
விரிபுனற் குமிழியென்ன மேகினிவாழவை யெண்ணி
யருநெறி யவர்கடொண்டே யாமெனவாற்றிப் பின்னும். (ஈ)

தெய்விகற் கருள்கூர் வென்றிதிகழ்மழுப் படையினுன்றன்
சைவீமா புரத்தையாதித் தலங்களா லயங்களெல்லாஞ்
செவ்வனே நடாத்திச்சைவ நெறியிகழ்வார்ச் செயித்துத்
தெவ்வரிலா தங்கன்பர் செயிர்கனவினுங் கொளாதே. (ச)

* கைப்போதிற் கனிபோற்றிலங் காத்திடுங்காற் புரக்கச்
சப்போதுத் தனவிலாட் கோர்சிறுவன் சேர்கிலையேசேர்ந்தான்
முப்போதும் விரட்டேசன் முளரித்தாடரிசித் துள்ள
மெப்போது மடியார் தொண்டையியற்றிட நலமாமென்றே

* அல்லதன் னியருக்குள் ளிவ்வரசை நீதியினோடோம்பும்
வல்லவோர் சுதன்கிடைத்தான் மணிமுடி சூட்டிவைத்திங்
கெல்லையில் லருள்விரட்டத் தெந்தையோ டடியார்தொண்டை
யல்லொடு புகல்வின்போகா தாற்றலாமெனவுட் கொண்டு

வேறு.

* எந்தவித மிந்தணிவா னருளோவென் றேந்தலரசியற்றுங்
காலம், விந்தையார் திருநாவலூரின் வேதியர்குலத்து விம
லன் றெண்டு, சந்ததமாற்றுஞ் சடையனுக்கு மவர்மனை
யாந் தணியில் கற்புப், பைந்தொடியாரிசை ஞானியார்க்கு
மெம்மனோருய்யப் பாலனாக. (எ)

* எம்பெருமான் திருவருளா லவதரிதத செம்மலுக்கங்கின்
றூரன்பா, னம்பியாருர னெனநாம மனித்தணிக ளொளிநல்
கச் சாத்திப், பைம்பொன்னெழிற் சிறுதேர்வீதியிற் சிறுவ
ரொடு முருட்டபாத்திருப்பா, ரிம்பரின் மெய்ச்சுகம் புதல்
வரன்றியுண்டோ வுண்டோவென் றெண்ணி யெண்ணி. ()

*இத்தகையா யணிவீதிவீளையாடு மீளம்பரிதியனை யான்செ
ய்ய, மெய்த்தகையை நரசிங்கமுனைய னொருநாட்கண்டு வி
ழைந்திரண்டு, கைத்தலத்தா லெடுத்தனைத்தெம் பரனருள்
காதலனோவிக் காளைபென்றங், குய்த்துணர் வாற்றெழ்மோர்
பாலடைந்து பணிந்திவனரசுக் குரியானென்றான். (க)

* அதுகேட்ட சடையனாரந்தணர்க்கே னரசுரிமை யமைவ
தென்னப், பதிகேட்டேற் கன்புளத்திக் குழவியையென்பா
லளிக்கப் படுவீரென்ன, வெதுவரினுங் குலநலம் விட்டெ
ணில் சுதரையுளரொருசே யீயாரானால், மதுமலர் மார்போ
யரசர்வனிகொண்டு புரிவதற்கென் வகைசெய்வாரார். (க0)

*என்றுமறையவன் கூறக்கேட்ட வேந்துவரி சூழலகமெல்
லாம், வென்றரசு புரிபவருந் தம்முரையை மறுப்பவர்கள்
வேறில்லென்று, துன்றுநெறிக் கல்லனவுஞ் சொல்வரோ
சொல்வரேற் சொல்லுண்டோர்நெஞ், சொன்று மனலவர்
செல்வங்குலந் தகித்துற்பவனிலையுய்க்காதோ வந்தோ. (கக)

* என்ன வறுமையிற் றுழ்மையெய்தினவந் தத்தமியல்கு
லத்து, மன்னுநெறி யினிற்றவறார் செல்வமாதியவுன்னிமதி

யிலாதோர், துன்னுபல செல்வமொடு குலமிருந்தாலு மற்
பசுகமேற்கொண்டு, பன்னரியகுலநலங் கெட்டிகபரத்தும்
பழிமொழி பாராட்டுகிற்பார். (கஉ)

* இனுமபல ஞாயங்களெல்லாங் கவிஞலவெம்பிதா மகனா
விசைக்கக்கேட்டேன், மனஞ்சிறி துமிச்சுதனை மறையோர்க
ணெறிபிழைக்க வைத்தற்கில்லேன், முனம்பரசு ராமனென
முடிசூட்டி யரசிருத்த முன்னினேனும், மினந்தவிர்தலன்
நின்றே யரண்சேரக் குழவியையு மீவீரென்றான். (கங)

* இச்சுதனை யன்றியெங்கட் கொருதுணைவே றிலையேனு
மிறையோயுன்ற, னிச்சைமறு தீந்தனங்கோ டயென்றார்
வணங்கிவேந் திருகையாற்கொண், மச்சிமிசை வைத்து
மொந்தானந்த பரவசனையுளங்குளிர்த்து, நச்சுபிறவிக் குரு
டன்விழி பெற்றாற்போற் கோவனாகினுற்றான். (கசு)

* எண்ணரும் பல்லியநதுவைப்ப வேவர்களுங்கொண்டாட
விறைவீரட்ட, வண்ணலம்மை தாள்பரவி யரண்புகுந்து
கோமளாங்கி யின்கரத்து, நண்ணருஞ்சிர்ப் பதம்பெற்று
நம்மவருய்யப் பிறந்தநம்பி தன்னை, யுண்ணெகிழ்ந்தங் கா
சிந்தான் வாங்கினுளுத்து வகையுடலிற் பூத்த. (கரு)

* இருவருடலுயிருணர் வொன்றாதித்ததென வீரட்டே
சன்மிக்க, திருவருளே நாமுய்ய விவ்வுருக்கொண் டெழுந்
ததெனச் சிந்தித்தன்னார், பருவமைத்தற்கேழ்க் வுபநயன
முதலின்றோனற் பண்ணுவித்தங், கருமறை யாமமாதி
கலைகளெல்லம் பயிற்றுவித்து ளகமகிழ்ந்தார். (கக)

* வெம்பியசீ வப்பைங்கு ழுய்யப்பண்மாரி பெய்யமேவு
மீறி, னம்பிகொண்பு நரசிங்கமுனையர் திருமனைவளரு
நன்மையாலு, மெம்பிரானருளாலுங் கோமளாங்கியு மொர்
சுதனீன்ற ளண்ணல், பம்பியசீர் நம்பியார் தம்பியென்ற
பெயர்ப்காந்தான் பரிவாலன்றே. (கௌ)

* மகன்பிறந்து மரசுநம்பி யாளுரற்கென் னுள்ளமருவ வே
ந்த, நகஞ்சிறந்த சடையனார் தமைநோக்கிக் கன்னிகை
யொன்றணிமைந்தற்குத், தகும்படிபார்த் துரையுமெனப்
புத்தூரிற் சடங்கவியார் தம்பாற்பேதை, டிகந்துமணம் பே
சுவித்துச் சடையனார்முனையர் பாலுரைத்தார் மன்னே. ()

வேறு.

* அந்தவாசகங் கேட்ட வேந்தக மிகமகிழ்ந்து
விந்தைசேர் மணவோலை மேதினியெங்கும் விடுக்க.
வந்தகாவல ரந்தணர் மற்றையோர் மகிழ்ச்
சந்தமிக்கதோர் நம்பிக்கு மணவணி தரித்தே. (கக)

* எங்கும் பல்விய சாலங்களிரட்டுற வேந்தல்
பொங்கு மன்பொடு நம்பியாளுரைப் பெர்ப்புத்
தங்குமொண் பரிமிசை யெம்மானெனக் கொடுசாற்று
மங்கலத் துவைகலி லெவ்ரோடும் புத்தூர்வந்து. (௨௦)

* வண்மைசேர் சடங்கவியர் மாமனையிடை வதுஸை
யொண்மையோடு நம்பிக்கவணு ஞற்றிடுமெய்யத்
துண்மை யோடிதை கையிலையின் முன்னுரைப்படியே
யெண்மைசேர் வயோதிக மறையவ னெனவெய்தி. (௨௧)

* இந்த நம்பியாளுரன் தன்பிதாமக னெனக்குத்
தந்த சாதனம் வழிவழியடிமை யாந்தகமை
முந்திருந்திட வெனையலாதி வன்மண முடித்தற்
கந்தனீ ரரரீரேந்த விதங்கொலோ வறையீர். (௨௨)

* என்றியாவரு நமைத்தடுத் தாளுமோ வென்று
துன்றருந் தவம்புரியினு மறிவுறாத் தொல்லோ
னன்றுகூறக் கேணம்பியு மந்தண ரடிமை
யின்றுகேட்டன மந்தணர்க் காவதென் றிசைத்து. (௨௩)

வேறு.

* நக்கனேநோக்கிப் பித்தனீகொலோ வெனநகைத்திங்
கிக்கணத்தடிமை யோலையென்றதை யெடுப்பாயென்னு

மக்கணத்திறை நான் பித்தனாங்கண்டவுடன் தொண்டாற்றத்
தக்கணத்து மாமென்றோர் சாதனங்கயி லெடுத்தான். (௨௪)

வேறு.

* நனைத்தேடுப்பக் கண்டநம்பி வெகுண்டெழவும் வெரு
ண்டோடு நம்பன்கையாற், றகைத்தவோலையைப் பிடிங்கிக்
கிற வந்தோவென்றவீனைத் தான்பிடித்து, வகைப்படுமென்
ஞாயமதைக் கண்டுரைப்பா ரில்லையோ மாநிலத்து, மிகைப்
புடுசெல்வம்முதலவலிக்கஞ்சிநீதிசொலார் மேன்மையென்றோ.

* என்மெம்மான் கூவுதல்கேட் டங்கிருந்தோ ரிருவரையும்
விலக்கவேந்தல், பொன்றுவார்போல நின்றதுளர்ந்து கூவி
சன்முனர்ப் போந்துபோற்றி, நின்றநின் பதியாது நிகழ்த்
துகென வதுகேட்ட நிமலன்மெய்மை, துன்றுதிருவெண்
ணெய் நல்லூரா மென்றாவூர்ச்சு குணன்சொல்வான். ()

* பொழுவழக்கா விவனரசே பல்லோரைக் கொண்டவனைப்
போலுநீது, மெய்வழக்காவது வெண்ணெய்நல்லூர்க்கே
கிட விளங்குமெனச் சினத்தா, னுயவழக்கீ தென்றறியா
யவனெழுக மூலசாதன மொப்பித்துன், னைவழக்கால் வெ
ன்றுதொண்டெற் காற்றலறிவாயென முன்னவின்மெழுந்
தான். (௨௫)

* நடந்திடு முன்னவன் பினம்பிகாந்த சூசியின் விரைவி
ளண்ணக்கண்ட, தடம்புயவேந்தாதி மறையோர் தொடர
வெண்ணெய்நல்லூர் தன்னிற்புக்கம், மடந்தையோர் பாக
னங்கு ஷேதியர் பாலாதிமுதல் வகுத்திடக்கேட், டெந்தை
யிலா வுன்வழக்கை யாளுரவரைத்தியென்று ருரைக்கலுற்றான். ()

ஆதிசைவ குலத்துதித்த வெனையென்று மறிவீரில் வந்த
ணான், சாதனையாஞ் சொல்லோடு சாதனங்காட்டிய மா
லென் சாற்றுகிற்பே, னீதியுளீரிலைக ஞண்மையெனக்
கொன்றுந்தோன்ற விலைநிகழ்த்தீரென்றான், தீதொருவா
வெம்மனோ ருளங்கரைக்கும் பன்சொரியச் செனித்த கொ
ண்டல். (௨௬)

* ஆண்டுரைத்த மொழிகேட்ட வான்றோருமதி சயித்தந்த
ணைநோக்கி, யீண்டுரைப்பா யாளுதலா வணஞ்சாட்சி
மூன்றிலொன்றங் கென்றாகேட்ட, ஸ்ரீ காண்டவிலான் மூல
சாதன மிருக்கென்றான் காட்டாயென்றாஷ்ணை, மீண்டும்
வலிசெய்யாமற் காப்பிரே லளிப்பனென்றான் மேலாய்சின்
றான். (௩௦)

* தீங்கொன்று மடையாது செய்குவோங் காட்டென்றார்
சீரோங்காரப், பூங்கொன்றை முடியானே ராவுணத்தை
யெடுத்தொருவன் புகலவீந்தா, னூங்கொருவர் மறுத்து
ரைக்கா துரைத்தவதற் கனந்தநிலை யையன்காட்டப், பாங்
கடைந்தோ ராருவந்தணற்கு நீயடிமைப் படுதியென்றார்.

வேறு.

* அன்னது கேட்ட நம்பியாருர னதற்கிசைந்தான்
துன்னிய மறையோ ரீங்குதுகளிலாய் நீவசிக்கு
மன்னிய † வகரமெங்கே காட்டுதியென்றார் வள்ளன்
மின்னிலை ‡ நிகேதனத்தூண் மேவினனுருக் கரந்தரீன். ()

* உருமறைந்திடலு நாவலூரனு மயங்கிக் கூவப்
பெருமறை முடிநடங் கொள்பெருமையன் விடையினும்பி
திருவுரு விளங்கி நம்பியாருர சென்றகாலத்
தொருவலினந் தொண்டாற்றினுயொரு வேட்கையாலே. ()

* இப்புவிதனிற் பிறக்கவிசைத் தனமிசைத்த வாறே
தப்பிலா துதித்தாய் துன்பவாழ்க்கையிற் சாராநியாரு
மொப்புறும் வழிதடுத்தாட் கொண்டனமென் றுரைத்தா
னெப்பொழுதுந் தன்றொண்டர்க் கெளியவனீறில் சோதி.

* உம்பரின்விடைநின்றெம்மானுரைத்தவாசகங்கள்கேட்ட
நம்பியாருர னுள்ளநவிலரு மன்பான் மிக்கு
வெம்பியாவையும் வெறுத்துவிழி மலர்ந்திருகை கூப்பி
யெம்பிரான் வலியவந்தென்றனை யாண்டவிய லென்னென்றான். ()

* எங்கணுங் கரிவியார்ப்ப விண்ணவ நிரங்கிநின்று
கொங்கலர் சொரியவேந்தர் குலமறைய வருமேத்த
வங்குவந்தடிமை யோலைகாட்டி நின்றாளுங் கோமான்
புங்கவனாவிலூடும் புதிதனைநோக்கிக் கூறும். (௩௬)

* என்னிடம் வன்மைபேசு மியல்பால் வன்றெண்டனாம்
தன்னைப் பெறுகபல்லாறிழி வெனைச்சாற்ற லேற்று
நன்னயமாகக் கொண்டேனா னிலத்தமிழா லென்னைப்
பன்னுதியென்றான் வேதமாதிய பகர்ந்த வாக்கான். (௩௭)

* விண்ணவரயன் மாலாதியே வருவிழைந்து வேதப்
பண்ணிசை நாத்தழும்பு படத்துதித்தாலுங் காண்டற்
கொண்ணாத சோதிதானே வலியவந்திழி சொல்லோம்பிக்
கண்ணாதிங் கெனைப்பாவிடன்றல்கேட்டநம்பிபுங்கைகூப்பி.

* மறையவனாய் வந்தென்னை வழங்கினால் வென்றுபண்டைக்
குறையளி வுறுத்தியுய்யக் கொண்டவா கோதிலாது
பிறையுய்க் கொண்டோயாரும் பேசுநம்புகழை நொய்ய
சிறியனே னறிந்துபாடுந் திறமனுவுளவோ வென்றான். (௩௮)

* நித்தனு மன்பானோக்கி நிகழ்த்துவன் முன்னரென்னைப்
பித்தனென் னுரைத்தாய்தெற்கேற்குமப்பித்தாவென்றோ
யுத்தம வடியெடுத்துப் பாடுதியெனலு மூர
னத்தமதெடுத்துப் பித்தாபிறை சூடியென வடுக்கி. (௪௦)

நீடுவெண்ணெய்நல்லூர்த் தேவாரம்.

பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தா பிறைசூடி பெருமானே யருளாளா
வெத்தான் மறிவாதே நினைக்கின்றேன் மன்த்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளத்தாவுனக் காளாகினை னல்லேனென லாமே. (௪௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பண்பத்தும் புகலக்கேட்ட பரன்மகிழ்ந் தினிமைந்தாவீம்
மண்பற்று முலகமீதென் வண்புகழ் பாடாபீன்று [டோர்
கண்பத்தொ டைந்துளானுங் கரந்தனன் கண்டோர்கேட்
விண்பற்ற நெஞ்சங் கண்ணீர் பொழிந்திடவியந்துநின்றார்.

* இனையவை யுயிர்தானந்த மெய்திய, நாரசிங்க
முனையனு மினியாதொன்று முன்னுதவி லாதிச்சென்ம
வினையகலுறு மக்காலவள விவருடனே மேவிப் [டான்.
புனையடித் தொண்டாற்காலம்போக்குதுமென வுட்கொண்

* கொண்டவக் குறிப்பறிந்தவன் றெண்டர்கோவே நிற்பா
லுண்டவெற் கடைந்தவெம்மா னருளுனக் குண்டஞ்சேல்
பாற், நெண்டிரைப் பெண்ணைகுழுந் திருக்கோவலூர் வீர
ட்டத், தண்டர்நாயகன் றெண்டாற்றா யென்றசெயல் லண்
ணல்கேட்டு. (ச௩)

* இத்தவற்புதத்தை விட்டங்கேகிலே னென்றான்சே,
சுந்தரமூர்த்திநக்குதீ தோன்றலே கோவற்புக்கு
விந்தையர் திரைநாடோறு மேவிறையடி யார்க்கன்னந்
தந்திடாய்பொன்னோடற்றிற்றனிப்பதம்பெறுவாயென்றே.

* சாற்றிவேந் தாதியோடு திருநாவ லுரைச்சார்ந்து
கூற்றுதை யிறைமுன்னின்று கூறியபதிகந் தன்னி
லீற்றினிதானுக் கூரென்ற பண்ணிடை யெடுத்த
போற்றினார சிங்கமுனையனைப் புகழ்ந்து மாதோ. (ச௪)

தேவாரம்.

பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாதனுக்கூர் நமக்கூர் நரசிங்க முனையரை
தாதித்தீ சனுக்காட் செயுமரணி நாவலாடு.
ரோதநற் றக்கவன் றெண்டனார னுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங் கற்றுங்கேட்ட வர்தம்வினை கட்டறமே. (௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

* வென்றிகொள் வேந்தேகோவன் மேவாயென் தனந்த
ஞாயம், வன்றொண்டர் கூறிப்போக்க மன்னனு மறுத்தற்
கஞ்சி, யன்றுகன் றின்றவாவி னுளங்கரைந் தூரடைந்தான்
குன்றவில் லவனாட்கொள்ளுங் கோலங்களகத்திற்கொண்டு.

ஒன்னலர்க் கடிந்து மன்னுமுரியரைப் புரந்துவையத்
தின்னதீர் புகழையிட்டி யிறைதிருவெண் ணீரென்று
நன்னயமென வுட்கொண்டு நம்பிசீரறிந்து போற்றி
யென்னிறை மருவுங்கோவ விடமெலாம் விளங்கச்செய்து,

அன்பினாரான் சொற்றவிதி முறையாக வண்ணன்
மன்பெருந் திருநாள் காட்டுமகேசனாதிரை நாடொட்டங்
கின்பமுற்றிறை தன்பூசை குறைபடா திழைத்துநித்தன்
பொன்பொலி தோண்டிவந்தோ ரனைவர்க்கும் பூசையாற்றி.

நீறணியன்பர் தம்மைநிமல னாயகத்திற்கொண்டு
நூறுபொன் னொருவர்க்காங்குக் குறைபடாதளித்து +நோ
ன்மன், மாறிலா வன்புபோன்று மகிழினிதன்னந் தன்னை
யாறணிசடையா னுண்பதாமென நுகருவிப்பான். (சக)

* மலையமன் கோங்கனொன்பான் வளர்நாட்டை யுடையான்
மிக்க, சிலைவலியுடையானெங்கடெய்விகளளித்த செம்மல்
கலைமலியுளத்தான் பூதியணிபவர் கழலைப்பேணு, நலமிகு
முனையற்றன்மை நாயினே னுரைப்பதென்னே. (ரு0)

உலகளந்த வனுங்காண வுறுபதநோவத் தூது
செல்வலிற் பரவைபாலிற் தேவதே வனைவிடுத்த
கலைமலி நூவலுரன் றனையிளங் காலம்பேணி
யிலகுமுன்மகவாய்க்கொள்ளவ்விதையிய லுரைப்பதென்னே.

* அண்ணலாலயஞ் சிறப்பித் தடியரை புபசரித்து, நண்ண
ருஞ் செல்வந்துய்த்து நவநிலம் புரக்குநாளில், வண்ணமெ
ய்க்கோமளங்கி யொருமைந்தன்பெறவன்றொண்ட, நெண்
ணமிக்காட் கொண்டானென் தேந்தல்பேரிட்டழைத்தான்.

* நம்பியார் தம்பியென்று நவிலுமாட் கொண்டானென்று
மெம்பிரானுவலூரற் கிசைந்தபேரிட்டு நாளுந்
தம்பிரான் றேழனோரோர் தலம்பெறும் பேறுகேட்டு
ளன்புமாச்சரியம் விஞ்சியத்திசை நோக்கித் தாழ்ந்து. ()

* மைந்தர்களிரு வருக்குமாரிலம் புரக்கும் விஞ்சை
வந்துறுக்கொளுத்தி யேற்றமன்னர் கன்னியரைத்தீமுன்
றத்தொன்பா னுலகங்காக்குந் தலைமையுந் தலைவற்கீந்து
தந்தைமுன்னு மடத்துத்தரித்து முற்பணிகள்செய்தான்.

இத்திறமொழுகு நாளிலிறை வனாதினையினோர்கா
னித்தன தடியார்க்கெல்லா நீதியால்வந்த பொன்னை
பத்தியினுதவும் போதுபவ நெறிக்காமஞ் சூர்ந்து
மெத்தமேனியிற் புண்சீழுமுதிர்ந் தூர்க்கந்தமேவ. (ருரு)

புன்னெறிபடருங் காமக்குறிமுதன், மானம் போக்கி, மன்
னுவா நெருவனீறு புனைந்தங்கு மருவஞாங்கர், துன்னுவா
ரிதழ்ந்துநீங்கச் சொலநாணி யொதுங்குவானை, மன்னவனெ
திர்போய்த் தாழ்ந்துமணிக் கரங்குவித்துப்போற்றி. (ருசு)

*. அண்ணல் சோதனை கொலோவீ தம்மையிம்மையினுமா
ற்று, மண்ணுனோன் கருமத்தா லிவ்வகைபெற்றான் கொல்
லோவென்றுள், ளெண்ணிலெத் தன்மையேராயினும் வெ
ண்ணீறிட்டாரீறில், கண்ணுதலெம் மானன்றோ வென்ற
கங்க சிந்தங்கேந்தல். (ரு௭)

ஆதனமன்பினீந்து முகமனங் குரைத்துமேனிக்
கோதிரிககந்தந்தந்து குணமிகவு வந்துசிந்தை
தீதடர் நெறியினார்கள் வெருவுறச் சிறியோர் ஞானம்
போதரவுற விவ்வாறு புகலுவன் புகர்குலத்தோன். (ரு௮)

பொடியணிந்தவர்கண் மேவக்கண்டு காணார்கள் போல
மடமுறவிருந்த வீனமனத்தவர் குருடராவா

ரிடமுறவெழுந்து போற்றாதிருப்பவர் முடவராவார்
கடிதவர் தம்மையேத்தார் மூகராய்க் கலங்குவாரே. (௫௯)

பின்னுமநீரணிந்தார் நுவன்மொழி பெரிதாய்க்கேளார்
கன்மன ‡ வெதிராவரவர்க் கொருகளங்கங் கூற்றிற்
துன்னருந் செல்வஞ்சிந்திச் சூழ்பல நோயிற்றழுந்து
பன்னருங் காலம்பெரில்லாப் படர்நிறையத்துளாழ்வார். ()

மறைமுடி நடனமேய வள்ளனீறணிந்தார் தம்மை, முறை
மினல் வேண்டிப்போற்றி யெதிர்சென் றங்கிறைஞ்சிமுத்தி,
யிறைவென்ன றவர்கட்காய வீபவர்தனக்குவேண்டுஞ், செ
றியருள் குறைபாடின்றிச் சிந்தையிற் புகவேண்ணி. ()

* இகத்திலீரெண் பேறுந்துயத் தெம்பிரானருளான்ருான
மகத்தினிற்பெற்று நித்தியத்தினை யடையா நிற்பர்
தொகைப்படு சன்னநீக்க விரும்பியிற் றுறந்தநீவிர்
வகைப்படுவது நீற்றோரையிகழுதும் வண்மை கொல்லோ.

* மின்னனோர் செல்வமேற் கொள்வேந்தர் களதிகாரத்தின்
சின்ன முளோர்களுென்ன தாழ்வினைச்சேர்ந்தாரேனு
மன்னவர் தமைமேற்கொண்டு மலகில் பேரின்பச்செல்வந்
துன்னெம்மான் சின்னத்தோரை மேற்கொளாதது மென்றாய்தோ.

இனையனமொழிந்து வேந்தனவரவர்க்கிந்த பொன்னிற்
றனியிரட்டியு நோபூர்வான் றனக்களித்து வந்துபோற்றிக்
கனிவுடனமுதளித்து விடைகனிப்புட னளித்தா
னிணியுலகடியார் குற்றமெனாமைக் கோர்கரியாய் மாதோ.

வேறு.

* ஆங்கடியார் மற்றோருமுனையர் தொண்டைவியந்து விய
ந்தன்பினீங்க, வோங்குமாதிரைப் பணியைவள்ளல் சின்னா
ளன்புமலிந்துடீற்றிச்சன்மத், திங்ககற்றி வீரட்டத்திறை
யருட்செஞ்சேவடிக்கிழ்ச் செறிந்தநீழிற், பாங்கு நீ பாத்திர
மாதச்சதையநாள் வினைவெய்யிற் படாதடைந்தான். (௬௫)

‡ வெதிரர்=செவிடர். நீ பாத்திரமாதம்=புரட்டாசிமாசம்.

* காளுருங்களத் தெம்மான் திருவருள்பெற்றுய்ந்தவர் தங்
கழலைப்போற்றி, யாளுரனுரைத்த தொண்டத்தொகையுள்
ஞழீமெய்யடியென் றன்பினேடிவ், வேளுருநரசிங்க முனை
யரையர்க்கடிமையென விசைக்குங்கால் யாநீன், பாளுரர்நமக்
கறியமுனையர் புகடமை யெடுத்துப்பகர்வ தென்னோ. (௬௬)

* தேறுமிவர் மரபிலாட் கொண்டா னென்பான் மேல்பாற்
சேர்ந்துவெற்றி, மாறுதலிலாது கொங்கர்கோ னென்றும்
பெயர்வாய்ந்து மறைநான்காகக், கூறுமுனி பாரதத்தைச்
செந்தமிழில் வில்லிபுத்தூர்க் கொண்டலைக்கொண், டாறு
படக் கூறுவித்தந்நூனிலைபெற்றாருன்ஞ் லச்சீரவைவதென்னோ.

* வண்மைசெறி பிருகுகவி வெள்ளிகுக முனிவரன் றைவ்
கவள்ள, லுண்மைசெறி நரசிங்கமுனையர் வரைக்குலப்
பெயருமுரைத்தற் கொண்ணாத், திண்மைசெறி மலைமன்
ளர்மலாடர் கொங்கர்முதற் சாதிப்பெயருஞ் செல்வத்,
தொண்மைசெறி ராயருடையார் முதலகிறப்புப்பேருங்
கொண்டம்மா. (௬௭)

எம்பெருமான் குகமுனிவ னருள்வாக்கின் வ்லியானுமிய
லார்வெண்மை, யம்புயாசனிநிகர்நம்மொவை திருவாக்கின்
வலியானும் விர்த்தி, பம்பியெங்கும் பூவினையார் செல்வர்க்
ளாயெவர்க்குங் கீழ்ப்படியாதியாண்டு, நம்பனடியார்க்கடிய
ராய்வாழ்வார் குலப்பெருமை நவிலற்பாற்றோ. (௬௮)

வேறு.

* மலையமன்னென்று மூவகைகொண்டான் புக
ழலகிலவாகினு மறிந்தவா சொற்றாந்
தலமதிற் புகழ்கொண் மெய்ப்பொருட்டார்ப்பதி
யிலகுமெய்ப் பத்திசெய் தேய்ந்த கூறுவாம். (௭௧)

நாசிக்கமுனையர் சநக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-தரு௨௮.

தேவாரம் ௨. உள்பட-தரு௧௦.

உ
சிவமயம்.

மெய்ப்பொருணயஞர் சருக்கம்.

வேறு.

மருமலர்த் துணர்கமழ் சினேமலய மீர்த்துயர்ந்த
கரையலைத்தகல் ஸ் வசுமதி கீண்டௌவை கவிகேட்டி
டிருநிலத்தர் மெச்சிழுதை பாறதியையீ பெண்ணைத்
கிருந்திப் புறந்திகழ்ந்து மேம்படுஞ் சிவபுரமே. (க)

வழுத்துமிச் சிவபுரத்தெம் வீரட்டரை வழிபட்
டிழுக்கின்மா மனுவழியொன் பானிருநிலம் வாய்மை
யொழுக்கி னீடி.யமாட்சிய நென்னலர் கடிந்த
முழுத்தவென்றி யன்மலைய நத்தமனெனு முதல்வன். (உ)

* இமயவேந்து தெய்விகனு யெய்திய தாலு
மமைபுமா மலையுடைய, நாடுகளுள் தாலும்
விழலநாடு பங்கொடு நடுவென விள்ளலாலு
மமலவேந்தனை மலைய நத்தமனென வறைவார். (ங)

வென்றியேபுரி மலைய நத்தமனெனும் வேந்த
னென்று மன்பினால் வழிவழியடிமை யென்றிறைதன்
பொன்றிலாப் பணிகோ வன்மாநகர் புரிந்தருளு
நன்றி மேயதோர் சேதிநாடுடை நரேந்திரனே. (ச)

சேதிநாடுடைத் தெய்விகன் குலமகன் சிறந்த
நீதியாளன் மெய்ப்பொருண் மன்னனிலவணி பெருமாற்
காதரம் பெறவாலய மெங்கணும் பூசை
காதலாற் புரிந்தரசிய லளித்தனனன் காமன். (ஊ)

அறநிலைக் கணின்குக்கிய பொருள்களு மாண்மை
மறநிலைக் கண்வந்துற்றன பொருள்களு மற்று
மிறைவனல் லடியவர்க்கென வகத்தினி லெண்ணி
முறையினங்கவர் மகிழ்தரவளித் துரன் முதிர்ந்தான். (ஈ)

ஸ் வசுமதி=பூமி. ஈ உரன்=ஞானம்.

வேறு.

திருக்கோவலூரின் மன்னுஞ் சிவனடிக் கடினம்பூண்டு
கருக்கோலம் புதுதும்பாதை கடிந்தரனடி யார்க்கென்றும்
பெருக்கோதை வழியினின்று பேருலகளிசீது நீளி
லிருக்கோதை முனிவாக்காலு மெம்மிறை யருணைக்காலும்.

* ஒப்பருமதன சிந்தாமணி கருக்கொண் டிரைக்கு
மெப்புவன முங்கனிக்க வீன்றன னொன்றொன்றாக
முப்புதல்வரைக் கண்டேந்தல் முடிவின்முக கண்விரட்டத்
தம்புதமுள்விச் சாதகரும மாதியவு மாற்றி. (௮)

* அந்திவண்ணனை மதிக்காதானவ மேலாய்க் கொண்ட
சிந்தையரெவரு முன்னஞ்செயிர் படச்செய்த வண்ணல்
விந்தையெத் தகைமையோருமக்கொடியன் ரின்மேவி
நிந்தையை யடையாவண்ணம் வியாபகநிலை பெற்றடிய்ய. (9)

* தூமாரிக்கொண்முனொப்பா னூதித்துச்சுதர் மூவர்க்கும்
காமாரிபுராரியந்த கனியென்றருட் பேர்தந்து
தேமாரியத்தை யாதிப்பாடைக டெரிவித் தெஞ்சா
மாமாரியெனவே வேவின்மறவலி பயிற்று வித்தான். (௧0)

* ஆதிநாட் சித்துதேய வதிபனும் புத்திராதன்
மீதுதைவிக வேந்துபோர் செய்துவெற்றி கொள்ளப்
போதுதொட் டனுகற்கில்லா திருந்தவன் புகன்றநாட்டுக்
காதிபனாகப் பாகமெய்ப் பொருட் கண்ணலிய்த்து. (௧௧)

* பதவிபெற்றதுமேல்வேந்துபரமனல்லடியார் தொண்டை
யிதமுறப்புரிந் திராசாங்கத்தி னிவிச்சை யில்லாட்
விதமெலா மறிந்திக்காலம் வெற்றிநாம் பெறலாமென்று
கதமுடன் கோவல்குழந்தான் கடலெனப் படைகளார்ப்ப.

* ஆண்டவன் வரவுணர்ந்த மெய்ப்பொருளணல் வீரட்டத்
தாண்டவ னருளெலா மென்றக்குமா மணியுநீறும்
பூண்டவன் சதுரங்கத்தோ டெழிலமர் பொருந்தும்வேடம்
பூண்டவன் செருக்களத்துப் புகுந்துபோர் புரிவதானான். (12)

ஒடைவா னெற்றிவெங் கணும்பதேர் காலாள்வேகக்
 § கோடைநீ ளாணிகளோடும் வாண்மறக் குமரோடு
 டேடிவந்தவனுங் கோவனிருபனை வெலற்காஞ் சூட்சி
 நாடியெண்ணருழ் போர்விஞ்சை பலபலகணுகிச் செய்தான்.

அகத்தழுக் காறுகூரு மவன்புரி யமருக்கேற்ற
 வகைத்திறல் புரிந்துறா வோடடுபடை பாறவீட்டி
 மிகுத்தகா ருறுமேறென்ன மெய்ப்பொருள் வேந்தனார்ப்ப
 நகைத்தமர்க் கழைக்கவந்தோ னடுங்கியுண் ணாணிநின்றான்.

* தன்வலி யிழந்துவெள்கித் தனிநின்ற வரசைநோக்கி
 யென்வலிக் கிறையிருப்ப தோர்கிலா தெய்தினுய்கொல்
 லுன் டீவலித்தலையூர் போய்வந்துடற்றுதி போதியென்று
 முன் † வலிப்படையனோர் வான்மொழிந்து தன்கோயில் பூக்கான்.()

* மன்னுநெஞ்சமுன்று சிந்துமடுபன் பல்லணிகள் கூட்டிப்
 பின்னும் வீரச்சொற் கூறிப்பேசும் வேந்தோடு போராடிப்
 பன்முறை வலியிழந்து போயுளப்பதைத் தெவ்வண்ண
 மின்னவன் தன்னைவெல்கதெனுஞ்சூட்சியெண்ணிநின்றான்.

* இதுநிற்கக்கோவல்வேந்துமிசைத்தழும் புதல்வர்கட்கும்
 பதமச்செல்வியின் மூவேந்தர் பாவைமூவரை விவாக
 விதிமுற்றி யுலகமெங்கு மெய்ப்பத்தி வலிகொண்டாட
 நதியுற்ற முடியான் றெண்டுமாற்றி நானிலம் புரந்தான்.()

பலமுறை வெரிந்தந்தேகப் பார்த்திபனிவனை வெல்லுஞ்
 சலமதாற் பலவுநாடிச் சதித்துவஞ்சனையால் வெல்வான்
 மலிபுகழ் மலையந்தன் மாறிலாச்சீல முன்னி
 நிலவணிபெருமான் வெண்ணீற்றால் வெலநினைவுகொண்டு.

மேனிநெண்ணீறு சாத்திவேணிகள் பொதிந்து செனனி
 கூனசிப்படைகரந்த ஐகோசமுந் தரித்துப்பொல்லாக்
 கானிமீர்புலி † கோவேடங்கலத்தல் போன்றெம்மானன்பர்
 போனிறையுருவு முத்திராதனும் பெயரும் பூண்டு. (உ0)

§ கோடை=குதிரை. § வலித்தல்=உயுத்தம். † வலிப்படை
 யன்=வானரப்படையையுடைய-இராமன். || அசி=வான். ஐ கோ
 சம்=புத்தகம். † கோ=பசு.

பொய்யணியகமுங் கையிற்கோசமும் புறத்து நீண்ட
மெய்யணி மணியுநீறும் விளங்குறும் படிவமாக
மையணி களத்தான் கோவன்மா நகர்வீதி புக்கு
செய்யணி மணியிற்செய்த சேதிபன் வாயிச்சேர்ந்தான். (1)

மணிக்கடைக் காவலாளர் வந்தனைபுரிந்து பெம்மா
னணித்தன னென்றுவாழ்த்தியசுத்தெழுந்தருளுமென்னப்
பணிப்பச்சென் றங்கங்குள்ள பலதடைகடந் துற்றானைத்
தணிப்பில்வாட் படைகொடத் தனையுற்று தடுத்துச்சொல்வான். (2)

துயில்கொளுமிறைவனாகுத்தெரிந்துபின் றொருகவேண்டு
மியல்பினென்றுரைப்பத் தீபத்திருண்மனத் தவனுங்கேட்டுப்
பயிலருமுறு தியுங்கள் பார்த்திபற் குணர்த்தவேண்டித்
தயவிலால் வந்தவெற்குத் தடையுண்டே. வென்றுபோந்தான். (௨௩)

* அல்லிவ னடைந்துமிக்க வாணவத்தொடு பல்வார்த்தை
சொல்லுவ தாலையுற்றுந் தடைசொல்வ தரசனீறு
புல்லுனர லாரைமென்று புனன்றதாற் போகாதேரி
நில்லென மறுத்தற்கஞ்சி நின்றனன் றத்தனம்மா. (௨௪)

போந்தவன் பள்ளிக்கட்டிற் புனையிழையிருப்ப ஞாங்கர்
வேந்தனு முறங்கக்கண்டும் விரைவினாற் புகுந்தவன் னா
னாந்திருவே டங்கண்டே யையென விரங்குத்தேவி
மாந்தரின் மதித்தசீர்த்தி மன்னனை யெழுப்பினால். ௨௫

திகழ்மலரவணைர் சிந்தாமணி வெருண்டெழுப்பத் தேர்ந்து
நகையினும் புரத்தைவென்ற நாதனார் தொண்டராமென்
றிகல்புயரிருபனன் பற்கெதிரெழுந் திறைஞ்சி நின்று
மகிழ்வுடனெனது மாட்சிவாழ் வுவந்தனைந்த தென்றான். (1)

* முனிவரன் டர்களானாலு மொய்குழலி யர்களோடு
தனியுறு மிடத்திலெந்த மேலோர்கள் சார்ந்தாரேனு
நனிவருங் கோபமின்னோ னாரரசா யிருந்துங்
கனிவுடனெழுந்து போற்றுவன் சாந்தம்யார் கமறற்பாலார்.

ஊழ்புரி தவமோவென்று முகமன்சொற் றுளமகிழ்ந்து
தாழ்விலா வடிகளிங்குத் தனிப்புகப் பெற்றதென்கொ
லாழ்துயர் நீங்கவென் பாலருளுவி ரெனலுமீசன்
கேழ்வுற ஆரைத்த சைவாகமத்தொன்று கிளத்தவந்தேம்.

அரனதாகமத்தி லெண்ணுயிலகினி லறிந்திலாத
திருமுறை யறிவான் மிக்கநினக்கது செப்பவந்தே
நீருபவென் றறையப்போற்றி நெடிதில்யான் பெறும்பேறுண்டோ
பரமஞ்ஞராத மாறிலாகமம் பகர்வீரென்றான். (உசு)

படித்தருள் செய்வீரென்று பார்த்திபனுரைப்ப வன்னான்
மடக்கொடி தவிரநீயும் யானுமோர் மருங்கிருந்து
திடத்தினி லுரைக்கவேண்டு மெனத்திறற் சேதிவேந்தன்
பிடிக்குறிந் நடையாயந்தப் புரத்தினிற் பெயர்கவென்றான்.

* மாதுவேந்தடி வணங்கி வள்ளலாகமத்தை யிம்மைப்
போதிவண் சொலக்கேட்டிற்கும் பொருந்துமோ பகலிற்றாய்தா
மே, துதிலென மேலோர்வந் துற்றனின்லமே நீயுட்
போதுதி யெனக்கோ கூறப்பொற்றொடி னைந்துட்புக்காள்.

தீவமணி வேடத்தானைத் தவிசினிலிருத்தித் தானும்
புவியினிற் குனிந்துநின்று புகல்செவி கொடுத்துக்கையா
லுவகையோ டிறைஞ்சங் காலையுட் படிற்றவனுங்கோசக்
கவளிகையவிற்ப்பான் போலக்கத்திகைக்கொண்டானன்றே.

* படையது கரத்திற்கொண்டு பகைத்திற முடித்தற்காக
விடறுதல் செய்யவன்னா நெத்தனிப்பதை யறிந்த
வடலுடை யாசனென்றீங் குடலுக்கிங் கடைவுற்றாலும்
பொடியணியிவர்குத்தீங்கு புரிவனோவெனவுட் கொண்டான்.

பத்திரங்கையிற் கொண்டோ னினைத்ததே பதறிச்செய்ய
மெய்த்தவ வேடமேமெய்ப் பொருளெனப் பணிந்துவென்றான்
பொய்த்தவன் புகுங்காலையம் பொருந்தினோக் கங்குவைத்த
தத்தன்கைத் தலத்திலங்கு வாளோங்கிக் கணத்திற்சார்ந்தான். (௩௪)

அன்னவன் வருதல்†சோரி சொரியவீ மரசறிந்து
மன்னுறும் கரமமைத்து வாள்வலியுடையோய் சூழ்வோ
ரின்னவரெமக் கென்றோதிப்படி விழவிறைஞ்சித் தத்தன்
றன்னிலைதளர்ந்து தேம்பியினிப் பணிசான்று மென்றான்.()

* தன்னுருச்சிதைந்துந்திங்குசிதைத்தவர் தமக்குச் செய்யா
மன்னென டதங்கள் போலும் வாண்முதற் கருவியால்வான்
னுன்னுருக் குறைக்குங்காலுந் துண்டுதுண் டாக்நியில்லந்
தன்னிடைப் பொருத்துங்காலு நிழலருடருக்கள் போலும்.

* எனக்கிவர் கொஞ்சமேனும் பவமெனா தீறுசெய்தார்
மனத்தவர்க் கீறுசெய்ய வெணம்வரப் படுமோவாய்ந்த
வினைத்தொட ரீதோவெந்தை மிக்கசோ தனையோவென்று
நினைத்திடலோடு முள்ளத்துள்ள நிண்ணயமுங் கேளாய். ()

* எம்பிதா மகனீற்றோடு கண்டிகை யெழிற்குப்பூண்டோ
ரெம்பிரா னவரேயென்று மவர்செழ்திங் கெனாதேயென்று
நம்பனார் போலவந் நூணவிற்பவை யீதுகாறு
நம்பலீற் றினுங்கெடாது நடத்தனின் கடமைத்தாமே. ()

எம்பிரா னடியார்தம்மை யெவராலுந் திங்குசெய்யா
வெம்பணி தவிராதீண்டு கொண்டுபோய் விடுதி னீமன்றி
லும்புகழ் மலியுமென்ன வுரைத்தசொற்றலைமேற்கொண்டு
தம்பிரான் வேடத்தானைத் தத்தனுங்கொண்டு போந்தான்.

இச்செயலறிந் தாரெல்லா மிறைவனைத் திங்குசெய்த
பொய்ச்செயல் வேடத்தானைக் கொல்லுவோ மென்னப்புக்கு
மச்செய லவரையெல்லா மரசனதானை கூறி
மெய்ச்செயல்விளங்கத்தத்தன்றடுத்திட வெம்பிச்சொல்வார்.

வேறு.

* என்ன வாச்சரியம் மிவனில் வருத்
தன்னைக் கொண்டெணி லாததடை கடந்
துன்னற் குமரிதா முள்ளிடம் புகுந்
கின்னற்செய்த வியற்கை யென்பார் சிலர். (சுக)

† சோரி=இரத்தம். னீ மன்று=வெளி.

* கொலைத் தொழிற் புரியத் தகுங்கொள் கையான்
கலைக்கை யண்ண லடியறிந் காண்பது
நலத்த மெய்யடி யாரையு நம்பொணு
விஷக்கண் மின்பாய தென்பார் சிலர். (ச௨)

* என்னபுத்தி நம்மேந்தலுக்கே யிவன்
றன்னைக் கொல்ல வெணுதது தன்மநூல்
தன்னைக் கொல்லவருங் டுரஞ் சாடலா
மென்னுக்கூற லறிந்துமென் பார்சிலர். (ச௩)

* பழுது பட்டுப்பின் னிட்ட பகைவர்கள்
தொழுது வெல்லவுஞ் சூழ்வொன்பார் தன்னைத்
தொழுது வேண்டச்செய் யிக்குலைச் சூட்சிகண்
முழுது மாச்சரியம் தொழிவார் சிலர். (ச௪)

* எண்ண மெய்யடி யாரென் றிளகியே
யண்ண லிக்கொலை யானைக்கொண் டாலுநம்
மண்ணல் வீரட்டத்தை மெய்யடியர் தீங்
கொண்ணக் கண்டதென் னென்றுரைப் பார்சிலர். (ச௫)

* பண்டு சன்மப் பழிகழித் துய்விக்கத்
தொண்டற் கீறிவன் சூழ்வித்தக் காலிறை
கண்டிருந்ததொ ராதுகழறுதன்
மிண்டதென்று விளம்பிநை வார்சிலர் (ச௬)

* நம்முயிர்க் குயிராகு நரபதி
தம்முயிர்க்குத் தறுகண்புரிந்தவன்
வெம்முயிர்க்கெட வீட்டியபின்னுடல்
விம்முயிர்ப்பு விலகுமென்பார் சிலர். (ச௭)

* வஞ்சவேடங் கொண்டானே மடித்துநந்
வஞ்சங்கொண்ட துயரினை நீக்கவென்
றஞ்சலின்றி வந்தாரரசானேகேட்
டென்செய்வோ மென்றுள்ளேங்கிச் செல்வார்சிலர். (ச௮)

* நீறுகொள்வர் நிமலனென்றுட்கொளு
மாறுதேறன் மறும்மையிற்றனக்
கீறதெய்தினுமென்றுங் கொளேந்தல்சீர்
கூறுகிற்பதென்னென்று கொண்டார்கிலர். (௪௯)

* இன்னவாறும் பிறவுமங்கெய்தினோர்
பன்னிப்பன்னி மெய்புள்ளம் பதறிநொந்
துன்னற்கும் மரிதாந் துயருர்கட
றன்னிப்புக்க தறிந்தென்கொல் சாற்றுகேன். (௫௦)

வேறு.

அரசனதாணை யஞ்சியடைந்தவர் மறுகிறிற்
விரைவினிற தத்தன்றானும் விழிக்குமை யென்னசூழ்ந்தங்
கிருகரத்தேதியேந்திக் காத்துச் சென் றடவியெய்தி
கரவடத்தாணை விட்டுப்போ வென்றுகடிதின் மீண்டான்.()

* இவ்வணம்பெளி செல்தத்தனெறியொடு மியற்றவுள்ளே
புய்வணமிலாத விச்சுசுபுடைய மெப்ப்பொருளாமோங்கல்
செவ்வணல் வேடத்தார்கோர் திங்கின்றிவிட,விடுத்த
தெவ்வணமாமோ வென்றுளையமுற்றீது வேண்டும். (௫௨)

அங்கவன்கொண்டுபோன வாள்வினைவேடத்தான்மேற்
பொங்கிவந் தடுவார்நீக்கிப் போற்றுகன் னெறியின்விட்ட
மங்களவுரையைக்கேட்கும் வரையிலிவ்வுடலிலாவி
தங்குறவருடியென்று வீரட்டன்றாள்சிந்தித்தான். (௫௩)

* சிந்தித்தலோடு மற்றையாவையுந் தெரிந்திருந்த
வந்திச்செஞ் சடையானன்பு மவ்வகைகூட்டுகிற்ப
பந்திந்த சோரிசிந்தப் பத்திமைசிந்தா வேந்தன்
முந்துற்றுத்தத்தனன்பான் முளரித்தாள்வணங்கினால்.()

வந்தடியிறைஞ்சிநின்றான் வாழ்தவவேடம்பூண்ட
மமந்துகூரவற்கிவ்வுறு மருவிடாநெறியின்விட்டே
னெந்தையென்னக்கூற விறைவன்கேட்டுவகைபூத்தே
பிந்தநற்சமயமைய நின்போல்யார்செய்வரென்று. (௫௫)

மிகுதுயரோடுமுந்து மேவுமெல்லியன்மைந்தர்க்குந்
தகுமிதுவோவென்றேங்கிச் சார்பரிசனத்தருக்கும்
புகுமிதுதக்கதென்று ஞாயங்கள் புகலக்கேட்டன்
புகுமவர்தம்மனோக்கி யொள்ளியன் குலக்கோகூறும். ()

அன்பினற்கலுட்சிசெய்திங் கண்ணுநீர்கேண்மினென்பா
னம்பெருநாட்டைக் காமாரிக்கு நன்மகுடஞ்சூட்டி
நம்பியரிருவரன்னோன் சொல்வகை நடக்கப்போதித்
திம்பரும்பரும் வியப்பவரசெய்வித் தெல்லீரும். (௫௭)

* கண்மணிவெண்ணீறஞ்சக் கரம்புரமகத்திற்கொண்டிங்
கண்ணல் வீரட்டத் தெந்தை யாலயமுதலா யெங்கு
நண்ணுமாலயச் சிறப்பு நம்பனாடியார் தொண்டு
மெண்ண மாஞ்ஞியந்தி ரிதைநிருவருள் பெற்றுய்ந்திர். ()

என்றவர்க் கினிதுகூறி யிரும்புனற் பெண்ணைசூழ்ந்த
வென்றியங் கொடிகளோங்கு மேனிலை மாடவிதி
நன்றணி விழவுகுன்றாக் கோவன்புநகரவேந்தன்
சூன்றலி லுளத்திற்கொண்ட கொள்கையை நாவாழ்கூறும்.

* ஈறிலா முதலே வெண்ணீறிட்டவ ரெவராணுங்
கூறுநின் வடிவமென்றேகொளுமென் கொள்கையினிங்குற்று
வேறுதாழ் வுரைப்பாரென்று நானுறவிரிந்த வன்பு
வீறுநின் பதந்தந்தாள்வாய் விமலவீரட்ட வாழ்வே. (௬௦)

* வகைதலையகனிபோன்முந்து முனிவரன்கருணைகூர்ந்தேம்
சூய்த்துணர் வளித்தவாறே யுன்னடித்தொண்டேயாற்றுஞ்
சித்தமா தியகளிக்க வற்பமெய் சிதையிக்கால
மேய்த்த நின்பதந்தந்தாள்வாய் விமலவீரட்ட வாழ்வே. ()

* ஒண்ணுத லுமையாள்பாகா வுலகளீந்தவனுங் காணாக்
கண்ணுதற் பரனேமுல காரணுநின்னை யன்றி
யெண்ணுதற் சூளவோவேறிங் கெளியனை யாதரிப்பார்
நண்ணுதற் சூளரோ கோவல்வீரட்ட ஞானவாழ்வே. (௬௨)

* எனப்பரிபாகத் தோடவ்வேந்த னெந்துரைப்பத் தேர்ந்த்
வினைத்தொட ரறுக்குங்கோவல் வீரட்டத்தெம்மானின்தோ
னனைத்துல கிற்கஞ்சாட்சியானு னம்மடியார் தொண்டா
லினித்தடை யென்னோநாமங் கேகுதற்கெனைவுட் கொண்டே.

அக்கணங் கௌரிபாகத் தவிரொளி வீரட்டேச
முக்கணங் கடிதுசென்று முன்றமைக் கண்டவாறே
நற்கணிற் காணத்தோன்ற நரேசன்கண் ளெத்துருப்போ
லெற்கணித் தாய்ப்புறத்திங் கெய்தியுமெழுந்து சூழ்ந்து.()

* அந்தோவென்செய்கேன்போற்றுவச்டானேனையென்று
ரைந்தோது மொழியைக்கேட்டநம்பனுமிவனற்றொண்டின்
மைந்தோத்ப் படுமோவென்றுவரையிலாவருண்மிக்கேந்தா
னொந்தோ தேல்யாமுன் றொண்டைவியந் தனதுவலக்கேண்மோ.()

* உன்போலக் குவலயத்துண் முக்காலு மொருவரேனு
மின்போலுமுடலென்றுன்னி வெண்ணீற்றோ ரொவரானு
மென்போலு மென்னக்கேண்ட தொண்டிலிவ் விடரைப்பெற்றும்
பின்னீபோலக்கொலையற்காக்கமுயலல்போற்பேசவுண்டோ.

* ஈண்டுநின்னுடற் புண்மாறச்செய்குவே னினிச்சின்னுட்பூ
வாண்டுநின் மகற்களித்துன் னரும்பத மடைதியென்று
பூண்டவன் பெம்மான்சூறக் கேட்டவேந்துடல் பொருந்த
வேண்டுமோ வுலகினென் னுவிழிபுனல்சொரியச் சொல்லும்.

* ஐயவிய்வுலகை விட்டுன்னடி யென்றுந்தொழுந் தொண்
டேற்குத், துய்யனே பணிக்கினுய்ந்தேன் மற்றொன்றுந்
துன்னற்கில்லேன், மெய்யனையென்று தன்னைமறந்து மெ
ய்ப்பொருளிருப்ப, மையுலாங்கண்டன் றொண்டன் பத்தி
வண்மைக்குரைந்தே. (சுஅ)

எக்குவலயத்தும் வெண்ணீறிட்டார் நாமென்று நம்ப
லுக்கொருகரி நீயானாயஞ்சற்க வுன்னும் வண்ணந்

தொக்கந் காட்சிதந்தோ மென்றவணயன் மால்தோயா
மிக்கநற்கழலை யென்றுங் கும்பிடுமேன்மை யீந்தான். (சூகூ)

பின்பெறற்கரியவாவி பெயர்தரச் சிந்தக்கண்டு [துன்னி
மன்பினுலெம்மீன் வெண்ணீறணிவர் மெய்ப்பொரு ளென்
முன்பெற வரியபேறு முந்தினான் முனைத்தைவிக
னன்குலந் தழைக்கவந்த மெய்ப்பொரு ணோசனம்மா. ()

வேறு.

* தவ்வேடக் குகமுனிவன் சாற்றுபதேசப்படிக்குத் தணி
வினுள்ளஞ், சிவவேடமுதுவே மெய்ப்பொருளென்ன வுன்
னும்வகை செயிர்சேர் தெவ்வன், பவவேட முட்கொண்டு
தற்கொல்வதறிந்தவனைப் பாதுகாத்தா, னவவேடங்கொள்
ளாது தாபித்தவண்டையார் நவிற்தற்பாலார். (எக)

* அரவினிடைத் துயில்வோன் தேடத்தேட வரியசேவடிக
லோவப், பரவைவாயிலிற் றுதுகொண்டோன் முன்பகர்
தொண்டத் தொகையினுள்ளே, விரவுவதாய் டீ வெல்லுமா
மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடிமையென்றே, யுரைசெய்
யக் கண்டுமிந்த மெய்ப்பொருள் வேந்தியலையா ருரைக்கந்
பாலார். (எஉ)

* அமலநான் முடிவேந்த னரிச்சித்த விலிங்கப்பேரதையூகி
த்து, முமலநீக்கருண் முனிவன்மெய்ப் பொருளென்றுரை
த்தபெயர் முறைதப்பாது, கமலன்மாலறியான் மெய்ப்பொ
ருள் வடிவமடியொன்றே கருத்துட்கொண்ட, விமலமீற்றி
னுமாறுதப் பெயர்கொள் பெருமையார் விளம்பந் பாலார்.

* புனிதமாறாச்சைவ நெறியிகழ்புன்மை யருள்ளந்துணி
பொருந்தி, யணிதமாறப்பேர் கொண்முப்புதல்வர்க ளின்
முத்தவடன்மைந்தற்கே, யினிமைசேர் பரிசனத்தா றோவர்
களும் பரிவாலெம் மிறைதாளுன்னிக், கனிவுமாறுதேந்தல்
சொற்றபடி முடிசூட்டிக் கவினைவத்தார். (எசு)

ஈலெல்லமா மிகலில்ல மெய்ப்பொருளுக் கடிமெய்-வன்றார்.

* காமாரியெனுங் குமரன் ஸ்ணைவரொ டொன்பானிலமுங்
கதித்தசீர்த்தி, மாமாரிசொரிய நீதியிற்சொற்றபடி புரந்து
மருவாஅல்லா, மேமாறி யொளிப்பச்செய் வவிகண்டோ
ரேவர்களு நாரிங்கக், கோமானென் றடிநவக் கொண்ட
வன்றன் குலப்பெருமை குறிப்பகென்றே. (எரு)

* பண்டைநாட் பிருகுருகுமுனி யெளவை முதலானோர்
பகர்ந்தவாக்கா, னெண்டிசையும் புருமுறுமெய்ப் பொருண
யனூன்ற வியலார்வர்க்கங், கொண்டவிர்த்தி குறையாமற்
குலங்கல்வி செல்வம்வவி குறைபடாமற், றண்டமிழாதிய
நாடெங்கணுந் திகழ்ந்தபொன்னி நதித்தன்மை யேய்ப்ப.()

* பிருகுருகவி வெள்ளிகுரு முனியொடு தைவிகவிதைபெரி
யோரன்புக், குருகுளமெய்ப்பொருள்வேந்தன்வரையுரைத்
தவிவ் வறுவர்க்குஞ்ஞும்பேராற், பெருகுருலப் பேயர்
மலைய நத்தமன்னொனுஞ் சாதிப்பெயருங் கொண்டய், கரு
குதவிலா வுடையார் நாயனார்பண்டாரி யாதியானடி (எரு)

* மிக்கசிறப்புப் பெயர்கொண்டந்த கற்செற்றானருளான்
மிடலின்விஞ்சி, யெக்குவலயத்து முளதுட்டர்களை யடக்
கியின் மிசையைநாட்டி, மைக்கள நம்மண்ணலடி யார்க்க
ன்றித்தாழாது § மகியின்விர்த்தி, புக்குமிந்தக் குலப்பெரு
மை யெவராலுமளவிட்டுப் புகலற்பாற்றே. (எஅ)

* நரசிங்கபூபனருண் மெய்ப்பொருடன் புதல்வர்களைநனு
கியெங்கும், பரவவையச் சொன்னீக்கி நத்தமன்னென்
றுசுகம் பகரும்பான்மை, விரவியவப்பெயரு நத்தமான்
மன்னென் னுஞ்சுருங்கிவிளங்குமுன்ன, ருறைசெய்மற்றை
யிருசாதிப்பெயரிதுபோற்சுருங்கியெங்கு மொளிருமாதோ.

§ நாயனார் = நயினானத்திரிந்து வழங்குகிறது. இப்பெயர் மெய்ப்
பொருளையருக்கேற்பட்ட ஒழுக்கச்சிறப்புப்பெயர். § மகி = மகி.

குதமுனிதைவீக விதைகுலசேகரப் பெருமான் கொன்
றையான்சீ, ரீகமுடைய நரசிங்கமுனையன் மெய்ப்பொரு
ளோங்க லாதியானோ, ரிகல்வலி செல்வங்களைச்ச விருத்
திகண்மெய்ப்பதங்கண்மற்றுமேய்தன்முன்றம், பகமுடைய
கோவல்விரட்டனருண் மலிவன்றிப் பசரவுண்டோ. (அ௦)

வேறு.

இவ்வகை கோவல்வாழு மிறைவனுக்கடிமை புண்ட
செவ்விய வன்பர்தம்மைத் தினந்தொறும் பூசைசெய்து
தகைவல மெனிதிற்பெற்றோர் பலரவைசமுதற் பாற்றோ
கொவ்வைவா யுமைதன்கேள்வன் கூறுவதன்றி யும்மா. ()

சாதகோடி கற்பத்தேனுந் சாற்றாதற் கரியவான
மதிவேணிக் கோவலண்ணன் முற்றத்தியின் மகிமைதன்னை
யிதமாகச் சிறித்சொன்னோ மினியெம்மான் மகிழ்ந்துவாமும்
பதியாகுங் கோவற்றான மான்மியம் மகிழ்வாமே. (அ௨)

மெய்ப்பொருளையனார் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆச்செய்யுள்-தூசகட.

தானவிசேடச்சருக்கம்.

வேறு.

செழித்த புண்ணிய பலத்தினை யருளித் தீதகற்றி
விழித்திருத் தனிவீட்டினை யருள்வது கண்டாய்
பழிப்பினில் லருளந்த காந்தகனுறை பதியாய்
விழைத்த நற்றிருக் கோவன்மா நகரமேன்மேலும். (க)

முன்னஞ் செல்லிய வீரட்டமெட்டினு முதிர்ந்த
வன்னதன் பெருமைத்திற மறிவதற் கரிதா
முன்னுதற் கரிதுத்த மோத்தமமிடை யூற்றின்
றன்னந்தீ யினைத்தணித் தருண்மேகமே சாலும். (உ)

சூதமாமுனி யிவ்வண முறைத்தலுந் தொழுது
காதலான ளகூபரன் காளசந் தரனார்
பாதுகோ வல்விரட்ட நற்பெயர்முதற் பான்மை
போதவிந் கெனக்குணையெனவம்முனி புகல்வான். (ஈ)

இமயமால் வரையின்றி பைங்கொடி யெழில்பூத்த
வுமைமணானுக் கன்னவீரட்ட மொண் கயிலை
தமிழுமாசை கொண்டன்பொடு சார்ந்துறை சூதலாத்
றிமிரமாற்றிய சிவபுரமெனப் பெயர் திகழும். (ச)

திருக்கை யீரலுவன்கை வேனின்ற செய்கையினுந்
றிருக்கை வேலுராம் புரமெனத்திகழ் பெயர்முன்னு
புரத்தினும் பிரசித்தமாய்ப் பொலிந்தது சைவ
புரத்தினுக் கரனருளினு லெனமுனி புகன்றான். (ரு)

தாமரைத் தவிசணங் கொடுதாவில் வானமுதக்
காமதேனுவே முதலவாங் கயிலையின் கணமுந்
தாமமாபலி தானுமர்ச் சனைசெயுந் தகையா
னாமொண் டிருக்கோவல மெனநயந் ததுவே. (கூ)

* நேமமோடு ரோமச முனிவனு மிகுஞேயந்
தாமரைக் ஷீ குசுமங்கொளுந் தபனனு நான்கு
தாமமார் முடித்தை விகனும் மருச்சித்த
நாமமொண் டிருக்கோ வலமென நயந்ததுவே. (௭)

* தாமரைக் கணன்ற விசினனும் முலகளித்த
வாமமே கலையுமையும் வானகமு மெண்டிசையும்
பூமிவேந் தர்களனேகரு மருச்சித்த பொலிவா
ஓமமொண் டிருக்கோ வலமென நயந்ததுவே. (௮)

கண்ணுவன் னருச்சனையினுற் கண்ணுவ புரமாய்
மண்ணின்மீ தொளிர்ந்தது பினர்மாமுனி கபிலன்
பண்ணு பூசையாற் கபிலமாபதி யெனப்பரவும்
பெண்ணைமா நதிவலம் புகுஞ்சிவ புரப்பெயரே. (௯)

ஐந்தலாக் கணையவ னருச்சனை செயுமதனால்
வந்தமூபெயர் காமநற் புரமென் மலியுந்
தந்திமா முகன் பூசனைபுரிந்த தன்மையினுற்
கந்தநீன் பொழிற்கணைச மாபுரமெனக் கவினும். (௧௦)

கிருட்டிணன் றனதருந்தவங் கிளர்தலா லதன்பேர்
கிருட்டிண ரணியம்மெனக் கிளத்தச்சேர்ந்தது மெய்த்
திருத்தருஞ் சிவபுரமு ருத்திர ரருச்சிப்பாற்
விருத்தரு முருத்திர புரமெனச் சொலத்திகழும். (௧௧)

பின்னுமிப் படிப்பெட்டி னுலங்கெழிற் பூசை
துன்னியாற்றி னோர்பெயரினாற் பதிப்பெயர் துலங்கு
மன்ன புண்ணிய கேத்திரத்தருந்தவ மிழைத்து
மன்னினார்பலர் பெறலரும் பெற்றினை மன்னே. (௧௨)

ஆதவன் சதுயுகமு மைந்துறைந் தனனாங்கு
வேதியன் சதுயுகமு மூன்றிருந்தனன் விருப்பான்
மாதவன் சதுயுகமு மேழ்வதிந்த னன்பாக
சாதனன் சதுயுகமு மைந்தமர்ந் தனன்சார்பால். (௧௩)

§ குசுமம்=மலர்.

வருசுவேண் முனிமூன் நிரண்டிரோம சன்காளி
பொருவிலா தொன்றுமாகர் போற்றுதுங் குருவொன்றே
கரிமுகத்தவன் மூன்று சண்முகன்கவி னான்கு
வரைமடந்தை யைந்திவை சதுயுகமுமாய்மதியே. (௧௧௪)

சேடனான்குமா கபிலனங் கிரண்டுசெங் கோற்றே
வாடுமூன்று † பார்க்கவ விரண்டணி மிருகண்டு
நாடுமொன்று நற்சதுயுகமா மவணண்பாற்
மேடிவாழ்ந்தன ரருந்தவப் பேற்றினிற் சிறந்தே (௧௧௫)

பிரமஞானியாங் கபிலன் கண்ணுவன் குகன் பெருமை
மருசுவேண் முனிசுண்டி வச்சிரன் மிருகண்டு
கருதுமுத் தமவிம்முனி யெழுவருங் காம
புரமருந் தவத்தினில் வசித்தருங் கீதிபுகுந்தார். (௧௧௬)

ஆயுநுந் திடபலமுட னாடகத் திருவு
மேயவின்பமும் புதல்வரும் வென்றியும் விளங்குந்
தூயவிஞ்சையு மேற்குடி முகத்தனப்த் தோன்று
நாயகன் சிவபுரத் தடைந்தவரொலா நயந்தார். (௧௧௭)

வேறு:

பூருவவுததிமேற்கு யோசனையோர் மூன்றினிற் பொன்னி
யின் வடபாற், சேருறுமைந்தியோசனையினி லருணபூதரத்
தினுக் கழற்றிசையி, லோருயோசனையிற் காஞ்சிமா நகரத்
துழற் தென்பாவி னான்காகச், கூாரும்யோசனையிற் சிவபுர
ம்தனிற் சார்ந்தவர் மடந்தணந்திடுமே. (௧௧௮)

இசைத்தருடானம் யோசனைதூர மியற்றரும் புரிதமாமங்கு
வசித்தவர் பாவக்கடலது சுவற்றிக்கை வலம்வழங்கு கேத்
திரமா, முசித்துடன், மெலிந்து பிறவியிற்றிரிந்து முடிவி
லா வறுமையிற்றழந்து, பசித்தவரொல்லா மவ்விடம்புகுத
விட்டகாமியமெலாம் பவிப்பார். (௧௧௯)

அவ்விடத்தனுகியாவோயெனிணுமைந்தெழுத் தொருதாஞ்
செபித்தாற், கைவலம் புகுவார் காமியமெல்லா மிகத்தினிற்
அய்த்தது கடிந்தே, செவ்விதினிறையை யருச்சனை புரிந்
தார் சேர்க்கி மதித்திடப்படுமோ, வெவ்வினை தவிர்க்கு மத்
தலத்தொன்று கோடியாய்வினையும் புண்ணியமே. (௨௦)

சூலபாணியனற் றரிசனமுதல வல்லது சொற்றடிகூர் வலத்
தில், வேல்பொரு விழியார் மையலாதிய தீவினைகளைக் கு
றித்தடைவாரங், கேலவே யொருநாளிரவு தங்குவலோலவர்
கடமிருவினைத்துயர்தீர்ந், தாலமுண்டவரொருளிநாம் பரம
மாஞ் சிவலோகத்தை யடைவார். (௨௧)

வேறு.

அந்தகன்றனை யடர்த்தவீ ரட்டனை யன்பாற்
முந்து வேதிய றோழுபத்தோ டிருமுவர்
சிந்தையன்பினு லருச்சனை சிவபுரத்தியற்றி
நந்திலாத்தனி டி விபூதியை நனுகின றன்றே. (௨௨)

ஆன்ன சைவமா கேத்திரத்தர னருச்சனையைத்
தென்னல் வேழ்வியைத் தவத்தினைச் சிறிதுஞற்றிடினும்
பின்னநாயக னருளிநாம் பெருக்கவு முற்றி
நன்னயந்து நற்சிவகதி நனுகுவ றன்றே. (௨௩)

வேறு.

தவத்தோருமற்றோருமக்கோவலத்தேதாவாதுவியாவெருக்
கொண்டிடாம, லுவப்போடி மிம்மைக்குண் மனனோடுகூட
வுற்றொணுத்தங்கினுலங்கணுற்ற, ரவப்பேறுமேமன்சினப்
பேறுமாகா வம்மைக்கு னுழுக்குளாமும் பழிப்பாம், பனி
ப்பேறு மெய்தாது விரட்டநாதன் பதப்பேறு பேறென்ப
திதன்கொல் வியப்பே. (௨௪)

கண்டார்கள் வீடெய்து விரட்டநாதன் கழற்சேவையுங்
கண்டு பெண்ணைக்கு ணீரை, புண்டார்க டேவாவ ரொண்

ணீரதுறையு முலவாதகாவுந் தவத்தேறு ஞானங், கொண்
டார் வதிந்தெங்கு மெங்கும் பொலிந்தகோவந் புரங்கண்ட
பேருக்குமுண்டோ, பண்டோதுமற்றோர் தலத்தாசையும்
பின்பாவங்களுந் தீயலோகங்களும்மே. (௨௫)

வேறு.

* ஈடிலாத வத்தலத்தினி லெய்துவ தன்றி
நீடுவீரட்டத் திறைநகர்ப் பெயரினை நிறுவித்
கூடுமன்பொ டெங்காகினும் பூசனைகுறிப் பார்
தேடுதற்கருஞ் சித்தியுற்ற மலன்றான் சேர்வார் (௨௬)

* என்றுகூறக் கேளியக்கர் கோன்மதலையு முனிவன்
ஹன்றுசீரடி வணங்கி நின்றையநீ சொற்ற
னன்றவ்வா நெவார்நணுகினர் நவிறுதுதி பென்றான்
பொன்றிலாத் தவச்சுதுணை மகிழ்ந்திவை புகலும். (௨௭)

* முன்னஞ் சொற்றவோர் மூப்பநம்பியு மியற்சோழன்
மன்னை யொப்புற வரச்செய்தும் முளஞ்சகிசேர்
மின்னையொத்த செஞ்சடை கொளெம்வீ ரட்டன்சேவை
துன்னவந்து வந்தடிக்கடி தொழுது போங்காலை. (௨௮)

* மைந்தன் வண்மைக ளறிந்தமெய்ப் பொருளண்ணை
விந்தை மிக்கவித் தலப்பெய ராநியவினங்க [மகிமேல்
வந்தமா நகர்தனி லமைத்தண்ண றொண்டாற்று
இந்தமேம் படுதலத் தியற்றியவரு ளெய்தும். (௨௯)

* ஆதலா லவண்புரிதி யென்றரசனும் விடுப்பக்
காதலோ டெழின்மூப்ப நம்பியுங் கடிதபயன்
நீதில்பொன்னி நாடடைந்து சீர்க்குடந்தையைச் சேர
வாதரத்தொ டெம்பிராற் கியையாலய மடைத்தே. (௩௦)

* எம்பிரானிமா சலவல்லி வரைபுக வெறிந்தோன்
ஹும்பிமா முகன்றந்தை தாடுணித்தவன் முதலாம்
ஈம்புசீர்ச் சிவாகம விதிப்படியுளார் பதிட்டை
யும்பரிம்பருந் தொழுந்தகை செய்தரு ளோங்க. (௩௧)

வேறு.

* நலஞ்சிறந்த வந்தகர்க்குக் கோவலென்ற பெயர்நாட்டி நாணுப்புகை, குலஞ்சிறக்க வுற்சவங்கள் புரிவித்துப் பத்திரெறி குலவலானான், வலஞ்சிறந்த பன்னிருதார் நான் முடியோன் குலப்பேரன் வண்மைகண்டோர், தலஞ்சிறக்கத் திருமூப்ப கோவலென வோர்பெயருஞ் சாற்றினரால்.

* அத்தலத்தின் மூப்பநம்பி திருக்கோவல் வீரட்டத் தம் மான்சேவை, யெத்தகையோ வத்தகையிற் றரிசித்துப் பொன்னிநதிக் கிறைவனாட்டை, மெய்த்தகையாகப் புரந்து விண்மண்ணும் புகழ்நிறுவி மிக்கசெல்வந், துய்த்திரண்டு சுதரளித்து நம்பெருமர னடித்தொண்டைத் துணையாக் கொண்டி. (௩௩)

* இகழ்வெறுத்தங் கழைத்ததிரு வாலயத்திலிருந்து பணி பியற்றிமாசி, மகதினத்துற்சவ வீற்றிலுடன் மறந்தெந் தையைத் துதிக்கவள்ளுள்ள, மிகமகிழ்வாற் றரிசனந்தந் தோடிநீழி லென்றுமே வத்தந்தான், மகவுடையோர் புகழ் ந்தேத்தும் வெள்ளிகுல சேகரன்றன் றனையற்கம்மா. (௩௪)

* அயனளித்த சுதபிருகு முதற்குல சேகரன் வரையாமறு வர்பேரால், வியனுள மெய்க்குலப் பேருஞ்சுருதி மாநெ னுஞ்சாதிப் பேருமேம்பட், பெயர்மூப்ப னெனுஞ் சிறப்பு ப்பேருங் கொண்டெழிவ் வலிசெல்வத்தோ டிண்மை, யம் ல்புடையதோ யென்றுஞ் சிறப்புளவக் குலப்பெருமையி சைப்பதென்னே. (௩௫)

* இந்தவிதம் பீல்லோர்கள் வீரட்டன் றிருவருள் கண்டிச் சைவைத்தே, யந்தநகர் தனிலெம்மாணைத் தாபித்தரிச்சிப் பதன்றி மற்றை, யெந்தவெந்த விடங்களினுங் கோவலெ ன்ற பெயர்நாட்டி யிறையைப்புகித், தந்தபிலா முத்தியோ டிட்டகா மியமெல்லா மடைந்தாராமால். (௩௬)

* அவரவர்தங் குலமாதிப் பெயர்களின்பின் கோவலென்
றே யறைந்தநாமங், கவருலகிற் கோவிலென்றே திரிந்து
வழங்குறுந் தன்மைகாண்டி கோலத், துவணவிறைக்கெம்
பெருமானகமகிழ்ந்து முனமுரைத்த வுயிரிருக்கத், தவ
மலிகோவலின் மகிமையெவராலு மளவிட்டுச் சாற்றற்
பாற்றோ. (௩௭)

வேறு.

திருநதீ இயுங்கச நதியுந்தின
மருவு சங்கம மாயபி னாகியிற்
பொரு புனற்படிந்தே தர்ப்பணதியை
பொருதரம் புரிந்தோர் கதியோங்கு வார். (௩௮)

மேன்மை மேன்மையு மிக்கதோர் புண்ணியப்
பான்மையும் பெண்பான்மை கருதினோர்
வேன்மை யங்கண் மணாளன்றன் வீரட்டந்
தான் வசிக்கத் தனிக்கதி சாருவார். (௩௯)

யாது வேண்டினு லீமந்தை சிவபுரத்
தோது பெண்ணை முழுதியொருதரம்
பாதிமாமதி யானைப் பணிந்தொரு
போதுவைகி லடைகுவர் போதமே. (௪௦)

சீர்த்தி விஞ்சிய சீர்கொளி யக்கர்தம்
பார்த்திப திருக்கோவற் பதிப்பா
மூர்த்திதான மொழிந்து மறிந்தவா
தீர்த்தமும் மினியாஞ் சில கூறுவாம். (௪௧)

தலவிசேடச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-தசுருக.

திருக்கோவலூர் தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்.

பாரும் விண்ணும் பணியும் பரிசிதாற்
சீரு நீரு மிலைந்த செருக்கினாற்
பேரும் வையம் பினாகியென் றோதலா
லாரும் பெண்ணை யெம்மை யனைமானுமே. (க)

* உலகை யூட்டியும் வித்துறங்கிச் சங்கோ
டிலகு மாழியை யேய்ந்து திருமலிந்
தலகில் பாலவி யண்மி விளங்கலாற்
உலகைகொண்கன் றனைப்பொரும் பெண்ணையே. (உ)

* தூமலிந் தரியுந் திச்சுழி வயின்
பூமலிந் துலகுக் கிதழுட்டிப் பொற்
பூமலிந் து விளங்கலிற் பன்னா நா
னூமலிந் தவனேலு நதி யநீரா. (ங)

* நம்ப னூரிடை நண்ணியு நந்தியூர்ந்
திம்பரோர் வரையிற் பிறந்துந் தமிழ்
பம்புபா லாரித்தும் வினை பாறியு
மும்போத்த நிற்கு முமை பெண்ணையே. (ச)

* அய்யன் பா லுதித்தும் மமைபால் கொடும்
ஒய்ய திவினை வீட்டியும் வேல்கொடு
செய்ய வாரிக லக்கியுஞ் சேர்த்தவ
ருய்ய வாற்றி யுயர்வரை மேவியும். (ரு)

* எண்ணி னாவாய் கொடும் மெதிர்த்தார்களை
மண்ணின் மாய்த்தும் வரைகட கர்த்துமுக
கண்ணெம்மானை வலம் வந்துங் காணலாற்
பெண்ணை யாழுநு கப்பெரு மானாரோ. (சூ)

வேறு.

* குளிர்வரைபுரந்து கொடுவரைபிளந்து கோடைமேற்பரந்து செஞ்சடிலத், தளிர்விரிகொன்றை யாணுரைப்படியே தணந்துபன்மலர்க் கொடித்ழுவீ, மிளிர்ந்தரு வர்னிற்றீருகை நீண்டிமைப் பின்வேண்டு காவதஞ்சென்று விமல, னளிர்மலரழிகள் வலங்கொடு பணிந்துநந்தி மால்வரை வரைகொண்டு. (௭)

* பாதிரிப்புலியூர்க் குணகடல் படிந்து பார்த்தவர் வெருவுறப்பரந்து, கோதிரித்தளவின் மணிகொடு புவனங் குனியமேம்படுத்து மார்க்கொண்டு, கேதிரித்தரசர் மூவர்கன்னியர்தங் கேண்மைகொண் டெழிற்பிரமரங்கள், தாதிரித் துலவுமலங்கற் றைவீகன் னுன்னெனவுரும் பிணுகியுமே. (௮)

வேறு.

மிருத நீக்கி விளங்கு புதிதத்தா
லுருவம் வாலிய வொண்ணிற டலாற்
சுரரும் வந்து துணைந்து தொழுதலா
லரிய பெண்ணை யமுதமு மாமரோ. (௯)

கங்கை யாதி நதிகளுங் காதலி
னங்க ணீத்த மமரும் பிணுகியிற்
றுங்க வார்புனற் றெட்டவ ருண்டவர்
பொங்கு வாரருள் புந்திகொண் டாருமே. (௧௦)

மக்களு மக்கண் மக்களுங் காந்தியு
மொக்கலு நிதி யோங்கிய செல்வமும்
புக்கு வாழ்ந்து புராந்தகன் பாதமே
தொக்கு வார்பெண்ணை யாற்றினிற் றேய்குவார். (௧௧)

சித்திரைத் திங்கட் சித்திரை நாளினி
லுத்த மஞ்செய்யு வாவினில் ஊரட்ட
வத்தன் மென்முகத் தார்ந்த பிணுகியிற்
சித்தி சேரீ முருத்திர தீர்த்தத்தில் (௧௨)

நான மாடி நவிலுஞ் சிவபுரத்
தான வண்ணலை யன்பிற் றொழுதர்ச்சித்
தேனை யோரு மிறைஞ்ச விசையுடன்
ஞான நாதன் செய்நல் லவ்விதியினால். (௧௩)

கோவ னாதனை யாட்டினர் கோறல்போய்த்
தாவி லாழுதற் பாவந் தணந்தகல்
பூவில் வாழ்ந்திட்ட காமம் பொருந்தியே
தேவருந் தொழச் சேர்வர் கயிலையே. (௧௪)

ஏவ ராகினு மெத்தினத் தாகினும்
வாவு முத்தர வாகினிப் பெண்ணையின்
மூவர் நாதனை புன்னி முழுக்கினோர்
தேவ ராகுவர் திண்ண மிதேரோ. (௧௫)

மறறு மந்த மகேசனை யக்கினி
புற்ற பெண்ணையி லோங்கு கபிலர்த
நின் னுறைக்க ணனைந்து பணிந்தவர்
பெற்ற பேறம ரர்க்கும் மெரிதரோ. (௧௬)

அத் துறைக்கு வடக்கி லமர்ந்தருட்
சுத்த கண்ணுவ தீர்த்தமுந் தோன்றுமாற்
பத்தி யாக விசாக பருவத்தி
லுத்த மத்தரதிற் குடைந் தோங்குவார். (௧௭)

வழுத்து காலத்தி லாயவத் தீர்த்தத்தின்
முழுத்த வன்பொடு முழ்கி முதல்வனைப்
பழுத்த நெஞ்சிற் பணிபவர் காமங்கள்
செழித்து முன்னர் தினந்தின மோங்குமே. (௧௮)

இதற்கீ மேற்கி லிராகவ தீர்த்தத்தின்
மதித் திலக்குவன் சீதைசெய் வாழ்தடத்
திதத்தி லாடின ரீட்டிய பாவம்போய்க்
கதிக்குண் மேய கதியிற் கலப்பரோ. (௧௯)

வேறு.

இசைத்தகல் விராமதீர்த்தத் தப்புறத் தியைந்தீ மேல்பான்
முசிப்பறு பரசிராம னற்றுறை மூழ்கினோர்கள்
வசைத்தபொய் மறையோர்க்கீறு மற்றுமா பாவத்தீர்ந்து
நசைத்தவ ரோடுங்காம நற்பொரு டானுஞ் சேர்வார்.

அப்புரசி நாமதீர்த்தத் தடுத்ததென் திசையின்மன்னுந்
தப்பறுதரும தீர்த்தத் தனிப்புனன் மூழ்கினோர்க
ளொப்பறு மறங்கள் பொன்றா தோங்கிரித் தியத்துமேவிச்
செப்பிய நிறைந்தவாயுட் சேர்ந்தினி தூடுவாழ்வார். (௨௧)

இறையவன் வட்பாலோங்குந் திருநதி யிசைந்துநின்ற
துறையினிற் பதரசங்கமெனும் பெயர்கூழ்ந்த தீர்த்தத்
தறையுந்தென்புலத்தார் தீர்த்தமரிதினில் விளங்குமூங்குக்
கறையிலாக் கயைக்குமேலாய்க் கதிவழங் குறையுளாமே.

அன்னநற் றுறையின் முன்னுளருஞ் சலக்காருவென்பான்
மன்னிநீர் குடைந்து தென்பால் வருகதி மருவினா
லின்னநீ ரதனீராடி யியைந்தமா ளயத்திற்பிண்டங்
தன்னையங் கிறந்தார்க் காற்றிலவந் பயன்சாற்றலாமோ. ()

அனந்தகாலமும் பிதிர்க்கண் மகிழ்வராற் கையையின்வானீர்
நனைந்தருள் பயனுங்கங்கா நானத்தின் பயனுமேவிக்
கனம்படு கதியிற்சேர்வார் கழலுமத்துறைக்குக் கீழ்பாற்
றினந்திகழந் திலங்குசத்த விருடியுந் தீர்த்தமன்றே. (௨௨)

புகள நிறைந்தவன்ன மாதட மூழ்கினார்கள்
பங்கழில் சுத்தான் மாவாய்சர பதத்தைச் சார்வா
ரங்கணற் றுறைக்குக்கீழ்பா லாதவதீர்த்த மாகுங்
கங்கையிற் படிந்தோர் நு ளுங்கண்டிடார் பிணிநோயம்மா.

இரதசத்தபியிற் றேய்ந்தோ ரிரவிதன் னுலகஞ்சேர்வார்
பரவுமத்தடத்திற் தென்பாற் பாவகதீர்த்தந் தோயந்தோர்

|| பாவகன் = அக்கினி.

கருதறிவுட னன்மைந்தர் பவுத்திரக்கணங்கள் சார்வார்
மருவிய துடக்குத்தீர்ந்து மனம்புதி தத்தினாலே. (உசு)

அவ்வழி தீர்த்தத்தோங்கு மாவணியுவாவிற் றேய்ந்தோர்
திவ்விய பிரமதேசு செறிந்தயன் பதத்தைச்சேர்வார்
வெவ்வினை தவிர்க்கும் பத்ரசங்கம் மேவியன்பாற்
செவ்வியதை யுவாவிற் சிரத்தையிற் படிந்தோரம்மா. (உ௭)

வினையெவன் றவன்றன்மேய கருணையாற் றிருமேதக்க
தனிமகிழ் கதியைச்சார்வர் சாற்றும்ப் புதிதமான
புனலிதை தடங்கடம்மிற் போற்றியமாகத் திங்கண்
மனதியமத் தோடாடு மனித்தருந் தேவராவார். (உ௮)

அதிசுநன் னியமத்தோடு மாகமாதித்தி லன்பால்
விதிமுறை நானமாடி விளம்புதீர்த் தங்களுல்லா
மதியுணி கோவலேசன் மலரடியிருச்சித் தேத்திற்
'சிவதவிலா விசேசர்வார் சிவநிசிமுறைபுந் சேர்வார். (உ௯)

மாதரா ணங்கைநேர வாழிராகடி புரத்து
காதனை வலஞ்சூழ் பெண்ணை நகுளித்திறையை யன்பா
லோதுமார்கழி மாதத்தட் றற வாதினாயிற் பூசை [வாரீ.
போதவங்கிழைப்பார் நம்பன்பொற்பதந் தமதாய்க் கொள்

ஆபுளு மிசையுமாறு தணுகிரு செல்வமோடு
மேயநல் லறிவுமிம்மை மறுமையும் பயனைமேவித்
தாயினுந் கருணைமேய சங்கரனடியி னீழற்
னாயநன் முத்திசேர்வார் சொற்றதீர்த் தங்குடேறய்வார். (௩)

இச்சிவபுரத்து மேயகபிலாதி யெண்ணி தீர்த்தத்
துச்சிதப் புனலிற்றேய்வா ருயர்பவமென் செவ்வோமென்
றச்சமாம் விசாரத்தேங்கி யடைதர வழியுமின்றி
நச்சயில் பவனாப்போல நாசத்தை நணுகுமன்றே. (௩௨)

வேறு.

பார்புகழ் பத்திர சங்கமத் துறை
யாரொனும் படிந்தபேர்க் கினிய மங்களஞ்
சேரு மங்கதற் குளஞ்சேர் கிலாதென
வோருவோ ரிவ்வுந் குழியி னில்லையே. (௩௩)

வேறு.

* கூறுபெண்ணையி லெண்ணரும் பேர்கண்முன் குடைந்தே
வேறுவேறு செய்பாவங்க டுர்ந்து மேம்பட்டா
ரீதிலாதவந் நதித்தகை யளவில தெனினுந்
தேறுமாறினு முறிந்தவா சிறிதுசொற் றிடுவோம். (௩௪)

* விரகுவிஞ் சியாசன் பணிமேவுறுந் தன்மப்
பிரகலாதன னக்குரு மகூர்பிர் பிரித்த
நாகுறும் பவம்விலக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை நனுக
வுரமுட னளித்ததுமந்த வொப்பிலோர் நதியே. (௩௫)

* கங்கை யாதியா நதிபலாங் காசினியோர்செய்
பொங்குபாவங் கடணத்தலூற் காளிமம் பொருந்தி
பங்கயாசன னுரைப்படிப் பினாசியிற் படிந்து
புங்கமாரொளி பெற்றுறின் புகலுவ தெவனே. (௩௬)

* காமமாபுரி யெசுவையர் வேழவிக்கா விற்பா
னேமமோ டபையெடுக்க வுட்கன்றிறந் திடத்தீ
வீமடா ரிருங்கத்தியால் வெம்பிமெய்ப் பெண்ணை
நளமமார்நதி யாடிமேம் படினென்றே நவில்கேன். (௩௭)

வேறு.

அலகில்சீர்ச் சீ சொன்னநதி சாளுராருரி
லந்தணன் பதுமயோ னியனும்
அலகிலா நிதிகள் பல வகையீட்டி
யணுக்கணு பிரர்க்குமீ யான்பால்

சீ அவர்ணம்—சொன்னம்—என்றாயது.

நலமறிதே வதத்தனா மறையோன் வறுமையா
 ன்விந்துண விற்கு
 நனுகியன் தினுன்சொல் லேவளி னடந்து
 *முணவிரிதாய் வந்தோனவிலும்
 நிலையென்று கொளுமுன் செல்வமுநீயுங்
 கேடுண்டு*நிராயமும்பெற்று
 நிலத்தினில் வேதாளத் துருவடைநி யென்ற
 சாபப்படி நேர்ந்தே
 புஷுகால் பிரகச்சோ மனன்மனைவி
 யுடன்றொடர்ந்த வண்மெய்யைமெலிக்க
 வயர்பெண்ணை தோயமுன் னுருவடை ந்தே
 யொளிர்ந்தனர் தனித்தனிமாதோ: (௩௮)

*தாசிப நதிசார் பிரமதேசத்தைத்
 காவல்செய் சுதவன் முனிகத்தைத்
 காதலர்க் களித்து மனையொடு வனத்துக்
 தருதருந் தவம்புரிந் திடுங்குந்
 தேசிகன் வசிட்டனாதி னுனமுனிவர்
 சேரவேந் துபசுரித்தீண்ணச்
 செப்புபோ தாசமுனிவநீ யுலகாள்
 செய்கையில் பசுத்தொழுப் புகுங் ட்காள்
 பூசையார் வங்கேட்டாபனும் வெகுண்டு
 புகலிருளிற் குறிப்பாகப்
 § புங்கமொன்றேவப் பூனைமேற்படாது
 பொருந்தொராவிற் பட்டங்கொழிந்த
 வர்சினுக் கிழையாப் பராமுகமடைந்த
 வப்பழி யுன்னைவிட்டகல
 வாடுதி டிஇனாகியென வவ்வாறுடி யருநெறி
 கொள்ளினென்னோ வறைவேன். (௩௯)

வேறு.

* திவினையுலகி னுள்ளனவெல்லாந் தனதெனக் கொண்டுஞ் சீர்கெட்டுப், பாவியென் தன்னையாதியோர் நீக்கப்படுங் கொடுநோயினால் வருந்திப், பூவினிலேற்றிற் றேதுவுழின் றிப் புலம்பிக் காஞ்சென்று வீழ்சுத்த, னாவிபோங் காலேப் பெண்ணைமாநதி நீராடிச்செல்படிக னென்பானும். (ச௦)

* எண்ணு னீமுறவியீக்கண் மொய்த்திருப்ப வேனஞ்சே னம்மெகின்குழக், கண்ணும்பஞ் சடையவாய் பிளந்தவனுங் கிடந்தமைகண்டு கைக்கடங்கொள், பெண்ணைநீ ரவன்வா ய்ப் பெய்தலும் புசிக்கப் பிரிந்தவான் மாவினைக்கொள்ள, நன்னெமதூதர் சிவகணாதிபரு நடுவன்பாலடைந்திவை சொற்றார். (ச௧)

* யாங்கள் திண்மெதற் கருவருப்படைந்த விக் கொடும் பதகனை யான்சீர், தாங்குவார்கொள்ளுந் தகுதியுமுண்டோ சாத்துதியென விறைகணத்த, ரோங்கனேர் பன்னற்கொரு சிறுபுலிங்க முறலன்றி வேண்டுமோவதுபோற், நீங்.ள் விலவாயினும் பிணுகியிடுஞ் திவலைமேல் வேண்டுமோதீர்.

* என்றுரைத்திடக் கேட்டிருந் தெவி யிதயமிதமுடன் களித்தெ மான்கணத்தீர், நன்றிவற்றகாடு போமென விடுவிக்க நம்பன் மெய்யடியிற் கொடுபோய்த், துன்னுசீர்ச் சிவ லோகத்தி னிலென்றுந் துலங்குறவ சுத்தனைவைத்தார், வென்றியோய்பிணுகிப் பெருமையை யயன்மால் விளம்புரி லெனிலென்னே விரிப்பேன். (ச௩)

வேறு.

* மெச்சுறு மறைகிளர் வியாதனை நிகர் குச்சமாமுனி கௌசிகப்பேர் கொண்டமெய் யிச்சையா லிருவரு நோற்றன் மிக்கிட நச்சியா வுலகினு நணுகித் தேடினார். (ச௪)

* மண்ணை நீக்காதி யாமகிமை மீக்கொளும்
பெண்ணையை யறிந்தன் னேராடிப் பெட்டினி
லெண்ணருந் துவமெளி தெய்த மேம்படி
னுண்ணிய நதிச்செய னுவலும்பான் மைத்தோ. (சௌ)

வேறு.

* நின்மலனெனு மோரந்தணன்பான் மண்டுகெனென்பா னி
றைகலை கற்றுட், நின்மலமகலா தாணவமலங் கொண்டா
ரியற்றாற வோரவன்வெஞ், சொன்மலப் பிரமராக்கதனாகித்
துயரொணில் கொண்டுநாரதனாற், பொன்மலர் திகழும்
பினாகியிற்படிந்து பூசுரனாயினென் புகல்வேன். (சகா)

வேறு.

* அகத்தியன் கரக்கடந்தினைக் குழிழ்த்திட வதனாள்
மிசுத்த கோபத்தான் மகோதரம்பெறச் சொலவேழ
முகத்தெமா னதிலாடவத்துயர் கெடினமுடிவின்
மகத்துவஞ் செறிபினாகியின் பெருமையார் வகுப்பார். (ச)

* வீனப்பிள்மிக்க தன்றமையனன்/மனைவியை மருவ
கினைப்பிள் வைத்தொரு நாளிவசுர ரின்னேரக்
கனக்கருங் குழலறிந்து கற்பகற்றக்கொள் கருத்தோய்
நினக்குவாய்க் கத்திரியங்கோ நோயென நிகழ்த்த. (சஅ)

* கேட்டுவென்கி நின்மலனிறந் தெணிந்திளர் நரக
மூட்டுதுன் பத்தினுழன் றுலகிடை முன்போன் முனைத்தூழ்
கூட்டுமராச ரோகமும்பெற வவையவங் குறைந்து
நாட்டுமெய்த் தவரோம சன்சொலப் பெண்ணைநனு. (ச)

வேறு.

* ஆடியோ ராண்டுட் செய்யமெய்யினை யடைந்தானந்தங்
கூடின னிவனையன்றிச் சனந்தனன் மனைவியோடு
நீடுகண் ணிலாதிருக்க வவர்க்குப சரிக்கனேரா
† தூடுதவத் தாற்கொண்ட சுதற்கிரு வருமுறைப்பார்.

* தந்தைதா யிருவர்செவ்வ னிருப்பினுந் தணந்துபோகன்
மைந்தர்கட் கிலாதிருக்க நயனாதிவலி யொன்றின்மிச்
சிந்தைநொந் துழலுமெங்கடமைவிட்டுச்செலனீ தூய்தோ
வெந்தமேன்மையுநீயெங்கட்பின்னெய்தியெய்தாயென்றார்.

* அச்சொலை மதிக்காதனனோ னகன்றருந் தவமியற்ற
மெச்சுமந் தவங்கெடுக்க விண்ணவர்க் கிறைவனேவா
நீ லச்சுதன் கவானுதித்தா ளடைந்தவன் றனைமருட்டி
நச்சுறுதவத்தைப் பின்னுநனுகாது செய்து சேர்ந்தான்.

* சின்னாட்பின்னன கனந்தத்தெரிவை யின்பம் பெறுத்து
முன்னாற்சொன் னதைமறுத்துத்தவமுயன்றிடுங்காலீன்றோர்
சொன்னாடா வகைகளாதித் தோடங்கடொடர்ந்து மெய்
யின்னன் னீர்மை குறையுமேக ரோகமாய் நணுகிற்றம்மா.

வேறு.

மனம்வெறுத்துப் பராசனடிவணங்கி வருத்துவதுனாக்க
மைந்ததிய, வினைவெறுத் தேகப்புரியும் பெண்ணைப்பாடுகி
யென்றான் விதித்தவண்ணந், தினம்விதியா லோதாண்டு
வரையாடிக் குட்டரோய் தீர்ந்துயந்தானம், மனதகதமு
நூலமிச வனமுனிவர் தாங்கேட்டதத் தமியேம்பண்டு.

வதிட்டனிமிச் சக்கரவர்த்திக் கன்பால் வகுத்தபடி விரித்
துவண்மை, கதித்திடவுங் கூறினும்பிரமாண்ட புராணத்துங்
கரைத்தயாவு, மதித்திடத்தா லறிந்தவன்னோர் யாவருமந்
நய்யாடி மகிழ்வா லுள்ளத், துதித்தபடி சித்தியுற்றே கினா
வையுநீ சிறிதுசிறிதுனக் குறைத்தேன். (௫௫)

* கூறுமிந்தப் புகழிநதி தனக்கடைந்த கொள்கையெல்லாங்
குமார்பெற்ற, வாறுடையெம் வீரட்டத்தம்மான் மனரு
ண்மலிவையன்றியுண்டோ, வீறுகருமக்கழிப்பாற் பூவுலக

நீ அச்சுதன்கவான் உதித்தான் = திருமாவின்
ரெடையிற்பிறந்த உருவகி.

தீதுள தீர்த்தமேன் மேலென்று, தேறும்வகை புகன்றார்
நதிகள் படியிந்நதியின் செயலென் சொல்வேன். (௫௬)

செந்துவர்வாழிக் கௌரிதவம் பெருக்கும்வரை யிருநது
நந்தி செய்தவத்த, நந்தவிறை பிஞாகத்தாற் சடைநீவிக்கங்
கைநந்தி சிரத்தினல்க, வந்தநெழும் புனல்பொங்கி யெவ்வு
லகத்தையு முய்வித்தருள்வதற்கே, வந்ததும் பாறதிநேயம
வந்ததாதியமகிமை வகுக்கற்பாலார். (௫௭)

தண்ணிறைந்தபிஞகி பாறதிநேயதரங்கிணியே கவதிகங்
கை, யுண்ணிறைந்த ஁ருளவ்வை வாக்கனுசாரியு நந்திரீத்
தமொப்பில், கண்ணிறைந்த சருவதிரகருணியகண் டகுடி
ஞை கரைப்பரினனு, மெண்ணிறந்த கொளுந்மப் பெண்
ணைநதிப் பெருமையா ழிசைக்கவல்லார். (௫௮)

வேறு.

* பன்னுநந்தி மால்வரை முதற்பா திரிப்புலியூர்
பன்னுபெண்ணை யாரேவண்படியினு மிட்டந்துய்க்கு
பன்னுபெண்ணைமைய தாயினுங் கோவலன் ரட்ட
முன்னுமா னடியுள்ளி நானஞ் செய்து மகிழ்வால். (௫௯)

அன்னங்காஞ் சனமாநிலத் திலந்துகில் கன்னி
யின்னதே முதற்றானங் ளேனுமா றீய்ந்தோர்
பன்னுமொன்றொரு கோடியாய்ப் புண்ணியம பவித்துத்
துன்னுவார் பரகதியினை யெளிதினிற் றொடர்ந்தே. (௬௦)

கோவ்னாதனைக் கூவிள மர்தியோ ரிலையா
லாவலா ளுருச்சித்தவ ரகண்ட பேறடைவார்
தேவர்கட் கரும்பதத்தினை யெளிதினிற் திகழ்ந்தே
நாவிமான் மதமணிந்தவர் நகரமே கைலை. (௬௧)

சாதிசண்பகம் பாடல மல்விகை தழைந்த
கோதில்புண்ணை மாமலரினாற் கோவலத் திறையைக்
நாதலா ளுருச்சித்தவர் கயிலையை யடைவார்
யானு மங்கவர்க கரிதிலை யையமுமிலையே. (௬௨)

பரவுபெண்ணை நீராடியே பரம வீரட்ட
 னிருகழற் கமலங்களுக் கருச்சனை யியற்றி
 யொருபகற் றிருக்கோவலி னுறைந்தவ ரஷ்றிக்
 கருதுநற சிவன்வே றிலைபென் றுநீ காணே. (௧௭௩)

அறிவினாய் நளகூபர யாழ்நகர் கின்ற
 சிறிதிசைத் தனந்தீர்த்தங் களைங்குரோச மதா
 தநீய்கேத்திரக் கோவலூர நயந்தநீ றொல்லா
 முறுமவத்தை தீரகங்கை யென்றுள்ள மீக்கொள்ளே. (1)

உரைத்த தீர்த்தங்கள் வைகறை துயிலெழுந்துள்ளத்
 திருத்தினு விருங்கங்கை யாடியபல நெய்தும்
 விரித்துரைப் தென்னிசைய மீதென விரித்தான்
 றிருத்தகுந் தவச்சுதமா முனிமகிழ்சிறநதே. (௧௭௪)

வேறு.

கோவன்மாநகர் சூழ் தருபஞ்சகுரோச புண்ணிய தேத்தி
 ரமதனில், யாவலோனு மங்கிறந்தவர் காளகண்டமும்மதிழை
 ணியுமிலகத், தேவதேவனுஞ் சிவனுருத்திகழ்வ ரீதிண்ண
 மிங்கிஃதுண் மகிழ்ந்தறிவாழ், தாவிலா வருட்கூர்த் வீரட்
 டன் சரித்திரந்தனை வினவியதவனே. (௧௭௫)

* என்றுசூதபுங்கவ னுறைத்துள்ள மீழ்தையொத்து மெ
 ய்கம்பிதமெய்தத், துன்றுநோக்கி லானந்தநீர் சொரியத்
 துணைக் கரஞ்சிரமுகிழ்த் தெழுந்தசல, நின்றபான்மையிற்
 தென் றிசைநோக்கி நிற்பல்கண்டிற் நிதியுளான் றெனய்,
 என்றம்மா முனிக்கதிதவானந்த மடைந்துதாழ்ந் தெம்மா
 னருண் மலிவடைந்தான். (௧௭௬)

* வெய்யவேலையில் வீழ்ந்துழல்வேளை மீட்கவெண்ணியிவ்
 வேலையைக்கொடுத்திங், கையவேலை நீங்குறதகரியறிவித்
 தருந்தமிழ்ச் செயுள்மைத்திடும் வலிதந், துய்யுஞ்சீரடி
 யாரொடு தானுமுகந்து கொண்டருள் வீரட்டத் தெமமான்,
 செய்யசேவடிக் காறுதகாதல் சோவதன்றி யான்செய்வ
 தென்மன்னே. (௧௭௭)

வேறு.

எண்ணலா என்ப னெண்ணலா நெண்ணலா ரிதைய
நண்ணலான்பர வெளியொளி நண்ணலா னவின்முக்
கண்ணலான் புரக்கண்ணலான் கண்ணென் கணற்கு
மண்ணலா னண்டத் தண்ணலா நென்னுளே யமர்ந்தான்.

வேறு.

வினையை வென்றார் திருக்கோவன் மான்மியமுடிக்஑ுதை
யை மெய்ஞ்ஞானத்தாற், கனிவினொடாகினு மஞ்ஞானத்
தேனும் வினைவினோ கறறோர்சொன்னோ, ரினிதிம்முறை
வரைநதோர்கள் சுமந்தோர்கள் நினைந்தோர்க ளியாருமில்
மை, தனிலகிக செல்வமெலாந துய்த்திறைவ னடிநிழற்
கீழ் சாருவாரோ. (௭0)

வேறு.

* திருநீறு பஞ்சாக்கரம் ருத்திராக்கர் திகழ்ந்தென்றும்
வாழிகுழாழி சீகாழி, வருஞ்ஞானசம்பநதா வா஑ீசராஜர் வர
தர்மணி வாசகரையாதியாசொல்வாழி, குருஞானகுமுனி
தித்யவீரவேந்தா திக்குலசேகரன்வாழி நரசிங்கமுனையர்,
தெருவோறு முளமார்மெய்ப் பொருணாயனர் சீர்சேர்கோ
வலம்பதியுளார் வாழி வாழி.

வேறு.

மறைவாழி மறையாகமமும்வாழி மதியிரவி மழைவாழியில்
முறைவாழிமகிழ்கோவனகர்வாழிமுத்திக்கண்முதுசைவனா
னெறிவாழி சிவநாமமிகவாழி யிந்நூலி னிறையன்டினோ
ரறிவீழியுடனாமிகவாழி வீரட்டனருள் வாழியே

தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வீரட்டேசரர் திருவடிவாழ்க.

தெய்வீகபுராணமென்னும்

திருக்கோவலூர்ப்புராணமுற்றி

சிவமயம்.

மாயூரம் சைவசித்தாந்த பாடசாலை தலைவர் உபாத்தியாயர்
மகா-அ-ஸ-ஸு திருச்சிதபாதம் பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

வண்மையார் முன்செய்யுளைந்து சதமிருவத் தொன்பானும் வாங்
கின், தின்மையா ளெவை திருப்பாபதின் மூன்றாருள் நிருப்பா
ரண்டு மூன்றையோர் திறைநீளையுள் செளந்தராஜன் கவியா
யிர்துற்றென்பத், தன்மை யொன்றையுள் சேரவாயிரத் தேழ்
சதமிருவத் தை...

சந்திரோகாபுரிப்புராணத்தடங்கிய செய்யுட்டொகை.

	செய்யுள்.
சிறப்புப்பாயிரம்	27
முதலாவது...	7
நடுகாட்டின் வசேஷத்தில்	10
அவையுடைய...	9
தொடர்ந்து...	45
தாவின் கூடுதல்	1725
	ஆக 1803

பிரீதியகப்பட்ட பிரைநிந்தம்.

பாட்டு.	அடி.	பிரை.	நிருத்தம்.
அவையுடக்கம்.			
5	3	தெருளிருக்கும்	தெருளிருக்கா.
7	2	வாழ்த்தி.	வாழ்த்தி.
28	2	தொடன்னால்.	தொடன்னால்.
35	4	விற்பிருந்தான்.	விற்பிருந்தான்.
கா)	2	அன்புளத்திக்.	அன்புளத்திக்.
	1	பேறுதயத்த.	பேறுதயத்த.

